Sözlük

Karay Türkçesi

Ağızları Tematik Söz Varlığı

(Haliç-Lutsk, Kırım, Trakay)

Murat KOÇAK

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI
ATATURK UNIVERSITY PUBLICATIONS

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

KARAY TÜRKÇESİ
Ağızları
Tematik Söz Varlığı
(Haliç-Lutsk, Kırım, Trakay)

Murat KOÇAK

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

SÖZLÜK - KARAY TÜRKÇESİ Ağızları Tematik Söz Varlığı (Haliç-Lutsk, Kırım, Trakay)
Yazar: Murat KOÇAK

Yayınlar Yönetmeni: Doç. Dr. Bünyamin AYDEMİR
Yayın Kurulu: Prof. Dr. Ahmet SARI, Prof. Dr. Ali UTKU, Prof. Dr. Bülent ÇAVUŞOĞLU, Prof. Dr. Erdinç ŞIKTAR, Prof. Dr. Hakan Hadi KADIOĞLU, Doç. Dr. Bünyamin AYDEMİR Doç. Dr. Hasan Tahsin SÜMBÜLLÜ

Tasarım: Emre ADIGÜZEL

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI : 1305
Sertifika No: 42021
Adres: Atatürk Üniversitesi Kampüsü
Prof. Dr. Fuat Sezgin Kütüphanesi Okuma Salonu Yakutiye/ERZURUM
Tel.: 0442 231 62 80
Web Sitesi: yayınevi.atauni.edu.tr
e-mail: atayayinevi@atauni.edu.tr

ISBN: 978-625-7086-61-5

Baskı : Eser Basım Yayın Dağıtım Matbaacılık
Sertifika No: 50668
Adres: Murat Paşa Mah. Saray Bosna Cad. Altunalem Sitesi No:69/B
Yakutiye/ERZURUM
Tel.: 0442 233 46 67 **Fax.:** 0442 235 45 46
Web Sitesi: www.eseryayincilik.com.tr
e-mail: eserofset25@hotmail.com

atayayinevi

Erzurum 2021
Copyright **Atatürk Üniversitesi Yayınevi**
Bu kitapta yer alan tüm yazıların dil, bilim ve hukuk açısından sorumluluğu yazarına aittir.
Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Atatürk Üniversitesi Yayınevi Koordinatörlüğü ne aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ....7
ÖN SÖZ....9
KISALTMALAR....11
GİRİŞ....13
Karayların Kullandıkları Alfabeler....16
Latin Esaslı Karay-Trakay Alfabe Sistemi....16
Latin Esaslı Karay-Haliç Alfabe Sistemi....18
Kiril Esaslı Karay Alfabe Sistemi....19
İbrani Esaslı Karay Alfabe Sistemi....21

GÖREVLERİNE VE KONULARINA (TEMATİK) GÖRE SÖZ VARLIĞI....23
İsimler....25
Konularına (Tematik) Göre Söz Varlığı....25
İnsan ve Toplum....25
Irk, Millet, İnsan Topluluğu....25
Aile ve Akrabalık....27
Meslek ve Sosyal Sınıf....34
Kişi Adları....48
Erkek Adları....48
Kadın Adları....49
İnsan Vücudu....50
Hastalık-Sağlık....57

Hayvanlar.....62
Hayvan Adları.....62
Hayvancılıkla İlgili Terimler.....73
Bitkiler.....75
Zaman.....84
Yıl.....84
Mevsim.....84
Ay.....85
Gün.....86
Diğer Zaman İfâdeleri.....88
Yeryüzü.....91
Yer Adları (Ülke, Dağ, Göl, Nehir vb.).....91
Yön Adları.....97
Madenler.....98
Doğa Olayları.....100
Gökyüzü.....102
Gökyüzü ve Gök Cisimleri.....102
Sayılar.....103
Renkler.....104
Araç-Eşya-Enstrüman.....106
Beslenme.....135
Yiyecek.....135
İçecek.....140
Din-İnanç.....141
Peygamber Adları.....141

Dini Ritüeller.....141
Diğer İnanç Terimleri.....142
Zamirler.....152
Sıfatlar.....154
Zarflar.....231
Edatlar.....242
Fiiller.....249

SONUÇ.....407
KAYNAKÇA.....417

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI
ATATURK UNIVERSITY PUBLICATIONS

SUNUŞ

1959'dan beri yayın faaliyetlerini sürdüren Atatürk Üniversitesi Yayınevi uluslararası yayınevi olma sorumluluğu gereği birçok dilde ve birçok alanda nitelikli eserler yayımlamaya devam etmektedir. Sosyal bilimler, eğitim bilimleri, sağlık bilimleri, fen ve mühendislik bilimleri ile sanat ve spor alanlarının yanı sıra kültürel ve tarihsel alanlarda kimlik ve bellek oluşumuna katkı sağlayacak yayınları da okuyucuyla buluşturma gayretinde olan Yayınevi şimdiye değin sözü edilen alanlara ilişkin bini aşkın eseri literatüre kazandırmakla haklı bir övünce sahiptir. Bununla birlikte Yayınevinin özellikle üzerinde durduğu konulardan bir diğeri de literatürde olmayan ya da eksikliği hissedilen çalışma alanlarıdır. Kuşkusuz sözlükler bunların başında gelmektedir.

Elinizdeki bu kitap, ne yazık ki unutulmaya yüz tutan ve bu açıdan tehlikeli diller grubu içerisinde yer alan Karay Türklerine ait bir sözlük çalışmasıdır. Türk grupları içerisinde inançları ve kültürleri bakımından özel bir yere sahip olan Karay Türkleri, nüfusları her geçen gün azalmakta olup, bugün çoğunlukla Litvanya, Polonya, Ukrayna, Kırım ve İstanbul'da yaşamaktadırlar. Üzülerek söylemek gerekirse, Karay Türkçesi konuşan ve anlayan kişilerin sayısı artık yok denecek kadar az durumdadır. Bu açıdan da Karay Türkçesi üzerine yapılan her türlü çalışmanın oldukça önemli olduğu bilinciyle elinizdeki bu eseri sizlere ulaştırmaktan ve literatüre katkıda bulunmaktan dolayı kıvanç duyduğumuzu siz okuyucularımızla paylaşmak isteriz.

Atatürk Üniversitesi Yayınevi

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

ÖN SÖZ

Günümüzde çoğunlukla Polonya, Litvanya ve Kırım'da bir kısmı ise İstanbul'da yaşamakta olan Karay Türkleri Türk grupları içerisinde inançları ve kültürleri bakımından özel bir yere sahiptir. Karay Türkleri, Musevi inancını devletin resmi dini olarak kabul eden Hazar devletinin günümüzdeki vârisleridir. Kaynaklarda "Karay, Karaim ve Caraite" gibi farklı terimlerle karşılaştığımız kelime etimolojik olarak; İbranice'de קרא (kara) (okudu) fiilinden gelmekte olup קראים (karaim) kelimesi de 'okuyucular' anlamına karşılık gelmektedir. Buradaki 'okuyanlar-okuyucular' kavramı da yalnızca, yazılı olan Tevrat'a inandıklarını, daha sonra ortaya çıkan sözlü geleneği dikkate almadıklarını ifâde etmektedir.

Karay Türklerinin nüfusu her geçen gün azalmakta ve Karay Türkçesini konuşur sayısı da sadece yaşlı nüfusla sınırlı kalmaktadır. Dünya üzerinde nüfuslarının azlığı, Karay Türkçesi konuşan ve anlayan kişilerin yok denecek kadar az olması Karay Türkçesi çalışmalarını daha da önemli kılmaktadır. Tehlikedeki diller grubu içerisinde yer alan Karay Türkçesinin üç ağzı olan Kırım, Trakay ve Haliç-Luck ağızlarına dayalı bu tematik söz varlığı çalışmasında Karay Türkçesinin kelime hazinesinin tematik incelenmesiyle Türkoloji ve söz varlığı çalışmalarına katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Karay Türkçesinin üç ağzına dayalı bu tematik sözvarlığı eseri; Baskakov, Şapşaloğlu ve Zajaczkowski'nin 1974 yılında Moskova'da yayınladıkları 11.400 madde başı kelimeye sahip Karaimsko-Russko-Polskiy Slovar (Karayca-Rusça-Lehçe Sözlük) dikkate alınarak hazırlanmıştır. Elinizdeki eserde de 13.000'e yakın madde başı bulunmaktadır. Temel alınan eser dışında kronolojik olarak "Karaimische Texte im Dialekt von Troki; Karaimsko-Russko-Polskiy Slovar; 'Karay Avazı' dergisinin 12 sayısı; Russko-Karaimskiy Razgovornik; Litvanya Karaylarına Ait Dini Metinler; Karay- The Trakai Dialect; Karay Avazı Dergisinde Trakay ve Haliç-Luck Ağzıyla Şiirler;

A Crimean Karaim-English Dictionary; Kırım Karaycasının Katık Mecuması; Karay Türklerinin Dili (Troki Diyalekti)" adlı yazılı eserler de taranmıştır.

Görevlerine ve Konularına göre yapılan temel sınıflamanın ilk bölümünü "İsimler" başlığı oluşturmaktadır. İsimler kendi içerisinde konularına göre 'İnsan ve Toplum' (Irk, Millet, İnsan Topluluğu; Aile ve Akrabalık; Meslek ve Sosyal Sınıf; Kişi Adları; İnsan Vücudu; Hastalık-Sağlık), 'Hayvanlar' (Hayvan Adları, Hayvancılıkla İlgili Terimler); 'Bitkiler'; 'Zaman' (Yıl, Mevsim, Ay, Gün, Diğer Zaman İfadeleri); 'Yeryüzü' (Yer Adları, Yön Adları, Madenler, Doğa Olayları), 'Gökyüzü' (Gökyüzü ve Gök Cisimleri), 'Sayılar', 'Renkler', 'Araç-Eşya-Enstrüman'; 'Beslenme'(Yiyecek, İçecek); 'Din-İnanç'(Peygamber Adları, Dini Ritüeller) olmak üzere on bir ana başlık altında incelenmiştir. İsimler bölümünden sonra sırasıyla 'Zamirler', 'Sıfatlar', 'Zarflar', 'Edatlar' ve 'Fiiller' gelmektedir.

Bu çalışmada verilen kelimeler, iki dilli tematik söz varlığı temelinde hazırlandığından, Karay Türkçesindeki kelimenin Türkiye Türkçesinde bire bir denk olan karşılığı verilmiş olup ayrıca açıklanmamıştır. Karay dini ve kültürüne özgü kelimelerin özellikle, dini terimlerin hem karşılığı verilmiş hem de izahı yapılmıştır.

Sözlük madde başları yanındaki parantez içerisinde, kelime hangi Karay ağzına ait ise kısaltması ile verilmektedir. Haliç-Lutsk ağzında ise (h), Kırım ağzında ise (k), Trakay ağzında ise (t) olarak gösterilmiştir. Kelime tanımı verildikten sonra, diğer ağızlarda olan şekilleri italik-koyu biçiminde verilmiştir.

Karay Türkçesini konuşan ve anlayanların sayısı, gün geçtikçe azalmakta olup Karayca "kaybolan sesler" arasına doğru gitmektedir. Karaycayı bu kaderinden kurtarmak ve dillerini, kültürlerini genç nesle aktararak yaşatmak; yapılacak çalışmalara ve alınacak önlemlere bağlıdır. Bu amaca bir adım daha yaklaşabilmek için hazırlanan bu tematik söz varlığı çalışmasının bundan sonra yapılacak çalışmalara faydalı olmasını dilerim.

Murat KOÇAK

KISALTMALAR

bk.	:	bakınız
C.	:	cilt
h	:	Haliç-Lutsk
k	:	Kırım
krş.	:	karşılaştırınız
S.	:	Sayı
s.	:	sayfa
t	:	Trakay
TDK	:	Türk Dil Kurumu
yay.	:	Yayınları

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

GİRİŞ

Türk grupları içerisinde inançları ve kültürleri bakımından özel bir yere sahip olan Karay Türkleri, tarihteki Hazar devletinin günümüzdeki vârisleridir. Kaynaklarda "Karay, Karaim ve Caraite" gibi farklı terimlerle karşılaştığımız kelime etimolojik olarak; İbranice'de קרא (kara) (okudu) fiilinden gelmekte olup קראים (karaim) kelimesi de 'okuyucular' anlamına karşılık gelmektedir. Sayıları her geçen gün azalmakta ve Karay Türkçesini konuşur sayısı da sadece yaşlı nüfusla sınırlı kalmaktadır.

Museviliğin bir mezhebi olarak kabul edilen Karay inancına sahip Karay Türkleri, nüfusları azalmakla birlikte çoğunlukla; Litvanya, Polonya, Ukrayna, Kırım ve İstanbul›da yaşamaktadırlar. Dünya üzerinde nüfuslarının azlığı, Karay Türkçesi konuşan ve anlayan kişilerin yok denecek kadar az olması Karay Türkçesi çalışmalarını daha da önemli kılmaktadır. Tehlikedeki diller grubu içerisinde yer alan Karay Türkçesinin üç ağzı olan Kırım, Trakay ve Haliç-Luck ağızlarına dayalı bu tematik söz varlığı çalışmasında Karay Türkçesinin kelime hazinesinin tematik incelenmesiyle Türkoloji ve söz varlığı çalışmalarına katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Kronolojik olarak, "Karaimische Texte im Dialekt von Troki; Karaimsko-Russko-Polskiy Slovar; Karay Avazı; Russko-Karaimskiy Razgovornik; Litvanya Karaylarına Ait Dini Metinler; Karay- The Trakai Dialect; Karay Avazı Dergisinde Trakay ve Haliç-Luck Ağzıyla Şiirler; A Crimean Karaim-English Dictionary; Kırım Karaycasının Katık Mecuması; Karay Türklerinin Dili (Troki Diyalekti)"

adlı yazılı eserlerden karşılaştırmalı olarak elde edilen Karay Türkçesi sözvarlığı tematik olarak sınıflandırılmıştır.[1]

Görevlerine ve Konularına göre yapılan temel sınıflamanın ilk bölümünü "İsimler" başlığı oluşturmaktadır. İsimler kendi içerisinde konularına göre 'İnsan ve Toplum' (Irk, Millet, İnsan Topluluğu; Aile ve Akrabalık; Meslek ve Sosyal Sınıf; Kişi Adları; İnsan Vücudu; Hastalık-Sağlık), 'Hayvanlar' (Hayvan Adları, Hayvancılıkla İlgili Terimler); 'Bitkiler'; 'Zaman' (Yıl, Mevsim, Ay, Gün, Diğer Zaman İfadeleri); 'Yeryüzü' (Yer Adları, Yön Adları, Madenler, Doğa Olayları), 'Gökyüzü' (Gökyüzü ve Gök Cisimleri), 'Sayılar', 'Renkler', 'Araç-Eşya-Enstrüman'; 'Beslenme' (Yiyecek, İçecek); 'Din-İnanç' (Peygamber

[1] "Kowalski, Tadeusz. (1929). *Karaimische Texte im Dialekt von Troki*. Krakow: Nakładem Polskiej Akademji Umiejętnośc; Mardkowicz, A., *Karay Avazı* (10 sayı); Baskakowa, N. A. , Szapszala, S. M. ve Zajaczkowskieya, A. (1974). *Karaimsko-Russko-Polskiy Slovar*. Moskova; Yalpaçik, G. S. (1993). *Russko-Karaimskiy Razgovornik*. Simferepol; Kazan, Özlem. (2002). *Litvanya Karaylarına Ait Dini Metinler*. İstanbul: Marmara Üniversitesi (basılmamış doktora tezi); Kocaoğlu, Timur. (2006). *Karay- The Trakai Dialect*. München: Lincom Europa; Koçak, Murat. (2014). *Karay Avazı Dergisinde Trakay ve Haliç-Luck* Ağzıyla Şiirler. İstanbul: Marmara Üniversitesi (basılmamış yüksek lisans tezi); Aqtay, G. ve Jankowski H. (2015). *A Crimean Karaim-English Dictionary*. Poznan; Çulha, Tülay. (2015). *Kırım Karaycasının Katık Mecuması*, Ankara: TDK yayınları; Gülsevin, Selma. (2016). *Karay Türklerinin Dili (Troki Diyalekti)*, Ankara: TDK yayınları"

Karay Türkçesi sözlüklerini kronolojik olarak şöyle tasnif edebiliriz:

Friedrih Wilhelm Radloff, *Versuch eines Wörterbuches der Türk-Dialekte (Opıt Slovarya Tyurkskih Nareçiy)*; Ananiasz Zajaczkowski, *Die Arabischen und Persischen Lehnwörter in Karaimschen;* Vladimir Aleksadrovich Gordlevskiy, *Leksika Karaimskogo Perevoda Biblii;* Tadeusz Kowalski, *Karaimische Texte im Dialekt von Troki;* Aleksandr Mardkowicz, *Karaj Sez Bitigi* (Slownik Karaimski/Karaimisches Wörterbuch); Nikolay Aleksandroviç Baskakov-Ananiasz Zajaczkowski-Sereya Şapşal, *Slownik Karaimsko-Rosyjko-Polski (Karaimskogo-Russko-Polskiy Slovar);* G. S. Yalpaçik, *Russko-Karaimskiy Razgovornik;* M. E Hafuz, *Russko-Karaimskiy Slovar, Krımskiy Dialekt;* Kemal Aytaç, *Karayim Lehçesi Sözlüğü;* Eva Agnes Csato-David Nathan, *The Spoken Karaim Cd;* Boris Zakharovich, *Russko-Karaimskiy Slovar: Krımskiy Dialekt;* Nesrin Güllüdağ-Hülya A. Ballı, *Karaim Türkçesi Ağızları Sözlüğü;* Tülay Çulha, *Karaycanın* Kısa Sözvarlığı (*Karayca-Türkçe Kısa Sözlük);* Mark Lavrinoviç, *Russko-Karaimskij Slovar;* Gulayhan Aqtay-Henryk Jankowski, *A Crimean Karaim-English Dictionary.*

Adları, Dini Ritüeller) olmak üzere on bir ana başlık altında incelenmiştir. İsimler bölümünden sonra sırasıyla 'Zamirler', 'Sıfatlar', 'Zarflar', 'Edatlar' ve 'Fiiller' gelmektedir.

Ulaşılan kelimeler dikkate alındığında; Karay Türkçesinin Eski Türkçe, Oğuzca, İbranice, Arapça, Farsça ve içinde yaşadıkları Slav toplulukları nedeniyle Rusça ve Lehçeden etkilendiği görülmektedir. 14. yüzyıla kadar Kırım ve çevresinde yaşayan Karaylar, doğal olarak Kırım Tatarcası ve Osmanlı Türkçesinden etkilenmiştir. Özellikle Haliç ağzındaki kelimeler Türkiye Türkçesi ile ortaklıklar gösterir. Bu durum hem 14. yüzyıldan önceki etkileşim hem de Haliç'te yaşayan Karaylarla 18.-19. yüzyıllarda Kırım'da yaşayan akrabaları arasındaki bağdan kaynaklanmaktadır. 14. yüzyıldan sonra Litvanya-Polonya topraklarına giden Karaylar; her ne kadar diğer Türk topluluklarından uzak kalmış iseler de farklı topluluklar içinde dillerine sahip çıkmışlar ve Eski Türkçenin çoğu kelimesini korumuşlardır. Dinî metinlerin etkisiyle İbraniceden ve içinde yaşadıkları Slav topluluklarının etkisiyle de Rusça ve Lehçeden kelime alıntıları olmuştur. Bunun yanında özellikle dinî terimlerde Arapça ve Farsçanın etkileri de görülmektedir.

Sözlük madde başları yanındaki parantez içerisinde, kelime hangi Karay ağzına ait ise kısaltması ile verilmektedir. Haliç-Lutsk ağzında ise (h), Kırım ağzında ise (k), Trakay ağzında ise (t) olarak gösterilmiştir. Kelime tanımı verildikten sonra, diğer ağızlarda olan şekilleri italik-koyu biçiminde verilmiştir.

Karay Türkçesini konuşan ve anlayanların sayısı, gün geçtikçe azalmakta olup Karayca "kaybolan sesler" arasına doğru gitmektedir. Karaycayı bu kaderinden kurtarmak ve dillerini, kültürlerini genç nesle aktararak yaşatmak; yapılacak çalışmalara ve alınacak önlemlere bağlıdır.

Karayların Kullandıkları Alfabeler

Karay Türkçesi eserleri İbrani, Kiril ve Latin alfabeleri ile oluşturulmuştur. Dinî metinler İbrani harfli, Kırım'da ve Rusya'nın egemenliği altındaki topraklarda Kiril harfli, diğer bölgelerde ise Latin harfli metinler verilmiştir. İncelenen kaynakları da dikkate alarak sözlük maddeleri şu alfabetik düzende verilmiştir:

"a, b, c, ç, d, ä, e, ė, f, g, ğ, h, ẖ, ı, i, j, k, q, l, m, n, ŋ, o, ö, p, r, s, ş, t, u, ü, v, y, z"

Sözlükten daha iyi faydalanabilmek için, araştırılan Karay Türkçesi metinlerinde kullanılan alfabeleri şu şekilde tasnif edebiliriz:

Latin Esaslı Karay-Trakay Alfabe Sistemi

Karay Alfabesi	Transkripsiyon Sistemi	
A, a	**A, a**	**a**waz*(avaz)*
Ia, ia	Ä, ä	**e**tmiak *(etmäk)*
B, b	**B, b**	**b**itisz *(bitiş)*
Ch, ch (X, x)	**Ḫ, ḫ**	**ch**an *(ḫan)*, wa**x**t *(vaḫt)*
Cz, cz	Ç, ç	**cz**egirt'k'a *(çegirtkä)*
D, d	**D, d**	**d**or *(dor)*
D´, d´	**D, d**	g'erabiń**d**'a *(gėräbindä)*
Dz, dz (dż)	**C, c**	**dz**an *(can)*
E,e	**E,e**	**e**rez *(erez)*
Ie, ie ('e)	Ė, ė	**mie**ń*(mėn)*, m'**e**ń*(mėn)*
F, f	**F, f**	**f**arst *(farst)*
G, g	**G, g**	**g**ilaf *(giläf)*
H,h	**H,h**	**h**ar *(har)*
Y, y	**I, ı**	**y**nan- *(ınan-)*
İ, i	**İ, i**	**i**ngir *(ingir)*

J, j	**Y, y**	**j**uku *(yuku)*
K, k	**K, k**	**k**apkac *(kapkaç)*
L, l	**L, l**	**L**itwa *(Litva)*
Ĺ, Í	**L, l**	jel'*(yel)*
M, m	**M, m**	**m**uft *(muft)*
N, n	**N, n**	**n**e *(ne)*
Ń,ń	**N, n**	tień*(tėn)*
O, o	**O, o**	**o**rman *(orman)*
Ö, ö	**Ö, ö (kelime başı)**	ölum *(ölüm)*
Io, io	Ö,ö **(kelime başı hariç)**	**kio**ńdiar- *(köndär-)*
P, p	**P, p**	**p**ir *(pir)*
R, r	**R, r**	**r**esim *(resim)*
S, s	**S, s**	**s**araj *(saray)*
Ś, ś	**S, s**	śen *(sėn)*
Sz, sz	**Ş, ş**	**sz**ahar*(şahar)*
T, t	**T, t**	**T**ienri *(Tėnri)*
T´, t´	**T,t**	**t**'up *(tüp)*
U, u	**U, u**	**u**prah *(uprah)*
Ü,ü	**Ü (kelime başı-kelime ortası)**	ürak *(üräk)*
Iu, iu	**Ü (kelime başı hariç)**	kiork**iu***(körkü)*
W, w	**V, v**	**w**ale *(vale)*
Z, z	**Z, z**	**z**aman *(zaman)*
Ź, ź	**Z, z**	źer'at *(zėrät)*

Latin Esaslı Karay-Haliç Alfabe Sistemi

Karay Alfabesi	Transkripsiyon Sistemi	
A, a	**A, a**	**a**ta *(ata)*
B, b	**B, b**	**b**ahatyr *(bahadır)*
C, c (ć, dz)	**C, c**	**dz**ancak (cancak)
Ch, ch	**Ḫ, ḫ**	**ch**az *(ḫaz)*
D, d	**D, d**	**d**in *(din)*
D´, d´	**D, d**	tiwil**d´** *(tivild)*
E,e	**E,e**	**e**rte *(erte)*
E, e*	**E, e**	**e**lim*(elim)*
F, f	**F, f**	**f**ajda *(fayda)*
G, g	**G, g**	**g**alut *(galut)*
H,h	**H,h**	**h**ar (har)
Y, y	I, ı	**y**styr- *(ıstır-)*
İ, i	**İ, i**	**i**ssi *(issi)*
İ, i**	**İ, i**	**i**nde-*(inde-)*
J , j	**Y, y**	**j**aman *(yaman)*
K, k	**K, k**	**k**ece *(keçe)*
L, l	**L, l**	**L**ot*(Lot)*
Ĺ, Í	**L, l**	**j**el'*(yel)*
M, m	**M, m**	**m**en *(men)*
N, n	**N, n**	**n**ece *(nece)*
Ń ,ń	**N, n**	kyzyńe *(kızıne)*
O, o	**O, o**	**o**rman *(orman)*
P, p	**P, p**	**P**aro *(Paro)*
R, r	**R, r**	**r**ast *(rast)*
S, s	**S, s**	**s**ahys *(sahıs)*
Ś, ś	**S, s**	bartiśli*(bartisli)*

Sz, sz	Ş, ş (sadece alıntı kelimelerde)	**sz**evet *(şevet)*
T, t	**T , t**	tav *(tav)*
T´, t´	**T, t**	jetmes**t´** *(yetmest)*
U, u	**U, u**	**u**vul *(uvul)*
W, w	**V, v**	**w**eren *(veren)*
Z, z	**Z, z**	zaman *(zaman)*
Ź, ź	**Z, z**	biźni*(bizni)*

* Haliç Ağzında, Genel Türkçedeki '-ö/-ö-' sesleri düzenli olarak '-e/-e-' ye dönüşmektedir.

** Haliç Ağzında, Genel Türkçedeki '-ü/-ü-' sesleri düzenli olarak '-i/-i-' ye dönüşmektedir.

Kiril Esaslı Karay Alfabe Sistemi

Karay Alfabesi	Trakay	Haliç-Luck	Kırım
А, а	**a**	**a**	**a**
Б, б	**b**	**b**	**b**
В, в	**v**	**v**	**v**
Г, г	**g**	**g**	**g**
Ғ, ғ / Гь, гь	**ğ, h**	**ğ, h**	**ğ, h**
Д, д	**d**	**d**	**d**
Дь, дь	**d'**	**d'**	**d'**
ДЖ, дж	**c**	**c**	**c**
Е, е	**e**	é	**e**
Ё, ё	ö	-	ö
Ж, ж	**j**	**j**	**j**

З, з	z	z	z
зь	z’	-	z’
И, и	i	i	i
Й, й	y	y	y
К, к	k, q	k	k, q
Л, л	l	l	l
ль	l’	l’	l’
М, м	m	m	m
Н, н	n	n	n
нь	ŋ	ŋ	ŋ
О, о	o	o	o
Оь	ö	-	ö
П, п	p	p	p
Р, р	r	r	r
С, с	s	s	s
Сь	s’	-	s’
Т, т	t	t	t
ть	t’	-	t’
У, у	u	u	u
Уь	ü	-	ü
Ф, ф	f	f	f
Х, х	h̲	h̲	h̲
Ц, ц	c, c	c, c	c, c
Ч, ч	ç	-	ç
Ш, ш	ş	ş	ş
Ъ, ъ			
Ы, ы	ı	ı	ı
Ь, ь			
Э, э	e	e	e
Ю, ю	ü	-	ü
Я, я	ä	e	ä

İbrani Esaslı Karay Alfabe Sistemi

Karay Alfabesi	
א	a, e
ב	b
ב / ו	b, v
ג / נג	g, ŋ
ג / ה / ע	ğ, h
ד	d
צ ץ	c, c
ז	z
דז	dz, c
י	y, i
כ / ק	k, q
ל	l
מ ם	m
נ ן	n
ו	o, u
ס	s
ע	‘, vokalleri belirtir
פ ף	p, f
ר	r
ש	s, ş
ת / ט	t

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI
ATATURK UNIVERSITY PUBLICATIONS

GÖREVLERİNE VE KONULARINA (TEMATİK) GÖRE SÖZ VARLIĞI

İsimler

Konularına (Tematik) Göre Söz Varlığı

İnsan ve Toplum

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

İsimler
- **Konularına (Tematik) Göre**
- **Söz Varlığı**
- **İnsan ve Toplum**
- **Irk, Millet, İnsan Topluluğu**

Acem (k) Acem, İran, İranlı

ahali (k) ahali, topluluk

aqay (k) adam

alay (II) (k) alay, kalabalık, grup, sürü; hepsi, tümü

alq (k) halk *(krş.)* ***ḫalık, ḫalk, halq, ḫalq***

Amonlı (k) Ammonlu

apay (k) kadın

Arab (k) Arap *(krş.)* ***Arap, Arav, Arvi***

Arabcı (h) Arap

Arablı (h), (t) Arap

Aram Arami

Aramlı (h), (k), (t) Aramlı

Arap (k) Arap *(krş.)* ***Arab, Arav, Arvi***

Arav (k) Arap *(krş.)* ***Arab, Arap, Arvi***

Arvi (k) Arap *(krş.)* ***Arab, Arap, Arav***

Aşdodlı (k) Aşdodlu

Aşkenaz (h), (k), (t) Aşkenaz

avrad (k) kadın, avrat

beg (k) 1. bey, bay, efendi 2. han, hükümdar 3. Tanrı ***biy (I), bey***

benadem (k) benî âdem, ademoğulları, insanlar *(krş.)* ***beni adem***

beni adem (k) benî âdem, ademoğulları, insanlar *(krş.)* ***benadem***

bey (k) 1. bey, bay, efendi 2. han, hükümdar 3. Tanrı *(krş.)* ***beg, biy (I)***

biy (I) (h), (k), (t) 1. bey, bay, efendi 2. han, hükümdar 3. Tanrı *(krş.)* ***beg, bey***

Cıngene (k) Çingene, Roman ***Cingene, Çingene***

Cingene (k) Çingene, Roman *(krş.)* ***Cıngene, Çingene***

Çerkez (k) Çerkez

Çingene (k) Çingene, Roman *(krş.)* ***Cıngene, Cingene***

dişi (t) dişi *(krş.)* ***kişi (II), tisi, tişi***

dor (h), (t) soy, nesil, kuşak; boy, kabile, uruk, nesil

dost (h), (k), (t) dost, arkadaş

dostca (h) kadın arkadaş, kız arkadaş *(krş.)* ***dostça, dostka***

dostça (t) kadın arkadaş, kız arkadaş *(krş.)* ***dostka, dostca***

dostḫuna (t) dost, arkadaş

dostka (h) kadın arkadaş, kız arkadaş *(krş.)* ***dostça, dostca***

düverdeş komşu

Edomlı (k) Edomlu

Efratlı (k) Fıratlı

emşeri (k) hemşehri

Engliz (k) İngiliz

erkak (k) 1. erkek 2. adam *(krş.)* ***erkäk, erkek***

erkäk (t) 1. erkek 2. adam *(krş.)* ***erkak, erkek***

erkek (h), (k) 1. erkek 2. adam *(krş.)* ***erkak, erkäk***

Ermeni (k) Ermeni

Esav (II) (h), (t) Polonya; Polonyalı, Leh

goy (k) ulus, halk, insanlar; Yahudi olmayanlar

Habeş (k) Habeş

ẖalık (t) halk *(krş.)* ***alq, ẖalk, halq, ẖalq***

ẖalk (h), (t) halk *(krş.)* ***alq, ẖalık, halq, ẖalq***

halq (k) halk *(krş.)* ***alq, ẖalık, ẖalk, ẖalq***

ẖalq (k) halk *(krş.)* ***alq, ẖalık, ẖalk, halq***

Hint (k) Hint

ırğaçı (k) dişi

imet (h) halk, ahali, ümmet *(krş.)* ***immet***

immet (h) halk, ahali, ümmet *(krş.)* ***imet***

Karaim (h), (k), (t) Karaylar *(krş.)* ***Karay, Qaray, Qarayım***

Karay (h), (t) Karay, Karay Türkleri *(krş.)* ***Karaim, Qaray, Qarayım***

kasdimli (h) Keldani *(krş.)* ***kazdimli***

kazdimli (t) Keldani *(krş.)* ***kasdimli***

kuşlu (h), (t) zenci, siyahi; Etiyopyalı

qarabacaq (k) Kuman göçmenlerine verilen ad

Qaray (k), (t) Karay, Karay Türkleri *(krş.)* ***Karaim, Karay, Qarayım***

Qarayım (k), (t) Karay, Karay Türkleri *(krş.)* ***Karaim, Karay, Qaray***

qarşılı (k) Anadolu Türkleri

Qazaq (k) 1. Kazak 2. Rus; Ukrayn

Latin (t) Latin

Leẖ (h), (t) Leh, Polonyalı

Lemse (k) Alman

Madaylı (h) Medli

Mısırlı (k) Mısırlı

Mongol (t) Moğol

Nemic (h) Alman

Noğay (k) Nogay

Orlı (k) Orlu, Or şehri sâkini (Perekop)

Orus (II) (t) Rus *(krş.)* ***Urus (II)***

Paras (t) Fars, İranlı *(krş.)* ***Pers***

Paraslı (h), (t) Pers, İranlı

Peçeng (t) Peçenek

Pers (t) Fars, İranlı *(krş.)* ***Paras***

Riga (t) Litvanya'da bir şehir

Rom (k) Rum

şevet (h), (t) boy, kabile, uruk; nesil, kuşak

Tat (I) (k) Tat, Orta ve Güney Kırımdaki Tatarlar

Tatar (h), (k), (t) Tatar

Türk (k) Türk

ulus (h), (k), (t) ulus, halk

Urum (k) Yunan, Rum

Urus (II) (h), (k), (t) Rus *(krş.)* ***Orus (II)***

yerli (h), (k), (t) 1. yurttaş, vatandaş 2. yerli

• Aile ve Akrabalık

ağa (h), (k), (t) önder, ileri gelen, efendi; ağabey; ihtiyar

ağaça (k) amca

ağalıḫ (t) ağalık, beylik, hükümdarlık, idarecilik; yaşlılık, ihtiyarlık; bey, emir ***ahalık***

ahalık (h) ağalık, beylik, hükümdarlık, idarecilik; yaşlılık, ihtiyarlık; bey, emir *(krş.)* ağalıḫ

aḫtıq (k) erkek torun *(krş.)* ***aqtıq***

aile (k) aile

aqa (k) 1. ağabey 2. amca 3. beyefendi

aqraba (k) akraba *(krş.)* ***aqrebe***

aqrebe (k) akraba *(krş.)* ***aqraba***

aqtıq (k) erkek torun *(krş.)* ***aḫtıq***

ana (h), (k), (t) 1. anne, ana 2. ana, esas, temel *(krş.)* ***anay, ane***

ana-baba (k) ebeveyn, anne baba

analık (h) analık, üvey anne; annelik *(krş.)* ***analıq***

analıq (k) analık, üvey anne; annelik *(krş.)* ***analık***

ananın qarındaşı (t) dayı

ananın tuvduğu (t) teyze

anay (k) anne *(krş.)* ***ana, ane***

ane (k) anne, ana *(krş.)* ***ana, anay***

ata (h), (k), (t) 1. baba 2. ata, ecdat

atanın qarındaşı (t) amca

atülü (t) baba (yumuşak şekilde sesleniş), babacık *(krş.)* ***atünü***

atünü (h) baba (yumuşak şekilde sesleniş), babacık *(krş.)* ***atülü***

avi (h) baba! (seslenirken)

ayal (k) 1. kadın 2. kadın eş, hanım

baba (I) (k), (t) baba

baba (II) (k) ata

bacanaq (k) bacanak

bacı (k) 1. büyük abla 2. hanım, eş

bala (h), (k), (t) 1. çocuk 2. genç 3. hayvan yavrusu

bala-çağa (k) çoluk çocuk

balaçeḫ (t) bebek

baldız (k) baldız

balük (t) erkek çocuk, oğlan

barışna (k) genç kız, hanımefendi

baslatuvcu (h) ata, cet, soy; kurucu

ben (III) (k) oğul

biyçä (t) hanımefendi, kadın; eş, hanım; ece, hükümdar *(krş.)* ***biçe, biyke, biyce***

biyke (k) hanımefendi, kadın; eş, hanım; ece, hükümdar *(krş.)* ***biçe, biyçä, biyce***

biyce (h) hanımefendi, kadın; eş, hanım; ece, hükümdar *(krş.)* ***biçe, biyçä, biyke***

boy-kız (h), (t) bekâr kız, genç kız *(krş.)* ***boy-qız***

boy-qız (k) bekâr kız, genç kız *(krş.)* ***boy-kız***

boy-yigit (k) bekâr erkek

ced (t) ced, ecdad, ata; dede *(krş.)* ***did***

cenge (k) yenge

cocka (h) oğlan, genç, delikanlı *(krş.)* ***çoçḫa***

çocuq (k) çocuk

çoçḫa (t) oğlan, genç, delikanlı *(krş.)* ***cocka***

dada (t) dayı, amca *(krş.)* ***dade, dädä, dede***

dade (h) dayı, amca *(krş.)* ***dada, dädä, dede***

daya (k) sütnine, sütanne

dayı (k) dayı

dädä (t) amca; dayı *(krş.)* ***dada, dade, dede***

dede (h) amca; dayı *(krş.)* ***dada, dade, dädä***

did (h) ced, ecdad, ata; dede ***ced***

dişi (t) dişi *(krş.)* ***kişi (II), tisi, tişi***

dudı (k) 1. yenge 2. abla

eb (k) ebe *(krş.)* ***ebanay, ebe***

ebanay (k) ebe *(krş.)* ***eb, ebe***

ebe (k) ebe *(krş.)* ***ebanay, eb***

ebge (I) (h) dede, ecdat, atalar *(krş.)* öbgä, öbge

ehli (k) koca, eş

emizdirivciḫa (h) sütanne

enişte (k) enişte

er qardaş (k) erkek kardeş

erlengän (t) evli kadın *(krş.)* ***erlengen***

erlengen (h) evli kadın *(krş.)* ***erlengän***

erli (h), (k), (t) evli kadın; kocalı

ernin tuvduğu (t) görümce; baldız; yenge

evlad (k) evlat, çocuk

evladlıq (k) evlatlık; küçük yaştan beri evde yetiştirilen kişi

ezinki (h) akraba, hısım *(krş.)* özününkü

gelin (k) gelin *(krş.)* ***kelin***

güveyi (k) güvey, damat *(krş.)* ***güyev, kiyev, kiyiv, kiyov, kiyüv, küyev, küyüv***

güyev (k) güvey, damat *(krş.)* güveyi, kiyev, kiyiv, kiyov, kiyüv, küyev, küyüv

ḫanım (k) hanım eş, zevce, hanımefendi

ḫatan (h), (t) damat, nişanlı; yeni evli

ḫatın (k) hatun, hanım, kadın eş; kadın *(krş.)* ***katın, qatın***

ḫısım (k) akraba, hısım

ḫısım-aqrebe (k) hısım akraba, akrabalar

ḫuppa (h), (t) evlilik, evlenme, düğün, taç giyme

inna (h), (t) nine, büyükanne

itta (h), (t) dede, büyükbaba

kalla (h) gelin *(krş.)* ***kaŋla***

kambar (h) ev halkı, evdekiler

kaŋla (t) gelin *(krş.)* ***kalla***

karandas (h) 1. erkek kardeş 2. hısım, akraba, kandaş *(krş.)* ***karandaş, kardaş, karındas, karındaş, qardaş, qarındaş***

karandaş (t) 1. erkek kardeş 2. hısım, akraba, kandaş *(krş.)* ***karandas, kardaş, karındas, karındaş, qardaş, qarındaş***

kardaş (t) 1. erkek kardeş 2. hısım, akraba, kandaş *(krş.)* ***karandas, karadaş, karındas karındaş, qardaş, qarındaş***

karındas (h) 1. erkek kardeş 2. hısım, akraba, kandaş *(krş.)* ***karandas, karadaş, karandaş, karındaş, qardaş, qarındaş***

karındaş (t) 1. erkek kardeş 2. hısım, akraba, kandaş *(krş.)* ***karandas, karadaş, karındas, karandaş, qardaş, qarındaş***

katın (h), (t) hatun, hanım, kadın eş; kadın *(krş.)* ***ḫatın, qatın***

katın-ulan (h) kız, kız çocuğu

keleşingen (k) nişanlı, sözlü *(krş.)*

kelişingen

kelişingen (k) nişanlı, sözlü *(krş.)* ***keleşingen***

kayna (h), (t) kaynana, kayınvalide *(krş.)* ***qayın velde, qayına, qayna, qaynana***

kaynata (h), (t) kaynata, kayınpeder, kayınbaba *(krş.)* ***qaynata***

keläşmäk (t) nişanlanma, söz kesme ***kelesmek***

kelesmek (h) nişanlanma, söz kesme *(krş.)* ***keläşmäk***

kelin (h), (k), (t) gelin *(krş.)* ***gelin***

kelindeş (k) elti

kız (h), (t) kız, genç kız, kız evlat *(krş.)* ***qız***

kinci (h) yenge

kişi (II) (h) dişi *(krş.)* ***dişi, tisi, tişi***

kiyev (h) güvey, damat *(krş.)* ***güveyi, güyev, kiyiv, kiyov, kiyüv, küyev, küyüv***

kiyiv (k) güvey, damat *(krş.)* ***güveyi, güyev, kiyev, kiyov, kiyüv, küyev, küyüv***

kiyov (t) güvey, damat *(krş.)* ***güveyi, güyev, kiyev, kiyiv, kiyüv, küyev, küyüv***

kiyüv (k) güvey, damat *(krş.)* ***güveyi, güyev, kiyiv, kiyov, kiyev, küyüv, küyev***

kuda (h) dünür

küyüv (k) güvey, damat *(krş.)* ***güveyi, güyev, kiyev, kiyiv, kiyov, kiyüv, küyev***

qardaş (k) 1. erkek kardeş 2. hısım, akraba, kandaş *(krş.)* ***karandas, karandaş, kardaş, karındas, karındaş, qarındaş***

qarı (k) kadın; karı, eş, zevce

qarındaş (k) 1. erkek kardeş 2. hısım, akraba, kandaş *(krş.)* ***karandas, karandaş, kardaş, karındas, karındaş, qardaş***

qarındaşnın uvlu (t) yeğen

qatın (k) hatun, hanım, kadın eş; kadın *(krş.)* ***ẖatın, katın***

qayın (k) kayın, kayınbirader

qayın velde (k) kaynana, kayınvalide *(krş.)* ***kayna, qayına, qayna, qaynana***

qayına (k) kaynana, kayınvalide *(krş.)* ***kayna, qayın velde, qayna, qaynana***

qayn (k) kayın, kayınbirader *(krş.)* ***qaynağa***

qayna (k) kaynana, kayınvalide *(krş.)* ***kayna, qayın velde, qayına, qaynana***

qaynağa (k) kayın, kayınbirader *(krş.)* ***qayn***

qaynana (k) kaynana, kayınvalide *(krş.)* ***kayna, qayın velde, qayına,***

qayna
qaynata (k) kaynata, kayınpeder, kayınbaba *(krş.)* ***kaynata***
qız (k) kız, genç kız, kız evlat *(krş.)* kız
qızqardaş (k) kız kardeş
qoca (I) (k) 1. koca, eş 2. ihtiyar adam
qocalı (k) kocalı, evli kadın, nikahlı kadın
qudalıq (k) hısım, akrabalık
qujaş (t) erkek evlat, oğul
mama (h), (t) anne
mışpaa (k) 1. toplum, cemiyet 2. şirket ***mişpaha***
mişpaha (k), (t) 1. toplum, cemiyet 2. şirket *(krş.)* mışpaa
nene (k) anne
nenebaba (k) ebeveyn, anne baba
nine (k) nine, büyükanne
oğıl (k) oğul, erkek evlat *(krş.)* ***oğlan, oğul, ovul, ul, ulan, uvul***
oğlan (k) oğul, erkek evlat *(krş.)* oğıl, oğul, ovul, ul, ulan, uvul
oğul (k) oğul, erkek evlat *(krş.)* ***oğıl, oğlan, ovul, ul, ulan, uvul***
ortaḫ (t) 1. arkadaş, yardımcı, partner 2. eş, koca, zevc; eş, karı, zevce 3. orta, iç, merkez ***ortak, ortaq***
ortak (h), (t) 1. arkadaş, yardımcı, partner 2. eş, koca, zevc; eş, karı, zevce 3. orta, iç, merkez *(krş.)* ***ortaḫ, ortaq***
ortaq (k) 1. arkadaş, yardımcı, partner 2. eş, koca, zevc; eş, karı, zevce 3. orta, iç, merkez *(krş.)* ***ortaḫ, ortak***
ovul (h) oğul, erkek evlat *(krş.)* oğıl, oğul, ul, uvul
öbgä (k), (t) ata, ecdat, atalar *(krş.)* ***ebge (I), öbge***
öbge (k) ata, ecdat, atalar *(krş.)* ***ebge (I), öbgä***
ömädoğon (t) emen, süt çocuğu, memedeki bebek
özünüŋkü (t) akraba, hısım *(krş.)* ***ezinki***
panna (t) genç kız, kızcağız
papa (t) baba
peder (k) baba
praunuk (t) torunun çocuğu
prayınna (t) büyük nine
prayıtta (t) büyük dede; ecdat
prayıtta-prayınna (t) soy, ecdat
refik (k) dost, arkadaş; koca, eş
sebiy (k) sabi, küçük çocuk, yeni doğmuş çocuk
sige (k) aynı anadan, ana bir
silli (h) 1. kız 2. kız kardeş *(krş.)* ***siŋli (I)***
siŋli (k), (t) 1. kız 2. kız kardeş *(krş.)* ***silli***
soy (k) soy, menşe, nesil; ırk, kavim, sülale ***soysop***

soysop (k) soy, menşe, nesil; ırk, kavim, sülale *(krş.)* ***soy***

talav (t) genç kız

taşça (t) kız çocuk, küçük hanım *(krş.)* ***taşçuk***

taşçaçeḫ (t) kız çocuk, kızcağız

taşçuk (t) *(krş.)* ***taşça***

tata (t) baba; Papa

tete (h) hala; teyze

tıyıs (h) kayınbirader

tıyıska (h) gelin

tıyıslı (t) akraba

tisi (h) dişi *(krş.)* ***dişi, kişi (II), tişi***

tişi (k), (t) dişi *(krş.)* ***dişi, kişi (II), tisi***

toqum (k) 1. tohum, menşe; tahıl 2. soy, sülale

tolğatuvçu (t) ana, anne *(krş.)* ***tolhatuvcu***

tolhatuvcu (h) ana, anne *(krş.)* ***tolğatuvçu***

torın (k) torun *(krş.)* ***torun***

torun (k), (t) torun *(krş.)* ***torın***

tota (k) 1. abla 2. yaşça büyük kadının ismi söylenmeden ifade edilen söz

törävçü (t) anne baba, ebeveyn

tötä (t) teyze; hala *(krş.)* ***tötenka, tötinka***

tötenka (t) teyze; hala *(krş.)* tötä, tötinka

tötinka (t) teyze; hala *(krş.)* tötä, tötenka

tuğan (k) öz, üvey olmayan *(krş.)* ***tuvğan***

tunğıç (k) 1. ilk doğan; başta gelen, birinci 2. ilk doğan erkek çocuk *(krş.)* ***tunğuç, tunhuc, tuŋğuç***

tunğuç (k), (t) 1. ilk doğan; başta gelen, birinci 2. ilk doğan erkek çocuk *(krş.)* ***tunğıç, tunhuc, tuŋğuç***

tunğuçluḫ (t) yaşça en büyük kardeş *(krş.)* ***tunhucluk***

tunhuc (h) 1. ilk doğan; başta gelen, birinci 2. ilk doğan erkek çocuk *(krş.)* *(krş.)* ***tunğıç, tunğuç, tuŋğıç***

tunhucluk (h) yaşça en büyük kardeş *(krş.)* ***tunğuçluḫ***

tuŋğuç (t) 1. ilk doğan; başta gelen, birinci 2. ilk doğan erkek çocuk *(krş.)* ***tunğıç, tunğuç, tunhuc***

tuvduḫ (t) kız kardeş *(krş.)* ***tuvduk, tuvduq***

tuvduk (h) kız kardeş *(krş.)* ***tuvduḫ, tuvduq***

tuvduq (k) kız kardeş *(krş.)* ***tuvduḫ, tuvduk***

tuvdurtuvcu (h) baba *(krş.)* ***tuvduruvçu, tuvduruvcu***

tuvduruvçu (t) baba *(krş.)* ***tuvdurtuvcu, tuvduruvcu***

tuvduruvcu (h) baba *(krş.)* ***tuvdurtuvcu, tuvduruvçu***

tuvğan (h), (t) 1. öz, üvey olmayan 2. doğum 3. çocuk, yavru *(krş.)* ***tuğan***

tuvmus (h) 1. çocuk, yavru 2. öz, üvey olmayan 3. soy, nesil; nesilden nesle geçen *(krş.)* ***tuvmuş***

tuvmuslar (h) soy, nesep

tuvmuş (k), (t) 1. çocuk, yavru 2. öz, üvey olmayan 3. soy, nesil; nesilden nesle geçen *(krş.)* ***tuvmus***

ul (k) oğul *(krş.)* ***oğıl, oğlan, oğul, ovul, ulan, uvul***

ulan (h), (k), (t) oğul *(krş.)* ***oğıl, oğlan, oğul, ovul, ul, uvul***

ulançeḫ (t) oğlan, erkek çocuk *(krş.)* ***ulançıḫ, ulançıq***

ulançıḫ (t) oğlan, erkek çocuk *(krş.)* ***ulançeḫ, ulançıq***

ulançıq (k) oğlan, erkek çocuk *(krş.)* ***ulançeḫ, ulançıḫ***

ulansız (h), (t) çocuksuz, çocuksuzluk

uluq (I) (k) uruk, kabile, boy; nesil

unuçka (t) kız torun

unuk (t) erkek torun

urlıq (k) 1. tohum; döl 2. asıl, nesil; soy, nesep *(krş.)* ***urluḫ, urluk, urluq***

urluḫ (t) 1. tohum; döl 2. asıl, nesil; soy, nesep *(krş.)* ***urlıq, urluk, urluq***

urluk (h) 1. tohum; döl 2. asıl, nesil; soy, nesep *(krş.)* ***urlıq, urluḫ, urluq***

urluq (k) 1. tohum; döl 2. asıl, nesil; soy, nesep *(krş.)* ***urlıq, urluḫ, urluk***

uruv (h), (k), (t) aile, soy, nesil, kuşak, köken

uvul (h), (t) oğul *(krş.)* ***oğıl, oğlan, oğul, ovul, ul, ulan***

valide (k) anne *(krş.)* ***velde***

velde (k) anne *(krş.)* ***valide***

yenge (k) yenge *(krş.)* ***yengeçe, yingeçe***

yengeçe (k) yenge *(krş.)* ***yenge, yingeçe***

yeznä (t) kayınbirader, kayın; damat, enişte; bacanak *(krş.)* ***yezne***

yezne (h) kayınbirader, kayın; damat, enişte; bacanak *(krş.)* ***yeznä***

yingeçe (k) yenge *(krş.)* ***yenge, yengeçe***

zade (k) oğul, evlat

zekut (t) evlat, ahfad, nesil, kuşak

züriyet (k) 1. nesil, soy, kuşak 2. çocuklar

• Meslek ve Sosyal Sınıf

advokat (t) avukat

ağaççı (k) keresteci, marangoz

ağalıḫ (t) ağalık, beylik, hükümdarlık, idarecilik; yaşlılık, ihtiyarlık; bey, emir *(krş.)* ***ahalık***

ağdıvçı (k) pusu kuran, pusuda yatan; nöbetçi, bekçi *(krş.)* ***andıvçı, anduvcu***

ahalık (h) *(krş.)* ağalıḫ

aḫcacı (h) kasiyer

aqtar (k) küçük esnaf

alamcı (h) sancaktar, bayraktar, bayrağı taşıyan kimse

alğışçı (k) kutsayan, dua eden

alğışlavçu (t) kutsayan, dua eden *(krş.)* ***alhıslavcu***

alhıslavcu (h) kutsayan, dua eden *(krş.)* ***alğışlavçu***

alıcı (k) alan, alıcı *(krş.)* ***alıvçı, alıvçu***

alıvçı (k) alan, alıcı *(krş.)* ***alıcı, alıvçu***

alıvçu (t) alan, alıcı *(krş.)* ***alıcı, alıvçı***

alp (k), (t) başkan, lider

alpaut (h), (t) asilzâde, soylu; baş, lider *(krş.)* ***alpavut***

alpavut (h) asilzâde, soylu; baş, lider *(krş.)* ***alpaut***

altıncı (II) (k) altıncı, kuyumcu *(krş.)* ***altınçı (II), altıncı*** (II)

aluf (h) lider, baş

anaça (k), (t) ebe; hemşire *(krş.)* ***anaca, anacı***

anaca (h) ebe; hemşire *(krş.)* ***anaça, anacı***

anacı (h) ebe; hemşire *(krş.)* ***anaça, anaca***

anlatıvçı (k) öğretici, anlatıcı *(krş.)* ***aŋlatuvçu***

arabacı (k) arabacı *(krş.)* ***arabaçı, arabacı***

arabaçı (t) arabacı *(krş.)* ***arabacı, arabacı***

arabacı (h) arabacı *(krş.)* ***arabacı, arabaçı***

arğat (k) hizmetkar, uşak, işçi, amele, ırgat, para ile tutlmuş *(krş.)* ***hırğat, ırğat***

arḫeolog (t) arkeolog

aruvlatuvcu (h) temizleyici, temizlikçi

aşḫanacı (h) aşçı

asıruvcu (h) idareci, yönetici; şef, lider; kılavuz, rehber

asilzade (k) asilzade, soylu

asker (k) asker; ordu *(krş.)* ***esker***

aslamçı (k) faizci, tefeci *(krş.)* ***aslancı***

aslancı (h) faizci, tefeci *(krş.)* ***aslamçı***

aşçı (k) aşçı

aşqaqçı (k) kürekçi

atalıq (k) öğretmen, eğitmen

atlamcı (h) haberci

atlanıvçı (k) atlı, at binen, binici *(krş.)* ***atlanuvçu, atlanuvcu***

atlanuvçu (k), (t) atlı, at binen, binici *(krş.)* ***atlanıvçı, atlanuvcu***

atlanuvcu (h) atlı, at binen, binici *(krş.)* ***atlanıvçı, atlanuvçu***

atlı (II) (k), (t) atlı, at binen, binici

attar (k) eczacı

atcı (h) seyis, at bakıcısı; binici

atuvçu (t) atıcı, nişancı *(krş.)* ***atuvcu***

atuvcu (h) atıcı, nişancı *(krş.)* ***atuvçu***

avcı (k) avcı *(krş.)* ***avçı***

avçı (t) avcı *(krş.)* ***avcı***

avlavçu (t) avcı *(krş.)* ***avlavcu***

avlavcu (h) avcı *(krş.)* ***avlavçu***

ayaqqabçı (k) ayakkabıcı *(krş.)* ***ayaqqapçı***

ayaqqapçı (k) ayakkabıcı *(krş.)* ***ayaqqabçı***

ayneci (k) 1. aynacı, camcı 2. hizmetçi, ayna tutan hizmetçi 3. berber 4. büyücü, hokkabaz, şarlatan 5. gemideki asansör ***eyneci***

ayvaz (k) mutfak ve yemek hizmeti gören erkek hizmetçi

badraq (II) (k) kırıkçı, çıkıkçı

bağıcı (k) falcı *(krş.)* ***bağıçı***

bağıçı (k) falcı *(krş.)* ***bağıcı***

bağıvçu (t) bakan, bakıcı, gözetici; koruyan, himaye eden *(krş.)* ***bahuvcu***

bağvan (k) bahçıvan, bağcı

baḫarlayıcı (k) baharatçı

baḫçaçı (t) bahçıvan *(krş.)* ***baḫcacı***

baḫtlaşuvçu (t) tartışmacı; hakem, yargıç; dava yürüten

baḫcacı (h) bahçıvan *(krş.)* ***baḫçaçı***

bahuvcu (h) bahçıvan *(krş.)* ***bağıvçu***

baqırcı (k) bakırcı

balıḫçı (t) balıkçı *(krş.)* ***balıkçı, balıkcı***, balıqçı

balıkçı (t) balıkçı *(krş.)* ***balıḫçı, balıkcı***, balıqçı

balıkcı (h) balıkçı *(krş.)* ***balıḫçı, balıkçı, balıqçı***

balıqçı (k) balıkçı *(krş.)* ***balıḫçı, balıkçı, balıkc***ı

baltacı (k) baltacı, ağaç kesen kişi; marangoz *(krş.)* ***baltac***ı

baltacı (h) marangoz *(krş.)* ***baltacı***

balcibinci (h) arıcı

bastıruvcu (h) matbaacı

basuvcu (h) basım yayın yapan, matbaacı; masör, masöz

bavlatuvcu (h) ciltçi, kitap ciltçisi

bayraqtar (k) bayraktar

bazırgan (k) bezirgân, tüccar *(krş.)* ***bazıryan, bezärgän, bezergen, bezirgen***

bazıryan (k) bezirgân, tüccar *(krş.)* ***bazırgan, bezärgän, bezergen, bezirgen***

beglik (k) beylik, hükümdar konumu; aristokrasi

begzade (k) asilzâde; prens, soylu kimse

bekçi (k) bekçi

belekci (h) çoban *(krş.)* ***böläkçi***

berber (k) berber

bezärgän (t) bezirgân, tüccar *(krş.)* ***bazırgan, bazıryan, bezergen, bezirgen***

bezergen (k) bezirgân, tüccar *(krş.)* ***bazırgan, bazıryan, bezärgän, bezirgen***

bezirgen (h) bezirgân, tüccar *(krş.)* ***bazırgan, bazıryan, bezärgän, bezergen***

bezirgenci (h) bezirgâncı, satıcı, tüccar

bırğıçı (t) trompetçi

bildäçi (t) falcı, büyücü *(krş.)* ***bildeci, bildeci, bildici***

bildeci (k) falcı, büyücü *(krş.)* ***bildäçi, bildeci, bildici***

bildeci (h) falcı, büyücü *(krş.)* ***bildäçi, bildeci, bildici***

bildici (k) falcı, büyücü *(krş.)* ***bildäçi, bildeci, bildeci***

bildirçi (t) 1. bildiren 2. kâhin *(krş.)* ***bildirivçi***

bildirivçi (k) 1. bildiren 2. kâhin *(krş.)* ***bildirçi***

bildirivci (h) falcı, kâhin

biläkçi (t) çoban

bilgiş (k) uzman, bilirkişi

bilivçi (k) bilen, bilgiç; uzman *(krş.)* ***bilivçü, bilivci***

bilivçü (t) bilen, bilgiç; uzman *(krş.)* ***bilivçi, bilivci***

bilivli (h) bilinen, tanınan; meşhur, ünlü *(krş.)* ***bilüvlü***

bilivci (h) bilinen, tanınan; meşhur, ünlü *(krş.)* **bilivçi, bilivçü**

bilövçi (k) bilen, tanıyan; bilirkişi,

uzman *(krş.)* ***bilüvçü***

bilüvçü (t) bilen, tanıyan; bilirkişi, uzman *(krş.)* ***bilövçi***

bilüvlü (t) bilinen, tanınan; meşhur, ünlü *(krş.)* ***bilivli***

bisirivci (h) aşçı *(krş.)* ***bişirüvçü***

bişürüvçü (t) aşçı *(krş.)* ***bisirivci***

bitiklesivci (h) mektuplaşan, yazışan, muhabir

bitikci (h) postacı

biyim (k) kraliçe, kadın hükümdar; hanımefendi

bolışıvçı (k) yardımcı, yardım eden *(krş.)* ***bolusuvcu, boluşıvçı, boluşuvçu, buluşıvçı, buluşuvçu***

bolusuvcu (h) yardımcı, yardım eden *(krş.)* ***bolışıvçı, boluşıvçı, boluşuvçu, buluşıvçı, buluşuvçu***

boluşçı (k) yardımcı

boluşıvçı (k) yardımcı, yardım eden *(krş.)* ***bolışıvçı, bolusuvcu, boluşuvçu, buluşıvçı, buluşuvçu***

boluşuvçu (t) yardımcı, yardım eden *(krş.)* ***bolışıvçı, bolusuvcu, boluşıvçı, buluşıvçı, buluşuvçu***

borlacı (k) şarap yapan *(krş.)* ***borlaçı***

borlaçı (k), (t) şarap yapan *(krş.)* ***borlacı***

boyacı (k) boyacı *(krş.)* ***boyavçı, boyavcu***

boyavçı (t) boyacı *(krş.)* ***boyacı, boyavcu***

boyavcu (h) boyacı *(krş.)* ***boyacı, boyavçı***

bozacı (k) bozacı

böläkçi (t) çoban *(krş.)* ***belekci***

büvrälüvçü (t) seyyah, gezen

cahırbenci (h) şarapçı, şarap tüccarı

calhıcı (h) çalgıcı, müzisyen *(krş.)* ***çalğıcı***

cambaz (k) cambaz

camcı (k) camcı *(krş.)* ***cemci, çemci***

cansaqlar (k) koruma, muhafız

caysılavcu (h) gözcü, casus, haberci *(krş.)* ***çaysılavçı, çaysılavçu***

comuvcu (h) yüzücü

cora (h) çiftlik işçisi, ırgat, rençber; uşak; seyis *(krş.)* ***çora***

cavışğır (k) gözlemci, gözleyici, gözcü; patron, başkan, şef, müdür

cehandar (k) imparator

cellat (k) cellat

cemci (k) camcı *(krş.)* ***camcı, çemci***

cerah (k) cerrah

cevgerci (h) kuyumcu, mücevherci

cintçi (k) ciltçi, mücellit

çabuvçı (k) 1. taşçı, duvarcı 2. oduncu, odun kesen *(krş.)* çabuvçu

çabuvçu (k) kesen, yontan *(krş.)* çabuvçı

çaqıcı (k) muhbir

çalğıcı (k) çalgıcı, müzisyen *(krş.)* ***calhıcı***

çalıcı (k) çalgıcı

çapçaqçı (k) fıçıcı, şarapçı

çaşut (k) casus, gözcü

çavuş (k) ustabaşı

çaysılavçı (k) gözcü, casus, haberci *(krş.)* çaysılavçu, ***caysılavcu***

çaysılavçu (t) gözcü, casus, haberci *(krş.)* ***çaysılavçı, caysılavcu***

çelmäkçi (t) çanakçı, çömlekçi *(krş.)* çelmekçi, çölmäkçi, çölmekçi, ***celmekci***

çelmekçi (k) çanakçı, çömlekçi *(krş.)* ***çelmäkçi, çölmäkçi, çölmekçi celmekci***

çemci (k) camcı *(krş.)* ***camcı, cemci***

çengi (k) rakkase, dansçı

çeşütlevçi (k) casus, gözcü

çığaruvçu (t) yayımcı, yayıncı, çıkaran

çıŋcı (k) çın söyleyen, Kırım Tatar halk şarkısı söyleyen

çınıḫtıruvçu (t) öğretmen

çıraq (II) (k) çırak

çıraqçı (k) hizmetçi, uşak, nikahta veya düğünde hizmet eden kişi

çıysılavçı (k), (t) casus, gözcü *(krş.)* çıysılavçı

çıysılavçu (k), (t) casus, gözcü *(krş.)* çıysılavçu

çızmaci (k) çizmeci, ayakkabıcı *(krş.)* çizmeci

çizmeci (k) çizmeci *(krş.)* çızmaci

çoban (k) çoban

çora (k), (t) çiftlik işçisi, ırgat, rençber; uşak; seyis *(krş.)* ***cora***

çorapçı (k) çorapçı

çoref (h) kuyumcu

çölmäkçi (t) çanakçı, çömlekçi *(krş.)* çelmäkçi, çelmekçi, çölmekçi, ***celmekci***

çölmekçi (k) çanakçı, çömlekçi *(krş.)* çelmäkçi, çelmekçi, çölmäkçi, ***celmekci***

çöplävçü (t) toplayıcı

çubuqçu (k) pipo yapan ya da satan

dalıcı (k) dalgıç, dalıcı

davulcı (k) davulcu *(krş.)* ***davulcu***

davulcu (k) davulcu *(krş.)* ***davulcı***

degirmençi (k) değirmenci *(krş.)* ***tiyermenci, tiyirmänçi***

delal (k) tellal, haberci; simsar *(krş.)* ***telal, tellal***

demirci (k) demirci, tesviyeci; çilingir *(krş.)* ***temirçi, temirci***

dellek (k) tellak, hamamcı

derbüş (k) derviş

derviş (k) derviş

dilenci (k) dilenci *(krş.)* ***kilençi, klençi, klenci***

din-yesisi (t) din adamı

direktor (t) müdür

doğramacı (k) tornacı

doroşkeci (k) faytoncu

duvan (k) idareci, yönetici

dülger (k) marangoz, dülger, doğramacı

efendi (k) efendi, bey

egerci (k) eyerci

elekçi (k) elekçi

elçi (k), (t) elçi *(krş.)* ***elci***

elci (h) elçi *(krş.)* ***elçi***

eränt (t) 1. iş adamı; uzman 2. koca; adam; er, erkek, adam; saygıdeğer kişi; ermiş *(krş.)* ***eren***

esikci (h) kapıcı

esker (k) asker *(krş.)* ***asker***

estirivci (h) 1. hayvan yetiştiricisi, bakıcısı 2. bahçıvan

etçi (t) kasap

etmekci (h) fırıncı

ezgekci (h) denizci, tayfa

falcı (k) falcı

fırıncı (k) fırıncı

fotografçı (t) fotoğrafçı

furuncu (h) sobacı, fırıncı

gabbay (h), (k), (t) hazinedar, veznedar (Karay cemaatinde, toplumunda)

gammal (k) hamal, taşıyıcı, yükçü *(krş.)* ğamal, hamal, hammal

ganlaḫ (h) din adamı

gehreberci (k) kehribarcı

gemaneci (k) kemancı, viyolonist

gemici (k) gemici, denizci

genci (h) derici; sepici, tabaklayan kişi; palancı, semerci *(krş.)* ***gönçü***

gönçü (t) derici; sepici, tabaklayan kişi; palancı, semerci *(krş.)* ***genci***

gümrükçi (k) gümrükçü

ğamal (k) hamal, taşıyıcı, yükçü *(krş.)* ***gammal, hamal, hammal***

hakim (k) hakim

halaq (k) berber

hamal (k) hamal, taşıyıcı, yükçü *(krş.)* ***gammal, ğamal, hammal***

ḫasabçı (k) kasap, et satan kimse *(krş.)* ***ḫasapçı, kasap***

ḫasap (k) *(krş.)* ***ḫasab***

ḫasapçı (k) kasap, et satan kimse *(krş.)* ***ḫasabçı, kasap***

ḫaznadar (k) hazinedar

ḫaznacı (h) hazinedar *(krş.)* ***ḫaznaçı***

hekim (k) hekim, doktor *(krş.)* ***heküm***

heküm (k) hekim, doktor *(krş.)* ***hekim***

ḫizmetkâr (k) hizmetkar, hizmetçi

ḫoca (I) (k) 1. hoca, öğretmen 2. ihtiyar ***oca***

ḫocaki (k) hoca, öğretmen

ḫoqumdar (k) hükümdar; idareci *(krş.)* ***ḫöqümder***

ırğat (k) hizmetkar, uşak, işçi, amele, ırgat, para ile tutlmuş *(krş.)* ***arğat, hırğat***

ıspahi (k) atlı, binici, süvari *(krş.)* ***ispaḫi***

ilivci (h) berber, kuaför *(krş.)* ülüvçü

incener (t) mühendis *(krş.)* **injäner**

injäner (t) mühendis *(krş.)* ***incener***

irlavçu (t) şarkıcı, şarkı söyleyen *(krş.)* yırlavçı, yırlavçu, yırlav***cu***

isci (h) işçi *(krş.)* ***işçi***

işçi (k), (t) işçi *(krş.)* ***isci***

işkâr (k) işçi, çalışan; çalışkan *(krş.)* ***işkir***

işkir (k) işçi, çalışan; çalışkan *(krş.)* ***işkâr***

ivretivci (h) öğretmen, muallim, hoca *(krş.)* ürätüvçü, üvrätüvçü

izvozçik (k) taşıyıcı, arabacı

jurnalist (t) gazeteci

kabaḫçı (t) kapıcı *(krş.)* ***kabakc***ı, qabaqçı

kabakcı (h) kapıcı *(krş.)* ***kabaḫçı, qabaqçı***

kabuvçu (t) avcı; balıkçı *(krş.)* ***kuvuvçu, kuvuvcu, quvuvçı***

kahuvçu (t) harmancı

kahya (k) kahya

kam (h), (t) büyücü

kapucı (k) kapıcı

karamaḫ (t) bekçi, muhafız

karavas (h) hizmetçi, uşak *(krş.)* ***karavaş, karvaş, qaravaş***

karavaş (t) hizmetçi, uşak *(krş.)* **karavas, karvaş, qaravaş**

karavçu (t) gözcü, muhafız *(krş.)* ***karavcu***

karvaş (t) gözcü, muhafız *(krş.)* ***karavas, karavaş, qaravaş***

kasap (k) kasap, et satan kimse *(krş.)* ***ḫasabçı, ḫasapçı***

kasapçı (t) cellat *(krş.)* ***kasapc***ı

kasapcı (h) cellat *(krş.)* ***kasapçı***

kaşuḫçu (t) aşçı *(krş.)* ***qaşuḫçu***

kayıkçı (t) kayıkçı, sandalcı *(krş.)* ***kayıkc***ı

kayıkcı (h) kayıkçı, sandalcı *(krş.)* ***kayıkçı***

kazıvçu (t) kazan, eşen ***kazuvcu***

kazuvcu (h) kazan, eşen *(krş.)* ***kazıvçu***

kenaanlı (t) satıcı, tüccar

kenderivçi (k) idareci, yönetici, şef *(krş.)* ***kenderivci***

kenderivci (h) idareci, yönetici, şef *(krş.)* ***kenderivçi***

kenäşçi (t) 1. öğütçü, nasihatçi, öğüt veren 2. danışman *(krş.)* ***keneşçi, kenesci, keŋeşçi***

kenesci (h) 1. öğütçü, nasihatçi, öğüt veren 2. danışman *(krş.)* ***kenäşçi, keneşçi, keŋeşçi***

keneşçi (t) 1. öğütçü, nasihatçi, öğüt veren 2. danışman *(krş.)* ***kenäşçi, kenesci, keŋeşçi***

keŋeşçi (k) 1. öğütçü, nasihatçi, öğüt veren 2. danışman *(krş.)* ***kenäşçi, keneşçi, kenesci***

kesbiç (t) büyücü, sihirbaz; kâhin *(krş.)* ***kezbiç***

kecirivci (h) tercüman *(krş.)* ***köçürüvçü***

kezbiç (t) büyücü, sihirbaz; kâhin *(krş.)* ***kesbiç***

kırḫın (II) (t) hizmetçi *(krş.)* ***kırkın, qırḫın, qırqın***

kırḫuvçu (t) kırkan, kesen; kuaför *(krş.)* ***kırkuvcu, qırqıvçı, qırquvçı***

kırkın (h) hizmetçi *(krş.)* ***kırḫın (II), qırḫın, qırqın***

kırkuvcu (h) kırkan, kesen; kuaför *(krş.)* ***kırḫuvçu, qırqıvçı, qırquvçı***

kildirivci (h) soytarı, palyaço

kilençi (h), (k) dilenci *(krş.)* ***dilenci, klençi, klenci***

kilenci (h) dilenci *(krş.)* ***dilenci, kilençi, klençi***

kilerci (k) erkek hizmetçi

kitapçı (k) kitapçı

kitilivci (h) 1. seyyar, gezgin; dilenci 2. çoban

kitivci (h) çoban, güden *(krş.)* ***kütivçi, kütüvci, kütüvçi, kütüvçü***

kohen (k), (t) kohen, rahip, papaz

komedyacı (k) komedyen

kondaruvçu (t) inşa eden; inşaatçı; mimar *(krş.)* ***kondaruvcu, qondaruvçu***

kondaruvcu (h) inşa eden; inşaatçı; mimar *(krş.)* ***kondaruvçu, qondaruvçu***

koval (h) demirci; nalbant *(krş.)* ***kovel***

kovel (h), (t) demirci; nalbant *(krş.)* ***koval***

köçürüvçü (t) tercüman *(krş.)* ***kecirivci***

kömürci (k) kömürcü

ksionze (h) prens

kubuscuha (h) kadın müzisyen

kubuscuk (h) erkek müzisyen

kullukçu (t) hizmetkâr, uşak

kusnaçı (t) büyücü, sihirbaz; falcı *(krş.)* ***kusnac***ı

kusnacı (h) büyücü, sihirbaz; falcı *(krş.)* ***kusnaçı***

kütüvçi (k) çoban, güden *(krş.)* ***kitivci, kütivçi, kütüvçi, kütüvçü***

kütüvçü (t) çoban, güden *(krş.)* ***kitivci, kütivçi, kütüvci, kütüvçi***

qabaqçı (k) kapıcı *(krş.)* ***kabaḫçı, kabak***cı

qahveci (k) kahveci

qamcı (k) şaman; büyücü, kâhin *(krş.)* ***qamçı***

qamçı (k) şaman; büyücü, kâhin *(krş.)* ***qamcı***

qantarcı (k) kantarcı, tartıcı

qapucı (k) kapıcı, kapı görevlisi

qaşuḫçu (t) aşçı *(krş.)* ***kaşuḫçu***

qayıqçı (k) kayıkçı

qazas (k) ipek üreticisi, kumaşçı *(krş.)* ***qazaz***

qazaz (k) ipek üreticisi, kumaşçı *(krş.)* ***qazas***

qıral (k) kral

qırcı (k) seyyar satıcı

qırḫın (k) hizmetçi *(krş.)* kırḫın (II), kırkın, qırqın

qolcı (k) komutan

qosem (k) sihirbaz, büyücü

qoyçı (k) çoban *(krş.)* ***qoyçu***

qoyçu (k) çoban *(krş.)* ***qoyçı***

quşnaş (k) falcı

quyumcı (k) kuyumcu; dökümcü, döküm işçisi, çelik işçisi

macuncı (k) eczacı

mahabber (t) yazar

maḫsımacı (k) bozacı

masalcı (k) masalcı, masal anlatan

masorlavcu (h) muhbir

merefetçi (k) hokkabaz, oyunbaz

meyhaneci (k) meyhaneci

mezin (k) müezzin

mirza (k) vali

muhti (k) müftü

mumcı (k) mumcu

naqışçı (k) nakışçı

nalbant (k) nalbant

nalcı (h) nalbant

nasi (h) prens

obur (II) (h), (t) cadı, büyücü kadın

oca (k) 1. hoca, öğretmen 2. ihtiyar *(krş.)* ***ḫoca (I)***

oraḫçı (t) orakçı, orak biçen, ekin biçen ***orakc***ı, oraqçı

orakcı (h) orakçı, orak biçen, ekin biçen *(krş.)* ***oraḫçı, oraqçı***

oraqçı (k) orakçı, orak biçen, ekin biçen *(krş.)* ***oraḫçı, orakc***ı

ormançı (t) ormancı *(krş.)* ***ormanc***ı

ormancı (h) ormancı *(krş.)* ***ormancı***

orusuvcu (h) kavga eden, mücadele eden, savaşçı *(krş.)* ***uruşıvçı, uruşuvçu***

oruvçu (t) orakçı, orak biçen, ekin biçen ***oruvcu***

oruvcu (h) orakçı, orak biçen, ekin biçen *(krş.)* ***oruvçu***

otyamçı (t) 1. baharat satıcısı, aktar 2. parfümcü *(krş.)* ***otyamc***ı

otyamcı (h) 1. baharat satıcısı, aktar 2. parfümcü *(krş.)* ***otyamçı***

oynavçı (k) oyuncu *(krş.)* ***oynavcu***

oynavcu (h) oyuncu *(krş.)* ***oynavçı***

oyunçu (t) oyuncu

oyuvlavçu (h), (t) nakışçı *(krş.)* ***oyuvlavcu***

oyuvlavcu (h) *(krş.)* ***oyuvlavçu***

pabuççı (k) ayakkabıcı

padışa (k) padişah, hükümdar *(krş.)* ***padışah, padişaḫ, patsah, patşaḫ***

padışah (k) padişah, hükümdar *(krş.)* ***padışa, padışah, patsah, patşaḫ***

papaz (k) 1. kral 2. papaz, rahip

paro (h), (t) firavun

paşa (k) paşa

patsah (h) padişah, hükümdar *(krş.)* ***padışa, padışah, padişaḫ, patşaḫ***

patşaḫ (t) padişah, hükümdar *(krş.)* ***padışa, padışah, padişaḫ, patsah***

pıçaqçı (k) bıçakçı

piyade (k) piyade

politsey (k) polis *(krş.)* ***politsiya***

politsiya (t) polis *(krş.)* ***politsey***

prezıdent (t) başkan

profesiya (t) meslek, uğraş

profesor (t) profesör

rebi (k) haham *(krş.)* ***rebbi***

rebbi (k) haham *(krş.)* ***rebi***

renciper (k) rençber, ırgat *(krş.)* ***rençifer***

rençifer (k) rençber, ırgat *(krş.)* ***renciper***

reyiz (h), (k) denizci; dümenci, kaptan

ribbi (h), (t) 1. haham, rabbi 2. efendi, sahip, hazret 3. öğretmen, hoca

rofe (t) doktor

saatçı (k) saatçi

sabancı (k) sabancı, çiftçi *(krş.)* ***sabançı***

sabançı (t) sabancı, çiftçi *(krş.)* ***sabancı***

saḫçı (k) bahçıvan

saḫlav (t) bekçi, muhafız

sakçı (t) bekçi, muhafız, nöbetçi ***sakc***ı

saklavçı (k) bekçi, gözcü, nöbetçi, muhafız ***saklavçu, saklavcu, saqlavçı, saqluvçı***

saklavçu (t) bekçi, gözcü, nöbetçi, muhafız *(krş.)* ***saklavçı, saklavcu, saqlavçı, saqluvçı***

saklavcu (h) bekçi, gözcü, nöbetçi, muhafız *(krş.)* ***saklavçı, saklavçu, saqlavçı, saqluvçı***

sakcı (h) bekçi, muhafız, nöbetçi *(krş.)* ***sakçı***

saqacı (k) sucu

saqlavçı (k) bekçi, gözcü, nöbetçi, muhafız *(krş.)* ***saklavçı, saklavçu, saklavcu, saqluvçı***

saqluvçı (k) bekçi, gözcü, nöbetçi, muhafız *(krş.)* ***saklavçı, saklavçu, saklavcu, saqlavçı***

salav (h) bekçi, muhafız

saldat (k) asker

sanduqçı (k) sandıkçı

saraf (k) sarraf

sarafçı (k) sarraf, parayla uğraşan kimse

satıcı (k) satıcı *(krş.)* ***satuvçu, satuvcu***

satuvçu (t) satıcı *(krş.)* ***satıcı, satuvcu***

satuvcu (h) satıcı*(krş.)* ***satıcı, satuvçu***

sekerci (h) şekerci

senatkâr (k) sanatkâr

serdar (k) serdar, başkomutan

seyis (k) seyis

sılavçı (k) badanacı; aklayan, örtbas eden

sıncılav**cu** (h) kâhin

sırtmaç (k) sığırtmaç, sığır çobanı

sofer (k) 1. yazıcı, kâtip 2. Kutsal yazıların kopyası

soğuvçu (t) dokumacı

sohumlavcu (h) kasap

soldat (k) asker

soyuvcu (h) kasap

sultan (k) sultan, hükümdar

şair (k) şair *(krş.)* şayır

şaraatçı (k) yargıç, hakim *(krş.)* şeraatci

şavets (t) ayakkabıcı

şayır (k) şair *(krş.)* ***şair***

şehzade (k) şehzade, prens

şeraatci (k) yargıç, hakim *(krş.)* ***şaraatçı***

şıbırdavçı (k) büyücü, sihirbaz

şıraçı (t) şarkıcı

şorbaci (k) (t) patron, sahip, efendi

tabip (k) tabip, hekim, doktor

tafçı (t) tefçi, tef çalan

talmaç (t) tercüman, çevirmen *(krş.)* ***tolmaç, tolmac***

tanıvçu (t) uzman, ehil

tantsor (t) dans eden, dansçı

tascı (h) taşçı, taş ustası *(krş.)* ***taşçı***

taşçı (k) taşçı, taş ustası *(krş.)* ***tascı***

tayaḫçı (t) gözcü, gözetici *(krş.)* ***tayakcı***, tayaqci, tayaqçı

tayaqcı (h) gözcü, gözetici *(krş.)* ***tayaḫçı, tayaqci, tayaqçı***

tayaqci (k) gözcü, gözetici *(krş.)* ***tayaḫçı, tayakcı***, tayaqçı

tayaqçı (k) gözcü, gözetici *(krş.)* ***tayaḫçı, tayakcı***, tayaqci

tayfa (k) tayfa

teftişçi (k) müfettiş

telal (k) tellal, haberci; simsar *(krş.)* ***delal, tellal***

telekeci (k) tenekeci

tellal (k) tellal, haberci; simsar *(krş.)* ***delal, telal***

temirçi (t) demirci, tesviyeci; çilingir *(krş.)* ***demirci, temirci***

temirci (h) demirci, tesviyeci; çilingir *(krş.)* ***demirci, temirçi***

tereci (h) yargıç, hakim ***toraçı, töräçi, töreci***

tergävçü (t) öğreten; araştırmacı *(krş.)* ***tergevçi, tergevci***

tergevçi (k) öğreten; araştırmacı *(krş.)* ***tergävçü, tergevci***

tergevci (h) öğreten; araştırmacı *(krş.)* ***tergävçü, tergevçi***

terzi (k) terzi

tigici (k) terzi *(krş.)* ***tikici***

tigivci (h) terzi *(krş.)* ***tigüvçü***

tigüvçü (t) terzi *(krş.)* ***tigivci***

tikici (k) terzi*(krş.)* ***tigici***

tinkelivci (h) gezgin, seyyah

tintivci (h) araştırmacı; denetçi, kontrol eden *(krş.)* ***tintüvçü***

tintüvçü (t) araştırmacı; denetçi, kontrol eden *(krş.)* ***tintivci***

toḫucı (k) dokumacı, dokuyucu *(krş.)* ***toḫuvçu, toḫuvcu, tuḫuvcu***

toḫuvçu (t) dokumacı, dokuyucu *(krş.)* ***toḫucı, toḫuvcu, tuḫuvcu***

toḫuvcu (h) dokumacı, dokuyucu *(krş.)* ***toḫucı, toḫuvçu, tuḫuvcu***

tolmaç (t) tercüman, çevirmen *(krş.)* ***talmaç, tolmac***

tolmac (h) tercüman, çevirmen *(krş.)* ***talmaç, tolmaç***

toraçı (t) yargıç, hakim *(krş.)* ***tereci, töräçi, töreci***

töräçi (t) yargıç, hakim *(krş.)* ***tereci, toraçı, töreci***

töreçi (k) yargıç, hakim *(krş.)* ***tereci, toraçı, töräçi***

turusuvcuḫa (h) hasta bakıcı

tükâncı (k) dükkancı *(krş.)* ***tüqancı***

tüqancı (k) dükkancı *(krş.)* tükâncı

uçḫalavçu (t) pilot, havacı, uçucu *(krş.)* ***uckalavcu***

uḫutuvcu (h) öğretmen, hoca

uruşıvçı (k) savaşan, savaşçı *(krş.)* ***orusuvcu, uruşuvçu***

uruşuvçu (t) kavga eden, mücadele eden, savaşçı *(krş.)* ***orusuvcu, uruşıvçı***

ustaçı (t) sanatçı, sanatkâr, zanaatçı, usta

uşaq (k) 1. uşak, erkek hizmetçi 2. uşak, genç adam, oğlan

uckalavcu (h) pilot, havacı, uçucu *(krş.)* uçḫalavçu

ülüvçü (t) berber, kuaför *(krş.)* ***ilivci***

ürätüvçü (t) öğretmen, muallim, hoca *(krş.)* ***ivretivci, üvrätüvçü***

üvrätüvçü (t) öğretmen, muallim, hoca *(krş.)* ***ivretivci, ürätüvçü***

vezir (h), (t) vezir

voyevoda (h), (t) vali, yönetici

yaacı (k) okçu

yalçı (k), (t) hizmetkâr, hizmetçi; gündelikçi ***yalc***ı

yalcı (h) hizmetkâr, hizmetçi; gündelikçi *(krş.)* ***yalçı***

yarğuçu (t) yargıç, hakim *(krş.)* ***yarhucu***

yarhucu (h) yargıç, hakim *(krş.)* ***yarğuçu***

yarıḫlatuvçu (t) eğitimci

yavan (h), (t) asker; Ortodoks, Yunan, Rus

yavcı (h) asker

yayavcı (h) piyade

yayçı (k) yaycı, okçu *(krş.)* ***yayc***ı

yaycı (h) yaycı, okçu *(krş.)* ***yayçı***

yazıcı (k) yazar; katip, yazıcı *(krş.)* ***yazışçı, yazıc***ı, yazıvçı, yazuvçu, yazuv***cu***

yazışçı (t) yazar; katip, yazıcı *(krş.)* ***yazıcı, yazıc***ı, yazıvçı, yazuvçu, yazuv***cu***

yazıcı (h) yazar; katip, yazıcı *(krş.)* ***yazıcı, yazışçı, yazıvçı, yazuvçu, yazuvcu***

yazıvçı (k) yazar; katip, yazıcı *(krş.)* ***yazıcı, yazışçı, yazıc***ı, yazuvçu, yazuv***cu***

yazuvçu (t) yazar; katip, yazıcı *(krş.)* ***yazıcı, yazışçı, yazıc***ı, yazıvçı, yazuv***cu***

yazuvcu (h) yazar; katip, yazıcı *(krş.)* ***yazıcı, yazışçı, yazıc***ı, yazıvçı, yazuvçu

yalancı (k) 1. yalancı 2. haberci, ulak *(krş.)* ***yalancı, yalıncı, yelenci, yelenci***

yalançı (k) 1. yalancı 2. haberci, ulak *(krş.)* ***yalancı, yalıncı, yelenci, yelenci***

yalıncı (k) koşucu *(krş.)* ***yalancı, yalançı, yelenci, yelenci***

yelenci (k) koşucu; haberci, ulak *(krş.)* ***yalancı, yalançı, yalıncı, yelenci***

yelenci (h) haberci, ulak; kurye *(krş.)* ***yalancı, yalançı, yalıncı, yelenci***

yettirivci (h) satıcı

yılqıcı (k) yılkıcı, seyis

yırcı (k) şarkıcı *(krş.)* ***yırçı, yırc***ı

yırçı (t) şarkıcı *(krş.)* yırcı, yırcı

yırlavçı (k) şarkıcı, şarkı söyleyen *(krş.)* ***irlavçu, yırlavçu, yırlavcu***

yırlavçu (t) şarkıcı, şarkı söyleyen *(krş.)* ***irlavçu, yırlavçı, yırlavcu***

yırlavcu (h) şarkıcı, şarkı söyleyen *(krş.)* ***irlavçu, yırlavçı, yırlavçu***

yırcı (h) şarkıcı *(krş.)* yırcı, yırçı

yolduzcu (h) astrolog, müneccim

yoluvcu (h) rehber, kılavuz *(krş.)* ***yoluvçu***

yoralavçu (t) rüya yorumcusu; yorumcu, yorumlayan kişi *(krş.)* ***yoralavcu***

yoralavcu (h) rüya yorumcusu; yorumcu, yorumlayan kişi *(krş.)* ***yoralavçu***

yoravçı (k) rüya yorumcusu; yorumcu, yorumlayan kişi

yumuscu (h) işçi; hizmetçi *(krş.)* ***yumuşçı, yumuşçu, yumuşcu***

yumuşçı (k) işçi; hizmetçi *(krş.)* ***yumuscu, yumuşçu, yumuşcu***

yumuşçu (k), (t) işçi; hizmetçi *(krş.)* ***yumuscu, yumuşçı, yumuşcu***

yumuşcu (h) işçi; hizmetçi *(krş.)* ***yumuscu, yumuşçı, yumuşçu***

yuvurcu (h) koşucu

yuvuruvçu (t) koşucu *(krş.)* ***yuvuruvcu***

yuvuruvcu (h) koşucu *(krş.)* ***yuvuruvçu***

yuvucuẖa (h) çamaşırcı kadın

yuvutuvcu (h) garson

zapit (k) subay *(krş.)* ***zebit***

zebit (k) zabit, subay; koruma; polis *(krş.)* ***zapit***

zurnaçı (k) zurnacı; klarnetçi

Kişi Adları

• Erkek Adları

Abel (h) Habil, Hz. Adem'in oğlu

Abram (h), (k), (t) Avram, Avraham, İbrahim *(krş.)* ***Avraham, Avram***

Adam (h), (k), (t) Adem

Afrayim (t) Efrayim

Aharon (h), (k), (t) Harun

Aḫaşveroş (t) Ahaşveroş, Pers kralı

Asael (t) Asael

Avraham (h), (k), (t) Avram, Avraham, İbrahim *(krş.)* ***Abram, Avram***

Avram (h), (k), (t) Avram, Avraham, İbrahim *(krş.)* ***Abram, Avraham***

Azaria (t) Azarya, erkek ismi

Azriel (t) Azriel, erkek ismi

Balak (t) Balak, Moav hükümdarı

Berahel (t) Berahel, erkek adı

Bildad (t) Bildad

Cofar (t) Cofar

Efraim (t) Efrayim, Hz. Yusuf'un oğlu *(krş.)* ***Efrayim***

Efrayim (t) Efrayim, Hz. Yusuf'un oğlu *(krş.)* ***Efraim***

Elifaz (t) Elifaz

Eliyu (t) Eliyu

Enoş (t) Enoş

Esav (I) (t) Esav, İshak'ın oğlu

Gavriel (t) Gabriel

Ḫam (t) Ham, Hz. Nuh'un oğullarından biri

Ḫananel (t) Hananel

Ḫanoḫ (t) Hanoh

Hevel (t) Hevel

Hılkıyahu (h), (k), (t) Hızkıya, Yahuda kralı *(krş.)* ***Ḫızkıya, Hilkiya, Hizkiyau***

Ḫızkıya (h), (t) Hızkıya, Yahuda kralı *(krş.)* Hılkıyahu, Hilkiya, Hizkiyau

Hilkiya (h), (k), (t) Hızkıya, Yahuda kralı *(krş.)* Hılkıyahu, Hizkiyau

Hizkiyau (h), (k), (t) *(*Hızkıya, Yahuda kralı *krş.)* Hılkıyahu, Ḫızkıya, Hilkiya

İchak (h), (k), (t) İshak, Hz. İbrahim'in oğlu *(krş.)* ***İcḫak, Yicḫak***

İsmael (h) İsmail *(krş.)* ***Yismael***

İcḫak (h) İshak, Hz. İbrahim'in oğlu *(krş.)* ***İchak, Yicḫak***

İrad (t) İrad

İyov (t) İyov

Kayin (t) Kabil, Hz. Adem'in oğlu *(krş.)* ***Qayin***

Koraḫ (h), (t) Korah, Edom'un oğlu

Qayin (h) Kabil, Hz. Adem'in oğlu *(krş.)* ***Kayin***

Lameh (t) Lameh

Lemeḫ (t) Lemeh

Levi (t) Levi, Hz. Yakub'un oğlu

Mehiyçel (t) Mehiyçel

Menaşşe (h), (t) Menasse, Hz. Yusuf'un oğlu

Miḫael (t) Mihael

Metuşael (t) Metuşael

Mişa (t) Mişa

Murdeḫay (t) Mordehay

Naḫor (t) Nahor, Hz. İbrahim'in kardeşi

Nun (h), (k), (t) Nun, Yeşu'nun babası

Osa (t) Yusuf'un kısaltılmış hâli

Rafael (t) Rafael

Ram (t) Ram

Simḫa (t) Simha

Şaul (h), (t) Şaul, erkek ismi

Şelomo (t) Süleyman

Şemuel (t) Şemuel

Şet (t) Şet

Şımon (t) Şimon

Şımşon (t) Samson, İsrail hakimlerinden

Teraḫ (t) Terah, Hz. İbrahim'in babası

Tubal-Kayin (t) Tubal Kayin

Yabal (t) Yabal

Yismael (h), (k), (t) İsmail *(krş.)* İsmael

Yiçḫak (t) İshak, Hz. İbrahim'in oğlu *(krş.)* ***İchak, İçḫak***

Yohoşuva (t) Yeşu

Yona (t) Yona

Yubal (t) Yubal

Yuhuda (h), (k), (t) Yahuda

• Kadın Adları

Ada (II) (t) Ada, kadın adı

Ahtar (t) Ahtar, kadın adı

Beata (t) Beata

Cinla (t) Cinla

Dima (t) Dima

Ester (t) Ester, Yahudi kökenli kraliçe

Ḫavah (h) Havva *(krş.)* ***Havva***

Havva (h), (t) Havva *(krş.)* ***Ḫavah***

Kamila (t) Kamila

Keçia (t) Keçia

Lidiya (t) Lidiya, Lidya

Mana (t) Mana

Milka (t) Milka

Miryam (h), (k), (t) Meryem

Naama (t) Naama

Neḫama (t) Nehama

Peninna (t) Peninna

Ruuma (t) Ruuma

Sara (t) Sara

Tamar (t) Tamar

Yemima (t) Yemima

Yudit (t) Yudit

Zilpa (t) Zilpa

Zina (t) Zina

• İnsan Vücudu

ağız (k) ağız *(krş.)* ***avız, avuz***

aksın (h) göbek, karın

arız (k) yanak

aşıq (II) (k) aşık kemiği

av (II) (k) kasık

avız (k) ağız *(krş.)* ağız, avuz

avuç (k) avuç *(krş.)* ***uvuç, uvuc***

avuz (h), (k), (t) ağız *(krş.)* ağız, avız

ayaçeḫ (t) bacak

ayaḫ (t) ayak; bacak *(krş.)* ***ayak, ayaq (I)***

ayak (h) ayak; bacak *(krş.)* ***ayaḫ, ayaq (I)***

ayaq (I) (k) ayak; bacak *(krş.)* ***ayaḫ, ayak***

azav (h), (k), (t) azı dişi

bacaq (k) bacak *(krş.)* ***ayak***

bağır (II) (k) bağır, ciğer; böbrek *(krş.)* ***bavır, bavur***

baltır (h), (k), (t) 1. baldır; uyluk 2. eklem

bas (h) 1. baş, kafa 2. temel, ana, esas 3. ilk, başlangıç 4. patron *(krş.)* ***baş***

bavır (t) bağır, ciğer; böbrek *(krş.)* ***bağır (II), bavur***

bavur (h), (k), (t) bağır, ciğer; böbrek *(krş.)* ***bağır (II), bavır***

bavursaḫ (t) bağırsak *(krş.)* ***bavursak***

bavursak (h), (t) bağırsak *(krş.)* ***bavursaḫ***

bebäy (t) göz bebeği *(krş.)* ***bebey, bebek (II)***

bebek (II) (k) göz bebeği; göz kapağı ***bebey, bebäy***

bebey (h) göz bebeği *(krş.)* ***bebäy, bebek (II)***

bel (h), (k), (t) bel

belma (t) göz akı

beŋiz (k) beniz, yüz, yüz rengi *(krş.)* ***beŋz***

beŋz (k) beniz, yüz, yüz rengi *(krş.)* ***beŋiz***

bet (I) (k) yüz, surat

bırzıç (t) göğüs, meme

biläk (I) (k), (t) 1. bilek 2. el kası *(krş.)* ***bilek***

bilek (h), (k) 1. bilek 2. el kası *(krş.)* ***biläk (I)***

bivrek (h) böbrek; bağırsak; iç *(krş.)* ***bögrek, büvräk, büvrek***

boğaz (k) 1. boğaz 2. boğaz, liman; deniz kıyısı *(krş.)* ***boğoz, bohoz***

boğoz (t) boğaz *(krş.)* ***boğaz, bohoz***

boğurdaq (k) boğaz; yutak; gırtlak

bohoz (h) boğaz *(krş.)* ***boğaz, boğoz***

borun (h) burun *(krş.)* ***burun (I)***

boyun (h), (k), (t) boyun

bögrek (k) 1. böbrek 2. iç organlar, bağırsaklar 3. kan damarı 4. su yolu, su kaynağı *(krş.)* ***bivrek, büvräk, büvrek***

buğum (k) 1. eklem, uzuv, organ 2. parça, pay 3. aile *(krş.)* ***buvum, buvun, bügüm***

burun (I) (h), (k), (t) burun *(krş.)* ***borun***

but (h), (k), (t) but, uyluk, kalça, bacak

buvum (k) 1. eklem, uzuv, organ 2. parça, pay 3. aile *(krş.)* ***buğum, buvun, bügüm***

buvun (h), (t) 1. eklem, uzuv, organ 2. parça, pay 3. aile *(krş.)* ***buğum, buvum, bügüm***

bügüm (k) 1. eklem, uzuv, organ 2. parça, pay 3. aile *(krş.)* ***buğum, buvum, buvun***

büvräk (t) böbrek *(krş.)* ***bivrek, bögrek, büvrek***

büvrek (t) böbrek *(krş.)* ***bivrek, bögrek, büvräk***

buğum (k) 1. eklem, uzuv, organ 2. parça, pay 3. aile *(krş.)* ***buvum, buvun, bügüm***

cac (h) saç *(krş.)* ***çaç, saç, seç***

cege (h) şakak *(krş.)* ***çegä***

cegi (k) iç organlar, iç; bağırsaklar, sakatat

cenge (h) çene *(krş.)* çenge

ceska (h) eklem, oynar eklem

cıger (k) 1. ciğer, karaciğer 2. böbrek ***ciyer***

cıhanak (h) dirsek *(krş.)* çığanaq

cıray (h) yüz, beniz; yanak *(krş.)* ***çaray, çeray, çıray, çiray, çirey***

ciyer (k) 1. ciğer, karaciğer 2. böbrek *(krş.)* ***cıger***

çaç (k), (t) saç *(krş.)* ***saç, seç, cac***

çaray (t) yüz, beniz; yanak *(krş.)* çıray, çeray, çiray, çirey, ***c***ıray

çegä (t) şakak *(krş.)* ***cege***

çenge (k) çene *(krş.)* ***cenge***

çepçin (k) el ayası, el içi

çeray (t) yüz, beniz; yanak *(krş.)* ***çaray, çıray, çiray, çirey, c***ıray

çeşm (k) göz

çetim (k) avuç; yumruk

çığanaq (k) 1. dirsek 2. omuz *(krş.)* ***c***ıhanak

çılaça (k) serçe parmak, küçük parmak

çıray (k), (t) yüz, beniz; yanak *(krş.)* ***çaray, çeray, çiray, çirey, c***ıray

çinaq (k) tırnak; pençe

çiray (t) yüz, beniz; yanak *(krş.)* ***çaray, çeray, çıray, çirey, c***ıray

çirey (k) yüz, beniz; yanak *(krş.)* ***çaray, çeray, çıray, çiray, c***ıray

çiş (k) diş *(krş.)* ***diş (I), kis (II), tis (II), tiş (I)***

çümiy (k) penis, erkeklik organı

damar (k) damar *(krş.)* ***tamar, tamur***

den (k) ten, vücut *(krş.)* ***ten (I)***

dil (I) (k) dil

diş (I) (k) diş *(krş.)* çiş, kis (II), tis (I), tiş (I)

diz (k) diz *(krş.)* ***düz, kiz (II), tiz (I), tüz (II)***

döş (k) döş, göğüs

dudaq (k) dudak

düz (k) diz *(krş.)* ***diz, kiz (II), tiz (I), tüz (II)***

egän (t) sırt, omuz

eğin (k) omuz *(krş.)* ***in (I), iin***

emçek (k) 1. göğüs, meme; meme ucu 2. emzik *(krş.)* ***emcek, ömçäk***

emcek (h) 1. göğüs, meme; meme ucu 2. emzik *(krş.)* ***emcek, ömçäk***

ensa (k) ense *(krş.)* ***ensä, ense (I), eŋse***

ensä (t) ense *(krş.)* ***ensa, ense (I), eŋse***

ense (I) (h), (t) ense *(krş.)* ***ensa, ensä, eŋse***

eŋse (k) ense *(krş.)* ***ensa, ensä, ense (I)***

epke (h) akciğer; ciğer *(krş.)* öpkä, öpke (II)

erin (h), (k), (t) 1. dudak (h), (k), (t); ağız (h), (k) 2. geminin kenarı (h), (k)

ernek (II) (k) parmak

et (II) (h) öd, safra *(krş.)* ***otu, öd, öt***

evru (k) kaş

gerdan (k) gerdan, boyun

gevdä (t) gövde, beden; ceset *(krş.)* ***gevde, govda, göde, gövdä, gövde***

gevde (h) gövde, beden; ceset *(krş.)* ***gevdä, govda, göde, gövdä, gövde***

govda (k) gövde, beden; ceset *(krş.)* ***gevdä, gevde, göde, gövdä, gövde***

göbek (k) göbek *(krş.)* ***köbek***

göde (k) gövde, beden; ceset *(krş.)* ***gevdä, gevde, govda, gövdä, gövde***

gögüs (k) göğüs *(krş.)* ***göküs, köhis, kökis, köküs***

göküs (k) göğüs *(krş)* ***gögüs, köhis, kökis, köküs***

gövdä (t) gövde, beden; ceset *(krş.)* ***gevdä, gevde, govda, göde, gövde***

gövde (k) gövde, beden; ceset *(krş.)* ***gevdä, gevde, govda, göde, gövdä***

göz (k) göz *(krş.)* ***kez, köz (I)***

guf (t) vücut, beden; ceset

ḫaya (k) er bezi, testis

ibitmäk (t) mesane

iç (t) 1. iç, iç kısım 2. bağır, içirik, bağırsak; mide *(krş.)* ***ic (I)***

iin (t) omuz *(krş.)* eğin, in (I)

in (I) (h), (t) omuz *(krş.)* eğin, iin

incik (k) incik, kaval kemiği, diz *(krş.)* ***inçıḫ, inçik, incik (I)***

inçıḫ (t) incik, kaval kemiği, diz *(krş.)* ***incik, inçik, incik (I)***

inçik (k), (t) incik, kaval kemiği, diz; kalça *(krş.)* ***incik, inçıḫ, incik (I)***

incik (I) (h) incik, kaval kemiği, diz; kalça *(krş.)* ***incik, inçıḫ, inçik***

incik (II) (h) diş eti

ic (I) (h) 1. iç, iç kısım 2. bağır, içirik, bağırsak; mide *(krş.)* iç

icigi (h) iç, iç kısım; bağır, içirik, bağırsak; işkembe

iz (II) (h) yüz, çehre *(krş.)* ***yiz (I), yuz (I), yüz (I)***

jebra (t) kaburga kemiği, eğe kemiği, kaburga; kenar

kabuḫ (t) kabuk; deri, kabuk; kabuk, zar *(krş.)* ***kabuk, qabuq***

kabuk (h) kabuk; deri, kabuk; kabuk, zar *(krş.)* ***kabuḫ, qabuq***

kaburğa (h), (t) kaburga *(krş.)* ***qaburğa***

kamcu (II) (h) bel; kalça

kan (h), (t) kan *(krş.)* ***qan (I)***

karaḫ (I) (t) 1. gözbebeği, göz 2. bakış, nazar

karaḫ (III) (t) gırtlak çıkıntısı, Adem elması

karın (h), (t) karın, göbek *(krş.)* ***qarın***

karınçeḫ (t) karın, işkembe, mide

kas (I) (h) kaş *(krş.)* ***kaş, qaş***

kaş (t) kaş *(krş.)* ***kas (I), qaş***

kekrek (h) göğüs *(krş.)* ***kökräk, kökrek***

kemik (k) kemik

kez (h) göz *(krş.)* ***göz, köz (I)***

kıymaçıḫ (t) damar

kil (I) (h) dil *(krş.)* ***til (I)***

kindik (h), (k), (t) 1. göbek; göbek bağı 2. karın, göbek

kirpik (h), (k), (t) kirpik

kis (II) (h) diş *(krş.)* ***çiş, diş (I), tis (I), tiş (I)***

kol (h), (t) kol; el *(krş.)* ***qol (I)***

koltuḫ (t) koltuk altı *(krş.)* ***koltuk, qoltıḫ, qoltıq, qoltuq***

koltuk (h) koltuk altı *(krş.)* ***koltuḫ, qoltıḫ, qoltıq, qoltuq***

kotak (h) erkeklik organı

koyın (t) bağır, göğüs, koyun *(krş.)* ***koyun, qoyın (II), qoyun (II)***

köbek (k) göbek *(krş.)* ***göbek***

kökis (k) göğüs *(krş.)* ***gögüs, göküs, köhis, köküs***

kökräk (t) göğüs *(krş.)* ***kekrek, kökrek***

kökrek (k) göğüs *(krş.)* ***kekrek, kökräk***

köküs (k) göğüs *(krş.)* ***gögüs, göküs, köhis, kökis***

köz (I) (k), (t) göz *(krş.)* ***göz, kez***

kulaḫ (t) kulak *(krş.)* ***kulak (I), qulaḫ, qulaq***

kulak (I) (h) kulak *(krş.)* ***kulaḫ, qulaḫ, qulaq***

kursaḫ (t) göbek, karın; iç organlar, bağırsaklar; kursak *(krş.)* ***kursak, qursaq***

kursak (h) göbek, karın; iç organlar, bağırsaklar; kursak *(krş.)* ***kursaḫ, qursaq***

qabuq (k) kabuk; deri, kabuk; kabuk, zar *(krş.)* ***kabuḫ, kabuk***

qaburğa (k) kaburga *(krş.)* ***kaburğa***

qafa (k) kafa

qalb (k) kalp, gönül

qan (I) (k) kan *(krş.)* ***kan***

qarabağır (k) karaciğer

qarın (k) karın, göbek *(krş.)* ***karın***

qıç (k) kıç

qıl (k) kıl, tüy *(krş.)* ***kıl***

qoltıḫ (k) koltuk altı; bağır, göğüs, koyun *(krş.)* ***koltuḫ, koltuk, qoltıq, qoltuq***

qoltıq (k) koltuk altı; bağır, göğüs, koyun *(krş.)* ***koltuḫ, koltuk, qoltıḫ, qoltuq***

qoltuq (k) koltuk altı *(krş.)* ***koltuḫ, koltuk, qoltıḫ, qoltıq***

qoyın (II) (k) bağır, göğüs, koyun *(krş.)* ***koyın, koyun, qoyun***

qoyun (II) (k) bağır, göğüs, koyun *(krş.)* ***koyın, koyun, qoyın (II)***

qozaq (k) 1. rahim, döl yatağı 2. plasenta, etene, döleşi 3. yeni

doğmuş bebek için küvet 4. doğum vakti

qursaq (k) göbek, karın; iç organlar, bağırsaklar; kursak *(krş.)* ***kursaḫ, kursak***

leb (k) dudak

lokot (h), (t) dirsek; kol boyu, endaze

lupa (t) dudak

luska (t) kabuk; deri

mamke (k) meme

manlay (h), (t) alın *(krş.)* ***maŋlay***

maŋlay (k), (t) alın *(krş.)* ***manlay***

marganizma (t) organizma

medde (k) 1. mide 2. öz, ruh, asıl, esas 3. şey, madde, eşya 4. paragraf, bölüm, fıkra

meme (k) meme

mıyıḫ (t) bıyık *(krş.)* ***mıyıq, miyuk***

mıyıq (k) bıyık *(krş.)* mıyıḫ, miyuk

miy (h), (k), (t) beyin, dimağ

miyuk (h) bıyık *(krş.)* mıyıḫ, mıyıq

nalkıc (h) örs kemiği

omız (k) omuz *(krş.)* ***omuz***

omuz (k) omuz *(krş.)* ***omız***

oŋurtqa (k) omurga

organ (h) organ, uzuv

ors (k) örs kemiği *(krş.)* örs, ***urs***

ortacık (h) göz bebeği

otu (h) öd, safra *(krş.)* ***et (II), öd, öt***

öd (k) öd, safra *(krş.)* ***et (II), otu, öt***

ömçäk (t) 1. göğüs, meme; meme ucu 2. emzik *(krş.)* ***emçeq, emcek***

öpkä (t) akciğer; ciğer *(krş.)* ***epke, öpke (II)***

öpke (II) (k) akciğer; ciğer *(krş.)* ***epke, öpkä***

örs (k) örs ***ors, urs***

öt (k), (t) öd, safra *(krş.)* ***et (II), otu, öd, öt***

pay (II) (k) ayak

raḫim (II) (k) rahim

saç (k) saç *(krş.)* çaç, seç, ***cac***

sağal (h), (t) sakal *(krş.)* ***sakal, saqal***

sakal (t) sakal *(krş.)* ***sağal, saqal***

saqal (k), (t) sakal *(krş.)* ***sağal, sakal***

san (III) (k) kalça

sandal (II) (t) örs

seç (k) saç *(krş.)* ***çaç, saç, cac***

sıŋır (k) damar *(krş.)* ***sinir***

sırça (II) (k) but, kalça, uyluk

sinir (k) damar *(krş.)* sıŋır

sivek (h) kemik *(krş.)* ***söŋük, suyak, sümük, süväk, süvek, süyek***

sivecik (h) kemik

soğançıḫ (t) topuğun yan kemiği; ayak bileği, aşık; taban *(krş.)* ***soğançıq, sohanc***ık

soğançıq (k) topuğun yan kemiği; ayak bileği, aşık; taban *(krş.)* ***soğançıḫ, sohanc***ık

söŋük (k) 1. kemik 2. evlat, yavru, soy *(krş.)* ***sivek, suyak, sümük, süväk, süvek, süyek***

suğarmaḫ (t) ilik

suyak (k) kemik *(krş.)* ***sivek, söŋük, sümük, süväk, süvek, süyek***

sümük (k) kemik *(krş.)* ***sivek, söŋük, suyak, süväk, süvek, süyek***

süväk (t) kemik *(krş.)* ***sivek, söŋük, suyak, sümük, süvek, süyek***

süvek (k), (t) kemik *(krş.)* ***sivek, söŋük, sümük, süväk, suyak, süyek***

süyek (k) kemik *(krş.)* ***sivek, söŋük, sümük, süväk, suyak, süvek***

şerdän (t) iç organlar; iç

şırdan (k) göbek, karın, iç *(krş.)* şirdan

şirdan (k) göbek, karın, iç *(krş.)* şırdan

talaḫ (t) dalak *(krş.)* ***talak, talaq***

talak (h) dalak *(krş.)* ***talaḫ, talaq***

talaq (k) dalak *(krş.)* ***talaḫ, talak***

tamaçeḫ (t) boğaz, boyun, gırtlak

tamağ (t) boğaz; damak *(krş.)* ***tamaḫ, tamak, tamaq***

tamaḫ (t) boğaz; damak *(krş.)* ***tamağ, tamak, tamaq***

tamak (h) boğaz; damak *(krş.)* ***tamağ, tamaḫ, tamaq***

tamar (h), (k), (t) damar *(krş.)* ***damar, tamur***

tamur (h), (k), (t) damar *(krş.)* ***damar, tamar***

tanlay (I) (h), (t) damak *(krş.)* ***taŋlay***

taŋlay (h), (k), (t) damak *(krş.)* ***tanlay (I)***

taşaq (k) testis

ten (I) (h), (k), (t) ten, vücut *(krş.)* ***den***

tes (h) döş; hayvan memesi ***töş***

tırnaḫ (t) 1. tırnak 2. nasır *(krş.)* ***tırnak, tırnaq***

tırnak (h) tırnak *(krş.)* tırnaḫ, tırnaq

tırnaq (k) tırnak *(krş.)* ***tırnaḫ, tırnak***

til (I) (h), (k), (t) dil *(krş.)* ***kil (I)***

tilçek (t) dilcik, küçük dil *(krş.)* ***tilçik***

tilçik (k) dilcik, küçük dil *(krş.)* ***tilçek***

tis (I) (h) diş *(krş.)* ***çiş, diş (I), kis (II), tiş (I)***

tiş (I) (k), (t) diş *(krş.)* ***çiş, diş (I), kis (II), tis (I)***

tiz (I) (h), (t) *(krş.)* ***diz, düz, kiz (II), tüz (II)***

töş (k), (t) 1. döş, göğüs, bağır (k), (t) 2. hayvan memesi (k) 3. hayvan göğsü (k) *(krş.)* ***tes***

urs (k) örs kemiği *(krş.)* ***ors, örs***

uvuç (h), (t) avuç *(krş.)* ***avuç, uvuc***

uvuc (h) avuç *(krş.)* ***avuç, uvuç***

üräk (t) yürek, kalp; gönül *(krş.)* ***yirek, yuräk, yürak, yüräk, yürek***

vücud (k) vücut, beden

yağaq (k) çene *(krş.)* ***yanaḫ, yanaq***

yağırın (k) sırt, arka, omuz, kanat, kol *(krş.)* ***yaŋırın, yavrun, yuvrun***

yanaḫ (t) çene *(krş.)* ***yağaq, yanaḫ, yayak, yanaq***

yanaq (k) çene *(krş.)* ***yağaq, yanaḫ, yayaḫ, yayak***

yaŋırın (k) sırt, arka, omuz, kanat, kol *(krş.)* ***yağırın, yavrun, yuvrun***

yasna (h) diş eti

yavrun (h), (t) sırt, arka, omuz, kanat, kol *(krş.)* ***yağırın, yaŋırın, yuvrun***

yayaḫ (t) çene *(krş.)* ***yağaq, yanaḫ, yayak, yanaq***

yayak (h), (t) çene *(krş.)* ***yağaq, yanaḫ, yayaḫ, yanaq***

yelkä (t) ense

yemtik (k) kursak

yirek (h) yürek, kalp; gönül *(krş.)* ***üräk, yuräk, yürak, yüräk, yürek***

yiz (I) (h) yüz, çehre *(krş.)* ***iz (II), yuz (I), yüz (II)***

yumulğan (k) 1. omurga, bel kemiği 2. sırt, arka

yuräk (t) yürek, kalp; gönül *(krş.)* ***üräk, yirek, yuräk, yürak, yürek***

yuvrun (t) sırt, arka, omuz, kanat, kol *(krş.)* ***yağırın, yaŋırın, yavrun***

yuz (I) (t) yüz, çehre *(krş.)* ***iz (II), yiz (I), yüz (I)***

yürak (k) yürek, kalp; gönül *(krş.)* ***üräk, yirek, yuräk, yüräk, yürek***

yüräk (t) yürek, kalp; gönül *(krş.)* ***üräk, yirek, yuräk, yürak, yürek***

yürek (k) yürek, kalp; gönül *(krş.)* ***üräk, yirek, yuräk, yürak, yüräk***

yüz (I) (k), (t) yüz, çehre *(krş.)* ***iz (II), yiz (I), yuz (I)***

• Hastalık-Sağlık

afiyet (k) afiyet, sağlık, esenlik

ağrı (k) ağrı, acı *(krş.)* ***avru, avruv***

aḫsaḫ (t) aksak, topal *(krş.)* ***aqsaq***

aqsaq (k) aksak, topal *(krş.)* ***aḫsaḫ***

arpaçıq (k) arpacık (göz kapağındaki çıban)

artıqlı (k) fıtık; kambur

avru (k) ağrı, acı *(krş.)* ağrı, avruv

avruv (h), (k), (t) ağrı, acı *(krş.)* ağrı, avru

beltäk (t) peltek; pepe, kekeme *(krş.)* ***beltek***

beltek (h), (k) peltek; pepe, kekeme *(krş.)* ***beltäk***

bezgäk (I) (t) ateş, humma *(krş.)* ***bezgek***

bezgek (h) ateş, humma *(krş.)* ***bezgäk (I)***

bik (h) kambur, hörgüç

bikri (h) kambur

birismek (h) kasılma, kramp

bitev (h) 1. şiş, kabarıklık 2. çıban, ur; yara bere, çürük, irin *(krş.)* ***bitov, bitöv, bütüv***

bitov (k) 1. şiş, kabarıklık 2. çıban, ur; yara bere, çürük, irin *(krş.)* ***bitev, bitöv, bütüv***

bitöv (t) 1. şiş, kabarıklık 2. çıban, ur; yara bere, çürük, irin *(krş.)* ***bitev, bitov, bütüv***

bütüv (k) 1. şiş, kabarıklık 2. çıban, ur; yara bere, çürük, irin *(krş.)* ***bitev, bitov, bitöv***

canckı (h) 1. sancı, ağrı, acı 2. diken; iğne *(krş.)*

caraat (h) cüzzam

cecek (h) 1. çiçek 2. çiçek hastalığı *(krş.)* ***çeçäk, çiçek***

ceknev (h) karın ağrısı

cetnev (h) ağrı, sızı, sancı

cıban (h) çıban; yara *(krş.)* çıban

çıban (k), (t) çıban; yara *(krş.)* cıban

çiçek (k) 1. çiçek 2. çiçek hastalığı *(krş.)* ***çeçäk, cecek***

dılmalçıq (k) apse; çıban *(krş.)* ***dızmalçıq***

dızmalçıq (k) apse, çıban*(krş.)* ***dılmalçıq***

elet (h) veba *(krş.)* ***ölät, ölet***

etel (h) öksürük *(krş.)* ötäl, ötel

grip (t) grip

ẖasta (h), (k), (t) hasta

ẖasta üv (t) hastahane

ẖastacan (k) marazlı, sağlıksız, çelimsiz

ẖolera (k) kolera; lanet olsun!

infektsiya (t) enfeksiyon

ilac (k) ilaç *(krş.)* ***ilâc***

ilâc (k) ilaç *(krş.)* ***ilac***

illet (k) illet, hastalık, rahatsızlık

kabarçıẖ (t) yara kabuğu *(krş.)* ***kabarc***ık

kabarcık (h) yara kabuğu *(krş.)* ***kabarçıḫ***

karası (t) çiçek hastalığı, karaçiçek hastalığı

kefsizlik (k) hastalık *(krş.)* ***kepsizlik***

kepsizlik (k) hastalık *(krş.)* ***kefsizlik***

kiçüv (t) kurdeşen; uyuz

kotur (h), (t) 1. uyuz, kaşıntı; yara kabuğu 2. yara izi *(krş.)* ***qotır, qotur***

közsüz (t) kör

kulağos (t) sağır

qılıy (k) şaşı

qotır (k) 1. uyuz, kaşıntı; yara kabuğu 2. yara izi *(krş.)* ***kotur, qotur***

qotur (k) 1. uyuz, kaşıntı; yara kabuğu 2. yara izi *(krş.)* ***kotur, qotır***

qusḫu (t) kusma

quturğan (k) 1. kuduz 2. kuduruk, öfkeli, delirmiş

quturış (k) kuduz; kudurmuş, gözü dönmüş, gözü kararmış

qambur (k) kambur

laqva (k) kaşıntı hastalığı

lal (k) lal, dilsiz

macun (h), (k), (t) 1. ilaç, eliksir 2. macun 3. reçel 4. haşlanmış baharat

macuncı (k) eczacı

macunlavcu (h) eczacı

malğem (h), (t) merhem; yakı, yara yakısı; bandaj *(krş.)* ***malham, malhem, mehlem, melhem***

malham (h) merhem; yakı, yara yakısı; bandaj *(krş.)* ***malğem, malhem, mehlem, melhem***

malhem (h), (t) merhem; yakı, yara yakısı; bandaj *(krş.)* ***malğem, malham, mehlem, melhem***

maraz (k) maraz, hastalık

mayasıl (k) basur, hemoroyid

meçora (k) cüzzam

meditsin (t) ilaç

mehlem (k) merhem, ilaç ***malğem, malham, malhem, melhem***

melhem (k) merhem *(krş.)* ***malğem, malham, malhem, mehlem***

nakıs (t) kör

nida (k) aybaşı, regl

onğaltuv (h), (t) ilaç, deva; çare, deva

onhaltuvc (h) doktor *(krş.)* oŋğaltuvçu

onmah (h) şifa

oŋğaltuvçu (t) doktor *(krş.)* ***onhaltuvcu***

operatsiya (t) operasyon, ameliyat

ölät (t) veba *(krş.)* ***elet, ölet***

ölet (k) veba *(krş.)* ***elet, ölät***

örkeçli (k) eğri, kambur

ötäl (t) öksürük *(krş.)* ***etel, ötel***

ötel (k) öksürük *(krş.)* ***etel, ötäl***

payış (k) yara

piḫur (h) sivilce

plomba (t) dolgu, diş dolgusu

rak (t) kanser

sağır (k) sağır

sağlıq (k) sağlık *(krş.)* ***savluḫ, savluk, savluq***

saqav (k) peltek; kekeme

sandrav (h), (t) sağır *(krş.)* ***sondrav***

sarılıḫ (t) 1. sarılık, sarı renk 2. sarılık hastalığı *(krş.)* ***sarılık, sarılıq***

savluḫ (t) sağlık *(krş.)* ***sağlıq, savluk, savluq***

savluk (h) sağlık *(krş.)* ***sağlıq, savluḫ, savluq***

savluq (k), (t) sağlık *(krş.)* ***sağlıq, savluḫ, savluk***

savluqtırıvçı (k) doktor, şifacı, iyileştiren *(krş.)* ***savuḫturuvçu, savukturuvcu, savuqtırıvçı, savuqturuvçı***

savuḫturuvçu (t) doktor, şifacı, iyileştiren *(krş.)* ***savluqtırıvçı, savukturuvcu, savuqtırıvçı, savuqturuvçı***

savukturuvcu (h) doktor, şifacı, iyileştiren *(krş.)* ***savluqtırıvçı, savuḫturuvçu, savuqtırıvçı, savuqturuvçı***

savuqtırıvçı (k) doktor, şifacı, iyileştiren *(krş.)* ***savluqtırıvçı, savuḫturuvçu, savukturuvcu,savuqturuvçı***

savuqturuvçı (k) doktor, şifacı, iyileştiren *(krş.)* ***savluqtırıvçı, savuḫturuvçu, savukturuvcu, savuqtırıvçı***

senci (k) sancı

sızı (k) 1. sızı, ağrı 2. acı, keder

sofada (k) yara, çıban, apse *(krş.)* ***soḫada***

soḫada (k) yara, çıban, apse *(krş.)* ***sofada***

sokur (h), (t) kör *(krş.)* ***soqır, soqur***

soqır (k) kör *(krş.)* ***sokur, soqur***

soqur (k) kör *(krş.)* ***sokur, soqır***

sondrav (t) sağır *(krş.)* ***sandrav***

süvel (k) sivilce; sivil

şıfa (k) şifa *(krş.)* şifa

şifa (k) şifa *(krş.)* şıfa

tivis (h) iltihap, yangı *(krş.)* ***tüvüş***

tolğaḫ (t) ağrı, acı, sızı, sancı *(krş.)* ***tolğaq, tolhak***

tolğaq (k) ağrı, acı, sızı, sancı *(krş.)*

tolğaḫ, tolhak

tolğatmaḫ (t) doğum sancısı

tolhak (h) ağrı, acı, sızı, sancı *(krş.)* ***tolğaḫ, tolğaq***

tomalçıḫ (t) ur, tümör; çıban *(krş.)* ***tomalçıq, tomalc***ık, tomılçıq

tomalçıq (k) ur, tümör; çıban *(krş.)* ***tomalçıḫ, tomalc***ık, tomılçıq

tomalcık (h) ur, tümör; çıban *(krş.)* ***tomalçıḫ, tomalçıq, tomılçıq***

tomılçıq (k) ur, tümör; çıban *(krş.)* ***tomalçıḫ, tomalc***ık, tomılçıq

topal (k) topal

tuberkulöz (t) tüberküloz, verem

tumov (h), (t) nezle *(krş.)* ***tumuv***

tumuv (k) nezle *(krş.)* ***tumov***

tuv (I) (h), (k), (t) 1. çocuk düşürme, kürtaj 2. cenin; erken doğan bebek, düşük 3. kısır, verimsiz inek 4. yetim, öksüz

tuvlıq (k) 1. kısırlık, verimsizlik 2. öksüzlük, yetimlik *(krş.)* ***tuvluḫ, tuvluk, tuvluq***

tuvluḫ (t) 1. kısırlık, verimsizlik 2. öksüzlük, yetimlik *(krş.)* ***tuvlıq, tuvluk, tuvluq***

tuvluk (h) 1. kısırlık, verimsizlik 2. öksüzlük, yetimlik *(krş.)* ***tuvlıq, tuvluḫ, tuvluq***

tuvluq (k) 1. kısırlık, verimsizlik 2. öksüzlük, yetimlik *(krş.)* ***tuvlıq, tuvluḫ, tuvluk***

tügel-savlıq (k) iyi sağlık

tüvüş (t) iltihap, yangı ***tivis***

yebergen iç (t) ishal

yığıslık (h) aybaşı, âdet, muayyen zamanlar

yığız (t) 1. aybaşı, âdet, muayyen zamanlar 2. kirli, pis (çoğunlukla kadınlar hakkında) 3. iğrenç, kötü, pis tiksin

Hayvanlar
• Hayvan Adları

acdağa (t) ejderha *(krş.)* ***acıdaḫı, acıdahır, acır, açdağa, acdaha, azdaha***

acıdaḫı (k) ejderha *(krş.)* ***acdağa, acıdahır, acır, açdağa, acdaha, azdaha***

acıdahır (k) ejderha *(krş.)* ***acdağa, acıdaḫı, acır, açdağa, acdaha, azdaha***

acır (h) ejderha *(krş.)* ***acdağa, acıdaḫı, acıdahır, açdağa, acdaha, azdaha***

açdağa (t) ejderha *(krş.)* ***acdağa, acıdaḫı, acıdahır, acır, acdaha, azdaha***

ağas (k) çakal

ağırmaq (k) at, savaş atı; güçlü *(krş.)* ***arğamak***

ahu (k) ahu, ceylan, karaca; güzel, ince, zarif kadın

aqağaç (k) huş ağacı

aqquv (k) kuğu *(krş.)* ***qoğu, quğu, quv***

alaşa (k) at

ankıt (t) 1. deve kuşu 2. ejderha 3. başı kartal gövdesi aslan olan kanatlı mitolojik yaratık *(krş.)* ***ankit, anqıt***

ankid (h), (t) yılan

ankit (h) 1. deve kuşu 2. ejderha 3. başı kartal gövdesi aslan olan kanatlı mitolojik yaratık *(krş.)* ***ankıt, anqıt***

anqa (k) anka

anqıt (k) 1. deve kuşu 2. ejderha 3. başı kartal gövdesi aslan olan kanatlı mitolojik yaratık *(krş.)* ***ankıt, ankit***

aŋ (k) vahşi hayvan; canavar; oyun

aŋas (k) puhu kuşu, baykuş

arğamaq (k) at, savaş atı; güçlü *(krş.)* ağırmaq

arıslan (t) aslan *(krş.)* ***arslan, aslan (II)***

arıslanka (t) dişi arslan

arslan (h) aslan *(krş.)* ***arıslan, aslan (II)***

artkacı (h) kerevit, tatlı su ıstakozu

aslan (II) (k) aslan *(krş.)* ***arıslan, arslan***

at (II) (h), (k), (t) at, beygir

atçeḫ (t) tay; atçık, oyuncak at *(krş.)* ***atçıḫ***

atçıḫ (t) tay; atçık, oyuncak at *(krş.)* ***atçeḫ***

acdaha (h) ejderha *(krş.)* ***acdağa, acıdaḫı, acıdahır, acır, açdağa, azdaha***

aya (h), (k), (t) aladoğan, şahin; çaylak *(krş.)* ***ayah , ayya***

ayah (h) aladoğan, şahin; çaylak *(krş.)* ***aya, ayya***

ayğır (k) aygır *(krş.)* ***ayhır***

ayhır (h) aygır *(krş.)* ***ayğır***

aylancık (h) bukalemun; hain, sinsi

ayuv (h), (k), (t) ayı

ayuvçoḫ (t) ayıcık

ayuvka (t) dişi ayı

ayya (k) aladoğan, şahin; çaylak *(krş.)* ***aya, ayah***

bağa (II) (k) kurbağa *(krş.)* ***baha (II), baqa***

baha (II) (h), (t) kurbağa *(krş.)* ***baqa, bağa (II)***

bahamot (h), (t) su aygırı, hipopotam *(krş.)* ***beğemot***

baqa (k) kurbağa *(krş.)* ***bağa (II), baha (II)***

balçibin (t) bal arısı

balıḫ (t) balık *(krş.)* ***balık, balıq***

balık (h), (t) balık *(krş.)* ***balıḫ, balıq***

balıq (k) balık *(krş.)* ***balık, balıḫ***

balqurt (k) arı *(krş.)* ***balcibin***

balcibin (h) arı *(krş.)* ***balqurt***

baraş (k) koyun

bars (t) pars, panter; kaplan *(krş.)* ***barst, pars***

barst (h) pars, panter; kaplan *(krş.)* ***bars, pars***

bayğur (k) beygir *(krş.)* ***begir, beygür***

bayquş (k) baykuş *(krş.)* ***meçi quşı***

baytal (h), (k), (t) kısrak, dişi at

bedänä (t) bıldırcın, üveyik *(krş.)* ***bedene, bednä, bödene***

bedene (h) bıldırcın, üveyik *(krş.)* ***bedänä, bednä, bödene***

bednä (t) bıldırcın, üveyik *(krş.)* ***bedänä, bedene, bödene***

begir (k) beygir *(krş.)* ***bayğur, beygür***

beğemot (t) su aygırı, hipopotam *(krş.)* ***bahamot***

behema (h) hayvan

beri (I) (h), (t) kurt *(krş.)* ***börü***

beygür (k) beygir *(krş.)* ***bayğur, begir***

bezgäk (II) (t) kelebek

bıldırcın (k) bıldırcın

bızuv (k) buzağı *(krş.)* ***buzov, buzuv***

bilbil (h) bülbül *(krş.)* ***bülbül***

birçä (t) pire *(krş.)* ***birce, birce, buraça, bürçe***

birçe (k) pire *(krş.)* ***birçä, birce, buraça, bürçe***

birce (h) pire *(krş.)* ***birçä, birce, buraça, bürçe***

bit (h), (t) bit

biy (II) (k) örümcek

biye (k) 1. kısrak 2. dişi

bota (k) deve yavrusu, potuk

bödene (k) bıldırcın, üveyik *(krş.)* ***bedänä, bedene, bednä***

börü (k), (t) kurt *(krş.)* ***beri (I)***

börüçä (t) dişi kurt

buğa (k) boğa

busel (t) leylek *(krş.)* ***busol, busul, busyol***

busol (h) leylek *(krş.)* ***busel, busul, busyol***

busul (t) leylek *(krş.)* ***busel, busol, busyol***

busyol (h) leylek *(krş.)* ***busel, busol, busul***

butuḫamor (t) yavru geyik; yavru keçi

buyvol (t) bufalo, manda

buzov (h), (t) buzağı *(krş.)* bızuv, buzuv

buzuv (k) buzağı *(krş.)* bızuv, buzov

bülbül (k) bülbül *(krş.)* ***bilbil***

bürçe (k) pire *(krş.)* ***birçä, birce, birce, buraça***

cagıradohon (I) (h) horoz *(krş.)* ***cahıradohan***

cahıradohan (h) horoz *(krş.)* ***cagıradogon (I)***

cegirtke (h) çekirge *(krş.)* çegirtkä, çegirtke

ceylan (k) ceylan

cıpcık (h) kuş, serçe *(krş.)* çıpçıḫ, cipcik

cırkı (h) sivrisinek *(krş.)* ***çirki, çirkiy***

cibin (h) sinek *(krş.)* çıbın, çibin

cipce (h) kuş yavrusu; civciv *(krş.)* ***çipçä, çipçe***

cipcik (h) kuş, serçe *(krş.)* çıpçıḫ, cıpcık

ciren (k) ceylan

çabaq (k) balık

çavka (k) kuş, bir tür karga

çegirtkä (t) çekirge *(krş.)* çegirtke, ***cegirtke***

çegirtke (k), (t) çekirge; kız böceği (k) *(krş.)* çegirtkä, ***cegirtke***

çıbın (k) sinek *(krş.)* çibin, ***cibin***

çıpça (t) civciv

çıpçıçeḫ (t) küçük kuş

çıpçıḫ (t) kuş, serçe *(krş.)* ***c***ıpcık, ***cipcik***

çibin (t) sinek *(krş.)* çıbın, ***cibin***

çil (k) keklik

çipçä (t) kuş yavrusu; civciv *(krş.)* çipçe, ***cipce***

çipçe (k) kuş yavrusu; civciv *(krş.)* ***çipçä, cipce***

çirki (k) sivrisinek *(krş.)* çirkiy, cırkı

çirkiy (k) sivrisinek *(krş.)* çirki, cırkı

çoçqa (k) domuz

çolu (t) arı *(krş.)* çulu, çülü, ***culu***

çulu (t) arı *(krş.)* ***çolu, çülü, culu***

çuval (II) (t) katır *(krş.)* ***cuval***

çülü (k) arı *(krş.)* ***çolu, çulu, culu***

dafsan (h) tavşan, ada tavşanı *(krş.)* ***davsan, davşan, tafşan, tavşan***

davsan (h) tavşan *(krş.)* ***dafsan, davsan, tavşan, tafşan***

davşan (k) tavşan *(krş.)* ***dafsan, davsan, tavşan, tafşan***

deve (k) deve *(krş.)* ***tevä, teve, tüye***

diin (t) sincap

diyik (h) sincap

diyin (t) kertenkele

domız (k) domuz *(krş.)* ***domuz, donğuz, tonğuz, toŋğuz***

domuz (h), (k) domuz *(krş.)* ***domız, donğuz, tonğuz, toŋğuz***

donğuz (t) domuz *(krş.)* ***domız, domuz, tonğuz, toŋğuz***

dombay (k) manda

dudu (k) papağan

duvadaq (k) toy kuşu, taraklı kuş

ebes (k) baykuş

eçki (k), (t) keçi *(krş.)* ***ecki, keçi***

eçkiçek (t) oğlak, keçi yavrusu

egiz (I) (h) öküz *(krş.)* ***ögüz***

erdek (h) ördek *(krş.)* ördäk

esek (h) eşek *(krş.)* ***eşäk, eşek***

eşäk (t) eşek *(krş.)* ***esek, eşek***

eşek (k) eşek *(krş.)* ***esek, eşäk***

ecki (h) keçi *(krş.)* eçki, keçi

fil (h), (k), (t) fil

gaga (t) kaz

gamor (k) eşek; aptal *(krş.)* ***hamor***

gelinçik (k) gelincik, köstebek

gergeden (k) antilop; sığır, bufalo; gergedan *(krş.)* ğarğadan, ğarğardan, karkedem, karkeden

give (h) güve, böcek, kurtçuk *(krş.)* ***giye, güvä, güya, küye***

giye (h) güve, böcek, kurtçuk *(krş.)* ***give, güvä, güya, küye***

güvä (t) güve, böcek, kurtçuk *(krş.)* ***give, giye, güya, küye***

güya (k) güve, böcek, kurtçuk *(krş.)* ***give, giye, güvä, küye***

ğarğadan (k) antilop; sığır, bufalo; gergedan *(krş.)* ğarğardan, gergeden, karkedem, karkeden

ğarğardan (k) gergedan *(krş.)* ***ğarğadan, gergeden, karkedem, karkeden***

ğazman (t) eşek arısı *(krş.)* ***hazman***

hamor (k) eşek; aptal *(krş.)* ***gamor***

hayvan (h), (k) hayvan *(krş.)* ***ḫayvan***

ḫayvan (k) hayvan *(krş.)* ***hayvan***

hazam (h) tırtıl

hazman (h) eşek arısı *(krş.)* ğazman

hınzır (k) domuz

ḫoros (I) (k) horoz *(krş.)* ***ḫoroz***

ḫoroz (k) horoz *(krş.)* ***ḫoros (I)***

ḫumru (k) kumru *(krş.)* ***hümri, ḫümri, ḫümrü, qumru***

ḫümri (k) kumru *(krş.)* ***ḫumru, hümri, ḫümrü, qumru***

ḫümrü (k) kumru *(krş.)* ***ḫumru, hümri, ḫümri, qumru***

ısaqçot (k) guguk kuşu *(krş.)* ***isaqçot***

ilan (t) yılan *(krş.)* ***yılan***

inäk (h), (k), (t) inek *(krş.)* ***inek, yinek***

inek (h), (k) inek *(krş.)* ***inäk, yinek***

ir (II) (h) alageyik, sığın; dağ keçisi *(krş.)* ***yur***

isaqçot (k) guguk kuşu *(krş.)* ısaqçot

it (h), (k), (t) it, köpek *(krş.)* ***yit***

jurov (t) turna kuşu

kanareyka (k) kanarya

kandala (t) tahtakurusu, tahtabiti *(krş.)* ***kındal, kındala, qandala, qındala***

karakuş (t) kartal *(krş.)* ***qaraquş***

karga (t) karga; alacakarga *(krş.)* ***karğa, qarğa***

karğa (h), (t) karga *(krş.)* ***karga, qarğa***

karkedem (h) gergedan *(krş.)* ğarğadan, ğarğardan, gergeden, karkeden

karkeden (h), (t) gergedan *(krş.)* ğarğadan, ğarğardan, gergeden, karkedem

karlığaç (t) kırlangıç *(krş.)* ***karlıhac, qarılğaç, qarlığaç***

karlıhac (h) kırlangıç *(krş.)* ***karlığaç, qarılğaç, qarlığaç***

kasartkı (h) kertenkele *(krş.)* ***kesertki, kesirtki***

katır (h), (t) katır *(krş.)* ***qatır***

katıs (h) acımasız, gaddar, merhametsiz; vahşi, yabani *(krş.)* ***qatış (II)***

katış çibin (t) at sineği

kaz (t) kaz *(krş.)* ***qaz***

kebeläk (t) örümcek

kebelek (h) kelebek *(krş.)* ***köbelek***

keçi (k) keçi *(krş.)* ***eçki, ecki***

kedi (k) kedi

keḫle (k) bit

kelincik (h) köstebek

kertenkele (k) kertenkele

kesertki (k) kertenkele *(krş.)* ***kasartkı, kesirtki***

kesirtki (t) kertenkele *(krş.)* ***kasartkı, kesertki***

kılabala (h) örümcek *(krş.)* ***kılabıla, kılavula***

kılabıla (t) örümcek *(krş.)* ***kılabala, kılavula***

kılavula (t) örümcek *(krş.)* ***kılabala, kılabıla***

kındal (h) tahtakurusu, tahtabiti *(krş.)* ***kandala, kındala, qandala, qındala***

kındala (t) tahtakurusu, tahtabiti *(krş.)* ***kındal, kındala, qandala, qındala***

kırğıy (h), (t) doğan, şahin; aladoğan *(krş.)* ***qırğıy***

kırḫın (I) (t) aladoğan; şahin, doğan

kırpı (h) kirpi *(krş.)* ***kirpi***

kigircin (h) güvercin *(krş.)* kögirçin, kögürçin, kögürçün, kügürçün, kürgüçün, tigir***cin***

kirpi (k) kirpi *(krş.)* ***kırpı***

kiyik (h) *yabani hayvan*

koçḫar (t) koç *(krş.)* ***koçkar, koççar, koşkar, qoç, qoçqar, qoçqır***

koçkar (t) *koç (krş.)* ***koçḫar, koşkar, kockar, qoç, qoçqar, qoçqır***

kogot (h), (t) horoz *(krş.)* ***koğut***

koğut (t) horoz *(krş.)* ***kogot***

komar (t) sivrisinek

komuz (h), (t) böcek; kurt, solucan

korel tavuhu (h) hindi, baba hindi

kos (II) (h) ardıç kuşu

kockar (h) koç *(krş.)* ***koçḫar, koçkar, koşkar, qoç, qoçqar, qoçqır***

koşkar (t) koç *(krş.)* ***koçḫar, koçkar, kockar, qoç, qoçqar, qoçqır***

koy (h), (t) koyun *(krş.)* ***qoy, qoyın (I), qoyun (I)***

koyan (h), (t) tavşan *(krş.)* ***qoyan***

köbelek (k) kelebek *(krş.)* ***kebelek***

köçek (k) köşek, deve yavrusu

kögirçin (k) güvercin *(krş.)* ***kigircin, kögürçin, kögürçün, kügürçün, kürgüçün, tigircin***

kögürçin (k) güvercin *(krş.)* ***kigircin, kögirçin, kögürçün, kügürçün, kürgüçün, tigircin***

kögürçün (k), (t) güvercin *(krş.)* ***kigircin, kögirçin, kögürçin, kügürçün, kürgüçün, tigircin***

köpe (k) köpek *(krş.)* ***köpek***

köpek (k) köpek *(krş.)* ***köpe***

körel (k) hindi

kropatva (t) keklik

krot (t) köstebek

kulakcı (h) ada tavşanı

kumurstḫu (t) karınca *(krş.)* ***kumurstka, qımırsaq, qımsqa, qırmısqa, qumusqa***

kumurstka (h), (t) karınca *(krş.)* ***kumurstḫu, qımırsaq, qımsqa, qırmısqa, qumusqa***

kuna (h) ağaç sansarı, zerdeva

kurt (h), (t) 1. kurt, solucan, kurtçuk 2. böcek, haşere ***qurt***

kurt-komuz (t) böcek

kurtçoḫ (t) kurtçuk

kus (h) kuş *(krş.)* ***kuş (I), quş***

kuskurt (h) kümes hayvanları, evcil kuşlar ***kuşḫurt***

kuş (I) (h), (t) kuş *(krş.)* ***kus, quş***

kuşḫurt (t) kümes hayvanları, evcil kuşlar *(krş.)* ***kuskurt***

kuşlü (k) fare, sıçan *(krş.)* ***küşlü, küşül***

kuzğun (h), (t) kuzgun; baykuş, puhu kuşu ***quzğun***

kügürçün (t) güvercin *(krş.)* ***kigircin, kögirçin, kögürçin, kögürçün, kürgüçün, tigircin***

kürgüçün (k) güvercin *(krş.)* ***kigircin, kögirçin, kögürçin, kögürçün, kügürçün, tigircin***

küşlü (k) fare, sıçan *(krş.)* ***kuşlü, küşül***

küşül (k) fare, sıçan *(krş.)* ***kuşlü, küşlü***

küye (k) güve, böcek, kurtçuk *(krş.)* ***give, giye, güvä, güya***

qaban (k) domuz

qandala (k) tahtakurusu, tahtabiti *(krş.)* ***kandala, kındal, kındala, qındala***

qaplı baqa (k) kaplumbağa

qara-bataq (k) karabatak

qaraquş (k) kartal *(krş.)* ***karakuş***

qarğa (k) karga *(krş.)* ***karga, karğa***

qarılğaç (k) kırlangıç *(krş.)* ***karlığaç, karlıhac, qarlığaç***

qarınca (k) karınca

qarlığaç (k) kırlangıç *(krş.)* ***karlığaç, karlıhac, qarılğaç***

qartal (k) kartal

qasartqı (k) kene

qaşıq (k) kaşık *(krş.)* ***kasık, kaşuḫ***

qaşıqçı (k) pelikan

qaşqır (k) kurt

qatır (k) katır *(krş.)* ***katır***

qatış (II) (k) acımasız, gaddar, merhametsiz; vahşi, yabani *(krş.)*

katıs

qatlı baqa (k) kaplumbağa

qaz (k) kaz

qımırsaq (k) karınca *(krş.)* ***kumurstḫu, kumurstka, qımsqa, qırmısqa, qumusqa***

qımsqa (k) karınca *(krş.)* ***kumurstḫu, kumurstka, qımırsaq, qırmısqa, qumusqa***

qındala (t) tahtakurusu, tahtabiti *(krş.)* ***kandala, kındal, kındala, qandala***

qırmısqa (k) karınca *(krş.)* ***kumurstḫu, kumurstka, qımırsaq, qımsqa, qumusqa***

qısqaç (k) yengeç

qısraq (k) kısrak

qoç (k) koç *(krş.)* ***koçḫar, koçkar, koşkar, kockar qoçqar, qoçqır***

qoçqar (k) koç *(krş.)* ***qoç, koçḫar, koçkar, koşkar, kockar, qoçqır***

qoçqır (k) koç *(krş.)* ***qoç, koçḫar, koçkar, koşkar, kockar, qoçqar***

qoğu (k) kuğu *(krş.)* ***aqquv, quğu, quv***

qomar (t) sivrisinek

qoy (k) koyun *(krş.)* ***koy, qoyın (I), qoyun***

qoyan (k), (t) tavşan *(krş.)* ***koyan***

qoyın (I) (h), (t) koyun *(krş.)* ***koy, qoy, qoyun (I)***

qoyun (I) (k) koyun *(krş.)* ***koy, qoy, qoyın (I)***

qozı (k) kuzu *(krş.)* ***qozu, quzu***

qozu (t) kuzu *(krş.)* ***qozı, quzu***

quğu (k) kuğu *(krş.)* ***aqquv, qoğu, quv***

ququ (k) martı

qumru (k) kumru *(krş.)* ḫümri, ḫümrü

qumusqa (k) karınca *(krş.)* ***kumurstḫu, kumurstka, qımırsaq, qımsqa, qırmısqa***

qundız (k) kunduz

qurt (k), (t) 1. kurt, solucan, kurtçuk 2. böcek, haşere *(krş.)* ***kurt***

qurtqomuz (t) böcek

quş (k), (t) kuş *(krş.)* ***kus, kuş (I)***

quşun (k) böcek

quv (k) kuğu *(krş.)* ***aqquv, qoğu, quğu***

quzu (t) kuzu *(krş.)* ***qozı, qozu***

lavant (I) (k) yırtıcı hayvan

leglek (k) leylek *(krş.)* ***leklek, leŋlek***

leklek (h) leylek *(krş.)* ***leglek, leŋlek***

leŋlek (k) leylek *(krş.)* ***leglek, leklek***

livyatan (h), (t) 1. ejderha 2. balina

los (h) mus, bir tür geyik

maçı (t) kedi *(krş.)* ***maçi, maci, meçi***

maçi (k), (t) kedi *(krş.)* ***maçı, maci, meçi***

malpa (t) maymun

maran (h), (t) dağ keçisi

maci (h) kedi *(krş.)* ***maçı, maçi, meçi***

macice (h) dişi kedi

maymul (k) maymun *(krş.)* ***maymun***

maymun (k), (t) maymun*(krş.)* ***maymul***

meçi (k) kedi *(krş.)* ***maçı, maçi, maci***

meçi quşı (k) baykuş *(krş.)* ***bayquş***

meral (k) maral, dişi geyik

mercan (k) mercan

mıqıy (k) kırmızı ayaklı şahin, bozdoğan

neşeḫ (h) aslan

neşer (h), (t) kartal

okleyka (t) inci balığı

olen (h), (t) geyik *(krş.)* ölen

orumçek (k) örümcek

ögüz (t) öküz *(krş.)* ***egiz (I)***

ölen (k) geyik *(krş.)* ***olen***

ördäk (t) ördek *(krş.)* ***erdek***

örimcek (k) örümcek *(krş.)* örümcek

örümcek (k) örümcek *(krş.)* ***örimcek***

papahan (h) papağan

papiy (k) ördek *(krş.)* ***pepiy***

pars (k) pars, panter; kaplan *(krş.)* ***bars, barst***

pats (t) fare, sıçan

pauk (t) örümcek

pava (t) erkek tavus kuşu

pepiy (k) ördek *(krş.)* ***papiy***

perepelice (h) bıldırcın

pire (k) pire

poresä (t) domuz yavrusu

puhaç (t) puhu kuşu *(krş.)* ***puhac***

puhac (h) puhu kuşu *(krş.)* ***puhaç***

ramaçka (t) kısrak

samsar (k) sansar *(krş.)* ***sansar***

samur (k) samur

sanduğaç (k), (t) bülbül

sansar (k) sansar *(krş.)* ***samsar***

savusqan (k) saksağan

selege (h) sülük *(krş.)* ***silik, sülik, sülük***

sıçan (k) sıçan, fare *(krş.)* ***sıçqan, scıcan, şiçan***

sıçavul (k) sıçan, fare

sıçqan (k) sıçan, fare *(krş.)* sıçan, s*cıcan, şiçan*

sığın (II) (h), (k), (t) geyik *(krş.)* ***suvun***

sığır (h), (k), (t) sığır; boğa, öküz; inek sıyır

sıyır (h), (t) sığır; boğa, öküz; inek *(krş.)* sığır

silik (h) sülük *(krş.)* ***selege, sülik, sülük***

simçe (k) bir tür kuş

sinaq (II) (k) sinek *(krş.)* ***sinek***

sinek (k) sinek *(krş.)* ***sinaq (II)***

sivrisinaq (k) sivrisinek

soğaḫ (t) 1. geyik yavrusu 2. hayvan yavruları *(krş.)* ***sohak***

sohak (h) 1. geyik yavrusu 2. hayvan yavruları *(krş.)* ***soğaḫ***

solovey (t) bülbül

sova (t) baykuş

scıcan (h) sıçan *(krş.)* sıçan, sıçqan, şiçan

suna (k) erkek ördek; boylu poslu

sur (k) doru at

suvalçan (k) solucan *(krş.)* ***svalcan***

suvun (k) geyik *(krş.)* sığın (II)

sülik (k) sülük *(krş.)* ***selege, silik, sülük***

sülük (k), (t) sülük *(krş.)* ***selege, silik, sülik***

süme (II) (k) güve

svalcan (h) solucan *(krş.)* ***suvalçan***

şahan (k) şahin *(krş.)* şahin

şahin (k) şahin *(krş.)* ***şahan***

şıçan (t) sıçan, fare *(krş.)* sıçan, sıçqan, s*cıcan, şiçan*

şıçançeḫ (t) 1. küçük fare 2. adale, kas

şiçan (t) sıçan *(krş.)* sıçan, sıçqan, s*cıcan*

tafşan (k) tavşan *(krş.)* ***dafsan, davsan, davşan, tavşan***

tana (h), (k), (t) dana

tavıq (k) tavuk *(krş.)* ***tavuḫ, tavuk, tavuq***

tavşan (k) tavşan *(krş.)* ***dafsan, davsan, davşan, tafşan***

tavuḫ (t) tavuk *(krş.)* ***tavıq, tavuk, tavuq***

tavuk (h) tavuk *(krş.)* ***tavuḫ, tavıq, tavuq***

tavuq (k) tavuk *(krş.)* ***tavıq, tavuḫ, tavuk***

tavus (k) tavus kuşu *(krş.)* ***tavuş-kuş***

tavuş-kuş (h), (k), (t) tavus kuşu *(krş.)* ***tavus***

tay (k) tay

tazı (k) tazı

tebrenedohan (h) sürüngen

tegä (t) teke *(krş.)* ***tege, teke***

tege (h) teke *(krş.)* ***tegä, teke***

teke (k) teke *(krş.)* ***tegä, tege***

tes (h) hayvan memesi *(krş.)* ***töş***

tevä (t) deve *(krş.)* ***deve, teve, tüye***

teve (h), (t) deve *(krş.)* ***deve, tevä***

tırtıl (k) tırtıl tırtır

tırtır (k) tırtıl *(krş.)* tırtıl

tigircin (h) güvercin *(krş.)* ***kigircin, kögirçin, kögürçin, kögürçün, kügürçün, kürgüçün***

tilki (h), (k) tilki *(krş.)* ***tülkü***

tirtil (k) çekirge, ağustos böceği

to (II) (k) dağ keçisi

tonğuz (h), (t) domuz *(krş.)* ***domız, domuz, donğuz, toŋğuz***

toŋğuz (t) domuz *(krş.)* ***domız, domuz, donğuz, tonğuz***

torğay (k), (t) serçe *(krş.)* ***turgay***

toru (k) doru at

toyı (k) ibis kuşu

tulpar (k) tulpar; yorga at

tuhan (h) aladoğan

turgay (h) serçe *(krş.)* ***torğay***

turna (h), (k) turna kuşu

tuvar (h), (k), (t) davar, sığır

tülkü (t) tilki *(krş.)* ***tilki***

tüye (k) deve *(krş.)* ***deve, tevä, teve***

uğıy (k) puhu kuşu

ulaḫ (t) 1. oğlak, keçi yavrusu 2. yavru, ufaklık, çocuk *(krş.)* ***ulak, ulaq***

ulak (h) oğlak *(krş.)* ***ulaḫ, ulaq***

ulaq (k) oğlak *(krş.)* ***ulaḫ, ulak***

uluv (k) ejderha

yaduğan (h), (k) aladoğan, doğan *(krş.)* ***yeduğa***

yarıkanatlı (h) yarasa *(krş.)* ***yarqanat***

yarqanat (k) yarasa *(krş.)* ***yarıkanatlı***

yeduğa (k) aladoğan, doğan *(krş.)* ***yaduğan***

yelek (I) (h) böcek

yelek (III) (h) çekirge türü

yeri-kanatı (t) yarasa

yevke (h) akağaç, huş ağacı

yılan (h), (k), (t) yılan *(krş.)* ***ilan***

yılqı (k) yılkı

yinek (h) inek ***inäk, inek***

yinelik (II) (k) yusufçuk

yit (h), (k) it, köpek *(krş.)* ***it***

yorğa (k), (t) rahvan at

yun (II) (k) aladoğan

yur (t) alageyik, sığın; dağ keçisi *(krş.)* ***ir (II)***

zurov (h) turna kuşu

• Hayvancılıkla İlgili Terimler

ahır (k) ahır

aran (h), (k), (t) ahır

avuzluḫ (t) dizgin, ağızlık *(krş.)* ***avuzluk***

avuzluk (h) dizgin, ağızlık *(krş.)* ***avuzluḫ***

azbar (h), (k), (t) avlu, evin dışı; ağıl, çiftlik

bağınçaq (k) toynak

beslev (h) yem

biçän (t) saman, kuru ot *(krş.)* **biçen, bicen, piçen**

bolak (t) sürü

buğov (h), (k), (t) dizgin, bukağı, gem; zincir, boyunduruk, bağ *(krş.)* ***buğuv, buqağı, buqov***

buğuv (h), (t) dizgin, bukağı, gem; zincir, boyunduruk, bağ *(krş.)* ***buğov, buqağı, buqov***

buqağı (k) dizgin, bukağı, gem; zincir, boyunduruk, bağ *(krş.)* ***buğov, buğuv, buqov***

buqov (k) dizgin, bukağı, gem; zincir, boyunduruk, bağ *(krş.)* ***buğov, buğuv, buqağı***

culu (h) arı *(krş.)* ***çolu, çulu, çülü***

çoqça (II) (k) gaga

doqumaq (k) örümcek ağı

eger (II) (t) eyer, pala *(krş.)* ***er (II), ıhır, yer (II)***

er (II) (t) eyer, pala *(krş.)* ***eger (II), ıhır, yer (II)***

estirivci (h) 1. hayvan yetiştiricisi, bakıcısı 2. bahçıvan

ezäk (t) tezek, gübre *(krş.)* ***tezäk, tezek***

gem (h) gem, dizgin

ğioy (t) gübre

ḫamator (k) örümcek ağı *(krş.)* ***ḫamteri***

ḫamteri (k) örümcek ağı *(krş.)* ***ḫamator***

ıhır (h) eyer, pala *(krş.)* ***eger (II), er (II), yer (II)***

igen (h) dizgin *(krş.)* ***yigen, yugän, yügen***

kafes (h), (t) kafes *(krş.)* ***kufas, qafes***

kanat (h), (t) kanat; yüzgeç *(krş.)* ***qanat***

kantar (II) (h) dizgin, yular, gem

karmaḫ (t) 1. olta 2. hayvanın burun deliklerindeki halka *(krş.)* ***karmak, qarmaq (I)***

karmak (h) olta; kopça, kabca, toka *(krş.)* ***karmaḫ, qarmaq (I)***

kırılğan (h), (t) 1. leş, hayvan ölüsü 2. yok olmuş, ölmüş

kırtış (t) hayvanın arka tarafındaki deri altı yağ tabakası

kitivci (h) çoban, güden *(krş.)* ***kütivçi, kütüvci, kütüvçi, kütüvçü***

kopeta (h) toynak, hayvan tırnağı *(krş.)* ***kopıta***

kopıta (t) toynak, hayvan tırnağı *(krş.)* ***kopeta***

kotan (h), (t) ahır; ağıl

koyçu (h) çoban

koykütüvçü (t) çoban

kufas (t) kafes *(krş.)* ***kafes, qafes***

kümes (k) 1. kümes 2. kafes

kütivçi (k) çoban, güden *(krş.)* ***kitivci, kütüvci, kütüvçi, kütüvçü***

kütüvci (k) çoban, güden *(krş.)* ***kitivci, kütivçi, kütüvçi, kütüvçü***

kütüvçi (k) çoban, güden *(krş.)* ***kitivci, kütivçi, kütüvci, kütüvçü***

kütüvçü (t) çoban, güden *(krş.)* ***kitivci, kütivçi, kütüvci, kütüvçi***

qafes (h) kafes *(krş.)* ***kafes, kufas***

qarmaq (k) olta *(krş.)* ***karmaḫ, karmak***

qoyçı (k) çoban *(krş.)* ***qoyçu***

qoyçu (k) çoban *(krş.)* ***qoyçı***

qurum (II) (k) örümcek ağı

nevela (h) leş, hayvan ölüsü

palas (k) 1. kuş yavrusu; yavru 2. yavru güvercin

pence (k) pençe; el, beş parmak *(krş.)* ***pençe***

pençe (k) pençe *(krş.)* ***pence***

raht (k) at takımı, eyer

siriv (h) 1. yeni doğmuş hayvan yavrusu 2. mera, otlak

tavla (k) at ahırı

telböv (k) dizgin, gem, yular *(krş.)* ***telbüv***

telbüv (k) dizgin, gem, yular *(krş.)* ***telböv***

tezäk (t) tezek, gübre *(krş.)* ***ezäk, tezek***

tezek (h), (k) tezek, gübre *(krş.)* ***ezäk, tezäk***

tuyaḫ (t) 1. toynak, hayvan tırnağı 2. dondurulmuş paça *(krş.)* ***tuyak, tuyaq***

tuyak (h) 1. toynak, hayvan tırnağı 2. dondurulmuş paça *(krş.)* ***tuyaḫ, tuyaq***

tuyaq (k) 1. toynak, hayvan tırnağı 2. dondurulmuş paça *(krş.)* ***tuyaḫ, tuyak***

yer (II) (t) eyer, pala *(krş.)* ***eger (II), er (II), ıhır***

yigen (h) dizgin; ağızlık *(krş.)* ***igen, yugän, yügen***

yiplis (h) 1. vahşi hayvan 2. şeytan

yugän (t) dizgin *(krş.)* ***igen, yigen, yügen***

yügen (k) koşum, at takımı, binek takımı *(krş.)* ***igen, yigen, yugän***

• Bitkiler

abonos (k) abanoz, abanoz ağacı

ağaç (k), (t) ağaç; odun *(krş.)* ***ahac***

ağaççeḫ (t) fidan

ahac (h) ağaç; odun *(krş.)* ağaç

alıça (k) erik

alısın (k) buğday ya da çimen anızı

alma (h), (k), (t) elma

almalıḫ (t) elma ağacı *(krş.)* ***almalık***

almalık (h) elma ağacı *(krş.)* ***almalıḫ***

altın köz (k) papatya

aŋgurya (k) salatalık

arbuz (t) karpuz

arış (II) (k) çavdar

armut (k) armut

arpa (h), (k), (t) arpa

arpa-kürpe (k) hububat, tahıl

aslık (h) 1. çavdar, hububat 2. yiyecek *(krş.)* ***aşlıḫ, aşlıq***

asma (k) 1. asma, üzüm asması 2. asılı, asılmış

aşlıḫ (t) 1. çavdar, hububat 2. yiyecek *(krş.)* ***aslık, aşlıq***

aşlıq (k) 1. çavdar, hububat 2. yiyecek *(krş.)* ***aslık, aşlıḫ***

badam (h), (t) bademe *(krş.)* ***bademe***

bademe (k) bademe *(krş.)* ***badam***

baḫça yeşilligi (t) sebze

bakla (h) bakla *(krş.)* ***baqla***

baqla (k) bakla *(krş.)* ***bakla***

barcam (k) maun ağacı

basadohan (h) mısır; mısır püresi, mısır lapası

basak (h) başak *(krş.)* ***başak***

başak (t) başak *(krş.)* ***basak***

becirmek (k) mercimek *(krş.)* ***bercimek, bircimek, bürcümäk, bürcümek, bürçümek***

bercimek (k) mercimek *(krş.)* ***bircimek, bürcümäk, bürcümek, bürçümek***

beroş (h), (t) selvi ağacı

biçän (t) saman, kuru ot *(krş.)* ***biçen, bicen, piçen***

biçen (t) saman, kuru ot *(krş.)* ***biçän, bicen, piçen***

birinç (t) pirinç *(krş.)* ***brınc***

birtik (h) tane, tohum, tahıl ***birtük, bürtük***

bircimek (h) mercimek *(krş.)* ***bercimek, bürcümäk, bürcümek, bürçümek***

birtük (t) tane, tohum, tahıl *(krş.)* ***birtik, bürtük***

bitis (h) kazanç, gelir; mahsul, ekin, hasat; bitki, çimen *(krş.)* ***bitiş***

bitiş (t) kazanç, gelir; mahsul, ekin, hasat; bitki, çimen *(krş.)* ***bitis***

bitken (k) bitki

bicen (h) saman, kuru ot *(krş.)* ***biçän, biçen, piçen***

bob (t) bakla

bogday (k) buğday *(krş.)* ***boğday, buday, buğday***

boğday (k) buğday *(krş.)* ***bogday, buday, buğday***

bor (II) (k) tomurcuk *(krş.)* ***bür***

borlaçıḫ (t) üzüm

bölgörlemlik (k) çakal eriği, yabani erik; dağ meyvesi, böğürtlen çalısı *(krş.)* ***bübürlemlik***

budaq (k) budak, dal *(krş.)* ***butaḫ, butak, butaq***

buday (h), (t) buğday *(krş.)* ***bogday, boğday, buğday***

buğday (k) buğday *(krş.)* ***bogday, boğday, buday***

brınc (h) pirinç *(krş.)* ***birinç***

bulba (t) patates; yer elması ***bulva***

bulva (t) patates; yer elması *(krş.)* ***bulba***

burak (t) pancar

burç (I) (t) biber *(krş.)* ***burc***

burçaḫ (t) bezelye, nohut

burlemlik (k) çakal eriği, yabani erik

burnot (k) burun otu, enfiye

burc (h) biber *(krş.)* ***burç (I)***

burcasıq (h) fasulye; bezelye

butaḫ (t) budak, dal *(krş.)* ***budak, budaq, butaq***

butak (h) budak, dal *(krş.)* ***budaq, butaḫ, butaq***

butaq (h) budak, dal *(krş.)* ***butaḫ, budak, budaq***

büber (k) biber

bübürlemlik (k) çakal eriği, yabani erik; dağ meyvesi, böğürtlen çalısı *(krş.)* ***bölgörlemlik***

bür (k) tomurcuk *(krş.)* ***bor (II)***

bürcümäk (t) mercimek *(krş.)* ***bercimek, bircimek, bürcümek, bürçümek***

bürcümek (k) mercimek *(krş.)* ***bercimek, bircimek, bürcümäk, bürçümek***

bürçümek (k) mercimek *(krş.)* ***bercimek, bircimek, bürcümäk, bürcümek***

bürtük (k), (t) tane, tohum, tahıl *(krş.)* ***birtik, birtük***

bulba (t) patates; yer elması *(krş.)* ***bulva***

bulgur (k) bulgur

cagıradohon (II) (h) pancar

calı (k) çalı, çalılık *(krş.)* çalı-çırpı

cam (h) çam *(krş.)* ***çam***

cebedohon (h) darı

cecek (h) çiçek *(krş.)* ***çeçäk, çiçek***

cetlävuk (h) fındık *(krş.)* ***çetlävük,***

çetleviç, çetlevik, çetlevük

ceviz (k) ceviz *(krş.)* ***cevüz***

cevüz (k) ceviz *(krş.)* ***ceviz***

cıhırık (h) 1. diken 2. iğne, diken; çakal eriği

cılap (k) yulaf

cınamon (h), (t) tarçın

ciye (h) 1. vişne 2. yemiş, orman meyvesi, küçük kırmızı meyveler *(krş.)* ***çiya***

çaçuv (t) 1. tane, tohum 2. ekme, ekim, tohum atma *(krş.)* ***seçiv, seçüv, cac***ıv, ***cacuv***

çağar (k) dikenli çalılık *(krş.)* çeger

çam (k) çam ağacı *(krş.)* ***cam***

çaman (II) (k) kimyon

çavdar (k) çavdar

çeçäk (t) çiçek *(krş.)* çiçek, ***cecek***

çeger (k) dikenli çalılık *(krş.)* ***ça***ğar

çereşnä (t) kiraz

çertim (k) küçük salkım (üzüm)

çetlävük (t) fındık *(krş.)* çetleviç, çetlevik, çetlevük, ***cetlävuk***

çetlävüklük (t) fındıklık, fındık ağacı, fındık bahçesi

çetleviç (k) fındık *(krş.)* çetlävük, çetlevik, çetlevük, ***cetlävuk***

çetlevik (k) fındık *(krş.)* ***çetlävük, çetleviç, çetlevük, cetlävuk***

çetlevük (t) fındık *(krş.)* ***çetlävük, çetleviç, çetlevik, cetlävuk***

çırpı (k) 1. ardıç 2. çalı, çalı çırpı 3. yabani ot 4. süprüntü 5. vadi; dere 6. çizgi, hat *(krş.)* ***c***ırpı

çırpılıḫ (t) 1. ardıç 2. firavun inciri

çiç (k) çiçek

çiçek (k) 1. çiçek 2. çiçek hastalığı *(krş.)* çeçäk, ***cecek***

çira (k) çam ağacı

çirkin (II) (t) hasat sonra kalan meyve

çiya (t) 1. vişne 2. yemiş, orman meyvesi, küçük kırmızı meyveler *(krş.)* ***ciye***

çöp (I) (t) 1. ot 2. keten, kendir ya da yün lifleri

çümen (k) çimen

darcın (k) tarçın *(krş.)* ***tarcin***

darı (k) darı *(krş.)* ***tarı***

defne (h) defne

derek (k) ağaç *(krş.)* ***diraq, direk, teraq, teräk, terek, töräk***

diken (k) diken

diraq (k) direk *(krş.)* ***derek, direk, teraq, teräk, terek, töräk***

direk (k) 1. ağaç 2. direk 3. destek *(krş.)* ***derek, diraq, teraq, teräk, terek, töräk***

direklik (k) ağaçlık

durunç (k) turunç; mandalina; portakal *(krş.)* ***turunç***

dut (h), (k) dut

eben (k) meşe ağacı *(krş.)* ***emän, emen***

eben kömeç (k) mantar

egelek (k) çilek, dağ çileği

eman (t) çınar

emän (t) meşe ağacı *(krş.)* ***eben, emen***

emen (h), (k) meşe ağacı *(krş.)* ***eben, emän***

engüre (k) salatalık *(krş.)* ***engüri***

engüri (k) salatalık *(krş.)* ***engüre***

erez (t) sedir ağacı

erik (h), (k) erik

eskemçek (k) bezelye, baklamsı sebze

eskemcik (h) keçiboynuzu

evke (k) ıhlamur

ezöv (k) çördük, çördük otu

fesilgen (k) 1. unutmabeni çiçeği 2. menekşe

fındıq (k) fındık

fıstıq (k) fıstık; fındık *(krş.)* ***fistik***

fışne (k) vişne *(krş.)* ***fişne, vişnä***

fidan (k) fidan; dal, budak; filiz

fistik (h) fıstık; fındık *(krş.)* ***fıstıq***

fişne (k) vişne *(krş.)* ***fişne, vişnä***

gertmä (t) armut *(krş.)* ***gertme***

gertmälik (t) armut ağacı ***gertmelik***

gertme (h) armut *(krş.)* **gertmä**

gertmelik (h) armut ağacı *(krş.)* ***gertmälik***

gesur (h) havuç *(krş.)* ***gisur, geşur, geşür***

geşur (t) havuç *(krş.)* ***gesur, gisur, geşür***

geşür (t) havuç *(krş.)* ***gesur, geşur, gisur***

gezmä (t) tuzçalısı, kazayağı vb. bitki

gezme (h), (t) yosun

giläf (t) gül *(krş.)* ***gilef, güläf (I), güläf (II)***

giläflik (t) gül çalılığı, gül ağacı; gülistan, güllük, gül bahçesi *(krş.)* ***gileflik***

gilef (h) gül *(krş.)* ***giläf, güläf (I), güläf (II)***

gileflik (h) gül çalılığı, gül ağacı; gülistan, güllük, gül bahçesi *(krş.)* ***giläflik***

giraz (k) kiraz *(krş.)* ***kiraz***

girden (h) kızılağaç, gürgen

gisur (h) havuç *(krş.)* ***gesur, geşur, geşür***

gul (k) gül *(krş.)* ***gül***

gül (k), (t) gül *(krş.)* ***gul***

gülçelik (k) gül fidesi, gül fidanı

güläf (II) (t) gül *(krş.)* ***giläf, gilef, güläf (I)***

ğarbata (t) çay

ğarbuz (t) karpuz

ğoca (k) kabuğu çıkarılmış tahıl, yulaf, bulgur

ğrıbus (t) mantar

ḫarbuz (h) karpuz *(krş.)* ***ḫarpuz***

ḫarpuz (k) karpuz *(krş.)* ***ḫarbuz***

ḫaşḫaş (k) haşhaş

hayva (k) ayva

ḫerqa (k) ağaç

ḫıyar (h), (k), (t) salatalık, hıyar

hvozdik (h) karanfil

ırğavan (k) leylak

incey (k) incir *(krş.)* ***incir***

inceylik (k) incir ağacı, incirlik *(krş.)* ***incirlik***

incir (h), (k), (t) incir *(krş.)* ***incey***

incirlik (h), (t) incir ağacı, incirlik *(krş.)* ***inceylik***

izim (h) üzüm *(krş.)* ***yüzim, yüzüm***

kabaḫ (II) (t) kabak, balkabağı *(krş.)* ***qabaq (I)***

kahve (k) kahve *(krş.)* ***kava, kave, qahve***

kanople (t) kendir, kenevir

kanpor (t) bir çiçek adı

karamçıḫ (t) yabani ot *(krş.)* ***karamc***ık

karamcık (h) yabani ot *(krş.)* ***karamçıḫ***

kaştan (t) kestane

kava (t) kahve *(krş.)* ***kahve, kave, qaḫve***

kave (h) kahve *(krş.)* ***kahve, kava, qahve***

kavun (h) kavun

kayın (t) kayın, akağaç *(krş.)* ***kayn***

kayn (t) kayın, akağaç *(krş.)* ***kayın***

keçitkän (t) 1. çalı, diken 2. ısırgan otu *(krş.)* ***kecitken, kiçitkän, kiçitken***

keget (h) ot, çimen *(krş.)* ***köget, kögöt***

kehküle (k) zencefilgillerden olan bir bitki, kakule

kepiste (k) lahana *(krş.)* ***qapısta***

kestane (k) kestane *(krş.)* ***kestene***

kestene (k) kestane *(krş.)* ***kestane***

kecitken (h) 1. çalı, diken 2. ısırgan otu *(krş.)* ***keçitkän, kiçitkän, kiçitken***

kiçitkän (t) 1. çalı, diken 2. ısırgan otu *(krş.)* ***keçitkän, kiçitken, kecitken***

kiçitken (k) 1. çalı, diken 2. ısırgan otu *(krş.)* ***keçitkän, kiçitkän, kecitken***

kimen (II) (t) kimyon *(krş.)* ***kimyon***

kimyon (k) kimyon *(krş.)* ***kimen (II)***

kina (t) kına *(krş.)* ***qına***

kiraz (h), (k), (t) kiraz *(krş.)* ***giraz***

kişniş (k) kişniş *(krş.)* ***kişnoş***

kişnoş (k) kişniş *(krş.)* ***kişniş***

kolendra (t) kişniş
kolos (h), (t) başak
koz (h), (t) ceviz, koz *(krş.)* ***qoz***
kozluḫ (t) ceviz ağacı *(krş.)* ***kozluk***
kozluk (h) ceviz ağacı *(krş.)* ***kozluḫ***
köget (k) ot, çimen *(krş.)* ***keget, kögöt***
kögöt (k), (t) ot, çimen *(krş.)* ***keget, köget***
körkä (t) eğir otu, bataklık bitkisi
kumlaḫ (t) şerbetçi otu; sarhoş olma *(krş.)* ***kumlak***
kumlak (h) şerbetçi otu; sarhoş olma *(krş.)* ***kumlaḫ***
kura (h), (t) 1. saman; kuru ot 2. yabani bitki, ot 3. üvez
kurpa (t) hububat, tahıl; buğday *(krş.)* ***kürpe***
kürpe (k) hububat, tahıl; buğday *(krş.)* ***kurpa***
kviet (t) çiçek
qabaq (I) (k) kabak, balkabağı *(krş.)* ***kabaḫ (II)***
qabaqlıq (k) su kabağı; kene otu
qahve (k) kahve *(krş.)* ***kahve, kave, qava***
qapısta (k) lahana *(krş.)* ***kepiste***
qara burç (t) karabiber
qaranfil (k) karanfil *(krş.)* ***qarenfil***
qarazıre (k) çörek otu
qarenfil (k) karanfil *(krş.)* ***qaranfil***
qartof (k) patates
qavun (k) kavun
qaysı (II) (k) kayısı
qol aşlıq (k) karabuğday *(krş.)* ***quşaşlıq***
qonca (k) gonca
qora (k) 1. çalı, diken 2. çit *(krş.)* ***kora***
qoruq (II) (k) olgunlaşmamış ekşi üzüm, goruk
qoz (I) (k), (t) ceviz, koz *(krş.)* ***koz***
quru-quvra (k) ekin sapı, saman
quruq (k) olgunlaşmamış ekşi üzüm, goruk
quşaşlıq (k) karabuğday *(krş.)* ***qol aşlıq***
lahana (h) lahana
läqva (k) liken, ciğerotu
lidra (II) (k) 1. tomurcuk, gonca; demet 2. parça 3. ekmek somunu
limon (k) limon
lipa (t) 1. ıhlamur ağacı 2. sahte, düzmece
mağdanos (k) maydanoz
malavşa (k) menekşe *(krş.)* ***manavşa, melevşe, menevse, menevşe***
mamuq (k) pamuk *(krş.)* ***pamuk, pamuq***
manavşa (k) menekşe *(krş.)* ***malavşa, melevşe, menevse, menevşe***
maror (h) acı ot
melevşe (k) menekşe *(krş.)*

malavşa, manavşa, menevse, menevşe

menevse (h) menekşe *(krş.)* ***malavşa, manavşa, melevşe, menevşe***

menevşe (k) menekşe *(krş.)* ***malavşa, manavşa, melevşe, menevse***

meşe (k) meşe

meyve (k) meyve

mısır hurması (k) hurma

mısır-boğday (k) mısır, mısır buğdayı

muskat (h) küçük Hindistan cevizi

nan (h) nane *(krş.)* ***nane***

nane (k) nane *(krş.)* ***nan***

nar (I) (h), (t) nar

narang (h) narenciye, portakal

narat (h), (k) çam ağacı; laden ağacı

narlıḫ (t) nar ağacı *(krş.)* ***narlık***

narlık (h) nar ağacı *(krş.)* ***narlıḫ***

nergiz (k) nergis

noḫıt (k) nohut; bezelye *(krş.)* ***noḫut***

noḫut (k) nohut; bezelye *(krş.)* ***noḫıt***

oliva (t) 1. zeytin 2. zeytinyağı

ornatılğan (h), (t) fide, fidan

ornatılmıs (h) fide, fidan

orum (k) 1. filiz, sürgün 2. dal, budak 3. orak

ovus (t) yulaf

oyuz (k) liken, ciğer otu

pamuk (k) pamuk *(krş.)* ***mamuq, pamuq***

pamuq (k) pamuk *(krş.)* ***mamuq, pamuk***

papatya (k) papatya

patlıcan (k) patlıcan

pirasa (k) pırasa

pirinç (k) pirinç

pomador (k) domates

portaqal (k) portakal

pulim (h) fasulye, bezelye

reçina (t) karabuğday

reyḫan (k) reyhan

sandal (I) (h), (t) sandal ağacı

sarı (II) (h) mısır

sarımsaḫ (t) sarımsak *(krş.)* ***sarımsak, sarımsaq***

sarımsak (h) sarımsak *(krş.)* ***sarımsaḫ, sarımsaq***

sarımsaq (k) sarımsak *(krş.)* ***sarımsaḫ, sarımsak***

sasıq (II) (k) yabani ot, yabani bitki

sebedohan (h) hububat; lapa

selbi (k) 1. kavak, kavak ağacı 2. selvi, selvi ağacı *(krş.)* ***selvi***

selvi (k) 1. kavak, kavak ağacı 2.

selvi, selvi ağacı *(krş.)* ***selbi***

seme (II) (h) kendir, kenevir

sınamon (t) tarçın

sliva (h) erik

sogan (h) soğan *(krş.)* ***soğan***

soğan (h), (k), (t) soğan *(krş.)* ***sogan***

sögit (k) söğüt *(krş.)* ***sögüt***

sögüt (k) söğüt *(krş.)* ***sögit***

susam (k) susam

şaka (t) dal, ağaç dalı; budak

şaptala (t) şeftali *(krş.)* şefteli

şefteli (k) şeftali *(krş.)* ***şaptala***

taḫıl (k) ürün, mahsül; tahıl *(krş.)* ***taḫil***

taḫil (h), (k) ürün, mahsül; tahıl *(krş.)* ***taḫil***

tal (h), (k), (t) 1. söğüt 2. dal, budak

talçıbuḫ (t) söğüt dalı

taraqotı (k) dereotu

tarı (k) darı *(krş.)* ***darı***

tarcin (h) tarçın *(krş.)* ***darcın***

tatlağaç (k) tarçın

tatran (h), (t) yaban turpu, acırga

tegänäk (t) diken; çalı *(krş.)* ***tegenek***

tegenek (h), (k) 1. diken; karaçalı 2. değenek, asa *(krş.)* ***tegänäk***

teraq (k) ağaç *(krş.)* ***derek, diraq, direk, teraq, terek, töräk***

teräk (t) ağaç *(krş.)* ***derek, diraq, direk, teraq, terek, töräk***

terek (h), (k) ağaç *(krş.)* ***derek, diraq, direk, teraq, teräk, töräk***

tikmek (k) fidan

tipçik (k) filiz, sürgün, fidan *(krş.)* ***tüpçik***

töräk (t) ağaç *(krş.)* ***derek, diraq, direk, teraq, teräk, terek***

turma (h), (t) turp

turuḫ (t) 1. hasat edilmemiş ürün 2. sap; kütük, ağaç kütüğü *(krş.)* ***turuk, turuq***

turuk (h) 1. hasat edilmemiş ürün 2. sap; kütük, ağaç kütüğü *(krş.)* ***turuḫ, turuq***

turuq (k) 1. hasat edilmemiş ürün 2. sap; kütük, ağaç kütüğü *(krş.)* ***turuḫ, turuk***

turunç (k) turunç; mandalina; portakal *(krş.)* ***durunç***

turup (k) turp

tülpan (t) lale

tüpçik (k) 1. filiz, sürgün, fidan 2. kütük; gövde 3. destek, dayanak *(krş.)* ***tipçik***

tüy (k) darı

uvus (h), (t) yulaf

üçkündür (k) pancar

üvez (k) üvez

vişnä (t) vişne *(krş.)* fışne, fişne

vişnälik (t) vişne ağacı

yadrak (h) dağ meyveleri, böğürtlen

yağada (t) yemiş, orman meyvesi

yalovec (h) ardıç

yapraḫ (t) yaprak *(krş.)* ***yaprak, yapraq***

yaprak (h) yaprak *(krş.)* ***yapraḫ, yapraq***

yapraq (k) yaprak *(krş.)* ***yapraḫ, yaprak***

yasot (h) ot *(krş.)* ***yaşot***

yaşot (k), (t) ot *(krş.)* ***yasot***

yavruḫin (k) adamotu

yer çıbanı (t) patates

yerdegi (h) patates

yerler (h) patates

yercek (h) patates

yesillik (h) yeşillik, ot *(krş.)* ***yeşillik, yeşinlik, yeşiŋlik***

yeşillik (t) yeşillik, ot *(krş.)* ***yesillik, yeşinlik, yeşiŋlik***

yeşinlik (t) yeşillik, ot *(krş.)* ***yesillik, yeşillik, yeşiŋlik***

yeşiŋlik (t) yeşillik, ot *(krş.)* ***yesillik, yeşinlik, yeşillik***

yodla (t) köknar ağacı, akçam ağacı; beyaz ladin

yulaf (k) yulaf

yuvşan (k) bir tür ot, yavşan

yüzim (k) üzüm *(krş.)* ***izim, yüzüm***

yüzüm (k) üzüm *(krş.)* ***izim, yüzim***

zafran (h), (t) safran

zağürmär (t) pelin, akpelin (bitki) *(krş.)* ***zahirme, zahirmen***

zahirme (h) pelin, akpelin (bitki) *(krş.)* ***zağürmär, zahirmen***

zahirmen (h) pelin, akpelin (bitki) *(krş.)* ***zağürmär, zahirme***

zambaq (k) zambak

zaspa (t) sebze

zaytin (k) zeytin *(krş.)* ***zeytin, zeytun***

zencefil (k) zencefil

zerdale (k) zerdali, kayısı *(krş.)* ***zerdali, zerdeli***

zerdali (k) zerdali, kayısı *(krş.)* ***zerdale, zerdeli***

zerdeli (k) zerdali, kayısı *(krş.)* ***zerdale, zerdali***

zeytin (k) zeytin *(krş.)* ***zaytin, zeytun***

zeytun (h), (t) zeytin *(krş.)* ***zaytin, zeytin***

zeytunluḫ (t) zeytinlik, zeytin ağacı *(krş.)* ***zeytunluk***

zeytunluk (h) zeytinlik, zeytin

ağacı *(krş.)* ***zeytunluḫ***

zımzım (t) fıstık

zıvan (k) diken *(krş.)* ***zıvna***

zıvna (k) diken *(krş.)* zıvan

zumzum (t) fıstık

züher (k) küçük çiçek

zümbil (k) sümbül

Zaman

• Yıl

At yılı (h), (k), (t) At yılı *(krş.)* ***Yılkı yılı***

cıl (k) yıl, sene *(krş.)* ***il, yıl, yil***

il (h), (t) yıl, sene *(krş.)* cıl, yıl, yil

İt yılı (t) Köpek yılı

Kaban yılı (t) Domuz yılı *(krş.)* ***Tonğuz*** yılı

Qoçḫar yılı (t) Koç yılı *(krş.)* ***Qoyun yılı***

Qoyan yılı (t) Tavşan yılı

Qoyun yılı (h), (k), (t) Koyun yılı *(krş.)* ***Qoçḫar yılı***

Maymun yılı (t) Maymun yılı *(krş.)* ***Meçi yılı***

Meçi yılı (h), (k), (t) Maymun yılı *(krş.)* ***Maymun yılı***

Ögüz yılı (t) Öküz yılı *(krş.)* ***Sıgır*** yılı

sene (k) sene, yıl

Sıçqan yılı (kt) Sıçan/Fare yılı *(krş.)* Şıçan ***yılı***

Şıçan yılı (t) Sıçan/Fare yılı *(krş.)* ***Sıçqan yılı***

Sıgır yılı (t) Öküz yılı *(krş.)* Ögüz yılı

Tavuḫ yılı (t) Tavuk yılı

Tonğuz yılı (t) Domuz yılı *(krş.)* ***Kaban yılı***

Uluv yılı (h) Ejderha yılı

yıl (h), (k), (t) yıl, sene *(krş.)* cıl, il, yil

Yılan yılı (t) Yılan yılı

Yılkı yılı (k) Yılkı yılı *(krş.)* ***At yılı***

yil (h) yıl, sene *(krş.)* cıl, il, yıl

• Mevsim

bahar (k) bahar *(krş.)* ***baḫar***

baḫar (k) bahar *(krş.)* ***bahar***

güz (k) güz, sonbahar *(krş.)* ***kiz (I), küz, tiz (IV)***

ilkbahar (k) ilkbahar

kıs (h) kış *(krş.)* ***kış, qış***

kış (h), (t) kış *(krş.)* ***kıs, qış***

kiz (I) (h) güz, sonbahar *(krş.)* ***güz, küz, tiz (IV)***

küz (k), (t) güz, sonbahar *(krş.)* ***güz, kiz (I), tiz (IV)***

qış (k) kış *(krş.)* kıs, kış

tiz (IV) (h) güz, sonbahar *(krş.)* güz, kiz (I), küz

yaz (h), (k), (t) yaz mevsimi

• Ay

Adar (h), (k), (t) Adar ayı

Artarıḫ-ay (t) Karay takviminde birinci ay (Mart-Nisan) *(krş.)* ***Artarık-ay***

Artarık-ay (h) Karay takviminde birinci ay (Mart-Nisan) *(krş.)* ***Artarıḫ-ay***

Artıḫ-ay (t) Karay takvimindeki 13. ay, artık yılda eklenen ay *(krş.)* ***Artıqsı-ay***

Artıqsı-ay (k) Karay takvimindeki 13. ay, artık yılda eklenen ay *(krş.)* ***Artıḫ-ay***

Avustos (k) Ağustos ayı

ay (I) (h), (k), (t) 1. gökyüzündeki ay 2. yılın on iki bölümünden biri

Ayrıḫsı-ay (t) Karay takviminde yedinci ay (Eylül-Ekim) *(krş.)* ***Ayrıksı-ay, Ayruqsı-ay***

Ayrıksı-ay (h) Karay takviminde yedinci ay (Eylül-Ekim) *(krş.)* ***Ayrıḫsı-ay, Ayruqsı-ay***

Ayruqsı-ay (k) Karay takviminde yedinci ay (Eylül-Ekim) *(krş.)* ***Ayrıḫsı-ay, Ayrıksı-ay***

Baskuskan-ay (h) Karay takviminde üçüncü ay (Mayıs-Haziran) *(krş.)* ***Başkusḫan-ay, Başqusqan-ay***

Başkusḫan-ay (t) Karay takviminde üçüncü ay (Mayıs-Haziran) *(krş.)* ***Baskuskan-ay, Başqusqan-ay***

Başqusqan-ay (k) Karay takviminde üçüncü ay (Mayıs-Haziran) *(krş.)* ***Başkusḫan-ay, Baskuskan-ay***

belderez (k) Şubat ayının son günleri ile Mart ayının ilk günlerini kapsayan dönem

Cirik-ay (h) Karay takviminde altıncı ay (Ağustos-Eylül) *(krş.)* ***Çirik-ay, Çürük-ay***

Çirik-ay (k) Karay takviminde altıncı ay (Ağustos-Eylül) *(krş.)* Çürük-ay, ***Cirik-ay***

Çürük-ay (k) Karay takviminde altıncı ay (Ağustos-Eylül) *(krş.)* ***Çirik-ay, Cirik-ay***

Dekabr (k) Aralık ayı

Fevral (k) Şubat ayı

Iramazan (k) Ramazan ayı *(krş.)* ***Ramazan***

İyun (k) Haziran ayı

İyyar (k) İyyar ayı

Karakıs-ay (h) Karay takviminde on birinci ay (Ocak-Şubat) *(krş.)* ***Karakış-ay, Qaraqakış-ay***

Karakış-ay (t) Karay takviminde on birinci ay (Ocak-Şubat) *(krş.)* ***Karakıs-ay, Qaraqakış-ay***

Kıs-ay (h) Karay takviminde onuncu ay (Aralık-Ocak) *(krş.)* ***Kış-ay, Qış-ay***

Kış-ay (t) Karay takviminde onuncu ay (Aralık-Ocak) *(krş.)* ***Kıs-ay, Qış-ay***

Kislev (k) Kislev ayı

Kiz-ay (h) Karay takviminde sekizinci ay (Ekim-Kasım) *(krş.)* ***Küz-ay***

Kural-ay (h), (t) Karay takviminde ikinci ay (Nisan-Mayıs) *(krş.)* ***Qural-ay***

Küz-ay (k), (t) Karay takviminde sekizinci ay (Ekim-Kasım) *(krş.)* ***Kiz-ay***

Qaraqış-ay (k) Karay takviminde on birinci ay (Ocak-Şubat) *(krş.)* ***Karakıs-ay, Karakış-ay***

Qış-ay (k) Karay takviminde onuncu ay (Aralık-Ocak) *(krş.)* Kıs-ay, Kış-ay

Qural-ay (k), (t) Karay takviminde ikinci ay (Nisan-Mayıs) *(krş.)* ***Kural-ay***

Mart (k) Mart ayı

Mayıs (k) Mayıs ayı

Nisan (II) (k) Nisan ayı

Oktyabr (k) Ekim ayı

Ramazan (k) Ramazan ayı *(krş.)* ***Iramazan***

Soğum-ay (h), (k), (t) Karay takviminde dokuzuncu ay (Kasım-Aralık)

Suyunc-ay (h) Karay takviminde on ikinci ay (Şubat-Mart) *(krş.)* ***Süvünç-ay, Süyünç-ay***

Süvünç-ay (t) Karay takviminde on ikinci ay (Şubat-Mart) *(krş.)* ***Suyunc-ay, Süyünç-ay***

Süyünç-ay (k) Karay takviminde on ikinci ay (Şubat-Mart) *(krş.)* ***Suyunc-ay, Süvünç-ay***

Tevet (k) Tevet ayı

Tişri (k) Tişri ayı

Ulağ-ay (h), (k), (t) Karay takviminde beşinci ay (Temmuz-Ağustos)

Yaz-ay (k) Karay takviminde dördüncü ay (Haziran-Temmuz)

• Gün

Ayna (II) (h), (t) Cuma günü *(krş.)* ***Ayne, Eyne***

Aynakün (t) Cuma günü *(krş.)*

Aynekin, Aynekün, Eynekin, Eynekün

Ayne (k) Cuma günü *(krş.)* ***Ayna (II), Eyne***

Aynekin (h) Cuma günü *(krş.)* ***Aynakün, Aynekün, Eynekin, Eynekün***

Aynekün (k) Cuma günü *(krş.)* ***Aynakün, Aynekin, Eynekin, Eynekün***

baraski (t) Cuma günü

Cuma (k) Cuma günü

Çarşamba (k) Çarşamba günü

Eyne (h), (k) Cuma günü *(krş.)* ***Ayna (II), Ayne***

Eynekin (h) Cuma günü *(krş.)* ***Aynakün, Aynekin, Aynekün, Eynekün***

Eynekün (k) Cuma günü *(krş.)* ***Aynakün, Aynekin, Aynekün, Eynekin***

Ḫankin (h) Çarşamba günü *(krş.)* ***Ḫankün, Qankün***

Ḫankün (t) Çarşamba günü *(krş.)* ***Ḫankin, Qankün***

iiḫ (h) Pazar günü

Kecayne Kin (h) Perşembe günü *(krş.)* ***Kiçeynekün, Kiceynekin, Küçeynekün***

Kiçeynekün (k) Perşembe günü *(krş.)* ***Kecayne Kin, Kiceynekin, Küçeynekün***

Kiçibaraski (t) Perşembe günü

kin (I) (h) *(krş.)* ***gun, gün, kün***

Kiceynekin (h) Perşembe günü *(krş.)* ***Kecayne Kin, Kiçeynekün, Küçeynekün***

Küçeynekün (k) Perşembe günü *(krş.)* ***Kecayne Kin, Kiçeynekün, Kiceynekin***

Qan (II) (k) Çarşamba günü

Qankün (k) Çarşamba günü *(krş.)* ***Ḫankin, Ḫankün***

Ortakin (h) Salı günü *(krş.)* ***Ortakün***

Ortakün (k), (t) Salı günü *(krş.)* ***Ortakin***

Parşamba (k) Perşembe günü

Pazar (k) Pazar günü

Salı (k) Salı günü

Şabatkün (k) Cumartesi günü *(krş.)* Şabbatkin, Şabbatkün

Şabbat (h), (k), (t) Cumartesi günü

Şabbatkin (h) Cumartesi günü *(krş.)* ***Şabatkün, Şabbatkün***

Şabbatkün (k), (t) Cumartesi günü *(krş.)* ***Şabatkün, Şabbatkin***

Turar künü (t) Pazar günü

Yeḫbaşkün (t) Pazartesi günü *(krş.)* ***Yiḫbaskin, Yuḫbaşkün***

Yeḫkün (t) Pazar günü *(krş.)* ***Yiḫkin, Yuḫkün***

Yiḫbaskin (h) Pazartesi günü *(krş.)* ***Yeḫbaşkün, Yuḫbaşkün***

Yiḫkin (h) Pazar günü *(krş.)* ***Yeḫkün, Yuḫkün***

Yuḫbaşkün (k) Pazartesi günü *(krş.)* ***Yeḫbaşkün, Yiḫbaskin***

Yuḫkün (k) Pazar günü *(krş.)* ***Yeḫkün, Yiḫkin***

• Diğer Zaman İfâdeleri

afta (h), (t) hafta *(krş.)* ***hafta***

aḫer (I) (h), (t) geçen (zaman)

aḫer (II) (h) ahir, son *(krş.)* ***aḫır (II)***

aḫır (II) (k) ahir, son *(krş.)* ***aḫer (II)***

aḫşam (k) akşam *(krş.)* ***aqşam***

aḫşamlayın (k) akşamleyin

akıbat (h), (t) akıbet, son, sonuç, sonunda *(krş.)* ***akibat, aqıbet***

akibat (h) akıbet, son, sonuç, sonunda *(krş.)* ***akıbat, aqıbet***

aqıbet (k) akıbet, son, sonuç, sonunda *(krş.)* ***akıbat, akibat***

aqşam (k) akşam *(krş.)* ***aḫşam***

alı (h) şimdi

anıs (t) henüz *(krş.)* ***anus, anuz, hanuz***

ansız (k) ansızın, aniden *(krş.)* ***ansızın***

ansızın (k) ansızın, aniden *(krş.)* ***ansız***

anus (t) henüz *(krş.)* ***anıs, anuz, hanuz***

anuz (t) henüz *(krş.)* ***anıs, anus, hanuz***

ap-ansız (k) ansızın, birdenbire *(krş.)* ***apansız, apansızdan***

apansız (k) ansızın, birdenbire *(krş.)* ***ap-ansız, apansızdan***

apansızdan (k) ansızın, birdenbire *(krş.)* ***ap-ansız, apansız***

bıltır (k) geçen yıl *(krş.)* ***bultır***

bıyıl (k) bu yıl

bigeçä (t) dün gece *(krş.)* ***bigece, bigiçä***

bigece (h) dün gece *(krş.)* ***bigeçä, bigiçä***

bigiçä (t) dün gece *(krş.)* ***bigeçä, bigece***

bigin (h) bugün *(krş.)* ***bigün, bugün, bügün***

bigün (t) bugün *(krş.)* ***bigin, bugün, bügün***

bugün (k) bugün *(krş.)* ***bigin, bigün, bügün***

bultır (t) geçen yıl *(krş.)* bıltır

burun (II) (h), (k), (t) önce, evvel

bügün (k), (t) bugün *(krş.)* ***bigin, bigün, bugün***

caman (h) zaman *(krş.)* ***zaman, zeman***

cıl (k) yıl, sene *(krş.)* ***il, yıl, yil***

çağ (k) 1. çağ, zaman 2. yaş, ölçülen yaşam *(krş.)* ***cak***

çolpan (k) 1. şafak, seher 2. sabah yıldızı, Çoban yıldızı, Venüs

daḫ (I) (t) dakika *(krş.)* ***dak, daqiqa, daqqa***

dak (h) dakika *(krş.)* ***daḫ (I), daqiqa, daqqa***

daqiqa (k) dakika *(krş.)* ***daḫ (I), dak, daqqa***

daqqa (k), (t) dakika *(krş.)* ***daḫ (I), dak, daqiqa***

dem (k) 1. lahza, an; dem, esna, zaman, çağ 2. nefes, soluk

devir (k) devir, vakit, zaman, dönem

devran (k) 1. zaman; çağ, devir 2. devran, kader

dungun (k) dün *(krş.)* ***kinegin, tünägün, tünegin, tünegün***

dün (k) dün *(krş.)* tün

eŋgir (t) akşam *(krş.)* ıngır, ıŋğır, ıŋır, ingir, iŋgir

erta (k) sabah *(krş.)* ***ertä, erte, örtä***

ertä (t) sabah *(krş.)* ***erta, erte, örtä***

ertän (t) sabah, sabahleyin, erkenden *(krş.)* ***erten***

ertänbıla (t) sabahleyin, seher vakti *(krş.)* ***ertenbıla, örtänbıla***

erte (h), (k) sabah *(krş.)* ***erta, ertä, örtä***

ertece (k) daha önce, daha evvel, daha erken

ertelmek (h) tutuşma, parlama, ateş alma

erten (h) sabah, sabahleyin, erkenden *(krş.)* ***ertän***

ertenbıla (h) sabahleyin, seher vakti *(krş.)* ***ertänbıla, örtänbıla***

gece (k) akşam; gece *(krş.)* ***geça, geçe, keça, keçä, keçe, kece***

gece-kündüz (k) gece gündüz

geça (k) akşam; gece *(krş.)* ***gece, geçe, keça, keçä, keçe, kece***

geçe (k) akşam; gece *(krş.)* ***gece, geça, keça, keçä, keçe, kece***

gün (k) gün; güneş

gündüz (k) gündüz *(krş.)* ***kingiz, kündüz***

hafta (h), (k), (t) hafta *(krş.)* ***afta***

haftarası (k) hafta içi

hag (I) (k) tatil, bayram

ıngır (k) akşam *(krş.)* ***eŋgir, ıŋğır, ıŋır, ingir, iŋgir***

ıŋır (k) akşam *(krş.)* ***eŋgir, ıngır, ıŋğır, ingir, iŋgir***

il (h), (t) yıl, sene *(krş.)* ***cıl, yıl, yil***

ingir (h), (t) akşam *(krş.)* ***eŋgir, ıŋğır, ıŋğır, ıŋır, iŋgir***

iŋgir (t) akşam *(krş.)* ***eŋgir, ıŋğır, ıŋğır, ıŋır, ingir***

keç (k), (t) 1. gece 2. geç *(krş.)* ***kec***

keça (k) gece *(krş.)* ***gece, geça, geçe, keçä, keçe, kece***

keçä (t) gece *(krş.)* ***gece, geça, geçe, keça, keçe kece***

keçe (k) gece *(krş.)* ***gece, geça, geçe, keça, keçä, kece***

kec (h) akşam *(krş.)* ***keç***

kece (h) gece *(krş.)* ***gece, geça, geçe, keça, keçä, keçe***

kecedegi (h) geceleyin, gece vakti

kinegin (h) dün *(krş.)* ***dungun, kinegin, tünägün, tünegin, tünegün***

saba (k) sabah *(krş.)* ***sabah***

sabah (k) sabah *(krş.)* ***saba***

saḫar (h) şafak, seher *(krş.)* şaḫar (I)

sarov (k) seher, tan vakti, şafak *(krş.)* ***saruv (II)***

saruv (II) (h), (t) seher, tan vakti, şafak *(krş.)* ***sarov***

segizi (h) hafta

seher (k) seher vakti

sene (k) sene, yıl

şaḫar (I) (t) şafak, seher *(krş.)* ***saḫar***

şeb (k) gece

tan (h), (k), (t) tan vakti, şafak vakti, sabah, seher *(krş.)* ***taŋ***

tanatar (k) seher, tan vakti, şafak

tanbıla (h), (t) sabahleyin, şafak, tan, sabah kızıllığı

tanda (h), (t) yarın; sabah *(krş.)* ***taŋda***

taŋ (k) tan vakti, şafak vakti, sabah, seher *(krş.)* ***tan***

taŋda (k) yarın; sabah *(krş.)* ***tanda***

tis (III) (h) öğle, öğlen, öğle vakti *(krş.)* ***tüş (I)***

tislik (h) 1. öğleden sonraki ayin 2. güney *(krş.)* tüşlük

tün (k) dün *(krş.)* dün

tünä (t) dün

tünägün (t) dün *(krş.)* ***dungun, kinegin, tünegin, tünegün***

tünegin (k) dün *(krş.)* ***dungun, kinegin, tünägün, tünegün***

tünegün (k) dün *(krş.)* ***dungun, kinegin, tünägün, tünegin***

tünen (k) dün

tüş (I) öğle, öğlen, öğle vakti (k), (t) *(krş.)* ***tis (III)***

tüşlük (k), (t) güney (k), (t); öğlen (t) *(krş.)* ***tislik***

uyle (k) öğle, öğlen *(krş.)* üyle

üyle (k) öğle, öğlen *(krş.)* ***uyle***

yarın (k) yarın

yedi (h), (k), (t) 1. yedi 2. hafta *(krş.)* ***yegi***

yıl (h), (k), (t) yıl *(krş.)* cıl, il, yil

yil (h) yıl *(krş.)* cıl, il, yıl

yom (k) gün

yuzyıl (t) yüzyıl, asır *(krş.)* ***yüzyıl***

yüzyıl (t) yüzyıl, asır *(krş.)* ***yuzyıl***

zamane (k) zaman, devir, çağ; modern, çağdaş, zamane *(krş.)* ***zemane***

zaman (h), (k), (t) zaman; tarih *(krş.)* ***caman, zeman***

zamanba (h), (t) zaman zaman, kimi zaman; bazen, ara sıra

zeman (k) zaman; tarih *(krş.)* ***caman, zaman***

zemane (k) zaman, devir, çağ; modern, çağdaş, zamane *(krş.)* ***zamane***

Yeryüzü

• Yer Adları (Ülke, Dağ, Göl, Nehir vb.)

Adom (t) Edom, günümüzdeki Ürdün memleketini oluşturan toprak

ağın suv (t) akarsu

Amerika (t) Amerika

Amora (t) Amorîlerin yaşadıkları yer

Angliya (t) İngiltere

aravot (h) step, bozkır

arz (k) yer

Asiriya (t) Asur

Aşşur (t) Asur

avıl (k) ağıl, ahır; köy *(krş.)* ***avul***

avul (h), (k), (t) ağıl, ahır; köy *(krş.)* ***avıl***

Babiloniya (t) Babil

Bagdad (h), (k), (t) Bağdat

bağ (I) (h), (k), (t) bahçe; bağ *(krş.)* ***bak***

bağ-bostan (t) 1. bostan, sebze bahçesi 2. cennet *(krş.)* ***bostan***

baḫça (k), (t) bahçe *(krş.)* ***baḫçı, baḫca***

baḫçı (k) bahçe *(krş.)* ***baḫçı, baḫca***

Baḫçısaray (h), (k), (t) Bahçesaray

baḫca (h) bahçe *(krş.)* ***baḫça, baḫçı***

bak (h) bahçe; bağ *(krş.)* ***bağ (I)***

bank (t) banka

bataḫ (t) batak, bataklık *(krş.)* ***batak***

batak (h) batak, bataklık *(krş.)* ***bataḫ***

Bavel (h), (t) Babil

bazar (h), (k), (t) pazar, çarşı

(krş.) ***basar***

bazçeḫ (t) kiler, bodrum

baztan (k) bedesten, çarşı

bedestan (k) çarşı

bezenlik (t) çayır

biblioteka (t) kütüphane

biçänlik (t) çayır, otlak *(krş.)* ***biçenlik, bicenlik, piçenlik***

biçenlik (t) çayır, otlak *(krş.)* ***biçänlik, bicenlik, piçenlik***

bina (k) bina, yapı

binçoḫ (t) berzah, kıstak, geçit, bağlantı

binyan (h) bina, yapı, inşaat

bira (k) 1. merkez; başkent 2. kale, hisar

Brüsel (h), (k), (t) Brüksel

bustalıq (k) 1. boş arazi, ıssız 2. çöllük kalıntı, enkaz, harabe *(krş.)* ***pustalıḫ, pustalık***

büro (t) büro

cahan (k) cihan, dünya, evren *(krş.)* ***cehan, cıhan***

car (k) yar, uçurum

cehan (k) cihan, dünya, evren *(krş.)* ***cahan, cıhan***

Ceneviz (k) Ceneviz

Ciyyon (h), (k), (t) Siyon dağı *(krş.)* ***Sion, Tsiyyon***

cıhan (k) cihan, dünya, evren *(krş.)* ***cahan, cehan***

çaraq (k) kaynak, menba, pınar

çardaḫ (t) çatı katı, tavan arası *(krş.)* çardak, çardaq, ***cardak***

çardak (t) çatı katı, tavan arası *(krş.)* ***çardaḫ, çardaq, cardak***

çardaq (k) çatı katı, tavan arası *(krş.)* ***çardaḫ, çardak, cardak***

çarşı (k) çarşı, Pazar

çat (II) (k) kavşak, iki yolun birleştiği yer

çayır (k) çayır

Çeḫoslovakiya (h), (k), (t) Çekoslavakya

çırlaḫ (t) 1. akıntı, akma 2. dere, su; çay, ırmak *(krş.)* çırnaq, çırnıq, çirnik, ***c***ırlak

cırlak (h) ırmak *(krş.)* çırlaḫ, çırnaq, çırnıq, çirnik

coharak (h) kaynak, memba, pınar *(krş.)* ***çoğaraḫ, çoğarak, çoqraq***

çırnıq (k) dere, su; çay, ırmak *(krş.)* çırlaḫ, çırnaq, çirnik,

çirnik (k) dere, su; çay, ırmak *(krş.)* çırlaḫ, çırnaq, çırnıq, ***c***ırlak

çoğaraḫ (t) kaynak, memba, pınar *(krş.)* çoğarak, çoqraq, ***coharak***

çoğarak (t) kaynak, memba, pınar *(krş.)* ***çoğaraḫ, çoqraq, coharak***

çoqraq (k) kaynak, memba, pınar *(krş.)* ***çoğaraḫ, çoğarak, coharak***

Dagestan (h), (k), (t) Dağıstan

dalda (k) dulda, kuytu yer

Damask (k) Şam *(krş.)* ***Damaşek***

Damaşek (h), (k), (t) Şam *(krş.)* ***Damask***
daŋğıl çöl (k) çöl
darı fena (k) dünya
darya (h), (t) 1. derya, okyanus; girdap 2. uçurum; girdap *(krş.)* ***dere (II), derya***
deniz (k) deniz *(krş.)* ***deŋiz, tengiz, teniz, teŋgiz***
deŋiz (k) deniz *(krş.)* ***deniz, tengiz, teniz, teŋgiz***
deputat (k) parlamento
dere (II) (k) derya *(krş.)* ***darya, derya***
derya (k), (t) derya *(krş.)* ***darya, dere (II)***
divan (k) divan, büyük meclis
diyar (k) diyar, ülke, memleket
duqan (k) dükkan *(krş.)* ***dükan, tikän, tükân, tüqan***
dunya (h), (k), (t) 1. dünya 2. insanlar, halk 3. sonsuz 4. memleket *(krş.)* ***dunye, dünye***
dunye (k) dünya *(krş.)* ***dunya, dünye***
Edom (h), (k), (t) Edom, yer adı
Elkair (t) Kahire
estarna (k) gölet, göl
ezen (h) nehir *(krş.)* özän, özen
fabrıqa (t) fabrika *(krş.)* ***fabrika***
fabrika (k) fabrika *(krş.)* ***fabrıqa***
fakultet (t) fakülte
Finlandiya (h), (k), (t) Finlandiya
Franciya (t) Fransa
Galve (t) Litvanya'da bir şehir
garaj (t) garaj
gel (h) göl *(krş.)* ***göl***
Geneva (t) Cenova
Germaniya (t) Almanya
Gezleve (k) Gözleve
Gilgal (t) Gilgal, Lut Gölü'nün kuzeyinde bir şehir
gora (t) dağ *(krş.)* ğora, hora
göl (k), (t) göl *(krş.)* ***gel***
göşk (k) köşk *(krş.)* ***köşk***
ğora (h), (t) dağ *(krş.)* ***gora, hora***
ẖan (II) (k) han; kervansaray; bedesten, kapalı çarşı
ẖane (k) 1. hane, ev 2. oda; hücre
Hiddekel (t) Dicle nehri
Holandiya (t) Hollanda
hora (h) dağ *(krş.)* ***gora, ğora***
ilğalıẖ (t) bozkır, step *(krş.)* ***ilhalık, yılğalıẖ, yılhalık, yırğalık***
ilha (h) bozkır, step; ova, yazı, düzlük *(krş.)* ***yılğa***
ilhalık (h) bozkır, step *(krş.)* ***ilğalıẖ, yılğalıẖ, yılhalık, yırğalık***
İran (h), (k), (t) İran
İsrael (t) İsrail
İtalyan (t) İtalya

iv (h) ev *(krş.)* ***ev, üv, üy, yiv, yuv, yüv***

kala (h), (t) 1. kale 2. duvar *(krş.)* ***kale, qala, qale***

kale (k), (t) kale *(krş.)* ***kala, qala, qale***

Kandahar (h), (k), (t) Kandahar

Karaimşçızna (t) eskiden Trakay'da bulunan ünlü bir sokak

Katiedra (t) Litvanya'da bir şehir

Kaunas (t) Kaunas, Litvanya'da bir şehir

Kavkaz (t) Kafkasya

Kenaan (t) Kenan ülkesi

kır (h) bozkır, step *(krş.)* ***qır (I)***

Kırım (h), (k), (t) Kırım *(krş.)* ***Krım, Qırım***

kirnice (h) dere, su; çay, ırmak

Klaypeda (t) Litvanya'da bir şehir

Konstantinopol (t) İstanbul

Kovna (t) yer adı

Krakow (h), (k), (t) Krakov

Krım (h), (k), (t) Kırım *(krş.)* ***Kırım, Qırım***

qara (II) (k) kara, yer, toprak; kıta, anakara

Qara Tengiz (t) Karadeniz

Qırım (k) Kırım *(krş.)* Kırım, Krım, Qırım

qomas (k) in, mağara

qonaḫ üv (t) otel

qoşq (k) köşk

laboratoriya (t) laboratuvar

Lehistan (h), (k), (t) Polonya

Letuva (h), (k), (t) Litvanya

Levanon (h), (k), (t) Lübnan

liman (h), (t) liman, koy, küçük körfez

Litva (t) Litvanya

maara (t) mağara *(krş.)* ***mahara***

mağaza (k) mağaza

mahara (h) mağara *(krş.)* ***maara***

mahle (k) mahalle

mahsen (k) mahzen, yer altı deposu

mamläqat (k) memleket, yurt, ülke *(krş.)* ***memleket***

maŋaz (k) ambar

mecit (k) cami

meclis (k) meclis

medrese (k) medrese

mehele (k) mahalle, semt

mekan (k) mekan, yer

mektep (k) mektep, okul

memleket (k) memleket, yurt, ülke *(krş.)* ***mamläqat***

meyhane (k) meyhane

mezar (k) mezar

mezarlıq (k) mezarlık

Miçri (h), (k), (t) Mısır *(krş.)* ***Misri, Micri***

midbar (h), (t) çöl

midraş (h), (t) dini okul

Midyan (t) Midyan, Midyanîler'in oturduğu yer

miqdaş (k) mabet, tapınak

milinçe (k) tapınak

Misri (h), (t) Mısır *(krş.)* ***Miçri, Micri***

mişkan (k) seyyar Yahudi tapınağı, çadır

Micri (h), (k), (t) Mısır *(krş.)* ***Miçri, Misri***

muzey (t) müze

Nil (h), (t) 1. Nil nehri, Nil 2. nehir

Niuyork (t) New York

oda (h), (k) oda

Ofir (t) Tevrat'a göre Habeşistan, Yemen veya Doğu Afrika'da bulunan bol altın çıkan bir yer

oram (h), (k), (t) sokak

orın (k) yer, mahal, mekan *(krş.)* ***orun***

orman (h), (k), (t) orman

otlac (h) ada *(krş.)* ***otırış, otraç, otraş, otrac, oturaş, oturış, oturuş***

otraç (t) ada *(krş.)* ***otırış, otlac, otraş, otrac, oturaş, oturış, oturuş***

otraş (k) ada *(krş.)* ***otırış, otlac, otraç, otrac, oturaş, oturış, oturuş***

otrac (h) ada *(krş.)* ***otırış, otlac, otraç, otraş, oturaş, oturış, oturuş***

oturış (k) ada *(krş.)* ***otırış, otlac, otraç, otraş, otrac, oturaş, oturuş***

oturuş (k) ada *(krş.)* ***otırış, otlac, otraç, otraş, otrac, oturaş, oturış***

ova (k) ova

ozera (t) göl

özän (t) nehir *(krş.)* ***ezen, özen***

özen (k) nehir *(krş.)* ***ezen, özän***

Palestina (t) Filistin

Panevejis (t) Litvanya'da bir şehir

Paran (t) Hz. Musa'nın Tanrı ile konuştuğu yer

peçora (t) mağara *(krş.)* ***pecora***

Perat (t) Fırat nehri *(krş.)* ***Prat***

Peterburg (t) Petersburg

pecora (h) mağara *(krş.)* ***peçora***

Pişon (h) Pişon nehri

Pitom (t) Mısır firavunu için yapılan ambar şehirlerden biri

Polonia (t) Polonya

Prat (t) Fırat nehri *(krş.)* ***Perat***

reka (t) nehir

Riga (t) Letonya'da bir şehir

Roma (t) Roma

Rosiya (t) Rusya *(krş.)* ***Rusya***

Rumuniya (t) Romanya

Rusya (t) Rusya *(krş.)* ***Rosiya***

sahar (h) şehir *(krş.)* şağar, şaḫar (II), şeher

sala (I) (h), (k), (t) köy; kentin dışı; varoş, dış mahalle

saray (h), (k), (t) saray

Sedom (t) Sodom, Tanrı'nın yok ettiği şehir

Seir (t) Seir dağı

Senir (t) Senir nehri

Sınay (t) Sina dağı *(krş.)* ***Sina, Sinay***

Sırion (t) Suriye

Sina (h), (k), (t) Sina dağı *(krş.)* Sınay, Sinay

Sinay (h), (k), (t) Sina dağı *(krş.)* Sınay, Sina

Sion (h), (k), (t) Siyon dağı *(krş.)* ***Ciyyon, Tsiyyon***

soqaq (k) sokak

soqmaq (k) sokak; büyük yol; yol

Stambul (h) İstanbul

stantsiya (t) istasyon

studio (t) stüdyo

şağar (t) şehir *(krş.)* ***sahar, şaḫar (II), şeher***

şaḫar (II) (k), (t) şehir *(krş.)* ***sahar, şağar, şeher***

şaḫaristan (k) büyük şehir; bölge, mıntıka ***şehristan***

şeher (k) şehir *(krş.)* ***sahar, şağar, şaḫar (II)***

şehristan (k) büyük şehir; bölge, mıntıka *(krş.)* ***şaḫaristan***

Şeva (t) Saba devleti

Şılo (h), (t) Şilo, Kenan diyarında bir yer

Şıryon (t) Şıryon, yer adı

tağ (k) dağ *(krş.)* ***dağ, tav (I)***

Tatarḫanlıḫ (k) Tatar hanlığı, Tatar ülkesi

tav (I) dağ (h), (k), (t) *(krş.)* ***dağ, tağ***

tav (II) (k) orman

tebe (h) 1. tepe; zirve, doruk 2. kurgan, höyük, tepe *(krş.)* töbä, töbe (I), töpe

Tema (II) (t) Tema nehri

tengiz (h), (t) deniz *(krş.)* ***deniz, deŋiz, teniz, teŋgiz***

teniz (k) deniz *(krş.)* ***deniz, deŋiz, tengiz, teŋgiz***

teŋgiz (k), (t) deniz *(krş.)* ***deniz, deŋiz, tengiz, teniz***

Tevrüz (k) Tebriz

Tifliz (k) Tiflis

Tirca (t) Tirca nehri

töbä (t) tepe *(krş.)* ***tebe, töbe (I),***

töpe

töle (k) mağara

töpe (k) tepe *(krş.)* ***tebe, töbä, töbe (I)***

Troḫ (t) Trakay, Litvanya'da bir şehir *(krş.)* ***Troki***

Troki (t) Trakay, Litvanya'da bir şehir *(krş.)* ***Troḫ***

Tsiyyon (h), (k), (t) Siyon dağı *(krş.)* ***Ciyyon, Sion***

Turkiya (t) Türkiye

uçansuv (k) şelale, çağlayan

uluş (k) vadi

universitet (t) üniversite

Ur Kasdim (t) Kildanîler'e ait şehirlerden biri

ülke (k) ülke

üniversitet (t) üniversite

valayat (h), (t) vilayet, bölge, diyar *(krş.)* ***valayet, veliyat, vilayet***

valayet (k) vilayet, bölge, diyar *(krş.)* ***valayat, veliyat, vilayet***

veliyat (k) vilayet, bölge, diyar *(krş.)* ***valayat, valayet, vilayet***

vıspa (t) ada

vilayet (k) vilayet, bölge, diyar *(krş.)* ***valayat, valayet, veliyat***

Vilnä (t) Vilnius, Litvanya'nın başkenti *(krş.)* ***Vilnius***

Vilnius (t) Vilnius, Litvanya'nın başkenti *(krş.)* ***Vilnä***

Yamsuf (h), (k), (t) Kızıldeniz

Yemen (k) Yemen

yer (I) (h), (k), (t) 1. yer, memleket, ülke, diyar 2. yer, toprak, zemin 3. yer, mekan

yer-kırıy (t) ülke, memleket, diyar

yer-suv (h), (t) vatan, memleket

Yeruşalayim (h), (k), (t) Kudüs *(krş.)* ***Yeruşlem***

Yeruşlem (h), (k), (t) Kudüs *(krş.)* ***Yeruşalayim***

Yisrael (h), (k), (t) İsrail

yurt (k) ev; vatan

• Yön Adları

cafon (h), (t) kuzey *(krş.)* ***çafon, capon***

capon (k) kuzey *(krş.)* ***çafon, cafon***

çafon (k) kuzey *(krş.)* ***cafon, capon***

darom (h), (t) 1. güney 2. öğle, öğlen

gundoğuşu (k) doğu *(krş.)* ***gündoğuşı, küntuvuş***

günbatısı (k) batı *(krş.)* ***günbatısı***

gündoğuşı (k) doğu *(krş.)* ***gundoğuşu, küntuvuş***

kaddim (h) doğu, şark *(krş.)* ***kadem, kadım, kadim, kedem***

kadem (t) doğu, şark *(krş.)* ***kaddim, kadım, kadim, kedem***

kadım (h), (t) doğu, şark *(krş.)* ***kaddim, kadem, kadim, kedem***
kadim (t) doğu, şark *(krş.)* ***kaddim, kadem, kadım, kedem***
kedem (h), (t) doğu, şark *(krş.)* ***kaddim, kadem, kadım, kadim***
kıbla (h), (t) 1. güney 2. kıble, dua edilen yön; Tanrı'nın yüzü *(krş.)* ***qıbla, qıble, qubla***
kün batış (t) batı *(krş.)* ***günbatısı***
kün tuvuş (t) doğu *(krş.)* ***gundoğuşu, gündoğuşı***
qıbla (t) 1. güney 2. kıble, dua edilen yön; Tanrı'nın yüzü *(krş.)* ***kıbla, qıble, qubla***
qıble (k) 1. güney 2. kıble, dua edilen yön; Tanrı'nın yüzü *(krş.)* kıbla, qıbla, qubla
qubla (k) 1. güney 2. kıble, dua edilen yön; Tanrı'nın yüzü *(krş.)* kıbla, qıbla, qıble
maarab (t) batı *(krş.)* ***marab, marav***
marab (h), (t) batı *(krş.)* ***maarab, marav***
marav (h), (t) batı *(krş.)* ***maarab, marab***
mızraḫ (h), (t) doğu *(krş.)* ***mizraḫ***
mizraḫ (h), (t) doğu *(krş.)* mızraḫ
negev (k) güney
on (I) (h), (k), (t) sağ taraf *(krş.)* ***oŋ (I)***
oŋ (I) (k) sağ *(krş.)* ***on (I)***
sırt (II) (h), (t) kuzey
sırt batış (t) kuzeybatı
şarq (k) doğu
teman (h), (t) güney
tislik (h) 1. öğleden sonraki ayin 2. güney *(krş.)* ***tüşlük***
tislikli (h) güney
tüşlük (k), (t) 1. öğleden sonraki ayin 2. güney *(krş.)* ***tislik***

• Madenler

almas (I) (h), (t) elmas *(krş.)* ***almaz, elmaz***
almaz (t) elmas *(krş.)* ***almas (I), elmaz***
altın (h), (k), (t) altın
bağat (h) su mermeri, kaymak taşı
bağır (I) (h), (t) bakır; pirinç; bronz *(krş.)* ***baqır (I)***
bahırlı (h) bakır
baqır (I) (k) bakır *(krş.)* ***bağır (I)***
cevaher (k) cevher, değerli taş *(krş.)* ***cevger, cevher, coḫar, cövhere, cuher, cuvğer, cüher***
cevger (h) cevher *(krş.)* ***cevaher, cevher, coḫar, cövhere, cuher, cuvğer, cüher***
cevher (h) cevher *(krş.)* ***cevaher, cevger, coḫar, cövhere, cuher,***

cuvğer, cüher

coḫar (k) cevher *(krş.)* ***cevaher, cevger, cevher, cövhere, cuher, cuvğer, cüher***

cövhere (h) cevher *(krş.)* ***cevaher, cevger, cevher, coḫar, cuher, cuvğer, cüher***

cuher (h), (t) cevher *(krş.)* ***cevaher, cevger, cevher, coḫar, cövhere, cuvğer, cüher***

cuvğer (t) cevher *(krş.)* ***cevaher, cevger, cevher, coḫar, cövhere, cuher, cüher***

cüher (h) cevher *(krş.)* ***cevaher, cevger, cevher, coḫar, cövhere, cuher, cuvğer***

çelik (k) çelik

elmaz (k) elmas *(krş.)* ***almaz, almas (I)***

gevher (k) cevher, elmas; bir şeyin özü

gömir (k) kömür *(krş.)* gömür, kemir, kömir, kömür

gömür (k) kömür *(krş.)* gömir, kemir, kömir, kömür

gumuş (k) gümüş *(krş.)* ***gümüş, kimis, kümiş, kümüş***

karbunkulis (t) zümrüt

kemgen (h) maden cevheri, filiz

kemir (h) kömür *(krş.)* ***gömir, gömür, kömir, kömür***

kurç (t) 1. çelik 2. kuvvetli, sağlam; güçlü, kuvvetli; cesur 3. esprili, nükteli; orijinal ***kurc***

kurc (h) çelik *(krş.)* ***kurç***

kömir (k) kömür *(krş.)* ***gömir, gömür, kemir, kömir***

kömür (k), (t) kömür *(krş.)* ***gömir, gömür, kemir, kömir***

qurğaşın (k) kurşun; kalay *(krş.)* ***qurşın, qurşun***

qurşın (k) kurşun; kalay *(krş.)* ***qurğaşın, qurşun***

qurşun (k) kurşun; kalay *(krş.)* ***qurğaşın, qurşın***

malağma (k) saf altın; altın rengi *(krş.)* ***malğama***

nicef (k) zümrüt

sappir (t) safir, gök yakut *(krş.)* şafir

şafir (t) safir, gök yakut *(krş.)* ***sappir***

topaz (t) topaz, sarı elmas

tuc (h) tunç, bronz *(krş.)* ***tuç***

tuç (t) tunç, bronz *(krş.)* ***tuc***

vuhel (h) kömür

yaqut (k) yakut

yez (k) pirinç; bronz, tunç

zumrud (k) zümrüt *(krş.)* ***zümrüt***

zümrüt (k) zümrüt *(krş.)* ***zumrud***

• Doğa Olayları

afat (k) afet, felaket

aharcık (h) çiy

ayas (k) 1. ayaz 2. bulutsuz, açık hava

bade (II) (k) rüzgar, yel

bama (h), (t) tepe; yığın

batış (t) sel

boran (k) 1. fırtına, kasırga, boran 2. isyan, başkaldırı *(krş.)* ***buran***

buran (t) 1. fırtına, kasırga, boran 2. isyan, başkaldırı *(krş.)* ***boran***

burçaq (k) dolu, dolu fırtınası

buz (h), (k), (t) buz; dolu

cık (h) çiy *(krş.)* çıḫ, çıq

çaplaq (k) ırmağın taşması *(krş.)* çapmaq

çıḫ (t) çiy *(krş.)* çıq, ***c***ık

çıq (k) çiy *(krş.)* çıḫ, ***c***ık

davul (II) (h), (k) 1. davul 2. fırtına, tufan, bora *(krş.)* ***tavul***

heranket (h) taşkın, sel, su baskını *(krş.)* ***hıranket***

hıranket (h) taşkın, sel, su baskını *(krş.)* ***heranket***

ḫortım (k) hortum

ildırım (h), (t) yıldırım, şimşek

kar (h), (t) kar *(krş.)* ***qar***

kıranç (t) 1. afet, bela, felaket 2. veba, öldürücü hastalık, mikrop *(krş.)* ***kıranc, qıranç***

kıranc (h) 1. afet, bela, felaket 2. veba, öldürücü hastalık, mikrop *(krş.)* ***kıranç, qıranç***

kırav (t) kırç, kırağı; çiy *(krş.)* ***qırağı, qırav, qoruv***

kurğaḫ (t) kurak; kuru *(krş.)* ***kurğak, qurğaq***

kurhak (h) kurak; kuru *(krş.)* ***kurğaḫ, qurğaq***

kurhaklık (h) kuraklık *(krş.)* ***qurğaqlıq***

kutub (h) kutup

qar (k) kar *(krş.)* ***kar***

qırağı (k) kırç, kırağı; çiy *(krş.)* kırav, qırav, qoruv

qıran-eçen (k) afet, bela, felaket *(krş.)* ***qıranç-eçen***

qıranç (k) afet, bela, felaket *(krş.)* kıranç, kıran***c***

qıranç-eçen (k) afet, bela, felaket *(krş.)* qıran-eçen

qırav (k) kırç, kırağı; çiy *(krş.)* kırav, qırağı, qoruv

qoruv (k) kırç, kırağı; çiy *(krş.)* kırav, qırağı, qırav

qurğaq (k) kurak; kuru; çöl, step *(krş.)* ***kurğaḫ, kurhak***

qurğaqlıq (k) kuraklık *(krş.)* ***kurhaklık***

lapa (k) lapa, lapa lapa kar

lüzgâr (k) rüzgar *(krş.)* ***rüzgâr, ülüzgar***

mabbul (k) taşkın, su baskını, sel *(krş.)* ***mabul***

mabul (h) taşkın, su baskını, sel *(krş.)* ***mabbul***

moroz (h), (t) ayaz, kuru soğuk

poyraz (k) poyraz

rüzgâr (k) rüzgar*(krş.)* ***lüzgâr, ülüzgar***

sel (k) sel

tamsıncık (h) çiy

taskin (I) (h) taşkın, su taşkını ***taşḫın, taşkın, taşqın***

taşḫın (t) taşkın, su taşkını *(krş.)* ***taskin (I), taşkın, taşqın***

taşkın (t) taşkın, su taşkını *(krş.)* ***taskin (I), taşḫın, taşqın***

taşqın (k) taşkın, su taşkını *(krş.)* ***taskin (I), taşḫın, taşkın***

tavul (h), (t) fırtına *(krş.)* ***davul (II)***

tolğın (k) dalga *(krş.)* ***tolğun***

tolğun (h), (k), (t) dalga *(krş.)* ***tolğın***

tufan (h) tufan, fırtına

tuman (h), (t) duman, sis

ülüzgar (k) rüzgar *(krş.)* ***lüzgâr, rüzgâr***

viḫor (h) kasırga

yaa (k) 1. yay 2. gökkuşağı *(krş.)* ***yay, yaya***

yağmur (k) yağmur *(krş.)* ***yamğur, yanğur, yaŋğur***

yam (h) deniz

yamğur (h), (t) yağmur *(krş.)* ***yağmur, yanğur, yaŋğur***

yanğur (t) yağmur *(krş.)* ***yağmur, yamğur, yaŋğur***

yaŋğur (t) yağmur *(krş.)* ***yağmur, yamğur, yanğur***

yas-yasnamaḫ (t) şimşek, yıldırım *(krş.)* ***yas-yasnavuḫ***

yas-yasnavuḫ (t) *(krş.)* ***yas-yasnamaḫ***

yay (h), (t) yay; gökkuşağı *(krş.)* ***yaa, yaya***

yaya (h), (k), (t) 1. yay 2. gökkuşağı *(krş.)* ***yaa, yay***

yel (h), (k), (t) 1. yel, rüzgar, esinti (h), (k), (t) 2. nefes, soluk; ruh (k), (t) 3. boş, önemsiz; kararsız

yel tavul (t) kasırga, fırtına

yelçeḫ (t) hafif rüzgar, esinti *(krş.)* ***yelçik***

yelçik (t) hafif rüzgar, esinti *(krş.)* ***yelçeḫ***

yertitremäk (t) deprem

yeşim (k) yıldırım, şimşek, şimşek parıltısı

yıldırım (h), (k), (t) yıldırım, şimşek

zerzele (k) deprem

Gökyüzü

• Gökyüzü ve Gök Cisimleri

arş (k) arş

aş (II) (t) Büyükayı takımyıldızı

aver (h), (t) hava

ay (I) (h), (k), (t) 1. gökyüzündeki ay 2. yılın on iki bölümünden biri

ayiş (t) Büyükayı takımyıldızı

bulut (h), (k), (t) 1. bulut 2. sünger (büyücüler için)

çolpan (k) 1. şafak, seher 2. sabah yıldızı, Çoban yıldızı, Venüs

felek (k) 1. gök, gökyüzü; cennet 2. dünya, âlem 3. felek, kader

güneş (k) güneş *(krş.)* ***kuyas, kuyaş, küneş, quyaş***

ilger (h) ülker, takımyıldız

kamer (k) kamer, ay *(krş.)* ***qamar, qamer***

kegizi (h) gökyüzü

kek (I) (h) 1. gök, gökyüzü 2. mavi *(krş.)* ***kök (I)***

Kesil (h), (t) Orion takımyıldızı

kima (h), (t) Pleiadus, Ülker yıldızı

kök (I) (k), (t) gök, gökyüzü *(krş.)* ***kek (I)***

kuyas (h) güneş *(krş.)* ***güneş, kuyaş, küneş, quyaş***

kuyaş (t) güneş *(krş.)* ***güneş, kuyas, küneş, quyaş***

küneş (k) güneş *(krş.)* ***güneş, kuyas, kuyaş, quyaş***

qamar (k) ay *(krş.)* ***kamer, qamer***

qamer (k) ay *(krş.)* ***kamer, qamar***

quyaş (k), (t) güneş *(krş.)* ***güneş, kuyas, kuyaş, küneş***

Luqar (k) Büyükayı takımyıldızı

Lüker (k) Ülker ya da Küçükayı takımyıldızı

mah (k) ay

mazal (I) (k) takımyıldızı, burç

rakiya (h) sema, gökyüzü

şams (k) güneş *(krş.)* şems

şems (k) güneş *(krş.)* ***şams***

yangey (t) yeni ay, hilal *(krş.)* ***yanğıy, yanhay, yaŋğıy***

yanğıy (t) yeni ay, hilal *(krş.)* ***yangey, yanhay, yaŋğıy***

yanhay (h) yeni ay, hilal *(krş.)* ***yangey, yanğıy, yaŋğıy***

yaŋğıy (t) yeni ay, hilal *(krş.)* ***yangey, yanğıy, yanhay***

yıldız (k) yıldız *(krş.)* ***yolduz,***

yuldus, yulduz

yolduz (h) yıldız *(krş.)* yıldız, yuldus, yulduz

yuldus (h) yıldız *(krş.)* yıldız, yolduz, yulduz

yulduz (h), (t) yıldız *(krş.)* yıldız, yolduz, yuldus

• Sayılar

altı (h), (k), (t) altı

altımıs (h) altmış *(krş.)* ***altımış, altmış***

altımış (t) altmış *(krş.)* ***altımıs, altmış***

altmış (k) altmış *(krş.)* ***altımıs, altımış***

bes (h) beş *(krş.)* ***beş***

beş (k), (t) beş *(krş.)* ***bes***

bi (k) bir *(krş.)* ***bir***

bin (k) bin *(krş.)* ***biŋ, min, yimin (II)***

biŋ (k) bin *(krş.)* ***bin, min, yimin (II)***

bir (h), (k), (t) *(krş.)* ***bi***

cigirmi (k) yirmi *(krş.)* ***egirmi, igirme, yigirme, yigirmi***

dertci (h) dört

doqız (k) dokuz *(krş.)* ***doquz, toğuz***

doqsan (k) doksan *(krş.)* ***toḫsan, toksan***

dört (k), (t) dört *(krş.)* ***dert (II)***

egirmi (h), (t) yirmi *(krş.)* ***cigirmi, igirme, yigirme, yigirmi***

eki (h), (k), (t) iki *(krş.)* ***ekki, iki***

ekki (k) iki *(krş.)* ***eki, iki***

elli (k) elli (sayı) ***enli (I), eŋli, iŋli***

enli (I) (h) elli *(krş.)* ***elli, eŋli, iŋli***

eŋli (h), (t) elli *(krş.)* ***elli, enli (I), iŋli***

hezar (k) bin

igirme (t) yirmi *(krş.)* ***cigirmi, egirmi, yigirme, yigirmi***

iki (h) iki *(krş.)* ***eki***

iŋli (h) elli *(krş.)* ***elli, enli (I), eŋli***

ic (II) (h) üç *(krş.)* ***oc, üç, yic***

igirme (t) yirmi *(krş.)* ***cigirmi, egirmi, yigirme, yigirmi***

iz (III) (h) yüz (sayı) *(krş.)* ***yiz (III), yuz (II), yüz (II)***

kırḫ (t) kırk kırk, qırḫ, qırq

kırk (h) kırk *(krş.)* ***kırḫ, qırḫ, qırq***

kimen (I) (h) tümen, on bin ***timen, tümän, tümen***

qırḫ (t) kırk *(krş.)* kırḫ, kırk, qırq

qırq (k) kırk *(krş.)* kırḫ, kırk, qırḫ

miliyon (k) milyon *(krş.)* ***milyon***

milyard (t) milyar

milyon (t) milyon *(krş.)* ***miliyon***

min (h), (k), (t) bin *(krş.)* ***bin, biŋ,***

yimin (II)

on (II) (h), (k), (t) on (sayı)

oc (h) üç *(krş.)* ***ic (II), üç, yic***

otuz (h), (t) otuz

segiz (h), (t) sekiz *(krş.)* ***sekiz***

sekiz (k) sekiz *(krş.)* ***segiz***

seksan (k) seksen *(krş.)* ***seksän, seksen***

seksän (t) seksen *(krş.)* ***seksan, seksen***

seksen (h), (t) seksen *(krş.)* ***seksän, seksan***

timen (h) bin *(krş.)* ***kimen (I), tümän, tümen***

toḫsan (t) doksan *(krş.)* ***doqsan, toksan***

toksan (h) doksan *(krş.)* ***doqsan, toḫsan***

tümän (t) bin *(krş.)* ***kimen (I), timen, tümen***

tümen (k) bin *(krş.)* ***kimen (I), timen, tümän***

üç (t) üç *(krş.)* ***ic (II), yic, oc***

yedi (h), (k), (t) 1. yedi 2. hafta ***yegi***

yegi (h) yedi *(krş.)* ***yedi***

yetmis (h) yetmiş *(krş.)* ***yetmiş***

yetmiş (t) yetmiş *(krş.)* ***yetmis***

yigirme (k) yirmi *(krş.)* ***cigirmi, egirmi, igirme, yigirme***

yigirmi (k) yirmi *(krş.)* ***cigirmi, egirmi, igirme, yigirme***

yimin (II) (h) bin *(krş.)* ***bin, biŋ, min***

yic (h) üç *(krş.)* ***ic (II), oc, üç***

yiz (III) (h) yüz *(krş.)* ***iz (III), yuz (II), yüz (II)***

yuz (II) (t) yüz *(krş.)* ***iz (III), yiz (III), yüz (II)***

yüz (II) (k), (t) yüz *(krş.)* ***iz (III), yiz (III), yuz (II***

• Renkler

aḫ (I) (t) ak, beyaz *(krş.)* ***ak, aq***

aḫkarlı (t) bembeyaz

aḫlıḫ (t) aklık *(krş.)* ***aklık, aqlıq***

aḫmuş (t) beyazımsı

ak (h), (t) ak, beyaz *(krş.)* ***aḫ (I), aq***

aklık (h) aklık *(krş.)* ***aḫlıḫ, aqlıq***

aq (k) ak *(krş.)* ***aḫ (I), ak***

aqçıl (k) beyazımsı

aqlıq (k) aklık *(krş.)* ***aḫlıḫ, aklık***

al (I) (h) 1. al, kırmızı 2. parlak, açık

ala (I) (h), (k), (t) ala, karışık renkli, alaca renk, benek

alaca (k) alaca, karışık renkli, benekli; çizgili

alalı (h), (t) benekli, çizgili, karışık renkli

allı (k) allı; mor

ap-aq (k) bembeyaz *(krş.)* ***apak,***

appak
ap-al (k) kıpkırmızı
apak (h) bembeyaz ***ap-aq, appak***
appak (h) bembeyaz *(krş.)* ***ap-aq, apak***
boz (k) boz, gri
ceren (h) kahverengi
çal (k) 1. gri, boz, kır 2. ağarmış, ak
çallı (t) gri, boz, kır
çerviz (k) mor; erguvan, erguvan rengi
feruza (k) turkuaz, firuze
gövez (k) koyu kırmızı renk
ipkin (h) erguvan; erguvan rengi *(krş.)* ***yipkin***
isil (h) yeşil *(krş.)* ***yesil, yeşil***
isqarlat (k) mor; erguvan
kara (h), (t) 1. kara, siyah 2. kötü, fena; şanssız 3. basit, hafif, aşağı tabakadan insan 4. mürekkep *(krş.)* ***qara (I)***
karmazin (k) koyu kırmızı, kıpkırmızı
kava rengi (t) kahverengi
kek (I) (h) 1. gök, gökyüzü 2. mavi *(krş.)* ***kök (I)***
kırmızı (h), (t) kırmızı, mor *(krş.)* ***qırımzı, qırmızı***
kızıl (h), (t) 1. kızıl, kırmızı 2. altın para *(krş.)* ***kizıl, qızıl***
killi (h) kül renginde
kizıl (h) kızıl *(krş.)* ***kızıl, qızıl***
kök (I) (k), (t) mavi *(krş.)* ***kek (I)***
kökçel (k) mavimsi
qap-qara (k) kapkara
qara (I) (k) kara, siyah *(krş.)* ***kara***
qır (II) (k) gri
qırımzı (k) kırmızı *(krş.)* kırmızı, qırmızı
qırmızı (k) kırmızı *(krş.)* kırmızı, qırımzı
qızıl (t) kızıl *(krş.)* kızıl, kizil
malağma (k) saf altın; altın rengi *(krş.)* ***malğama***
mavı (k) mavi *(krş.)* ***mavu***
mavu (k) mavi *(krş.)* ***mavı***
mor (k) mor
ramotlu (h) mercan renginde, kırmızı, al
reng (h), (k) renk; boya *(krş.)* ***renk***
renk (k) renk *(krş.)* ***reng***
sarı (I) (h), (k), (t) sarı
siyah (k) siyah
tunuḫ (t) karanlık; koyu
tunuḫ-kök (t) lacivert
tunuk (h) koyu *(krş.)* ***tunuḫ***
tüs (I) (k) renk
yepkin (h) erguvan rengi, mor
yesil (h) yeşil *(krş.)* ***isil, yeşil***
yesilmus (h) yeşil, yeşilimsi *(krş.)* ***yeşilmuş***
yeşilmuş (t) yeşil, yeşilimsi *(krş.)* ***yesilmus***
yipkin (h), (k) erguvan; erguvan rengi *(krş.)* ***ipkin***

yipkinli (h) mor, erguvani

• Araç-Eşya-Enstrüman

abbas (k) macun

abbasäh (t) macun; sıvama, macunlama

açḫıç (t) anahtar *(krş.)* ***açqıç, ackıc***

açqıç (k) anahtar *(krş.)* açḫıç, a***ckıc***

aḫça (k), (t) para ***aḫçı, aḫca, aḫc***ı, ak***ca, aqça***

aḫçı (k) para *(krş.)* ***aḫça, aḫca, aḫc***ı, ak***ca, aqça***

aḫca (h) para *(krş.)* ***aḫça, aḫçı, aḫc***ı, ak***ca, aqça***

aḫcı (h) para *(krş.)* ***aḫça, aḫçı, aḫca, akca, aqça***

akca (h) para *(krş.)* ***aḫça, aḫçı, aḫca, aḫc***ı, aqça

aqça (k) para *(krş.)* ***aḫça, aḫçı, aḫca, aḫcı, akca***

alam (h), (t) alem, bayrak, sancak

alamot (h) müzik aleti

albom (k) resim albümü

altınçeḫ (t) küçük altın sikke

amber (k) amber

amberi (k) alkollü içki; amberiye *(krş.)* ***amberiye***

amberiye (k) alkollü içki; amberiye *(krş.)* ***amberi***

anaḫtar (k) anahtar *(krş.)* ***anaqtar***

anaqtar (k) anahtar *(krş.)* ***anaḫtar***

aparat (t) aparat, araç

aptäçka (t) ilk yardım kutusu

araba (h), (k), (t) araba; vagon, taşıma

arabaçıḫ (t) küçük araba

arfa (h) arp, müzik aleti

arıç (k) araba oku, şaft *(krş.)* ***arış (I)***

arış (I) (k) araba oku, şaft *(krş.)* ***arıç***

arkan (h) halat, urgan, ip *(krş.)* ***erken (II), örkän, örken***

arquv (k) atkı

aron (h) sandık

artmağ (k) çuval, torba, çanta *(krş.)* ***artmaq***

artmaq (k) çuval, torba, çanta *(krş.)* ***artmağ***

askı (h) askı *(krş.)* ***asqı***

asqı (k) askı *(krş.)* ***askı***

astar (k) astar; bazı subayların başlıklarına sarılı kahverengi bez

aşqaq (k) kürek *(krş.)* ***eşkek***

atçeḫ (t) tay; atçık, oyuncak at *(krş.)* ***atçıḫ***

atçıḫ (t) tay; atçık, oyuncak at *(krş.)* ***atçeḫ***

atlam (II) (k) tekerlek

atlas (t) atlas, harita

ackıc (h) anahtar *(krş.)* açḫıç, açqıç

atḫıç (t) silah, ateşli silah

auto (t) otomobil

autobus (t) otobüs

automobil (t) otomobil

ava (k) aba, kaba yünlü kumaş; ceket, manto

avia (t) uçak

avtobus (t) otobüs

ayağ (k) kadeh, bardak *(krş.)* ***ayaq (II)***

ayaktahı (h) çorap

ayaq (II) (k) kadeh, bardak *(krş.)* ***ayağ***

ayaqqab (k) ayakkabı *(krş.)* ***ayaqqap***

ayaqqap (k) ayakkabı *(krş.)* ***ayaqqab***

aylanğıç (k) iki tekerlekli araba

aynalı (k) dürbün

baca (k) baca

badraq (I) (k) bayrak; afiş *(krş.)* ***bayraq***

baqır (II) (k) kilit, sürgü

balağuz (k) mum, balmumu *(krş.)* ***balavuz***

balavuz (h), (k), (t) mum, balmumu *(krş.)* ***balağuz***

balmum (k) balmumu

balta (h), (k), (t) balta; kazma

baraban (k) davul

bardak (h) bardak *(krş.)* ***bardaq***

bardaq (k) bardak *(krş.)* ***bardak***

barmaḫça (t) pencere parmaklığı, pencere ızgarası *(krş.)* ***barmaca, parmaḫça***

barmaca (h) pencere parmaklığı, pencere ızgarası *(krş.)* ***barmaḫça, parmaḫça***

barot (k) barut

basma (I) (k) basma, patiska, pamuklu kumaş

bastahı (h) başörtüsü

bastırıq (k) kapı sürgüsü, kilidi

bat (t) tekne, kayık, bot

bayraq (k) bayrak; afiş *(krş.)* ***badraq (I)***

bebek (I) (h) oyuncak bebek

belbağı (k) kemer, kuşak *(krş.)* ***belbav, beli-bav, belibav***

belbav (k), (t) kemer, kuşak *(krş.)* ***belbağı, beli-bav, belibav***

belezik (t) bilezik *(krş.)* ***belizik, bilezik***

belibav (h) kemer, kuşak *(krş.)* ***belbağı belbav beli-bav***

beli-bav (t) kemer, kuşak *(krş.)* ***belbağı, belbav, belibav***

belizik (t) bilezik *(krş.)* ***belezik, bilezik***

benzın (t) benzin

berk (I) (h) şapka, kalpak *(krş.)* ***börk***

besik (h) beşik *(krş.)* ***beşik***

beşik (k) beşik *(krş.)* ***besik***

beştaḫta (k) tezgâh

bez (h), (k), (t) bez, kumaş, dokuma

beziv (II) (k) merhem, balsam

bezmän (t) kantar, el kantarı *(krş.)* ***bezmen***

bezmen (h) kantar, el kantarı *(krş.)* ***bezmän***

bıcak (h) bıçak *(krş.)* bıçak, biçaḫ, bicak, pıçaq

bıckı (h) bıçkı, testere *(krş.)* ***bıçqı***

bıçak (t) bıçak *(krş.)* ***bıcak, biçaḫ, bicak, pıçaq***

bıçqı (k) bıçkı, testere *(krş.)* ***bıcqı***

bırğı (h), (t) 1. burgu, delgi 2. boru, borazan, trompet, boynuz *(krş.)* ***burğu***

bicak (h) bıçak *(krş.)* bıçak, bıcak, biçaḫ, pıçaq

bicakcık (h) küçük cep bıçağı, çakı

biçaḫ (t) bıçak *(krş.)* bıçak, bı***cak, bicak, pıçaq***

bilet (k) bilet

bilev (h) bileme taşı

bilezik (h), (k) bilezik *(krş.)* ***belezik, belizik***

biliard (t) bilardo

birincek (h) perde, peçe *(krş.)* bürüncük, bürünçak

bitiçeḫ (t) mektup, kitapçık *(krş.)* ***bitiçek***

bitiçek (t) mektup, kitapçık *(krş.)* ***bitiçeḫ***

bitik (h), (k), (t) 1. mektup, yazı; el yazması, yazma 2. kitap *(krş.)* ***bitiyizni***

bitiklik (h), (k), (t) 1. kitaplık 2. kütüphane

bitiyizni (h) kitap; mektup *(krş.)* ***bitik***

bitövüç (k) orak; balta; bahçıvan bıçağı *(krş.)* ***bitüvüç, bütüviç, bütüvüç***

bitüvüç (k) orak; balta; bahçıvan bıçağı *(krş.)* ***bitövüç, bütüviç, bütüvüç***

biz (II) (h), (k), (t) tığ, biz

boçqa (t) varil, fıçı

boğuv (k) ayakkabı

boḫça (k) 1. şal 2. peçete, mendil 3. demet, yığın, balya, bohça

bolta (k), (t) balta

bomba (k) bomba

bor (I) (h), (k), (t) tebeşir

borazan (k) borazan, boru

borı (k) boru *(krş.)* ***boru***

boru (k) boru *(krş.)* ***borı***

boruncuq (k) tül

boy-mınçaq (k) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mincak, boy-minçak, boy-munçak, mınçaq, muncaḫ, munçaq, muncek, muncek***

boy-mincak (h) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mınçaq, boy-minçak, boy-munçak, mınçaq, muncaḫ, munçaq, muncek, muncek***

boy-minçak (t) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mınçaq, boy-mincak, boy-munçak, mınçaq, muncaḫ, munçaq, muncek, muncek***

boy-munçak (t) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mınçaq, boy-mincak, boy-minçak, mınçaq, muncaḫ, munçaq, muncek, muncek***

boyınsa (k) 1. boyunduruk 2. şal, eşarp 3. boyunduruk, yük, sorumluluk ***boyunsa***

boyunduruq (k) boyunduruk, hayvanların boğazına geçirilen çember

boyunsa (h), (k), (t) şal, eşarp *(krş.)* ***boyınsa***

boyuntahı (h) boyun atkısı; kravat

bötülke (k) şişe

brama (t) küçük kapı

branenos (k) savaş gemisi

bubmaq (k) küpe *(krş.)* ***buvmaq***

buç (t) mızrak

buğov (h), (k), (t) dizgin, bukağı, gem; zincir, boyunduruk, bağ *(krş.)* ***buğuv, buqağı, buqov***

buğuv (h), (t) dizgin, bukağı, gem; zincir, boyunduruk, bağ *(krş.)* ***buğov, buqağı, buqov***

buqağı (k) dizgin, bukağı, gem; zincir, boyunduruk, bağ *(krş.)* ***buğov, buğuv, buqov***

buqov (k) dizgin, bukağı, gem; zincir, boyunduruk, bağ *(krş.)* ***buğov, buğuv, buqağı***

burğu (h), (k), (t) 1. burgu, delgi 2. boru, borazan, trompet, boynuz *(krş.)* ***bırğı***

buruncik (k) mendil

burundıq (k) hayvanların burnuna geçirilen halka

buşamaq (k) 1. bayrak, sancak 1. süs 3. simge, temsil, tasvir 4. ağ, tuzak 5. örtü, bağ, kılıf; kumaş 6. yuva *(krş.)* ***buşmaq, puşamaq, puşmaḫ***

buşmaq (k) ağ *(krş.)* ***buşamaq, puşamaq, puşmaḫ***

buvmaq (k) küpe *(krş.)* ***bubmaq***

bürüncük (k) tül; ince kumaş *(krş.)* ***birincek, bürünçak***

bürünçak (t) perde, peçe *(krş.)* ***birincek, bürüncük***

bütüviç (k) orak; balta; bahçıvan bıçağı *(krş.)* ***bitövüç, bitüvüç, bütüvüç***

bütüvüç (k) orak; balta; bahçıvan bıçağı *(krş.)* ***bitövüç, bitüvüç, bütüviç***

cabor (h) dini ritüelde serpme aracı *(krş.)* ***çabor, cobor***

cadra (h) çarşaf, yatak örtüsü, örtü; peçe, yüz örtüsü

cahırbent (h) üzüm ezme, üzüm ezme makinesi (şarap yapımı için) *(krş.)* ***çağırbent***

calhı (I) (h) çalgı aleti, enstrüman *(krş.)* ***çalğı (I), saz-çalğı***

calhı (II) (h) tırpan, orak; örgü *(krş.)* ***çalğı (II), calkı***

calınadohan (h) flüt, kaval

calkı (h) tırpan, orak; örgü *(krş.)* ***çalğı (II), calhı (II)***

calma (h) 1. başörtüsü, türban, sarık 2. taç *(krş.)* ***çalma***

cam (h) cam *(krş.)* ***cem (I)***

canak (h) tabak, çanak *(krş.)* ***çanaḫ, çanaq, çenaḫ***

canalar (h) kızak *(krş.)* ***çanalar***

cancalaŋ (k) 1. gerdanlık; madalyon 2. muska, nazarlık, tılsım

capcak (h) varil, fıçı *(krş.)* ***çapçaḫ, çapçaq***

cara (h) kadeh, kâse *(krş.)* ***çara (I)***

catır (h) çadır *(krş.)* ***çadır, çatır***

cavoy (h), (k), (t) başörtüsü, evli kadınların başörtüsü *(krş.)* ***zavoy***

cekic (h) çekiç *(krş.)* ***çaküç, çökiç, çöküç, cokuc***

cekmen (h) çuha, bez, kumaş *(krş.)* ***çekmän, çekmen***

celek (h) kova, bakraç *(krş.)* çäläk, çelak, çelek, çöläk

celmek (h) çanak, çömlek *(krş.)* ***çelmäk, çelmek, çölmäk, çölmek, çömlek***

cem (I) (k) cam *(krş.)* ***cam***

cember (k) boyun şalı, atkı; başörtüsü

cembir (h) örtü, baş örtüsü

cemevic (h) kurabiyeye şekil veren ahşap bıçak

cenfe (k) pencere

cenhıl (h) çengel, kanca, kopça *(krş.)* ***çangal, çengel***

cerep (h) 1. testi, kap kacak kırığı, kabuk; fayans, kiremit, çini, tuğla (k); kafa, kafatası; kuru kafa (t) 2.

kil, çamur (k) *(krş.)* ***çerep, çörep***

cergev (h) kundak bezi, çocuk bezi *(krş.)* çörgäv, çergev

cesme (h) çeşme *(krş.)* ***çeşme***

ceten (h) sepet, sele *(krş.)* ***çetän, çeten***

cezbe (I) (k) cezve *(krş.)* ***cezve***

cezve (k) cezve *(krş.)* ***cezbe (I)***

cıbuk (h) boru, çubuk, pipo *(krş.)* çıbıḫ, çıbuḫ, çubuq, cıbık, cubuk

cımbal (t) bir müzik aleti

cıncır (t) zincir *(krş.)* sıncıl, sıncır, sincir, zıncıl, zıncıla, zıncır, zincil, zincir

cırak (h) mum; fener, meşale *(krş.)* çıraḫ, çıraq (I)

cırakba (h) şamdan *(krş.)* çıraḫba, çıraqpa, cırakpa

cıraklık (h) şamdan *(krş.)* çıraḫlıḫ

cırakpa (h) şamdan *(krş.)* çıraḫba, çıraqpa, cırakba

cırğıyaḫ (t) parşömen; yazı tahtası *(krş.)* ***cırhıyak, cırhıyak***

cırhıyak (h) parşömen; yazı tahtası *(krş.)* ***cırğıyaḫ, cırhıyak***

cırhıyak (h) parşömen; yazı tahtası *(krş.)* cırğıyaḫ, cırhıyak

cıyız (k) çeyiz *(krş.)****ciyiz***

cızhıc (h) 1. tüy (yazı için), kalem ucu 2. keski, kesici *(krş.)* çızğıç, sızğıç, cızıc

cızıc (h) tüy (yazı için), kalem ucu *(krş.)* çızğıç, sızğıç, cızhıc

cızıs (h) tüy (yazı için), kalem ucu

cihaz (k) cihaz

ciprek (h) bez parçası, bez, paçavra *(krş.)* ***çiprek, çüpräk***

ciyiz (k) çeyiz *(krş.)* cıyız

cobor (h) dini ritüelde serpme aracı *(krş.)* ***çabor, cabor***

cokuc (h) çekiç *(krş.)* ***çaküç, çökiç, çöküç, cekic***

conk (k) cönk; el yazması kitap, kodeks; tomar *(krş.)* cönk

cönk (k) cönk; el yazması kitap, kodeks; tomar *(krş.)* ***conk***

cumadan (k) giysilik, sandık *(krş.)* ***çumadan***

cübbe (k) cüppe; dış giyim *(krş.)* cübe

cübe (k) cüppe; dış giyim *(krş.)* cübbe

çabor (t) dini ritüelde serpme aracı ***cabor, cobor***

çadır (k) çadır *(krş.)* çatır, ***catır***

çağırbent (t) üzüm ezme, üzüm ezme makinesi (şarap yapımı için) *(krş.)* ***cahırbent***

çaküç (k) çekiç *(krş.)* çökiç, çöküç, ***cekic, cokuc***

çaqı (k) çakı, bıçak

çalaş (k) alacık, çalı çırpıdan yapılan kulübe; çadır

çalğı (I) (k) çalgı aleti, enstrüman *(krş.)* ***calhı (I)***

çalğı (II) (t) tırpan, orak; örgü *(krş.)* ***calhı (II), calkı***

çalma (k), (t) 1. başörtüsü, türban, sarık 2. taç ***calma***

çalmaḫ (t) çalgılar, müzik aletleri; kart oyunu

çamaşır (k) çamaşır

çana (k), (t) kızak

çanaḫ (t) tabak, çanak *(krş.)* çanaq, çenaḫ, ***canak***

çanaq (k) tabak, çanak *(krş.)* ***çanaḫ, çenaḫ, canak***

çanaq-çölmek (k) kap kacak, çanak çömlek

çanalar (t) kızak *(krş.)* ***canalar***

çançḫı (t) zıpkın *(krş.)* ***sançḫı, sançqı, canckı***

çangal (k) çengel, kanca, kopça *(krş.)* çengel, ***cenhıl***

çanğır (k) yarım kapik; peni (küçük para)

çaŋ (k) çan

çapa (k) kaşağı

çapçaḫ (t) varil, fıçı *(krş.)* çapçaq, ***capcak***

çapçaq (k) varil, fıçı *(krş.)* ***çapçaḫ, capcak***

çara (I) (t) kadeh, kâse ***cara***

çarçov (k) 1. kumaş, dokuma 2. çarşaf, yatak çarşafı *(krş.)* çarşaf

çarḫ (k) değirmen taşı, çark

çarıq (k) çarık, ilkel pabuç

çarşaf (k) 1. kumaş, dokuma 2. çarşaf, yatak çarşafı *(krş.)* ***çarçov***

çatal (k) sırık; çatallı sırık

çatal filaklar (k) çatal

çatır (k), (t) çadır *(krş.)* ***çadır, catır***

çatma (II) (k) yatak örtüsü için açık bir kumaş türü

çäläk (t) kova, bakraç *(krş.)* çeläk, çelek, çöläk, ***celek***

çeki (k) ağırlık; tartı

çekmän (t) çuha, bez, kumaş *(krş.)* çekmen, ***cekmen***

çekmen (k) çuha, bez, kumaş *(krş.)* ***çekmän, cekmen***

çeläk (t) kova, bakraç *(krş.)* çäläk, çelek, çöläk, ***celek***

çelek (k) kova, bakraç *(krş.)* çäläk, çeläk, çöläk, ***celek***

çelmäk (t) çanak, çömlek *(krş.)* çelmek, çölmäk, çömlek, çelmek

çelmek (k) çanak, çömlek *(krş.)* ***çelmäk, çölmäk, çölmek, çömlek, celmek***

çeltek (k) süzgeç, elek

çemodan (t) valiz

çen (k) çengel, kanca

çena (t) kızak

çenaḫ (t) tabak, çanak *(krş.)* ***çanaḫ, çanak, canak***

çengel (k) çengel, kanca, kopça *(krş.)* ***çangal, cenhıl***

çerçüve (k) çerçeve

çerep (k), (t) 1. testi, kap kacak kırığı, kabuk; fayans, kiremit, çini, **tuğla** (k); kafa, kafatası; kuru kafa (t) 2. kil, çamur (k) *(krş.)* çörep, ***cerep***

çergev (k) kundak bezi, çocuk bezi *(krş.)* çörgäv, ***cergev***

çergevüç (k) iplik sarıcı

çervik (t) ayakkabı, pabuç

çeşme (k) çeşme *(krş.)* ***cesme***

çetän (t) sepet, sele *(krş.)* çeten, ***ceten***

çeten (k) sepet, sele *(krş.)* ***çetän, ceten***

çığırıq (k) yüzük

çıhın (t) bohça

çımıldırıq (k) 1. perde; örtü 2. yeni evli çift odası

çımtıyan (k) basma kumaş

çınğıraq (k) çıngırak *(krş.)* çınğırdaq

çınğırdaq (k) çıngırak *(krş.)* çınğıraq

çıraḫ (t) mum; fener, meşale *(krş.)* **çıraq** (I), ***c***ırak

çıraḫba (t) şamdan *(krş.)* çıraqpa, ***c***ırakba, ***c***ırakpa

çıraḫlıḫ (t) şamdan *(krş.)* ***c***ıraklık

çıraq (I) (k) mum; fener, meşale *(krş.)* ***çıraḫ, c***ırak

çıraqpa (k) şamdan *(krş.)* ***çıraḫba, c***ırakba, ***c***ırakpa

çırğı (k) 1. kilim, halı 2. yorgan 3. deve eyeri

çırış (k) tutkal

çızğıç (t) 1. taş kalem 2. keski, kesici *(krş.)* ***sızğıç, c***ızhı***c, c***ızı***c***

çızma (k) çizme, ayakkabı *(krş.)* çizme

çilter (k) tahta bölme, tahta perde

çiprek (k) çocuk bezi, kundak bezi *(krş.)* çüpräk, ***ciprek***

çiviy (k) tahta çivi, ağaç çivi

çizme (k) çizme, ayakkabı *(krş.)* ***çızma***

çoha (k) çuha, kalın yünlü kumaş, elbise *(krş.)* çuha, çuqa

çokuç (t) çekiç

çolnoq (t) dokuma tezgahı, mekik *(krş.)* çolnuk

çolnuk (t) dokuma tezgahı, mekik

(krş.) çolno***q***

çomıç (k) kepçe, çömçe *(krş.)* çömüç

çorap (k) çorap

çot (k) çekiç

çökiç (k) çekiç *(krş.)* ***çaküç, çöküç, cekic, cokuc***

çöküç (k), (t) çekiç *(krş.)* çaküç, çökiç, ***cekic, cokuc***

çöläk (t) kova, bakraç *(krş.)* çäläk, çeläk, çelek, ***celek***

çölmäk (t) çanak, çömlek *(krş.)* çelmäk, çelmek, çölmek, çömlek, ***celmek***

çölmek (k) çanak, çömlek *(krş.)* çelmäk, çelmek, çölmäk, çömlek, ***celmek***

çömlek (k) çanak, çömlek *(krş.)* çelmäk, çelmek, çölmäk, çölmek, ***celmek***

çömüç (t) kepçe, çömçe *(krş.)* çomıç

çörep (k) 1. testi, kap kacak kırığı, kabuk; fayans, kiremit, çini, tuğla (k); kafa, kafatası; kuru kafa (t) 2. kil, çamur (k) *(krş.)* çerep, ***cerep***

çörgäv (t) kundak bezi, çocuk bezi *(krş.)* çergev, ***cergev***

çuha (k) çuha, kalın yünlü kumaş, elbise *(krş.)* çoha, çuqa

çuqa (k) çuha, kalın yünlü kumaş, elbise *(krş.)* çoha, çuha

çul (k) eski püskü giysi, pılı pırtı, çul, çaput

çul-çırp (k) eski püskü şeyler, hurda

çumadan (k) giysilik, sandık *(krş.)* ***cumadan***

çuval (I) (k) çuval, torba

çuy (k) çengel, kanca, olta iğnesi *(krş.)* çüv, çüy

çüpräk (t) bez parçası, bez, paçavra *(krş.)* ***çiprek, ciprek***

dabut (k) tabut *(krş.)* ***tabut***

daf (k) tef *(krş.)* ***def (I), taf***

daftar (k) kitap; defter *(krş.)* ***defter***

dahre (k) dümbelek; davul *(krş.)* ***dehre***

dalfes (k) bir çeşit fes

davıl (k) davul *(krş.)* ***davul (I)***

davılbaz (k) davul *(krş.)* ***davulbaz***

davul (I) (k) davul *(krş.)* ***davıl***

davulbaz (k) davul *(krş.)* ***davılbaz***

def (I) (k) tef *(krş.)* ***daf, taf***

defter (h), (k) defter *(krş.)* ***daftar***

dehre (k) dümbelek; davul *(krş.)* ***dahre***

demet (t) çelenk

dendürük (k) topaç

devet (k) 1. divit, mürekkep hokkası, yazı takımı 2. kalem kutusu, kalemlik ***devit***

devet-kalem (k) yazı takımı, yazı seti

devit (k) 1. divit, mürekkep hokkası, yazı takımı 2. kalem kutusu, kalemlik *(krş.)* ***devet***

dilijan (k) posta arabası; dilijans

dimen (h) dümen *(krş.)* ***dumen***

dizlik (k) dize kadar ulaşan iç donu, külot

dogme (k) kanca, çengel, kopça, düğme

dolab (h) dolap *(krş.)* ***dolap***

dolap (k) dolap *(krş.)* ***dolab***

dombura (k) dombıra

don (k) don, iç donu

dorba (k) torba

dögme (k) düğme

döşek (k) döşek, yatak *(krş.)* ***tesek, töşäk, töşek***

duŋna (t) şilte

dumen (k) dümen *(krş.)* ***dimen***

duvaq (k) duvak *(krş.)* ***tuvaq***

dügme (k) düğme *(krş.)* ***tüvmä***

dürbün (k) dürbün

dütüv (k) tütsü

ebge (II) (k) heybe *(krş.)* ***hebge, heybe***

eger (II) (t) eyer, pala *(krş.)* ***er (II), ıhır, yer (II)***

egizekler (h) dürbün

ek (h) tıkaç, tıpa, mantar

elbez (k) el bezi

elbise (k) elbise

eläk (t) elek *(krş.)* ***elek (I), öläk, ölek***

elek (I) (h), (k) elek *(krş.)* ***eläk, öläk, ölek***

elek (II) (k) 1. yelek 2. kadın bluzu *(krş.)* ***yelek (II)***

eltkic (h) sedye, teskere; el arabası; tahtırevan

en (I) (h), (k), (t) 1. perde (h), (k), (t) 2. en, genişlik, açıklık (h), (k)

enkeç (k) çatal *(krş.)* ***eŋkeç, önkeç, yahnıqaç, yenikeç, yenkeç, yenkec***

enlik (h) önlük, göğüslük; peştamal *(krş.)* önlik

entari (k) entari, elbise *(krş.)* ***anteri***

eŋkeç (t) çatal *(krş.)* ***enkeç, önkeç, yahnıqaç, yenikeç, yenkeç, yenkec***

eŋkeyme (k) taşınabilir halı, seyahat halısı

er (II) (t) eyer, pala *(krş.)* ***eger (II), ıhır, yer (II)***

erken (II) (h) ip, halat, urgan *(krş.)* ***arkan, örkän, örken***

erkencik (h) bağ, sicim *(krş.)* ***örkänçek***

erti (h) örtü *(krş.)* örti, örtü, örtüv

es (II) (t) kanca; olta; kopça, düğme

esik (h) kapı *(krş.)* ***eşik***

eşik (k), (t) kapı *(krş.)* ***esik***

eşkek (k) kürek *(krş.)* ***aşqaq***

eşya (k) eşya

eteklik (k) etek; eteklik

etik (I) (h), (k), (t) çizme, ayakkabı

ezik (h) yüzük *(krş.)* ***izik, üsük, üzük, yüzük***

ezinge (h) üzengi *(krş.)* özengi

ferace (k) ferace

fermana (k) kısa ceket (geleneksel Karay giysisi)

fes (k) fes

fıçı (k) fıçı *(krş.)* ***fuçı***

fırın (k) fırın, ocak *(krş.)* ***furın, furun***

fışenk (k) havai fişek

fırça (k) fırça *(krş.)* fırçı, fur***ca***

fırçı (k) fırça *(krş.)* fırça, fur***ca***

filcan (h), (k) fincan

filüke (k) filika, tekne, sandal

fistan (k) etek

fitne (k) fitne

fläşkä (t) matara, şişe

forma (II) (k) üniforma

foto aparat (t) kamera; fotoğraf makinesi

fuçı (k) fıçı *(krş.)* ***fıçı***

furın (k) fırın, ocak *(krş.)* ***fırın, furun***

furca (h) fırça *(krş.)* ***fırça, fırçı***

furun (h), (k) fırın, ocak *(krş.)* ***fırın, furın***

furuncuk (h) ocak, mutfak ocağı

gaz (k) gaz, gaz yağı, petrol

gazätä (t) gazete

gemane (k) Doğu kemanı, Ortadoğu'ya özgü keman *(krş.)* ***kemane***

gemara (t) kamera

gemi (h), (k) gemi

gen (h) deri, kösele; deri, post *(krş.)* ***gön***

genli (h) deri, kösele

geräb (t) gemi *(krş.)* ***gereb, gerep***

geräbçek (t) kayık, sandal, tekne

gerdanlıq (k) gerdanlık, kolye

gereb (h) gemi *(krş.)* ***geräb, gerep***

gerep (h), (t) gemi *(krş.)* ***geräb, gereb***

gergef (k) gergef, nakış çerçevesi

gıcaq (k) keman

gön (t) deri, kösele; deri, post *(krş.)* ***gen***

ğuntura (k) kundura

hag (II) (k) yaylı bir çalgı

ẖalas (II) (h) fırın, ocak

ẖalast (t) ocak, fırın

ẖalı (t) halı *(krş.)* ***hali (I)***

halıç (h) hançer

hali (I) (h) halı *(krş.)* ***ẖalı***

hancer (k) hançer *(krş.)* ***hançer***

hançer (k) hançer *(krş.)* ***hancer***

harman (h), (k) harman makinesi, batöz (h); harman (k)

hebge (k) heybe, çanta *(krş.)* ***ebge (II), heybe***

hes (h) çengel, kanca

heybe (k) heybe *(krş.)* ***ebge (II), hebge***

ẖırqa (k) hırka

ẖoleva (t) konç, çizme konçu

ẖonca (k) 1. çeyiz 2. damatın akrabaları tarafından damada verilen hediyeler

ẖünü (k) huni

ıhır (h) eyer, pala *(krş.)* ***eger (II), er (II), yer (II)***

ıraf (k) raf *(krş.)* ***raf, rav***

ıstol (k) masa

ibirşim (k) ibrişim, iplik

igen (h) dizgin *(krş.)* ***yigen, yugän, yügen***

ilac (k) ilaç *(krş.)* ***ilâc***

ilâc (k) ilaç *(krş.)* ***ilaç***

ilegen (k) leğen *(krş.)* ***legen, leken***

iligic (h) ustura *(krş.)* ***ülgüç, ülüvüç, yiligic, yulğuç, yuluç***

ilisker (h), (k) kürek *(krş.)* lıskar, lisker

inä (t) iğne *(krş.)* ***ine, yine***

ine (h) iğne *(krş.)* ***inä, yine***

ip (h), (t) ip *(krş.)* ***yip***

ipäk (t) ipek, ipekli kumaş *(krş.)* ***ipek***

ipek (h), (k) ipek, ipekli kumaş *(krş.)* ***ipäk***

irende (k) rende *(krş.)* ***rende***

iskemle (k) iskemle, sandalye *(krş.)* ***skemle***

iti (II) (h) ütü *(krş.)* ütü

iticik (h) iğne, toplu iğne

icedogon (h) sigara

iyirgen (h) iplik

izaẖ (t) sürgü, kapı sürgüsü; kilit *(krş.)* ***uzaq (I), yuzak***

izik (h) 1. yüzük 2. çember, halka *(krş.)* ***ezik, üsük, üzük, yüzük***

jeton (t) jeton

jurnal (t) dergi

kabaçäḫ (t) kapı, bahçe kapısı

kaçala (t) oklava, tokaç

kadaḫ (t) çivi

kadav (h), (t) çivi

kadavcık (h) raptiye, çivi

kadeh (k) kadeh

kafes (h), (t) kafes *(krş.)* ***kufas, qafes***

kafle (h) çini

kaftan (h), (t) kaftan; üst giyim

kağıt (h), (t) kağıt *(krş.)* ***kâhad, qağıt***

kağıtçeḫ (t) not; not defteri

kâhad (k) kağıt *(krş.)* ***kağıt, qağıt***

kalay (t) plak, rozet

kalem (h), (k), (t) kalem *(krş.)* ***qalem***

kalendar (t) takvim

kamalıs (h) yumak, top *(krş.)* ***kamalis***

kamalis (t) yumak, top *(krş.)* ***kamalıs***

kamçu (t) kamçı, kırbaç *(krş.)* ***kamcu (I), qamçu, qamuçı, qamuçu***

kamcu (I) (h) kamçı, kırbaç *(krş.)* ***kamçu, qamçu, qamuçı, qamuçu***

kantar (I) (h), (t) kantar, terazi, tartı *(krş.)* ***qantar***

kap (h), (t) kap, çuval, kese *(krş.)* ***qap***

kapalüş (t) şapka *(krş.)* ***kapelüş***

kapçuçoḫ (t) küçük torba, kese

kapçuḫ (t) torba, kese *(krş.)* ***kapcuk***

kapelüş (t) şapka *(krş.)* ***kapalüş***

kapḫaç (t) örtü, kapak; cilt *(krş.)* ***kapkac***

kapkac (h) örtü, kapak; cilt *(krş.)* ***kapḫaç***

kaplav (h), (t) örtü; kapak; perde (tiyatro) ***qapluv***

kapcuk (h) torba, kese *(krş.)* ***kapçuḫ***

kargı (k) ucu sivri mızrak

karmaḫ (t) 1. olta 2. hayvanın burun deliklerindeki halka *(krş.)* ***karmak, qarmaq (I)***

karmak (h) 1. olta 2. hayvanın burun deliklerindeki halka *(krş.)* ***karmaḫ, qarmaq (I)***

karvotka (h) fincan, kupa bardağı, maşrapa

karzina (t) küçük kova

kase (k) kâse

kaseta (t) kaset

kasık (h) kaşık *(krş.)* ***kaşuḫ, qaşıq***

kaşuḫ (t) kaşık *(krş.)* ***kasık, qaşıq***

kayık (h), (t) kayık, sandal, bot *(krş.)* ***kayik, qayıq***

kayıs (h) kayış, kemer; deri, kösele *(krş.)* ***kayış, qayış***

kayış (t) kayış, kemer; deri, kösele *(krş.)* ***kayıs, qayış***

kayik (t) kayık, sandal, bot *(krş.)* ***kayık, qayıq***

kazadohon (h) kürek

kazan (h) kazan

kazıḫ (t) kazık *(krş.)* ***kazık***

kazık (h) kazık *(krş.)* ***kazıḫ***

kebi (h) kavanoz, kutu

kefe (k) battaniye

kefek (h) tüfek *(krş.)* ***kiefek, tüfek***

kefen (k) kefen *(krş.)* ***kefin***

kefin (h), (k), (t) kefen *(krş.)* ***kefen***

kehma (k) ipekli kumaş; sırmalı kumaş *(krş.)* ***kemha, qamḫa***

kelber (k) ateş kancası, fırın kancası *(krş.)* ***kelberi***

kelberi (t) ateş kancası, fırın kancası *(krş.)* ***kelber***

keli (k) havan, döveç

kelinlik (h) gelinlik

keman (k) keman

kemanca (k) kemençe

kemane (k) Doğu kemanı, Ortadoğu'ya özgü keman *(krş.)* ***gemane***

kemeçi (k) zıpkın

kemend (k) kemend, ucu ilmekli uzunca ip

kemer (k) kemer

kemha (k) ipekli kumaş; sırmalı kumaş *(krş.)* ***kehma, qamḫa***

kenege (k) kitap

kencaklar (h) don, külot

kerake (k) kerrake, dar giysi

kerevet (k) yatak

kerik (I) (h) kürek *(krş.)* ***kirek, kürek***

kerik (II) (h) körük, demirci körüğü *(krş.)* ***kirik, körük***

kerpiç (k) kerpiç, tuğla

kes (h) ok kılıfı, okluk *(krş.)* ***keş***

kesäy (t) boncuk, incik boncuk; boncuk gibi, inci gibi *(krş.)* ***kese (II), kesey***

kese (I) (k) kese, para kesesi

kesey (h) *(krş.)* ***kesäy, kese (II)***

keskiç (k), (t) orak (t); balta (k); bahçe makası (k) ***keskic***

keskic (h) *(krş.)* ***keskiç***

keskicler (h) makas

kesmek (I) (k) ip

keş (t) ok kılıfı, okluk *(krş.)* ***kes***

kıcaḫ (t) düdük, kaval, flüt *(krş.)* ***kıcak***

kıcak (h), (t) düdük, kaval, flüt *(krş.)* kıcaḫ

kılıç (t) kılıç *(krş.)* ***kılıc (I), qılıç (I)***

kılıc (I) (h) kılıç *(krş.)* kılıç, qılıç (I)

kın (h), (t) kın, mahfaza *(krş.)* qın

kıpḫıç (t) kıskaç, kerpeten, pens *(krş.)* ***kıpkıc***

kıpkıc (h) kıskaç, kerpeten, pens *(krş.)* ***kıpḫıç***

kıptı (h), (t) makas

kırhıc (h) kazağı, kazmaya yarayan araç *(krş.)* qırğıç

kısḫıç (t) kıskaç, kerpeten *(krş.)* ***kıskaç, kıskıc***

kıskaç (t) kıskaç, kerpeten *(krş.)* ***kısḫıç, kıskıc***

kıskıc (h) kıskaç, kerpeten *(krş.)* ***kısḫıç, kıskaç***

kıtab (t) kitap *(krş.)* ***kitab***

kibrit (h) kibrit

kibe (h) kalkan; zırh *(krş.)* ***koba, köbä, köbe, kübä, kübe, küvä***

kiefek (h) tüfek *(krş.)* ***kefek, tüfek***

kilim (k) halı, kilim

kilit (k) kilit

kipçak (t) 1. tekerlek, çark 2. şar, eski savaş arabası *(krş.)* ***kipçek, kipcek, küpçek, qupçaq, tipcek***

kipçek (t) daire, bölge; çember, daire; etrafında, çevresinde *(krş.)* ***kipçak, kipcek, küpçek, qupçaq, tipcek***

kiptegiler (h) çamaşır *(krş.)* ***tiptegiler***

kipcek (h) tekerlek, çark; daire, çember *(krş.)* ***kipçak, kipçek, küpçek, qupçaq, tipcek***

kirek (h) kürek *(krş.)* ***kerik (I), kürek***

kiremit (k) kiremit

kiremitçi (k) kiremitçi

kirik (h) körük, demirci körüğü *(krş.)* ***kerik (II), körük***

kirpiç (t) kerpiç, tuğla *(krş.)* ***kirpic***

kirpic (h) kerpiç, tuğla *(krş.)* ***kirpiç***

kisev (h) meşale *(krş.)* ***kösev, kösöv, kösüv, küsev, küsöv***

kitab (h) kitap *(krş.)* kıtab

kiyim (k) giysi

kiyit (h), (t) giysi, giyecek

kiyiz (h), (k), (t) 1. keçe 2. at kılından yapılmış gömlek *(krş.)* ***tiyiz***

kiyyum (h) kağıt

klarnet (h) klarnet

klämka (t) kapı kolu

klevcik (h) çekiç

koba (h), (t) silah, askeri teçhizat *(krş.)* ***kibe, köbä, köbe, kübä, kübe, küvä***

kobuz (h), (t) kopuz *(krş.)* ***qobuz***

kolasqa (k) araba

kolçaḫ (t) tutma kolu, kapı kolu; kabza, kol, sap *(krş.)* ***kolçoḫ***

kolçoḫ (t) tutma kolu, kapı kolu; kabza, kol, sap *(krş.)* ***kolçaḫ***

koldahı (h) eldiven

koloda (h), (t) zincir, pranga

kolovrot (t) matkap

kolpak (h) kalpak; şapka

kompüter (t) bilgisayar

konç (t) konç, çizme konçu *(krş.)* ***konc***

konçek (k) pantolon

kongurav (h) 1. çan 2. zil *(krş.)* ***konhurav, kunğurov, kunkuruv, qonğuruv***

konhurav (h), (t) 1. çan 2. zil *(krş.)* ***kongurav, kunğurov, kunkuruv, qonğuruv***

kontent (t) hoşnut, memnun

konc (h) konç, çizme konçu *(krş.)* ***konç***

kosık (h) kepçe *(krş.)* ***koşık***

koşık (t) kepçe *(krş.)* ***kosık***

koşu (k) küp, güğüm *(krş.)* ***koşun***

koşun (t) güğüm, kap *(krş.)* ***koşu***

kovus (h) kadeh, bardak *(krş.)* ***kovuş, kuvus, kuvuş, qovuş, quvuş***

kovuş (t) kadeh, bardak *(krş.)* ***kovus, kuvus, kuvuş, qovuş, quvuş***

koyhancac (h) peruk, takma saç

kozhak (h) salıncak

köbä (t) 1. daire, yuvarlak, çember 2. kalkan; zırh *(krş.)* ***kibe, koba, köbe, kübä, kübe, küvä***

köpçek (k) tekerlek; ön tekerlekleri bağlayan aks, kaplin

körük (t) *(krş.)* ***kerik (II), kirik***

kösev (t) öksü *(krş.)* ***kisev, kösöv, kösüv, küsev, küsöv***

kösöv (k) meşale; öksü; çıra *(krş.)* ***kisev, kösüv, kösev, küsev, küsöv***

köstek (k) köstek; pranga, engel, zincir

közüldirik (k) 1. yelpaze 2. başlık 3. görüşü engelleyen şey, at gözlüğü *(krş.)* ***közüldürük***

közüldürük (k) 1. yelpaze 2. başlık 3. görüşü engelleyen şey, at gözlüğü *(krş.)* ***közüldirik***

közüv (k) zıpkın

kran (t) musluk

kresla (t) koltuk, sandalye

krovat (h), (t) yatak

kruk (h), (t) kanca, olta

ksiaşka (h) kitap *(krş.)* ***ksonşka***

ksonşka (h) kitap *(krş.)* ***ksiaşka***

kubok (h) kadeh; çanak, kase

kufas (t) kafes *(krş.)* ***kafes, qafes***

kuman (t) güğüm, kap *(krş.)* ***kumğan, quman, qumğan***

kumas (h) eşya, mal, malzeme; kumaş ***kumaş, qumaş***

kumaş (t) eşya, mal, malzeme; kumaş *(krş.)* ***kumas, qumaş***

kumğan (h), (t) güğüm, kap *(krş.)* ***kuman, quman, qumğan***

kunğurov (h), (t) çan *(krş.)* ***kongurav, konhurav, kunkuruv, qonğuruv***

kunkuruv (t) 1. çan 2. zil *(krş.)* ***kongurav, konhurav, kunğurov, qonğuruv***

kurpal (t) çizme kalıbı, ayakkabı kalıbı

kurtka (t) ceket

kuşak (k) kuşak, bele dolanan kumaş

kutas (t) asma, askı; küpe, kolye

kutnu (k) ipekli dokuma, kumaş

kuyhuc (h) bahçe kovası

kübä (t) kalkan; zırh *(krş.)* ***kibe, koba, köbä, köbe, kübe, küvä***

kübe (k) kalkan; zırh *(krş.)* ***kibe, koba, köbä, köbe, kübä, küvä***

külek (k) tahta kova

külük (II) (k) balta

kümes (k) 1. kümes 2. kafes

küp (k) büyük su testisi, küp

küpçek (k), (t) tekerlek, çark; daire, çember *(krş.)* ***kipçak, kipçek, kipcek, qupçaq, tipcek***

küpçik (k) küçük küp, kap

küpe (k) küpe

kürek (k), (t) kürek *(krş.)* ***kerik (I), kirek***

kürk (k) kürk

küsev (k) öksü *(krş.)* ***kisev, kösev, kösöv, kösüv, küsöv***

küsöv (t) meşale *(krş.)* ***kisev, kösev, kösöv, kösüv, küsev***

küvä (t) kalkan; zırh *(krş.)* ***kibe, koba, köbä, köbe, kübä, kübe***

küzgi (k) ayna *(krş.)* ***kizgi, küzgü (I)***

küzgü (I) (k), (t) ayna *(krş.)* ***kizgi, küzgi***

qada (k) kadeh *(krş.)* ***qade, qadeḫ***

qade (k) kadeh *(krş.)* ***qada, qadeḫ***

qadeḫ (k) kadeh *(krş.)* ***qada, qade***

qafes (h) kafes *(krş.)* ***kafes, kufas***

qağıt (t) kağıt *(krş.)* ***kağıt, kâhad***

qalaq (k) hamur karıştırmak için kullanılan alet, spatula

qalbur (k) kalbur; elek

qalçın (k) çorap, konç

qalem (k) kalem *(krş.)* ***kalem***

qalqan (k) kalkan

qalpaq (k) kalpak

qama (k) kama

qamçu (k) kamçı, kırbaç *(krş.)* ***kamçu, kamcu, qamçu, qamuçı***

qamğaq (k) tekerlek; çark

qamḫa (k) ipekli kumaş; sırmalı kumaş *(krş.)* ***kehma, kemha***

qamuçı (k) kamçı, kırbaç *(krş.)* ***kamçu, kamcu, qamçu, qamuçu***

qamuçu (k) kamçı, kırbaç *(krş.)* ***kamçu, kamcu, qamçu, qamuçı***

qanca (k) kanca

qandıl (k) kandil, aydınlatma aracı *(krş.)* ***qandil***

qandil (k) kandil, aydınlatma aracı *(krş.)* ***qandıl***

qantar (k) kantar, terazi, tartı *(krş.)* ***kantar***

qantarma (k) yular, dizgin

qapaq (k) kapak

qapqan (k) kapan, tuzak

qapu (k) kapı

qarevle (k) ayakkabı

qarmaq (k) 1. olta 2. hayvanın burun deliklerindeki halka *(krş.)* ***karmaḫ, karmak***

qaşbağ (k) kayış, kuşak, kemer, şerit

qaval (k) kaval

qavuq (k) kavuk, başlık

qavuqlıq (k) kavuk asılan askı

qavursun (k) tüy kalem

qayıq (t) kayık, sandal, bot *(krş.)* ***kayık, kayik***

qayış (k) kayış, kemer; deri, kösele *(krş.)* ***kayıs, kayış***

qazan (k) kazan; tencere

qazıḫ (k) kazık *(krş.)* ***qazıq***

qazıq (k) kazık *(krş.)* ***qazıḫ***

qılabodan (k) altın sicim, altın ip; ipek iplik

qılıç (I) (k) kılıç *(krş.)* kılıç, kılıc ***(I)***

qın (k) 1. kın, kılıf 2. kin, nefret; öç, intikam 3. husumet, düşmanlık *(krş.)* kın **qındaq** (k) kundak

qıŋrov (k) zincir qıŋruv

qıŋruv (k) zincir *(krş.)* qıŋrov

qırğıç (k) rende *(krş.)* ***kırhıc***

qoçu (k) vagon; binek arabası

qoqla (k) kukla, bebek *(krş.)* ***quqla***

qol (III) (k) çivi

qolçaḫ (t) eldiven *(krş.)* ***qolçaq, qonçaq***

qolçaq (k) eldiven *(krş.)* ***qolçaḫ , qonçaq***

qonç (k) konç, çizme koncu

qonçaq (k) eldiven *(krş.)* ***qolçaḫ, qolçaq***

qonğuruv (k) 1. çan 2. zil *(krş.)* ***kongurav, konhurav, kunğurov, kunkuruv***

qopça (k) kopça, kanca *(krş.)* ***qopçaq***

qopçaq (k) kopça, kanca *(krş.)* ***qopça***

qopqa (k) bakraç, kova

qoran (k) silah, cephane *(krş.)* ***quran (I)***

qova (k) kova

qovuş (k) kadeh, bardak *(krş.)* ***kovus, kovuş, kuvus, kuvuş, quvuş***

quqla (k) kukla, bebek *(krş.)* ***qoqla***

quman (k) lavabo *(krş.)* ***kuman, kumğan, quman, qumğan***

qumaş (k), (t) kumaş *(krş.)* ***kumas, kumaş***

qumğan (k) güğüm, kap *(krş.)* ***kuman, kumğan, quman, qumğan***

qupçaq (k) tekerlek, çark; daire, çember *(krş.)* ***kipçak, kipçek, kipcek, küpçek, tipcek***

qupçik (k) vazo

quran (I) (k) silah, cephane *(krş.)* ***qoran***

quran (II) (k) eski zamanlarda kullanılan iki tekerlekli araba

qurıntı (k) tuzak, kapan *(krş.)* ***qurultı***

qurultı (k) tuzak, kapan *(krş.)* ***qurıntı***

quşaq (k) kuşak, kemer, kayış

qutı (k) kutu *(krş.)* ***qutu***

qutu (k) kutu *(krş.)* ***qutı***

labut (k) arp, harp, üç köşeli ve telli büyük çalgı; eski bir Rus çalgısı *(krş.)* ***lavut***

ladan (k) günlük, buhur

laḫan (h) kova, leğen, tekne; kâse, vazo

lampa (t) lamba

lavart (k) dokuma tezgahı

lavut (k) arp, harp, üç köşeli ve telli büyük çalgı; eski bir Rus çalgısı *(krş.)* ***labut***

läbut (k) anahtar, somunların vidalanmasını sağlayan anahtar

legen (k) leğen *(krş.)* ***ilegen, leken***

leken (k) leğen *(krş.)* ***ilegen, legen***

levha (h) levha

levona (h), (t) buhurdan

lıskar (t) demir, saben demir; çapa, kazma *(krş.)* ***ilisker, lisker***

libas (k) giysi, elbise

lidra (I) (k) altın sikke

lift (t) asansör

lisker (k) çapa, kazma *(krş.)* ***ilisker, lıskar***

luḫot (h), (t) levha, tahta

luvah (k) levha, tablet

luvaḫlar (h), (t) takvim

macar (k) öküz arabası

macmar (h), (t) kısa saplı atma mızrağı

maçt (t) direk

maḫrama (h), (k) havlu; başörtüsü, örtü

mahreç (k) bir tür çalgı

maḫta (k) 1. kepçe; kürek 2. ateşlik

maqas (k) makas

mandal (k) kapı mandalı, sürgü

mandolina (t) mandolin

mantar (h), (k) 1. mantar, tıpa 2. kazayağı, karapazı 3. mantar

manto (t) manto

maŋğala (k) satranç tahtası

marınarka (t) entari, fistan

markab (t) hayvanlarla çekilen araba; at arabası; şar *(krş.)* ***markav, markap***

markap (t) hayvanlarla çekilen araba; at arabası; şar *(krş.)* ***markab, markav***

markav (h), (t) hayvanlarla çekilen araba; at arabası; şar *(krş.)* ***markab, markap***

maşa (k) maşa, tutacak

maşapa (k) örtü; başörtüsü

maşina (t) araba

maşinke (k), (t) araç, cihaz; yazı makinesi, daktilo

maşt (t) direk

meḫtüb (k) mektup *(krş.)* ***mektüb, mektüp***

mektüb (k) mektup *(krş.)* ***meḫtüb, mektüp***

mektüp (k) mektup *(krş.)* ***meḫtüb, mektüb***

meküp (k) kayık, bot

menora (k) şamdan; lamba

merdiven (k) merdiven *(krş.)* ***merdüven, şardivan***

merdüven (k) merdiven *(krş.)* ***merdiven, şardivan***

meşarba (k) maşrapa, küçük kap *(krş.)* ***meşerbe***

meşerbe (k) maşrapa, küçük kap *(krş.)* ***meşarba***

metah (k) satılacak eşya, mal

metin (k) 1. fiçı, varil 2. katı, sağlam

metiy (k) kova

mıḫ (k) mıh, çivi *(krş.)* ***mıq***

mıq (k) mıh, çivi *(krş.)* mıḫ

mınçaq (k) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mınçaq, boy-mincak, boy-minçak, boy-munçak, muncaḫ, munçaq, muncek, muncek***

miknesayiler (h) pantolon

minder (k) minder

mokotert (t) kilden yapılmış kâse

motıka (h), (t) tirpidin, bahçe çapası

motor (t) motor

mum (k) mum

muncaḫ (t) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mınçaq, boy-mincak, boy-minçak, boy-munçak, mınçaq, munçaq, muncek, muncek***

muncek (h) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mınçaq, boy-mincak, boy-minçak, boy-munçak, mınçaq, muncaḫ, munçaq, muncek***

munçaq (k) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mınçaq, boy-mincak, boy-minçak, boy-munçak, mınçaq, muncaḫ, muncek, muncek***

muncek (h) kolye, gerdanlık *(krş.)* ***boy-mınçaq, boy-mincak, boy-minçak, boy-munçak, mınçaq, muncaḫ, munçaq, muncek***

nalın (k) nalın, takunya

navitslär (t) pantolon

nalçe (k) nalça, ayakkabı topuklarına çakılan demir parçası *(krş.)* ***nelçe***

nelçe (k) *(krş.)* ***nalçe***

oboz (t) atlı araba katarı; ağırlık

ocak (h) ocak *(krş.)* ***ocaq, oçaḫ, oçak, oçaq, ocak, uçaq***

ocaq (k) ocak *(krş.)* ***ocak, oçaḫ, oçak, oçaq, ocak, uçaq***

oçaḫ (t) ocak *(krş.)* ***ocak, ocaq, oçak, oçaq, ocak, uçaq***

oçak (t) ocak *(krş.)* ***ocak, ocaq, oçaḫ, oçaq, ocak, uçaq***

oçaq (k) ocak *(krş.)* ***ocak, ocaq, oçaḫ, oçak, ocak, uçaq***

odverya (h) kapı; pervaz

ofuruq (k) sapan *(krş.)* ***oporok, ufuruq***

ohel moed (h) buluşma çadırı

ok (h), (t) ok *(krş.)* ***oq***

oq (k) ok *(krş.)* ***ok***

oqluv (k) oklava

olturus (h) oturulacak yer; sandalye; koltuk ***olturuş***

olturuş (t) oturulacak yer; sandalye; koltuk *(krş.)* ***olturus***

olturuşçoḫ (t) küçük koltuk, küçük sandalye

oporok (h), (t) sapan *(krş.)* ***ofuruq, ufuruq***

oraḫ (t) 1. hasat 2. orak *(krş.)* ***orak, oraq***

orak (h) orak *(krş.)* ***oraḫ, oraq***

oraq (k) orak *(krş.)* ***oraḫ, orak***

orunduk (h) yatak *(krş.)* ***orunduq***

orunduq (k) yatak; oturulacak yer; yüksek yer *(krş.)* ***orunduk***

otluq (k) yemlik

oymak (h) yüksük *(krş.)* ***oymaq***

oymaq (k) yüksük *(krş.)* ***oymak***

oyun savut (t) müzik aleti

oyunçaḫ (t) oyuncak *(krş.)* ***oyuncak***

oyuncak (h) oyuncak *(krş.)* ***oyunçaḫ***

öçek (k) çatı, dam *(krş.)* ölçek, uçağ, üçäk, üçek

ölçek (k) çatı, dam *(krş.)* öçek, uçağ, üçäk, üçek

öläk (t) elek *(krş.)* ***eläk, elek (I), ölek***

ölek (t) elek *(krş.)* ***eläk, elek (I), öläk***

önkeç (k) çatal *(krş.)* ***enkeç, eŋkeç, yahnıqaç, yenikeç, yenkeç, yenkec***

önlik (k) önlük *(krş.)* ***enlik***

öreke (k) iğ, eğirmen

örkän (t) halat, urgan, ip *(krş.)* ***arkan, erken (II), örken***

örkänçek (t) küçük urgan, bağ, sicim *(krş.)* ***erkencik***

örken (k) halat, urgan, ip *(krş.)* ***arkan, erken (II), örkän***

örmek (k) perde, peçe, kafes

örti (k) örtü *(krş.)* ***erti, örti, örtü, örtüv***

örtkiç (k) örtü; peçe

örtü (k), (t) örtü *(krş.)* ***erti, örti, örtüv***

örtüv (k) örtü *(krş.)* ***erti, örti, örtü***

ösäk (t) sedye, teskere

özengi (k) üzengi *(krş.)* ***ezinge***

pabuç (k) pabuç, ayakkabı *(krş.)* ***papuç, papuc, popuç***

palto (t) palto

pandul (k) pandül, sarkaç

pantalon (k) pantolon

papuç (k), (t) pabuç, ayakkabı *(krş.)* ***pabuç, papuc, popuç***

papuççoḫ (t) terlik

papuc (h) pabuç, ayakkabı *(krş.)* ***pabuç, papuç, popuç***

para (k) para

paraḫod (k) vapur

parasol (t) şemsiye

parmaḫça (k) pencere parmaklığı, pencere ızgarası *(krş.)* ***barmaḫça, barmaca***

parvan (k) paravan

pasport (h), (t) pasaport

pältsa (t) gergef, kasnak

peç (t) soba, ocak *(krş.)* ***pec***

peki (k) ustura

pencere (h), (k) pencere *(krş.)* ***pıncıra***

perde (k) 1. perde 2. peçe, örtü

pergel (k) pergel

peştımal (k) peştamal

pec (h) soba, ocak *(krş.)* ***peç***

pıçaq (k) bıçak *(krş.)* bıçaq, bı***cak, biçaḫ, bicak***

pıncıra (h) pencere *(krş.)* ***pencere***

pıştav (k) piştov, tabanca

pianino (t) piyano

piyala (k), (t) cam *(krş.)* ***pyala***

plaşç (h), (t) yağmurluk

pokloda (h) yatak çarşafı

polin (k) şarap fıçısı *(krş.)* ***polon, polun, pulun***

polon (k) şarap fıçısı *(krş.)* ***polin, polun, pulun***

polun (k) şarap fıçısı *(krş.)* ***polin, polon, pulun***

pompa (k) pompa

popuç (t) pabuç, ayakkabı *(krş.)* ***pabuç, papuç, papuc***

poşı (k) poşu; kadın başörtüsü; peçe, örtü *(krş.)* ***poşu***

poşu (k) poşu; kadın başörtüsü; peçe, örtü *(krş.)* ***poşı***

poyezd (t) tren

prestire (t) çarşaf

prudel (t) 1. perde, peçe, kafes 2. saç

pul (k) para

pulun (k) poşu; kadın başörtüsü; peçe, örtü *(krş.)* ***polin, polon, polun***

puşka (t) kutu

puştov (k) piştov, tabanca

putkanye (h) atkı, argaç

pyala (h) cam *(krş.)* ***piyala***

radio (t) radyo

raf (k) raf *(krş.)* ***ıraf, rav***

raht (k) at takımı, eyer

raket (k) roket, füze

rav (h) raf *(krş.)* ***ıraf, raf***

rende (k) rende *(krş.)* ***irende***

reze (k) sürgü, kapı mandalı

ruba (k) giysi *(krş.)* ***urba, uruba***

saban (h), (k), (t) saban

sabun (k) sabun *(krş.)* ***sapun***

sadaq (k) okluk, ok kılıfı *(krş.)* ***sağdaq***

sagan (t) sahan, tabak benzeri kap *(krş.)* ***saḫan***

sağdaq (k) okluk, ok kılıfı *(krş.)* ***sadaq***

sağıt (k) 1. alet 2. silah 3.kap kacak *(krş.)* ***savut***

saḫan (k) sahan, tabak benzeri kap *(krş.)* ***sagan***

saḫsı (k) saksı *(krş.)* ***saqsı***

sakvacık (h) para kesesi

saqa (k) su varili

saqsı (k) saksı *(krş.)* ***saḫsı***

salıncaq (k) salıncak *(krş.)* ***selincek***

saltamarqa (k) kadın yeleği

salyan (k) perde

samavar (t) semaver *(krş.)* ***samovar***

samovar (t) semaver *(krş.)* ***samavar***

sancaq (k) sancak; bayrak

sançḫı (k) zıpkın *(krş.)* ***çançḫı, sançqı, canckı***

sançqı (k) zıpkın *(krş.)* ***çançḫı, sançḫı, canckı***

sandalye (k) sandalye

sandıq (k) sandık *(krş.)* ***sanduḫ, sanduq, sunduḫ, sunduk***

sandır (k) yaylı bir müzik aleti

sanduḫ (t) sandık *(krş.)* ***sandıq, sanduq, sunduḫ, sunduk***

sanduq (k) sandık *(krş.)* ***sandıq, sanduḫ, sunduḫ, sunduk***

santıraç (k) satranç, satranç tahtası; dikdörtgen ***santraç***

santraç (k) satranç, satranç tahtası; dikdörtgen *(krş.)* ***santıraç***

sapun (h), (t) sabun *(krş.)* ***sabun***

sayan (h), (t) etek, kadın giysisi

saz (II) (k) saz, bağlama

saz-çalğı (k) çalgı aleti, enstrüman *(krş.)* ***çalğı (I), calhı (I)***

sazağan (k) uçurtma

sefer (I) (h), (k), (t) kitap

selincek (k) salıncak *(krş.)* ***salıncaq***

selle (k) sepet

senür (k) çizme kalıbı, ayakkabı kalıbı

sepet (k) sepet

serçik (t) kibrit, kibrit çöpü

serga (t) küpe

serkik (k) kibrit

sernik (k) kibrit, kibrit çöpü

set (k) divan, kanepe

sezlik (h) kelime haznesi *(krş.)* sözlik, sözlük

sıbırtqı (k) süpürge *(krş.)* ***sıpırtqı, sipirki, sibirtki***

sılecek (k) havlu

sıloḫa (k) su kabı

sıncır (h), (t) zincir *(krş.)* ***cıncır, sıncıl, sincir, zıncıl, zıncıla, zıncır, zincil, zincir***

sıraça (k) kâse *(krş.)* ***sırça (I)***

sırça (I) (k) kâse *(krş.)* sıraça

sırğa (h), (k), (t) küpe

sıtakan (k) bardak

sızğıç (t) 1. kalem; hakkak kalemi 2. kalem, tüy (yazı için), kalem ucu *(krş.)* çızğıç, *cızhıc, cızıc*

sibirtki (h), (t) süpürge *(krş.)* sıbırtqı, sıpırtqı, sipirki

sikke (k) sikke

silah (k) silah

silecek (k) havlu

sincir (h) zincir *(krş.)* cıncır, sıncıl, sıncır, zıncıl, zıncıla, zıncır, zincil, zincir

singi (h) süngü; mızrak *(krş.)* söngü, süngi, süngü

sipirki (k) süpürge *(krş.)* sıbırtqı, sıpırtqı, sibirtki

sise (h) şişe *(krş.)* ***şişe***

skemle (k) iskemle *(krş.)* ***iskemle***

snur (h) 1. kurdele, şerit, bant 2. urgan, ip 3. bağ, kaytan, sicim *(krş.)* şnur

soba (h), (k), (t) soba; ocak

söngü (t) süngü; mızrak *(krş.)* ***singi, süngi, süngü***

sözlik (k) sözlük *(krş.)* ***sezlik, sözlük***

sözlük (k), (t) sözlük *(krş.)* ***sezlik, sözlik***

spol (t) yırtık pırtık, eski püskü giysi

stamed (k) hafif yünlü kumaş

stol (t) masa

stupır (h) havan; döveç

sulaḫ (k) sürahi *(krş.)* ***sulaḫi, suraḫi***

sulaḫi (k) sürahi *(krş.)* ***sulaḫ, suraḫi***

sunduḫ (t) sandık; büyük kutu *(krş.)* ***sandıq, sanduḫ, sanduq, sunduk***

sunduk (h), (t) sandık; büyük kutu; valiz *(krş.)* ***sandıq, sanduḫ, sanduq, sunduḫ***

supelka (t) kaval

suraḫi (k) sürahi *(krş.)* ***sulaḫ, sulaḫi***

surme (k) sürgü, tıkaz

suskun (h) kepçe

suspan (h) kefen; örtü

sustram (h) raf

sünger (k) sünger

süngi (k) süngü *(krş.)* ***singi, söngü, süngü***

süngü (k), (t) süngü *(krş.)* ***singi, söngü, süngi***

sürme (II) (k) sürgü

süzgüç (h), (t) süzgeç

şaatnez (k) keten kumaş

şaḫ tizi (h) satranç tahtası

şamdan (k) şamdan

şamından (k) şamdan

şapke (k) şapka

şardivan (k) merdiven *(krş.)* ***merdiven, merdüven***

şıda (t) 1. peçe, yüz örtüsü 2. perde 3. üstünü örtme, saklama

şimşir (k) kılıç

şinel (k) asker parkası, kalın palto

şişe (k), (t) şişe *(krş.)* ***sise***

şişman (I) (k) uzun manto, palto, kaban; kepenek *(krş.)* şuşman, şuşmen

şnur (t) 1. kurdele, şerit, bant 2. urgan, ip 3. bağ, kaytan, sicim *(krş.)* ***snur***

şofar (k) şofar, üflenerek çalınan hayvan boynuzundan yapılmış müzik aleti

ştepsel (t) elektrik fişi

şulhan (k) masa

şuşman (k) 1. dış giyim 2. sabahlık 3. cüppe; kırmızı leke, erguvanî leke *(krş.)* ***şişman (I), şuşmen***

şuşmen (k) cüppe, papaz cüppesi *(krş.)* ***şişman (I), şuşman***

tabaq (k) tabak

tabança (k) tabanca

tabut (h), (k), (t) tabut *(krş.)* ***dabut***

tac (h), (k), (t) 1. taç (h), (k), (t) 2. başörtüsü (k), (t) *(krş.)* ***taç***

taç (k) taç *(krş.)* ***tac***

taf (h), (t) tef *(krş.)* ***daf, def (I)***

tağarçıq (k) torba

taḫta (h), (k), (t) tahta

taḫya (k) takke

takkıc (h) askı

tambur (k) tambur

tapa (k) tıkaç, tapa, tıpa

taraca (k) pencere; ağız, delik, aralık, çukur *(krş.)* ***teräjä, terece, tereje, tereze, terjä***

taraḫ (t) tarak *(krş.)* ***tarak, taraq***

tarak (h) tarak *(krş.)* ***taraḫ, taraq***

taraq (k) tarak *(krş.)* ***taraḫ, tarak***

tarazu (t) terazi *(krş.)* ***tarazuv, terezi***

tarazuv (h), (t) terazi *(krş.)* ***tarazu, terezi***

tarelka (k) tabak

tarca (h) kalkan

tas (III) (k) tas, kâse

tasleken (k) 1. çanak, kâse; tas 2. bakır bardak *(krş.)* ***tesleken***

tava (h), (k), (t) 1. tava 2. levha

tavan (I) (h), (k), (t) 1. tavan 2. kiriş, kalas

tavan (II) (k) tencere

taz (I) (t) tas; çanak

telefon (t) telefon

telegrama (t) telgraf

teleke (k) teneke *(krş.)* ***teneke***

televiziya (t) televizyon

televizor (t) televizyon

tencere (k) tencere

teneke (k) teneke *(krş.)* ***teleke***

tepsi (h), (k), (t) tepsi

teräjä (t) pencere *(krş.)* ***taraca, terece, tereje, tereze, terjä***

terece (h), (k) pencere *(krş.)* ***taraca, teräjä, tereje, tereze, terjä***

tereje (t) pencere *(krş.)* ***taraca, teräjä, terece, tereze, terjä***

terezi (k) terazi *(krş.)* ***tarazu, tarazuv***

terjä (t) pencere *(krş.)* ***taraca, teräjä, terece, tereje, tereze***

terlik (k) terlik

tesbe (k) tespih *(krş.)* ***tespi, tespih, tespiy***

tesek (h) döşek, yatak *(krş.)* döşek, töşäk, töşek

tesleken (k) 1. çanak, kâse; tas 2. bakır bardak *(krş.)* ***tasleken***

tespi (k) tespih *(krş.)* ***tesbe, tespih, tespiy***

tespih (k) tespih *(krş.)* ***tesbe tespi, tespiy***

tespiy (k) tespih *(krş.)* ***tesbe, tespi, tespih***

testi (k) testi

tığan (k) hamur teknesi *(krş.)* ***tıhan***

tıhan (k) hamur teknesi *(krş.)* ***tığan***

tıqaç (k) tıkaç, tıpa

tırnavuç (k), (t) tırmık *(krş.)* ***tırnavuc***

tırnavuc (h) tırmık *(krş.)* tırnavuç

tırnavuclar (h) tırmık; tarak

tışaḫ (k) taç

tıycık (h) tıkaç, tıpa, mantar

tibe (h) kalkan

tiptegiler (h) pantolon *(krş.)* ***kiptegiler***

tirafon (t) şarap boşaltılan fıçı

tivme (h) 1. top, balon 2. kurşun, mermi

tiyiz (h) 1. keçe 2. at kılından yapılmış gömlek *(krş.)* ***kiyiz***

ton (I) (h), (k), (t) 1. giysi, elbise 2. kürk, manto, palto

tonçaḫ (t) palto, manto, giysi

top (I) (h), (k), (t) top

toplı (II) (k) toplu iğne, iğne

tozdurğuç (t) kalbur makinesi, harman savurma makinesi *(krş.)* ***tozdurhuc***

tozdurhuc (h) kalbur makinesi,

harman savurma makinesi *(krş.)* ***tozdurğuç***

töşäk (t) döşek, yatak *(krş.)* döşek, tesek, töşek

töşek (k) döşek, yatak *(krş.)* ***tesek, döşek, töşäk***

traukinis (t) tren

trempete (k) trampet

troleybus (t) troleybus

truba (t) boru

tulum (k) tulum

tuluv (k) tas; kap, küp, tabak

tuvaq (k) duvak *(krş.)* ***duvaq***

tüfek (k) tüfek *(krş.)* ***kefek, kiefek***

tüvmä (t) düğme *(krş.)* dügme

tsvek (t) çivi, mıh

uçağ (k) çatı, dam *(krş.)* öçek, ölçek, üçäk, üçek

ufuruq (k) sapan; mancınık *(krş.)* ***ofuruq, oporok***

ugav (k) müzik aleti

upraḫ (t) elbise, giyecek, giysi *(krş.)* ***uprak, upraq, yıpraq***

uprak (h) elbise, giyecek, giysi *(krş.)* ***upraḫ, upraq, yıpraq***

upraq (k) elbise, giyecek, giysi *(krş.)* ***upraḫ, uprak, yıpraq***

urba (k) giysi *(krş.)* ***ruba, uruba***

urbalıq çoğa (k) çuha, giysilik kumaş

uruba (k) giysi *(krş.)* ***ruba, urba***

ustra (k) ustura *(krş.)* ***ustura***

ustruba (k) dış giyim

ustura (k) ustura *(krş.)* ***ustra***

uzaq (I) (k) sürgü, kapı sürgüsü; kilit *(krş.)* ***izaḫ, yuzak***

üçäk (t) çatı, dam *(krş.)* öçek, ölçek, uçağ, üçek

üçek (k) çatı, dam *(krş.)* öçek, ölçek, uçağ, üçäk

ülgüç (k) ustura *(krş.)* ***iligic, ülüvüç, yiligic, yulğuç, yuluç***

üstruba (k) dış giyim

üsük (t) yüzük *(krş.)* ***ezik, izik, üzük, yüzük***

ütü (k), (t) ütü *(krş.)* ***iti (II)***

üzük (t) yüzük *(krş.)* ***ezik, izik, üsük, yüzük***

vagon (t) vagon

vağalar (t) terazi

vedra (k) kova, bakraç

venec (h), (t) taç *(krş.)* ***vinec***

vinec (h) taç *(krş.)* ***venec***

yaba (t) örtü

yabunur (h) örtü

yağlıq (k) mendil *(krş.)* ***yavlıq, yavluḫ, yavluk, yavluq***

yalav (h) urgan, ip, iplik

yançığ (k) çubuk, değnek, baston, asa

yançıḫ (t) 1. cep 2. cüzdan, para kesesi ***yançıq, yanc***ık

yançıq (k) cüzdan, para kesesi *(krş.)* ***yançıḫ, yanc***ık

yancık (h) cüzdan, para kesesi *(krş.)* ***yançıḫ, yançıq***

yarımcak (h) büst

yasan (h) silah

yastıḫ (t) yastık *(krş.)* ***yastık, yastıq***

yastık (h) yastık *(krş.)* ***yastıḫ, yastıq***

yastıq (k) yastık *(krş.)* ***yastıḫ, yastık***

yaşmaq (II) (k) peçe, yüz örtüsü; perde

yataḫ (t) yatak *(krş.)* ***yatak, yataq***

yataq (k) yatak *(krş.)* ***yataḫ, yatak***

yavlıq (k) örtü; başörtüsü; mendil *(krş.)* ***yağlıq, yavluḫ, yavluk, yavlu***

yavluḫ (t) havlu *(krş.)* ***yağlıq, yavlıq, yavluk, yavluq***

yavluk (h) havlu *(krş.)* ***yağlıq, yavlıq, yavluḫ, yavluq***

yavluq (k) örtü; başörtüsü; mendil *(krş.)* ***yağlıq, yavlıq, yavluḫ, yavluk***

yay (h), (t) yay *(krş.)* ***yaa, yaya***

yelek (II) (h), (k) yelek *(krş.)* ***elek (II)***

yelken (k) yelken

yenikeç (k) çatal *(krş.)* ***enkeç, eŋkeç, önkeç, yahnıqaç, yenkeç, yenkec***

yenkeç (k) çatal *(krş.)* ***enkeç, eŋkeç, önkeç, yahnıqaç, yenikeç, yenkec***

yenkec (h) çatal *(krş.)* ***enkeç, eŋkeç, önkeç, yahnıqaç, yenikeç, yenkeç***

yer (II) (t) eyer, palan *(krş.)* ***eger (II), er (II), ıhır***

yıbırıq (k) cezve *(krş.)* ***yıbrıq***

yıbrıq (k) cezve *(krş.)* yıbırıq

yıltrın (h) cam

yıpraq (k) iç çamaşırı, çamaşır *(krş.)* ***upraḫ, uprak, upraq***

yırhak (h) 1. yaba 2. çatal

yırtkınc (h) eski püskü giysi, eşya

yigen (h) dizgin; ağızlık *(krş.)* ***igen, yugän, yügen***

yine (h), (k) iğne *(krş.)* ***inä, ine***

yip (h), (k) ip *(krş.)* ***ip***

yiplik (k) iplik

yonhuc (h) kalem, hakkak kalemi; oyma kalemi

yonma (k), (t) 1. yontma, yontma işi; heykel 2. yontma put

yorğan (k) yorgan *(krş.)* ***yuvurğan***

yugän (t) dizgin *(krş.)* ***igen, yigen, yügen***

yulğuç (k) ustura *(krş.)* ***iligic, ülgüç, ülüvüç, yiligic, yuluç***

yuluç (k) ustura *(krş.)* ***iligic, ülgüç, ülüvüç, yiligic, yulğuç***

yuvğuç (k) lavabo *(krş.)* ***yuvğuş***

yuvğuş (k) lavabo *(krş.)* ***yuvğuç***

yuzak (h) sürgü, kapı sürgüsü; kilit *(krş.)* ***izaḫ, uzaq (I)***

yügen (k) koşum, at takımı, binek takımı *(krş.)* ***igen, yigen, yugän***

yüzbez (k) havlu

yüzük (k) yüzük *(krş.)* ***ezik, izik, üsük, üzük***

zarf (k) zarf

zaves (h) kapı rezesi, pencere rezesi, menteşe

zembil (k) sepet

zıncıl (k) zincir *(krş.)* cıncır, sıncıl, sıncır, sincir, zıncıla, zıncır, zincil, zincir

zıncıla (k) zincir *(krş.)* cıncır, sıncıl, sıncır, sincir, zıncıl, zıncır, zincil, zincir

zıncır (k) zincir *(krş.)* cıncır, sıncıl, sıncır, sincir, zıncıl, zıncıla, zincil, zincir

zincil (k) zincir *(krş.)* cıncır, sıncıl, sıncır, sincir, zıncıl, zıncıla, zıncır, zincir

zincir (k) zincir *(krş.)* cıncır, sıncıl, sıncır, sincir, zıncıl, zıncıla, zıncır, zincil

zontik (k) şemsiye

Beslenme

• Yiyecek

alyafa (h) yiyecek, besin

as (h) aş, yiyecek *(krş.)* ***aş (I)***

asamak (h) yiyecek, yemek *(krş.)* ***aşamaḫ***

asratlıq (k) yiyecek, gıda

aş (I) (k), (t) aş, yiyecek *(krş.)* ***as***

aş-suv (k) erzak

aşamaḫ (t) yiyecek, yemek *(krş.)* ***asamak***

ayaqlaq (k) koyun etinden yapılan börek ***ayaqlıq***

ayaqlıq (k) koyun etinden yapılan börek *(krş.)* ***ayaqlaq***

aynalıq (k) Şabat için Cuma günü hazırlanan yemek *(krş.)* ***aynelik***

aynelik (k) Şabat için Cuma günü hazırlanan yemek *(krş.)* ***aynalıq***

azıḫ (t) azık, erzak, yiyecek *(krş.)* ***azık, azıq***

azık (h) azık, erzak, yiyecek *(krş.)* ***azıḫ, azıq***

azıq (k) azık, erzak, yiyecek *(krş.)* ***azıḫ, azık***

baklava (k) baklava *(krş.)* ***baqlava***

baqlaşı (k) bakla çorbası

baqlava (k) baklava *(krş.)* ***baklava***

bal (h), (k), (t) bal

balpapa (h) ballı zencefilli kurabiye

bastırma (k) pastırma

bek (III) (h), (k) hamurdan yapılan ulusal Karay yemeği

beslev (h) yem

bılamıq (k) 1. bulanık, çamurlu 2. irmik, lapa

biber (k) biber

blin (t) krep

boğaça (k) poğaça

boḫon (h), (t) somun (ekmek)

bonfile (k) bonfile

bök (t) patates, et ve yağlı bir Karay yemeği

buğaça (k) mayasız ekmek; poğaça

bulgur (k) bulgur

cıhıt (h) peynir, koyun sütüyle yapılan peynir *(krş.)* çığıt

cımırta (k) yumurta *(krş.)* ımırtqa, imırtḫa, yemertka, yımertka, yımırta, yımırtḫa, yımırtka, yumırta, yumurta, yumurtḫa

cıybal (h) bal *(krş.)* çıy-bal, ciybal

ciybal (h) bal *(krş.)* çıy-bal, cıybal

çığıt (k), (t) peynir, koyun sütüyle yapılan peynir *c*ıhıt

çırçır (k), (t) etli börek

çırımçık (k) lor peyniri; süzme yogurt

çıy-bal (t) bal; şerbet, pekmez kıvamında tatlı su *(krş.)* *c*ıybal, ***ciybal***

dolma (k) dolma yemeği

et (I) (h), (k), (t) et

etles (h) yağsız yiyecek

etmäk (II) (t) ekmek *(krş.)* ***ekmek, etmek, ötmäk, ötmek***

etmek (h) ekmek *(krş.)* ***ekmek, etmäk (II), ötmäk, ötmek***

eynelik (k) Cuma günü yemeği

ezmä (t) marmelat

galka (t) hamur tatlısı

gannav (t) Karay yemeği, hamur köftesi

halva (k) helva *(krş.)* ***helva***

ḫamurdolma (k) mantı, makarna

ḫamurcuk (h) pasta, börek, kek vb. hamur işi

helva (k) helva *(krş.)* ***halva***

imambayıldı (k) imambayıldı

imırtḫa (t) yumurta *(krş.)* ***cımırta, ımırtqa, yemertka, yımertka, yımırta, yımırtḫa, yımırtka, yumurta, yumırta, yumurtḫa***

ivre (h) lapa, bulamaç

kahaynak (h) omlet, sahanda yumurta *(krş.)* ***kaynak***

kaşı (t) 1. lapa; bulamaç 2. karışıklık

kaşnik (t) poğaça, börek

katıh (t) katık, yemek

katlama (h), (t) peynirli kek, poğaça *(krş.)* ***qatlama***

katlançıḫ (t) etli puf böreği

kaygınaḫ (t) omlet, sahanda yumurta

kaymaḫ (t) kaymak, krema *(krş.)* ***kaymak***

kaymak (h) kaymak, krema *(krş.)* ***kaymaḫ***

kaynak (h) omlet, sahanda yumurta ***kahaynak***

kebab (k) kebap *(krş.)* ***kebap***

kebap (k) kebap *(krş.)* ***kebab***

kıbın (h), (t) kıbın, hamurdan yapılan milli Karay yiyeceği *(krş.)* ***qıbın***

kıbınçeḫ (t) küçük kıbın

kıbıten (h) etli yuvarlak börek, kıbın

kılaç (t) küçük francala ekmeği

kınıs (h) haşhaşlı kek *(krş.)* ***qınış (I)***

kınışçeḫ (t) haşhaş, üzüm ve erikten yapılmış kek

kıyma (h), (t) bağırsak; sucuk *(krş.)* qıyma

koldun (t) pelmeni, küçük hamur parçalarına sarılmış et kıyması *(krş.)* ***kuldun***

köbeti (k) köbete, etli börek çeşidi *(krş.)* ***követi, küveti***

köfte (k) köfte *(krş.)* ***küfte***

kömeç (k) yuvarlak büyük ekmek, yufka

követi (k) köbete, etli börek çeşidi *(krş.)* köbeti, küveti

követilik (k) köbete böreği için et

kuldun (t) pelmeni, küçük hamur parçalarına sarılmış et kıyması *(krş.)* ***koldun***

kuldunçoḫ (t) küçük pelmeni

küfte (k) köfte *(krş.)* köfte

küveti (k) köbete, etli börek çeşidi *(krş.)* köbeti, követi

qaqaç (k) kurutulmuş et

qaşqaval (k) bir tür koyun peyniri

qatıq (k) ekşi süt, yoğurt

qatlama (k) peynirli kek, poğaça *(krş.)* ***katlama***

qatmağ (k) helva

qavurma (k) kavurma, kavrulmuş et

qıbın (k) kıbın, hamurdan yapılan milli Karay yiyeceği *(krş.)* kıbın

qınış (I) (k) haşhaşlı kek *(krş.)* kınıs

qıyma (k) kıyılmış et *(krş.)* kıyma

qıymaq (k) krep

qoqoroz (k) patlamış mısır

qoşaf (k) hoşaf, komposto

quvurdaq (k) kızarmış et

laduşka (t) bir çeşit kek

leblebi (k) leblebi
man (II) (h), (k), (t) kudret helvası *(krş.)* ***manna***
manna (h) *(krş.)* kudret helvası ***man (II)***
nobat (t) bal, bal özü, nektar; petek *(krş.)* ***novad***
novad (h) bal, bal özü, nektar; petek *(krş.)* ***nobat***
oley (t) yağ *(krş.)* ***oleyok***
oleyok (h) yağ *(krş.)* ***oley***
oliva (t) 1. zeytin 2. zeytinyağı
ötmäk (t) ekmek *(krş.)* ***ekmek, etmäk (II), etmek, ötmek***
ötmek (k) ekmek *(krş.)* ***ekmek, etmäk (II), etmek, ötmäk***
pasta (k) lapa, bulamaç
peḫsimet (k) peksimet *(krş.)* ***peksimet***
peksimet (k) peksimet *(krş.)* ***peḫsimet***
penir (k) peynir *(krş.)* ***peynir***
peran (k) kurutulmuş et
perançıq (k) kurutulmuş et
peynir (k) peynir *(krş.)* ***penir***
pilav (k) pilav
pite (k) pide
salat (t) salata *(krş.)* ***salata***
salata (k) salata *(krş.)* ***salat***
sarıyağ (k) tereyağ *(krş.)* ***sarıyav***
sarıyav (h), (t) tereyağ *(krş.)* ***sarıyağ***
say (I) (h), (t) zeytinyağı
seker (h) şeker *(krş.)* şeker
simit (k) buğday unu
sislik (h) şiş kebabı, kızarmış et, ızgara *(krş.)* ***şişlik***
sit (h) süt *(krş.)* ***süt***
solaḫ (t) petek, bal peteği *(krş.)* ***solak, solaq***
solak (h) bal *(krş.)* ***solaḫ, solaq***
solaq (k) petek, bal peteği *(krş.)* ***solaḫ, solak***
sorba (h) çorba *(krş.)* şorba
sucuq (k) sucuk
sühber (k) şeker *(krş.)* ***sükker***
sükker (k) şeker *(krş.)* sühber
süt (k), (t) süt *(krş.)* ***sit***
sütker (k) tatlı
sütläş (k) sütlaç *(krş.)* ***sütleş***
sütleş (k) sütlaç *(krş.)* sütläş
şeker (k), (t) şeker *(krş.)* ***seker***
şişlik (t) şiş kebabı, kızarmış et, ızgara *(krş.)* ***sislik***
şorba (k), (t) çorba *(krş.)* ***sorba***
tort (t) pasta, kek
turşu (k) turşu
tutmaç (k), (t) erişte; şehriye *(krş.)* ***tutmac***
tutmac (h) erişte *(krş.)****tutmaç***
tuz (h), (k), (t) tuz

umaç (t) bir çeşit hamur yemeği

un (h), (k), (t) un

yağ (k) yağ *(krş.)* ***yav***

yav (h), (k), (t) yağ *(krş.)* ***yağ***

yayım (h), (k) 1. sayfa, kağıt 2. yassı ekmek, çörek, bazlama *(krş.)* ***yayın***

yayın (k) 1. sayfa, kağıt 2. yassı ekmek, çörek, bazlama *(krş.)* ***yayım***

yayim (k) krep *(krş.)* ***yayim, yayma, yaymac***

yayma (h), (k), (t) krep *(krş.)* ***yayim, yayma, yaymac***

yaymac (h) krep*(krş.)* ***yayim, yayma, yaymac***

yem (h), (k), (t) 1. yem; yiyecek, yemek 2. hayvan yemi 3. yem, yemleme

yemak (k) yiyecek, yemek *(krş.)* ***yemek***

yemek (k) yiyecek, yemek *(krş.)* ***yemak***

yemertka (h) yumurta *(krş.)* ***cımırta, ımırtqa, imırtḫa, yımertka, yımırta, yımırtḫa, yımırtka, yumırta, yumurta, yumurtḫa***

yemis (h) meyve, yemiş *(krş.)* ***yemiş***

yemiş (t) meyve, yemiş *(krş.)* ***yemis***

yımertka (h) yumurta *(krş.)* ***cımırta, ımırtqa, imırtḫa, yemertka, yımırta, yımırtḫa, yımırtka, yumırta, yumurta, yumurtḫa***

yımırta (k) yumurta *(krş.)* ***cımırta, ımırtqa, imırtḫa, yemertka, yımertka, yımırtḫa, yımırtka, yumırta, yumurta, yumurtḫa***

yımırtḫa (t) yumurta *(krş.)* cımırta, ımırtqa, imırtḫa, yemertka, yımertka, yımırta, yımırtka, yumırta, yumurta, yumurtḫa

yımırtka (h) yumurta *(krş.)* cımırta, ımırtqa, imırtḫa, yemertka, yımertka, yımırta, yımırtḫa, yumırta, yumurta, yumurtḫa

yuğa (t) çörek, pide

yumurta (k) yumurta *(krş.)* cımırta, ımırtqa, imırtḫa, yemertka, yımertka, yımırta, yımırtḫa, yımırtka, yumırta, yumurtḫa

yumurtḫa (t) yumurta *(krş.)* ***cımırta, ımırtqa, imırtḫa, yemertka, yımertka, yımırta, yımırtḫa, yımırtka, yumırta, yumurta***

• İçecek

ab (t) su

alkohol (t) alkol

araha (k) likör, votka, rakı ***ıraqı, raki, raqı***

ayran (h), (k), (t) ayran

bade (I) (k) şarap, içki

boza (k) boza ***buza***

buza (k) *(krş.)* ***boza***

çağır (k), (t) votka, şarap *(krş.)* ***cahır***

cahır (h) votka, şarap *(krş.)* ***çağır***

çay (h), (k) çay

çopra (k) 1. şarap 2. maya 3. köpük çöprä, ***cepre***

ğarbata (t) çay

ıraqı (k) rakı *(krş.)* ***araha, raki, raqı***

içki (k), (t) 1. içecek 2. içki, alkol 3. şölen ***icki***

icki (h) *(krş.)* ***içki***

kahve (k) kahve ***kava, kave, qahve***

kava (t) kahve *(krş.)* ***kahve, kave, qaḫve***

kave (h) kahve *(krş.)* ***kahve, kava, qahve***

qahve (k) kahve *(krş.)* ***kahve, kava, kave***

maḫsıma (k) boza

porter (k) sert ve koyu bir bira çeşidi

raki (h) likör, votka, rakı *(krş.)* ***araha, ıraqı, raqı***

raqı (k) rakı *(krş.)* ***araha, raki, ıraqı***

say (II) (h) şarap

serbet (h) şerbet; meyve suyu; şarap *(krş.)* şarbet, şerbet

sıra (II) (h), (t) bira

sit (h) süt *(krş.)* süt

su (k) su *(krş.)* ***suv, suy***

suv (h), (k), (t) su *(krş.)* ***su, suy***

suvsun (h), (t) 1. içecek 2. şarap

suy (k) su *(krş.)* ***su, suv***

süt (k), (t) süt *(krş.)* ***sit***

sütçök (t) süt

şampanski (k) şampanya

şarab (k) şarap *(krş.)* şarap

şarap (t) şarap *(krş.)* ***şarab***

şarbet (t) üzüm suyu *(krş.)* ***serbet, şerbet***

şerbet (k) şerbet; meyve suyu; şarap *(krş.)* ***serbet, şarbet***

şıra (II) (k) şıra; mayalanmamış üzüm suyu ***şira***

şira (k) şıra *(krş.)* şıra (II)

vina (h), (t) şarap

Din-İnanç

• Peygamber Adları

Abram (h), (k), (t) Avram, Avraham, İbrahim *(krş.)* ***Avraham, Avram***

Avram (h), (k), (t) Avram, Avraham, İbrahim *(krş.)* ***Abram, Avraham***

Avraham (h), (k), (t) Avram, Avraham, İbrahim *(krş.)* ***Abram, Avram***

Çaddıq (k) Hz. Nuh'un lakabı

Çemah (h), (k), (t) Mesih

David (h), (k), (t) Davut

Eliya (h), (t) Eliyah, peygamber adı *(krş.)* ***Eliyahu, İliyah***

Eliyahu (h), (t) Eliyah *(krş.)* ***Eliya, İliyah***

Habakkuk (h), (k), (t) Habakkuk, Yahudi peygamberlerden biri *(krş.)* ***Habakuk***

Habakuk (t) Habakkuk *(krş.)* ***Habakkuk***

Hoşea (t) Hoşea, Yahudi peygamberlerinden biri

İchak (h), (k), (t) İshak, Hz. İbrahim'in oğlu *(krş.)* ***İcḫak,*** İtshak, ***Yicḫak***

İliyah (h), (t) Eliyah, peygamber adı *(krş.)* ***Eliya, Eliyahu***

İcḫak (h) İshak, Hz. İbrahim'in oğlu *(krş.)* ***İchak, İcḫak, Yicḫak***

İtshak (h) İshak, Hz. İbrahim'in oğlu *(krş.)* ***İchak, İcḫak, Yicḫak***

İyov (t) Hz. Eyüp

Lot (h) Lut

Mahomet (t) Muhammed, Hz. Muhammed *(krş.)* ***Muhammed***

Moşe (h), (t) Musa, Hz. Musa

Moşuk (t) Musa isminin küçültme hâlli durumu

Muhammed (k), (t) Muhammed, Hz. Muhammed *(krş.)* ***Mahomet***

Novaḫ (t) Hz. Nuh

Yicḫak (h) İshak, Hz. İbrahim'in oğlu *(krş.)* ***İchak, İcḫak, İtshak***

• Dini Ritüeller

abdest (k) abdest *(krş.)* ***abdez***

abdez (k) abdest *(krş.)* ***abdest***

adaq (k) adak, yemin

Aftalar Ḫıcı (t) Haftalar Bayramı

Alaçıḫ Ḫıcı (t) Çardak bayramı

alğış (k), (t) hayır dua, takdis; şükür, övgü *(krş.)* ***alhıs***

alhıs (h) hayır dua, takdis; şükür, övgü *(krş.)* ***alğış***

avuz yabar (t) oruç

berna (k) hediye, armağan; kurban *(krş.)* ***bernä, berne***

bernä (t) hediye, armağan; kurban *(krş.)* ***berna, berne***

berne (h) hediye, armağan; kurban *(krş.)* ***berna, bernä***

birki (h) abdest, taharet, arınma

dua (k) dua *(krş.)* ***duva***

duva (k) dua *(krş.)* ***dua***

ibadet (k) ibadet

koltḫa (t) 1. rica, dilek 2. dua *(krş.)* ***koltka, qoltḫa, qoltqa***

koltka (h) 1. rica, dilek 2. dua *(krş.)* ***koltḫa, qoltḫa, qoltqa***

kurban (h), (t) kurban *(krş.)* ***qurban***

kuymaḫ (t) tanrıların şerefine şarabın toprağa dökülmesi *(krş.)* ***quymaq***

namaz (k) namaz

qınış (II) (t) Süvünç ayının 14'ü, Karay dini bayramı, tatili

qoltḫa (t) 1. rica, dilek 2. dua *(krş.)* ***koltḫa, koltka, qoltqa***

qoltqa (k) 1. rica, dilek 2. dua *(krş.)* ***koltḫa, koltka, qoltḫa***

qurban (k), (t) kurban *(krş.)* ***kurban***

quymaq (k) tanrıların şerefine şarabın toprağa dökülmesi *(krş.)* ***kuymaḫ***

mila (t) sünnet *(krş.)* ***mile***

mile (h) sünnet *(krş.)* ***mila***

Oraḫ Toyu (t) Orak Bayramı

orıç (k) oruç *(krş.)* ***oruç, oruc***

Ortançı Oruç (t) Ortancı oruç, Ulağ ayının 7. günü tutulan oruç

oruç (k), (t) oruç *(krş.)* ***orıç, oruc***

oruc (h) oruç *(krş.)* ***orıç, oruç***

sukkot (k) Sukot, Çardak bayramı

sunet (h) sünnet *(krş.)* ***sünet, sünnet***

sünet (k) sünnet *(krş.)* ***sunet, sünnet***

sünnet (k) sünnet *(krş.)* ***sunet, sünet***

şabaton (h) Şabat, Şabat ayini

Şevuot (k) Şavuot bayramı

Tımbıl Ḫıcı (t) Hamursuz Bayramı

tislik (h) 1. öğleden sonraki ayin 2. güney *(krş.)* ***tüşlük***

tüşlük (k), (t) 1. öğleden sonraki ayin 2. güney *(krş.)* ***tislik***

uruc (h) oruç

zekat (k) zekat *(krş.)* ***zeqat***

zeqat (k) zekat *(krş.)* ***zekat***

• Diğer İnanç Terimleri

abaḫ (t) put; ilah, tanrı *(krş.)* ***abak, abaq***

abak (h) put; ilah, tanrı *(krş.)* ***abaḫ, abaq***

abaq (k) put; ilah, tanrı *(krş.)* ***abaḫ, abak***

abul hayat (k) ölümsüzlük suyu, ab-ı hayat
acı (II) (h), (k) hacı *(krş.)* ***hacı***
açeret (t) kutsal toplantı, merasim
adaqlı (k) yeminli
Adonay (h), (t) Adonay, Tanrı
af (k) af, bağışlama *(krş.)* ***haf***
ahiret (k) ahiret *(krş.)* ***aḫrat, aḫret***
aḫlaflı (t) sünnetsiz *(krş.)* ***aḫlaflı, aklaflı, aqlaflı***
aḫrat (k) ahiret *(krş.)* ***ahiret, aḫret***
aḫratlik (k) ahiretlik *(krş.)* ***ahretlik***
aḫret (k) ahiret *(krş.)* ***ahiret, aḫrat***
ahretlik (k) ahiretlik *(krş.)* ***aḫratlik***
ahtı iman (k) kısmet, alın yazısı
aklaf (h), (t) 1. uç, sünnet derisi 2. sünnetsiz *(krş.)* ***aqlap***
aklaflı (h), (t) sünnetsiz *(krş.)* ***aḫlaflı, aqlaflı***
aqlaflı (k) sünnetsiz *(krş.)* ***aḫlaflı, aklaflı, aqlaflı***
aqlap (k) 1. uç, sünnet derisi 2. sünnetsiz *(krş.)* ***aklaf***
aldacı (k) ölüm meleği, Azrail
alhem (h), (k), (t) ilham; kutsal ruh *(krş.)* ***alḫem***
alḫem (t) ilham; kutsal ruh *(krş.)* ***alhem***
Allah (k) Allah
amen (h), (k), (t) amin
arel (k) sünnetsiz
aron şerti (t) ahit sandığı
asayış bag (k) cennet
avan (k), (t) suç, günah, kötülük
avançı (t) günahkâr, kötülük yapan *(krş.)* ***avancı***
avancı (h) günahkâr, kötülük yapan *(krş.)* ***avançı***
Avinu (h) Tanrı için kullanılan 'Babamız' anlamındaki kelime
ayrıḫsı (t) ayrı, ayrılan, özel, tahsis edilen; adanan, vakfedilen, kurban; kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (II)***
ayrıksı (I) (h) kutsal *(krş.)* ***ayruğ, ayruḫsı, ayruq, ayruqsı, ayruqsu***
ayrıksı (II) (h) ayrı, ayrılan, özel, tahsis edilen; adanan, vakfedilen, kurban; kutsal *(krş.)* ***ayrıḫsı***
ayruğ (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruḫsı, ayruq, ayruqsı, ayruqsu***
ayruḫsı (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruğ, ayruq, ayruqsı, ayruqsu***
ayruq (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruğ, ayruḫsı, ayruqsı, ayruqsu***
ayruqsı (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruğ, ayruḫsı, ayruq, ayruqsu***
ayruqsu (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruğ, ayruḫsı, ayruq, ayruqsı***
azasmak (h) günah, hata *(krş.)* ***azaşmaḫ***
azaşmaḫ (t) günah, hata *(krş.)* ***azasmak***
azız (k) aziz, kutsal *(krş.)* ***aziz***
aziz (h), (k), (t) aziz, kutsal *(krş.)* ***azız***

Baal (t) Baal, Kenanlıların bereket tanrısı

bağ-bostan (t) 1. bostan, sebze bahçesi 2. cennet ***bostan***

baş-yazış (t) alın yazısı, kader

bayit şeni (t) ikinci mabed, Bet ha-Mikdaş

bayram (k) bayram

be-Midbar (k) Sayılar kitabının İbranice adı

be-Reşit (k) Yaratılış kitabının İbranice adı

beg (k) 1. bey, bay, efendi 2. han, hükümdar 3. Tanrı *(krş.)* ***biy (I), bey***

beraḫa (h), (k) kutsama, takdis

Bet ha-Miqdaş (k), (t) Kutsal mabed

betdua (k) lanet, kargış, beddua

bey (k) 1. bey, bay, efendi 2. han, hükümdar 3. Tanrı *(krş.)* ***beg, biy (I)***

Bırğı Künü (t) Yom Teruah, Ayrıksı ayının yedinci günü

bibliya (t) mukaddes kitap

birdinli (h), (t) aynı dine mensup kimse

biy (I) (h), (k), (t) 1. bey, bay, efendi 2. han, hükümdar 3. Tanrı *(krş.)* ***beg, bey***

borçayğan (t) günahkâr, suçlu

bostan (k), (t) 1. bostan, sebze bahçesi 2. cennet *(krş.)* ***bağ-bostan***

Boşatlıḫ Künü (t) Kefaret günü

Boşet (t) Boşet putu

cabor (h) dini ritüelde serpme aracı *(krş.)* ***çabor, cobor***

caḫanam (k) cehennem *(krş.)* ***ceginem, ceğinnem, cehenem, cehinem, cehinnem, geğinnom***

cami (k) cami *(krş.)* ***cemi (II)***

canat (k) cennet *(krş.)* ***cennet***

cedaka (h), (t) sadaka *(krş.)* ***çedaka, sadaqa***

ceginem (h) cehennem *(krş.)* ***caḫanam, ceğinnem, cehenem, cehinem, cehinnem, geğinnom***

ceğinnem (h), (t) cehennem *(krş.)* ***caḫanam, ceginem, cehenem, cehinem, cehinnem, geğinnom***

cehenem (k) cehennem *(krş.)* ***caḫanam, ceginem, ceğinnem, cehenem, cehinem, cehinnem, geğinnom***

cehinem (h) cehennem *(krş.)* ***caḫanam, ceginem, ceğinnem, cehenem, cehinnem, geğinnom***

cehinnem (t) cehennem *(krş.)* ***caḫanam, ceginem, ceğinnem, cehenem, cehinem, geğinnom***

celali (k) Allah'a ait, tanrısal

cemi (II) (k) cami *(krş.)* ***cami***

cenan (k) cennetler

cennet (k) cennet *(krş.)* ***canat***

cımat (h) cemaat *(krş.)* ***camaat, cemaat, cımağat, cımahat, cımat***

cin (k) cin

cobor (h) dini ritüelde serpme aracı *(krş.)* ***çabor, cabor***

çabor (t) dini ritüelde serpme aracı ***cabor, cobor***

çedaka (k) sadaka *(krş.)* ***sadaqa, cedaka***

Deuteronomium (t) Tesniye kitabı *(krş.)* ***Devarim***

Devarim (k) Tesniye kitabı *(krş.)* ***Deuteronomium***

dindar (k) dindar *(krş.)* ***dinder***

dinder (k) dindar *(krş.)* ***dindar***

dinli (t) inanan, iman eden, din sahibi, dindar

dinlik (h) dini meseleler

dinsiz (h), (k), (t) dinsiz; ateist

dinsiz-imansız (k) dinsiz, dinsiz imansız

doḫan (h) Kenesalarda kutsal dolap önünde bulunan ve din adamlarının cemaati kutsadıkları yer

Dominikanski (t) Dominiken tarikatı

duhan (h), (k), (t) kahinlerin halkı selamladıkları yer

duhovni (k) rahip, papaz

eden (t) cennet

faşman (t) 1. günah; suç, kabahat 2. pişmanlık, nedamet *(krş.)* ***fasman, feşman, peşman***

fläştä (t) melek

gaḫam (h), (k), (t) haham, Karay dini lideri ***haḫam***

gan (k) cennet, cennet bahçesi *(krş.)* ***gan-eden***

gan-eden (t) cennet, cennet bahçesi *(krş.)* ***gan***

ganlaḫ (h) din adamı

Gabriel (h), (k), (t) vahiy meleği ***Gavriel***

Gavriel (h), (k), (t) vahiy meleği *(krş.)* ***Gabriel***

gazzan (k) hazan, Karay din adamı *(krş.)* ***hazan hazzan***

geğinnom (h), (t) cehennem *(krş.)* ***ceginem, ceğinnem, cehenem, cehinem, cehinnem***

geḫal (h) altar, sunak; tapınak; mihrap ***heḫal***

genesis (t) tekvin

gineḫ (h) günah *(krş.)* ***gunaḫ, günaḫ, güneḫ, yunah***

girsa (h), (t) aslına uygun, temel, gerçeklik; Kutsal kitabın basit ve lafzî yorumu (Karayca çevirisi) *(krş.)* ***pesat, peşat***

goy (k) ulus, halk, insanlar; Yahudi olmayanlar

gunaḫ (k) günah *(krş.)* ***gineḫ, günäḫ, güneḫ, yunah***

günäḫ (t) günah *(krş.)* ***gineḫ, gunaḫ, güneḫ, yunah***

günäḫ (t) günah *(krş.)* ***gineḫ, gunaḫ, güneḫ, yunah***

güneḫ (k) günah *(krş.)* ***gineḫ, gunaḫ, günäḫ, yunah***

hacı (k) hacı *(krş.)* ***acı (II)***

ḫaç (h) haç, istavroz *(krş.)* ***ḫac***

haçlı (k) vaftiz edilmiş

haḫam (h), (k), (t) haham, Karay dini lideri *(krş.)* ***gaḫam***

haḫan (h) Karay din adamı

ḫaq (II) (k) Allah

hallel (t) haleluyah, Tanrıyı övünüz

hasid (t) sofu, dindar; Ortodoks Yahudi ***hasit***

hasit (t) sofu, dindar; Ortodoks Yahudi *(krş.)* ***hasid***

ḫasil (k) Tanrı

haşem (k) tanrı

haşgaḫa (h), (k), (t) Tanrı'nın nezareti, denetimi, gözetimi, kader, yazgı

Haşmaday (k) Asmodeus

ḫac (h) haç, istavroz *(krş.)* ***ḫaç***

ḫaclamak (h) vaftiz

ḫaclanhan (h) vaftiz edilmiş, vaftiz edilen

ḫatat (h) günah sunusu

ḫattat (t) suç kurbanı

hattul celali (k) tanrı kelamı

Ḫayot (t) Hayot, melek

hazan (h), (t) hazan, Karay din adamı *(krş.)* ***gazzan, hazzan***

hazzan (h), (k), (t) hazan, Karay din adamı *(krş.)* ***gazzan, hazan***

helâl (k) helal, caiz, uygun *(krş.)* ***ḫelel***

helel (k) helal, caiz, uygun *(krş.)* ***helâl***

Ḫrıstiyan (h), (k), (t) Hristiyan

ḫuda (k) tanrı

ḫummas (h) Mukaddes kitap

Iramazan (k) Ramazan ayı *(krş.)* ***Ramazan***

ıstorlap (k) 1. ev tanrıları, idol, put 2. ev ve aile mabutları *(krş.)* ***istorlap, sturlab, sturlap***

ibadethane (k) ibadethane

ifrit (k) iblis, şeytan

imam (k) imam

İsmael eli (h) Müslüman

İslam (t) İslam

istorlap (k) put, tanrı heykeli; ilah, mabut, sanem *(krş.)* ıstorlap, sturlab, sturlap

kadaş (k) kutsal *(krş.)* ***kodeş, qadoş, qodeş***

kafir (k) kirli, pis; kâfir *(krş.)* ***kafur, kefir, küfür***

kafur (h), (t) kirli, pis; kâfir *(krş.)* ***kafir, kefir, küfür***

kahal (h), (k), (t) cemaat *(krş.)* ***kihila***

karatonlu (h), (t) papaz

Karay (h), (t) Karay, Karay Türkleri *(krş.)* ***Qaray, Qarayım***

Katolik (t) Katolik

kefir (h) kirli, pis; kâfir *(krş.)* ***kafir, kafur, küfür***

kenesa (h), (k), (t) Karay dininin ibadethanesi *(krş.)* ***kensa***

kensa (h), (t) Karay dininin ibadethanesi *(krş.)* ***kenesa***

keruv (k) melek *(krş.)* ***keruvim***

keruvim (t) melek *(krş.)* ***keruv***

kihila (k) cemaat *(krş.)* ***kahal***

kilise (k) kilise *(krş.)* ***kilse, klise***

kilse (k) kilise *(krş.)* ***kilise, klise***

kippur (k) Kipur, kefaret günü

kiyamet (k) kıyamet

klise (k) kilise *(krş.)* ***kilise, kilse***

kodeş (h), (t) kutsal *(krş.)* ***kadaş, qadoş, qodeş***

kohen (k), (t) kohen, rahip, papaz

Koran (h), (t) Kur'an-ı Kerim *(krş.)* ***Quran (III)***

kumğuna (t) vaftiz babası

kurban (h), (t) kurban *(krş.)* ***qurban***

kuymaḫ (t) tanrıların şerefine şarabın toprağa dökülmesi *(krş.)* ***quymaq***

küfür (k), (t) kafir, kafirlik; küfür *(krş.)* ***kafir, kafur, kefir***

qaburtıq (k) Hamursuz (Fısıh) Bayramında yenen mayasız ekmek; ince, düz, taze ekmek

qadoş (k) kutsal *(krş.)* ***kadaş, kodeş, qodeş***

qahal (k) cemaat, topluluk, Karay ya da Rabbani cemaati

qaraton (k) keşiş, karabaş; papaz; rahip

Qaray (k), (t) Karay, Karay Türkleri *(krş.)* ***Karay, Qarayım***

Qarayım (k), (t) Karay, Karay Türkleri *(krş.)* ***Karay, Qaray***

qarğalata (k) 1. Karay mitolojisinde cezalandırıcı baba 2. kötülük putu; korkuluk

qodeş (k) kutsal *(krş.)* ***kadaş, kodeş, qadoş***

qul (k) kul, köle *(krş.)* ***kul***

Quran (III) (k) Kur'an-ı Kerim *(krş.)* ***Koran***

qurban (k), (t) kurban *(krş.)* ***kurban***

quymaq (k) tanrıların şerefine şarabın toprağa dökülmesi *(krş.)* ***kuymaḫ***

macca (h), (k), (t) Pesah bayramında yenilen mayasız ekmek *(krş.)* ***maççа, maca***

maççа (h), (k), (t) Pesah bayramında yenilen mayasız ekmek *(krş.)* ***macca, maca***

malaçeḫ (t) melek; çocuk

malaḫ (h), (t) melek *(krş.)* ***meleḫ, melek, meleq***

Masiyaḫ (h) Mesih *(krş.)* ***Maşiyah***

Maşiyah (k), (t) *(krş.)* ***Masiyaḫ***

maca (h), (k), (t) Pesah bayramında yenilen mayasız ekmek *(krş.)* ***macca, maççа***

meleḫ (h) kral *(krş.)* ***malaḫ, melek, meleq***

melek (k) melek *(krş.)* ***malaḫ, meleḫ, meleq***

meleq (k) melek *(krş.)* ***malaḫ, meleḫ, melek***

Mevla (k) Mevla, Allah

mibarek (k) mübarek, kutsal; bereketli mübarek

midraş (h), (t) dini okul

migdaş (t) mukaddes, kutsal yer, mâbed, tapınak *(krş.)* ***mikdaş***

Miḫael (t) Mikail, büyük meleklerden biri

mikdaş (h), (t) mukaddes, kutsal yer, mâbed, tapınak *(krş.)* ***migdaş***

minha (k) kurban, adak

mişkan (k) seyyar Yahudi tapınağı, çadır

mizbaḫ (h), (t) altar, sunak *(krş.)* ***mizbeah, mizbeyaḫ***

mizbeah (k) altar, sunak *(krş.)* ***mizbaḫ, mizbeyaḫ***

mizbeyaḫ (h) altar, sunak *(krş.)* ***mizbaḫ, mizbeah***

mizmor (h) Zebur

muhti (k) müftü

Muslim (k), (t) Müslüman *(krş.)* ***Musulman, Müslim, Müsliman***

Musulman (k), (t) Müslüman *(krş.)* ***Muslim, Müslim, Müsliman***

Müslim (k), (t) Müslüman *(krş.)* ***Muslim, Musulman, Müsliman***

Müsliman (t) Müslüman *(krş.)* ***Muslim, Musulman, Müslim***

Müslimli (t) Müslüman

navi (h), (t) peygamber *(krş.)* ***nebi***

nebi (k) peygamber *(krş.)* ***navi***

nevelan (h) ilahi

ohel moed (h) buluşma çadırı

ola (h), (t) kurban, kurban verme,

kurban kesme, sunma

parasa (h) kutsal kitap bölümü *(krş.)* ***paraşa, pareşa***

paraşa (k) kutsal kitap bölümü *(krş.)* ***parasa, pareşa***

pareşa (k) kutsal kitap bölümü *(krş.)* ***parasa, paraşa***

papaz (k) 1. kral 2. papaz, rahip

pekla (t) cehennem

periz (k) perhiz, oruç

pesaḫ (h), (t) Pesah, Paskalya

pesat (h) aslına uygun, temel, gerçeklik; Kutsal kitabın basit ve lafzî yorumu (Karayca çevirisi) *(krş.)* ***girsa, peşat***

peşat (t) aslına uygun, temel, gerçeklik; Kutsal kitabın basit ve lafzî yorumu (Karayca çevirisi) *(krş.)* ***girsa, pesat***

peygamber (k) peygamber

pismilla (k) Allah'ın adıyla, bismillah *(krş.)****pismillah***

pismillah (k) Allah'ın adıyla, bismillah *(krş.)* ***pismilla***

piyut (h), (t) ilahi, dini şarkı

put (k) put

Rab (k) Rab, Allah

Rabban (h), (t) 1. Yahudi 2. Talmudist, Rabban

Rabbanka (t) Kadın Yahudi

Rabbanlık (h), (t) Yahudilik

Rabbanski (h), (t) Yahudi

rabbenu (k) önderimiz

rabbi (k) Tanrım

Rafaimliler (t) Şeol gününde ölenler

Ramazan (k) Ramazan ayı *(krş.)* ***Iramazan***

raşa (h), (k), (t) günahkâr; kötü, habis

rebbi (k) haham, Yahudi papazı *(krş.)* ***rebi***

rebi (k) haham, Yahudi papazı *(krş.)* ***rebbi***

Refael (t) Refael, melek

ribbi (h), (t) 1. haham, rabbi 2. efendi, sahip, hz. 3. öğretmen, hoca

sadaqa (k) sadaka *(krş.)* ***çedaka, cedaka***

saytan (h) şeytan *(krş.)* ***seytan, şaytan, şıytan***

seder (k) Fısıh bayramındaki törensel akşam yemeği

Sedom (t) Sodom, Tanrı'nın yok ettiği şehir

serafim (t) melek

seytan (h) şeytan *(krş.)* ***saytan, şaytan, şıytan***

sofı (k) sofu, dindar

sturlab (t) 1. ev tanrıları, idol,

put 2. ev ve aile mabutları *(krş.)* ***ıstorlap, istorlap, sturlap***

sturlap (h), (k) 1. ev tanrıları, idol, put 2. ev ve aile mabutları *(krş.)* ***ıstorlap, istorlap, sturlab***

şamaş (h), (t) tapınakta görevli kişi

şambaş (k) tapınakta mum yakmakla görevli kişi

şammaş (h), (t) tapınak hizmetçisi

şaytan (k) şeytan *(krş.)* ***saytan, seytan, şıytan***

şehina (t) Tanrı'nın varlığı; Tanrı huzuru; ilahi varlık

şeytan (k) şeytan *(krş.)* ***saytan, şaytan, sıytan***

şıytan (t) şeytan *(krş.)* ***saytan, seytan, şaytan***

şıytançeḫ (t) cin, şeytan

taala (k) teala, yüce

taḫya (k) takke

talit (k) tallit,Yahudi ve Karay inancında erkeklerin taktıkları şal

Talmud (h), (t) Talmud

tanri (k) tanrı *(krş.)* ***tanrı, tendri, tenri, teŋri***

tanuvcu (h) ateist, Tanrı'ya inanmayan; dinsiz *(krş.)* ***tanuvçı, tanuvçu, tanıvçı, tanuvçı***

tanrı (k) tanrı *(krş.)* ***tanri, tendri, tenri, teŋri***

tefila (k) dua *(krş.)****tefiŋla, tıfilä, tefile, tefilla***

tefile (h) dua *(krş.)* ***tefila, tefiŋla, tıfilä, tefilla***

tefilla (h), (t) dua *(krş.)* ***tefila, tefile, tefiŋla, tıfilä***

tefiŋla (t) dua *(krş.)* ***tefila, tefile, tefilla, tıfilä***

tendri (h) tanrı *(krş.)* ***tanri, tanrı, tenri, teŋri***

tenri (k), (t) tanrı *(krş.)* ***tanri, tanrı, tendri, teŋri***

teŋri (k) tanrı *(krş.)* ***tanri, tanrı, tendri, tenri***

teruma (h) kurban, ihsan

tesbe (k) tespih *(krş.)* ***tespi, tespih, tespiy***

tespi (k) tespih *(krş.)* ***tesbe, tespih, tespiy***

tespih (k) tespih *(krş.)* ***tesbe tespi, tespiy***

tespiy (k) tespih *(krş.)* ***tesbe, tespi, tespih***

teşuva (h) tövbe

tıfilä (h), (t) dua *(krş.)* ***tefila, tefile, tefilla, tefiŋla***

tımbıl (h), (k), (t) Fısıh bayramı çöreği

Tihilim (h) Zebur

tora (h), (k), (t) kanun, hukuk, yasa; Tora, Tevrat *(krş.)* törä, töre, tere

tovda (k) kurban *(krş.)* ***tuvda***

törä üv (t) kenesa, töre evi

tuvda (k) kurban *(krş.)* ***tovda***

uçmağ (k) cennet *(krş.)* ***uçmaḫ (II)***

uçmaḫ (II) (k), (t) cennet *(krş.)* uçmağ

Vaera (h) 'o göründü' anlamında olup yıllık olarak okunan Tora'yı ifade eder

vala (k) vallahi, Allah için, Allah hakkı için ***vallahi***

vallahi (k) vallahi, Allah için, Allah hakkı için *(krş.)* ***vala***

viplis (t) iblis, şeytan

yaratıvçı (k) yaratıcı, Tanrı *(krş.)* ***yaratuvçu, yaratuvcu***

yaratuvçu (t) yaratıcı, Tanrı *(krş.)* ***yaratıvçı, yaratuvcu***

yaratuvcu (h) yaratıcı, Tanrı *(krş.)* ***yaratıvçı, yaratuvçu***

yartısan (t) yirmi beşinci gün, Pentekot'un yirmi beşinci günü, Paskalya ve Pentekot arasındaki dönemi ifade eder

Yasin (k) Kuran'ın 36. suresinin adı

yatır (III) (k) yatır, evliya

yavan (h), (t) asker; Ortodoks, Yunan, Rus

yavur (k) kâfir, gâvur

yazıḫ (t) günah; suç, hata *(krş.)* ***yazık, yazıq (I)***

yazık (h) günah; suç, hata *(krş.)* ***yazıḫ, yazıq (I)***

yazıq (I) (k) günah; suç, hata *(krş.)* ***yazıḫ, yazık***

yegüv (t) Katolik kilisesi

yek (h) cin, şeytan, iblis

yevarehha adonay (t) Tanrı seni kutsasın

yiplis (h) 1. vahşi hayvan 2. şeytan

yirik (h) 1. kutsal yerleri ziyaret; hac 2. akın; ziyaret etme

yunah (k) günah *(krş.)* ***gineḫ, gunaḫ, günäḫ, güneḫ***

yunahkâr (k) günahkâr; suçlu

zemer (h), (k), (t) ilahi; mezmur

• Zamirler

alar (h), (k), (t) onlar, 3. çoğul kişi zamiri

alarca (k) onlara göre *(krş.)* ***alarça***

alarça (k) onlara göre *(krş.)* ***alarca***

alarçasına (k) onlara göre

alayı (k) hepsi, tamamı, tümü

anar (h) ona, 3. tekil kişi zamirinin yönelme durumu *(krş.)* ***aŋar***

anavı (k) onu, şu *(krş.)* ***anavu***

anavu (k) onu, şu *(krş.)* ***anavı***

anımba (h), (t) onunla

anın (h), (t) onun, 3. tekil şahıs zamirinin ilgi durumu *(krş.)* ***anıy***

anınüçün (h), (t) onun için

anıŋça (k) ona göre

anıy (h) onun, 3. tekil şahıs zamirinin ilgi durumu *(krş.)* ***anın***

anlıḫ (t) bu, şu *(krş.)* ***anlık (I)***

anlık (I) (h) bu, şu *(krş.)* ***anlıḫ***

aŋar (k) ona, 3. tekil kişi zamirinin yönelme durumu *(krş.)* ***anar***

bana (k) bana, 1. tekil kişi zamirinin yönelme durumu *(krş.)* ***baŋa, ma (II), maya (II)***

baŋa (k) bana, 1. tekil kişi zamirinin yönelme durumu *(krş.)* ***bana, ma, maya (II)***

barça (k), (t) hepsi, tüm; her zaman, daima *(krş.)* ***barca***

barca (h) *(krş.)* ***barça***

ben (I) (k) ben, 1. tekil kişi zamiri *(krş.)* ***beŋ (I), men (I)***

bencileyin (k) benim gibi

beŋ (I) (k) ben, 1. tekil kişi zamiri *(krş.)* ***ben (I), men (I)***

berä (t) burada, bu tarafta; buraya, beriye *(krş.)* ***beri (II)***

bere (t) bura

beri (II) (h), (k) burada, bu tarafta; buraya, beriye *(krş.)* ***berä***

bis (h) biz, 1. çoğul kişi zamiri *(krş.)* ***biz***

biz (I) (h), (t) biz, 1. çoğul kişi zamiri *(krş.)* ***bis***

bo (h) bu

bular (t) bunlar

ez (h) öz, kendi, kendisi; bizzat yapılan *(krş.)* öz

gendi (k) kendi *(krş.)* ***kendi***

ğepsi (t) hepsi, çoğu *(krş.)* ***hepsi, hepisi, kebisi, kibisi, köpsü***

heçkes (k) hiç kimse

hepsi (k) herkes, hepsi *(krş.)* ğepsi, hepisi, kebisi, kibisi, köpsü

herbir (k) her bir, her biri

hergez (k) herkes *(krş.)* ***herkes***

herkes (k) herkes *(krş.)* ***hergez***

kaa (h) nerede *(krş.)* ***kayda, qayda***

kaan (h) nereden *(krş.)* ***kaydan, qaydan***

kança (t) kaç, ne kadar

karı (h) nereye, hangi yöne, hangi tarafa *(krş.)* ***kari, kayarı, kayri, keyre, qayra, qeyre***

kari (h) *(krş.)* ***karı, kayarı, kayri, keyre, qayra, qeyre***

karige (h) nereye, hangi yöne, hangi tarafa *(krş.)* ***qayrığa***

kayarın (h) nerede

kayda (h), (t) nerede *(krş.)* ***kaa, qayda***

kaydan (h), (t) nereden *(krş.)* ***kaan, qaydan***

kayri (h) nereye, hangi yöne, hangi tarafa *(krş.)* ***karı, kari, kayarı, keyre, qayra, qeyre***

kendi (k) kendi *(krş.)* ***gendi***

kim (h), (t) kim

kimes (h) kimse *(krş.)* ***kimse, kümse***

kimse (h), (k) kimse *(krş.)* ***kimes, kümse***

kimi (k) kimi, bazısı

kümeri (k) biri, birisi, kimisi, kimse kümersi

kümersi (k) biri, birisi, kimisi, kimse *(krş.)* kümeri

kümse (k) kimse *(krş.)* ***kimes, kimse***

qaç (k) kaç, ne kadar

qayda (k) nerede *(krş.)* ***kaa, kayda***

qaydan (k) nereden *(krş.)* ***kaan, kaydan***

qayra (k) nereye, hangi yöne, hangi tarafa *(krş.)* ***karı, kari, kayri, kayarı, keyre, qeyre***

qayrığa (k) nereye, hangi yöne, hangi tarafa *(krş.)* ***karige***

qeyre (t) nereye, hangi yöne, hangi tarafa *(krş.)* ***karı, kari, kayarı, kayri, keyre, qayra***

ma (II) (t) bana, 1. tekil kişi zamirinin yönelme durumu *(krş.)* ***bana, baŋa, maya (II)***

maya (II) (t) bana, 1. tekil kişi zamirinin yönelme durumu *(krş.)* ***bana, baŋa, ma (II)***

men (I) (h), (k), (t) ben, 1. tekil kişi zamiri *(krş.)* ***ben (I), beŋ (I)***

ne (h), (k), (t) 1. ne (hkt) 2. bir şey, şöyle bir (h), (k) 3. ne çeşit, ne tür (h), (k)

o (II) (k) 1. o, 3. tekil kişi zamiri 2. o, şu *(krş.)* ***ol***

ol (h), (t) 1. o, 3. tekil kişi zamiri 2. o, şu *(krş.)* ***o (II)***

öz (k), (t) öz, kendi, kendisi; bizzat yapılan *(krş.)* ***ez***

sa (t) sana, 2. tekil kişi zamirinin yönelme durumu *(krş.)* ***saya***

saya (t) sana, 2. tekil kişi zamirinin yönelme durumu *(krş.)* ***sa***

sen (h), (k), (t) sen, 2. tekil şahıs zamiri

siz (h), (k) siz, 2. çoğul şahıs zamiri

• Sıfatlar

abaza (k) aptal

abdal (k) aptal

abdıravuq (k) korkak, ürkek, çekingen; sinirli

acele (k) acele

acı (I) (k) 1. acı; keskin 2. acı, ağrı *(krş.)* ***aççı, açı, ac***ı, eççi

aç (k), (t) aç, acıkmış *(krş.)* ***ac***

aççı (k) 1. acı; keskin 2. dert, acı 3. acı, keskin *(krş.)* ***acı (I), açı, ac***ı, eççi

açı (k), (t) 1. acı; keskin 2. dert, acı 3. acı, keskin *(krş.)* ***acı (I), aççı, ac***ı, eççi

açıḫ (t) açık *(krş.)* ***açıq, ac***ık

açıq (k) açık *(krş.)* açıḫ, a***c***ık

açıq-seçik (k) açık seçik; dağınık, dağıtılmış, yayılmış

açırğandıruvçu (t) can sıkıcı, öfkelendiren, kızdıran; kötü

açırğanuvçu (t) meydan okuyan, küstahça davranan, hiddetlendiren, öfkelendiren

açıtadoğon (t) ekşi, ekşimiş *(krş.)* ***açıydoğon***

açıydoğon (t) ekşi, ekşimiş *(krş.)* açıtadoğon

açköz (k) açgöz

açuvlı (k) öfkeli *(krş.)* ***açuvlu, acuvlu***

açuvlu (k), (t) öfkeli *(krş.)* açuvlı, a***cuvlu***

adamça (k) insanca; nazikçe

adır (k) hazır *(krş.)* ***azır, hadır, hadir, hazır***

adlı (k) isimli, adlı, adı olan; ünlü

adlıq (k) ün, şöhret; anıt; işaret, sembol *(krş.)* ***atlıq***

adlıqlı (k) ünlü, meşhur; seçkin *(krş.)* ***atlıqlı***

adsız (h), (t) adsız, isimsiz

afacan (k) kızgın; deli; tedirgin

afaqanlı (k) kızgın, kaprisli

ağarğan (k) ağarmış, soluk

ağayturğan (k) akan

ağın (t) akan, akıcı

ağır (k) 1. ağır 2. zor *(krş.)* ***avur***

ağıvçı (k) inatçı

ağrısız (k) ağrısız

aharğan (k), (t) ağaran, beyazlayan

aḫçasız (t) parasız

aḫıŋlı (t) akıllı *(krş.)* ***akıllı, akıŋlı, aqıllı***

aḫır (I) (k) kararlı, sabit, istikrarlı

aḫlaflı (t) sünnetsiz *(krş.)* ***aḫlaflı, aklaflı, aqlaflı***

aḫsaḫ (t) aksak, topal *(krş.)* ***aqsaq***

ahsen (k) ahsen, pek güzel

akar (t) yabancı; tuhaf *(krş.)* ***aqar***

akıllı (h) akıllı *(krş.)* ***aḫıŋlı, akıŋlı, aqıllı***

akılsız (t) akılsız *(krş.)* ***aqılsız***

akıŋlı (t) akıllı *(krş.)* ***akıllı, akıŋlı, aqıllı***

akırın (h), (t) ağır, yavaş; yumuşak, hassas, tatlı

akırtıŋlı (t) dikkatli

aklaflı (h), (t) sünnetsiz *(krş.)* ***aḫlaflı, aqlaflı***

akmas (h) akmaz, su geçirmez

aksi (k) aksi, zıt, ters, karşıt

aqıllı (k) akıllı *(krş.)* ***aḫıŋlı, akıllı, akıŋlı***

aqılsız (k) akılsız *(krş.)* ***akılsız***

aqındı (k) akan, akmakta olan *(krş.)* ***aqıntı***

aqıntı (k) akan, akmakta olan *(krş.)* ***aqındı***

aqrıntı (k) dikkatli, tedbirli

aqsüyek (k) asil, soylu

alanğasar (k) dev *(krş.)* ***alankasar, alanqasar, alınğasar***

alankasar (h), (t) dev *(krş.)* ***alanğasar, alanqasar, alınğasar***

alanqasar (k) dev *(krş.)* ***alanğasar, alankasar, alınğasar***

alayıḫ (t) alışılmış, gündelik, sıradan *(krş.)* ***alayıḫ, alayıq, alayik***

alayıq (k) alışılmış, gündelik, sıradan *(krş.)* ***alayıḫ, alayiḫ, alayik***

alayiḫ (h), (t) alışılmış, gündelik, sıradan *(krş.)* ***alayıḫ, alayik, alayıq***

alayik (h) alışılmış, gündelik, sıradan *(krş.)* ***alayıḫ, alayiḫ, alayıq***

alçaq (k) alçak, düşük; alçak, değersiz, adi

aldal (h) aldatan, yalancı, hilekâr

alğışlı (k), (t) kucanmış, kutsal *(krş.)* ***alhıslı***

alındahı (h) öndeki

alışıq (k) alışık, alışmış

alt (k) alt, aşağı; bu arada; sonunda

altın (h), (k), (t) altın

altınlı (h), (t) altın kaplamalı, yaldızlı

alt-üst (k) altüst, dağınık, karışık

amansız (k) amansız, acımasız,

merhametsiz

anlamavcu (h) anlamayan, kavramayan, anlayışsız

anlavçu (t) anlayışlı, anlayan

anlavlu (t) anlaşılır, açık; anlayışlı, bilgili

anlavluḫ (t) anlam, anlamlı

anlavsuz (t) anlamsız

anlavcu (h) anlayan, bilen; zeki *(krş.)* ***aŋlavçı, aŋlavçu***

anlıḫ (t) bu, şu *(krş.)* ***anlık (I)***

anlık (I) (h) bu, şu *(krş.)* ***anlıḫ***

aŋlavçı (k) anlayan, bilen; zeki *(krş.)* ***aŋlavçu, anlavcu***

aŋlavçu (k), (t) *(krş.)* anlayan, bilen; zeki ***aŋlavçı, anlavcu***

aŋlayışlı (k) anlayışlı

aŋlayışsız (k) anlayışsız

ap-açıq (k) apaçık, çok açık, çok belirgin ***appaçıq***

ap-al (k) kıpkırmızı

ap-aq (k) bembeyaz ***appak***

ap-arıq (k) çok zayıf, çok ince

apak (h) beyaz

appaçıq (k) apaçık, çok açık, çok belirgin ***ap-açıq***

appak (h) bembeyaz *(krş.)* ***ap-aq***

aran-avuz (k) obur

arçal (k) tembel, miskin, uyuşuk; tembellik, avarelik, işsizlik *(krş.)* ***arçel***

arçel (k) tembel, miskin, uyuşuk; tembellik, avarelik, işsizlik *(krş.)* ***arçal***

arel (k) sünnetsiz

arığan (k), (t) zayıf, cılız, zayıf düşmüş, hasta; yorgun; susuzluk çeken

arıḫ (t) zayıf, cılız, güçsüz *(krş.)* ***arık, arıq (I)***

arık (h) zayıf, cılız, güçsüz *(krş.)* ***arıḫ, arıq (I)***

arıq (I) (k) zayıf, cılız, güçsüz *(krş.)* ***arıḫ, arık***

arıqcan (k) hastalıklı, sağlıksız, cılız, zayıf

arınmus (h) temiz, temizlenmiş, arınmış

ari (II) (k) çıplak, hür

arsız (h), (k) 1. arsız, utanmaz 2. aybaşı durumunda olan kadın *(krş.)* ***aruvsız***

artığaç (t) fazla, artan, artık, ek *(krş.)* ***artıhac***

artıḫ (t) artık, artan, fazla; daha fazla, aşırı; zaten, çoktan *(krş.)* ***artık, artıq***

artıhac (h) fazla, artan, artık, ek *(krş.)* ***artığaç***

artqaç (k) artan, kalan, artık; gereksiz *(krş.)* ***artqıç***

artqıç (k) artan, kalan, artık; gereksiz *(krş.)* ***artqaç***

aruv (h), (k), (t) temiz, pak, arı, saf

aruvsız (k) 1. pis, temiz olmayan 2. aybaşı durumunda olan kadın *(krş.)* ***arsız***

asadohan (h) geçici

asaha (h) aşağı, alt *(krş.)* ***aşa, aşağa, aşağı***

asaharı (h) aşağı, aşağıda, aşağıya, alt

asahartahı (h) aşağıdaki; sonraki

asayıslı (h) güzel, huzurlu

ası (k) asi, başkaldıran, isyankâr

asıkkan (h) aceleci

askan (h) geçmiş *(krş.)* ***aşḫan, aşqan***

askanlık (h) geçmiş, geçmişe ait *(krş.)* ***aşḫanlıḫ***

askara (h) aşikâr, açık, belli *(krş.)* ***aşkara, eşkere, aşqara***

ast (k) alt

aşa (k) aşağı, alt *(krş.)* ***asaha, aşağa, aşağı***

aşadaqı (k) aşağıdaki, alttaki *(krş.)* ***aşağarğı***

aşağa (k), (t) aşağı, alt *(krş.)* ***asaha, aşa, aşağı***

aşağarğı (k) aşağıdaki, alttaki *(krş.)* aşadaqı

aşağı (k) aşağı, alt *(krş.)* ***asaha, aşa, aşağa***

aşḫan (t) geçmiş *(krş.)* ***askan, aşqan***

aşırın (k) gizli, saklı *(krş.)* ***yasırın, yaşırın***

aşkara (t) aşikâr, açık, belli *(krş.)* ***askara, aşqara, eşkere***

aşkarılmaḫ (t) malum, aşikar

aşkekli (k) geniş

aşqara (k) aşikâr, açık, belli *(krş.)* ***askara, aşkara, eşkere***

aşna (k) âşinâ

aşnalıq (k) tanıdık, bildik

aşsız (t) yemeksiz, aç

ateşli (k) ateşli

atlıqlı (k) ünlü, meşhur; seçkin *(krş.)* ***adlıqlı***

ac (h) aç, acıkmış *(krş.)* aç

acı (h) 1. acı; keskin 2. dert, acı 3. acı, keskin *(krş.)* ***acı (I), aççı, açı, eççi***

acık (h) açık *(krş.)* açıḫ, açıq

acuvlu (h) öfkeli *(krş.)* açuvlı, açuvlu

attum (h), (t) ahmak, budala, aptal

avaldağı (h), (t) evvelki; eski, kadim, eski zamanlara ait, ezelden beri mevcut olan *(krş.)* ***eveldegi***

avalğı (h), (t) evvelki, evvelki 1 . eski, kadim, tarihi, geçmiş; evvelki 2. ilk, ilkel, iptidai 3. dede, ecdat, atalar

avanlıḫsız (t) günahsız, kötülükten uzak

avancı (h) günahkâr, kötülük yapan *(krş.)* ***avançı***

avara (h), (k) 1. avare, boş, aylak 2. endişe, kaygı 3. kötü, fena; talihsiz *(krş.)* ***avare***

avare (t) 1. avare, boş, aylak 2. endişe, kaygı 3. kötü, fena; talihsiz *(krş.)* ***avara***

avbav (k) 1. hafif tuzlu 2. hafif acımsı

avlaḫ (t) 1. uzak 2. geniş, engin, ferah 3. serbest, özgür *(krş.)* ***avlak, avlaq***

avlaḫ canlı (t) açgözlü

avlaḫsız (t) sınırlı, kısıtlı, dar; umutsuz

avlak (h) 1. uzak 2. geniş, engin, ferah 3. serbest, özgür *(krş.)* ***avlaḫ, avlaq***

avlaq (k) 1. uzak 2. geniş, engin, ferah 3. serbest, özgür *(krş.)* ***avlaḫ, avlak***

avruvlı (k) ağrılı *(krş.)* ***avruvlu***

avruvlu (t) ağrılı *(krş.)* ***avruvlı***

avur (h), (k), (t) 1. ağır 2. zor *(krş.)* ağır

avurluḫsuz (t) hafif; kolay

avuzlu (t) ağızlı

ayalğan (k) 1. rezil, şerefsiz 2. mahrum, yoksun

ayan (k) belli, açık, ayan

ayan-beyan (k) besbelli, apaçık, ayan beyan

ayavçı (k) 1. koruyan, esirgeyen, himaye eden; merhametli, vicdanlı 2. kurtarıcı; mesih *(krş.)* ***ayavçu, ayavcu***

ayavçu (t) 1. koruyan, esirgeyen, himaye eden; merhametli, vicdanlı 2. yasaklayan, izin vermeyen 3. esirgeyen, vermeyen *(krş.)* ***ayavçı, ayavcu***

ayavcu (h) . koruyan, esirgeyen, himaye eden; merhametli, vicdanlı 2. kurtarıcı; mesih *(krş.)* ***ayavçı, ayavçu***

aydın (k) aydın, ışıklı, açık, parlak

aydınlı (k) parlak

ayınıq (k) aklı başında, ayık *(krş.)* ***aynıḫ, aynık***

ayıplı (h) hatalı, kusurlu, suçlu

ayırı (k), (t) ayrı *(krş.)* ***ayrı***

ayırıç (t) 1. ayrı, ayrık 2. müstakil, bağımsız, tek başına *(krş.)* ***ayrıç, ayrıc***

ayırıladohan (h) ayrılan, taşınabilir; mobilya

ayırılmış (t) ayrılmış, kopuk, bağlantısız

ayırıvçı (k) ayıran, bölen *(krş.)* ***ayıruvcu, ayiruvcu***

ayıruvcu (h) ayıran, bölen *(krş.)* ***ayırıvçı, ayiruvcu***

ayipli (h), (t) utanç verici, kötü

ayiruvcu (h) ayıran, bölen *(krş.)* ***ayırıvçı, ayıruvcu***

aylancık (h) bukalemun; hain, sinsi

aylık (k) aylık (takvimdeki ay) *(krş.)* ***aylıq (I)***

aylıq (I) (k) aylık (takvimdeki ay) *(krş.)* ***aylık***

aynı (k) aynı, eş, özdeş

aynıḫ (t) aklı başında, ayık *(krş.)* ***aynık, aynıq***

aynık (h) aklı başında, ayık *(krş.)* ***aynıḫ, ayınıq***

ayrı (k) ayrı *(krş.)* ***ayırı***

ayrıç (k) 1. ayrı, ayrık 2. müstakil, bağımsız, tek başına *(krş.)* ***ayırıç, ayrıc***

ayrıḫsı (t) ayrı, ayrılan, özel, tahsis edilen; adanan, vakfedilen, kurban; kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (II)***

ayrıksı (I) (h) kutsal *(krş.)* ***ayruğ, ayruḫsı, ayruq, ayruqsı, ayruqsu***

ayrıksı (II) (h) ayrı, ayrılan, özel, tahsis edilen; adanan, vakfedilen, kurban; kutsal ***ayrıḫsı***

ayrıc (h) 1. ayrı, ayrık 2. müstakil, bağımsız, tek başına *(krş.)* ***ayırıç, ayrıç***

ayruğ (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruḫsı, ayruq, ayruqsı, ayruqsu***

ayruḫsı (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruğ, ayruq, ayruqsı, ayruqsu***

ayruq (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruğ, ayruḫsı, ayruqsı, ayruqsu***

ayruqsı (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruğ, ayruḫsı, ayruq, ayruqsu***

ayruqsu (k) kutsal *(krş.)* ***ayrıksı (I), ayruğ, ayruḫsı, ayruq, ayruqsı***

aythan (h) söyleyen

aytırçı (t) söyleyen, konuşan

aytıvçu (t) söyleyen, diyen; aktör, oyuncu *(krş.)* ***aytuvçu, aytuvcu***

aytmavçu (t) söylemeyen, demeyen

aytuvçu (t) söyleyen, diyen; aktör, oyuncu *(krş.)* ***aytıvçu, aytuvcu***

aytuvcu (h) söyleyen, diyen; aktör, oyuncu *(krş.)* ***aytıvçu, aytuvçu***

az (h), (k), (t) az

azartuvcu (h) azaltan

azasuvcu (h) hatalı, yanılan, yolundan sapan *(krş.)* ***azaşıvçu***

azaşıvçu (t) hatalı, yanılan, yolundan

sapan *(krş.)* ***azasuvcu***

azaştırıvçı (k) yoldan çıkaran, azdıran, yanıltan *(krş.)* ***azastıruvcu, azaştıruvçu***

azaştıruvçu (t) yoldan çıkaran, azdıran, yanıltan *(krş.)* ***azastıruvcu, azaştırıvçı***

azat (h), (t) özgür, hür, serbest

azatlı (h) özgür, hür, serbest

azavçı (k) asi, azan

azbuçıq (k) az buçuk, biraz, bir miktar *(krş.)* ***azbuçuq***

azbuçuq (k) az buçuk, biraz, bir miktar *(krş.)* ***azbuçıq***

azca (k) azıcık, biraz, birkaç

az-çoq (k) az çok, biraz

azğana (k) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğına, azğınak, azhına, azhınak***

azğanaçıq (k) azıcık, biraz; hafifçe

azğın (k) azgın, yoldan çıkmış

azğına (t) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğana, azğınak, azhına, azhınak***

azğınak (t) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğana, azğına, azhına, azhınak***

azğırıvcı (k) azdıran, baştan çıkaran, yanıltan, doğru yoldan saptıran *(krş.)* ***azğırtıvçı, azğırtuvçu, azhırtuvcu***

azğırtıvçı (k) azdıran, baştan çıkaran, yanıltan, doğru yoldan saptıran *(krş.)* ***azğırıvcı, azğırtuvçu, azhırtuvcu***

azğırtuvçu (t) azdıran, baştan çıkaran, yanıltan, doğru yoldan saptıran *(krş.)* ***azğırıvcı, azğırtıvçı, azhırtuvcu***

azhına (h) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğana, azğına, azğınak, azhınak***

azhınak (h) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğana, azğına, azğınak, azhına***

azhırtuvcu (h) azdıran, baştan çıkaran, yanıltan, doğru yoldan saptıran *(krş.)* ***azğırıvcı, azğırtıvçı, azğırtuvçu***

azıcıq (k) azıcık

azır (k) hazır *(krş.)* ***adır, hadır, hadir, hazır***

azırtuvçu (t) yoldan çıkaran

azıvçı (k) 1. yoldan çıkmış, ahlaksız; çapkı 2. inatçı, dikbaşlı *(krş.)* ***azuvçı, azuvçu, azuvcu***

azız (k) aziz, kutsal *(krş.)* ***aziz***

aziz (h), (k), (t) *(krş.)* ***azız***

azizli (k) değerli, kıymetli, sevgili

azuvçı (k) 1. yoldan çıkmış, ahlaksız; çapkı 2. inatçı, dikbaşlı *(krş.)* ***azıvçı, azuvçu, azuvcu***

azuvçu (t) 1. yoldan çıkmış, ahlaksız; çapkı 2. inatçı, dikbaşlı *(krş.)* ***azıvçı, azuvçı, azuvcu***

azuvcu (h) 1. yoldan çıkmış, ahlaksız; çapkı 2. inatçı, dikbaşlı

(krş.) ***azıvçı, azuvçı, azuvçu***

bafir (k) çok, bol, dolu

bagalı (t) pahalı, değerli *(krş.)* ***bağalı, bahalı, pahalı***

bağalı (h), (t) pahalı, değerli *(krş.)* ***bagalı, bahalı, pahalı***

bağatır (h), (k), (t) 1. bahadır, kahraman, yiğit 2. cesur 3. güçlü *(krş.)* ***batır***

bağırsaq (k) şefkatli, sevecen

bağlı (I) (k) bağlı *(krş.)* ***baylı, beyli***

bahalı (t) pahalı, değerli *(krş.)* ***bagalı, bağalı, pahalı***

baḫtlı (k) bahtlı, kutlu, şanslı, mutlu

baḫtsız (k), (t) bahtsız, kutsuz, şanssız, mutsuz

baḫurçoḫ (t) bekar

bahzun (k) mahzun, üzgün *(krş.)* ***pahzun***

baqi (k) bâki, sonsuz, kalıcı

balaban (k) büyük, kocaman

balaqay (k) güzel konuşan, hatip, beliğ

balçıḫlı (t) balçıklı, killi, çamurlu *(krş.)* ***balcı***klı

balkuvlu (t) parlak, parıltılı, ışıldayan

ballı (k) ballı

balcıklı (h) balçıklı, killi, çamurlu *(krş.)* ***balçıḫlı***

bam-başqa (k) bambaşka

barlı (h), (k) varlıklı, zengin

bartisli (h) çeşitli

baryanlı (h) kapsamlı, ayrıntılı

basḫalavçu (t) baskıcı kişi, gaddar, zalim

basıq (k) 1. ezilmiş, sıkılmış, preslenmiş 2. yassı, basık, yatık

basılı (k) basılı, matbu

baska (h) başka, diğer, öteki, ayrı *(krş.)* ***başḫa, başka, başqa***

baslı (h) başlı *(krş.)* ***başlı***

başḫa (t) başka, diğer, öteki, ayrı *(krş.)* ***başka, başqa***

başka (t) başka, diğer, öteki, ayrı *(krş.)* ***başḫa, başqa***

başqa (k) başka, diğer, öteki, ayrı *(krş.)* ***başḫa, başka***

başlavçu (t) başlayan, başlatan

başlı (k), (t) başlı *(krş.)* ***baslı***

başlı-kötli (k) ters, altüst, karışık

başlıca (k) başlıca, başta gelen, önemli

başsız (t) başsız, yöneticisiz

batıl (k), (t) 1. yasak, yasaklanmış 2. sahte, yanlış *(krş.)* ***batil***

batır (k), (t) 1. bahadır, kahraman, yiğit 2. cesur 3. güçlü *(krş.)* ***bağatır***

batil (h), (t) 1. yasak, yasaklanmış 2. sahte, yanlış *(krş.)* ***batıl***

bavlatkan (h) ciltli

bay (h), (k) zengin, varlıklı

baybaḫ (h) kötü, alçak, gaddar, vicdansız *(krş.)* ***baybak, baydbaḫ, baydbak***

baybak (h) kötü, alçak, gaddar, vicdansız *(krş.)* ***baybaḫ, baydbaḫ, baydbak***

baydbaḫ (t) kötü, alçak, gaddar, vicdansız *(krş.)* ***baybaḫ, baybak, baydbak***

baydbak (h) kötü, alçak, gaddar, vicdansız *(krş.)* ***baybaḫ, baybak, baydbaḫ***

bayğın (k) baygın

baylı (k) bağlı *(krş.)* ***bağlı (I), beyli***

baytbaḫ (t) alçak, namussuz; fena; kötü

baz (I) (h), (k), (t) 1. barış, dirlik, huzur 2. huzurlu, uysal, sakin, emin

bazı (k) bazı

bazıḫ (t) 1. şişman, tombul 2. alçak ses *(krş.)* ***bazık, bazıq***

bazık (h) 1. şişman, tombul 2. alçak ses *(krş.)* ***bazıḫ, bazıq***

bazıq (k) 1. şişman, tombul 2. alçak ses *(krş.)* ***bazıḫ, bazık***

bebeş (k) eğlence düşkünü, âlemci

becenec (t) mülteci, muhacir; sürgün

becerikli (k) becerikli *(krş.)* ***beşerikli***

bedava (k) bedava, parasız, ücretsiz, karşılıksız

bedänä (t) bıldırcın, üveyik *(krş.)* ***bedene, bednä, bödene***

bedäv (t) verimsiz, çorak, kısır *(krş.)* ***bedev***

bedev (h), (k) verimsiz, çorak, kısır *(krş.)* ***bedäv***

behsun (k) mahsun, üzgün, üzüntülü ***behzun, behzün***

behzun (k) mahzun, üzgün, üzüntülü *(krş.)* ***behsun, behzün***

behzün (k) mahzun, üzgün, üzüntülü *(krş.)* ***behsun, behzun***

bejeneç (t) kaçak, kaçkın

bek (I) (h), (k), (t) 1. pek 2. çok, son derece 3. katı; sert; güçlü, sağlam *(krş.)* ***berk (II), pek (I)***

bekâr (k) bekâr *(krş.)* ***beker***

beker (k) bekâr *(krş.)* ***bekâr***

bekli (h), (t) güçlü, kuvvetli; korunaklı, güçlendirilmiş

belâli (k) belalı, talihsiz

belgilänmiş (t) belirlenmiş

belgili (h), (k), (t) 1. işaretli, belirli; belirlenmiş, tasarlanmış 2. ünlü, tanınan *(krş.)* ***bilgili***

belgisiz (k) bilinmez, bilinmeyen, belgisiz

benzar (k) benzer, mümasil *(krş.)* ***benzer***

benzer (k) benzer *(krş.)* ***benzar***

benzi (h), (t) benzer *(krş.)* ***benze***

beŋli (k) benli, lekeli *(krş.)* ***belli (II)***

beŋzeş (k) denk, eşit; benzer, emsal

berak (k) berrak, aydınlık, parlak

berber (k) berber

berçilgen (k) 1. yanmış, haşlanmış 2. sıcak su ile tedavi görmüş

bereketli (h), (k) bereketli, verimli, bol

berhudar (k) berhudar, mutlu

beriley-turğan (k) ayrılmış, tahsis edilmiş

berivçi (k) veren; verimli *(krş.)* ***berivçü, berivci, berüvçü***

berivçü (t) veren; verimli *(krş.)* ***berivçi, berivci, berüvçü***

berivci (h) veren; verimli *(krş.)* ***berivçi, berivçü, berüvçü***

berk (II) (k) katı, sert, güçlü, sağlam; kale, sığınak *(krş.)* ***bek (I), pek (I)***

berüvçü (t) veren; verimli *(krş.)* ***berivçi, berivçü, berivci***

bes-bedava (k) bedava, oldukça bedava

bes-belli (k) besbelli, apaçık

bes-beter (k) besbeter, çok kötü

besli (k) besili, semiz, yağlı

beşerikli (k) becerikli *(krş.)* ***becerikli***

betar (k) beter, daha kötü, çok kötü, çok keskin ***betär, beter***

betär (t) beter, daha kötü, çok kötü, çok keskin *(krş.)* ***betar, beter***

beter (h), (k), (t) beter, daha kötü, çok kötü, çok keskin *(krş.)* ***betar, betär***

bevle (k) böyle, bu şekilde

bezengen (k) süslenmiş; giyinmiş kuşanmış

beyli (k) bağlı *(krş.)* ***bağlı (I), baylı***

bılamıq (k) 1. bulanık, çamurlu 2. irmik, lapa bılanıq

bılanıq (k) bulanık, çamurlu *(krş.)* ***bılamıq***

bılay (k) böyle, böylece *(krş.)* ***bolay, boley, bulay, buley, buluy***

bıraz (k) biraz

bırazğana (k) birazcık, azıcık

bırazğanacıq (k) birazcık, azıcık

bırparça (k) biraz, az

bırparçaçıq (k) birazcık, azıcık

bırtaqım (k) bir takım, bir parça; birçok

bidir-bidir (k) eğri büğrü, pürüzlü; bozuk

biginhi (h) bugünkü *(krş.)* ***bugünqı, bügüngü, bugünkü***

bigisli (h) esnek, bükülgen

bihaber (k) habersiz

bilgän (h), (k), (t) bilen, bilgili

bilgili (k) 1. bilgili 2. işaretli, belirli; belirlenmiş, tasarlanmış 3. ünlü, tanınan *(krş.)* ***belgili***

bilmemus (h) bilmez, bilinmez, tanınmaz

bim-biyaz (k) bembeyaz

birasçıq (k) birazcık, pek az

biraz (k) biraz

birelivci (h) gezgin; avare, aylak, başıboş ***bivrelivci***

birkivci (h) serpen, saçan

birqaç (k) az sayıda

birtikli (I) (h) taneli, tohumlu *(krş.)* ***bürtüklü (I)***

birtikli (II) (h) benekli, alacalı *(krş.)* ***bürtüklü (II)***

birtirli (h) aynı *(krş.)* ***birtürlü***

birtisli (h) aynı, denk *(krş.)* ***birtüslü***

birtürlü (t) aynı *(krş.)* ***birtirli***

birtürlük (t) benzerlik, aynılık; tekdüzelik

birtüslü (t) aynı, denk *(krş.)* ***birtisli***

biryanlı (h) tek taraflı, tek yönlü

birzamanlı (h) çağdaş, muasır

bitam (h) biraz

bitamcık (h) birazcık

bitin (h) bütün, tüm, hepsi *(krş.)* ***bitün, butun, bütün***

bitisli (h) verimli, bereketli *(krş.)* ***bitişli***

bitissiz (h) çorak, kısır, verimsiz toprak

bitişik (k) bitişik, birleşik, yapışık

bitişli (t) verimli, bereketli *(krş.)* ***bitisli***

bitli (h), (k) bitli; kötü, iğrenç

bitmez-tükenmez (k) sayısız, sonsuz

bitraçeḫ (t) birazcık

bitraḫ (t) biraz, bir miktar, az buçuk *(krş.)* ***bitreḫ***

bitreḫ (t) biraz, bir miktar, az buçuk *(krş.)* ***bitraḫ***

bitün (t) bütün, tüm, hepsi *(krş.)* ***bitin, butun, bütün***

bitüv (k) bütün, tüm, hepsi *(krş.)* ***bütün***

bivrelivci (h) gezgin; avare, aylak,

başıboş *(krş.)* ***birelivci***

biyançli (t) sevinçli, neşeli *(krş.)* ***biyencli***

biyançsiz (t) neşesiz, keyifsiz, üzgün

biyanüvçü (t) sevinçli, neşeli, mutlu *(krş.)* ***biyenivçi, biyenivci, biyenüvc***ü

biyenivçi (k) sevinçli, neşeli, mutlu *(krş.)* ***biyanüvçü, biyenivci, biyenüvc***ü

biyenivci (h) sevinçli, neşeli, mutlu *(krş.)* ***biyanüvçü, biyenivçi, biyenüvc***ü

biyencli (h) sevinçli, neşeli *(krş.)* ***biyançli***

biyenüvcü (h) sevinçli, neşeli, mutlu *(krş.)* ***biyenivçi, biyenivci, biyanüvçü***

biyik (h), (k), (t) 1. büyük; yüksek, ulu 2. tavan arası *(krş.)* ***büyük***

biyikletivci (h) yükselten

biyiktägi (t) yüksekteki, gökteki *(krş.)* ***biyiktehi***

biyiktehi (h) yüksekteki, gökteki *(krş.)* ***biyikägi***

biysiz (h) beysiz, sahipsiz; devletsiz

bizar (k) bezmiş, usanmış

bo (h) bu

boğıq (k) 1. boğuk, kısık 2. örtülü ses, duru ses

boğılğan (k) boğulan

boq-boqlavat (k) niteliksiz, işe yaramaz ve iğrenç şeyler; çöp; alçaklık, kötülük

boqsoy (k) yoldan çıkmış, alçak, aşağılık

boqtan (k) kötü, işe yaramaz

boldırğan (k) yorgun, tükenmiş

boley (t) böyle, böylece *(krş.)* ***bılay, bolay, bulay, buley, buluy***

bolıcı (k) 1. sıradan, olağan, yaygın, genel 2. muhtemel, olası

bolkın (h) olgun

bolmastır (k) imkansız, olanaksız

bolunuvcu (h) olan, meydana gelen

bolusunuvcu (h) yardım eden, yardımcı

bolusuvcu (h) yardımcı, yardım eden *(krş.)* ***bolışıvçı, boluşıvçı, boluşuvçu, buluşıvçı, buluşuvçu***

boluşlu (t) yardımsever

boluşluḫ (t) yardım; bağışlama, mağfiret *(krş.)* ***bolışlıq, bolusluk, boluşlıq, boluşluk, boluşluq, buluşlıq, buluşluḫ***

boluşluḫsuz (t) yardımsız,

yardımdan yoksun, çaresiz

boluvcu (h) olan, var olan, mevcut *(krş.)* ***boluvçu***

bomboş (k), (t) bomboş

borçlı (k) borçlu *(krş.)* ***borçlu, borclu***

borçlu (t) 1. borçlu 2. suçlu *(krş.)* ***borçlı, borclu***

borsığan (k) çürümüş, çürük, bozuk

borsıq (k) küflü, çürük, bayat

borclu (h) 1. borçlu 2. suçlu *(krş.)* ***borçlı, borçlu***

bos (h) 1. boş 2. boş, nafile, faydasız 3. özgür, hür, serbest; başıboş (hayvan) *(krş.)* ***boş***

bostak (h) boş, boş gezen, aylak *(krş.)* ***boştaḫ***

boş (k), (t) 1. boş 2. boş, nafile, faydasız 3. özgür, hür, serbest; başıboş (hayvan) *(krş.)* ***bos***

boştağı (t) ayrı, başka, ekstra

boştaḫ (t) boş, aylak *(krş.)* ***bostak***

boştarḫan (t) boş, boş gezen, aylak, tembel

botqaçıq (k) yoğun, sık, kalın

botuq (k) buruşuk, kırışık

boyalı (k) boyalı; renkli *(krş.)* ***boyalı***

boyavlı (h) boyalı; renkli *(krş.)* ***boyalı***

boydaḫ (t) bekâr *(krş.)* ***boydaq***

boydaq (k) bekâr *(krş.)* ***boydaḫ***

boyğın (k) baygın, şuursuz, hissiz

boyın (k) tek, yalnız

boylı (k) uzun boylu, uzun *(krş.)* ***boylu***

boylu (k), (t) uzun boylu, uzun *(krş.)* ***boylı***

bozuvçu (k) bozan, bozucu, tahrip eden

bölük (k) 1. bölünmüş, ayrılmış 2. parça, kısım, pay, hisse; ayrı ayrı *(krş.)* ***bölek (I)***

böyle (k) böyle

bu (h), (k), (t) bu, işaret sıfatı; işaret zamiri

bugünkü (t) bugünkü *(krş.)* ***biginhi, bugünqı, bügüngü***

bugünqı (k) bugünkü *(krş.)* ***biginhi, bügüngü, bugünkü***

bulay (h), (k) böyle, böylece *(krş.)* ***bılay, bolay, boley, buley, buluy***

buley (t) böyle, böylece *(krş.)* ***bılay, bolay, boley, bulay, buluy***

bulğançı (k), (t) karıştıran, kışkırtan, karıştırıcı

bulutlu (t) bulutlu

buluy (t) böyle, böylece *(krş.)* ***bılay, bolay, boley, bulay, buley***

bundağı (h), (t) yerli, yerel

bundi (h), (k), (t) böyle, bu şekilde *(krş.)* ***bundiy***

bundiy (h) böyle, bu şekilde *(krş.)* ***bundi***

bur (t) bilgisiz, cahil; görgüsüz, kaba

burundağı (h), (k), (t) önceki, evvelki, eski

burundağıley (t) önceki gibi *(krş.)* ***burundahılay***

burundahılay (h) önceki gibi *(krş.)* ***burundağıley***

burunğı (k) 1. önceki, evvelki 2. ilk 3. ata, ecdat *(krş.)* ***burunğu, buruŋğu***

burunğu (h), (k), (t) 1. önceki, evvelki 2. ilk 3. ata, ecdat *(krş.)* ***burunğı, buruŋğu***

buruŋğu (t) 1. önceki, evvelki 2. ilk 3. ata, ecdat *(krş.)* ***burunğı, burunğu***

buruŋlu (t) burunlu, büyük burun

burusuk (h) buruşuk, buruşukluk, kırışık

butaḫlı (t) dallı, budaklı *(krş.)* ***butaklı***

butarlavçı (k) ayıran, parçalayan

butlu (t) kalçalı

butun (k) bütün, tüm, hepsi *(krş.)* ***bitin, bitün, bütün***

buvuvçu (t) boğan, boğucu *(krş.)* ***buvuvcu***

buvuvcu (h) boğan, boğucu *(krş.)* ***buvuvçu***

buyerli (h), (t) yerli, milli, ulusal; yerel

buzbatlı (k) alacalı, renk renk; benekli, lekeli

buzıq (k) 1. bozuk 2. zarar, hasar; harap, kötü *(krş.)* ***buzuḫ, buzuk, buzuq***

buzlı (k) buzlu; buz gibi

buzovlu (h), (t) buzağılı (inek)

buzucı (k) bozan, harap eden; bozucu, yıkıcı *(krş.)* ***buzuvçı, buzuvçu, buzuvcu***

buzukcu (h) harap eden, yıkıcı; sorun yaratan, kötü

buzulğan (k), (t) bozulmuş, tahrip edilmiş, yıkılmış

buzuvçı (k) bozan, harap eden; bozucu, yıkıcı *(krş.)* ***buzucı, buzuvçu, buzuvcu***

buzuvçu (t) bozan, harap eden; bozucu, yıkıcı *(krş.)* ***buzucı, buzuvçı, buzuvcu***

buzuvcu (h) bozan, harap eden; bozucu, yıkıcı *(krş.)* ***buzucı, buzuvçı, buzuvçu***

buzlı (k) buzlu; buz gibi

buzovlu (h), (t) buzağılı (inek)

buzucı (k) bozan, harap eden; bozucu, yıkıcı *(krş.)* ***buzuvçı, buzuvçu, buzuvcu***

buzuḫ (t) 1. bozuk 2. zarar, hasar; harap, kötü *(krş.)* ***buzıq, buzuk, buzuq***

buzuk (h) 1. bozuk 2. zarar, hasar; harap, kötü *(krş.)* ***buzuḫ, buzıq, buzuq***

buzukcu (h) harap eden, yıkıcı; sorun yaratan, kötü

buzuq (k) 1. bozuk 2. zarar, hasar; harap, kötü *(krş.)* ***buzuḫ, buzuk, buzıq***

buzuvçı (k) bozan, harap eden; bozucu, yıkıcı *(krş.)* ***buzucı, buzuvçu, buzuvcu***

buzuvçu (t) bozan, harap eden; bozucu, yıkıcı *(krş.)* ***buzucı, buzuvçı, buzuvcu***

buzuvcu (h) bozan, harap eden; bozucu, yıkıcı *(krş.)* ***buzucı, buzuvçı, buzuvçu***

bügünley (t) bugünkü gibi

bürtüklü (I) (k) taneli, tohumlu *(krş.)* ***birtikli (I)***

bürtüklü (II) (h) benekli, alacalı *(krş.)* ***birtikli (II)***

bürüşük (k) buruşuk, büzüşük

bütün (k), (t) bütün, tüm, hepsi *(krş.)* ***bitin, bitün, butun***

büyük (k) büyük *(krş.)* ***biyik***

cabba (k) bedava, bedelsiz, masrafsız

cabbar (k) zorba, zalim

caddik (h) sıddık, doğru, dürüst *(krş.)* çadıq

cahil (k) cahil

caḫlameydoğon (t) yavaş, ağır

can-ciger (k) canciğer, çok yakın, sıkı fıkı

can-dost (k) canciğer, çok yakın, sıkı fıkı

canı (k) yeni *(krş.)* ***yanğı, yaŋğı, yaŋı, yeŋi***

canıvar (k) 1. canavar, vahşi hayvan 2. gaddar, acımasız, insafsız, kaba *(krş.)* ***canavar***

canlı (h), (k), (t) canlı *(krş.)* ***caŋlı***

cansız (h), (k), (t) cansız, ruhsuz

caŋlı (t) canlı *(krş.)* ***canlı***

carız (k) öfkeli, hiddetli

cefalı (k) cefalı

cem (II) (k) tüm, bütün, cümle; toplam

cemberli (k) şallı, atkılı, başörtülü

cemi (I) (k) tüm, bütün

cevan (k) genç, civan *(krş.)* ***cıvan***

cevherli (h) değerli, nadide; pahalı, kıymetli

cınslı (h) türlü, çeşitli

cift (k) çift *(krş.)* ***cüft, çift***

cilveli (k) cilveli *(krş.)* ***cilbeli***

cimlä (k) bütün, cümle, hep, tüm *(krş.)* ***cumlä***

civan (k) yakışıklı genç erkek

comart (h), (k), (t) 1. cömert (h), (k), (t) 2. zengin, varlıklı (h) 3. yüksek unvan sahibi kişi (h) *(krş.)* ***comartlı***

comartlanıvçu (t) hızlı

comartlı (h) cömert *(krş.)* ***comart***

comartuvçu (t) cömert

cuce (k) cüce

cumlä (k) bütün, cümle, hep, tüm *(krş.)* ***cimlä***

cunabet (k) alçak, kötü, hain, namussuz

curumlavçu (t) cezalandıran, suçlayan

curumsız (h) cezasız

cuvğer (t) değerli, kıymetli; cevher, değerli taş *(krş.)* ***cevaher, cevger, cevher, cövhere, cuher, cüher***

cüce (k) cüce

cüft (k) çift *(krş.)* ***cift, çift***

cümle (k) tüm, hepsi, cümle

çaa (k) 1. öfkeli, kızgın, azgın, kötü 2. arsız, yüzsüz, kaba, küstah; kibirli, gururlu 3. ahlaksız, terbiyesiz, günahkar *(krş.)* çaya, çeya, ***caya, ceya***

çabay-turğan (k) giden, koşan

çabuvçu (k) kesen, yontan *(krş.)* çabuvçı

çaçlı (t) saçlı *(krş.)* ***caclı***

çaçsız (t) kel

çaçuvçu (t) eken, saçan, serpen *(krş.)* ***cacuvcu***

çadıq (k) sıddık, doğru, dürüst *(krş.)* ***caddik***

çağdaş (k) yaşıt, aynı yaşta olan, akran

çağıruvçu (t) çağıran, seslenen *(krş.)* ***cahıruvcu***

çalacı (k) alay eden, dalga geçen

çalışğır (k) özenli, itinalı; çalışkan, gayretli *(krş.)* çalışqır

çalışqır (k) özenli, itinalı; çalışkan, gayretli; emekçi, çalışan insan *(krş.)* ***çalışğır***

çalmanlı (t) çitli, çitle/duvarla çevrili

çaman (I) (t) 1. tembel, uyuşuk, üşengeç 2. dik kafalı, inatçı

çamırlı (k) çamurlu; kirli

çapraz (k) çapraz

çaresiz (k) çaresiz *(krş.)* çeresiz

çaypalğan (k) mahvolmuş, yok olmuş, düşmüş, ölü *(krş.)* çayalğan

çaypavçı (k) yok edici, yok eden, imha edici, tahrip edici, öldürücü, katil *(krş.)* çaypavçu, çeypavçu, ***caypavc***ı

çaypavçu (k), (t) yok edici, yok eden, imha edici, tahrip edici, öldürücü, katil *(krş.)* ***çaypavçı, çeypavçu, caypavcu***

çebär (t) hoş, güzel, şirin, sevimli; temiz, düzenli; asil, soylu; makbul *(krş.)* çeber, ***ceber***

çeber (k) hoş, güzel, şirin, sevimli; temiz, düzenli *(krş.)* ***çebär, ceber***

çeçäkli (t) çiçekli

çenebaz (k) çenebaz, çok konuşan

çerepli (k) çömleksi; killi, topraktan yapılmış *(krş.)* ***cerepli***

çeresiz (k) çaresiz, devasız; aciz *(krş.)* ***çaresiz***

çeşütlü (k) çeşitli, değişik, muhtelif

çetin (k) çetin, zor

çeya (t) vicdansız, küstah, yüzsüz, utanmaz, arsız, sırnaşık *(krş.)* ***çaa, çaya, caya, ceya***

çeyalı (t) 1. canlı, çevik, hızlı 2. vicdansız, namussuz, yüzsüz; kibirli

çeyrek (k) çeyrek

çıbarlı (t) alacalı, alaca bulaca, karışık *(krş.)* ***c***ıbarlı

çıdavsız (t) sabırsız

çığargı (k) dış, harici, dışarı *(krş.)* çıḫargı

çığıvçu (t) çıkan *(krş.)* ***c***ıhuv***cu***

çıḫargı (k) dış, harici, dışarı *(krş.)* çığargı

çıltutmaz (k) güvenilmez, sağlam olmayan

çıplaq (k) çıplak

çıy (t) çiğ, pişmemiş; ham, olgunlaşmamış *(krş.)* çiy, ***c***ıy, ***ciy***

çıyırlı (t) fena, kötü, pis, iğrenç, değersiz

çirigän (t) çürümüş, çürük

çirik (k), (t) çürük, bozuk *(krş.)* çürük, ***cirik***

çirkin (I) (k) çirkin, biçimsiz; berbat, kötü *(krş.)* çırqın

çirkingen (k) 1. yanık, yanmış 2. hafif kavrulmuş, kızarmış

çiy (k) çiğ, pişmemiş; ham, olgunlaşmamış *(krş.)* çıy, ***c***ıy, ***ciy***

çoqtanğı (k) eski, tarihi, kadim, geçmiş, eski; eski, modası geçmiş, demode

çolaq (k) çolak, tek kollu

çontıq (k) ayrılmış, bölünmüş, kesik, yırtık

çubar (k) benekli, çilli *(krş.)* çıbar, *c*ıbar

çubuqlı (k) pipolu

çuvlu (t) gürültülü, patırtılı *(krş.)* ***cuvlu***

çuvuldavçı (k) 1. fısıldayan 2. cıvıldayan, öten 3. büyücü

çürük (h) çürük, bozuk *(krş.)* çirik, ***cirik***

çüst (k) mantıklı, makul, akla yatkın

dadsız (k) tatsız, lezzetsiz *(krş.)* ***dac***ız, ***tatsız***

dağılıq (k) dağınık, dağıtılmış, ayrı *(krş.)* ***dağınık***

dağınıq (k) dağınık, dağıtılmış, ayrı *(krş.)* ***dağılık***

damsız (k) tatsız *(krş.)* ***dadsız***

daŋğalaq (k) dangalak

daracıq (k) sinirli, asabi; endişeli, meraklı, heyecanlı

darğın (k) dargın; kızgın; ters, aksi

daşlı (k) taşlı *(krş.)* ***taslı, taşlı***

datlı (k) 1. tatlı 2. lezzetli *(krş.)* ***tatlı***

dacız (k) tatsız, lezzetsiz *(krş.)* ***dadsız, tatsız***

davranmaz (k) beceriksiz, çolpa; ağır, uyuşuk, hantal, tembel

dayamsız (k) dayanıksız, güçsüz

dayanıqlı (k) dayanıklı

degerli (k) 1. değerli 2. lâyık, değer, şayan, itibar

degişik (k) değişik

deli (k) deli, çılgın; aptal, budala *(krş.)* ***teli***

deren (k) derin *(krş.)* ***teran, terän, teren***

derhuni (k) içten

dermansız (k) 1. dermansız, devasız, çaresiz; şifasız 2. desteksiz, yardımsız

dertli (k) dertli, kederli, hüzünlü; hasta

dertyanlı (h) dört köşeli, dördül

devlätli (k), (t) zengin, varlıklı (t); kudretli, muktedir; refah (k)

dımlı (k) nemli

dızman (k) şahane, mükemmel, muhteşem; üstün, seçkin

dikiy (h) vahşi, yabani, yaban

dilber (k) güzel *(krş.)* ***dülber***

dim-dik (k) dimdik *(krş.)* ***tim-tik***

dindar (k) dindar *(krş.)* ***dinder***

dinder (k) dindar *(krş.)* ***dindar***

dinli (t) inanan, iman eden, din sahibi, dindar

dinsiz (h), (k), (t) dinsiz; ateist

dinsiz-imansız (k) dinsiz, dinsiz

imansız

divane (k) divane, deli

dizili (k) dizili

doğmış (k) öz; doğuştan, akraba, aynı soydan *(krş.)* ***doğmuş***

doğmuş (k) öz; doğuştan, akraba, aynı soydan *(krş.)* ***doğmış***

doğrı (k) doğru; düz; dosdoğru *(krş.)* ***doğru, duğru, duğuru***

doğru (t) doğru; düz; dosdoğru *(krş.)* ***doğrı, duğru, duğuru***

dostlu (h), (t) dostlu, dost sahibi; dostça

dömbel (k) tembel *(krş.)* ***tömbel***

duğru (h), (t) doğru, düzgün; kesin, kati *(krş.)* ***doğrı, doğru, duğuru***

duğuru (t) doğru, gerçek *(krş.)* ***doğrı, doğru, duğru***

durğın (k) sakin, sessiz, durgun

durus (k) doğru, dürüst

dusman (h) düşman *(krş.)* ***duşman***

dusmanlı (h) düşmanlı, düşmanca, düşmana ait

dülber (k) güzel *(krş.)* ***dilber***

düm-düz (k) dümdüz *(krş.)* ***tüm-tüz, tüp-tüz***

dünyelik (k) dünyevi, dünyasal, maddi; ebedi, ezeli

dürlü (k) türlü, çeşitli *(krş.)* ***kirli (II), tirli, türli, türlü***

düşkün (k) düşkün *(krş.)* ***tüşkün***

düşük (k) düşük

eceb (k) 1. tuhaf, garip, acayip; garip şekilde, tuhaf tuhaf 2. acaba?, gerçekten mi? *(krş.)* ***acaba, aceb, hacaba***

ecemi (k) 1. tuhaf, garip, meçhul, yabancı 2. acemi, deneyimsiz, tecrübesiz

eceyip (k) acayip *(krş.)* ***acayıp, acayip, hacayıp***

eççi (k) acı; keskin *(krş.)* ***acı (I), aççı, açı, acı***

edebsiz (k) edepsiz, terbiyesiz; utanmaz, yüzsüz *(krş.)* ***edepsiz***

edepsiz (k) terbiyesiz, görgüsüz; nezaketsiz, kaba *(krş.)* ***edebsiz***

egey (h) üvey *(krş.)* ***ogey, ögey***

egi (h) iyi; güzel *(krş.)* ***eyi, iygi, iyi***

eglenceli (k) eğlenceli

egri (k) eğri

egri mügri (k) eğri büğrü

ehşi (k) ekşi *(krş.)* ***ekşi***

ehtiyar (k) ihtiyar, yaşlı

ehtiyatlı (k) ihtiyatlı

ejge (h) başka, diğer, öbür *(krş.)* ***ezge, özgä, özge***

ekilävçi (t) tekrarlayan *(krş.)* ***ekilevci***

ekiletivci (h) tekrarlayan

ekilevci (h) tekrarlayan *(krş.)* ***ekilävçi***

ekincilevçi (k) tekrarlayan

eksik (h), (k), (t) eksik, yetersiz; hata; zarar

eksikli (k) eksik

eksitivci (h) çıkan

eksiz (h) öksüz; yetim *(krş.)* öksiz, öksüz

ekşi (k) ekşi *(krş.)* ***ehşi***

ektem (h) 1. mağrur, gurulu; kibirli 2. cesur, yürekli *(krş.)* ***oktam, öktäm, öktem***

elimdar (k) ilimdar, bilgili

elimgedeyin (h) sonsuz, ebedi

elimli (h) amansız, öldürücü, ölümcül, tehlikeli *(krş.)* ölümlü

elmazlı (k) elmaslı, elmastan

elmeydohan (h) ölümsüz, ölmez

eltirivci (h) öldüren, katil *(krş.)* öltürüvçü

eltivci (h) taşıyan, getiren, taşıyıcı

elcevli (h) ölçülü *(krş.)* ölçävlü

elcevsiz (h) ölçüsüz, sınırsız

elverişli (k) elverişli, yeterli, uygun

emgekli (k) 1. emekçi, işçi 2. sıkıntılı, zahmetli, zor, güç *(krş.)* ömgäkli

emgeklik (h) 1. emek, sıkı çalışma 2. sıkıntı, zahmet, eziyet 3. gereksinim, ihtiyaç

emgela (h) buharlaşma, buhar

emgen- (k) 1. çalışmak, uğraşmak 2. yorulmak, yıpranmak, halsizleşmek 3. çabalamak, gayret etmek, mücadele etmek

emin (h), (k), (t) 1. emin, sadık, güvenilir; doğru, hakiki 2. özgür, serbest, hür 3. emin, kesin tereddütsüz (t)

eminlik (h), (k), (t) emniyet, güven, güvenlik; sükun, sükunet, huzur, barış

emir (I) (h) ömür, hayat, yaşam *(krş.)* ömir, ömür

emir (II) (k) emir, buyruk

emgekli (k) 1. emekçi, işçi 2. sıkıntılı, zahmetli, zor, güç *(krş.)* ömgäkli

emin (h), (k), (t) 1. emin, sadık, güvenilir; doğru, hakiki 2. özgür, serbest, hür 3. emin, kesin tereddütsüz (t)

emirdegi (h) ebedi, sonrasız; ezeli, öncesiz

engi (h) diğer, öbür, başka *(krş.)* ***enge, onga, oŋğa, öngä, öŋge***

engil (k) hafif, yeğni *(krş.)* ***ingil, yengil, yenil, yeŋgil, yeŋil (I)***

enis (h) vadi; dere, çukur *(krş.)* ***eniş***

enisli (h) vadili

enivci (h) inen

enli (II) (k) geniş, enli

ensiz (k) ensiz, dar

erçel (k) tembel, miskin, uyuşuk; tembellik, avarelik, işsizlik *(krş.)* ***arçal***

ereken (k) erken *(krş.)* ***erken (I)***

eriklevçi (k) alaycı

erinçäk (t) 1. tembel, miskin, uyuşuk, haylaz 2. tembellik, miskinlik, uyuşukluk *(krş.)* ***erincek, erincek***

erinçek (k) tembel, miskin, uyuşuk *(krş.)* ***erinçäk, erincek***

erinli (h) dudaklı, dudaklar hakkında

erincek (h) tembel, miskin, uyuşuk *(krş.)* ***erinçäk, erinçek***

erkekçesine (k) erkekçe, mertçe, erkeğe yakışan

erken (I) (k) erken *(krş.)* ***ereken***

erklätüvçü (t) hükmeden

erkli (h), (t) kudretli, muktedir, güçlü; yetkili, güç sahibi

erksiz (h), (t) güçsüz, kuvvetsiz, zayıf, iktidarsız

ersiz (t) evli olmayan, evlenmemiş

esan (k) esen, sağlıklı *(krş.)* ***esän, esen***

esän (t) esen, sağlıklı *(krş.)* ***esan, esen***

esen (h), (k) esen, mutlu, başarılı; uygun, müsait, elverişli *(krş.)* ***esan, esän***

esevletivci (h) sevindiren; teselli eden, avutan

esikli (h) kapılı *(krş.)* ***eşikli***

esirik (h), (k), (t) sarhoş *(krş.)* ***esrik***

esitivci (h) işiten, duyan, dinleyen *(krş.)* ***eşitivçi, eşitivçü***

eski (h), (k), (t) 1. eski (h), (k), (t); kadim (h), (t) 2. paçavra, değersiz şey, pılı pırtı (k)

esli (k) 1. yetişkin, ergin 2. ihtiyar, yaşlı

esmer (k) esmer

esrik (k) sarhoş *(krş.)* ***esirik***

essah (k) doğru, gerçek

essiz (k) akılsız, mantıksız, hissiz

essiz-ussız (k) akılsız, mantıksız *(krş.)* ***essiz-ussuz***

essiz-ussuz (k) akılsız, mantıksız *(krş.)* ***essiz-ussız***

eşikli (k), (t) kapılı *(krş.)* ***esikli***

eşitivçi (k) işiten, duyan, dinleyen *(krş.)* ***esitivci, eşitivçü***

eşitivçü (t) işiten, duyan, dinleyen *(krş.)* ***esitivci, eşitivçi***

eşitüvçü (t) işiten, duyan, dinleyen *(krş.)* ***esitivci, eşitivçi***

eşker (k) aşkar, açık, apaçık

eşkere (k) aşikâr, açık, belli *(krş.)* ***askara, aşkara, aşqara***

eşkerelik (k) gerçek, hakikat

eşol (k) bu *(krş.)* ışol, şol, uşol

etik (II) (k) 1. yürekli, cesur 2. becerikli, yetenekli, zeki *(krş.)* ***yetik***

etivçi (k) yapan, eden *(krş.)* ***etivçü, etivci***

etivçü (t) yapan, eden *(krş.)* ***etivçi, etivci***

etivci (h) yapan, eden *(krş.)* ***etivçi, etivçü***

etli (h), (t) etli

etol (h) öteki, o

eces (h) inatçı, ısrarcı, direngen

etüvçü (t) yapan, eden

evle (k) öyle, böyle, bu şekilde

eyi (h) iyi, mükemmel *(krş.)* ***egi, iyi***

eyneci (k) yalancı *(krş.)* ***ayneci***

eytüvlü (k) ünlü, meşhur

ezden (h) bağımsız, egemen, müstakil; zorba, müstebit

ezek (h) seçkin, güzide; mükemmel, çok güzel (un hakkında) *(krş.)* özäk, özek

ezenc (h) iğrenç, berbat, pis

ezge (h) başka, diğer, öbür *(krş.)* ***ejge, özgä, özge***

eziz (k) aziz, değerli, kıymetli

ezlengen (h) bağlı, sadık; istekli, hevesli

fail (k) yapan, eden, işleyen

fakir (k) fakir, fukara, yoksul *(krş.)* ***fıqare, fuqare***

fani (k) fani, ölümlü

farıq (k) uzak, ayrı

faric (h) asi, isyankar

farqlı (k) farklı

farqsız (k) farksız

fasla (k) yuvarlak

fasman (h) 1. pişman; acı, keder, üzüntü 2. kusur, kabahat, suç *(krş.)* ***faşman, feşman, peşman***

fasmanlı (h) suçlu *(krş.)* ***faşmanlı***

faşmanlı (h), (t) günahkar, suçlu, hatalı, fena, kötü *(krş.)* ***fasmanlı***

faydalı (h), (k), (t) faydalı, kazançlı

faydasız (h), (k), (t) faydasız

fena (k) fena, kötü

ferah (k) 1. ferah 2. sevinç

ferasetli (k) ferasetli

feşman (k) pişman; üzüntü, keder, esef *(krş.)* ***fasman, faşman, peşman***

fıqare (k) fakir, fukara, yoksul *(krş.)* ***fakir, fuqare***

fikirli (t) düşünceli, fikir sahibi

firağun (k) mağrur, kibirli, zorba

firant (k) kusursuz, düzgün, zarif; elbise düşkünü, züppe

fodıl (k) gururlu, mağrur *(krş.)* ***fodul***

fodul (k) gururlu, mağrur *(krş.)* ***fodıl***

garib (h), (t) 1. yoksul, zavallı 2. şanssız, talihsiz; tuhaf, acayip, garip, yabancı *(krş.)* ***garip, ğarip, ğerip, gerip, qarip***

garip (k) 1. yoksul, zavallı 2. şanssız, talihsiz; tuhaf, acayip, garip, yabancı *(krş.)* ***garib, ğarip, ğerip, gerip, qarip***

gayip (k) gizli olan, gözle görünmeyen

geda (k) yoksul, fakir; dilenci

gelecek (k) gelecek, müstakbel *(krş.)* ***kelecek***

genç (I) (k) genç

geŋiş (k) geniş *(krş.)* ***keniş, keŋiş***

gerçaq (k) gerçek, doğru *(krş.)* ***gerçek, kerçek***

gerçek (k) gerçek, doğru *(krş.)* ***gerçaq, kerçek***

gerip (k) 1. yoksul, zavallı 2. şanssız, talihsiz; tuhaf, acayip, garip, yabancı *(krş.)* ***garib, garip, ğarip, gerip, qarip***

geveze (k) geveze

gevir (h), (t) zengin; saygın, muteber kişi

gevrenk (k) gevrek, çıtır; iyi pişmiş, kızarmış

gevşek (k) gevşek

gezeralı (h) hüzünlü, kederli, acılı

gibbor (k) kahraman, cesur; güçlü kişi

gidi (k) lanetli, kötü

gimenli (h) bitkin, yorgun

gineẖli (h) günahkâr *(krş.)* ***günäẖli, güneẖli***

gineẖsiz (h) günahsız

gizli (k) gizli, saklı *(krş.)* ***kizli***

gözel (k) güzel *(krş.)* ***guzal, güzel***

gözli (k) gözlü *(krş.)* ***kezli, közli, közlü***

guflu (h) vücutlu; bedensel

gufsuz (h), (t) vücutsuz, zayıf, sıska

guzal (k) güzel *(krş.)* ***gözel, güzel***

güç (k) güç, zor; güç, kuvvet *(krş.)* ***kic, küç***

gülğuli (k) gül renginde olan

gülli (k) güllü

gümrüksiz (k) gümrüksüz, kaçak

günäḫli (t) günahkâr; suçlu *(krş.)* ***gineḫli, güneḫli***

güneḫli (k) günahkâr; suçlu *(krş.)* ***gineḫli, günäḫli***

günlik (k) günlük *(krş.)* ***kinlik, künlük***

güzel (k) güzel *(krş.)* gözel, guzal

ğaba (k) kaba, özensiz, zevksiz

ğadol (k) büyük

ğalegi (t) şimdiki *(krş.)* ***halğı, haligi, heligi***

ğammeşäli (t) olağan, her zamanki, daimi

ğarip (k) 1. yoksul, zavallı 2. şanssız, talihsiz; tuhaf, acayip, garip, yabancı *(krş.)* ***garib, garip, gerip, ğerip, qarip***

ğerip (k) 1. yoksul, zavallı 2. şanssız, talihsiz; tuhaf, acayip, garip, yabancı *(krş.)* ***garib, garip, gerip, ğarip, qarip***

ğörmätli (t) saygıdeğer, muhterem, saygın *(krş.)* ***hermetli, hörmetli***

ğucur (k) ince, zarif, narin; tuhaf, garip

habarlı (t) haberli, haberdâr

haberdar (k) haberdar, bilgili

hacayıp (k) acayip *(krş.)* ***acayıp, acayip, eceyip***

haçsız (t) omurgasız, kolay bükülebilir

hadeplävçü (t) cezalandırıcı

hadır (h), (t) hazır *(krş.)* ***adır, azır, hadir, hazır***

hadir (h), (t) hazır *(krş.)* ***adır, azır, hadır, hazır***

hadirlevci (h) hazırlayan

ḫafiz (k) 1. saklayan, koruyan 2. ezberleyen

ḫaq (I) (k) 1. doğru, gerçek 2. kanun, kural 3. maaş

haqiqatlı (k) vefalı, bağlı, güvenilir, sâdık

haqqa (k) doğru; gerçek

ḫalas (I) (h) zayıf, güçsüz *(krş.)* ***halaş, ḫalaş***

halaş (k) zayıf, güçsüz *(krş.)* ***ḫalas (I), ḫalaş***

ḫalaş (t) zayıf, güçsüz *(krş.)* ***halaş, ḫalas (I)***

haligi (h) şimdiki *(krş.)* ğalegi, halğı, heligi

ḫalis (k) halis, saf, katıksız

ḫallı (t) güçlü

halsız (k) halsiz, bitkin, yorgun, güçsüz ***ḫalsız***

ḫalsız (h), (t) halsiz, bitkin, yorgun, güçsüz *(krş.)* ***halsız***

ḫam (k) ham, olgunlaşmamış, çiğ

hangi (k) hangi *(krş.)* ***hanğı***

hanğı (k)) hangi *(krş.)* ***hangi***

hanlaş (t) zayıf, güçsüz

har (h), (k), (t) her *(krş.)* ***her***

ḫarab (k) harap, yıkık, viran; bozuk, arızalı ***ḫarap***

ḫarap (k), (t) harap, yıkık, viran *(krş.)* ***ḫarab***

haraplavçu (h) kötüleyici, iftiracı; küfürbaz, kafir *(krş.)* ***ḫaraplavcu***

ḫaraplavcu (h) kötüleyici, iftiracı; küfürbaz, kafir *(krş.)* ***haraplavçu***

ḫaraplı (t) alçak, sinsi, kötü

ḫarcuvçu (t) harcayan

ḫarışık (k) karışık *(krş.)* ***qarışıq***

harib (h), (t) yabancı, meçhul

ḫarif (h), (t) kurnaz, sinsi

ḫarifli (t) hain, sinsi

harkinli (h) günlük, her günkü

harzıman (k) arzulu, istekli, hevesli *(krş.)* ***harzuman***

harzuman (k) arzulu, istekli, hevesli *(krş.)* ***harzıman***

ḫasepsiz (t) hesapsız, sayısız

ḫasevetli (k) kasvetli

hassız (k) nahoş, tatsız, iğrenç

ḫastacan (k) marazlı, sağlıksız, çelimsiz

ḫastalatuvcu (h) hastalığa neden olan, sıhhati bozan

ḫastalıḫlı (t) hastalıklı

ḫaclanhan (h) vaftiz edilmiş, vaftiz edilen

ḫayıfsınıvcı (h) acıyan, merhamet eden *(krş.)* ***ḫayıfsunuvçu***

ḫayıfsunuvçu (t) acıyan, merhamet eden *(krş.)* ***ḫayıfsınıvcı***

ḫayırlı (k) hayırlı, iyi; yararlı, faydalı; güzel, hoş

ḫayırsız (k) hayırsız, kötü; uğursuz

ḫayin (k) hain

hayran (k) şaşmış; hayran, beğenen

hazır (k) hazır *(krş.)* ***adır, azır, hadır, hadi***

hazretli (k) saygıdeğer, değerli

hesabsız (k) hesapsız, sayısız *(krş.)* ***hesapsız***

hesapsız (k) hesapsız, sayısız *(krş.)* ***hesabsız***

hetol (h) o, şu, öteki

ḫıra (k) inatçı

ḫırlı (k) 1. asılsız, boşuna 2. yararlı, şanslı, başarılı

ḫırsız (k) hırsız

ḫıyanetkâr (k) hıyânet eden, hain

ḫilaf (k) 1. ters, karşıt 2. yalan

ḫoca (II) (h), (k), (t) zengin

ḫor (h), (k), (t) 1. hor, fena, kötü 2. kınama, sitem 3. inkar, yadsıma, ret

ḫorlavçı (k), (t) 1. horlayan, azarlayan 2. küçümseyen; zalim *(krş.)* ***ḫorlavcu***

ḫorlavcu (h) horlayan, azarlayan, küçümseyen *(krş.)* ***ḫorlavçı***

ḫoroslu (h) ehemmiyetsiz, önemsiz, beş para etmeyen

hoş (k) hoş, güzel, iyi *(krş.)* ***ḫoş***

ḫoş (k) hoş, güzel, iyi *(krş.)* ***hoş***

ḫoşınıt (k) hoşnut, memnun *(krş.)* ***hoşnut, ḫoşnıt, ḫoşnut, ḫoşunut***

ḫoşnıt (k) hoşnut, memnun *(krş.)* ***hoşnut, ḫoşnut, ḫoşınıt ḫoşunut***

hoşnut (k) hoşnut, memnun *(krş.)* ***ḫoşnıt, ḫoşnut, ḫoşınıt ḫoşunut***

ḫoşnut (k) hoşnut, memnun *(krş.)* ***hoşnut, ḫoşnıt, ḫoşınıt ḫoşunut***

ḫoşunut (k) hoşnut, memnun *(krş.)* ***hoşnut, ḫoşnıt, ḫoşnut, ḫoşınıt***

hucur (k) 1. ince 2. tuhaf

hul (k) dünyevi; sıradan, normal

ḫup (k) güzel, hoş

ḫuzaz (h), (t) zayıf, ince, arık; tatsız, lezzetsiz; şekerli

ḫuzurlı (k) huzurlu

ılayıq (k) layık, uygun, yaraşır, elverişli *(krş.)* ***ilayıq, layıq***

ılımdar (k) bilgili, bilge, hikmet sahibi

ınamdar (k) doğru, hakiki, dürüst; sadık, güvenilir; imanlı

ınamlı (h), (t) doğru, hakiki, dürüst; sadık, güvenilir; imanlı *(krş.)* ***inamlı***

ırahat (k) rahat *(krş.)* ***rahat***

ıraq (k) uzak *(krş.)* ***iraḫ, yıraḫ, yırak, yıraq***

ırcan (k) cilveli, işveli

ırhman (k) merhametli, şefkatli

ırın (h) candan, içten, samimi, açık

ırıssız (k) 1. vicdansız, ahlaksız; yaramaz, şımarık 2. namussuz, haysiyetsiz; edepsiz, arsız, utanmaz; serseri *(krş.)* ırızsız

ırızlı (k) 1. dürüst, namuslu, erdemli, faziletli, insaflı 2. görgülü, terbiyeli 3. alçak gönüllü 4. iyi huylu, terbiyeli; iyi yetişmiş; saygın, hatırı sayılır

ırızsız (k) 1. vicdansız, ahlaksız; yaramaz, şımarık 2. namussuz, haysiyetsiz; edepsiz, arsız, utanmaz; serseri *(krş.)* ***ırıssız***

ıspa (k) asil, soylu, cömert; önemli, ciddi

ıstırıvcu (h) toplayan *(krş.)* ıstıruv***cu, istırıvcu istıruvcu***

ıstıruvcu (h) toplayan *(krş.)* ıstırıv***cu, istırıvcu, istıruvcu***

ışol (k) bu *(krş.)* ***eşol, şol, uşol***

ıştahsız (k) iştahsız

ızınsız (k) izinsiz

ızzanlı (h) zararlı, zarar verici *(krş.)* ***izyanlı, izzyanlı***

içirüvçü (t) içiren

içivçi (k) 1. içen 2. içkici, sarhoş *(krş.)* ***içivçü, içüvçü, icivci***

içivçü (t) içen *(krş.)* ***içivçi, içüvçü, icivci***

içkici (k) içkici *(krş.)* ***içkici, ickici***

içkiçi (t) içkiçi *(krş.)* ***içkici, ickici***

içtägi (t) içteki, içerideki

içüvçü (t) içen *(krş.)* ***içivçi, içivçü, icivci***

igit (I) (h), (t) *(krş.)* ***cigit, iigit, yigit (I)***

igitlevci (h) andıran, hatırlatan, anımsatan

iqtızalı (k) ihtiyaç duyulan

iḫçü (t) yıkan, yıkıcı, ezen

ilavçu (t) ağlayan; inleyen, sızlayan *(krş.)* ***yılavçu, yılavcu***

ilayıq (k) layık, uygun, yaraşır, elverişli *(krş.)* ılayıq, layıq

ilesedohan (h) bölünen, paylaşılan

ilesivci (h) bölen, üleştiren

ilgärgi (t) ilerideki, öndeki

ilgärräk (t) ön, ön taraf *(krş.)* ***ilgiyrek***

ilgiyrek (h) ön, ön taraf *(krş.)* ***ilgärräk***

ılı (h), (t) ılık *(krş.)* ***yılı, yıllı (II)***

ilingen (h), (k) 1. karışık, dolaşık 2. ilişik, bağlı

ilişken (k) bağlı, ekli, ilişik

ilk (h), (k), (t) 1. ilk (h), (k), (t) 2. öz, ruh, mahiyet (h)

ilma (t) 1. düz 2. büyüleyici, çekici, ayartıcı; pohpohlayıcı *(krş.)* ***yılma (I), yulma***

ilüvlü (t) meşhur

imänçli (t) mahçup, şaşkın *(krş.)* ***imencli***

imändürüvçü (t) utandıran

imşatuvçu (t) yumuşatıcı

inadçı (k) inatçı *(krş.)* ***inatçı***

inadkâr (k) inatçı

inamlı (h), (t) doğru, hakiki, dürüst; sadık, güvenilir; imanlı *(krş.)* ***ınamlı***

inamsız (t) inançsız; hilekâr, yalancı

inanğan (k) inanan, inançlı

inanmavçu (t) inanmayan, inançsız

inanuvçu (t) inanan, inançlı *(krş.)* ***inanuvcu***

inanuvcu (h) inanan, inançlı *(krş.)* ***inanuvçu***

inatçı (k) inatçı *(krş.)* ***inadçı***

ince (k) ince *(krş.)* ***inçkä, inçke, incke***

incili (k) incili; inci işlemeli

inçkä (t) ince; ince, kırılgan, nazik *(krş.)* ***ince, inçke, incke***

inçkälävçü (t) inceleyen, analiz eden

inçke (t) ince; ince, zarif, nazik, hassas *(krş.)* ***ince, inçkä, incke***

indävçü (t) çağıran; adlandıran

indelgen (h) çağrılan, denilen, adlandırılan; davet edilen

indelmis (h) çağrılmış, davet edilmiş

indemez (k) sessiz, suskun

indenmiş (k) ünlü, tanınmış, meşhur

ingil (t) hafif, yeğni; atik, çevik, hızlı *(krş.)* ***engil, yengil, yenil, yeŋgil, yeŋil (I)***

ingirdegi (h) akşamki

ingli (t) yaşlı

incke (h) ince; ince, zarif, nazik, hassas *(krş.)* ***ince, inçke***

ip-inçkä (t) ipince, incecik *(krş.)* ***ip-incke***

ip-incke (h) ipince, incecik *(krş.)* ***ip-inçkä***

iraḫ (t) uzak *(krş.)* ıraq, yıraḫ, yırak, yıraq

irenç (h), (k) iğrenç, tiksinç

irençi (k) iğrenç, kötü, pis, tiksinç, çirkin, adi *(krş.)* ***rençi, yeränçi, yerençi, yerenci, yerinçi, yiranci***

iri (k) iri, büyük, kocaman

irtuvçu (t) 1. yırtıcı 2. haydut, yağmacı *(krş.)* ***yırtuvcu***

isandıruvcu (h) ümit verici, cesaret verici

isanclı (h) doğru, hakiki, sadık, güvenilir, emin

isancsız (h) umutsuz, ümitsiz; inançsız

isi (h), (k), (t) sıcak; ılık *(krş.)* ***issi***

isigen (h) üşüyen, üşümüş

isingen (k) ısınan, ısınmış

islegen (h) yapılmış, yapılan, imal edilmiş

isletken (h) yapan, uygulayan

islevci (h) çalışan; yapan, gerçekleştiren, yerine getiren *(krş.)* ***işlävçü, işlevçi***

isli (I) (h) işli, iş sahibi

isli (II) (k) kokulu *(krş.)* ***iyisli, iyişli, yisli***

issi (h), (k), (t) sıcak; ılık *(krş.)* ***isi***

issitkän (t) ısıtan *(krş.)* ***issitken***

issitken (h) ısıtan *(krş.)* ***issitkän***

issiz (h) işsiz *(krş.)* ***işsiz***

istehi (h) üstteki, yukarıdaki *(krş.)* ***isttegi, üstägi, üsttägi, üstteki***

istırıvcu (h) toplayan *(krş.)* ***ıstırıvcu, ıstıruvcu, istıruvcu***

istıruvcu (h) toplayan *(krş.)* ***ıstırıvcu, ıstıruvcu, istırıvcu***

istrek (h) yüksek; üstünde, üzerinde

isttegi (h) üstteki, yukarıdaki *(krş.)* ***istehi, üstägi, üsttägi, üstteki***

işançlı (t) inançlı, inanan; umutlu

işanuvçu (t) inançlı, inanan; umutlu, ümitli *(krş.)* ***isanuvcu***

işgüzar (k) işgüzar, çokbilmiş; becerikli, eli işe yatkın *(krş.)* ***işküzar***

işkâr (k) işçi, çalışan; çalışkan *(krş.)* ***işkir***

işkir (k) çalışkan *(krş.)* ***işkâr***

işküzar (k) işgüzar, çokbilmiş; becerikli, eli işe yatkın *(krş.)* ***işgüzar***

işlävçü (t) çalışan *(krş.)* ***islevci, işlevçi***

işlek (k) 1. işe elverişli, çalışkan, becerikli; deneyim sahibi 2. etkin, faal, hareketli

işlemeli (k) işlemeli

işlevçi (t) çalışan *(krş.)* ***islevci, işlävçü***

işli (k) iş sahibi, meşgul

işsiz (k), (t) işsiz *(krş.)* ***issiz***

itiläk (t) keskinlik, sivrilik *(krş.)* ***itilik, itilek***

itili (h), (t) keskin, sivri; uçlu

itilik (t) keskinlik, sivrilik *(krş.)* ***itiläk, itilek***

ickirtegi (h) içerideki

ivdegi (h) eve ait, evdeki *(krş.)* ***yuvdägi***

ivretmegen (h) okumamış, bilgisiz, cahil

iydirivci (h) gönderici, göndertici, gönderten

iygen (h) gönderilen, temsilci olarak gönderilen, elçi; temsilci, haberci, ulak

iygi (k) iyi *(krş.)* ***egi, eyi, iyi***

iyi (t) iyi *(krş.)* ***egi, eyi, iygi***

iyisli (h), (t) kokulu *(krş.)* ***isli (II), iyişli, iysli***

iyissiz (h) kokusuz

iyişli (t) kokulu *(krş.)* ***isli (II), iyisli, iysli***

iyivçü (t) gönderen, gönderici *(krş.)* ***iyivci, iyüvçü***

iyivci (h) gönderen, gönderici *(krş.)* ***iyivçü, iyüvçü***

izınclı (h) pis, kirli

izinç (t) tatsız, nahoş tiksinç

izinsiz (k) izinsiz

izivci (h) parçalayan, parçalayıcı

izlävçü (t) arayan, araştıran, araştırıcı, izleyen, izleyici *(krş.)* ***izlevçi, izlevci***

izlengen (k) aranan; istenen

izlevçi (k) arayan, araştıran, araştırıcı, izleyen, izleyici *(krş.)* ***izlävçü, izlevci***

izlevci (h) arayan, araştıran, araştırıcı, izleyen, izleyici *(krş.)* ***izlävçü, izlevçi***

izli (h) yüzlü, çehreli

izyanlı (h) 1. kusurlu 2. zararlı, zarar verici *(krş.)* ızzanlı, izzyanlı

izyansız (t) zararsız

izzevel (h) bıktırıcı, usandırıcı, can sıkıcı

izzyanlı (h) zararlı, zarar verici *(krş.)* ızzanlı, izyanlı

kabullu (t) makbul, kabul edilebilir

kaburğasız (t) kaburgasız

kaçḫınçı (t) 1. kaçak, kaçan, firari 2. hızlı (yılan) *(krş.)* ***kaçkınçı, kackıncı***

kaçkın (t) 1. kaçak, firari, kaçkın 2. serseri, avare *(krş.)* ***kackın, qaçqın***

kaçkınçı (t) hızlı, çevik, çabuk *(krş.)* ***kaçḫınçı, kackıncı***

kaçuvçu (t) kaçak, firari *(krş.)* ***kacuvcu***

kadi (h) inatçı

kafir (k) kirli, pis *(krş.)* ***kafur, kefir, küfür***

kafur (h), (t) kirli, pis *(krş.)* ***kafir, kefir, küfür***

kahırlanuvçu (t) kızgın, hiddetli, öfkeli *(krş.)* ***kahırlenivci***

kahırlenivci (h) kızgın, hiddetli, öfkeli *(krş.)* ***kahırlanuvçu***

kahırletivci (h) kızdıran, öfkelendiren

kahırlı (h), (t) 1. zorunlu, mecburi, cebri 2. kızgın, hiddetli, öfkeli

kahıtlı (h) kağıtlı

kail (k) kail, aklı yatmış, inanmış

kalabalık (h) kalabalık, topluluk; karmaşa, kargaşa; bagaj, eşya *(krş.)* ***halabalıq***

kalalı (h), (t) duvarlı

kalın (I) (h), (t) 1. kalın; kaba, katı 2. gür, sık, yoğun *(krş.)* ***qalın (I)***

kalınlı (h), (t) kalın, kaba, sıkı, yoğun

kalkanlavçu (t) koruyucu, savunucu *(krş.)* ***kalkanlavcu***

kalkanlavcu (h) koruyucu, savunucu *(krş.)* ***kalkanlavçu***

kalp (t) sahte; dönek, çevrilmiş *(krş.)* ***qalp***

kalplı (t) sahte; tortulu

kaltratuvçu (t) titreten, ürperten; korkutan; endişelendiren, sarsan *(krş.)* ***kaltratuvcu***

kaltratuvcu (h) titreten, ürperten; korkutan; endişelendiren, sarsan *(krş.)* ***kaltratuvçu***

kaltravçu (t) korkan; sarsan, titreten, huzur bozan *(krş.)* ***kaltravcu***

kaltravcu (h) korkan; sarsan, titreten, huzur bozan *(krş.)* ***kaltravçu***

kaltravuḫlu (t) endişeli, telaşlı, huzursuz

kâmil (k) kâmil, bütün, tam; bilgili, yetkin; olgun

kammutlu (t) boylu poslu, uzun boylu; yüksek, yüce

kanlı (h), (t) kanlı; dolgun kanlı, demevi *(krş.)* ***qanlı***

kaŋlasız (t) gelinsiz

kaŋyam (t) sonsuz, ebedi, sabit, değişmez *(krş.)* ***kayam, kayyam, qayyam***

kapalı (k) kapalı

kaplavçu (h), (t) kaplayıcı, kaplayan

kârlı (k) kârlı

kara (h), (t) 1. kara, siyah 2. kötü, fena; şanssız 3. basit, hafif, aşağı tabakadan insan 4. mürekkep *(krş.)* ***qara (I)***

karanğı (h), (t) kara, karanlık, koyu *(krş.)* ***karaŋğı, qaraŋğu***

karaŋğı (t) kara, karanlık, koyu *(krş.)* ***karanğı, qaranğu***

karğavçu (t) lanetleyen *(krş.)* ***karhavcu***

karğışlı (t) lanetli, melun *(krş.)* ***karhıslı, qarğışlı***

karhavcu (h) lanetleyen *(krş.)* ***karğavçu***

karhıslı (h) lanetli, melun *(krş.)* ***karğışlı, qarğışlı***

kârli (k) kârlı, kazançlı

karmanuvcu (h) elle değen, dokunan, yoklayan, temas eden

karmazin (k) koyu kırmızı, kıpkırmızı

karsı (h) karşı; karşıt, zıt *(krş.)* ***karşı, qarşı***

karşı (t) karşı; karşıt, zıt *(krş.)* ***karsı, qarşı***

kart (h), (t) 1. ihtiyar, yaşlı, kart 2. eski 3. çıban, apse *(krş.)* ***kartı, qart***

kartḫına (t) ihtiyar

kartı (h), (t) ihtiyar, yaşlı, kart

(krş.) ***kart, qart***

karuvsuz (h), (t) cevapsız

katı (I) (h), (t) 1. katı, sert 2. çok *(krş.)* ***qatı, qattı***

katınsız (h), (t) bekar

katıs (h) acımasız, gaddar, merhametsiz; vahşi, yabani *(krş.)* ***qatış (II)***

katış (t) karışık, katışmış

kackın (h) kaçak, firari; buhar, buharlaşma *(krş.)* ***kaçkın, qaçqın***

kackınlı (h) 1. uçucu, uçan 2. hızlı, çevik, çabuk

kackıncı (h) 1. hızlı, çevik, çabuk 2. kaçak, firari *(krş.)* ***kaçḫınçı, kaçkınçı***

kacuvcu (h) kaçak, firari *(krş.)* ***kaçuvçu***

kattıruvçu (t) katılaştıran, sertleştiren *(krş.)* ***kattıruvcu, qattırıvçı***

kattıruvcu (t) katılaştıran, sertleştiren *(krş.)* ***kattıruvçu, qattırıvçı***

kavdur (h), (t) 1. düşüncesiz, ihtiyatsız, akılsız 2. okumamış, tahsil görmemiş, cahil 3. yakalanan, alınan, ele geçirilen

kavdurlu (t) düşüncesiz, akılsız

kavğaçı (t) kavgacı, tartışan, münakaşa eden

kayam (h), (t) 1. güçlü, kudretli 2. diri, canlı, faal, çevik 3. ebedi, sonsuz, ölümsüz *(krş.)* ***kaŋyam, kayyam, qayyam***

kayğılı (h), (t) kaygılı, endişeli; kederli

kayğısız (h), (t) kaygısız

kayıslı (h) derili, köseleli

kayil (k) söyleyen

kaynar (h), (t) 1. sıcak, kaynar, kaynamış 2. heyecanlı, canlı

kaysı (h), (t) hangi, hangisi *(krş.)* ***qaysı***

kaytarıvçu (t) döndüren; cevap veren

kaytaruvçu (t) dönen; iade eden, geri veren *(krş.)* ***kaytaruvcu***

kaytaruvcu (h) dönen; iade eden, geri veren *(krş.)* ***kaytaruvçu***

kaytıvçu (t) dönen *(krş.)* ***kaytuvcu***

kaytmaḫsız (t) geri dönülmez; geri alınmaz

kaytuvsuz (h), (t) geri dönülmez; geri alınmaz

kaytuvcu (h) dönen *(krş.)* ***kaytıvçu***

kayyam (h), (t) sonsuz, ebedi, sabit, değişmez; sağlam, sarsılmaz, bozulmaz *(krş.)* ***kayam, kaŋyam,***

qayyam

kazan (h) kazan

kazıḫsız (t) kazıksız, dayanaksız, değneksiz

kazıvçu (t) kazan, eşen *(krş.)* ***kazuvcu***

keçar (k) göçebe

keçici (k) geçici

keçiç (k) geçit

keçigivçi (k) geciken; yavaş, ağır

keçikken (k) geciken, gecikmiş, geç kalmış

keçinüvçü (t) geçinen, ömür süren, yaşayan; davranan, hareket eden *(krş.)* ***kecinivci***

keçivçi (k) geçen, gelip geçen

kedärgi (t) yandaki, kenardaki, taraftaki; geri *(krş.)* ***kedergi***

kedergi (h) yandaki, kenardaki, taraftaki; geri *(krş.)* ***kedärgi***

kederli (k) kederli, hüzünlü, üzgün

kefille (k) beyhude, boş, nafile

kefir (h) kirli, pis; günah, kusurlu *(krş.)* ***kafir, kafur, küfür***

kefli (k) keyifli, şen; iyi mizah

kefsiz (k) keyifsiz, hasta

kelecek (k) gelecek, müstakbel *(krş.)* ***gelecek***

keläsi (t) gelecek, müstakbel; istikbal ***kelesi***

kelesi (h) gelecek, müstakbel; istikbal *(krş.)* ***keläsi***

kelesilik (h), (k) gelecek, istikbal

keleşingen (k) nişanlı, sözlü

kelişingen (k) nişanlı, sözlü, bağlı

kelivci (h) gelen ***kelüvçü***

keltirivci (h) getiren *(krş.)* ***keltirüvçü***

keltirüvçü (t) getiren *(krş.)* ***keltirivci***

kelüvçü (t) gelen *(krş.)* ***kelivci***

kemin (h), (k) 1. belirli, belli, açık (h), (k) 2. her, her bir (h), (k) 3. tam olarak, tam; yani, şöyle ki (k)

kemisivci (h) bırakan, terk eden

kemişüvçü (t) bırakan, terk eden

kemli (t) günlük, gündelik

kemsiz (k), (t) sınırsız, sonsuz; oldukça, gayet

ken (h), (k), (t) 1. geniş (h), (k), (t) 2. temel, taban, destek, dayanak (k) *(krş.)* ***keŋ***

kenarsız (k) kenarsız; sınırsız

kenessiz (h) tavsiyesiz, öğütsüz

keni (h) doğru, gerçek; adil, adaletli, dürüst; günahsız, suçsuz *(krş.)* ***köni, könnü, könü***

keniş (k) geniş *(krş.)* ***geŋiş, keŋiş***

keŋ (k) geniş *(krş.)* ***ken***

keŋeşli (k) akıllı, zeki, becerikli

keŋiş (k) geniş *(krş.)* ***geŋiş, keniş***

kerçek (k) gerçek *(krş.)* ***gerçaq, gerçek***

keräkli (t) gerekli, lâzım *(krş.)* ***kerekli***

keräksiz (t) gereksiz, lüzumsuz *(krş.)* ***kereksiz***

kerekli (h), (k) gerekli, lâzım *(krş.)* ***keräkli***

kerekmez (k) gereksiz, lüzumsuz

kereksiz (h), (k) gereksiz, lüzumsuz *(krş.)* ***keräksiz***

kerelmevci (h) kindar, kinci, nefret eden, düşman

kergili (h) güzel *(krş.)* ***körgülü***

kerimli (h) güzel, hoş *(krş.)* ***körimli, körülü, körümli, körümlü***

kerivci (h) gören, izleyen, izleyici, seyirci *(krş.)* ***körüci, körüvçi, körüvçü***

kerkli (h) güzel *(krş.)* ***körkli, körklü***

kermänli (t) kaleli

kermegen (h) görülmemiş, görülmedik; nadir, alışılmamış

kerti (h), (k), (t) doğru, gerçek, hakiki

kesik (k) kesik

kesimli (k) kısıtlı, sınırlı, belirli

kesivci (h) kesici, kesen *(krş.)* ***kesüvçü***

keskin (k) keskin

kesmece (II) (k) mevzun, yapılı, boylu poslu

ketänli (t) ketenden, ketenli *(krş.)* ***ketenli***

ketärüvçü (t) uzaklaştıran

ketenli (h) ketenden, ketenli *(krş.)* ***ketänli***

keterivci (h) kaldıran, uzaklaştıran, gideren

ketirivci (h) getiren

kecigivci (h) geciken, geç kalan

kecinivci (h) geçinen, ömür süren, yaşayan; davranan, hareket eden *(krş.)* ***keçinüvçü***

kectegi (h) akşam, akşamki

ketürüvçü (t) getiren

ketüvçü (t) giden *(krş.)* ***ketivci***

keyifsiz (k) keyifsiz

kezli (h) gözlü *(krş.)* ***gözli, közli, közlü***

kezüvçü (t) gezen

kılıçeẖ (t) alışık, alışkan, alışık; âdet, alışkanlık; ayırt edici özellik, belirti

kılıẖlı (t) karakterli, yaradılışlı, tabiatlı *(krş.)* ***kılıklı***

kılıẖsız (t) karaktersiz; kötü giyimli

kılıklı (h) karakterli, yaradılışlı,

tabiatlı *(krş.)* kılıḫlı

kıluvçu (t) 1. yapan, eden 2. suçlu, fail, müsebbip *(krş.)* ***kıluvcu, qılıvçı***

kıluvcu (h) 1. yapan, eden 2. suçlu, fail, müsebbip *(krş.)* kıluvçu, qılıvçı

kınğır (h), (t) eğri, bükük; kusurlu, yanlış *(krş.)* ***kınğır, kınḫır, kıŋğır, qıŋğır***

kınḫır (t) eğri, bükük, ters *(krş.)* kınğır, kıŋğır, qınğır, qıŋğır

kınhıraytuvcu (h) eğen, büken

kıŋğır (t) eğri, bükük, ters *(krş.)* kınğır, kınḫır, qınğır, qıŋğır

kırḫa (t) biraz

kırıydağı (h), (t) kenardaki, uçtaki

kırıysız (h), (t) kenarsız; sınırsız

kırpılı (h) sivri

kısḫa (t) kısa *(krş.)* ***kıska, qısa, qısḫa, qısqa***

kısıḫ (t) 1. dar 2. sıkışık; darlık, sıkıntı; sıkıcı, baskıcı *(krş.)* ***kısık, qısıq***

kısık (h) dar *(krş.)* kısıḫ, qısıq

kıska (h) kısa *(krş.)* ***kısḫa, qısa, qısḫa, qısqa***

kıskasıba (h) kısa, daha kısa, yetersiz

kıslık (h) kışlık *(krş.)* ***kışlıḫ, qışlıq***

kıstavçu (t) baskıcı, eziyet eden *(krş.)* ***kıstavcu, qıstavçı***

kıstavlu (h) mazlum

kıstavcu (h) baskıcı, eziyet eden, zalim, gaddar *(krş.)* kıstavçu, qıstavçı

kısuvçu (t) kısan *(krş.)* ***kısuvcu***

kısuvcu (h) acımasız, zalim *(krş.)* ***kısuvçu***

kıyaslavçu (t) kıyaslayan, ölçen *(krş.)* ***kıyaslavcu***

kıyaslavcu (h) kıyaslayan, ölçen *(krş.)* kıyaslavçu

kıyınlı (h), (t) acılı, ıstıraplı; bitkin, yorgun *(krş.)* ***qıyınlı***

kıynavçu (t) ezen, azap veren, baskıcı, zalim *(krş.)* ***kıynavcu, qıynavçı***

kıynavcu (h) ezen, azap veren, baskıcı, zalim *(krş.)* kıynavçu, qıynavçı

kızdıruvçu (t) kızdıran, ısıtan, yakan *(krş.)* ***kızdıruvcu***

kızdıruvcu (h) kızdıran, ısıtan, yakan *(krş.)* kızdıruvçu

kızğanç (t) cimri *(krş.)* ***kızhanc, qızğanç***

kızhanc (h) cimri *(krş.)* ***kızğanç, qızğanç***

kiçi (k), (t) küçük *(krş.)* ***kiçik, kici***

kiçik (k) küçük*(krş.)* ***kiçi, kici***

kiçkene (k) küçük, ufak; küçücük *(krş.)* ***kiçkine***

kiçkeneçik (k) küçücük

kiçkine (k) küçük, ufak; küçücük *(krş.)* ***kiçkene***

kiẖel (h) büsbütün, bütün

kikilli (h) kahküllü, kıvırcık, kıvrık

kilävçi (k) isteyen *(krş.)* ***kilevçi, klevci***

kilitli (k) kilitli

kilsiz (h) dilsiz *(krş.)* ***tilsiz***

kim-es (t) herhangi biri

kini (h) kıskanç

kinilivci (h) kıskanç

kinli (h) günlük; günlü *(krş.)* künlü

kinlik (h) günlük *(krş.)* günlik, künlük

kip (I) (h), (k), (t) 1. güçlü, kuvvetli, sağlam 2. çok, çokça; tamamen, gayet, büsbütün

kiplävçü (t) güç veren, güçlendiren, sağlamlaştıran *(krş.)* ***kiplevci***

kiplevli (h) güçlü, sağlam

kipleydohan (h) besleyici

kirgin (k) cesur, yürekli

kiri (h) diri, canlı ***tiri***

kirivçü (h), (t) giren

kirli (I) (k), (t) kirli

kirli (II) (h) türlü, çeşitli *(krş.)* dürlü, tirli, türli, türlü

kirpicli (h) kerpiçli, tuğlalı

kisenivci (h) özleyen, hasret çeken

kisencli (h) istenen, arzu edilen *(krş.)* ***küsänçli, küsençli***

kici (h) küçük *(krş.)* ***kiçi, kiçik***

kicli (h) güçlü *(krş.)* ***küçli, küçlü***

kivik (h) yanık, yanma *(krş.)* ***küvük, küyük***

kiyimli (k) 1. iyi giyimli 2. şık, zarif

kiyinüvçü (t) giyinen

kiyirüvçü (t) sokan, girdiren

kiyizli (h) keçeli, keçeden; at kılından gömlekli

kizen (k) gizli; sır

kizli (k) gizli *(krş.)* ***gizli***

kläksiz (t) isteksiz *(krş.)* ***kleksiz***

klämävçü (t) istemeyen

kläväçü (t) isteyen

kleksiz (h) isteksiz *(krş.)* ***kläksiz***

klevci (h) isteyen; gönüllü *(krş.)* ***kilävçi, kilevçi***

kobuluşẖan (t) mahçup

kobuvlu (t) telaşlı, korkmuş, endişeli

koca (k) yaşlı, ihtiyar

kodeş (h), (t) kutsal *(krş.)* ***kadaş,***

qadoş, qodeş

kolay (h), (t) 1. kolay 2. mümkün, olabilir, olanaklı 3. mümkün, uygun, elverişli 4. düzen, nizam 5. güzel, iyi, doğru, uygun 6. riza, dilek; af, bağışlama *(krş.)* ***qolay***

kolaylı (h), (t) 1. hoş, tatlı 2. yararlı, faydalı, makbul, münasip ***qolaylı***

kolaysız (t) 1. elverişsiz, uygunsuz, zor 2. özensiz, dikkaciz, beceriksiz *(krş.)* ***qolaysız***

kolhos (h) sağır

kolmavçu (t) istemeyen

kolsuz (h), (t) kolsuz; elsiz

komuzlu (h), (t) böcekli, kurtlu

kontent (t) hoşnut, memnun

korḫaḫ (t) korkak *(krş.)* ***qorqaq***

korḫunç (t) korkunç *(krş.)* ***korkunc***

korḫunçlu (t) korkunç, korku veren, dehşetli, müthiş *(krş.)* ***korkunclu, qorqınçlı, qorqunçlı***

korḫuvçu (t) korkan *(krş.)* ***korkuvcu, qorqıvçı, qorquvçı***

korḫuvluḫ (t) gudubet, sevimsiz, korkunç

korḫuvsuz (t) korkusuz *(krş.)* ***korkuvsuz***

korkunclu (h) korkunç, korku veren, dehşetli, müthiş *(krş.)* ***korḫunçlu, qorqınçlı, qorqunçlı***

korkuvsuz (h) korkusuz *(krş.)* ***korḫuvsuz***

korkuvcu (h) korkunç *(krş.)* ***korḫuvçu, qorqıvçı, qorquvçı***

kotarıvçu (t) bildiren, bilgilendiren, haber veren, ilân eden *(krş.)* ***kotaruvcu***

kotaruvcu (t) bildiren, bilgilendiren, haber veren, ilân eden *(krş.)* ***kotarıvçu***

koyuvcu (h) koyan *(krş.)* ***koyuvçu***

kölägäli (t) gölgeli

köndärüvçü (t) yöneten, idare eden

köni (k) doğru, gerçek; adil, adaletli, dürüst; günahsız, suçsuz *(krş.)* ***keni, könü, könnü, könü***

könnü (k) doğru, gerçek; adil, adaletli, dürüst; günahsız, suçsuz *(krş.)* ***keni, könü, köni***

könü (k), (t) doğru, gerçek; adil, adaletli, dürüst; günahsız, suçsuz *(krş.)* ***keni, köni, könnü***

kör (k) kör

körgülü (k) güzel *(krş.)* ***kergili***

körimli (k) güzel, hoş *(krş.)* ***kerimli, körülü, körümli, körümlü***

körkli (k) güzel *(krş.)* ***kerkli,***

körklü

körklü (k), (t) güzel *(krş.)* ***kerkli, körkli***

körsiz (k) çirkin, biçimsiz

körüci (k) gören, izleyen, izleyici, seyirci *(krş.)* ***kerivci, körüvçi, körüvçü***

körülü (k) güzel *(krş.)* ***kerimli, körimli, körümli, körümlü***

körümli (k) güzel *(krş.)* ***kerimli, körimli, körülü, körümlü***

körümlü (k), (t) güzel *(krş.)* ***kerimli, körimli, körülü, körümli***

körümsüz (k) çirkin

körüvçi (k) gören, izleyen, izleyici, seyirci *(krş.)* ***kerivci, körüci, körüvçü***

körüvçü (t) gören, izleyen, izleyici, seyirci *(krş.)* ***kerivci, körüci, körüvçi***

köse (k) köse, sakalsız

közli (k) gözlü *(krş.)* ***gözli, kezli, közlü***

közlü (k), (t) gözlü *(krş.)* ***gözli, kezli, közli***

közsüz (t) kör

kubar (h) soluk, solgun, renksiz

kucur (h), (t) ekşi

kucurayğan (t) ekşimiş

kucursuz (h) tatlı; mayasız

kudratlı (h), (t) kudretli, güçlü, kuvvetli

kulağos (t) sağır

kunuşturuvçu (t) yerleştiren, istifçi

kursavcu (h) çevredeki, etraftaki, yöredeki; bir şeyin çevresini saran, kuşatan *(krş.)* ***kurşavçu***

kurtlu (h) kurtlu *(krş.)* ***qurtlı***

kurtlusu-bitlisi (h) fakir, fukara, yoksul

kurutuvçu (t) kurutan *(krş.)* ***kurutuvcu***

kurutuvcu (h) kurutan *(krş.)* ***kurutuvçu***

kuruvçu (t) kuran, yerleştiren, koyan, geren ***kuruvcu***

kuruvcu (h) kuran, yerleştiren, koyan, geren *(krş.)* ***kuruvçu***

kusḫunçu (t) 1. gür, sık, bol; kalabalık 2. bol bol, fazlasıyla

kuskunlu (h) iğrenç, kötü, tiksinç, pis

kuskuncu (h) iğrenç, kötü, tiksinç, pis

kutlu (h), (t) mutlu, mesut; şanslı, talihli *(krş.)* ***qutlı, qutlu***

kutsuz (h), (t) şanssız, talihsiz, mutsuz *(krş.)* ***qutsız, qutsuz***

kuturgan (h) çılgın

kuvançlı (t) sevinçli, neşeli *(krş.)* ***kuvanclı***

kuvanclı (h) sevinçli, neşeli *(krş.)* ***kuvançlı***

kuvatlı (h), (t) güçlü, kuvvetli *(krş.)* ***quvatlı***

kuvacız (h), (t) güçsüz, kuvvetsiz, zayıf

kuvduruvcu (h) kovalatan, izleten; zalim, zorba *(krş.)* ***quvdardıvçı***

kuvus (h) kadeh, bardak *(krş.)* ***kovus, kovuş, kuvuş, qovuş, quvuş***

kuvuş (t) kadeh, bardak *(krş.)* ***kovus, kovuş, kuvus, qovuş, quvuş***

kuvuvçu (t) kovalayan, takip eden, izleyen *(krş.)* ***kabuvçu, kuvuvcu, quvuvçı***

kuvuvcu (h) kovalayan, takip eden, izleyen *(krş.)* ***kabuvçu, kuvuvçu, quvuvçı***

kuyaşlı (t) güneşli

kuyaşsız (t) güneşsiz

kuyruklu (h) kuyruklu

küçli (k) güçlü *(krş.)* ***kicli, küçlü***

küçlü (k), (t) güçlü (k), (t); zorlu (t); zahmet çeken (t) *(krş.)* ***kicli, küçli***

küçsiz (k) güçsüz *(krş.)* ***küçsüz***

küçsüz (t) güçsüz *(krş.)* ***küçsiz***

küflengen (k) küflü, küf bağlamış

kügürtlü (t) kükürtlü

küllevci (k) bağnaz, fanatik, bağlı *(krş.)* ***künlevçi***

kültkülü (t) komik, gülünç

kümüşsüz (t) parasız; aylıksız, maaşsız

künlevçi (k) kıskanç *(krş.)* küllevci

künlü (k), (t) günlü; güneşli; günlük *(krş.)* ***kinli***

künülävçü (k), (t) kıskanç

künüvçi (k) kıskanç

küsänçli (t) istenen, arzu edilen *(krş.)* ***kisencli, küsençli***

küsençli (k) istenen, arzu edilen *(krş.)* ***kisencli, küsänçli***

küvdürgüç (t) yakan, yakıcı, ateşli *(krş.)* ***kivdirgic***

küvük (t) yanık, yanma *(krş.)* ***kivik, küyük***

küyük (k) yanık; kızgın demirle yapılan dağlama *(krş.)* ***kivik, küvük***

qaba (k) 1. kaba, bayağı 2. aptal, akılsız

qabaatlı (k) suçlu *(krş.)* ***qabahatlı, qabatlı***

qabahatlı (k) suçlu *(krş.)* ***qabaatlı, qabatlı***

qabahacız (k) suçsuz

qabarğan (k) kabarmış, şişmiş

qabarıq (k) kabarık

qabatlı (k) suçlu *(krş.)* ***qabaatlı, qabahatlı***

qabıqlı (k) kabuklu

qabulluḫ (t) makbul

qaçancı (k) kaçıncı, hangi

qaçaqçı (k) kaçak, firari

qaçıq (k) açık, soluk

qaççın (k) kaçkın, firari *(krş.)* ***kaçkın, kackın***

qadoş (k) kutsal *(krş.)* ***kadaş, kodeş, qodeş***

qaqmalı (k) kakmalı, işlemeli

qaqsığan (k) çürük, bozuk, küflü

qalay (I) (k) nasıl

qalaylı (k) kalaylı

qalğan (k) kalan

qalın (I) (k) *(krş.)* ***kalın (I)***

qalıplı (k) kalpli

qalp (k) sahte *(krş.)* ***kalp***

qalpazan (k) 1. dikkaciz, özensiz, ihmalkâr 2. şarlatan, dolandırıcı

qaltıratıvçı (k) titreten; korkutan, ürperten *(krş.)* ***qaltıratuvçı, qaltıratuvçu***

qaltıratuvçı (k) titreten; korkutan, ürperten *(krş.)* ***qaltıratıvçı, qaltıratuvçu***

qaltıratuvçu (k) titreten; korkutan, ürperten *(krş.)* ***qaltıratıvçı, qaltıratuvçı***

qanatlı (k) kanatlı *(krş.)* ***kanatlı***

qanatsız (k) kanatsız

qanlı (k) kanlı *(krş.)* ***kanlı***

qap-qara (k) kapkara

qapalı (k) kapalı

qaplu (k) kaplı, kapalı, kabuklu

qapluv (k) örtü *(krş.)* ***kaplav***

qara (I) (k) kara, siyah; kötü, fena *(krş.)* ***kara***

qaraca (k) karamsı, siyahımsı

qaranğu (k) kara, karanlık, koyu *(krş.)* ***karanğı, karaŋğı***

qararsız (k) 1. kararsız 2. büyük, kocaman

qarersiz (k) 1. kararsız 2. sınırsız, ölçüsüz; muazzam, kocaman, büyük

qarğışçı (k) lanetleyen, lanet eden

qarğışıq (k) karışıklık, kargaşa

qarğışlı (k) lanetli, melun *(krş.)* ***karğışlı, karhıslı***

qarılğan (k) kısık, kısılmış

qarışıq (k) karışık *(krş.)* ***ḫarışık***

qarip (k) 1. yoksul, zavallı 2. şanssız, talihsiz; tuhaf, acayip, garip, yabancı *(krş.)* ***garib, garip, gerip, ğarip, ğerip***

qarlı (k) karlı

qarmaqarışıq (k) karmakarışık

qarşı (k) karşı; karşıt, zıt *(krş.)* ***karsı, karşı***

qarşılıqlı (k) karşılıklı

qart (k), (t) ihtiyar, yaşlı, kart *(krş.)* ***kart, kartı***

qasqat (k) kaskatı, donakalmış

qatı (k) katı, sert *(krş.)* ***katı (I), qatı***

qatışıq (k) katışık, karışık

qatqan (k) kurumuş, kuru, katılaşmış, sert

qattı (k) katı, sert; kaba; sıkı; zalim, acımasız, merhametsiz *(krş.)* ***katı (I), qatı***

qattırıvçı (k) katı, sert, merhametsiz, zalim, acımasız *(krş.)* ***kattıruvçu, kattıruvcu***

qavuşuq (k) birleşik; bağlı; yapışık *(krş.)* ***qavuşıq***

qavvi (k) güçlü; sert, sıkı, katı

qayyam (k) 1. mevcut, var olan 2. sağlam, kalıcı, dayanıklı; değişmez, sonsuz, ebedi *(krş.)* ***kaŋyam, kayam, kayyam***

qayğurıvçı (k) zalim

qayğurtıvçı (k) zalim

qaynar (t) kaynar, sıcak

qaysı (I) (k) hangi, hangisi *(krş.)* ***kaysı***

qazalı (k) tehlikeli

qılıvçı (k) yapan, eden *(krş.)* kıluvçu, kıluv***cu***

qılıy (k) şaşı

qılirçıq (k) kıvırcık, kıvrım kıvrım, kıvrık kıvrık

qıllı (k) kıllı

qımıldağan (k) kımıldayan; yerlere kapanan, diz çöken

qımıldayturğan (k) kımıldayan; yerlere kapanan, diz çöken

qınalı (k) kınalı

qınap (k) ince

qınğır (k), (t) 1. eğri, bükük, ters; kambur 2. tümsek; tepeli, engebeli 3. suçlu; adaletsiz, haksız; kurnaz, hilekâr 4. sinsi; ahlaksız *(krş.)* kınğır, kınẖır, kıŋğır, qınğır

qınğırğan (k) eğri, çarpık

qıŋğır (k) 1. eğri, bükük, ters; kambur 2. tümsek; tepeli, engebeli 3. suçlu; adaletsiz, haksız; kurnaz, hilekâr 4. sinsi; ahlaksız *(krş.)* kınğır, kınẖır, kıŋğır, qınğır

qıŋğırğan (k) eğri, çarpık, bükük

qırqıvçı (k) kırkan, kesen *(krş.)* kırẖuvçu, kırkuv***cu, qırquvçı***

qırquvçı (k) kırkan, kesen *(krş.)* kırẖuvçu, kırkuv***cu, qırqıvçı***

qısa (k) kısa *(krş.)* ***kısẖa, kıska, qısẖa, qısqa***

qısẖa (t) kısa *(krş.)* ***kısẖa, kıska, qısa, qısqa***

qısıq (k) sıkışık, basık, dar; sıkılmış, ezilmiş *(krş.)* kısıẖ, kısık

qısqa (k) kısa *(krş.)* kısẖa, kıska, qısa, qısẖa

qıstalğan (k) ezilen, zulüm edilen

qıya (k) çapraz; eğri, eğik

qıyametli (k) kötü, ürkütücü; korkunç, berbat

qıybatlı (k) kıymetli, değerli

qıyınlı (k) bitkin, yorgun *(krş.)* kıyınlı

qıyış (k) eğik, eğri, büğrü

qıymetli (k) kıymetli, değerli

qıymıldağan (k) kımıldayan

qıynavçı (k) ezen, azap veren, baskıcı, zalim *(krş.)* kıynavçu, kıynav***cu***

qızğan (k) kızgın, öfkeli; heyecanlı, telaşlı qızğın

qızğanç (k) cimri *(krş.)* kızğanç, kızhan***c***

qızğın (k) kızgın, öfkeli; heyecanlı, telaşlı *(krş.)* qızğan

qobıq (k) kopuk *(krş.)* ***qobuq, qopıq***

qobuq (k) kopuk *(krş.)* ***qobıq, qopıq***

qoca (II) (k) koca, büyük, iri

qocalı (k) kocalı, evli kadın, nikahlı kadın

qocaq (k) cesur, cesaretli

qodeş (k) kutsal *(krş.)* ***kadaş, kodeş, qadoş***

qoqılı (k) kokulu

qoquğan (k) kokulu

qolay (k) kolay, uygun, münasip *(krş.)* ***kolay***

qolaylı (k) 1. kolay, uygun, makbul, münasip 2. becerikli, zeki, usta *(krş.)* ***kolaylı***

qolaysız (k) 1. elverişsiz, uygunsuz, zor 2. özensiz, dikkaciz, beceriksiz *(krş.)* ***kolaysız***

qonuvçu (k) rakip, muhalif, zıt, karşıt ***konuvcu***

qopıq (k) kopuk *(krş.)* ***qobıq, qobuq***

qopqaq (k) kolay kırılır, kırılabilir, kırılgan

qoralıq (k) çitli

qoravlanuvçu (k) silahlı

qorqaq (k) korkak *(krş.)* ***korẖaẖ***

qorqıvçı (k) korkunç, korku veren, dehşetli, müthiş *(krş.)* ***korẖuvçu, korkuvcu, qorquvçı***

qorqunçlı (k) korkunç, korku veren, dehşetli, müthiş *(krş.)* ***korẖunçlu, korkunclu, qorqınçlı***

qorquvçı (k) korkan *(krş.)* ***korḫuvçu, korkuvcu, qorqıvçı***

qorquvlı (k) korkutucu, ürkütücü, korkulu, tehlikeli *(krş.)* ***qorqılı***

qoruq (I) (k) 1. muhafazalı, korunmalı, çitle çevrili 2. yasak, yasaklı, yasaklanmış

qos-qoca (k) koskoca, kocaman

qoş (k) çift *(krş.)* ***kos (I), koş***

qovuş (k) kadeh, bardak *(krş.)* ***kovus, kovuş, kuvus, kuvuş, quvuş***

qoyı (k) koyu; sık, gür *(krş.)* ***koyu, kuyu (II), qoyu***

qoyu (k) koyu; sık, gür *(krş.)* ***koyu, kuyu (II), qoyı***

qoz (II) (k) sıcak, kızgın, ateşli

qozlağan (k) yumurtlayan

qullanılğan (k) kullanılmış

qumral (k) parlak; kumral

qurğaq (k) kurak; kuru; çöl, step *(krş.)* ***kurğaḳ, kurhak***

qurılğan (k) kurulu, kurulmuş, hazır *(krş.)* ***qurulğan***

qurşavlanğan (k) çemberlenmiş, çemberle bağlanmış

qurtlı (k) kurtlu *(krş.)* ***kurtlu***

qurulğan (k) kurulu, kurulmuş, hazır *(krş.)* ***qurılğan***

qusıq (k) kusturucu, kusturan

qusırlı (k) kusurlu kusurlu *(krş.)* ***qusurlı***

qusurlı (k) kusurlu *(krş.)* ***qusırlı***

qusursız (k) kusursuz

qutlı (k) mutlu,. mesut; şanslı *(krş.)* ***kutlu, qutlu***

qutlu (t) mutlu *(krş.)* ***kutlu, qutlı***

qutsız (k) şanssız, talihsiz, mutsuz *(krş.)* ***kutsuz, qutsuz***

qutsuz (k) şanssız, talihsiz, mutsuz *(krş.)* ***kutsuz, qutsız***

quvançlı (t) kıvançlı, mutlu

quvarğan (k) mahçup, utanmış, utangaç, şaşkın

quvatlı (k) güçlü, kuvvetli *(krş.)* ***kuvatlı***

quvatsız (k) güçsüz, kuvvetsiz, zayıf

quvdardıvçı (k) kovalatan, izleten; zalim, zorba *(krş.)* ***kuvduruvcu***

quvşurulğan (k) 1. iyileşmiş, tedavi edilmiş, ıslah edilmiş 2. yaratılmış, meydana getirilmiş

quvulğan (k) kovulmuş, sürülmüş, sürgün

quvuş (k) kadeh, bardak *(krş.)* ***kovus, kovuş, kuvus, kuvuş, qovuş***

quvuvçı (k) kovalayan, takip eden, izleyen *(krş.)* ***kabuvçu, kuvuvcu, kuvuvçu***

quyaşlı (k) güneşli

quyulğan (k) kararlaştırılmış, kurulmuş

lafazan (k) konuşkan, geveze

lal (k) lal, dilsiz

lekeli (k) lekeli

levent (k) 1. zorba, zalim; cani, suçlu; eşkiya, yağmacı, soyguncu 2. cesur, cüretkar, yiğit

mağmun (k) yalnız, tek; kederli, üzüntülü

mahir (k) mahir, becerikli

mahmur (k) mahmur, uyku sersemi, uyuşukluk; dalgın bakışlı

maḫpul (k) hoş, tatlı; makbul

mahsud (k) istenen, amaçlanan

maḫtalğan (k) övülen, övülmüş

maḫtancaq (k) övüngen, övünen, böbürlenen *(krş.)* ***maḫtançeḫ***

maḫtançeḫ (t) övüngen, övünen, böbürlenen *(krş.)* ***maḫtancaq***

maḫtanıcı (k) övüngen, övünen, böbürlenen *(krş.)* ***maḫtanuvcu***

maḫtanuvcu (h) övüngen, övünen, böbürlenen *(krş.)* ***maḫtanıcı***

maḫtavlu (t) övgüye değer, takdire layık *(krş.)* ***maḫtovlı, maḫtuvlı***

maḫtovlı (k) övgüye değer, takdire layık *(krş.)* ***maḫtavlu, maḫtuvlı***

maḫtuvlı (k) övgüye değer, takdire layık *(krş.)* ***maḫtavlu, maḫtovlı***

mahzun (k) üzgün, üzüntülü

makbul (k) makbul, uygun, kabul edilen ***maqbul***

maqbul (k) makbul, uygun, kabul edilen *(krş.)* ***makbul***

malım (k) malûm, bilinen, açık *(krş.)* ***malum***

malsız (h), (t) malsız, varlıksız, fakir, yoksul

malum (k) malûm, bilinen, açık *(krş.)* ***malım***

masqara (k) maskara, soytarı; gülünç, komik; yaramaz, terbiyesiz

masqaracı (k) maskara, soytarı, şaklaban; utanmaz, hayasız

maşuq (k) sevilen, aşık olunan

mayḫoş (k) 1. mayhoş, ekşi 2. donuk, sıkıcı; ahmak, aptal; toy, saf, tecrübesiz; ciddiyetsiz

mayıl (k) meyil, bir yana eğilmiş, eğik

mayışıq (k) eğri, bükük *(krş.)* ***mayışqan***

mayışqan (k) eğri, bükük *(krş.)* ***mayışıq***

mazal (II) (t) baht, talih, şans; mutluluk, saadet *(krş.)* ***mazzal***

mazallı (h), (k), (t) 1. şanslı, talihli 2. boylu poslu; güçlü 3. cesur, cesaretli

mazalsız (t) şanssız

mazlım (k) mazlum *(krş.)* ***mazlum***

mazlum (k) mazlum *(krş.)* ***mazlım***

mecnun (k) mecnun, çılgın, deli, kendini kaybetmiş

meğnatli (k) şanssız, bahtsız, talihsiz; biçare, zavallı

meḫo (k) aptal, ahmak

meḫrum (k) mahrum *(krş.)* ***mehrüm***

mehrüm (k) mahrum *(krş.)* ***meḫrum***

mehşür (k) meşhur

melul (k) üzgün

melun (k) melun, lanetli, lanetlenmiş

memnun (h) memnun, hoşnut

menaggen (t) açıkgöz

merefetli (k) marifetli, becerikli

merhemetli (k) merhametli

mesrur (k) sevinmiş, sevinçli

mest (k) kendinden geçmiş; sarhoş

mevquf (k) tutuklu, tutuklanmış

mıqayat (k) dikkatli, ihtiyatlı; ihtimamlı, özenli

mıqayatçı (k) temkinli, ihtiyatlı

mımtaz (k) mümtaz, seçkin

mınasıb (k) münasip, uygun *(krş.)* ***mınesib, mınesip, minasib, minesib, munesib***

mındar (k) murdar, pis, kirli *(krş.)* ***mundar, murdar***

mınesib (k) münasip, uygun *(krş.)* mınasıb, mınesip, minasib, minesib, münesib

mınesip (k) münasip, uygun *(krş.)* mınasıb, mınesib, minasib, minesib, münesib

mıradsız (k) isteksiz

mıyıqlı (k) bıyıklı

mibarek (k) mübarek, kutsal; bereketli *(krş.)* ***mübarek***

mibarekli (k) kucanmış; şanslı

milayım (k) mülayim, uygun; yumuşak huylu

minasib (k) münasip, uygun *(krş.)* mınasıb, mınesib, mınesip minesib, münesib

minimini (k) mini mini, minnacık

miskin (h), (k), (t) miskin, fakir, yoksul, sefil; düşkün, dilenci

misqalsiz (k) ölçüsüz

mius (t) 1. kirli, pis 2. kötü, çirkin, yakışıksız *(krş.)* ***miyus***

mivizlevci (h) boynuzlu

mivizli (h) boynuzlu *(krş.)* ***muŋuzlu, müŋüzlü***

miyeser (k) kolaylıkla ortaya çıkan

miyli (t) akıllı

miyus (h), (t) 1. kirli, pis 2. kötü, çirkin, yakışıksız *(krş.)* ***mius***

mizüvir (k) aldatan; kandıran

moğorlu (h), (t) mühürlü

mosmor (k) mosmor

mu (k) bu

mudever (k) yuvarlak

muḫalif (k) muhalif, karşıt

muhkem (k) sağlam

muhtac (k) muhtaç

muḫtaclık (h) üzüntü, keder, teessür

mukaddeme (k) önde giden, öne geçen

muqayat (k) dikkatli; bağlı, bağlanmış

mun (t) üzüntülü, üzgün

munaytıvçu (t) zalim, acımasız, gaddar; hüzünlendiren, üzüntü veren *(krş.)* ***munaytuvçu, munaytuvcu***

munaytuvçu (t) zalim, acımasız, gaddar; hüzünlendiren, üzüntü veren *(krş.)* ***munaytıvçu, munaytuvcu***

munaytuvcu (h) zalim, acımasız, gaddar; hüzünlendiren, üzüntü veren *(krş.)* ***munaytıvçu, munaytuvçu***

munazaḫ (k) temiz

muŋayğan (k) hüzünlü, üzgün, sıkıntılı; mazlum, azap çeken

muŋuzlu (k) boynuzlu *(krş.)* ***mivizli, müŋüzlü***

murdar (h), (t) *(krş.)* murdar, pis, kirli *(krş.)* ***mındar, mundar***

musanıvçı (k) ümit eden, uman

musarlı (h) çekingen, ürkek

muşkül (k) müşkül, çetin, zor *(krş.)* ***müşkül***

mutlı (k) mutlu

mutu (k) uysal, itaatkâr

muzgul (t) düşünceli, efkarlı, hüzünlü, mahzun *(krş.)* ***muzğul***

muzğul (h), (t) düşünceli, efkarlı, hüzünlü, mahzun *(krş.)* ***muzgul***

mübarek (k) mübarek, kutsal; bereketli *(krş.)* ***mibarek***

müdever (k) yuvarlak, daire

müfred (k) tek, yalnız; tek beyit

mükemmel (k) mükemmel

münesib (k) münasip, uygun *(krş.)* mınasıb, mınesib, mınesip, minasib, minesib

müŋkünsiz (k) imkansız, olanaksız

müŋüzlü (k) boynuzlu *(krş.)* ***mivizli, muŋuzlu***

mürtet (k) reddolunan, İslam dininden dönen

müspet (k) olumlu

müşkül (k) müşkül, çetin, zor *(krş.)* ***muşkül***

nafi (k) yok eden

nağışlavçu (t) nakış işleyen *(krş.)* ***naḫıslavcu***

naḫıslavcu (h) nakış işleyen *(krş.)* ***nağışlavçu***

nahıslı (h) nakışlı *(krş.)* ***naḫışlı***

naḫışlı (k), (t) nakışlı *(krş.)* ***nahıslı***

nakes (k) kimsesiz

nakıs (t) kör

nakit (k) nakit

nametli (h) iyi, güzel; bereketli, verimli

namlı (k) ünlü, meşhur, tanıdık

namuskâr (k) namuslu, dürüst

nas (k) nasıl *(krş.)* ***nasıl, naslı***

nasıl (k) nasıl *(krş.)* ***nas, naslı***

naslı (k) nasıl *(krş.)* ***nas, nasıl***

nazik (k) nazik

nazlı (k) nazlı, işveli

neçinçi (t) hangi

nekäs (t) haylaz, avare; tembel; alçak *(krş.)* ***nekes***

nekes (h) 1. anlamsız 2. korkak, yüreksiz; çekingen, ürkek 3. cimri, pinti 4. küçümseyici, aşağılayıcı, hor gören *(krş.)* ***nekäs***

nendes (h) farklı, ayrı ayrı *(krş.)* ***nendies***

nendi (h) nasıl, ne şekilde, hangi *(krş.)* ***nendiy, nindi, nindiy***

nendies (h) bazı; bir *(krş.)* ***nendes***

nendiy (h), (k) nasıl, ne şekilde, hangi; herhangi bir şekilde *(krş.)* ***nendi, nindi, nindiy***

nece (II) (h) birçok; biraz, birkaç *(krş.)* ***necev***

necev (h) birçok; biraz, birkaç *(krş.)* ***nece (II)***

necik (h) *(krş.)* ***neçik***

nev (k) yeni

nezetli (k) lezzetli

nezetsiz (k) lezzetsiz

nezik (k) nazik, zarif; nazlı, çıtkırıldım

nısan (h) nişan, işaret; harika, olağanüstü şey, şaşılacak durum *(krş.)* ***nışan, nisan (I), nişan***

nikâhlı (k) nikahlı

nindi (t) nasıl, ne şekilde, hangi *(krş.)* ***nendi, nendiy, nindiy***

nindiy (k) nasıl, ne şekilde, hangi *(krş.)* ***nendi, nendiy, nindi***

nisanlı (h) işaretli, belirli *(krş.)* ***nişanlı***

nişanlı (k) nişanlı, sözlü *(krş.)* ***nisanlı***

nişlam (h), (k), (t) tamamlanmış,

tam

nurlu (t) nurlu

obır (k) obur *(krş.)* ***obur (I)***

obur (I) (k) obur *(krş.)* ***obır***

odunc (k) ödünç *(krş.)* ***etkinc, ödinç, ödünç, ötkünç***

ogey (k) üvey *(krş.)* ***egey, ögey***

oğırlı (k) şanslı

oğırsız (k) 1. şanssız 2. alçak, aşağılık

oğrı (k) hırsız *(krş.)* ***ohri***

oğurlavçı (k) hırsız

oḫımış (k) okumuş, eğitimli, bilgili *(krş.)* ***oḫumış, oḫumuş, okumus***

ohri (h) hırsız *(krş.)* oğrı

oḫşaş (k) benzer, benzerlik; portre; model, örnek, kalıp *(krş.)* ***oqşaş, uksas, ukşaş***

oḫuğan (k), (t) okumuş, bilgili, eğitimli

oḫulmuş (t) okunmuş, öğrenilmiş

oḫumış (k) okumuş, eğitimli, bilgili *(krş.)* ***oḫımış, oḫumuş, okumus***

oḫumuş (t) okumuş, eğitimli, bilgili *(krş.)* ***oḫımış, oḫumış, okumus***

oklayin (t) ok gibi

okroŋlı (h), (t) yuvarlak

oktam (k) 1. mağrur, gurulu; kibirli 2. cesur, yürekli *(krş.)* ***ektem, öktäm, öktem***

okumus (h) okumuş, eğitimli, bilgili

olağan (k) olağan

olağay (k) solak

olıcı (k) mümkün, olası, muhtemel *(krş.)* ***olucu***

olturuvçı (t) oturan, oturan kişi; yerli sâkin, oturan *(krş.)* ***olturuvçu, olturuvcu***

olturuvçu (t) oturan, oturan kişi; yerli sâkin, oturan *(krş.)* ***olturuvçı, olturuvcu***

olturuvcu (h) oturan, oturan kişi; yerli sâkin, oturan *(krş.)* ***olturuvçı, olturuvçu***

olucu (k) mümkün, olası, muhtemel *(krş.)* ***olıcı***

onaruvçu (t) başarılı; şanslı; onaran, geliştiren *(krş.)* ***oŋarıvçı, oŋaruvçı***

onça (II) (t) seçkin, seçilmiş *(krş.)* ***onca (II), oŋça, önçe***

onegli (h) hoş, tatlı, iyi

onga (k) diğer, öbür, başka *(krş.)* ***enge, engi, oŋğa, öngä, öŋge***

onmahan (h) mutsuz, bedbaht, şanssız

onca (II) (h) seçkin, seçilmiş *(krş.)* ***onça (II), oŋça, önçe***

oncalahan (h) mükemmel, eksiksiz

oŋarıvçı (k) başarılı; onaran, geliştiren *(krş.)* ***onaruvçu, oŋaruvçı***

oŋaruvçı (k) başarılı; onaran, geliştiren *(krş.)* ***onaruvçu, oŋarıvçı***

oŋça (k) değerli, nadide *(krş.)* ***onça (II), onca (II), önçe***

oŋğa (k) diğer, öbür, başka *(krş.)* ***enge, engi, onga, öngä, öŋge***

oŋmaz (k) 1. şen, şen şakrak, neşeli 2. şanssız

opḫaḫ (t) açgözlü; hırslı, hevesli *(krş.)* ***ophak***

ophak (h) açgözlü; hırslı, hevesli *(krş.)* ***opḫaḫ***

opqan (k) hırslı, hevesli; arzu, istek, heves

ormeli (k) örülü, örgülü

ornatuvcu (h) yerleştiren

orozlı (k) şanslı

ortaqçı (k) ortak

ortay-turğan (k) yiyip bitiren, üzücü

ortuk (k) gecikmiş, geç kalmış

orunlu (h), (t) yerli, yer sahibi

osallanıvçu (t) kararsız, gevşek

osallavçı (k) 1. tembel 2. dikkaciz, özensiz, ihmalkâr *(krş.)* ***osanlavçı***

osanlavçı (k) 1. tembel 2. dikkaciz, özensiz, ihmalkâr *(krş.)* ***osallavçı***

osondiy (h) böyle, öyle, şöyle

otalavlu (h) zehirli

otalaydohan (h) zehirli

otalı (t) zehirlenmiş

otlı (k) ateşli, coşkun, alevli *(krş.)* ***otlu***

otlu (h), (k), (t) ateşli, coşkun, alevli *(krş.)* ***otlı***

oyatuvçu (t) uyandıran *(krş.)* ***oyatuvcu***

oyatuvcu (h) uyandıran *(krş.)* ***oyatuvçu***

oyav (I) (t) gerçek, doğru; gerçeklik, hakikat

oyav (II) (t) uyanık, gözü açık; ayık, uyanı *(krş.)* ***oyov, oyuv (I)***

oylä (k) öyle

oyov (h), (t) uyanık, gözü açık; ayık, uyanık *(krş.)* ***oyav (II), oyuv (I)***

oyunuq (k) uyanık *(krş.)* ***oyanıq***

oyuv (I) (k) uyanık, gözü açık; ayık, uyanık *(krş.)* ***oyav (II), oyov***

oyuvlavlu (h) desenli, nakışlı, motifli

oyuvlu (h), (t) desenli, nakışlı, motifli

öbirisi (k) öbürü, diğeri *(krş.)* ***obiri, obirsi***

öbüvçu (t) öpen

ödinç (k) ödünç *(krş.)* ***etkinc, odunc, ödünç, ötkünç***

ödünç (k) ödünç *(krş.)* ***etkinc, odunc, ödinç, ötkünç***

ög (k) ön *(krş.)* ön, öŋ

ögey (k) üvey *(krş.)* ***ogey, egey***

ökeli (k) öfkeli

öksek (k) uzun; yüksek *(krş.)* ***yüksek***

öksiz (k) öksüz; yetim *(krş.)* ***eksiz, öksüz***

öksüz (k), (t) öksüz; yetim *(krş.)* ***eksiz, öksiz***

öktäm (t) 1. mağrur, gurulu; kibirli 2. cesur, yürekli *(krş.)* ***ektem, oktam, öktem***

öktem (k), (t) 1. mağrur, gururlu; kibirli 2. güçlü, cesur *(krş.)* ***ektem, oktam, öktäm***

ölçävlü (t) *(krş.)* ***elcevli***

ölçeli (k) boylu poslu

ölçeyli (k) uzun

öleşik (k) ayrılmış, bölünmüş; paylaşılmış, pay

öli (k) ölü *(krş.)* ***eli, ölü***

ölü (k), (t) ölü *(krş.)* ***eli, öli***

ölümlü (t) amansız, öldürücü, ölümcül, tehlikeli *(krş.)* ***elimli***

ömgäkçi (t) zalim, acımasız, gaddar

ömgäkli (t) sıkıntılı, zahmetli, zor, güç *(krş.)* ***emgekli***

ömürlü (t) ebedi, sonsuz

ömüvçü (t) emen, emici

ön (k) 1. ön 2. önce *(krş.)* ***ög, öŋ***

öngäräk (t) değişik türlü, başka olarak, daha başka

öŋ (k) 1. ön 2. önce *(krş.)* ***ög, ön***

öŋge (k) 1. diğer, öbür, başka 2. başkası, yabancı *(krş.)* ***enge, engi, onga, oŋğa, öngä***

öpkeci (k) alıngan, darılgan, kırılgan, hassas

öpkeli (k) dargın, kırgın, gücenik, küs; öfkeli

öpkesiz (k) öfkesiz

örençik (k) alışık, alışkan, alışkın

örmeli (k) örülmüş, dokunmuş

örnekli (k) desenli, motifli, nakışlı, resimli

örtik (k) örtük, örtülü, kapalı *(krş.)* örtük

örtili (k) örtülü *(krş.)* örtülü

örtük (k) örtük, örtülü, kapalı *(krş.)* ***örtik***

örtülü (k) örtülü *(krş.)* ***örtili***

ösägän (t) büyüyen, büyümüş

ösken (k) büyüyen

östürüvçü (t) büyüten, yetiştiren

ösümlük (t) yetişen

öteki (k) öteki, öbürü, diğeri

ötkün (k) keskin, delici; oyma, delen

ötkünç (t) ödünç *(krş.)* ödünç *(krş.)* ***etkinc, odunc, ödinç, ödünç***

ötmäksiz (t) ekmeksiz

öyle (k) öyle

özden (k) bağımsız, hür

özgä (t) başka, diğer, öbür *(krş.)* ***ejge, ezge, özge***

özge (k) başka, diğer, öbür *(krş.)* ***ejge, ezge, özgä***

paçavra (k) 1. fahişe 2. paçavra, değersiz

pahalı (k) pahalı, değerli *(krş.)* ***bagalı, bağalı, bahalı***

paẖıl (k) kıskanç, haset

pahzun (k) mahzun, üzgün *(krş.)* ***bahzun***

pak (h), (t) pak, temiz *(krş.)* ***pek (II)***

palhan (h) açgözlü, tamahkar

pamuqlı (k) pamuklu

paŋ (k) sahte

paralayıcı (k) parçalayan, yırtan

paralı (k) paralı; zengin

pariçim (k) hırslı

parlaq (I) (k) parlak

parlaq (II) (k) kırık, kesik, çatlak

parlayıcı (k) kesilen, ayrılan

paslanğan (k) paslanmış, paslı

paslı (k) paslı

patlavuq (k) patlak

pehlivan (k) 1. dev, dev yapılı; kahraman 2. pehlivan; güreşçi *(krş.)* ***pelivan, pelvan***

pek (II) (k) pak, temiz *(krş.)* ***pak***

pelivan (k) 1. dev, dev yapılı; kahraman 2. pehlivan; güreşçi *(krş.)* ***pehlivan, pelvan***

pensiya (t) emekli

peri (k) peri; güzel, alımlı kadın *(krş.)* ***perü***

perişan (k) perişan, dağınık, karışık ***perüşan***

perü (k) 1. dev, dev yapılı; kahraman 2. pehlivan; güreşçi *(krş.)* ***peri***

perüşan (k) perişan, dağınık, karışık *(krş.)* ***perişan***

pervasız (k) pervasız

peşman (k) 1. günah; suç, kabahat 2. pişmanlık, nedamet *(krş.)* ***fasman, faşman, feşman***

pir (h), (t) 1. ihtiyar, yaşlı 2. kutsal

pis (k) pis

pişken (k) pişmiş; olgun, olgunlaşmış

pusta (h), (t) 1. boş 2. ıssız, tenha; çöl

puşamaqlı (k) süslü, bezenmiş

püsür (k) pis, kirli, lekeli

rabcan (h) merhametsiz, acımasız, kötü kalpli, duygusuz

rahat (k) 1. rahat; sakin 2. sağlıklı *(krş.)* ***ırahat***

rahatsız (k) 1. rahatsız 2. hasta

raḫimlevçi (k) merhametli, merhamet eden, şefkatli, acıyan

raḫmetlävçü (t) merhametli, merhamet eden, şefkatli, acıyan *(krş.)* ***raḫmetlevci***

raḫmetlevci (h) merhametli, merhamet eden, şefkatli, acıyan *(krş.)* ***raḫmetlävçü***

raḫmetli (h), (k), (t) lütufkâr, merhametli, kerim

ramotlu (h) mercan renginde, kırmızı, al

rast (h), (k), (t) gerçek, doğru, adil, adaletli, haklı

raşa (h), (k), (t) günahkâr; kötü, habis

ravi (k) söyleyen, anlatan

ravuy (h) uygun, münasip; gerekli

reḫmetli (k) rahmetli, merhum, ölmüş

rençi (k) iğrenç, tiksinç, pis *(krş.)* ***irençi, yeränçi, yerençi, yerenci, yerinçi, yiranci***

rengli (h) renkli *(krş.)* ***renkli***

renkli (k), (t) renkli *(krş.)* ***rengli***

revan (k) yürüyen, giden

rezil (k) rezil

roçeah (k) katil

rusvay (h), (t) rüsva, rezil, rezalet, ayıp, utanç *(krş.)* ***ırısfay, ırısvay, urusfay, uruspay***

rusvaylavçu (t) rezil eden, aşağılayan, hakaret eden *(krş.)* ***rusvaylavcu***

rusvaylavcu (h) rezil eden, aşağılayan, hakaret eden *(krş.)* ***rusvaylavçu***

rusvaylı (h), (t) rezil, aşağılık

ruşen (k) aydın, parlak; belli, âşikâr

sabırsız (k) sabırsız *(krş.)* ***sabursız***

sabursız (k) sabırsız *(krş.)* ***sabırsız***

sabursız-camsız (k) 1. sabırsız 2. huzursuz, rahatsız

saçaqlı (k) saçaklı

saçma-sapan (k) saçma sapan *(krş.)* ***seçme-sapan***

saddıq (t) adil, adaletli, haklı; adil, doğru, mümin

sade (k) 1. tek, yegane, yalnız; sadece, yalnızca 2. hafif, basit, sade

sadıq (k) 1. sadık, gerçek, doğru 2. dürüst, doğru

sadıqana (k) sadık, bağlı; dürüst, doğru; dürüstçe, doğruca *(krş.)* ***sadıqane***

sadıqane (k) sadık, bağlı; dürüst, doğru; dürüstçe, doğruca *(krş.)* ***sadıqana***

safekli (h) şüpheli

safeksiz (h), (k) şüphesiz

sağ (k) sağ, diri, sağlıklı, esen, canlı *(krş.)* ***sav***

sağındırıcı (k) düşündüren, hatırlatan; tarihçi *(krş.)* ***sağındıruvçı, sahındıruvcu***

sağındıruvçı (t) düşündüren, hatırlatan; tarihçi *(krş.)* ***sağındırıcı, sahındıruvcu***

sağınmaḫlıḫ (t) 1. anılmaya değer, unutulmaz, hatırlanacak şey 2. anı, hatıra, anma; anıt, abide *(krş.)* ***sağınmaqlıq***

sağır (k) sağır

sağışçı (t) düşünceli, düşünen

sağışlı (t) düşünceli, akıllı *(krş.)* ***sahıslı***

sağışsız (t) düşüncesiz, akılsız *(krş.)* ***sahıssız***

sağlam (k) 1. sağlam; sağlıklı 2. bütün, tam, tüm 3. dayanıklı, sağlam

sahallı (h) sakallı

sahındıruvcu (h) düşündüren, hatırlatan; tarihçi *(krş.)* ***sağındırıcı, sağındıruvçı***

sahıslı (h) düşünceli, akıllı *(krş.)* ***sağışlı***

sahıssız (h) düşüncesiz, akılsız *(krş.)* ***sağışsız***

saḫi (k) sahi, gerçek, gerçekten

sakkanalı (t) tehlikeli

saklaydohan (h) temkinli, ihtiyatlı

saqallı (k) sakallı

saqat (k) 1. bozuk, kusurlu, arızalı 2. sakat, özürlü

saqlanğan (k) 1. değişmez, sabit 2. gizlenen, saklanan, korunan; gizli, saklı

saqlanmış (k) gizli, saklı

saqlı (k) saklı, gizli

saqtı (k) bayat, bayatlamış

salaçı (t) köylü *(krş.)* ***salacı***

salalı (h), (t) köylü

salacı (h) köylü *(krş.)* ***salaçı***

salhalahan (h) fırlatılmış, atılmış, dağıtılmış

salpı (k) dağınık, savruk, pasaklı, pis *(krş.)* ***salpu***

salpu (k) dağınık, savruk, pasaklı, pis *(krş.)* ***salpı***

samut (k) sessiz, suskun, ketum

sanavçı (k) hesap yapan, hesaplayan *(krş.)* ***sanavçu, sanavcu***

sanavçu (t) hesap yapan, hesaplayan *(krş.)* ***sanavçı, sanavcu***

sanavcu (h) hesap yapan, hesaplayan *(krş.)* ***sanavçı, sanavçu***

sandrav (h), (t) sağır *(krş.)* ***sondrav***

sanlı (h), (t) sayılı

sansız (h), (t) sayısız, sonsuz

sap-sarı (k) sapsarı

sapaq (II) (k) kaytarıcı, işten kaçan

saplanğan (k) saplanmış

saran (k) cimri

sarğarğan (h), (t) sararmış, solmuş

sarhoş (k) sarhoş *(krş.)* ***sarḫoş, saroş, şarhoş***

sarḫoş (k) sarhoş *(krş.)* ***sarhoş, saroş, şarhoş***

sarıhan (h) sadık, candan bağlı

sarılı (k) sarılı

sarımsaqlı (k) sarımsaklı

sarışın (k) sarışın

saruvçı (k) isteyen, soran

sasığan (h), (t) pis kokulu, pis kokan; kokmuş, çürük, bozuk

sasıḫ (t) pis kokulu, pis kokan; çürük, bozuk, kokmuş *(krş.)* ***sasık, sasıq (I)***

sasık (h) 1. pis kokulu, pis kokan; çürük, bozuk, kokmuş 2. kokarca *(krş.)* ***sasıḫ, sasıq (I)***

sasıq (I) (k) pis koku, kötü koku *(krş.)* ***sasıḫ, sasık***

satır (I) (h) şen, neşeli *(krş.)* şatır

sav-selamet (k) sağ salim, kazasız belasız

savahat (h) iyilik, şefkat, merhamet

savahatlı (h) merhametli, şefkatli

savahatsız (h) merhametsiz

savluḫsuz (t) sağlıksız *(krş.)* ***savluksuz***

savluksuz (h) sağlıksız *(krş.)* ***savluḫsuz***

say (III) (k) derin olmayan, sığ

sayğılı (k) saygılı

sayğısız (k) saygısız

sayılı (k) hesaplanmış, hesaplı

saylağan (h), (t) seçilmiş

saylamış (t) seçilmiş *(krş.)* ***saylanmış, saylanmus***

saylanğan (t) seçkin, muteber

saylanmış (t) seçilmiş *(krş.)* ***saylamış, saylanmus***

saylanmus (h) seçilmiş *(krş.)* ***saylamış, saylanmış***

saylı (k) seçilmiş, seçkin

sebebkâr (k) suçlu, fail *(krş.)* ***sebepkâr***

sebebsiz (k) sebepsiz, nedensiz

sebepkâr (k) suçlu, fail *(krş.)* ***sebebkâr***

sefalı (k) hoş, güzel, şirin

sekin (k) sakin

semirgen (k) semirmiş, besili, etli, yağlı

semiz (h), (k), (t) semiz, şişman

sendirivci (h) söndüren

sengen (h) sönmüş, sönük

sepkelli (k) çilli

sepsiz (t) güçsüz

serbetli (h) şerbetli; şarap tadında

serek (k) seyrek

sersem (k) sersem

sert (II) (k) sert; katı; şiddetli

sesli (k) sesli

sessiz (k) sessiz

seya (h) kendine aşırı güvenen

seyrek (k) seyrek

sezivli (h) şüpheli, müphem

sezsiz (h) sessiz; şüphesiz

sıbırdavcu (h) fısıldayan

sıcak (k) sıcak *(krş.)* ***sıcaq***

sıcaq (k) sıcak *(krş.)* sıcak

sıqarlavçı (k) zalim

sıqlatlı (k) mazlum, ezilen; ihtiyaç sahibi, yoksul

sıqlet (k) gaddar, zalim *(krş.)* sıqlat

sıqtırma (k) dar, sıkı

sılaq (k) ıslak, nemli

sıltavlı (t) ahlaksız, terbiyesiz, kötü; kusurlu, yanlış

sıltıḫlı (t) hasta, zayıf, güçsüz *(krş.)* sıltıqlı

sıltıq (k) kuvvetsiz, zayıf

sıltıqlı (k) hasta, zayıf, güçsüz *(krş.)* sıltıḫlı

sımarlavçı (k) emreden, buyuran

sınavçı (k) araştıran, inceleyen; sınayan *(krş.)* ***sınavçu, sınavcu***

sınavçu (t) araştıran, inceleyen; sınayan *(krş.)* sınavcı, sınav***cu***

sınavcu (h) araştıran, inceleyen; sınayan *(krş.)* sınavcı, sınavçu

sınıḫ (t) kırık; üzgün, mahzun, hüzünlü sınık, sınıq

sınık (h) kırık, düşkün, aciz, bezgin *(krş.)* sınıḫ, sınıq

sınıktıruvcu (h) aşağılayan, kıran *(krş.)* ***sınıqtırıvçı***

sınıqtırıvçı (k) boyun eğdiren; korkutan, ürperten *(krş.)* sınıktıruv***cu***

sıralı (k) uygun, elverişli, makbul; sıralı

sırasız (k) 1. düzensiz, dağınık, karışık 2. uygunsuz, yersiz

sırlı (k) gizli, sırlı

sırmalı (k) sırmalı

sırtlı (k) tepeli, dağlı, engebeli

sıylı (h), (k), (t) saygıdeğer, saygın, değerli, hürmetli; seçkin

sıysız (h), (t) değersiz, saygıya layık olmayan

sızılı (k) çizili

sızlavçı (k) sızıyı paylaşan, kederi paylaşan; acıyan, merhamet eden, merhametli

sızlavlı (k) acı çeken, sızı çeken; cefakâr *(krş.)* ***sızlavlu, sızlovlı, sızluvlı***

sızlavlu (h), (t) acı çeken, hasta *(krş.)* sızlavlı, sızlovlı, sızluvlı

siklet (k) zalim

sili (h) derin; ciddi

silincek (h) 1. gereksiz, lüzumsuz şey; fazlalık 2. vestiyer, portmanto 3. sümük

silkivçü (t) silken, silkeleyen

silkivci (h) silken, sallayan

siltirmis (h) mesh edilmiş, yağlanmış *(krş.)* ***sirtilmis, sürtülmüş***

simir (h) küflü

siralı (h) şarkılı, kutlamalı; kutlanan

sirin (h) 1. asil, soylu 2. iyi kalpli, lütufkâr

sirtilmis (h) mesh edilmiş, yağlanmış; kurtarıcı *(krş.)* ***siltirmis, sürtülmüş***

sivimli (h) sevimli *(krş.)* ***süvümlü***

sivri (k) sivri, keskin *(krş.)* ***süvrü***

siyivçi (k) işeyen

sokur (h), (t) kör *(krş.)* ***soqır, soqur***

soqur (k) kör *(krş.)* ***sokur, soqır***

sondrav (t) sağır *(krş.)* ***sandrav***

soyzade (k) soylu, asilzâde

sögülgen (k) sökülmüş

söskändürüvçü (t) korkutan, ürküten

sözlevçi (k) söyleyen

sözlü (t) sözlü

suklançı (t) 1. istenen, arzulanan 2. güzel, hoş, sevimli, tatlı 3. leziz, lezzetli, tatlı 4. değerli, kıymetli *(krş.)* ***suklancı***

suklançlı (k) güzel, hoş, sevimli, tatlı, şirin, imrenilecek *(krş.)* ***suḫlançlı, suqlançlı***

suklancı (h) güzel, hoş, sevimli, tatlı, şirin *(krş.)* ***suklançı***

sulı (k) sulu *(krş.)* ***suvlı, suvlu***

sunetsiz (k) sünnetsiz

susamlı (k) susamlı

suslı (k) korkunç, tehlikeli *(krş.)* ***suslu***

suslu (k) korkunç, tehlikeli *(krş.)* ***suslı***

suḫn (k) sulu; sıvı, akışkan

suvlı (k) sulu *(krş.)* ***sulı, suvlu***

suvlu (h), (t) sulu *(krş.)* ***sulı, suvlı***

suvsaplı (h) susayan, susuz

suvsız (k) susuz *(krş.)* ***suvsuz***

suvsuz (t) susuz *(krş.)* ***suvsız***

suvuḫ (t) soğuk *(krş.)* ***suvuk, suvuq***

suvuḫlu (t) soğuk

suvuk (h) soğuk *(krş.)* ***suvuḫ, suvuq***

suvuq (k) soğuk *(krş.)* ***suvuḫ, suvuk***

süme (I) (k) fakir, yoksul

sünetsiz (k) sünnetsiz

süngüli (k) süngülü

sürgün (k) sürgün

sürünçek (k) zayıf, güçsüz

süväkli (t) kemikli

süvärli (t) sevimli, hoş

süversiz (k) sevgisiz, sevilmeyen

süvrü (k) sivri, keskin *(krş.)* ***sivri***

süvümlü (t) sevimli *(krş.)* ***sivimli***

şafaf (k) şeffaf, şeffaf parıltı; parlaklık, pırıltı

şaharlar-arası (t) şehirler arası

şahıssız (k) kişiliksiz

şanlı (k) 1. şanlı, şerefli, asil 2. ünlü, meşhur

şapşal (h), (k), (t) tembel, uyuşuk, üşengeç

şaşqın (k) 1. şaşkın, şaşırmış 2. korkmuş, ürkmüş 3. anormal, deli, çılgın

şatır (t) şen, neşeli *(krş.)* ***satır (I)***

şaz (k) şen, mutlu, neşeli, sevinçli

şçodrı (t) 1. cömert 2. zengin

şekerli (k) şekerli

şellikli (k) 1. eğlenceli, şenlikli 2. mevzun; zarif, ince, narin

şemsiz (t) isimsiz

şen (k) şen, neşeli

şevağatlı (t) 1. şefkatli, müşfik 2. şefkatli, merhametli

şevağatsız (t) merhametsiz, katı yürekli

şıkârmata (k) tuhaf, garip, acayip, nadir, değişik *(krş.)* şıqarmata

şıqarmata (k) tuhaf *(krş.)* şıkârmata

şırfındı (k) şırfıntı, seviyesiz, düşük, bayağı kadın, sefih

şışqın (k) tıknaz; şişman, tombul

şibbeli (k) şüpheli, kuşkulu

şibbesiz (k) şüphesiz, kuşkusuz

şirin (k), (t) 1. tatlı (k), (t) 2. hoş, **tatlı, şirin** (k), (t) 3. müşfik, şefkatli; tatlı (t)

şişman (II) (k) şişman

şoḫ (t) atik, çevik, çalışkan, gayretli *(krş.)* şoq

şoq (k) atik, çevik, çalışkan, gayretli *(krş.)* ***şoḫ***

şol (k) bu, böyle; benzer, aynı *(krş.)* eşol, ışol, uşol

şomalaq (k) boşboğaz, geveze, lakırdıcı

şöyle (k) şöyle

şu (k) bu, şu

şulay (k) şöle, böyle, öyle

tabergen (h) reddedilen, reddedilmiş, feragat

tabiyatlı (k) iyi huylu

tabiyatsız (k) kötü huylu, karaktersiz

tabuluvçu (t) bulunan

tabunuvçu (k) tapan, tapan kişi

tabuvçu (t) bulan *(krş.)* ***tabuvcu***

tabuvcu (h) 1. bulan 2. mucit *(krş.)* ***tabuvçu***

tağuvçu (t) takan, asan

taḫali (h) cılız

takır (h) zor

taqal (k) körelmiş, keskin olmayan *(krş.)* ***toqal***

taqatlı (k) tâkatli, güçlü

taqatsız (k) tâkaciz, güçsüz

talaslı (h) kavgacı

talascı (h) kavgacı, huysuz

talasuvcu (h) kavgacı, huysuz

talaşçı (k) kavgacı, münakaşacı

talçığıvçu (t) yoran, yıpratan

talğaq (k) yorgun, bitkin

talğın (k) yorgun, bitkin

taluvçı (k) soyguncu, yağmacı, zalim *(krş.)* ***talavçı, talavçu, talavcu***

talyasan (k) süslü

tamahkâr (k) tamahkar, açgözlü; kıskanç

tamasalık (h) mucize; harika *(krş.)* ***tamaşalıḫ, tamaşalık***

tamaşalı (t) hayret verici, şaşılası; mucizevi, eşsiz, harika, muhteşem *(krş.)* ***tamasalı***

tamaşalıḫ (t) 1. mucize; harika 2. şaşkınlık, hayret *(krş.)* ***tamasalık, tamaşalık***

tamçılı (k) sızdıran

tame (h), (k) kirli

tamlayıçı (k) sızdıran

tamlı (k) lezzetli

tandağı (h), (t) yarınki *(krş.)*

taŋdağı

tangusız (t) tanınmayan, bilinmeyen

tanığısız (h), (t) tanınmayan, bilinmeyen, yabancı, meçhul; tanıksız, şahitsiz *(krş.)* ***tanıhıssız, taŋığısız***

tanıhıssız (h) tanınmayan, bilinmeyen, yabancı, meçhul; tanıksız, şahitsiz *(krş.)* ***tanığısız, taŋığısız***

tanıs (h) tanış, tanıdık, bildik *(krş.)* ***tanış***

tanış (k), (t) tanış, tanıdık, bildik *(krş.)* ***tanıs***

tanış-biliş (k) tanıdık, bildik

tanıvçı (k) inkar eden, reddeden

tanmaḫlı (t) günahkâr, suçlu

tansıḫ (t) 1. nadir, ender, seyrek 2. istenen, arzu edilen *(krş.)* ***tansıq, taŋsıq***

tansıq (k) 1. nadir, ender, seyrek 2. istenen, arzu edilen *(krş.)* ***tansıḫ, taŋsıq***

tanuvçı (k) 1. inkar eden 2. itaatsiz, asi, karşı gelen; inatçı 3. dolandırıcı, hileci; hain *(krş.)* ***tanuvçu, tanuvcu, taŋıvçı, taŋuvçı***

tanuvçu (t) 1. inkar eden; ateist; günahkâr 2. uzman *(krş.)* ***tanuvçı, tanuvcu, taŋıvçı, taŋuvçı***

tanuvlı (k) tanınan, ünlü *(krş.)* ***tanuvlu***

tanuvlu (h), (t) 1. tanınan, ünlü 2. belli, apaçık, aşikar *(krş.)* ***tanuvlı***

taŋdağı (k) yarınki *(krş.)* ***tandağı***

taŋığısız (t) tanınmayan, bilinmeyen, yabancı, meçhul; tanıksız, şahitsiz *(krş.)* ***tanığısız, tanıhıssız***

taŋıvçı (k) asi, isyancı, isyankâr *(krş.)* ***tanuvçı, tanuvçu, tanuvcu, taŋuvçu***

taŋsıq (k) 1. nadir, ender, seyrek 2. istenen, arzu edilen *(krş.)* ***tansıḫ, tansıq***

taŋuvçu (k) 1. inkar eden 2. itaatsiz, boyun eğmez 3. çapulcu, yağmacı, haydut *(krş.)* ***tanuvçı, tanuvçu, tanuvcu, taŋıvçı***

tar (h), (k), (t) 1. dar 2. ihtiyaç, sıkıntı, bela; haksızlık, adaletsizlik

taracıq (I) (k) daracık

taracıq (II) (k) sinirli

tarberivçü (t) zalim, gaddar; düşman *(krş.)* ***tarberüvçü***

tarberüvçü (t) zalim, gaddar; düşman *(krş.)* ***tarberivçü***

tarḫan (k) hür, özgür; ayrıcalıklı, imtiyaz sahibi

taribar (k) perişan, dağınık, karışık

tartıq (k) uzatılmış, gerilmiş

tartılğan (k) uzun ömürlü, uzun süre dayanan

tartıs (h) cüce, bodur *(krş.)* ***tartış***

tartış (t) 1. cüce, bodur 2. haylaz, yaramaz, yaman *(krş.)* ***tartıs***

tartuvçu (t) 1. çeken 2. esen, üfleyen *(krş.)* ***tartuvcu***

tartuvcu (h) çeken *(krş.)* ***tartuvçu***

taskin (II) (h) cesur, cesaretli

taslavcu (h) atan, fırlatan *(krş.)* ***taşlayıcı***

taslı (h) taşlı *(krş.)* ***daşlı, taşlı***

taslıḫ (t) kayıp, yitik; yok etme, imha, felaket *(krş.)* ***taslık***

taslık (h) kayıp, yitik; yok etme, imha, felaket *(krş.)* ***taslıḫ***

tasmalı (k) tasmalı

taşlayıcı (k) atan, fırlatan

taşlı (t) taşlı *(krş.)* ***daslı, taslı***

tatanğan (k) alışık, alışkın

tatıy (t) tatlı

tatlı (h), (k), (t) tatlı *(krş.)* ***datlı***

tatlımuş (t) tatlı

tatsız (k) tatsız, lezzetsiz *(krş.)* ***dadsız, dac***ız

tatuvlu (h), (t) tatlı, lezzetli

tatuvluraḫ (h), (t) daha tatlı

tatuvsuz (h), (t) tatsız, lezzetsiz

tavlı (h), (t) dağlı

tavullanuvcu (h) kudurmuş, çılgın

tavullu (h) fırtınalı, rüzgarlı *(krş.)* ***tavuŋlu***

tavuŋlu (t) fırtınalı, rüzgarlı *(krş.)* ***tavullu***

tavusturuvçu (t) helak ettiren, yok ettiren, imha ettiren, kırdıran

tavusuvçu (t) helak eden, yok eden, imha eden, kıran

tavusuvcu (h) helak eden, yok eden, imha eden, kıran

tavuşlu (k) sesli, gürültülü

tayavçı (k) destekleyen, destekçi *(krş.)* ***tayovçu***

taydırğan (k) çılgın, çatlak, kırık

taydıruvçu (t) yoldan çıkaran *(krş.)* ***taydıruvcu***

taydıruvcu (h) yoldan çıkaran *(krş.)* ***taydıruvçu***

tayğalaq (k) kaygan, kayağan, kaypak ***taylaq***

taylaq (k) kaygan, kayağan, kaypak *(krş.)* ***tayğalaq***

tayovçu (k) destekleyen, destekçi *(krş.)* ***tayavçı***

taz (III) (k) iradesiz, teslimiyetçi, boyun eğen, itaatkâr

taze (k) taze; yeni *(krş.)* ***teze***

teala (k) yüksek, ulu

tebrenivci (h) hareket eden, sürünen

tecribeli (k) tecrübeli

tegenekli (h) dikenli

tegere (h) yuvarlak; tekerlek *(krş.)* ***teger***

tegivci (h) döken, dökücü

tegiz (k) 1. düz, düzgün, pürüzsüz 2. bütün, tam, tüm; tamamen

teklifsiz (k) teklifsiz

televci (h) ödeyen

teli (h), (t) deli, çılgın; aptal, budala, ahmak; akılsız *(krş.)* ***deli***

teliçek (t) akılsız

telli (k) telli, teli olan

telsiz (k) telsiz, kablosuz

temçil (k) alacalı, benekli

temelli (k) sağlam, sağlam temelli

temelsiz (k) temelsiz

temirli (h), (t) demirli

temiz (h), (k) temiz

temiz-paq (k) temiz, pak

temizlengen (k) temizlenmiş, temiz

ten (II) (t) 1. denk, eşit 2. nehir yatağı

tena (k) 1. tenha, ıssız 2. yalnız *(krş.)* ***tehna, tenha***

tendrüs (k) sağlıklı, dinç, kuvvetli *(krş.)* ***tendürüs***

tendürüs (k) sağlıklı, dinç, kuvvetli *(krş.)* ***tendrüs***

tenha (k) 1. tenha 2. yalnız *(krş.)* ***tehna, tena***

tenlik (t) bedensel

tenşi (I) (h), (t) eşit; düz, pürüzsüz *(krş.)* ***tensi***

tentäk (t) aptal, ahmak *(krş.)* ***tentek***

tentek (h), (k) 1. aptal, ahmak 2. avare, serseri; dikkaciz, özensiz *(krş.)* ***tentäk***

teppeten (h) eşit parçalara bölünmüş, pay edilmiş

ter-temiz (k) tertemiz

teran (k) derin *(krş.)* ***deren, terän, teren***

terbiyeli (k) terbiyeli; eğitimli

terbiyesiz (k) terbiyesiz; eğitimsiz

terän (t) derin *(krş.)* ***deren, teran, teren***

teren (h), (k), (t) 1. derin (h), (k), (t) 2. gizli (t) *(krş.)* ***deren, teran, terän***

teresiz (h) kanunsuz, yasaya aykırı

tergävçü (t) öğreten; araştırmacı *(krş.)* ***tergevçi, tergevci***

tergävsüz (t) belirsiz, meçhul, üzerinde çalışılmamış,

incelenmemiş *(krş.)* ***tergevsiz***

tergevçi (k) araştıran, inceleyen; öğreten *(krş.)* ***tergävçü, tergevci***

tergevsiz (h) belirsiz, meçhul, üzerinde çalışılmamış, incelenmemiş *(krş.)* ***tergävsüz***

tergevci (h) 1. öğreten; araştırmacı 2. denetçi *(krş.)* ***tergävçü, tergevçi***

terili (t) derili

terlägän (t) terlemiş, terli

terli (k) terli

ters (h), (k), (t) 1. ters, karşıt (h), (k), (t) 2. asi, itaatsiz; inatçı (h), (k) 3. ters taraf, karşıt taraf (h), (k)

tersäytüvçü (t) ters yöne çeviren

terseytivci (h) inatçı

tertipli (k) tertipli, düzenli

tertipsiz (k) tertipsiz, düzensiz

tesikli (h) delikli *(krş.)* ***teşikli***

teşikli (k), (t) delikli *(krş.)* ***teşikli***

teşilgen (k) delinmiş, delik

teze (k) 1. taze 2. yeni *(krş.)* ***taze***

tezivci (h) bekleyen

tezlegen (k) becerikli, eli çabuk, hamarat; hızlı

tezlengen (k) becerikli, eli çabuk, hamarat; hızlı

tezlevçi (k) becerikli, eli çabuk, hamarat; hızlı

tığız (k) tıkız, sıkı, sertleşmiş, katılaşmış

tığuvçu (t) tıkayan

tıḫtıḫ (k) çekingen, sıkılgan, mahçup *(krş.)* ***tıḫtıq***

tıḫtıq (k) çekingen, sıkılgan, mahçup *(krş.)* tıḫtıḫ

tıq (k) 1. doğru, düz 2. dik, sarp *(krş.)* ***tik (II)***

tınç (k), (t) 1. dingin, sakin, sessiz, suskun; dinç, sağlam 2. sakin, huzurlu, barışçıl *(krş.)* ***tınıs, tınc***

tınçavuz (k) sessiz

tınıs (h) dingin, sakin, sessiz, suskun *(krş.)* tınç, tın*c*

tınc (h) dingin, sakin, sessiz, suskun *(krş.)* tınç, tınıs

tıŋlavçu (t) dinleyen

tırışqan (k) gayretli, çalışkan; azimli, sebatkâr

tıs (II) (k) sıcak, kavurucu sıcaklık

tıtız (k) çirkin, biçimsiz

tıyılıvçu (t) sessiz, suskun *(krş.)* ***tıyıluvcu***

tıyıltın (h), (t) sessiz, suskun; kapalı kutu, duygularını belli etmeyen, gizli

tıyıluvcu (h) sessiz, suskun *(krş.)* tıyılıvçu

tibivci (h) zalim, zulmedici

tigel (h) tam, bütün; mükemmel, kusursuz *(krş.)* ***tügäl, tügel***

tigelice (h) bütün, tüm *(krş.)* ***tigelice***

tigellice (h) bütün, tüm *(krş.)* ***tigelice***

tik (II) (k) 1. düz 2. sabit *(krş.)* tıq

tikli (h) tüylü *(krş.)* ***tükli, tüklü***

tikri (h), (t) 1. doğru, gerçek; asıl 2. öz; doğuştan

tilsiz (h), (k), (t) 1. dilsiz (h), (k), (t) 2. Alman (h) *(krş.)* ***kilsiz***

tim-tik (k) dimdik *(krş.)* ***dim-dik***

tirgizüvçü (t) dirilten

tiri (h), (k), (t) diri, canlı; yaratık, mahluk *(krş.)* ***kiri***

tiriley (h), (k), (t) diri, sağ, canlı

tirilivçi (k) yerli, sakin, oturan, yaşayan; diri, sağ, canlı *(krş.)* ***tirilivçü, tirilivci, tirilüvçü***

tirilivçü (t) yerli, sakin, oturan, yaşayan; diri, sağ, canlı *(krş.)* ***tirilivçi, tirilivci, tirilüvçü***

tirilivci (h) yerli, sakin, oturan, yaşayan; diri, sağ, canlı *(krş.)* ***tirilivçi, tirilivçü, tirilüvçü***

tirilmis (h) 1. canlı, canlı varlık; hayvan 2. oturulabilir, yaşamaya uygun; meskun *(krş.)* ***tirilmiş***

tirilmiş (t) 1. canlı; hayvan; yaşam 2. oturulabilir, yaşamaya uygun; meskun *(krş.)* ***tirilmis***

tirilüvçü (t) yerli, sakin, oturan, yaşayan; diri, sağ, canlı *(krş.)* ***tirilivçi, tirilivçü, tirilivci***

tirivci (h) yerli, sakin, oturan, yaşayan

tirli (h) türlü, çeşitli *(krş.)* dürlü, kirli (II), türli, türlü

tiryak (h), (t) uyarıcı

tisli (h) farklı, ayrı ayrı, çeşitli *(krş.)* ***tüsli, tüslü***

tişli (t) dişli

titinli (h) dumanlı

titreydohan (h) titreyen

tivsirilgen (h) değişik, ayrı, farklı, başka

tiyilgen (k) hapsedilmiş, kilitli

tiyişli (t) uygun, münasip, gereken, lazım gelen; görevli *(krş.)* ***tiyisli***

tiyivçü (t) değen, dokunan, el süren *(krş.)* ***tiyivci***

tiyivci (h) değen, dokunan, el süren *(krş.)* ***tiyivçü***

tiyüvçü (t) değen, el süren

tizi (h) düz, doğru, düzgün

to (I) (t) bu; öyle, böyle

toḫ (t) tok *(krş.)* ***tok, toq***

toḫtamaḫsız (t) aralıksız, fasılasız, devamlı *(krş.)* ***toḫtamaksız***

toḫtamaksız (h) aralıksız, fasılasız, devamlı *(krş.)* ***toḫtamaḫsız***

toḫtamayin (h), (t) aralıksız, fasılasız

toḫtavçı (k) duran; ikamet eden, yaşayan *(krş.)* ***toḫtavçu, toḫtavcu***

toḫtavçu (t) duran; ikamet eden, yaşayan *(krş.)* ***toḫtavçı, toḫtavcu***

toḫtavcu (h) duran; ikamet eden, yaşayan *(krş.)* ***toḫtavçı, toḫtavçu***

tok (h) tok *(krş.)* ***toḫ, toq***

toq (k) tok *(krş.)* ***toḫ, tok***

toqal (k) 1. kıvrık, kalkık, bükük; eğik, eğimli, yuvarlak 2. körelmiş, keskin olmayan *(krş.)* ***taqal***

tolğaḫ (t) ağrı, acı, sızı, sancı *(krş.)* ***tolğaq, tolhak***

tolğan (h), (t) dolu, dolmuş; dolma

tolğunlu (h), (t) dalgalı

tolı (k) *(krş.)* ***dolı, tolu***

tolturuvçu (t) dolduran

tolu (h), (k), (t) dolu *(krş.)* ***dolı, tolı***

tomalaq (k) tombul, yuvarlak, toparlak

tonğan (k) donmuş

tonlu (h), (t) giysili

toŋa (k) kuvvetli, yiğit

toŋqa (k) tombul, yuvarlak

toplı (I) (k) toplu, toplanmış; hepsi içinde, birlikte

tormaqşı (k) kurnaz, sinsi; ahlaksız, kötü huylu *(krş.)* ***tornaḫşı, tornakc***ı, tornaqşı

tornaḫşı (t) kurnaz, sinsi *(krş.)* ***tormaqşı, tornakc***ı, tornaqşı

tornakcı (h) 1. kurnaz, sinsi 2. çapkın, sefih *(krş.)* ***tormaqşı, tornaḫşı, tornaqşı***

tornaqşı (k) 1. eğri 2. kurnaz, sinsi *(krş.)* ***tormaqşı, tornaḫşı, tornakc***ı

tos-tomalaq (k) yusyuvarlak

toyduruvçu (t) doyuran, doyduran ***toyduruvcu***

toyduruvcu (h) dolduran; doyuran, doyduran *(krş.)* ***toyduruvçu***

toyumsuz (h) doyumsuz, aç

tozduruvçu (t) serpen, saçan *(krş.)* ***tozduruvcu***

tozduruvcu (h) *(krş.)* serpen, saçan ***tozduruvçu***

tozğaḫlı (t) tozlu

tozlı (k) tozlu *(krş.)* ***tozlu***

tozlu (t) tozlu *(krş.)* ***tozlı***

tozulhan (h) uçuşan

töben (k) devrilmiş, ters dönmüş, devrik; aşağıya doğru, geriye doğru

tögüvçi (k) döken *(krş.)* ***tögüvçü***

tögüvçü (t) döken *(krş.)* tögüvçi

töm-tögerek (k) yusyuvarlak

tömbel (k) tembel *(krş.)* dömbel, tembel

töngäçüvçü (t) yığan

töräli (t) kanuna uygun, töreye uygun

töşävlü (t) kaplamalı, döşemeli, astarlı

tözüvçü (k), (t) bekleyen

tumanlı (h), (t) dumanlı

tunuẖturuvçu (t) karartan

turalı (k) baskılı, resimli

tutunuvcu (h) tutunan

tutuvçu (t) tutan *(krş.)* ***tutuvcu***

tuvuslu (h) cesur, mert, yiğit; cesaretli *(krş.)* ***tuvuşlı, tuvuşlu***

tuvuşluẖ (t) sıradışı; beceriklilik *(krş.)* ***tuvusluk***

tuyaklavcu (h) ayıran, bölen

tuymamus (h) duymamış, sağır

tuyumlu (t) duyulur, duyulabilir, işitilir

tuyunçlu (t) duygulu; hassas, duyarlı *(krş.)* ***tuyunclu***

tuyunclu (h) duygulu; hassas, duyarlı *(krş.)* ***tuyunçlu***

tuyuvçu (t) duyan, hisseden

tuzaẖlı (t) tuzaklı

tuzaklavcu (h) tuzak kuran

tuzlı (k) tuzlu *(krş.)* ***tuzlu***

tuzlu (h), (t) tuzlu *(krş.)* ***tuzlı***

tuzsuz (h), (t) tuzsuz

tügäl (t) tam, bütün; mükemmel, kusursuz *(krş.)* ***tigel, tügel***

tügängisiz (t) tükenmez, bitmez, sonsuz *(krş.)* ***tigengisiz***

tügel (k) 1. tam, bütün 2. mükemmel, kusursuz 3. masum, temiz 4. içten, samimi, dürüst, saf *(krş.)* ***tigel, tügäl***

tügelçek (k) 1. tüm, bütün 2. hatasız, kusuruz, masum

tügenmez (k) sonsuz, tükenmez, ebedi

tükli (k) tüylü, kıllı *(krş.)* ***tikli, tüklü***

tüklü (k), (t) tüylü, kıllı *(krş.)* ***tikli, tükli***

tümensiz (k) sayısız

tünäş (t) dingin, sakin

tünengi (k) dünkü *(krş.)* ***tüneŋgi***

tüneŋgi (k) dünkü *(krş.)* tünengi

türli (k) türlü, çeşitli *(krş.)* dürlü, kirli (II), tirli, türlü

türlü (k), (t) türlü, çeşitli *(krş.)* dürlü, kirli (II), tirli, türli

tüs-renk (k) renkli, rengârenk

tüsli (k) çeşitli, türlü; renkli *(krş.)* ***tisli, tüslü***

tüslü (k), (t) çeşitli, türlü (t); renkli (k) *(krş.)* ***tisli, tüsli***

tüşkün (k) düşkün *(krş.)* düşkün

tüşünceli (k) düşünceli

tüvşürüvçü (t) değiştiren

tüylü (k) tüylü

tüz (I) (k), (t) 1. düz 2. doğru; dürüst 3. düzlük, ova, yazı; tarla *(krş.)* ***tiz (II)***

tüzgün (k) düzgün

tüzlü (k) düz

ucız (k) ucuz *(krş.)* ***ucuz, uçuz, ucuz***

ucsız (k) sonsuz, uçsuz, sınırsız *(krş.)* ***uçsız, uçsuz, ucsuz***

ucuz (k) ucuz *(krş.)* ***ucız, uçuz, ucuz***

uçsız (k) sonsuz, uçsuz, sınırsız *(krş.)* ***ucsız, uçsuz, ucsuz***

uçsuz (t) sonsuz, uçsuz, sınırsız *(krş.)* ***ucsız, uçsız, ucsuz***

uçuz (t) ucuz *(krş.)* ***ucız, ucuz, ucuz***

ufaq (k) ufak, küçük; az *(krş.)* ***uvaḫ, uvak***

ufanğan (k) ufalanmış, parçalanmış; ezilen, üzüntülü

ufanıq (k) ufalanmış, parçalanmış

uftaqan (k) tutkulu, arzulu, hırslı, aç

uḫuhan (h) okumuş, bilgili, bilgi sahibi

ulansız (h), (t) çocuksuz, çocuksuzluk

ulğaytuvçı (k) büyüten, yücelten *(krş.)* ***ulğaytuvçu, ulhaytuvcu***

ulğaytuvçu (k), (t) 1. büyüten, yücelten 2. eğitmen, terbiye eden *(krş.)* ***ulğaytuvçı, ulhaytuvcu***

ulhaytuvcu (h) büyüten, yücelten *(krş.)* ***ulğaytuvçı, ulğaytuvçu***

ulı (k) ulu, yüce *(krş.)* ***ullu, ulluḫ, ulu, uluq (II), uŋlu***

ullu (h), (t) büyük, ulu, yüce *(krş.)* ***ulı, ulluḫ, ulu, uluq (II), uŋlu***

ulluḫ (t) büyük, ulu, yüce *(krş.)* ***ulı, ullu, ulu, uluq (II), uŋlu***

ulu (k) büyük, ulu, yüce *(krş.)* ***ulı, ullu, ulluḫ, uluq (II), uŋlu***

uluq (II) (k) 1. ulu, yüce 2. kâse, fincan *(krş.)* ***ulı, ullu, ulluḫ, ulu, uŋlu***

ummalı (h), (t) genel, umumi

umsunçsuz (t) umutsuz, ümitsiz *(krş.)* ***umsuncsuz***

umsuncuz (h) umutsuz, ümitsiz *(krş.)* ***umsunçsuz***

umutlu (k) umutlu

unlı (k) unlu *(krş.)* ***unlu***

unlu (t) unlu *(krş.)* ***unlı***

unutcaq (k) unutkan *(krş.)*

unutçaq

unutçaq (k) unutkan *(krş.)* ***unutcaq***

unutkan (h) unutkan, unutulmuş

unutmavçu (t) unutmayan

unutulmahan (h), (t) unutulmaz

unutuvçu (t) unutkan, bihaber *(krş.)* ***unutuvcu***

unutuvcu (h) unutkan, bihaber *(krş.)* ***unutuvçu***

uŋlu (t) büyük, ulu, yüce *(krş.)* ***ulı, ullu, ulluḫ, ulu, uluq (II)***

upraḫsız (t) kıyafetsiz, giysisiz

upraklı (h) elbiseli, giysili

upralay (k) solan, yıpranan, solmuş, yıpranmış

uruvçu (k) vuran, baskı yapan, gaddar, zalim

usahan (h) işe yarar; gerekli, lüzumlu

usanclı (h) uygun, gereken, lüzumlu

usar (h) uygun, gereken, lüzumlu *(krş.)* ***uşar***

usarlı (h) gereken, gerekli, lüzumlu, makbul, uygun *(krş.)* ***usaydohan***

usaydohan (h) gereken, gerekli, lüzumlu, makbul, uygun *(krş.)* ***usarlı***

uslı (k) uslu, akıllı, zeki, aklıselim sahibi, düşünceli, sağduyulu *(krş.)* ***uslu***

uslu (h), (k), (t) uslu, akıllı, zeki, aklıselim sahibi, düşünceli, sağduyulu *(krş.)* ***uslı***

ussız (k) akılsız *(krş.)* ***ussuz***

ussuz (h), (t) akılsız *(krş.)* ***ussız***

ustat (h), (t) akıllı; zeki; kurnaz, sinsi; hazırcevap, zihni çevik, becerikli

ustatlı (t) kurnaz, sinsi

uşar (t) uygun, gereken, lüzumlu *(krş.)* ***usar***

utancaq (k) utangaç

utandırılğan (k) utanmış, mahcup

utanmaz (k) utanmaz

utanmaz-erlenmez (k) utanmaz arlanmaz

utru (h), (k), (t) karşı; karşıt, zıt *(krş.)* ***uturu***

uckunlatuvcu (h) ısıtan, kızdıran, parlatan

ucmaklı (h) ölü, merhum, rahmetli *(krş.)* uçmaḫlı

ucsuz (h) sonsuz, uçsuz, sınırsız *(krş.)* ***ucsız, uçsız, uçsuz***

uctahı (h) son, sonuncu

ucuz (h) ucuz *(krş.)* ***ucız, ucuz, uçuz***

uturu (h), (k), (t) karşı; karşıt, zıt

(krş.) ***utru***

uvaḫ (t) ufak, küçük *(krş.)* ***ufak, uvak***

uvak (h) ufak, küçük *(krş.)* ***ufaq, uvaḫ***

uvlu (h), (t) zehirli

uvunçlu (t) avutan, teselli veren; sevindiren *(krş.)* ***uvunclu, yubanclı***

uvunclu (h) avutan, teselli veren; sevindiren *(krş.)* ***uvunçlu, yubanclı***

uvunulmağan (k) tesellisiz, avunç bulmayan, teselli bulmaz

uvutuvçı (k) avutan, teselli veren; sevindiren *(krş.)* ***uvutuvçu, uvutuvcu, yubatuvçu, yubatuvcu, yuvatuvçu***

uvutuvçu (k), (t) avutan, teselli veren; sevindiren *(krş.)* ***uvutuvçı, uvutuvcu, yubatuvçu, yubatuvcu, yuvatuvçu***

uvutuvcu (h) avutan, teselli veren; sevindiren *(krş.)* ***uvutuvçı, uvutuvçu, yubatuvçu, yubatuvcu, yuvatuvçu***

uyaladohan (h) utangaç

uyaltıvçı (k) utandıran

uyatlı (h), (t) utangaç, mahcup, utanan; rezil, utandırıcı, yüz karası

uyatsız (h), (t) utanmaz, arsız

uyğan (k) zeki, başarılı, becerikli

(krş.) ***uyğın, uyğun, uyhan***

uyğın (k) 1. uygun, elverişli; razı, mutabık 2. edepli, terbiyeli *(krş.)* ***uyğan, uyğun, uyhan***

uyğun (k) uygun, elverişli; razı, mutabık *(krş.)* ***uyğan, uyğın, uyhan***

uyğunsız (k) uygunsuz

uyhan (h), (k) uygun; başarılı, becerikli, zeki *(krş.)* ***uyğan, uyğın, uyğun***

uzaḫ (t) uzun (zaman); uzak; aşırı, fazla *(krş.)* ***uzak, uzaq (II)***

uzaḫ açuvlu (t) sabırlı

uzak (h) uzun (zaman); uzak *(krş.)* ***uzaḫ, uzaq (II)***

uzaq (II) (k) uzak; uzun (zaman) *(krş.)* ***uzaḫ, uzak***

uzaqlı (k) kilitli

uzartuvcu (h) uzatan; devam ettiren

uzun (h), (k), (t) uzun

üksek (k) yüksek

üläşinivçü (t) ortak olan, paylaşan

ümidsiz (k) 1. ümitsiz, umutsuz 2. ansızın, aniden

ündelgen (t) davetli, çağrılmış

ündelmiş (k) çağrılan, denilen; davet edilen *(krş.)* ündenmiş

ündenmiş (k) çağrılan, denilen;

davet edilen *(krş.)* ***ündelmiş***

üräklänivçü (t) öfkelenen

üräklätüvçü (t) öfkelendiren

üräkli (t) yürekli, cesur *(krş.)* ***yirekli, yürakli, yürekli***

ürüvçü (t) yürüyen

üryan (k) çıplak

üstlü (t) üstlü

üşte (k) işte, şöyle, şu halde *(krş.)* hüşte

üvrätkän (t) bilgili, bilgin; bilimsel

üyli (k) evli *(krş.)* üylü

üylü (k) evli *(krş.)* ***üyli***

vafasız (k) vefasız

vaḫıtsız (k) vakitsiz, zamansız *(krş.)* ***vaḫıtsız***

vaḫtlı (t) zamanlı, zamana ait

vaḫtsız (h), (t) vakitsiz, zamansız *(krş.)* ***vaḫıtsız***

vedeli (k) vadeli

vefasız (k) vefasız

vere (k) daimi, temelli; her zaman, sıkça, sürekli

yaban (k) çöl, yaban

yabancı (k) yabancı

yabıq (k) kapalı; örtülü; gizli, saklı, kapalı kutu *(krş.)* ***yabuḫ, yabuk, yabuq***

yabuḫ (t) kapalı; örtülü; gizli, saklı, kapalı kutu *(krş.)* ***yabıq, yabuk, yabuq***

yabuk (h) kapalı; örtülü; gizli, saklı, kapalı kutu *(krş.)* ***yabıq, yabuḫ, yabuq***

yabuq (t) kapalı; örtülü; gizli, saklı, kapalı kutu *(krş.)* ***yabıq, yabuḫ, yabuk***

yabusuvcu (h) uygun, uyan; sıkı, sıkışık

yabuşḫan (t) yakın

yabuvçu (t) kapayan, kilitleyen, örten *(krş.)* ***yabuvcu***

yabuvcu (h) kapayan, kilitleyen, örten *(krş.)* ***yabuvçu***

yadağan (t) bitkin, yorgun; usanmış

yadavlı (k) yorucu, bıktırıcı; yorgun, bitkin ***yadavlu***

yadavlu (h) usandırıcı, can sıkıcı, bıktırıcı; yorgun, bitkin *(krş.)* ***yadavlı***

yağlı (k) yağlı *(krş.)* ***yavlı, yavlu***

yağmurlı (k) yağmurlu *(krş.)* ***yamğurlu***

yaḫsı (h) iyi, güzel, hoş *(krş.)* ***yaḫşı, yaksı, yakşı, yaqşı***

yaḫşı (k), (t) iyi, güzel, hoş *(krş.)* ***yaḫsı, yaksı, yakşı, yaqşı***

yakrı (k) yakın

yaksı (h) iyi, güzel, hoş *(krş.)* ***yaḫsı, yaḫşı, yakşı, yaqşı***

yakşı (t) iyi, güzel, hoş *(krş.)* ***yaḫsı, yaḫşı, yaksı, yaqşı***

yaq (I) (k) iyi, güzel, hoş

yaqın (k) yakın

yaqışıqlı (k) 1. iyi, edepli, terbiyeli 2. güzel, yakışıklı

yaqşı (k) iyi, güzel, hoş *(krş.)* ***yaḫsı, yaḫşı, yaksı, yakşı***

yalaman (k) keskin

yalanğaç (k), (t) çıplak, çırılçıplak *(krş.)* ***yalanhac, yalaŋğaç***

yalanhac (h) çıplak *(krş.)* ***yalanğaç, yalaŋğaç***

yalaŋğaç (t) çıplak *(krş.)* ***yalanğaç, yalanhac***

yalçılı (t) başarılı

yalçımaḫ (t) başarı

yaldavuq (k) yüzen

yaldızlı (k) yaldızlı *(krş.)* ***yalduzlı***

yalduzlı (k) yaldızlı *(krş.)* ***yaldızlı***

yalğaç (k) çıplak

yalğan (h), (k), (t) yalan; hile, sahte *(krş.)* ***yalan (II)***

yalğanlı (t) aldatıcı, yanlış

yalğız (h), (k), (t) 1. yalnız, tek, yalnızca 2. yalnız, tek, tek başına *(krş.)* ***yalınğız, yalıŋğız, yalıŋız***

yalğızaḫ (t) yalnız, tek, tek başına; yalnız, sade, tek, yalnızca *(krş.)* ***yalhızak***

yalğızov (h), (t) yalnız, tek, tek başına; ancak

yalhızak (h) yalnız, tek, tek başına *(krş.)* ***yalğızaḫ***

yalın (II) (k) yalın, çıplak *(krş.)* ***yalan (I)***

yalınlavcu (h) yanan, alevlenen, tutuşan

yalınlı (h), (k), (t) alevli, ateşli, hararetli

yalıŋğız (k) 1. yalnız, tek, yalnızca 2. yalnız, tek, tek başına *(krş.)* ***yalğız, yalınğız, yalıŋız***

yalıŋız (k) 1. yalnız, tek, yalnızca 2. yalnız, tek, tek başına *(krş.)* ***yalğız, yalınğız, yalıŋğız***

yalpak (h) düz; yassı *(krş.)* ***yalpaq, yapalaq***

yalpaq (k) düz; yassı *(krş.)* ***yalpak, yapalaq***

yalt-tegiz (k) 1. bütün, tüm; tamamıyla, büsbütün 2. istisnasız 3. kesinlikle; sonunda, nihayet *(krş.)* ***yaltegiz***

yaltaq (k) 1. şefkatli, müşfik, sevecen 2. düzmece, sahte, yanlış

yaltaqçı (k) 1. şefkatli, sevecen 2. yaltakçı

yaltay (h), (k), (t) aldatıcı, hile,

yalan; kurnaz, sinsi

yaltegiz (k) 1. bütün, tüm; tamamıyla, büsbütün 2. istisnasız 3. kesinlikle; sonunda, nihayet *(krş.)* ***yalt-tegiz***

yaman (h), (k), (t) kötü, fena, çirkin

yamavlu (t) yamalı, benekli

yamğurlu (h), (t) yağmurlu *(krş.)* ***yağmurlı***

yanba (h) özel, kişisel, hususi

yançılğan (k), (t) 1. kırılmış, kırık; ezilmiş, ezik 2. ümitsiz, kederli, mahzun

yandırıcı (k) yakan, yakıcı, alevlendiren *(krş.)* ***yandıruvçu, yandıruvcu***

yandıruvçu (t) yakan, yakıcı, alevlendiren *(krş.)* ***yandırıcı, yandıruvcu***

yandıruvcu (h) yakan, yakıcı, alevlendiren *(krş.)* ***yandırıcı, yandıruvçu***

yanğı (h), (k), (t) yeni *(krş.)* ***canı, yaŋğı, yaŋı, yeŋi***

yanğılıvçu (t) yanılan

yanğıltıvçu (t) yanıltan

yanhıltuvcu (h) yanıltan *(krş.)* ***yaŋğıltuvçu***

yanhıluvcu (h) yanılan *(krş.)* ***yaŋğıluvçu***

yanhırtuvcu (h) yenileyen

yanıqlı (k) acılı, dokunaklı, yanık

yansızlı (h) tarafsız

yancuvcu (h) parçalayan, kıran, ezen, döven

yaŋğı (k), (t) yeni *(krş.)* ***canı, yanğı, yaŋı, yeŋi***

yaŋğılğan (k) yanılan, hata yapan

yaŋğılış (k) yanlış, hata *(krş.)* ***yanğılış, yaŋış, yaŋlış***

yaŋğıltuvçu (t) yanıltan *(krş.)* ***yanhıltuvcu***

yaŋğıluvçu (t) 1. yanılan 2. dolaşan, gezip dolaşan *(krş.)* ***yanhıluvcu***

yaŋı (k) yeni *(krş.)* ***canı, yanğı, yaŋğı, yeŋi***

yaŋılğan (k) yanılan

yaŋış (k) yanlış, hata *(krş.)* ***yanğılış, yaŋğılış, yaŋlış***

yaŋlış (k) yanlış, hata *(krş.)* ***yanğılış, yaŋğılış, yaŋış***

yapalaq (k) düz; yassı *(krş.)* ***yalpak, yalpaq***

yapışıq (k) yapışık *(krş.)* ***yapuşıq***

yapma (k) yapma, suni, yapay

yapuşıq (k) yapışık *(krş.)* ***yapışıq***

yapuşqan (k) yapışkan

yaralı (h), (k), (t) yaralı

yaramaz (k) yaramaz, haylaz; işe yaramaz, yararsız

yaraslı (h) uygun, münasip *(krş.)* ***yaraşlı***

yaraşıqlı (k) güzel, hoş

yaraşlı (t) güzel, hoş *(krş.)* ***yaraslı***

yaraştırılğan (k) dikkatle hazırlanmış, özenle ve incelikle işlenmiş

yaratẖan (t) yaratan, vücuda getiren, yapan *(krş.)* ***yaratkan***

yaratılmıs (h) yaratılmış, vücuda getirlmiş, yaratık *(krş.)* ***yaratılmış***

yaratılmış (t) yaratılmış, vücuda getirlmiş, yaratık *(krş.)* ***yaratılmıs***

yaratkan (h) yaratan, vücuda getiren, yapan *(krş.)* ***yaratẖan***

yaravlu (h), (t) kullanışlı, faydalı, uygun; izinli

yarçıẖ (t) 1. yarık, çatlak, aralık 2. yonga, kıymık *(krş.)* ***yarçıq, yarc***ık

yarı (I) (k) yarım, yarı *(krş.)* ***yarım, yartı***

yarıq (II) (k) yarık

yarılğan (k) çatlak, yarık

yarılqavcı (k) affedici; merhametli; kurtarıcı *(krş.)* ***yarılqavçı***

yarılqavçı (k) affedici; merhametli; kurtarıcı *(krş.)* ***yarılqavcı***

yarılmak (h) çatlak, yarık

yarım (h), (k), (t) yarım, yarı *(krş.)* ***yarı (I), yartı***

yarımısı (k) yarım, yarı *(krş.)* ***yarımsı, yarısı***

yarımsı (k) yarım, yarı *(krş.)* ***yarımısı, yarısı***

yarıtuvçu (t) aydınlatan, parlatan *(krş.)* ***yarıtuvcu***

yarıtuvcu (h) aydınlatan, parlatan *(krş.)* ***yarıtuvçu***

yarıvçı (k) yaran, parçalayan, bölen

yarlı (h), (k), (t) yoksul, sefil, zavallı

yarlığaslı (k) şefkatli, merhametli *(krş.)* ***yarlığaşlı***

yarlığaşlı (t) şefkatli, merhametli *(krş.)* ***yarlığaslı***

yarlıhaslı (h) kurtulmuş

yartı (h), (k), (t) 1. yarım, yarı (h), (k), (t) 2. merkez (t) *(krş.)* ***yarı (I), yarım***

yarcık (h) yarık, çatlak, aralık *(krş.)* ***yarçıẖ, yarçıq***

yarcıklavcu (h) parçalayan, yaran

yas (I) (h) 1. genç 2. yaş, taze, körpe, yeni, diri *(krş.)* ***yaş (II), yeş***

yasınuvcu (h) gizlenen, saklanan

yasır (k) esir, tutsak *(krş.)* ***yasir,***

yesir

yasırın (h) gizli, saklı *(krş.)* ***aşırın, yaşırın***

yasırlı (h) örtülü, gizli, saklı

yasıruvcu (h) gizleyen, saklayan

yasir (k) esir, tutsak *(krş.)* ***yasır, yesir***

yaslavcu (h) yaslı, yas tutan

yaslı (h), (k), (t) yaslı, matemli, yas tutan

yastahı (h) genç *(krş.)* ***yaştağı***

yaş (I) (k), (t) 1. genç 2. yaş, taze, yeşil, sulu, yeşil *(krş.)* ***yas (I), yeş***

yaşınğan (k) gizli, saklı

yaşırın (k), (t) gizli, saklı *(krş.)* ***aşırın, yasırın***

yaşırıvçu (t) saklayan

yaşıruvçı (k) gizleyen, saklayan *(krş.)* ***yaşıruvçu***

yaşıruvçu (t) gizleyen, saklayan *(krş.)* ***yaşıruvçı***

yaşiş (k) ihtiyar, yaşlı

yaşlı (I) (t) genç

yaşlı (II) (k) yaşlı, ihtiyar

yaşlı (III) (k) yaşlı, ıslak

yaştağı (t) genç *(krş.)* ***yastahı***

yat-yaban (k) yabancı

yatḫıruvçu (t) yatıran

yatıvçu (t) yatan

yatız (k) sinsi, hain; kurnaz *(krş.)* ***yetiz***

yatuvçu (t) yatan, uzanan *(krş.)* ***yatuvcu***

yatuvcu (h) yatan, uzanan *(krş.)* ***yatuvçu***

yavaş (k) yavaş

yavlı (h), (k), (t) yağlı *(krş.)* ***yağlı, yavlu***

yavlu (k) yağlı *(krş.)* ***yağlı, yavlı***

yavrı (k) yavru

yavur (k) kâfir, gâvur

yayılğan (t) yayılmış; yaygın

yayratuvcu (h) yayan, açan, seren

yayuvcu (h) yayan, açan, seren

yazıḫlı (t) günahkâr, suçlu *(krş.)* ***yazıklı, yazıqlı***

yazıḫsız (t) günahsız, suçsuz, masum *(krş.)* ***yazıksız***

yazıklı (h) günahkâr, suçlu *(krş.)* ***yazıḫlı, yazıqlı***

yazıksız (h) günahsız, masum, suçsuz *(krş.)* ***yazıḫsız***

yazıqlı (k) günahkâr, suçlu *(krş.)* ***yazıḫlı, yazıklı***

yazınç (t) biçimsiz, çirkin; sakat

yazısçı (h) bilgili, çok okumuş

yegil (k) ölümlü, fani; sıradan

yel akılı (h) akılsız

yelbaşlı (t) akılsız

yeldäv (t) aldatıcı *(krş.)* ***yeldev***

yeldävçü (t) 1. ayartıcı, baştan çıkarıcı 2. yalancı, hilekar *(krş.)* ***yeldevci***

yeldenüvçü (t) heyecanlı, endişeli

yemisli (h) 1. meyveli, yemişli 2. bereketli, verimli *(krş.)* ***yemişli***

yemişli (t) 1. meyveli, yemişli 2. bereketli, verimli *(krş.)* ***yemisli***

yemtikli (k) ürünlü, mahsüllü

yenil (k) 1. hafif, yeğni ; basit, sade, kolay, hafif 2. önemsiz, değersiz, ehemmiyetsiz *(krş.)* ***engil, ingil, yengil, yeŋgil, yeŋil (I)***

yenüvçü (t) yenen, kazanan

yeŋgil (t) 1. hafif, yeğni; atik, çevik, hızlı 2. önemsiz, değersiz, ehemmiyetsiz *(krş.)* ***engil, ingil, yengil, yenil, yeŋil (I)***

yeŋi (k) yeni *(krş.)* ***canı, yanğı, yaŋğı, yaŋı***

yeŋil (I) (t) hafif, yeğni *(krş.)* ***engil, ingil, yengil, yenil, yeŋgil***

yeŋil (II) (k) atik, çevik, hızlı, hareketli, becerikli

yerängi (t) iğrenç, tiksinç, pis *(krş.)* ***irençi, rençi, yerençi, yerenci, yerinçi, yirançi***

yerençi (t) iğrenç, tiksinç, pis *(krş.)* ***irençi, rençi, yerängi, yerenci, yerinçi, yirançi***

yerenc (h) iğrenç, tiksinç

yerenci (h) iğrenç, tiksinç, pis *(krş.)* **irençi, rençi, yerängi, yerençi, yerinçi, yirançi**

yerincli (h) iğrenç, tiksinç

yertübünü (t) yer altında olan

yesillikli (h) bitkisel

yesir (h), (k), (t) esir, tutsak *(krş.)* ***yasır, yasir***

yeş (k) 1. genç 2. yeşil *(krş.)* ***yaş (I), yas (I)***

yetik (k) 1. yürekli, cesur 2. becerikli, yetenekli, zeki *(krş.)* ***etik (II)***

yetilgän (t) olgun, ergin *(krş.)* ***yetilgen***

yetilgen (h) olgun, ergin *(krş.)* ***yetilgän***

yetivçi (k) eden, yapan, fail

yetiz (h), (k), (t) 1. gayretli, çalışkan; aktif, faal 2. akıllı, düşünceli, dikkatli 3. kurnaz, açıkgöz *(krş.)* ***yatız***

yetken (h) olgun, kemâle ermiş, ergin

yetkili (h), (t) yeterli; varlıklı

yetkizivçi (k) 1. ulaşan, varan 2. zeki, çabuk anlayan, anlayışlı *(krş.)*

yetkizüvçü

yetkizüvçü (t) ulaşan, varan; teslim eden *(krş.)* ***yetkizivçi***

yığ (k) 1. normal, alışılmış 2. özgü, has, kendine özgü, karakteristik

yıqavçı (k) yıkayan

yıqıq (k) yıkık, yıkılmış

yıl (h), (k), (t) yıl, sene *(krş.)* ***cıl, il, yil***

yılavçu (t) ağlayan *(krş.)* ***ilavçu, yılavcu***

yılavcu (h) ağlayan *(krş.)* ***ilavçu, yılavçu***

yılavuq (k) sulu gözlü, gözü yaşlı

yıldızlı (k) yıldızlı

yılı (t) ılık *(krş.)* ***ılı, yıllı (II)***

yılıs (k), (t) kayıp, yitik

yıllı (I) (h), (t) yıllık; eski *(krş.)* ***iŋlı, yıllıḫ, yıllık, yıllıq, yıŋlıḫ***

yıllı (II) (k) ılık *(krş.)* ***ılı, yılı***

yıllı-yımşaq (k) yumuşak

yıllıḫ (t) yıllık *(krş.)* ***iŋlı, yıllı (I), yıllık, yıllıq, yıŋlıḫ***

yıllık (h) yıllık *(krş.)* ***iŋlı, yıllı (I), yıllıḫ, yıllıq, yıŋlıḫ***

yıllıq (k) yıllık *(krş.)* ***iŋlı, yıllı (I), yıllıḫ, yıllıq, yıŋlıḫ***

yılma (I) (h), (k), (t) 1. düz; yumuşak; kaygan 2. büyüleyici, çekici, ayartıcı; pohpohlayıcı *(krş.)* ***ilma, yulma***

yılmalıq (k) 1. kaygan 2. düzgünlük, pürüzsüzlük *(krş.)* ***yılmalıḫ, yılmalık***

yıltratuvçu (t) parlatan, parlatıcı; öğütücü, aşındırıcı *(krş.)* ***yıltratuvcu***

yıltratuvcu (h) dalkavuk, yağcı, yalaka *(krş.)* ***yıltratuvçu***

yımsak (h) yumuşak *(krş.)* ***imsaḫ, imsak, yımşaḫ, yımşaq, yimşaq***

yımşaḫ (t) yumuşak *(krş.)* ***imsaḫ, imsak, yımsak, yımşaq, yimşaq***

yımşaq (k) yumuşak *(krş.)* ***imsaḫ, imsak, yımsak, yımşaḫ, yimşaq***

yıŋlıḫ (t) yıllık *(krş.)* ***iŋlı, yıllı (I), yıllıḫ, yıllık, yıllıq***

yıraḫ (t) uzak *(krş.)* ıraq, iraḫ, yırak, yıraq

yırak (h) uzak *(krş.)* ***iraḫ, yıraḫ, yıraq***

yıraq (k) uzak *(krş.)* ***ıraq, iraḫ, yıraḫ, yırak***

yırtıḫ (t) yırtık, yırtılmış *(krş.)* ***yırtık, yırtıq***

yırtık (h) yırtık, yırtılmış *(krş.)* ***yırtıḫ, yırtıq***

yırtıq (k) yırtık, yırtılmış *(krş.)* ***yırtıḫ, yırtık***

yırtılğan (k), (t) yırtık, yırtılmış

yırtuvsuz (h) ganimetsiz, kalıntısız; avsız

yızınç (t) çirkin

yigit (I) (h), (k), (t) yiğit, genç *(krş.)* ***cigit, igit (I), iigit***

yigitlevci (h) öğüt veren

yimşaq (k) yumuşak *(krş.)* ***imsaḫ, imsak, yımsak, yımşaḫ, yımşaq***

yipekli (h) ipekli

yirançi (k) iğrenç, kötü, pis, tiksinç *(krş.)* ***irençi, rençi, yeränçi, yerençi, yerenci, yerinçi***

yirekli (h) yürekli, cesur *(krş.)* üräkli, yürakli, yürekli

yirisli (h) giden, yürüyen

yiti (k) keskin, sivri *(krş.)* ***iti (I)***

yoktirli (h) olumsuz, kötü, fena

yoqsıl (k) yoksul, fakir

yovuz (h) 1. alçak, düşük 2. düşman *(krş.)* ***yuvuz***

yubanclı (h) 1. sevinçli, neşeli 2. avutan, teselli veren; sevindiren *(krş.)* ***uvunçlu, uvunclu***

yufqa (k) 1. ince, hafif 2. yufka, ince hamurdan yapılmış ekmek

yuğunuvçı (k) eğilen, boyun eğen

yuklamavçu (t) uyumayan

yukusuz (h), (t) uykusuz

yuqunçlu (k) bulaşıcı

yulkun (h) kel

yulkuvcu (h) koparan, yolan

yulma (k) düz *(krş.)* ***ilma, yılma (I)***

yum-yumalaq (k) yusyuvarlak *(krş.)* ***yum-yumarlaq***

yum-yumarlaq (k) yusyuvarlak *(krş.)* ***yum-yumalaq***

yumalaq (k) yuvarlak

yumuḫ (t) yumulu *(krş.)* ***yumuq, yumuk***

yumuq (k) yumulu *(krş.)* ***yumuḫ, yumuk***

yumulu (t) bulanık; donuk

yumurulğan (k) karışık, karma, bileşik; topak topak, yumru yumru

yumuvçu (t) yuman, kapatan *(krş.)* ***yumuvcu***

yumuvcu (h) yuman, kapatan *(krş.)* ***yumuvçu***

yunahkâr (k) günahkâr; suçlu

yunahsız (k) günahsız, masum, suçsuz

yunlı (k) yünlü *(krş.)* ***yunlu***

yunlu (h) yünlü *(krş.)* ***yunlı***

yupkalı (k) etekli

yutulğan (h), (k), (t) yutulmuş, yutulan

yuvas (h) yumuşak, kibar, nazik; sessiz, sakin; alçakgönüllü, mütevazı *(krş.)* ***yuvaş***

yuvaş (k), (t) yumuşak, kibar, nazik; sessiz, sakin; alçakgönüllü, mütevazı *(krş.)* ***yuvas***

yuvaşıḫ (t) sakin, uslu

yuvatuvçu (t) avutan, teselli veren; sevindiren *(krş.)* ***uvutuvçı, uvutuvçu, uvutuvcu, yubatuvçu, yubatuvcu***

yuvuḫ (t) yakın; yakın akraba, hısım *(krş.)* ***yuvuk, yuvuq***

yuvuk (h) yakın *(krş.)* ***yuvuḫ, yuvuq***

yuvuq (k) yakın; yakın akraba, hısım *(krş.)* ***yuvuḫ, yuvuk***

yuvuş (k) yaş, ıslak, nemli

yuvüş (t) ıslak, nemli *(krş.)* ***yivis, yüvüs, yüvüş***

yüklü (k) yüklü

yüksek (k) yüksek *(krş.)* ***öksek***

yünli (k) tüylü

yürakli (k) yürekli, cesur *(krş.)* üräkli, yirekli, yürekli

yürekli (k) yürekli, cesur *(krş.)* üräkli, yirekli, yürakli

yüssüz (k) yüzsüz, utanmaz, arsız *(krş.)* ***yüzsiz***

yüvüs (h) ıslak, nemli *(krş.)* ***yivis, yuvüş, yuvüş***

yüvüş (t) ıslak, nemli *(krş.)* ***yivis, yuvüş, yüvüs***

yüzsiz (k) yüzsüz, utanmaz, arsız *(krş.)* ***yüssüz***

zaḫmetli (t) zahmetli, sıkıntılı

zaken (h) ihtiyar, yaşlı

zaklentı (t) büyülenmiş, büyülü, sihirli

zalım (k) zalim, gaddar *(krş.)* ***zalim***

zalim (k) zalim, gaddar *(krş.)* ***zalım***

zamanlı (h), (t) geçici *(krş.)* ***zamanlık***

zamanlık (h) geçici *(krş.)* ***zamanlı***

zamansız (h), (t) zamansız, vakitsiz, vaktinden önce olan

zampara (k) zampara, çapkın

zararlı (k) zararlı

zararsız (k) zararsız

zarih (k) açık

zavalı (k) zavallı, bedbaht, talihsiz, biçare; fakir, yoksul, sefil, perişan *(krş.)* ***zavallı, zavaŋlı***

zavallı (h), (k) zavallı, bedbaht, talihsiz, biçare; fakir, yoksul, sefil, perişan *(krş.)* ***zavalı, zavaŋlı***

zavaŋlı (h), (t) 1. zavallı, bedbaht, talihsiz, biçare; fakir, yoksul, sefil, perişan 2. öldürücü, mahvedici, tehlikeli; zararlı *(krş.)* ***zavalı, zavallı***

zayif (k) zayıf

zeerli (k) zehirli *(krş.)* ***zeherli***

zeherli (k) zehirli *(krş.)* ***zeerli***

zeyanlı (k) zarar görmüş

zıd (k) zıt, aykırı, karşıt *(krş.)* ***zıt***

zıldırıq (k) gazlı

zınharlanuvçu (t) çekinen, sakınan

zırzop (k) 1. zirzop, arsız, saygısız, küstah, terbiyesiz 2. şakacı

zıt (k) zıt, aykırı, karşıt; düşman, rakip *(krş.)* ***zıd***

zıyankâr (k) savurgan, israfçı *(krş.)* ***ziyanqâr***

zimba (k) 1. güzel, şık 2. pembe

ziyanqâr (k) savurgan, israfçı *(krş.)* ***zıyankâr***

zona (h), (t) sefih, çapkın; kötü kadın

zulumlavçu (t) zalim, zulmeden, zulmedici *(krş.)* ***zulumlavcu***

zulumlavcu (h) zalim, zulmeden, zulmedici *(krş.)* ***zulumlavçu***

zügürt (k) züğürt, parasız, yoksul

zülümkâr (k) gaddar, zulmeden

zümbilli (k) sümbüllü

• Zarflar

abas (k) düşüncesizce, gelişigüzel *(krş.)* ***avus***

açıqça (k) açıkça

adamça (k) insanca; nazikçe

afaŋsız (k) aniden, birden

aḫşam (k) akşam *(krş.)* ***aqşam***

aḫşamlayın (k) akşamleyin

akırtın (t) yavaş; sessiz; yavaşça, ağır ağır; sessizce *(krş.)* ***aqırtın, aqrıtın, arqıtın***

aqırtın (k) yavaş; sessiz; yavaşça, ağır ağır; sessizce *(krş.)* ***akırtın, aqrıtın, arqıtın***

aqrıtın (k) yavaş; sessiz; yavaşça, ağır ağır; sessizce *(krş.)* ***akırtın, aqırtın, arqıtın***

aqşam (k) akşam *(krş.)* ***aḫşam***

alay (I) (h), (k) böyle, bu şekilde, öyle, aynı şekilde, şöyle *(krş.)* ***aley, alıy***

alay-bılay (k) şöyle böyle *(krş.)* ***alay-bulay***

alay-bulay (k) şöyle böyle *(krş.)* ***alay-bılay***

alayoḫ (t) böyle, şöyle, tam olarak, yani ***alayok***

alayok (h) böyle, şöyle, tam olarak, yani *(krş.)* ***alayoḫ***

aley (t) böyle, bu şekilde, öyle, aynı şekilde, şöyle *(krş.)* ***alay (I), alıy***

alı (h) şimdi

alıy (t) böyle, bu şekilde, öyle, aynı şekilde *(krş.)* ***alay (I), aley***

allelem (k) kesinlikle, besbelli

anavda (k) orada

anavdan (k) oradan

anda (h), (k), (t) orada

andak (h), (t) bu kadar, böyle, onun gibi *(krş.)* ***antek***

andi (h), (t) öyle, o şekilde *(krş.)* ***andiy***

andiy (h), (t) öyle, o şekilde *(krş.)* ***andi***

anıs (t) henüz *(krş.)* ***anus, anuz, hanuz***

ansız (k) ansızın, aniden *(krş.)* ***ansızın***

ansızın (k) ansızın, aniden *(krş.)* ***ansız***

antek (t) bu kadar, böyle, onun gibi *(krş.)* ***andak***

anus (t) henüz *(krş.)* ***anıs, anuz, hanuz***

anuz (t) henüz *(krş.)* ***anıs, anus, hanuz***

anuz for (t) tekrar, yeniden

apansız (k) ansızın, birdenbire *(krş.)* ***ap-ansız, apansızdan***

ap-ansız (k) ansızın, birdenbire *(krş.)* ***apansız, apansızdan***

apansızdan (k) ansızın, birdenbire *(krş.)* ***ap-ansız, apansız***

ara (II) (h), (k), (t) oraya, orada; öteki, diğer; - den sonra, ötesinde, arkasında *(krş.)* ***arä, arı, ari (I)***

arä (t) oraya, orada *(krş.)* ***ara (II), arı, ari (I)***

arä-bere (t) oraya buraya

ara-sıra (k) ara sıra, bazen

ardı-sıra (k) ardı sıra, ardınca

arı (h), (k), (t) oraya, orada; öteki, diğer; - den sonra, ötesinde, arkasında *(krş.)* ***ara (II), arä, ari (I)***

ari (I) (h) oraya, orada; öteki, diğer; - den sonra, ötesinde, arkasında *(krş.)* ***ara (II), arä, arı***

arige (h) içeriye, ortaya

arqıtın (k) yavaş; sessiz; yavaşça, ağır ağır; sessizce *(krş.)* ***akırtın, aqırtın, aqrıtın***

artẖarı (t) geri, geriye, geriye doğru *(krş.)* ***artkarı, artqarı, atkarı, aytkarı***

artı-sıra (k) ardı sıra, arkasından gelen

artkarı (h) geri, geriye, geriye doğru *(krş.)* ***artẖarı, artqarı, atkarı, aytkarı***

artqartın (k) arkada, geride; arkaya, geriye

asıkmak (h) acele, hızlı *(krş.)* aşıẖmaḫ, aşıqma

asla (k) asla, hiçbir zaman *(krş.)* ***aslı (II)***

aslı (II) (k) asla, hiçbir zaman *(krş.)* ***asla***

asrı (k) çok, oldukça, aşırı *(krş.)* ***astrı***

astrı (h), (k), (t) çok, oldukça, aşırı *(krş.)* ***asrı***

atkarı (h) geri, geriye, geriye doğru *(krş.)* ***artḫarı, artkarı, artqarı, aytkarı***

avaldan (h), (t) eskiden, önceden, uzun zamandır

avancı (h) günahkâr, kötülük yapan *(krş.)* ***avançı***

avara (h), (k) 1. avare, boş, aylak 2. endişe, kaygı 3. kötü, fena; talihsiz *(krş.)* ***avare***

avazba (h), (t) yüksek sesle, gürültüyle

avus (h) düşüncesizce, gelişigüzel *(krş.)* ***abas***

aytkarı (h) geri, geriye, geriye doğru *(krş.)* ***artḫarı, artkarı, artqarı, atkarı***

az (h), (k), (t) az

azar-azar (h) azar azar

azbuçıq (k) az buçuk, biraz, bir miktar *(krş.)* ***azbuçuq***

azca (k) azıcık, biraz, birkaç

az-çoq (k) az çok, biraz

azğana (k) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğına, azğınak, azhına, azhınak***

azğanaçıq (k) azıcık, biraz; hafifçe

azğına (t) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğana, azğınak, azhına, azhınak***

azğınak (t) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğana, azğına, azhına, azhınak***

azhına (h) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğana, azğına, azğınak, azhınak***

azhınak (h) az, biraz, bir parça *(krş.)* ***azğana, azğına, azğınak, azhına***

azıcıq (k) azıcık

azraḫ (t) daha az *(krş.)* ***azrak***

azrak (h) daha az *(krş.)* ***azraḫ***

baḫ-baḫ (t) çabuk, hızlı, hiç düşünmeden

bançik (t) nasıl!, ne kadar!, ne kadar çok

barabar (k) beraber *(krş.)* ***bereber***

barcaha (h) daima

barıba (h), (t) tamamen, tamamıyla

bari (k) bari, keşke; en azından, hiç değilse *(krş.)* ***beri (III)***

basta-barabar (k) birlikte; aynı anda, aynı zamanda

başbatra (k) tamamen, tümüyle; her zaman, daima *(krş.)* ***başbatura***

başbatura (k) tamamen, tümüyle; her zaman, daima *(krş.)* ***başbatra***

başta (k) önce, başlangıçta

baştan (k) baştan beri, başlangıçtan beri, ilk önce

bayağı (k) oldukça, epey, bayağı

(krş.) ***bayaqı***

bayaqı (k) oldukça, epey, bayağı *(krş.)* ***bayağı***

bazı-bazı (k) bazen, zaman zaman, ara sıra, arada sırada *(krş.)* ***bazın***

bazın (k) bazen, zaman zaman, ara sıra, arada sırada *(krş.)* ***bazı-bazı***

bek (I) (h), (k), (t) 1. pek 2. çok, son derece 3. katı; sert; güçlü, sağlam *(krş.)* ***berk (II), pek (I)***

bekten (k) kuvvetle, şiddetle, sertçe

belki (k) belki, muhtemelen *(krş.)* ***belkim, berki, berkim***

belkim (k) belki, muhtemelen *(krş.)* ***belki, berki, berkim***

belli (I) (k) belli, açık, ortada

belli (II) (k) benli, lekeli *(krş.)* ***beŋli***

beraber (k) beraber

beri (III) (k) bari, keşke; en azından, hiç değilse *(krş.)* ***bari***

berki (k) belki, muhtemelen *(krş.)* ***belki, belkim, berkim***

berkim (k) belki, muhtemelen *(krş.)* ***belki, belkim, berki***

berli (k) -dan beri

bılaycene (k) böyle, böylece, bu şekilde

bıltır (k) geçen yıl *(krş.)* ***bultır***

bırazdan (k) birazdan, biraz sonra *(krş.)* ***birazdan***

bigingedeyin (h) bugüne kadar

bikinley (h) tamamen

birazdan (k) birazdan, biraz sonra *(krş.)* ***bırazdan***

bir-birley (h), (k) sadece, yalnızca, tek

birley (h) sadece, yalnızca, tek

bolhay (h) olduğunda, olduğu zaman, olunca

bütünleyin (k) tamamen, tümüyle, büsbütün, tam olarak

cek (k) dek, kadar, +(y)A kadar

çabıcaq (k) çabucak

çağında (k) vaktinde, tam zamanında

çalça (k) çabukça, hızlıca *(krş.)* ***çaltça***

çalt (k) çabuk, hızlı, kısa zamanda

çaltça (k) çabukça, hızlıca *(krş.)* ***çalça***

çalttan (k) birazdan, az sonra

çebicek (k) çabucak, hızlıca

çebik (k) çabuk, hızlı, hızlıca

çer-çebik (k) çarçabuk, aceleyle; birden, bir anda

çıŋarı (k) dışarı, dışarıda, dışında

çıqarı (k) dışarı

çışarı (k) dışarı

çoḫ (t) çok, pek *(krş.)* ***çoq***

çoq (k) çok, pek *(krş.)* ***çoḫ***

çoqtan (k) çoktan, uzun zaman önce; uzun zamandır, eskiden beri

daa (k) hâlâ, henüz, daha; ve; şimdiye kadar, şimdilik *(krş.)* ***dağı, dağın, daha, dahan (II), dahın, dahı, daḫı***

dağı (t) 1. da, de, dahi, keza 2. aynı anda, aynı zamanda; beraber, birlikte; dahası, üstelik *(krş.)* ***daa, dağın, daha, dahan (II), dahı, daḫı, dahın***

dağın (k) 1. hâlâ; henüz, daha; gene, yine, yeniden 2. da, de, dahi, keza *(krş.)* ***daa, dağı, daha, dahan (II), dahı, daḫı, dahın***

dayım (k) daima *(krş.)* ***dayıma***

dayıma (k) daima *(krş.)* ***dayım***

degin (k) dek, kadar, +(y)A kadar *(krş.)* ***degınçe, degınçek***

degınçe (k) dek, kadar, +(y)A kadar *(krş.)* ***degin, degınçek***

degınçek (k) dek, kadar, +(y)A kadar *(krş.)* ***degin, degınçe***

demin (k) demin, az önce

derä (t) dek, kadar, +(y)A kadar *(krş.)* ***dere (I)***

derakab (k) hemen arkasından

dere (I) (t) dek, kadar, +(y)A kadar *(krş.)* ***derä***

deyin (h), (t) dek, kadar, +(y)A kadar

dışarı (k) dışarı *(krş.)* tışarı

dungun (k) dün *(krş.)* ***kinegin, tünägün, tünegin, tünegün***

duze (h) çok

elbette (k) elbet, elbette, tabii ki, muhakkak *(krş.)* ***helbet***

en (II) (k) en, karşılaştırmada en üstün dereceyi gösteren kelime *(krş.)* ***enk, enke, eŋ, eŋk, eŋke***

enk (h), (t) en, karşılaştırmada en üstün dereceyi gösteren kelime *(krş.)* ***en (II), enke, eŋ, eŋk, eŋke***

enke (k) en, karşılaştırmada en üstün dereceyi gösteren kelime *(krş.)* ***en (II), enk, eŋ, eŋk, eŋke***

enqas (k) bile bile, bilerek, kasten

enqastan (k) kasten, bilerek, kasıtlı *(krş.)* eŋqastan

eŋ (k) en, karşılaştırmada en üstün dereceyi gösteren kelime *(krş.)* ***en (II), enk, enke, eŋk, eŋke***

eŋk (t) en, karşılaştırmada en üstün dereceyi gösteren kelime *(krş.)* ***en (II), enk, enke, eŋ, eŋke***

eŋke (k) en, karşılaştırmada en üstün dereceyi gösteren kelime *(krş.)* ***en (II), enk, enke, eŋ, eŋke***

eŋqastan (k) kasten, bilerek, kasıtlı *(krş.)* ***enqastan***

ereken (k) erken *(krş.)* ***erken (I)***

erken (I) (k) erken *(krş.)* ***ereken***

erta (k) sabah *(krş.)* ***ertä, erte, örtä***

ertä (t) erken *(krş.)* ***erta, erte, örtä***

ertän (t) sabah, sabahleyin, erkenden *(krş.)* ***erten***

ertänbıla (t) sabahleyin, seher vakti *(krş.)* ***ertenbıla, örtänbıla***

erte (h), (k) 1. sabah, sabahleyin 2. erken 3. yarın *(krş.)* ***erta, ertä, örtä***

ertece (k) daha önce, daha evvel, daha erken

ertehi (h) sabahleyin

erteleyin (k) erkenden, erken

ertelmek (h) tutuşma, parlama, ateş alma

erten (h) sabah, sabahleyin, erkenden *(krş.)* ***ertän***

ertenbıla (h) sabahleyin, seher vakti *(krş.)* ***ertänbıla, örtänbıla***

erterek (k) daha erken

for-dä (t) hiç, hiç de

fordan (h), (t) birden, aniden, hemen, derhal; aynı anda

gece-kündüz (k) gece gündüz

geceleyin (k) geceleyin

gene (k) yine, tekrar, yeniden, bir daha *(krş.)* ***kene, yana, yane, yanı, yene***

geri (k) geri, arka, art *(krş.)* ***keri***

güzelce (k) güzelce, doğruca

ğale (t) şimdi; hâlâ *(krş.)* ***hale, hali (II), heli***

ğaleginä (t) şimdi, hâlihazırda *(krş.)* ***haleginä, haligine***

ğammeşä (t) daima, her zaman *(krş.)* ***hammese***

ğayet (k) gayet, çok, oldukça

haçan (k) ne zaman *(krş.)* ***kaçan, kacan, qaçan***

hale (t) şimdi, şu anda; hâlâ *(krş.)* ***ğale, hali (II), heli***

haleginä (t) şimdi, şu anda *(krş.)* ***ğaleginä, haligine***

hali (II) (h), (k) şimdi *(krş.)* ***ğale, hale, heli***

haligedeyin (h) şimdiye kadar

haligine (h) şimdi, hâlihazırda *(krş.)* ***ğaleginä, haleginä***

hammese (h) daima, her zaman *(krş.)* ***ğammeşä***

hanuz (h), (k), (t) henüz *(krş.)* ***anıs, anus, anuz***

heç (k) hiç *(krş.)* ***ğeç, ḫeç, hec***

ḫeç (k) hiç *(krş.)* ***ğeç, heç, hec***

heman (k) hemen, derhal *(krş.)* ***hemen***

hemen (k) hemen, derhal *(krş.)*

heman

hep (I) (k) hep, her zaman, daima, devamlı, sürekli

imdi (k) şimdi; buna göre

ingen (k) çok, fazla

jadna (t) çok, aşırı, şiddetli

kacan (h) ne zaman *(krş.)* ***haçan, kaçan, qaçan***

kaçan (t) ne zaman *(krş.)* ***haçan, kacan, qaçan***

kahi (k) bazen, arasıra

kayta (h), (t) geri

kayta-kayta (t) yeniden, yeni baştan *(krş.)* ***qayta-qayta***

kec (h) akşam *(krş.)* ***keç***

kece (h) gece *(krş.)* ***gece, geça, geçe, keça, keçä, keçe***

kecedegi (h) geceleyin, gece vakti

keckorun (h) 1. akşamleyin 2. geç *(krş.)* ***keçkurun, keçqorun***

keç (k), (t) 1. gece 2. geç *(krş.)* ***kec***

keça (k) gece *(krş.)* ***gece, geça, geçe, keçä, keçe, kece***

keçä (t) gece *(krş.)* ***gece, geça, geçe, keça, keçe kece***

keçäbe (t) geceleyin

keçälik (t) geceleyin, gece vakti *(krş.)* ***keçlik***

keçe (k) gece *(krş.)* ***gece, geça, geçe, keça, keçä, kece***

keçki (t) geceleyin

keçkurun (t) akşamleyin *(krş.)* ***keçqorun, keckorun***

keçqorun (k) akşamleyin *(krş.)* ***keçkurun, keckorun***

keçlik (t) geceleyin, geç vakit *(krş.)* ***keçälik***

kenätäley (t) birden, ansızın *(krş.)* ***keneteley***

kenete (h) ansızın, birden

kenetelegi (h) hemen, derhal; ansızın, birden

keneteley (h) birden, ansızın, hemen, derhal *(krş.)* ***kenätäley***

kırḫa (t) biraz

kısın (h) kışın, kış mevsiminde *(krş.)* kışın, qışın

kışḫı (t) kışın, kış mevsimindeki

kışın (t) kışın, kış mevsiminde *(krş.)* kısın, qışın

kinley (h) gündüzün, gün boyu *(krş.)* künley

kizdegi (h) güzün, sonbaharda, sonbaharsı *(krş.)* küzdägi, tizdegi

kizin (h) güzün, sonbaharda *(krş.)* küzün

klekbe (h) isteyerek

klemeyince (h) istemeden, istemeyerek

kolayça (t) kolayca, kolaylıkla;

gerektiği gibi; göre, uyarak

köp (k), (t) 1. çok 2. fazla, çokça, fazlasıyla *(krş.)* ***kep***

köpten (k) çoktan, çoktan beri

kündüzün (k) gündüzün, gündüz vakti künüzün

künley (t) bugüne kadar *(krş.)* ***kinley***

künüzün (k) gündüzün, gündüz vakti *(krş.)* kündüzün

küppe-kündüz (k) güpegündüz

küppe-kündüzün (k) güpegündüzün

küzdägi (t) güzün, sonbaharda, sonbaharsı *(krş.)* ***kizdegi, tizdegi***

küzdüzleyin (k) gündüzleyin, gündüzün

küzdüzleyin (k) gündüzleyin, gündüzün

küzgü (II) (k), (t) güzün, sonbahar, sonbaharsı

küzlü (t) güzün, sonbaharda, sonbaharsı

küzlü (t) güzün, sonbaharda, sonbaharsı

küzün (t) güzün, sonbaharda *(krş.)* ***kizin***

qaçan (k) ne zaman *(krş.)* ***haçan, kaçan, kacan***

qaçqa (k) kaça?, kaçtan?, ne kadar?

qışın (k) kışın, kış mevsiminde *(krş.)* kısın, kışın

lap (k) tamamen, tümüyle, aynen

laptiyin (k) ansızın, aniden

nadsum (h) ne için, ne sebeple

nas (k) nasıl *(krş.)* ***nasıl, naslı***

nasıl (k) nasıl *(krş.)* ***nas, naslı***

naslı (k) nasıl *(krş.)* ***nas, nasıl***

ne (h), (k), (t) 1. ne (hkt) 2. bir şey, şöyle bir (h), (k) 3. ne çeşit, ne tür (h), (k)

ne qadar (k) ne kadar *(krş.)* ***neğadar***

nece (I) (h) ne kadar, kaç *(krş.)* ***neça, neçä, neçe, nice***

nece (II) (h) birçok; biraz, birkaç *(krş.)* ***necev***

necev (h) birçok; biraz, birkaç *(krş.)* ***nece (II)***

necik (h) nasıl, ne şekilde; ne zaman *(krş.)* ***neçik***

necikte (h) her nasılsa

neça (k) ne kadar, kaç *(krş.)* ***nece (I), neçä, neçe, nice***

neçä (t) 1. ne kadar, kaç 2. birçok; biraz *(krş.)* ***nece (I), neça, neçe, nice***

neçäri (t) kaça, kaç paraya

neçe (k) ne kadar, kaç *(krş.)* ***nece***

(I), neça, neçä, nice

neçik (k), (t) nasıl, ne şekilde (k), (t); aynen, tıpkı, gibi (t) *(krş.)* ***necik***

neçiktä (t) nasıl, nasılsa, her nasılsa, bir şekilde

neçün (k) niçin *(krş.)* ***niçün, nuçun***

nedän (t) neden, niçin

neden (k) neden

nefile (k) nafile, boşuna, boş yere *(krş.)* ***nafile, nefille***

nefille (k) nafile, boşuna, boş yere *(krş.)* ***nafile, nefile***

nege (h), (k) niye, niçin

negence (h) tekrar, yine, yeniden

neğadar (k) ne kadar *(krş.)* ***ne qadar***

nek (h), (k), (t) niçin, neden

nekacanda (h) hiçbir zaman, hiç, asla

neşekil (k) ne şekilde

neşer (h), (t) kartal

neşter (k) neşter

netäk (t) ne kadar, kaç; nasıl

netekli (h), (k) ne kadar, kaç; her zaman, her ne zaman olursa

netekli (t) ne kadar, kaç; bir miktar; bir, herhangi bir

neüçün (t) niçin

nice (k) ne kadar, kaç *(krş.)* ***neça, neçä, neçe, nece (I)***

niçün (k) niçin *(krş.)* ***neçün, nuçun***

nindi (t) nasıl, ne şekilde, hangi *(krş.)* ***nendi, nendiy, nindiy***

nindiy (k) nasıl, ne şekilde, hangi *(krş.)* ***nendi, nendiy, nindi***

nuçun (k) niçin *(krş.)* ***neçün, niçün***

oğota (t) çok, pek çok, oldukça

öbürkün (k) yarından sonra

örtä (t) sabah, erken *(krş.)* ***erta, ertä, erte***

örtäden (t) erkenden, önceden

örtäginä (t) sabahleyin, erkenden

örtänbıla (t) sabah, sabahleyin *(krş.)* ***ertänbıla, ertenbıla***

örtäräk (t) erkenden, daha erken, önceden

sabacek (k) sabaha kadar

sabahlayın (k) sabahleyin

sabahtın (k) sabahleyin

safe (k) her zaman, devamlı, daima; devamlı, ara vermeden, hiç durmadan

sekinçik (k) çok sakin, sakince

sekin-sekin (k) sakin sakin, yavaş yavaş

son (I) (h), (k), (t) son; +den sonra, sonra; son, nihayet, bitiş *(krş.)* ***soŋ (I)***

sonda (h) en sonunda, nihayet, sonunda

sondra (h), (t) sonra *(krş.)* ***sondraḫ, sonra, sonraḫ, soŋra***

sondrağı (h), (t) son, sondaki, sonuncu; sonraki, +den sonra, +den sonraki *(krş.)* ***soŋrağı***

sondraḫ (t) sonra *(krş.)* ***sondra, sonra, sonraḫ, soŋra***

sonra (k), (t) sonra *(krş.)* ***sondra, sondraḫ, sonraḫ, soŋra***

sonraḫ (t) sonra *(krş.)* ***sondra, sondraḫ, sonraḫ, soŋra***

soŋ (I) (k) son; +den sonra, sonra; son, nihayet, bitiş *(krş.)* ***son (I)***

soŋra (k) sonra *(krş.)* ***sondra, sondraḫ, sonra***

soŋrağı (k) son, sondaki , sonuncu; sonraki, +den sonra, +den sonraki *(krş.)* ***sondrağı***

şarttıyın (k) aniden, ansızın, beklenmedik şekilde

şat-pat (k) bazen; ara sıra, zaman zaman; rastgele, gelişigüzel, kazara

şındı (k) şimdi *(krş.)* ***şimdi, şindi***

şimden (k) şimdiden

şimdi (k) şimdi *(krş.)* şındı, şindi

şindi (k) şimdi *(krş.)* şındı, şimdi

tamid (k) her zaman

tanda (h), (t) yarın; sabah *(krş.)* ***taŋda***

tanlay (II) (k) sabah erken vakitte, sabah erkenden *(krş.)* ***tanley***

tanley (t) sabah, sabahleyin; ertesi gün *(krş.)* ***tanlay (II)***

tansıḫ (t) 1. nadir, ender, seyrek 2. istenen, arzu edilen *(krş.)* ***tansıq, taŋsıq***

tansıq (k) 1. nadir, ender, seyrek 2. istenen, arzu edilen *(krş.)* ***tansıḫ, taŋsıq***

taŋda (k) yarın; sabah *(krş.)* ***tanda***

taŋlayin (k) sabah erken vakitte, sabah erkenden

taŋsıq (k) 1. nadir, ender, seyrek 2. istenen, arzu edilen *(krş.)* ***tansıḫ, tansıq***

terk (h), (t) hızlı; hızla, çabucak

teyiz (t) tez, çabuk, hızlı *(krş.)* ***teyz, tez, tiz (III)***

teyz (h), (t) tez, çabuk, hızlı *(krş.)* ***tez, teyiz, tiz (III)***

teyzça (t) tezce, çabukça

tez (h), (k) tez, çabuk, hızlı *(krş.)* ***teyiz, teyz, tiz (III)***

tıskarı (h) dışarı *(krş.)* tışḫarı

tışḫarı (t) dışar *(krş.)* tıskarı

tizdegi (h) güzün, sonbaharda, sonbaharsı *(krş.)* ***kizdegi, küzdägi***

toḫtamaḫsız (t) aralıksız, fasılasız, devamlı *(krş.)* ***toḫtamaksız***

toḫtamak (h) 1. durma, duraklama; ara, fasıla 2. durma, durdurma, erteleme *(krş.)* ***toḫtamaḫ***

toḫtamaksız (h) aralıksız, fasılasız, devamlı *(krş.)* ***toḫtamaḫsız***

toḫtamayin (h), (t) aralıksız, fasılasız

toḫtamay-tınmay (k) durmadan, ara vermeden, devamlı

toyğança (k) yeterli, doyuncaya kadar *(krş.)* ***toyğançaq, toyğanças, toyğınça, toyğunça, toyhunca***

toyğançaq (k) yeterli, doyuncaya kadar *(krş.)* ***toyğança, toyğanças, toyğınça, toyğunça, toyhunca***

toyğanças (k) yeterli, doyuncaya kadar *(krş.)* ***toyğança, toyğançaq, toyğınça, toyğunça, toyhunca***

toyğınça (k) yeterli, doyuncaya kadar *(krş.)* ***toyğança, toyğançaq, toyğanças, toyğunça, toyhunca***

toyğunça (t) yeterli, doyuncaya kadar *(krş.)* ***toyğança, toyğançaq, toyğanças, toyğınça, toyhunca***

toyhunca (h) yeterli, doyuncaya kadar *(krş.)* ***toyğança, toyğançaq, toyğanças, toyğınça, toyğunça***

tunkata (h), (t) gece boyunca, tüm gece

turmadan (k) hemen, birden

tügälçä (t) tamamen, tamamiyle, tam olarak; mükemmel bir şekilde *(krş.)* tügäliçä

tügäliçä (t) tamamen, tamamiyle, tam olarak; mükemmel bir şekilde *(krş.)* ***tügälçä***

tügälräk (k) tam olarak, tamamen

tülle (k) sabah erkenden *(krş.)* tünle, tüyle

tünädän (t) uzun zaman önce

tünäley (t) eskiden, zamanında, vaktiyle

tünle (k) sabah erkenden *(krş.)* tülle, tüyle

tünley (t) geceleyin

tüyle (k) sabah erkenden *(krş.)* tülle, tünle

yana (h), (t) yine, tekrar, yeniden, bir daha *(krş.)* ***gene, kene, yane, yanı, yene***

yane (t) yine, tekrar, yeniden, bir daha *(krş.)* ***gene, kene, yana, yanı, yene***

yanı (t) yine, tekrar, yeniden, bir daha *(krş.)* **gene, kene, yana, yane, yene**

yanla (h), (t) 1. demin, az önce 2. yani, şöyle ki, tam olarak; ancak, yalnız, sadece *(krş.)* ***yaŋla***

yanlağına (t) şimdi *(krş.)*

yanlahına

yanlahına (h) şimdi *(krş.)* ***yanlağına***

yaŋla (t) 1. demin, az önce 2. yani, şöyle ki, tam olarak; ancak, yalnız, sadece *(krş.)* ***yanla***

yene (k) yine, tekrar, yeniden, bir daha *(krş.)* ***gene, kene, yana, yanı, yane***

yenede (k) tekrar, yeniden

zamanında (h), (t) zamanında, vaktinde

zaras (h) şimdi, hemen, aynı anda, derhal *(krş.)* ***zaraz***

zaraz (h), (t) şimdi, hemen, aynı anda, derhal *(krş.)* ***zaras***

zavşe (t) daima, her zaman

Edatlar[1]

a (I) (t) "ha?; a!, ey!" anlamlarında kullanılan ünlem

a (II) (t) ya, ama, aksi halde, yoksa

acaba (k) acaba *(krş.)* ***aceb, eceb, hacaba***

aceb (k) acaba *(krş.)* ***acaba, eceb, hacaba***

aferim (k) aferin *(krş.)* ***afferim***

afferim (k) aferin *(krş.)* ***aferim***

aḫ (II) (k), (t) ah!, acı vb. duyguları ifade eden ünlem

aha (t) aha!, evet anlamına gelen ünlem

aḫ-ḫa-ḫa (t) ha-ha-ha, gülme ünlemi

aj (t) 1. -e kadar; bu arada; artık 2. hatta, bile

ale (t) ama, fakat, ancak *(krş.)* ***ali, vale (I), vali (I)***

ali (t) ama, fakat, ancak *(krş.)* ***ale, vale (I), vali (I)***

alok (h) ama, ancak

amma (k) ama

anca (h) tıpkı, … kadar, böyle *(krş.)* ***ança, ançe***

ancak (h) ancak, yalnızca, sadece; ama, fakat *(krş.)* ***ançaḫ, ancaq, ançaq, ançeḫ***

ancaq (k) ancak, yalnızca, sadece; ama, fakat *(krş.)* ***ançaḫ, ançaq, ançeḫ, ancak***

ança (t) tıpkı, … kadar, böyle *(krş.)* ***ançe, anca***

ançaḫ (t) ancak, yalnızca, sadece; ama, fakat *(krş.)* ***ancaq, ançaq, ançeḫ, ancak***

ançaq (k) ancak, yalnızca, sadece; ama, fakat *(krş.)* ***ancak, ancaq,ançaḫ, ançeḫ***

ançe (t) tıpkı, … kadar, böyle *(krş.)*

[1] Çekim edatları, bağlama edatları, ünlem edatları

anca, ança

ançeḫ (t) ancak, yalnızca, sadece; ama, fakat *(krş.)* ***ançaḫ, ancaq, ançaq, ancak***

andoḫ (t) ama, fakat, ancak *(krş.)* ***andok***

andok (h) ama, fakat, ancak *(krş.)* ***andoḫ***

ani (t) ne…ne, …dA…dA

aşq bolsın (k) bravo!, aferin! *(krş.)* ***eşq bolsın***

ay (II) (t) 'ay!, hey!, ah!' anlamlarında kullanılan ünlem

aynara (k) oh! ünlemi

-ba (h), (t) ile edatının ekleşmiş hâli *(krş.)* ***-bä, -be***

-bä (t) ile edatının ekleşmiş hâli *(krş.)* ***-ba, -be***

badehu (k) bundan sonra, daha sonra

bandi (t) ne!, bu ne! şaşma bildiren ünlem

-be (h) ile edatının ekleşmiş hâli *(krş.)* ***-ba, -bä***

be (k) 'ey, hey; vay be' anlamlarında kullanılan ünlem *(krş.)* ***bire, bre***

beezrat (t) beezrat haşşem, Tanrı'nın yardımıyla, inşallah

bela (II) (h) ile, birlikte *(krş.)****bıla, bilän, bile (II), bilen, birle***

beli (k) evet

bıla (h), (t) ile, birlikte *(krş.)* ***bela (II), bilän, bile (II), bilen, birle***

bilän (k) ile, birlikte *(krş.)* ***bela (II), bıla, bile (II), bilen, birle***

bile (I) (k) bile, dahi

bile (II) (k) ile, birlikte *(krş.)* ***bela (II), bıla, bilän, bilen, birle***

bilen (k) ile, birlikte *(krş.)* ***bela (II), bıla, bilän, bile (II), birle***

billahi (k) Tanrı'ya yemin ederim, inan ki

bire (k) 'ey, hey; vay be' anlamlarında kullanılan ünlem *(krş.)* ***be, bre***

birle (k) ile, birlikte *(krş.)* ***bela (II), bıla, bilän, bile (II), bilen***

boldı (k) yeter, yeter artık!; doğru

bolır (k) yeter!, yeterli!, bu kadar yeter! *(krş.)* ***bolur***

bolmağay (k) yoksa; -mAsın diye, için

bolur (h) yeter!, yeterli!, bu kadar yeter! *(krş.)* ***bolır***

bre (k) 'ey, hey; vay be, yahu' anlamlarında kullanılan ünlem *(krş.)* ***be, bire***

brrr… (t) üşüme, tiksinme vb. durumlarda kullanılan ünlem

buj (t) bu … mu?

cangına (t) canım, sevgilim, canım ciğerim

car-car (k) hey hey

çeber borç (t) tabii ki

çunki (k) çünkü *(krş.)* çünki, çünkü, çünküm

çünki (k) çünkü *(krş.)* çunki, çünkü, çünküm

çünkü (k) çünkü *(krş.)* ***çunki, çünki, çünküm***

çünküm (k) çünkü *(krş.)* ***çunki, çünki, çünkü***

da (h), (t) ve, dA, dahi; öyle, böyle, şöyle; demek ki; ise

dağı (t) 1. da, de, dahi, keza 2. aynı anda, aynı zamanda; beraber, birlikte; dahası, üstelik *(krş.)* ***daa, dağın, daha, dahan (II), dahı, daḫı, dahın***

dahan (II) (k) 1. hâlâ; henüz, daha; gene, yine, yeniden 2. da, de, dahi, keza *(krş.)* ***daa, dağı, dağın, daha, dahı, daḫı, dahın***

dahı (h), (t) 1. da, de, dahi, keza 2. aynı anda, aynı zamanda; beraber, birlikte; dahası, üstelik *(krş.)* ***daa, dağı, dağın, daha, dahan (II), daḫı, dahın***

daḫı (k) da, de, dahi, keza *(krş.)* ***daa, dağı, dağın, daha, dahan (II), dahı, dahın***

dayyese (k) doğru mu?, gerçek mi?, öyle mi?, değil mi?

düşinkem (k) canım

e (h), (t) 1. ey!; sabırsızlık ifade eden ünlem 2. evet *(krş.)* ***he***

eceb (k) 1. tuhaf, garip, acayip; garip şekilde, tuhaf tuhaf 2. acaba?, gerçekten mi? *(krş.)* ***acaba, aceb, hacaba***

egar (k) eğer *(krş.)* ***eger (I)***

eger (I) (h), (k), (t) eğer (h), (k), (t); belki, şayet, doğru mu? (t); ne zaman, -dığı zaman (t) *(krş.)* ***egar***

eh (t) eh, sabırsızlık ve isteksizlik nidası

elveda (k) elveda

ersä (k) ise

ese (h), (k), (t) 1. eğer, şayet 2. ise, -e gelince

estafırala (k) estağfirullah

eşq bolsın (k) bravo!, aferin! *(krş.)* aşq bolsın

ey (h), (t) hey!, ey!

eyvallah (k) eyvallah, Allah'a ısmarladık, öyle olsun anlamlarında kullanılan söz

falan (h), (k) falan, ve benzeri, bunun gibi *(krş.)* ***felan, filan***

felan (k) falan, ve benzeri, bunun

gibi *(krş.)* ***falan, filan***

filan (h), (k) falan, ve benzeri, bunun gibi *(krş.)* ***falan, felan***

fu (t) of, öf, uf, tüh

gibi (k) gibi *(krş.)* ***gibik, kibi, kibik, kübik, kübük***

gibik (k) gibi *(krş.)* ***gibi, kibi, kibik, kübik, kübük***

ğadar (k) kadar, -e kadar *(krş.)* ***qadar (I)***

ğalibe (k) galiba; belki

ğam (II) (h), (t) hem, hem de, ayrıca, aynı zamanda; veya *(krş.)* ***hem***

ğaşça (t) Allah korusun! *(krş.)* ğaşçe, hassa

ğaşçe (t) Allah korusun! *(krş.)* ***ğaşça, hassa***

ğay (t) hey! *(krş.)* ***ğey, ğoy, hoy***

ğey (t) hey! *(krş.)* ***ğay, ğoy, hoy***

ğoy (t) hey! *(krş.)* ***ğay, ğey, hoy***

ha (k) istek uyandırmak için kullanılan söz

ha ha ha (t) gülme nidası *(krş.)* ***hahaha***

hacaba (k) acaba *(krş.)* ***acaba, aceb, eceb***

hah (k) ah, vah

hahaha (k) ha ha ha, gülme ünlemi *(krş.)* ***ha ha ha***

ḫas (h), (t) gibi, tıpkı, nasıl *(krş.)* ***ḫaz (I)***

hassa (h) Allah korusun! *(krş.)* ***ğaşça, ğaşçe***

haşa (k) haşa, Allah korusun!

hatta (k) hatta, bile, hem de; üstelik, ayrıca

hay (k), (t) ey, hey

hayda (k) haydi *(krş.)* ***haydı***

haydı (k) haydi *(krş.)* ***hayda***

ḫayır (II) (k) hayır, yok

ḫaz (I) (h), (t) gibi, tıpkı, nasıl *(krş.)* ***ḫas***

ḫaz-mörö (t) sanki

he (k) evet *(krş.)* ***e***

hey (h), (k), (t) ey, hey

hın (t) hımm, düşünmeyi belirten nida

ḫot (t) -e rağmen, -dığı halde, bununla birlikte, gerçi *(krş.)* ***ḫota, ḫotä, ḫote, ḫotey***

ḫota (k) -e rağmen, -dığı halde, bununla birlikte, gerçi *(krş.)* ***ḫot, ḫotä, ḫote, ḫotey***

ḫotä (t) -e rağmen, -dığı halde, bununla birlikte, gerçi *(krş.)* ***ḫot, ḫota, ḫote, ḫotey***

ḫote (t) -e rağmen, -dığı halde, bununla birlikte, gerçi *(krş.)* ***ḫot, ḫota, ḫotä, ḫotey***

ẖotey (h) -e rağmen, -dığı halde, bununla birlikte, gerçi *(krş.)* ***ẖot, ẖota, ẖotä, ẖote***

hoy (h) hey! *(krş.)* ***ğay, ğey, ğoy***

hura (h), (k) hurra *(krş.)* ***hurra***

hurra (h), (k) hurra *(krş.)* ***hura***

hüşte (h) işte, şöyle, şu halde üşte

i (h) ve

icin (h) için *(krş.)* için, içün, uçun, üçün

için (k) için *(krş.)* içün, icin, uçun, üçün

içün (k) için *(krş.)* ***için, icin, uçun, üçün***

ilän (k) ile *(krş.)* ***ile, ilen***

ile (k) ile *(krş.)* ***ilän, ilen***

ilen (k) ile *(krş.)* ***ile, ilän***

inno (h) ancak; olsa olsa; yalnız, sade

inşallah (k) inşallah, Tanrı dilerse

ise (k) ise

j (t) ise; ama; çünkü; bildiğiniz gibi; ki; yine de *(krş.)* ***je***

je (t) de *(krş.)* ***j***

ke (k) gibi; -e göre

keske (h) keşke; eğer *(krş.)* ***keşke***

keşke (k), (t) keşke *(krş.)* ***keske***

kezke (h) için, diye; keşke

kẖa kẖa (t) öksürük vb. sesi

kıyasa (h), (t) gibi, -casına; sanki, adeta, aynı şekilde *(krş.)* ***kiyasa***

ki (h), (k), (t) ki, çünkü, için; hangi, -an, -mış, -acak

kibi (k) gibi *(krş.)* ***gibi, gibik, kibik, kübik, kübük***

kibik (h), (k), (t) gibi *(krş.)* ***gibi, gibik, kibi, kübik, kübük***

kivil (h) değil *(krş.)* ***degil, divil, dugul, dügül, tivil, tüvül***

kiyasa (h) gibi, -casına; sanki, adeta, aynı şekilde *(krş.)* kıyasa

kle (h) ya…ya…, ister…ister…

körä (t) göre *(krş.)* göre, kere (II), köre

köre (k) göre *(krş.)* göre, kere (II), körä

kübik (k) gibi *(krş.)* ***gibi, gibik, kibi, kibik, kübük***

kübük (k) gibi *(krş.)* ***gibi, gibik, kibi, kibik, kübik***

qadar (I) (k) kadar, -e kadar *(krş.)* ***ğadar***

qana (k) hadi, haydi; ah evet, iyi

lakin (k) lakin, ama, fakat *(krş.)* läkin

läkin (k) lakin, ama, fakat *(krş.)* ***lakin***

leppey (k) hizmetinizde!

ma (I) (k) işte!, na!

mağat (h), (t) … diye, için, ki, eğer olmasaydı; yeter ki, elverir ki

man (III) (k) ile *(krş.)* ***men (II)***

maşalla (k) maşallah

meğer (k) meğer, oysa *(krş.)* ***menger***

men (II) (k) ile *(krş.)* ***man (III)***

menger (k) meğer, oysa *(krş.)* ***meğer***

mına (k) işte *(krş.)* ***bunda, mında, muna, munda***

mında (k) işte *(krş.)* ***bunda, mına, muna, munda***

mojno (t) mümkün, tabii ki

molodec (t) aferin, bravo; cesur, mert, dürüst

muna (h), (k), (t) işte *(krş.)* ***bunda, mına, mında, munda***

munda (k) işte *(krş.)* ***bunda, mına, mında, muna***

na (t) aha, bak, işte; buyur, al

ne-ne (t) ne …. ne …

no (t) ama; … ise; ki; hadi artık!, hadisene! *(krş.)* ***nu, nuj***

nu (t) ama; nitekim, gerçi; … ise; ki; hadi artık!, hadisene! *(krş.)* ***no, nuj***

nuj (t) ama; nitekim, gerçi; … ise; ki; hadi artık!, hadisene! *(krş.)* ***no, nu***

o (I) (t) o, oh; hey, ey

oğo (t) 'ooo, oho, vay canına' anlamında kullanılan ünlem

oḫ (t) oh, ah, of

o-ḫo-ḫo (t) oh, ah, of; ah, aman

okom (t) yalnız, sadece *(krş.)* ***okrom***

okrom (t) yalnız, sadece *(krş.)* ***okom***

ot (III) (t) işte

otoj (t) bu yüzden, demek, demek ki, böylece

otoz (t) bak, işte

oy (h), (t) oy, ay; vah vah; ay, of, puf

pır (k) uçma sesi

pismilla (k) Allah'ın adıyla, bismillah *(krş.)* ***pismillah***

pismillah (k) Allah'ın adıyla, bismillah *(krş.)* ***pismilla***

sanki (k) sanki *(krş.)* ***sankim***

sankim (k) sanki *(krş.)* ***sanki***

sarı (III) (h), (t) +e doğru, yönüne, tarafa *(krş.)* ***sarın, sartın, sortun***

sarın (h) 1. nedeniyle, +den dolayı, yüzünden 2. +e doğru, yönüne, tarafa 3. içinde, +de *(krş.)* ***sarı (III), sartın, sortun***

sartın (h), (k), (t) 1. +dan, tarafından, yönünden 2. üstünden,

üzerinden; içinden 3. –e doğru, yönüne, tarafa 4. nedeniyle, +den dolayı, yüzünden *(krş.)* ***sarı (III), sarın, sortun***

seme (I) (h) belki, galiba

sortun (h), (k), (t) sonra, +den sonra *(krş.)* ***sarı (III), sarın, sartın***

şağat (t) şayet, belki, galiba, eğer

şak (t) çünkü, ki; zira, ama, yine de, ya

şay (II) (k) bu yüzden, böylelikle

şeme (h), (t) belki

ta (k) da, de, ayrıca; ayrıca; ve

tamtın (k) darbukanın çıkardığı ses

tap (k) 1. sadece, yalnız, tam 2. - e kadar, - e göre

tekli (h), (k), (t) 1. ancak; olsa olsa; en fazla; yalnız, sade, tek 2. aşağı yukarı, hemen hemen, takriben, yaklaşık 3. gibi *(krş.)* ***tegli***

tivil (h) değil *(krş.)* ***degil, divil, dugul, dügül, kivil, tüvül***

tüvül (t) değil *(krş.)* ***degil, divil, dugul, dügül, kivil, tivil***

uçun (k) için; -den dolayı, yüzünden; -mek için *(krş.)* için, içün, icin, üçün

üçün (t) için; -den dolayı, yüzünden; -mek için *(krş.)* için, içün, icin, uçun

üzere (k) -e doğru

va (t) 'ah, vah, ey' anlamlarında bir ünlem ***vah***

vah (k) 'ah, vah, ey' anlamlarında bir ünlem *(krş.)* ***va***

vala (k) vallahi, Allah için, Allah hakkı için *(krş.)* ***vallahi***

vale (I) (h), (t) ama, fakat, ancak *(krş.)* ***ale, ali, vali (I)***

vali (I) (k) ama, fakat, ancak *(krş.)* ***ale, ali, vale (I)***

vali (III) (k) eğer; ama

vallahi (k) vallahi, Allah için, Allah hakkı için *(krş.)* ***vala***

vay (h), (k), (t) vay; eyvah, yazık

ve (k) ve, ile

velakin (k) ama

veselam (k) "işte o kadar, son söz şudur, artık bitti" anlamlarında kullanılan söz ***vesselam***

vesselam (k) *(krş.)* ***veselam***

ya (t) 1. ama, veya 2. "ey, hey" anlamlarında seslenme sözü 3. peki, ya *(krş.)* ***a (II)***

yaḫud (k) veya, yahut

ye (II) (k) veya, ya…. ya….

yemesä (t) 1. veya, ya da 2. aynı şekilde, aynen *(krş.)* ***yemese***

yemese (h), (t) veya, ya da *(krş.)*

yemesä

yevarehha adonay (t) Tanrı seni kutsasın

yezli (h) eğer, şayet

yoḫsa (k) yoksa; veya *(krş.)* ***yoqsa***

yoḫsam (k) yoksa; veya *(krş.)* ***yoqsamı***

yoqsa (k) yoksa; veya *(krş.)* ***yoḫsa***

yoqsamı (k) yoksa; veya *(krş.)* ***yoḫsam***

yoy-yoy (t) 1. ay, of, uf 2. vay; vah vah

zira (k) zira, çünkü, şu nedenle *(krş.)* ***zire (II)***

zire (II) (k) zira, çünkü, şu nedenle *(krş.)* ***zira***

• Fiiller

abayla- (h), (k), (t) 1. saygı göstermek, hürmet etmek, değer vermek; paha biçmek 2. iltifat etmek, takdir etmek

abaylan- (k) saygı görmek, değer görmek

abaylat- (h) tapmak, ilahlaştırmak

abaysı- (k) dikkat etmek, farkında olmak

abdıra- (k) korkmak, irkilmek, ürkmek, yüreği hoplamak, telaşlanmak

abdırat- (k) korkutmak, ürkütmek

abın- (k) 1. yanılmak, hata yapmak 2. kaybolmak, ortadan kalkmak *(krş.)* ***abun-***

abra- (h), (k), (t) 1. muhafaza etmek, saklamak, korumak 2. kurtarmak 3. gizlemek, saklamak

abran- (t) korunmak, muhafaza edilmek, sakınmak

abrat- (h) korumak, muhafaza ettirmek; sigortalatmak

abun- (k) 1. yanılmak, hata yapmak 2.

kaybolmak, ortadan kalkmak *(krş.)* ***abın-***

abutla- (k) adım atmak

ac- (h) açmak *(krş.)* ***aç-***

acay- (h) acıkmak, açlık çekmek

acayt- (h) aç bırakmak

aceble- (k) azarlamak *(krş.)* ***eceple-***

aceblen- (k) şaşırmak *(krş.)* ***eceblen-, eceplen-, eceyiplen-***

acı- (h) 1. acımak, üzülmek, tasalanmak 2. acımak, acı duymak, ağrımak 3. mayalanmak *(krş.)* ***acı-, açı-, eci-, hacı-***

acı- (k) 1. acımak, üzülmek, tasalanmak 2. acımak, acı duymak, ağrımak 3. mayalanmak *(krş.)* açı-,

acı-, eci-, hacı-

acık- (h) acıkmak *(krş.)* ***açıḫ-, açıq-***

acıl- (h) açılmak *(krş.)* açıl-

acın- (h) açılmak *(krş.)* ***açın-***

acın- (k) acı duymak, üzülmek

acındır- (h) açtırmak

acır- (h) üzülmek; kızmak

acırhan- (h) 1. kızmak, öfkelenmek 2. üzülmek 3. pişman olmak; acımak *(krş.)* açırğan-, açuvlan-, acuvlan-

acırhandır- (h) öfkelendirmek, kızdırmak; acındırmak *(krş.)* açırğandır-

acırhandırt- (h) kızdırmak, kızdırtmak

ackır- (h) acı çektirmek, acı vermek

acuvlan- (h) 1. kızmak, öfkelenmek 2. üzülmek 3. pişman olmak; acımak *(krş.)* açırğan-, açuvlan-, acırhan-

aç- (k), (t) açmak *(krş.)* ***ac-***

açı- (t) 1. acımak, üzülmek, tasalanmak 2. acımak, acı duymak, ağrımak 3. mayalanmak *(krş.)* ***acı-, acı-, eci-, hacı-***

açığır- (k) kızmak

açıḫ- (t) acıkmak *(krş.)* açıq-, acık-

açıl- (k), (t) açılmak *(krş.)* ***acıl-***

açıq- (k) acıkmak *(krş.)* açıḫ-, acık-

açıqtır- (k) acıktırmak

açın- (t) açılmak *(krş.)* ***acın-***

açır- (t) kederlenmek

açırğa- (k) endişelenmek

açırğan- (k), (t) 1. kızmak, öfkelenmek 2. üzülmek 3. pişman olmak; acımak *(krş.)* açuvlan-, acırhan-, acuvlan-

açırğandır- (k), (t) öfkelendirmek, kızdırmak; acındırmak *(krş.)* ***acırhandır-***

açıt- (k), (t) 1. acıtmak, ekşitmek, mayalamak 2. acıtmak, ağrıtmak 3. canını sıkmak, kızdırmak

açuvlan- (k), (t) 1. kızmak, öfkelenmek 2. üzülmek 3. pişman olmak; acımak *(krş.)* açırğan-, acırhan-, acuvlan-

açuvlandır- (k), (t) kızdırmak

ada- (h), (k), (t) 1. ad vermek, adlandırmak 2. adamak 3. şaşırmak *(krş.)* ***ata-***

adal- (k) adlandırmak, ad verilmek, çağrılmak *(krş.)* ***atal-***

adaş- (k) yolunu kaybetmek, yolunu şaşırmak, yoldan çıkmak; yanılmak, günah işlemek *(krş.)* ***azas-, azaş-***

adat- (I) (h) sersemletmek, sarhoş etmek, kafası karışmak

adat- (II) (h), (t) yıkmak, yok etmek

adeplä- (t) eğitmek, öğretmek, terbiye vermek

adeplen- (h) öğrenmek; cezalandırılmak

adırlan- (k) hazırlanmak *(krş.)* ***azırlan-, hadirlän-, hadirlen-, hazırlan-***

ağ- (I) (k) pusuya düşürmek

ağ- (II) (k) yükselmek, yukarı kalkmak

ağar- (h), (k), (t) 1. ağarmak, beyazlamak 2. solmak *(krş.)* ***ahar-***

ağart- (k) ağartmak, beyazlatmak

ağdı- (k) 1. pusu kurmak; pusuda beklemek 2. izlemek, gözetlemek 3. kuşatmak *(krş.)* ***andı-***

ağırlaş- (k) ağırlaşmak, zorlaşmak

ağız- (k), (t) süzülmek, akmak, dökülmek; kötü kokmak *(krş.)* ağzı-

ağızdır- (k), (t) akıtmak, dökmek, boşaltmak

ağla- (k) ağlamak *(krş.)* ağle-, ağlı-, cıla-, ila-, yıla-

ağlaş- (k) ağlaşmak

ağlat- (k) ağlatmak

ağlattır- (k) ağlattırmak

ağle- (k) ağlamak *(krş.)* ağla-, ağlı-, cıla-, ila-, yıla-

ağlı- (k) ağlamak *(krş.)* ağla-, ağle-, cıla-, ila-, yıla-

ağrı- (k) ağrımak *(krş.)* ***avrı-, avru-, auru-***

ağzı- (k) süzülmek, akmak, dökülme; kötü kokmak *(krş.)* ağız-

aḫ- (t) akmak, erimek, geçmek *(krş.)* ***ak-, aq-***

ahar- (h), (k), (t) 1. ağarmak, beyazlamak 2. solmak *(krş.)* ağar-

ahart- (h), (t) ağartmak, beyazlatmak

aḫçala- (t) para vermek

aḫıŋlan- (t) akıllanmak, uslanmak *(krş.)* ***akıllan-, akıŋlan-***

aḫıŋlat- (t) akıllandırmak, uslandırmak *(krş.)* ***akıllat-, akıŋlat-, aqıllat-***

ahızdır- (h) akıtmak, dökmek, boşaltmak

aḫsa- (t) aksamak, topallamak *(krş.)* ***aksa-, aqsa-***

aḫsat- (k) aksatmak *(krş.)* ***aqsat-***

aḫsır- (k) aksırmak, hapşırmak

aḫtar- (t) 1. devirmek, yıkmak, yerle bir etmek; yok etmek 2. aramak; ayırmak, ayıklamak, gözden geçirmek 3. çevirmek 4. sınıflandırmak, sıralamak *(krş.)* ***aktar-, aqtar-***

aḫtarıl- (h), (t) çevrilmek, döndürülmek; devrilmek, yıkılmak; yok edilmek *(krş.)* ***aqtarıl-***

aḫtır- (t) akıtmak, dökmek, boşaltmak *(krş.)* ***aktır-***

ak- (h) akmak, erimek, geçmek *(krş.)* ***aḫ-, aq-***

akıllan- (h) akıllanmak, uslanmak *(krş.)* ***aḫıŋlan-, aqıŋlan-***

akıllat- (h) akıllandırmak, uslandırmak *(krş.)* ***aḫıŋlat-, akıŋlat-, aqıllat-***

akıŋlan- (t) akıllanmak, uslanmak *(krş.)* ***aḫıŋlan-, akıllan-***

akıŋlat- (t) akıllandırmak, uslandırmak *(krş.)* ***aḫıŋlat-, akıllat-, aqıllat-***

akıt- (k) akıtmak

aklaflan- (h) sünnetsiz olmak

aksa- (h) aksamak, topallamak *(krş.)* ***aḫsa-, aqsa-***

aktar- (h) 1. devirmek, yıkmak, yerle bir etmek; yok etmek 2. aramak; ayırmak, ayıklamak, gözden geçirmek 3. çevirmek 4. sınıflandırmak, sıralamak *(krş.)* ***aḫtar-, aqtar-***

aktır- (h) akıtmak, dökmek, boşaltmak *(krş.)* ***aḫtır-***

aq- (k) akmak, erimek, geçmek *(krş.)* ***aḫ-, ak-***

aqıllan- (k) akıllanmak

aqıllandır- (k) akıllandırmak

aqıllat- (k) akıllandırmak, uslandırmak *(krş.)* ***aḫıŋlat-, akıllat-, akıŋlat-***

aqır- (k) inlemek, inildemek; kükremek, bağırmak, böğürmek, anırmak *(krş.)* ***ekir-, ökür-***

aqıt- (k) akıtmak

aqla- (k) aklamak, beyazlatmak

aqsa- (k) aksamak, topallamak *(krş.)* ***aḫsa-, aksa-***

aqsat- (k) aksatmak *(krş.)* ***aḫsat-***

aqtar- (k) 1. devirmek, yıkmak, yerle bir etmek; yok etmek 2. aramak; ayırmak, ayıklamak, gözden geçirmek 3. çevirmek 4. sınıflandırmak, sıralamak *(krş.)* ***aḫtar-, aktar-***

aqtarıl- (k) çevrilmek, döndürülmek; devrilmek, yıkılmak; yok edilmek *(krş.)* ***aḫtarıl-***

aqtırıl- (k) akıtılmak

al- (h), (k), (t) 1. almak, kabul etmek 2. yardımcı fiil görev

alamlan- (h), (t) atanmak, görevlendirilmek; bayrak, sancak taşımak

alca- (h), (t) aptallaşmak, kafası karışmak, bunamak; çocuklaşmak *(krş.)* ***alcay-***

alcay- (k) aptallaşmak, kafası karışmak, bunamak; çocuklaşmak

(krş.) ***alca-***

alda- (h), (k), (t) aldatmak, yalan söylemek, hile yapmak; iftira atmak

aldan- (h), (k), (t) aldanmak; karalanmak, kötülenmek

aldat- (I) (h), (k), (t) aldatmak, yalan söylemek

aldat- (II) (k) ziyarete zorlamak, ziyaret ettirmek

aldır- (k) aldırmak

alevlen- (k) alevlenmek *(krş.)* ***helevlen-***

alğasa- (t) korkmak, ürkmek, endişelenmek; şaşırtmak

alğasan- (k), (t) 1. korkmak; endişelenmek; şaşırmak 2. gözden kaybolmak, ortadan kaybolmak *(krş.)* ***alhasan-***

alğasat- (k), (t) korkutmak; şaşırtmak *(krş.)* ***alhasat-***

alğay- (k) büyümek *(krş.)* ***ulğay-***

alğışla- (t) hayır dua etmek, kutsamak *(krş.)* ***alhısla-***

alğışlan- (k), (t) kucanmak *(krş.)* ***alhıslan-***

alhasan- (h) 1. korkmak; endişelenmek; şaşırmak 2. gözden kaybolmak, ortadan kaybolmak *(krş.)* ***alğasan-***

alhasat- (h) korkutmak; şaşırtmak *(krş.)* ***alğasat-***

alhemlän- (t) ilham almak, esinlenmek, heveslenmek, coşmak

alhısla- (h) hayır dua etmek, kutsamak *(krş.)* ***alğışla-***

alhıslan- (h) kucanmak *(krş.)* ***alğışlan-***

alın- (h), (t) alınmak, elde edilmek

alış- (h) 1. değişmek, değiştirmek 2. savaşmak, mücadele etmek *(krş.)* ***alış-***

alısın- (k) 1. değişmek; alışmak 2. alınmak *(krş.)* ***alışın-***

alıstır- (h) 1. değiştirmek 2. alıştırmak ***alıştır-***

alış- (k), (t) 1. değişmek, değiştirmek 2. alışmak, kanıksamak *(krş.)* ***alıs-***

alışın- (t) 1. değişmek; alışmak 2. alınmak *(krş.)* ***alısın-***

alıştır- (k), (t) 1. değiştirmek 2. alıştırmak *(krş.)* ***alıstır-***

altınlat- (h) yaldızlamak, altın kaplamak

alver- (k) alıvermek

andı- (h), (k), (t) 1. pusu kurmak; pusuda beklemek 2. izlemek, gözetlemek 3. kuşatmak *(krş.)* ağdı-

anıḫla- (t) hazırlamak *(krş.)* ***anıkla-, anıqla-***

anıḫlan- (t) 1. hazırlanmak 2.

belirlenmek *(krş.)* ***anıklan-, anıqlan-***

anıkla- (h) hazırlamak, yapmak, imal etmek, üretmek *(krş.)* ***anıḫla, anıqla-***

anıklan- (h) 1. hazırlanmak 2. belirlenmek *(krş.)* ***anıḫlan-, anıqlan-***

anıqla- (k) atamak, belirlemek; hazırlamak, yapmak, imal etmek, üretmek ***anıḫla, anıkla-***

anıqlan- (k) 1. hazırlanmak 2. belirlenmek *(krş.)* ***anıḫlan-, anıklan-***

anıqlat- (k) hazırlatmak

anla- (h), (t) anlamak *(krş.)* aŋla-

anlan- (h) aynı fikirde olmak, anlaşılmak ***aŋlan-***

anlat- (h), (t) anlatmak, açıklamak; öğretmek aŋlat-

anlatıl- (h), (t) anlatılmak, açıklanmak; öğretilmek

anlayal- (k), (t) anlayabilmek

aŋla- (k), (t) anlamak *(krş.)* ***anla-***

aŋlan- (t) aynı fikirde olmak, anlaşılmak *(krş.)* ***anlan-***

aŋlaş- (k) anlaşmak, sözleşmek

aŋlat- (k), (t) anlatmak, açıklamak; öğretmek *(krş.)* ***anlat-***

apar- (k) götürmek, alıp götürmek, taşımak

ara- (h), (k), (t) aramak, bulmaya çalışmak

aral- (k) aranmak

araştır- (k) araştırmak

arçallan- (k) 1. tembelleşmek 2. ertelemek, gecikmek

arı- (h), (k), (t) zayıflamak; yorulmak; susamak

arığla- (k) 1. temizlemek, arındırmak 2. beğenmek, tasvip etmek, övmek *(krş.)* ***aruvla-***

arıḫlan- (t) kilo vermek, zayıflamak *(krş.)* ***arıklan-***

arıkla- (k) kilo vermek, zayıflamak *(krş.)* ***arıqla-***

arıklan- (h) kilo vermek, zayıflamak *(krş.)* ***arıḫlan-***

arıqla- (k) kilo vermek, zayıflamak *(krş.)* ***arıkla-***

arın- (h), (k), (t) 1. temizlenmek 2. mahrum edilmek, yoksun bırakılmak

arıştovat- (h) tutuklamak, gözaltına almak

arıt- (h), (k), (t) arıtmak, arındırmak, temizlemek

arıtıl- (h), (t) arıtılmak, temizlenmek

arıttır- (k) arıttırmak

arlan- (k) utanmak, çekinmek, sıkılmak *(krş.)* ***arlen-, erlen- (I)***

arlen- (k) utanmak, çekinmek, sıkılmak *(krş.)* ***arlan-, erlen- (I)***

arşınla- (k) arşınlamak

art- (h), (t) artmak, çoğalmak; kuvvetlenmek, büyümek

artır- (k), (t) 1. arttırmak; eklemek 2. devam etmek; tekrar etmek *(krş.)* ***arttır-***

artqar- (k) uzaklaşmak, vazgeçmek, çekilmek; önlemek, önüne geçmek; kaytarmak, kaçmak

artla- (k) 1. seçmek, ayıklamak 2. temizlemek, arındırmak

artlan- (k) seçilmek, ayıklanmak, belirlenmek

arttır- (h), (k), (t) 1. arttırmak; eklemek 2. devam etmek; tekrar etmek *(krş.)* ***artır-***

arttırıl- (h) arttırılmak; güçlendirilmek

aruvla- (k), (t) 1. temizlemek; temize çıkarmak 2. seçmek, ayırmak, ayıklamak *(krş.)* ***arığla-***

aruvlan- (h) temizlenmek, arınmak

aruvlat- (h), (t) temizlemek, arındırmak

arzıla- (k) arzulamak, çok istemek *(krş.)* ***arzula-, ẖarzıla-, harzla-***

arzula- (k) arzulamak, çok istemek *(krş.)* ***arzıla-, ẖarzıla-, harzla-***

as- (I) (h), (k), (t) asmak, sermek

as- (II) (h) 1. aşmak; geçmek 2. yok olmak aş-

asa- (h), (k) yemek yemek *(krş.)* aşa-

asal- (h) yenilmek (yemek) *(krş.)* aşal-

asat- (h) beslemek, yedirmek *(krş.)* aşat-

asattır- (h) beslettirmek, yedirtmek *(krş.)* aşattır-

asayıslan- (h) sakinleşmek, huzur bulmak, rahatlamak *(krş.)* ***asayışlan-, aşayışlan-***

asayıslat- (h) sakinleştirmek, huzur vermek, rahatlatmak

asayışlan- (k) sakinleşmek, huzur bulmak, rahatlamak *(krş.)* ***asayıslan-, aşayışlan-***

asık- (h) acele etmek *(krş.)* aşıẖ-, aşıq-

asıl- (h), (k), (t) asılmak

asır- (h) 1. geçirmek, aşırmak 2. hayatını devam ettirmek; katlanmak, dayanmak *(krş.)* aşır-

asıra- (k) beslemek, yetiştirmek, büyütmek ***asra-***

askarıl- (h) açılmak

askart- (h) meydana çıkartmak,

ortaya koymak, göstermek; bildirmek, açıklamak *(krş.)* aşkart-, aşkert, eşkert-

asla- (I) (k) faizle borç vermek

asla- (II) (k) haşlamak *(krş.)* ***haşla-***

asra- (k) beslemek, yetiştirmek, büyütmek *(krş.)* ***asıra-***

assıl- (t) asılmak *(krş.)* ***asıl-***

astra- (h), (t) gizlemek, saklamak; gömmek

astral- (h), (t) gizlenmek, saklanmak; gömülmek

astran- (h), (t) gizlenmek, saklanmak; saklambaç oynamak

aş- (k), (t) *(krş.)* ***as- (II)***

aşa- (k), (t) yemek yemek *(krş.)* ***asa-***

aşal- (t) yenilmek (yemek) *(krş.)* ***asal-***

aşat- (k) beslemek, yedirmek *(krş.)* ***asat-*****aşattır-** (k) beslettirmek, yedirtmek *(krş.)* ***asattır-***

aşayışlan- (t) sakinleşmek, huzur bulmak, rahatlamak *(krş.)* ***asayıslan-, asayışlan-***

aşayişlat- (t) huzur vermek, ferahlatmak

aşı- (t) yemek, oburca yemek

aşıḫ- (t) acele etmek *(krş.)* ***asık-, aşıq-***

aşıq- (k) acele etmek *(krş.)* ***asık-, aşıḫ-***

aşıqtır- (k) ısrar etmek, baskı yapmak, üstelemek

aşır- (k), (t) 1. geçirmek, aşırmak 2. hayatını devam ettirmek; katlanmak, dayanmak *(krş.)* ***asır-***

aşkar- (t) görünmek, meydana gelmek, ortaya çıkmak, olmak

aşkarıl- (t) gösterilmek, meydana çıkarılmak

aşkart- (t) meydana çıkartmak, ortaya koymak, göstermek; bildirmek, açıklamak *(krş.)* ***askart-, aşkert-, eşkert-***

aşkert- (k) meydana çıkartmak, ortaya koymak, göstermek; bildirmek, açıklamak *(krş.)* ***askart-, aşkart-, eşkert-***

aşla- (k) aşılamak, aşı yapmak

at- (h), (k), (t) 1. atmak, fırlatmak 2. ateş etmek, vurmak

ata- (h), (k), (t) ad vermek, adlandırmak *(krş.)* ***ada-***

atal- (h), (k), (t) adlandırmak, ad verilmek, çağrılmak *(krş.)* ***adal-***

atat- (h), (t) ad vermek

atḫala- (t) atmak, fırlatmak; ateş etmek, vurmak

atıl- (h), (k), (t) 1. atılmak 2. mücadele etmek, savaşmak (düello)

atış- (k) atışmak, birbirlerine atmak

atqar- (k) uzaklaştırmak, götürmek

atla- (h), (k), (t) atlamak, sıçramak

atlamla- (t) yürümek; göndermek, yollamak

atlan- (h), (k), (t) 1. at binmek, at sırtında gitmek 2. yolculuğa çıkmak

atlandır- (k) ata bindirmek, yerleştirmek *(krş.)* ***atlanğızdır-***

atlanğızdır- (h), (k), (t) ata bindirmek, yerleştirmek *(krş.)* ***atlandır-***

attır- (k) 1. attırmak 2. ateş ettirmek, vurdurmak

auru- (k) ağrımak *(krş.)* ***ağrı-, avrı-, avru-***

auzuḫla- (t) ağızlık takmak, ata gem vurmak

avalan- (h) ihmal etmek, göz ardı etmek, küçümsemek, aşağılamak

avanla- (h), (t) kötülüğe neden olmak, kötü hâle getirmek

avdar- (k) ters çevirmek, devirmek, alt üst etmek

avdarıl- (k) ters edilmek, çevrilmek

avdar-küvder- (k) ters çevirmek, devirmek, alt üst etmek

avdıra- (k) şaşırmak

avhalan- (k) yuvarlanmak, yerde sürünmek *(krş.)* ***avkelen-, okalan-, okälän-, ovalän-, yuvalan- (II), yuvarlan-***

avikelen- (h) kanlar içinde kalmak

avkäländir- (t) kirletmek *(krş.)* ***okäländir-***

avkelen- (h) yuvarlanmak, yerde sürünmek *(krş.)* ***avhalan-, okalan-, okälän-, ovalän-, yuvalan- (II), yuvarlan-***

avla- (h), (k), (t) avlamak, yakalamak *(krş.)*

avlaḫlat- (t) genişletmek, yaymak

avlaklan- (h) genişlemek, ferahlamak

avlaqlaş- (k) uzaklaşmak, çekilmek

avrı- (k) ağrımak *(krş.)* ***ağrı-, auru-, avru-***

avru- (h), (k), (t) ağrımak *(krş.)* ***ağrı-, auru-, avrı-***

avruksun- (h) ağrı çekmek

avruksut- (h) ağrıtmak, acıtmak

avrut- (k) ağrıtmak

avuçla- (k) avuçlamak

avulda- (k) havlamak, bağırmak *(krş.)* ***havılda-, ḫavulda-, vavulda-***

avun- (k) avunmak, teselli bulmak, yatışmak, sakinleşmek *(krş.)* ***uvun-***

avurlan- (h), (t) ağırlaşmak, zorlaşmak

avurlat- (h), (t) engel olmak, zorlaştırmak

avuzla- (h) ağızlık takmak, ata gem vurmak

avuzluḫla- (t) dizginlemek, gem vurmak

aya- (h), (k), (t) 1. üzülmek, esef duymak 2. acımak, merhamet etmek 3. korumak, esirgemek 4. cimri olmak, kısıtlamak 5. reddetmek 6. dinmek, yatışmak

ayal- (h), (t) sakınmak, kaçınmak; korunmak, muhafaza edilmek; geri çekilmek

ayalt- (k) engellemek, önlemek

ayan- (k) sakınmak; reddetmek, karşı koymak, kabul etmemek

ayda- (k) hayvanları götürmek, sürmek; savmak *(krş.)* ***hayda-, ḫayda-***

aydal- (k) uzaklaşmak, gitmek, sürülmek

ayıbla- (k) ayıplamak, suçlamak *(krş.)* ***ayıpla-***

ayıl- (k) ayılmak, kendine gelmek *(krş.)* ***ayın-***

ayılda- (h) ulumak; inlemek

ayılt- (k) ayıltmak, kendine getirmek

ayın- (k) 1. ayılmak, kendine gelmek 2. tatsızlaşmak, tatsız, lezzetsiz olmak 3. iyileşmek 4. fikrini değiştirmek 5. atmak, fırlatmak *(krş.)* ***ayıl-***

ayındır- (k) 1. ayıltmak, kendine getirmek 2. iyileştirmek

ayıpla- (k) ayıplamak, suçlamak *(krş.)* ***ayıbla-***

ayır- (h), (k), (t) 1. ayırmak, bölmek 2. belirlemek, tayin etmek, kararlaştırmak 3. alıntı yapmak 4. mahrum etmek, yoksun bırakmak; kurtarmak, korumak *(krş.)* ***ayir-***

ayırıl- (h), (k), (t) 1. ayrılmak 2. boşanmak 3. bölünmek *(krş.)* ***ayrıl-, ayiril-***

ayırın- (h) ayrılmak

ayırt it- (k) ayırmak, bölmek

ayir- (h), (t) ayırmak *(krş.)* ***ayır-***

ayiril- (t) 1. ayrılmak 2. boşanmak 3. bölünmek *(krş.)* ***ayırıl-, ayrıl-***

ayla- (k) dikkat etmek, farkına varmak

aylan- (h), (k), (t) 1. dönmek, çevrilmek 2. geri dönmek 3. geçmek (zaman); 4. değişmek 5. düşmek *(krş.)* ***eylen-***

aylandır- (h), (t) 1. çevirmek, döndürmek 2. değiştirmek 3. atmak, fırlatmak; devirmek *(krş.)* ***eylendir-***

aynıklan- (h) ayılmak

aynıklat- (h) ayıltmak

ayrıclan- (h) farklı olmak, ayrılmak

ayrıḫsı et- (t) kutlamak

ayrıl- (h), (t) 1. ayrılmak 2. boşanmak 3. bölünmek *(krş.)* ***ayırıl-, ayiril-***

ayruqsa- (k) kutsamak, takdis etmek

ayt- (h), (k), (t) söylemek, demek; anlatmak *(krş.)* ***eyt-***

aytıl- (h), (t) söylenmek, denilmek

aytın- (h), (t) şarkı söylemek, sevinçten bağırmak; söylenmek; itiraf etmek, günahını kabul etmek

az- (h), (k), (t) 1. azmak, yoldan çıkmak; yanılmak, hata yapmak 2. zina etmek

azal- (k) azalmak, küçülmek *(krş.)* ***azar-, azğay-***

azalt- (k) azaltmak

azar- (h), (k), (t) azalmak, küçülmek *(krş.)* ***azal-, azğay-***

azarla- (k) azarlamak *(krş.)* ***tazırla-***

azart- (h), (t) azaltmak

azas- (h) yolunu kaybetmek, yolunu şaşırmak, yoldan çıkmak; yanılmak, günah işlemek *(krş.)* ***adaş-, azaş-***

azastır- (h) yoldan çıkarmak, yanlışa düşürmek, azdırmak *(krş.)* ***azaştır-***

azastırıl- (h) yoldan çıkarılmak, azdırılmak

azaş- (k), (t) yolunu kaybetmek, yolunu şaşırmak, yoldan çıkmak; yanılmak, günah işlemek *(krş.)* ***adaş-, azas-***

azaştır- (h), (k), (t) yoldan çıkarmak, yanlışa düşürmek, azdırmak *(krş.)* ***azastır-***

azavlan- (k) azı dişi çıkarmak

azdır- (h), (t) azdırmak, ayartmak, yoldan çıkartmak

azğar- (k) nakletmek, göndermek; eşlik etmek

azğay- (t) azalmak, küçülmek *(krş.)* ***azal-, azar-***

azğır- (k), (t) azdırmak, yoldan çıkarmak; kışkırtmak

azğırt- (h), (k), (t) azdırtmak, yoldan çıkartmak, baştan çıkartmak; kışkırtmak *(krş.)* ***azhırt-***

azhırt- (h) azdırtmak, yoldan çıkartmak, baştan çıkartmak; kışkırtmak *(krş.)* ***azğırt-***

azıqlan- (k) beslenmek, yemek

azırla- (k) hazırlamak *(krş.)* ***hadırla-, hadirlä-, hadirle-, hazırla-***

azırlan- (k) hazırlanmak *(krş.)* ***adırlan-, hadirlän-, hadirlen-, hazırlan-***

azil ol- (k) görevden alınmak ***azlol-***

azizet- (h) kutsallaştırmak

azizlän- (t) 1. hürmet edilmek, sayılmak 2. kucanmak *(krş.)* ***azizlen-***

azizlen- (h), (k) 1. hürmet edilmek, sayılmak 2. kucanmak *(krş.)* ***azizlän-***

azlol- (k) görevden alınmak *(krş.)* ***azil ol-***

bağatırlan- (h), (t) cesaretlenmek; güçlenmek

bağıl- (k) bakılmak

bağın- (k), (t) bakmak, bakınmak

bağınğala- (t) gözden geçirmek, yoklamak, bakınmak

bağır- (k) bağırmak *(krş.)* ***baqır-***

bağısla- (h) düşünmek, tartmak

bağışlan- (k) bağışlanmak, affedilmak

bağla- (k) bağlamak, düğümlemek; birleştirmek *(krş.)* ***bavla-, bayla-, beyle-***

bağlan- (k) bağlanmak

bağlat- (k) bağlatmak

baḫ- (t) bakmak, izlemek; ilgilenmek, gözetmek, korumak; uygulamak, yerine getirmek *(krş.)* ***bak-, baq-***

bahalan- (h), (t) pahalanmak, değeri artmak

bahalas- (h) fiyatta anlaşmak

bahıl- (h) bakılmak, ilgilenilmek

bahın- (h) bakmak, bakınmak

baḫışla- (k) 1. bağışlamak, hibe etmek 2. bağışlamak, affetmek

baḫlas- (h) itiraz etmek, karşı gelmek, münakaşa etmek *(krş.)* ***baḫtlaş-***

baḫşışlan- (k) bağış yapılmak

baḫtlaş- (t) itiraz etmek, karşı gelmek, münakaşa etmek *(krş.)* ***baḫlas-***

bak- (h), (t) bakmak, izlemek; ilgilenmek, gözetmek, korumak; uygulamak, yerine getirmek *(krş.)* ***baḫ-, bak-***

baq- (k) bakmak, izlemek; ilgilenmek, gözetmek, korumak; uygulamak, yerine getirmek *(krş.)* ***baḫ-, bak-***

baqır- (k) bağırmak *(krş.)* ***bağır-***

balala- (h), (t) doğurmak, yavrulamak ***balla-***

balcıklan- (h) balçıklanmak, kirlenmek

balkı- (h), (t) parıldamak, ışıldamak ***balqı-***

balkıt- (h), (t) aydınlatmak, parlatmak ***balqıt-***

balqı- (k) parıldamak, ışıldamak *(krş.)* ***balkı-***

balqıt- (k) aydınlatmak, parlatmak *(krş.)* **balla-** (k) doğurmak, yavrulamak *(krş.)* ***balala-***

ballan- (k) ballanmak

balkıt-

bar- (h), (k), (t) varmak, gitmek,

ulaşmak

barış- (k) barışmak, uzlaşmak

barıştır- (k) barıştırmak, uzlaştırmak

bas- (h), (k), (t) 1. basmak 2. adım atmak, yürümek 3. basmak, çiğnemek; yoğurmak 4. ovmak, masaj yapmak

basḫala- (t) çiğnemek, basmak, ezmek *(krş.)* ***baskala-***

basıl- (h), (k), (t) 1. üstüne basılmak 2. ezilmek; sıkıştırılma 3. eser yayınlamak 4. oturmak, tünemek

baskala- (h), (t) çiğnemek, basmak, ezmek *(krş.)* ***basḫala-***

basla- (h) 1. başlamak 2. başkanlık etmek, yönetmek *(krş.)* ***başla-***

baslan- (h) başlanmak *(krş.)* ***başlan-***

baslat- (h) başlatmak; kurmak, inşa etmek, temel atmak (şehir)

bastır- (h), (k), (t) bastırmak; örtmek, kapatmak; sürgülemek; basmak, yayınlamak

bastırıl- (t) bastırılmak

bastut- (h) değer vermek, onurlandırmak, layık görmek

basur- (h) 1. baş eğmek, eğilmek, başıyla selamlamak; secde etmek 2. medet ummak, yalvarmak, dilenmek *(krş.)* ***başur-***

başaqla- (k) bir araya getirmek, toplamak

başla- (k), (t) başlamak *(krş.)* ***basla-***

başlan- (k), (t) başlanmak *(krş.)* ***baslan-***

başur- (k), (t) 1. baş eğmek, eğilmek, başıyla selamlamak; secde etmek 2. medet ummak, yalvarmak, dilenmek *(krş.)* ***basur-***

bat- (h), (k), (t) 1. batmak, dalmak 2. batmak, düşmek (güneş) 3. kirlenmek 4. dinmek, yatışmak

bataqçıla- (k) başkasının malına el koymak, gasp etmek

batal et- (k) karşı gelmek, itaatsizlik etmek, çiğnemek

batır- (t) batırmak

battır- (h), (k), (t) batırmak, daldırmak

battırıl- (t) batırılmak

bavla- (h) bağlamak, düğümlemek; birleştirmek *(krş.)* ***bağla-, bayla-, beyle-***

bavlan- (h) bağlanmak; düğümlenmek; birleştirmek *(krş.)* ***baylan-***

bavlaştır- (t) bağlamak, bir araya getirmek

bavlat- (h) bağlatmak; düğümletmek; birleştirmek, kitap ciltlemek

bayı- (k) zenginleşmek

bayıl- (k) bayılmak

bayıldır- (k) bayıltmak

bayla- (h), (t) bağlamak, düğümlemek; birleştirmek *(krş.)* ***bağla-, bavla-, beyle-***

baylan- (h), (t) bağlanmak; düğümlenmek; birleştirmek *(krş.)* ***bavlan-***

baylandır- (h) bağlatmak, düğümletmek, birleştirtmek

bazber- (h) alkışlamak, kutlamak, tebrik etmek

bazğır- (t) şişmanlamak *(krş.)* ***bazhır-***

bazhır- (h) şişmanlamak *(krş.)* ***bazğır-***

bazla- (t) kutlamak, tebrik etmek; teselli etmek, sakinleştirmek, yatıştırmak

bazlan- (h), (t) sakinleşmek, yatışmak, avunmak

bazlas- (h) barışmak *(krş.)* ***bazlaş-***

bazlastır- (h) barıştırmak

bazlaş- (t) barışmak *(krş.)* ***bazlas-***

bazlat- (t) kutlamak, tebrik etmek; yatıştırtmak, sakinleştirmek

becer- (k) 1. bir şeyi yapabilmek, üstesinden gelmek, becermek 2. çalmak, aşırmak ***beşer-***

began- (k) 1. beğenmek 2. sevinmek, memnun olmak *(krş.)* ***begän-, begen-, bigän-, biyan-, biyen-***

begän- (t) 1. beğenmek 2. sevinmek, memnun olmak *(krş.)* ***began-, begen-, bigän-, biyan-, biyen-***

begen- (h), (k) 1. beğenmek 2. sevinmek, memnun olmak *(krş.)* ***began-, begän-, bigän-, biyan-, biyen-***

begevre- (k) susuzluğunu gidermek; zevk almak, tadını çıkarmak *(krş.)* ***begövrä-, bögövrä-, bögevre-***

begevret- (k) sulamak, suvarmak, içirmek *(krş.)* ***begövrät-, bögevret-, bögövrät-***

begeyt- (k) 1. sağlamlaştırmak, kuvvetlendirmek, güçlendirmek 2. düzeltmek, onarmak *(krş.)* ***bekeyt-, bekit-***

begövrä- (t) susuzluğunu gidermek; zevk almak, tadını çıkarmak *(krş.)* ***begevre-, bögevre-, bögövrä-***

begövrät- (t) sulamak, suvarmak, içirmek *(krş.)* ***begevret-, bögevret-, bögövrät-***

behsunlan- (k) üzülmek; özlemek, hasret çekmek

bekeyt- (k) 1. sağlamlaştırmak, kuvvetlendirmek, güçlendirmek 2. düzeltmek, onarmak *(krş.)* ***begeyt-, bekit-*** **bekit-** (k) 1. sağlamlaştırmak, kuvvetlendirmek, güçlendirmek 2. düzeltmek, onarmak *(krş.)* ***begeyt-, bekeyt-***

beklä- (t) 1. sağlamlaştırmak 2. kilitlemek, kapamak; doldurmak *(krş.)* ***bekle- (I), böklä-***

beklän- (t) kapanmak, kilitlenmek *(krş.)* ***beklen-***

bekle- (I) (h), (k) 1. sağlamlaştırmak 2. kilitlemek, kapamak; doldurmak *(krş.)* ***beklä-, böklä-***

bekle- (II) (k) beklemek

beklen- (h) kapanmak, kilitlenmek *(krş.)* ***beklän-***

beklet- (k) bekletmek

belä- (t) belemek, kundaklamak

belän- (t) kundaklanmak, belenmek *(krş.)* bölän-

beländir- (t) kundağa sardırmak

belen- (h) kuşanmak, beline takmak/sarmak

belgilä- (t) işaretlemek, belirlemek; tahsis etmek, ayırmak *(krş.)* ***belgile-***

belgilän- (t) işaretlenmek, belirlenmek, tasarlanmak *(krş.)* ***belgilen-***

belgile- (h) işaretlemek, belirlemek; tahsis etmek, ayırmak *(krş.)* ***belgilä-***

belgilen- (h) işaretlenmek, belirlenmek, tasarlanmak *(krş.)* ***belgilän-***

belgir- (t) işaretletmek, belirletmek, tasarlatmak

belgirt- (h), (k) 1. belirtmek 2. bildirtmek, haber vermek, açıklamak *(krş.)* ***bilgirt-***

belgirtil- (h), (t) belirtilmek, işaretletilmek

belle- (k) 1. sanmak, düşünmek, varsaymak 2. düşünmek, dikkate almak, hesaba katmak

beltekle- (k) pepelemek, kekelemek

benza- (k) benzemek *(krş.)* ***benze-, beŋze-***

benze- (k) benzemek *(krş.)* ***benza-, beŋze-***

benzet- (k) benzetmek *(krş.)* ***beŋzet-***

beŋze- (k) benzemek *(krş.)* ***benza-, benze-*** **beŋzet-** (k) benzetmek *(krş.)* ***benzet-***

ber- (h), (k), (t) vermek; yardımcı

fiil *(krş.)* ***ver-***

berç- (k) 1. kaynar su dökmek, haşlamak 2. sıcak su ile tedavi etmek

berel- (t) verebilmek

berik- (k) 1. birikmek; toplamak 2. razı olmak, kabul etmek *(krş.)* ***birik-***

beril- (h), (t) verilmek

berin- (h), (t) kendini vermek, adamak

berkit- (k) berkitmek, sağlamlaştırmak

bernälä- (t) vermek, bağışlamak, hediye etmek; adamak, kurban etmek *(krş.)* ***bernele-***

bernele- (h), (k) vermek, bağışlamak, hediye etmek; adamak, kurban etmek *(krş.)* ***bernälä-***

bernelen- (h) bağışlanmak, verilmek

bert- (h) güç kazanmak, güç toplamak, toparlanmak

beslä- (k), (t) beslemek, yedirmek, doyurmak; eğitmek, yetiştirmek *(krş.)* ***besle-***

besländ- (t) beslenmek, doyurulmak; yetiştirilmek *(krş.)* ***beslen-***

beslät- (t) besletmek, yetiştirtmek *(krş.)* ***beslet-***

besle- (h), (k) beslemek, yedirmek, doyurmak; eğitmek, yetiştirmek *(krş.)* ***beslä-***

beslen- (h), (k) beslenmek, doyurulmak; yetiştirilmek *(krş.)* ***besländ-***

beslet- (h), (t) besletmek, yetiştirtmek *(krş.)* ***beslät-***

beşer- (k) 1. bir şeyi yapabilmek, üstesinden gelmek, becermek 2. çalmak, aşırmak *(krş.)* ***becer-***

beterlen- (h) beter olmak, kötüleşmek

beterlet- (h) kötüleştirmek

beyazlan- (k) beyazlaşmak

beyle- (k) bağlamak, düğümlemek; birleştirmek *(krş.)* ***bağla-, bavla-, bayla-***

bez- (h), (k), (t) 1. bezmek, bıkmak, usanmak, sıkılmak 2. küçümsemek, hor görmek, iğrenmek, tiksinmek 3. umudunu yitirmek

bezän- (t) bezenmek, süslenmek *(krş.)* ***bezen-***

bezandir- (k) bezendirmek, süslendirmek *(krş.)* ***bezändir-, bezendir-***

bezändir- (t) bezendirmek, süslendirmek *(krş.)* ***bezandir-, bezendir-***

bezdir- (h), (k), (t) bezdirmek, usandırmak

beze- (k) bezemek, süslemek, donatmak

bezen- (h), (k), (t) bezenmek, süslenmek *(krş.)* ***bezän-***

bezendir- (h), (t) bezendirmek, süslendirmek *(krş.)* ***bezandir-, bezändir-***

bezil- (h), (t) bezmek, usanmak, bıkmak; iğrenilmek

bezunlan- (k) kederlenmek, hüzünlenmek

bıckıla- (h) bıçkı ile kesmek, biçmek, kesmek *(krş.)* ***bıçqıla-***

bıçqıla- (k) bıçkı ile kesmek, biçmek, kesmek *(krş.)* ***bıckıla-***

bıq- (k) bıkmak, usanmak

bılaş- (k) bulaşmak, kirlenmek

bılaştır- (k) bulaştırmak, kirletmek

bıraq- (k) bırakmak, terk etmek; ayrılmak; vazgeçmek, yapmayı bırakmak

bırcla- (h) lekelemek, kirletmek *(krş.)* ***bırçla-***

bırclan- (h) lekelenmek, kirlenmek *(krş.)* ***bırçlan-***

bırclat- (h) lekelemek, kirletmek *(krş.)* ***bırçlat-***

bırçla- (t) lekelemek, kirletmek *(krş.)* ***bırcla-***

bırçlan- (t) lekelenmek, kirlenmek *(krş.)* ***bırclan-***

bırçlat- (t) lekelemek, kirletmek *(krş.)* ***bırclat-***

bic- (h) biçmek *(krş.)* ***biç-***

biç- (k) biçmek *(krş.)* ***bic-***

biçil- (k) biçilmek

bigän- (t) 1. beğenmek 2. sevinmek, memnun olmak *(krş.)* ***began-, begän-, begen-, biyan-, biyen-***

bigil- (h) bükülmek, eğilmek *(krş.)* ***bügül-***

bik- (h) eğmek, bükmek; çekmek, çekimlemek, gramerde çekimlemek

bikrey- (h) kamburlaşmak

bil- (h), (k), (t) bilmek, öğrenmek

bilä- (k), (t) bilemek, sivriltmek *(krş.)* ***bile-***

bilän- (t) bilenmek, sivriltilmek

bildir- (h), (k), (t) 1. bildirmek, haber vermek 2. açığa kavuşturmak

bildirt- (t) bildirtmek, haber vermek

bile- (h), (k) bilemek, sivriltmek *(krş.)* ***bilä-***

bilgirt- (k) 1. belirtmek 2. bildirtmek, haber vermek, açıklamak *(krş.)* ***belgirt-***

bilin- (h), (k), (t) 1. bilinmek 2. görünmek, açığa çıkarılmak, ortaya çıkarılmak

bin- (k), (t) binmek *(krş.)* ***min-***

bindir- (k) bindirmek

binil- (k) binilmek

birel- (h) dolaşmak, gezinmek; seyahat etmek; kaçınmak, sakınmak; yuvarlanmak; sendelemek, sallanmak *(krş.)* ***bivrel-, büräl-, bürel-, bürül-, büvräl-***

birelt- (h) dolaştırmak; sallatmak, sallamak; tökezletmek *(krş.)* bürält-

birik- (h), (k) 1. birikmek; toplamak 2. razı olmak, kabul etmek *(krş.)* ***berik-***

birinsin- (h) buruşmak, kırışmak, büzülmek

biriştir- (k) birleşmek, kavuşmak, evlenmek

birk- (h), (t) serpmek, saçmak

birkin- (h) arınmak, temizlenmek, abdest almak; serpilmek, sıçratılmak

birkindir- (h) serptirmek, sıçrattırmak

birläş- (t) birleşmek *(krş.)* ***birles-, birleş-***

birläşin- (t) katılmak, birleşmek

birles- (h) birleşmek *(krş.)* ***birläş-, birleş-***

birleş- (k) birleşmek *(krş.)* ***birles-, birläş-***

bis- (h) pişmek; olgunlaşmak *(krş.)* ***biş-, piş-***

bisir- (h) pişirmek *(krş.)* ***bişir-, pişir-***

biş- (t) pişmek; olgunlaşmak *(krş.)* ***bis-, piş-***

bişiklä- (t) haşlamak, kaynatmak, pişirmek

bişiklän- (t) haşlanmak, pişirilmek

bişir- (h), (t) pişirmek *(krş.)* ***bisir-, pişir-***

bişiril- (t) pişirilmek

bit- (h), (k), (t) 1. bitmek, sona ermek, sonuçlanmak 2. büyümek, yetişmek (bitki)

bitikläş- (t) mektuplaşmak, yazışmak, haberleşmek *(krş.)* ***bitikles-***

bitikles- (h) mektuplaşmak, yazışmak, haberleşmek *(krş.)* ***bitikläş-***

bitir- (k) bitirmek, sona erdirmek

bitle- (k) bitlendirmek; berbatlaştırmak

bittir- (h), (k), (t) 1. sona erdirtmek, sonuçlandırtmak 2. bitirtmek, yetiştirtmek (bitki)

bivrel- (h) dolaşmak, gezinmek; seyahat etmek; kaçınmak, sakınmak; yuvarlanmak; sendelemek, sallanmak *(krş.)* ***birel-, büräl-, bürel-, bürül-, büvräl-***

biyan- (k), (t) 1. beğenmek 2. sevinmek, memnun olmak *(krş.)* ***began-, begän-, begen-, bigän, biyen-***

biyandir- (t) sevindirmek *(krş.)* ***biyendir-***

biyen- (h), (k) 1. beğenmek 2. sevinmek, memnun olmak *(krş.)* ***began-, begän-, begen-, bigän-, biyan-***

biyendir- (h) sevindirmek *(krş.)* ***biyandir-***

biyi- (t) yükselmek, artmak

biyiklen- (h) büyüklenmek, yükselmek

biylen- (k) hükmetmek

boğ- (k) boğmak; düğümlemek

boğazla- (k) boğazlamak, katletmek

boğıl- (k) boğulmak *(krş.)* ***boğul-, buvul-***

boğul- (k) boğulmak *(krş.)* ***boğıl-, buvul-*****boğuzlan-** (k) boğazlanmak, katledilmek

bol- (h), (k), (t) 1. olmak 2. var olmak, bulunmak

bolal- (h), (t) olabilmek, muktedir olmak *(krş.)* ***bolayal-***

bolayal- (k) olabilmek, muktedir olmak *(krş.)* ***bolal-***

bolayez- (h) saldırmak, baskın yapmak

boldır- (k) 1. yorulmak 2. vazgeçmek

boldur- (h), (t) oldurmak, yaratmak; kazanmak, elde etmek

bolğa- (k) 1. bulandırmak, karıştırmak 2. kafasını karıştırmak, şaşırtmak, panikletmek *(krş.)* ***bulğa-***

bolhanıs- (h) karıştırmak

bolhanıstır- (h) karıştırtmak; yıkmak, bozmak, mahvetmek

bolış- (k) yardım etmek, yardımcı olmak *(krş.)* ***bolus-, boluş-, buluş-***

bolun- (h), (k), (t) olmak, meydana gelmek

bolus- (h) yardım etmek, yardımcı olmak *(krş.)* ***bolış-, boluş-, buluş-***

bolusun- (h) yardım almak *(krş.)* ***boluşun-***

boluş- (k), (t) yardım etmek, yardımcı olmak *(krş.)* ***bolus-, bolış-, buluş-***

boluşun- (h), (k), (t) yardım almak *(krş.)* ***bolusun-***

bombala- (k) bombalamak

bora- (k) kudurmak, azmak; şiddetlenmek

boranala- (t) tırmıklamak, sürgü geçirmek; hırpalamak

borcay- (h) borçlanmak, borçlu olmak; günah işlemek, suç işlemek *(krş.)* ***borçay-***

borçay- (t) borçlanmak, borçlu olmak; günah işlemek, suç işlemek *(krş.)* ***borcay-***

borçayt- (t) sorumlu tutmak, suçlamak

borçlan- (k) borçlanmak

borla- (k) ağartmak, beyazlatmak, badana yapmak

borsı- (k) tazeliğini yitirmek, küflenmek, bayatlamak, çürümek

borsla- (h), (t) şişmanlamak, semirmek

bosan- (h), (k) 1. boşalmak 2. ayrılmak; boşanmak 3. serbest olmak, bağımsız olmak *(krş.)* ***boşan-***

bosat- (h) 1. boşaltmak 2. ayırmak, boşamak 3. bağışlamak, affetmek *(krş.)* ***boşat-***

bosatıl- (h) 1. boşaltılmak 2. ayırmak; boşamak 3. bağışlanmak, affedilmek *(krş.)* ***boşatıl-***

boslan- (h) boşalmak

boşa- (t) ayrılmak, boşamak

boşan- (k), (t) 1. boşalmak 2. ayrılmak; boşanmak 3. serbest olmak, bağımsız olmak *(krş.)* ***bosan-***

boşat- (k), (t) 1. boşaltmak 2. ayırmak, boşamak 3. bağışlamak, affetmek *(krş.)* ***bosat-***

boşatıl- (k), (t) 1. boşaltılmak 2. ayırmak; boşamak 3. bağışlanmak, affedilmek *(krş.)* ***bosatıl-***

boşla- (k) boşlamak, bırakmak, salmak

boştaḫla- (t) aylaklık etmek, zamanı boşa harcamak, tembelleşmek

boya- (h), (k), (t) boyamak

boyal- (t) boyanmak

boyala- (h), (t) boyamak

boyan- (k) boyanmak

boyat- (k) boyatmak

boyavla- (h) boyamak

boyla- (k) geçmek

boyunsala- (h) boyun eğdirmek, köleleştirmek

bozul- (k) bozulmak

bögevre- (k) susuzluğunu gidermek; zevk almak, tadını

çıkarmak *(krş.)* ***begevrä-, begevre-, begövrä-***

bögevret- (k) sulamak, suvarmak, içirmek *(krş.)* ***begevret-, begövrät-, bögövrät-***

bögövrä- (t) susuzluğunu gidermek; zevk almak, tadını çıkarmak *(krş.)* ***begevre-, begövrä-, bögevre-***

bögövrät- (t) sulamak, suvarmak, içirmek *(krş.)* ***begevret-, begövrät-, bögevret-***

böklä- (t) 1. sağlamlaştırmak 2. kilitlemek, kapamak; doldurmak *(krş.)* ***beklä-, bekle- (I)***

böklän- (t) kapanmak, kapatmak, kilitlemek

böl- (k) bölmek

bölä- (t) saklamak, gizlemek; kundaklamak

bölän- (t) kundaklanmak, belenmek *(krş.)* ***belän-***

böleş- (k) bölüşmek, paylaşmak bölüş-

bölün- (k) bölünmek, ayrılmak

bölüş- (k) bölüşmek, paylaşmak *(krş.)* ***böleş-***

bölüştir- (k) bölüştürmek, paylaştırmak

bört- (k), (t) şişmek, kabarmak (k), (t); nemlenmek, rutubetlenmek (k)

bu- (t) bağlamak, düğüm atmak; boğmak *(krş.)* ***buv-***

buda- (k) budamak, kesmek, kırpmak, düzeltmek *(krş.)* ***buta-***

buğovla- (t) zincirlemek, zincirle bağlamak

bul- (k) bulmak

bulan- (k) bulanmak, kirlenmek

bulaş- (k) 1. bulaşmak 2. lekelenmek, kirlenmek

bulğa- (h), (k), (t) 1. bulandırmak, karıştırmak 2. kafasını karıştırmak, şaşırtmak, panikletmek *(krş.)* ***bolğa-***

bulğan- (h), (k), (t) 1. karışmak, bulanmak 2. endişelenmek, kaygılanmak 3. lekelenmek, kirletilmek

bulğanış- (t) karışmak *(krş.)* ***bulhanıs-***

bulğanıştır- (t) karıştırmak *(krş.)* ***bulhanıstır- (I)***

bulğat- (I) (k) karıştırmak

bulğat- (II) (k) yüz kızartmak

bulhanıs- (h) karışmak *(krş.)* ***bulğanış-***

bulhanıstır- (I) (h) karıştırmak *(krş.)* ***bulğanıştır-***

bulhanıstır- (II) (h) öldürmek, infaz etmek, idam etmek

bulun- (k), (t) bulunmak

buluş- (k), (t) yardım etmek, yardımcı olmak *(krş.)* ***bolış-, bolus-, boluş-***

bulutla- (t) sarmak, kaplamak, örtmek, bürümek; (üstüne) çekmek, giymek; kapamak, örtmek, gölgelemek

bulutlan- (h), (k), (t) bulutlanmak, kararmak; kaş çatmak

buna- (k) ümitsizliğe kapılmak, morali bozulmak, sıkılmak; bunamak, aklını yitirmek

bunat- (k) 1. sıkmak, bunaltmak, 2. fikrini, aklını yitirmek, bunamak

bunyatet- (t) temellendirmek, kurmak

bunyatıl- (t) yerleşmek, oturmak, konmak

bur- (h), (k), (t) burmak, bükmek, çevirmek, döndürmek, sarmak

buraq- (k) bırakmak, terk etmek, ayrılmak

bural- (t) dolanmak; avarelik etmek, şaşkın şaşkın dolaşmak; kaçmak, gitmek *(krş.)* ***buvral-***

buralt- (t) 1. göç ettirmek, kovmak 2. başını sallamak

burha- (h) genişletmek, uzatmak, germek

burk- (t) serpmek, saçmak

burq- (k) burkmak

burul- (h), (k), (t) 1. kıvrılmak, bükülmek 2. döndürülmek, dönmek

burustur- (h) buruşturmak, büzüştürmek, kırıştırmak *(krş.)* ***buruştur-*****buruş-** (t) buruşmak, büzüşmek *(krş.)* bürüş-

buruştur- (t) buruşturmak, büzüştürmek, kırıştırmak *(krş.)* ***burustur-***

busurhan- (h) atışmak, çekişmek, bozuşmak, kavga etmek; öfkelenmek, kızmak, homurdanmak, söylenmek *(krş.)* ***buşurğan-***

busurla- (h) utandırmak, macup etmek, bozmak

busurlan- (h) utanmak, mahcup olmak

buşurğan- (h), (t) atışmak, çekişmek, bozuşmak, kavga etmek; öfkelenmek, kızmak, homurdanmak, söylenmek *(krş.)* ***busurhan-***

buta- (h), (k), (t) budamak, kesmek, kırpmak, düzeltmek *(krş.)* ***buda-***

butaḫlan- (t) budaklanmak, dallanmak *(krş.)* ***butaklan-***

butaklan- (h) budaklanmak, dallanmak *(krş.)* **budaḫlan-**

butal- (h), (t) dallanmak, dallara ayrılmak, bölünmek

butarla- (h), (k) 1. koparmak, ayırmak, parçalamak 2. işkence yapmak, eziyet etmek 3. yağmalamak, soymak

butarlan- (h) bölünmek, ayrılmak, parçalanmak

buv- (h), (t) bağlamak, düğüm atmak; boğmak *(krş.)* ***bu-***

buvla- (h) buharlaşmak, uçmak, buğulaşmak

buvral- (t) dolanmak; avarelik etmek, şaşkın şaşkın dolaşmak; kaçmak, gitmek *(krş.)* ***bural-***

buvul- (h), (k), (t) boğulmak *(krş.)* ***boğıl-, boğul-***

buvumla- (k) parçalara ayırmak, bölmek; bölüştürmek, paylaştırmak *(krş.)* ***buvunla-***

buvunla- (h) parçalara ayırmak, bölmek; bölüştürmek, paylaştırmak *(krş.)* ***buvumla-***

buyrul- (k) buyrulmak *(krş.)* ***buyurul-***

buyu- (k) 1. büyümek 2. şeref duymak, saygı görmek, saygınlık kazanmak *(krş.)* büyü-

buyur- (h), (k), (t) 1. buyurmak, emretmek 2. lütfetmek

buyurul- (h), (k), (t) buyrulmak *(krş.)* ***buyrul-***

buyut- (k) 1. büyütmek, arttırmak, çoğaltmak, genişletmek 2. övmek, şükretmek *(krş.)* büyüt-

buz- (h), (k), (t) 1. bozmak 2. yıkmak, tahrip etmek 3. para değişmek, bozmak

buzdır- (k) 1. tahrip etmek; bozmak 2. para bozdurmak

buzıl- (k) bozulmak, yıkılmak, harap edilmek *(krş.)* ***buzul-***

buzla- (h), (k), (t) donmak, buzlamak, buz tutmak

buzlat- (h), (t) dondurmak

buzovlan- (h), (t) buzağılamak, yavrulamak (inek)

buzul- (h), (k), (t) bozulmak, yıkılmak, harap edilmek

bügül- (k), (t) bükülmek, eğilmek *(krş.)* ***bigil-***

bük- (t) bükmek, eğmek

bükräy- (t) eğilmek, bükülmek, meyletmek

bükül- (k) bükülmek

büräl- (t) dolaşmak, gezinmek; seyahat etmek; kaçınmak, sakınmak; yuvarlanmak; sendelemek, sallanmak *(krş.)* ***birel-, bivrel-, bürel-, bürül-, büvräl-***

bürält- (t) dolaştırmak; sallatmak, sallamak; tökezletmek *(krş.)* ***birelt-***

bürel- (k) dolaşmak, gezinmek; seyahat etmek; kaçınmak, sakınmak; yuvarlanmak; sendelemek, sallanmak *(krş.)* ***birel-, bivrel-, büräl-, bürül-, büvräl-***

bürelt- (t) yuvarlamak, döndürmek

büri- (k) sarmak

bürk- (t) serpmek, saçmak

bürkül- (k) serpilmek, saçılmak

bürkün- (t) serpilmek, saçılmak

bürül- (t) dolaşmak, gezinmek; seyahat etmek; kaçınmak, sakınmak; yuvarlanmak; sendelemek, sallanmak *(krş.)* ***birel-, bivrel-, büräl-, bürel-, büvräl-***

bürün- (k) bürünmek, örtünmek, kaplanmak

bürüş- (k), (t) buruşmak, büzüşmek *(krş.)* ***buruş-***

bürüştür- (t) buruşturmak, büzüştürmek, kırıştırmak

büvräl- (t) dolaşmak, gezinmek; seyahat etmek; kaçınmak, sakınmak; yuvarlanmak; sendelemek, sallanmak *(krş.)* ***bivrel-, birel-, bürel-, bürül-, büräl***

büyü- (k) 1. büyümek 2. şeref duymak, saygı görmek, saygınlık kazanmak *(krş.)* ***buyu-***

büyüt- (k) 1. büyütmek, arttırmak, çoğaltmak, genişletmek 2. övmek, şükretmek *(krş.)* ***buyut-***

cabalan- (h) kaçışmak, koşuşmak, dağılmak, yayılmak *(krş.)* ***çabalan-, çapalan-***

cabul- (h) zincirlenmek

cabundur- (h) hamamda terletmek *(krş.)* ***çabundur-***

cac- (h) 1. saçmak 2. tohum ekmek, tohum saçmak *(krş.)* ***çaç-, saç-, seç- (I)***

caca- (h) boğmak, tıkamak

cacıl- (h) ekilmek, saçılmak

cahır- (h) seslenmek; bağırmak, haykırmak *(krş.)* cığır-, cıhır-, çağır-, çaqır-, cakırna-

caḫla- (t) acele etmek, acele davranmak, çabuk davranmak; hızlanmak *(krş.)* ***caḫla-, caḫtla-, caḫle-***

caḫle- (t) 1. atılmak, fırlamak; atılmak, saldırmak 2. gözetmek, korumak; beklemek, gözetlemek ***caḫla-, caḫtla-***

caḫtla- (h), (t) acele etmek, acele davranmak, çabuk davranmak; hızlanmak *(krş.)* ***caḫla-, caḫle-***

caḫtlan- (k) acele etmek, acele davranmak, çabuk davranmak

caḫtlat- (h), (t) acele ettirmek

cak- (h) alevlendirmek, tutuşturmak, yakmak *(krş.)* ***çaḫ-, çak-, çaq-***

cakırna- (h) seslenmek; bağırmak, haykırmak *(krş.)* cığır-, cıhır-, çağır-, çaqır-, cahır-

cal- (h) 1. vurmak, çarpmak, darbelemek 2. çalkalamak, karıştırmak, tahrik etmek 3. kullanmak 4. biçmek, hasat etmek 5. enstrüman çalmak 6. sarmak, dolamak 7. karıştırmak; birine çelme takmak *(krş.)* ***çal-***

calın- (h) 1. şaşırmak, yoldan çıkmak 2.boşuna yapmak

calıs- (h) özenmek, itina göstermek; çalışmak, çabalamak, uğraşmak *(krş.)* ***çalış-***

calısın- (h) gruplaşmak, toplanmak, yığışmak

canc- (h) 1. hançerlemek, bıçaklamak; batırmak, sokmak; sancımak, batmak *(krş.)* ***çanç-***

cancıl- (h) batırılmak, dürtülmek, delinmek *(krş.)* ***çançıl-***

canlan- (k) canlanmak

cap- (I) (h) çapmak, çok hızlı gitmek, koşmak *(krş.)* ***çap- (I)***

cap- (II) (h) sallamak; vurmak, dövmek, çırpmak; itmek, dürtmek *(krş.)* ***çap- (II)***

cap- (III) (h) kaplamak, örtmek

capalan- (h) dövüşmek, çarpışmak, vuruşmak

cappiklen- (h) ölmek, yaşamını yitirmek

carızlan- (k) öfkelenmek

carpun- (h) yıkanmak

cartla- (h) kötü, pis kokmak

catlan- (h) çatlamak, yarılmak

cay- (k) yaymak, sermek ***yay-***

cayalan- (h) yaramazlık yapmak; maskaralık etmek, muziplik yapmak *(krş.)* ***çayalan-, çeyalan-***

cayıl- (k) yayılmak; yaymak

cayna- (h) çiğnemek *(krş.)* ***çayna-, çeyna-, çeyne-, ceyna-***

caypa- (h) 1. ortadan kaldırmak, kökünü kurutmak, mahvetmek, imha etmek; bozmak; zayıflatmak 2. iftira etmek *(krş.)* ***çaypa-, çeypa-***

caypal- (h) ortadan kaldırılmak, mahvedilmek, imha edilmek, kökü kurutulmak, bozulmak ***çaypal-, çeypal-***

caysıla- (h) 1. aramak, arayıp bulmak; seçmek, gözüne kestirmek 2. gizlice bakmak, gözetlemek *(krş.)*

çaysıla-

ceceklen- (h) çiçeklenmek *(krş.)* çeçäklän-**ceykandır-** (h) hafif tertip yıkamak

cehtlen- (k) acele etmek

cek- (I) (h) 1. çekmek; çekmek, germek, uzatmak 2. idare etmek 3. sallamak 4. vurmak, çarpmak; dövmek 5. yaymak 6. devam etmek, sürmek 7. sürmek, sıvamak, kaplamak 8. saymak, hesaba katmak; düşünmek 9. çekmek, duymak, hissetmek *(krş.)* ***çek-***

cek- (II) (h) diz çökmek, çökmek *(krş.)* ***çoq- (II), çök-, cok-, cök-***

cekle- (h) kısıtlamak, sınırlamak *(krş.)* ***çekle-***

cektir- (I) (h) dizginlemek, alıkoymak, engellemek, sınırlamak

cektir- (II) (h) diz çöktürmek, çöktürmek *(krş.)* çöktür-

ceme- (h) 1. kurabiyelerde delik açmak 2. tıpış tıpış yürümek

cengectir- (h) yenmek, galip gelmek; devirmek *(krş.)* ***cengestir-***

cenges- (h) çabalamak, uğraşmak; çarpışmak, mücadele etmek, savaşmak *(krş.)* ***çengäş-, çengeş-***

cengeslen- (h) savaşmak, mücadele etmek

cengestir- (h) yenmek, galip gelmek; devirmek ***cengectir-***

cenkleş- (k) savaşmak

ceple- (h) dikmek, iliştirmek

ceplet- (h) birbirine bağlamak, sarmak

ceprelen- (h) mayalanmak

cerge- (h) dolamak, sarmak, bürümek; sarılmak; üstünü örtmek, kapamak *(krş.)* ***çergä-, çerge-, çorğa-, çörgä-, çulğa-, çurğa-***

cergele- (h) dolamak, sarmak, kundağa sarmak *(krş.)* ***çulğala-, çulqala-, çurğala-, çurqala-***

cergen- (h) yüzünü kapatmak, örtünmek *(krş.)* çörgän-, çörgen-, çurğan-

cerivle- (h) 1. savaşa hazırlamak 2. orduyu komuta etmek

ces- (h) çözmek, açmak, çıkarmak *(krş.)* ***çeş-, çez-, teş- (II)***

cesil- (h) çözülmek, çıkarılmak, soyunmak *(krş.)* ***çeşil-***

cesin- (h) soyunmak *(krş.)* çeşin-, teşin-

cesindir- (h) soyundurmak *(krş.)* ***çeşindir-, teşindir-***

cesindirt- (h) soyundurtmak

cetne- (h) zayıflamak, güçten düşmek

cetnel- (h) 1. hüzünlenmek, kederlenmek, üzülmek 2. artmak, çoğalmak, büyümek

ceyna- (h) çiğnemek *(krş.)* ***çayna-, çeyna-, çeyne-, cayna-***

cıc- (h) dışkısını yapmak, sıçmak

cıcıl- (h) altına yapmak

cıda- (h) çekmek, dayanmak, katlanmak, sabretmek, tahammül etmek; kendini tutmak, sakınmak *(krş.)* cıda-, çıda-

cıda- (k) çekmek, dayanmak, katlanmak, sabretmek, tahammül etmek; kendini tutmak, sakınmak *(krş.)* çıda-, cıda-

cıdayal- (h) dayanabilmek, katlanabilmek; sağlamlaştırmak *(krş.)* çıdayal-

cığır- (t) seslenmek; bağırmak, haykırmak *(krş.)* cıhır-, çağır-, çaqır-, cahır-, cakırna-

cıhar- (h) 1. almak, elde etmek, ele geçirmek; çıkarmak, çekip çıkarmak 2. vermek, teslim etmek 3. içini çıkarmak *(krş.)* çığar-

cıharıl- (h) çıkarılmak, kovulmak

cıhır- (t) seslenmek; bağırmak, haykırmak *(krş.)* cığır-, çağır-, çaqır-, cahır-, cakırna-

cıhırda- (h) gıcırdamak

cıhırdat- (h) gıcırdatmak *(krş.)* cınğırdat-, cıŋğırdat-

cık- (h) 1. çıkmak; çıkmak, doğmak, olmak 2. ayrılmak 3. düşürmek, bırakmak, indirmek *(krş.)* çıḫ-, çıq-

cıla- (k) ağlamak *(krş.)* ***ağla-, ağle-, ağlı, ila-, yıla-***

cımda- (h) ısırmak, sokmak *(krş.)* çımda-

cıŋğıray- (t) gürültü yapmak, hışırdamak

cıŋğırdat- (t) gıcırdatmak *(krş.)* cıhırdat-, cıŋğırdat-

cınık- (h) alışmak, alışkın olmak *(krş.)* çınıḫ-, çınık-, çınıq-

cınıktır- (h) alıştırmak, öğretmek *(krş.)* çınıḫtır-, çınıqtır-

cınıktırıl- (h) alıştırılmak *(krş.)* çınıḫtırıl-

cınla- (h) çınlamak *(krş.)* çınla-, çınla-

cıŋğır- (t) çalmak, vurarak veya basarak ses çıkarmak

cıŋğırdat- (t) gıcırdatmak *(krş.)* ***cıhırdat-, cıŋğırdat-***

cıpcırın- (h) ortadan kaybolmak, yok olmak, soyu tükenmek *(krş.)* çıpçırıl-

cırımla- (h) uyuklamak, uyumak *(krş.)* cırımla-

cırımla- (h) uyuklamak, uyumak *(krş.)* cırımla-

cırımlan- (h) 1. sağırlaşmak 2. uyumak, uyuklamak

cırla- (h) 1. şarıldamak, çağlamak; mırıldanmak 2. cıvıldamak

cıy- (k) yığmak, toplamak, bir araya getirmek; temizlemek *(krş.)* cıyıştır-

cıyıl- (k) toplanmak, toplaşmak, yığılmak, yığışmak

cıyıştır- (k) 1. çeki düzen vermek, düzene sokmak, toplamak; temizlemek 2. yığmak, toplamak, bir araya getirmek *(krş.)* cıy-

cıyka- (h) yıkamak, durulamak, çalkalamak *(krş.)* ***çayḫa-, çayqa-, çeyḫa-***

cız- (h) 1. çizmek 2. kesmek *(krş.)* çız-

cızıl- (h) 1. kesilmek 2. tıraş olmak

cızıs- (h) kazımak, çizmek; tırmalamak

ciber- (k) göndermek *(krş.)* ***geber-, yeber-, yibir-***

cickir- (h) aksırmak, hapşırmak *(krş.)* çöçkür-, çüçkür-, çüşkür-, tüşkür-

ciltle- (k) ciltlemek *(krş.)* ***cintle-***

cintle- (k) ciltlemek *(krş.)* ***ciltle-***

ciri- (h) çürümek, bozulmak *(krş.)* ***çiri-, çürü-***

cirit- (h) çürütmek

cirkinle- (h) toplamak, bir araya getirmek

civ- (h) atmak, bırakmak, fırlatmak *(krş.)* çüv-

civgele- (h) fırlatmak, atmak, püskürtmek, savuşturmak *(krş.)* çüvgälä-

civir- (h) 1. çevirmek, döndürmek 2. dönüştürmek, çevirmek *(krş.)* ***çevir-***

civiril- (h) dönüşmek, haline gelmek

civrele- (h) çevrelemek *(krş.)* ***çevrele-***

ciysin- (h) iğrenmek, tiksinmek

cohurla- (h) iftira etmek, uydurmak

cok- (h) diz çökmek, çökmek *(krş.)* ***çoq- (II), çök-, cek- (II), cök-***

com- (h) yüzmek, dalmak; yıkanmak *(krş.)* ***çom-, çöm-***

comartla- (h) cömert olmak

comartlan- (h) cömert olmak

comdar- (h) yüzdürmek

copla- (h) toplamak, bir araya getirmek *(krş.)* ***çeplä-, çoplä-, çöplä-, çöple- topla-***

coy- (k) yok etmek; kaybetmek, yitirmek

coyıl- (k) yok olmak, helâk olmak, kaybolmak

coz- (h) 1. çekmek, germek, uzatmak; genişletmek; çıkarmak, kaldırmak, yükseltmek 2. şarkı söylemek *(krş.)* ***çoz-***

cubray- (h) 1. buruşmak, kırışmak 2. batmak, saplanmak

cuhurla- (h) gömmek

cukcu- (h) 1. bir şeye basmak; hücum etmek, saldırmak 2. alevlendirmek, ateşlemek; tahrik etmek, teşvik etmek

cukcus- (h) 1. galeyana gelmek, heyecanlanmak 2. hazırlanmak, hazırlık yapmak

cukcustur- (h) heyecanlandırmak, sinirlendirmek, tahrik etmek

cumala- (t) ezmek, buruşturmak

curumla- (h), (t) cezalandırmak *(krş.)* ***curumle-, durumla-***

curumlan- (h), (t) cezalandırılmak

curumle- (k) cezalandırmak *(krş.)* ***curumla-, durumla-***

cuvla- (h) 1. bağırmak, böğürmek 2. gürültü yapmak, çatırdamak, uğuldamak *(krş.)* ***çuvla-***

cuvlan- (h) gürültü yapmak

cuvur- (k) koşmak, acele etmek; takip etmek, peşinden koşmak, kovalamak *(krş.)* cüvür-

cuvuruş- (k) koşuşturmak; kovalamak, peşinden koşmak

cürümle- (k) cezalandırmak

cüvür- (k) koşmak, acele etmek; takip etmek, peşinden koşmak, kovalamak *(krş.)* ***cuvur-***

çabala- (k) 1. sürümek, sürüklemek; sürünmek; emeklemek 2. sıçramak; kurcalamak, uğraşmak 3. koşuşturmak, sabırsızca davranmak, dört dönmek *(krş.)* ***çapala-***

çabalan- (t) sinirlenmek *(krş.)* ***çapalan-, cabalan-***

çabul- (k), (t) 1. biçilmek, kesilmek 2. sallanmak, çalkalanmak, dalgalanmak 3. parçalanmak, ayrılmak, kırılmak 4. oyulmak, yontulmak, bölünmek

çabun- (k), (t) hamamda terlemek

çabundur- (t) hamamda terletmek *(krş.)* ***cabundur-***

çabuş- (k) saldırmak; rahatsız etmek

çaç- (t) 1. saçmak 2. tohum ekmek, tohum saçmak *(krş.)* ***saç-, seç- (I), cac-***

çaçrat- (t) dağıtmak, atmak, gidermek; tohum atmak, ekmek

çaçtır- (t) tohum ekmek, tohum

saçmak

çağı- (k) bildirmek, rapor etmek; ihbar etmek

çağıl- (k), (t) 1. erimek 2. ışıl ışıl yanmak (alev), kıvılcımlanmak 3. vurulmak, dövülmek, çarpılmak

çağır- (k), (t) seslenmek; bağırmak, haykırmak *(krş.)* cığır-, cıhır-, çaqır-, cahır-, cakırna-

çağırıl- (t) çağırılmak *(krş.)* ***çaqırıl-***

çağırıl- (t) çağrılmak, davet edilmek

çağırt- (k) çağırtmak

çağırt- (k) çağırtmak *(krş.)* ***çaqırt-***

çaḫ- (t) 1. vurmak, çarpmak 2. alevlendirmek, tutuşturmak, yakmak 3. ısırmak, sokmak *(krş.)* ***çak-, çaq-, cak-***

çak- (t) 1. vurmak, çarpmak 2. alevlendirmek, tutuşturmak, yakmak 3. ısırmak, sokmak *(krş.)* ***çaḫ-, çaq-, cak-***

çaq- (k) 1. vurmak, çarpmak 2. alevlendirmek, tutuşturmak, yakmak 3. ısırmak, sokmak *(krş.)* ***çaḫ-, çak-, cak-***

çaq et- (k) 1. izlemek, gözetlemek 2. geçmek, girmek, sokulmak; sızmak

çaqır- (k) seslenmek; bağırmak, haykırmak *(krş.)* cığır-, cıhır-, çağır-, cahır-, cakırna-

çaqırıl- (k) çağırılmak *(krş.)* ***çağırıl-***

çaqırt- (k) çağırtmak *(krş.)* ***çağırt-***

çal- (k), (t) 1. enstrüman çalmak; kart oynamak 2. vurmak, çarpmak, darbelemek 3. kullanmak 4.çalkalamak, karıştırmak, tahrik etmek 5. biçmek, hasat etmek 6. sarmak, dolamak 7. birine çelme takmak 8. çalmak, hırsızlık yapmak *(krş.)* ***cal-***

çaldır- (k) enstrüman çaldırmak

çalın- (k), (t) 1. vurulmak, **çarpılmak** (t) 2. çalınmak (müzik aleti) 3. çalınmak, aşırılmak

çalış- (k) özenmek, itina göstermek; çalışmak, çabalamak, uğraşmak *(krş.)* ***calıs-***

çalqa- (k) 1. sallamak, çalkalamak, yalpalamak 2. sarsmak, silkelemek

çalqan- (k) çalkalanmak, sallanmak

çalmaŋla- (t) çitle çevirmek

çalmaştır- (k) uzatmak, germek; yayılmak

çanç- (t) 1. hançerlemek, bıçaklamak; batırmak, sokmak; sancımak, batmak *(krş.)* ***canc-***

çançıl- (t) batırılmak, dürtülmek,

delinmek *(krş.)* ***cancıl-***

çaŋla- (k) çağlamak, şırıldamak

çap- (I) (h), (k), (t) çapmak, çok hızlı gitmek, koşmak *(krş.)* ***cap- (I)***

çap- (II) (k), (t) 1. çarpmak, vurmak, çatmak 2. kesmek, yontmak, yarmak, bölmek *(krş.)* ***cap- (II)***

çap- (III) (k) sulamak

çapala- (k), (t) 1. oyalanmak, salınmak 2. koşuşturmak, sabırsızca davranmak, dört dönmek *(krş.)* ***çabala-***

çapalan- (k), (t) 1. sinirlenmek 2. bata çıka yürümek, çabalamak, depelenmek, çırpınmak 3. direnmek, ısrar etmek, inat etmek *(krş.)* ***çabalan-, cabalan-***

çaptır- (k) koşturmak

çapul- (k) ateş (kıvılcım) çıkarmak

çarp- (k) çarpmak, vurmak

çarpın- (k) incinmek, gücenmek; kızmak, öfkelenmek; nazlanmak, huysuzluk etmek *(krş.)* çırpın-

çaş- (k) 1. şaşmak, şaşırmak 2. sapmak, yoldan çıkmak 3. delirmek *(krş.)* ***şaş-***

çaşutla- (k) casusluk yapmak, çaşıtlamak, hafiyelik etmek

çat- (k) 1. çatmak, basmak 2. temas etmek, ilgisi olmak, dayandırmak, atfetmek; varmak, ulaşmak, erişmek

çatıl- (k) çatılmak, vurulmak; karşılaşmak

çatış- (k) çatışmak

çatla- (k) çatlamak, kırılmak, çatırdamak

çatlat- (k) çatlatmak

çayalan- (t) yaramazlık yapmak; maskaralık etmek, muziplik yapmak; maskaralık etmek *(krş.)* ***çeyalan-, cayalan-***

çayḫa- (t) yıkamak, durulamak, çalkalamak; yıkayıp temizlemek *(krş.)* ***çayqa-, çeyḫa-, cıyka-***

çayqa- (k) yıkamak, durulamak, çalkalamak *(krş.)* ***çayḫa-, çeyḫa-, cıyka-***

çayna- (t) çiğnemek *(krş.)* ***çeyna-, çeyne-, cayna-, ceyna-***

çaypa- (k), (t) 1. ortadan kaldırmak, kökünü kurutmak, mahvetmek, imha etmek; bozmak; zayıflatmak 2. vurmak; cezalandırmak 3. çabalamak, gayret etmek *(krş.)* ***çeypa-, caypa-***

çaypal- (k), (t) 1. ortadan kaldırılmak, mahvedilmek, imha edilmek, kökü kurutulmak, bozulmak 2. çürümek 3. aldatılmak, kandırılmak *(krş.)* ***çeypal-, caypal-***

çaysıla- (t) 1. aramak, arayıp bulmak; seçmek, gözüne kestirmek 2. gizlice bakmak, gözetlemek *(krş.)* ***caysıla-***

çebärlän- (t) kendini beğendirmeye çalışmak; cilve yapmak; caka satmak; böbürlenmek

çeçäklän- (t) çiçeklenmek *(krş.)* ***ceceklen-***

çek- (k), (t) 1. çekmek, götürmek, **sürmek** (k), (t) 2. çekmek, dayanmak; katlanmak; maruz **kalmak** (t) 3. vurmak çarpmak; dövmek; sallamak (k) 4. yaymak (k) 5. sürmek, sıvamak, kaplamak (k) 6. düşünmek, tartmak (k) 7. çekmek, duymak, hissetmek (k) ***t*** *(krş.)* ***cek- (I)***

çekil- (k) 1. çekilmek, bir tarafta tutulmak; uzaklaşmak, geri çekilmek 2. doğranmak, kıyılmak, öğütülmek

çekin- (k) 1. çekinmek, sıkılmak, utanmak 2. geri çekilmek, kaçınmak 3. tereddüt etmek, kem küm etmek, resmi davranmak

çekiş- (k) 1. acı çekmek, azap çekmek, ıstırap çekmek 2. çabalamak, gayret etmek, zahmet etmek

çekiştir- (k) acı çektirmek, azap vermek

çeklä- (t) sınır çizmek (geçirmek)

çeklän- (t) yetinmek, kalmak, iktifa etmek; sınırlı kalmak, münhasır kalmak

çekle- (t) kısıtlamak, sınırlamak *(krş.)* ***cekle-***

çeküçle- (k) para vb. basmak, darbetmek; kakmak

çengäş- (t) 1. çabalamak, uğraşmak; çarpışmak, mücadele etmek, savaşmak; yarışmak 2. tartışmak *(krş.)* ***çengeş-, cenges-***

çengeş- (k), (t) 1. çabalamak, uğraşmak; çarpışmak, mücadele etmek, savaşmak; yarışmak (k), (t) 2. tartışmak (t) *(krş.)* çengäş-, **cenges-**

çengiş- (k) saygısızlık etmek; aldırmamak, önemsememek,

çeplä- (t) toplamak, bir araya getirmek *(krş.)* ***çoplä-, çöplä-, çöple- topla-, copla-***

çergä- (t) dolamak, sarmak, bürümek; sarılmak; üstünü örtmek, kapamak *(krş.)* ***çerge-, çorğa-, çörgä-, çulğa-, çurğa-, cerge-***

çerge- (k) dolamak, sarmak, bürümek; sarılmak; üstünü örtmek, kapamak *(krş.)* ***çergä-, çorğa-, çörgä-, çulğa-, çurğa-, cerge-***

çertimle- (k) 1. vurmak, çarpmak, dövmek 2. eziyet etmek, zulmetmek 3. izlemek, takip etmek, kovalamak, savmak

çeş- (k), (t) çözmek, açmak, çıkarmak *(krş.)* ***çez-, teş- (II), ces-***

çeşil- (k), (t) çözülmek, çıkarılmak, soyunmak *(krş.)* ***cesil-***

çeşin- (k), (t) soyunmak *(krş.)* ***teşin-, cesin-***çeşindir- (k), (t) 1. soyundurmak, çıkartmak 2. mahrum etmek, yoksun bırakmak; elinden zorla almak, zaptetmek *(krş.)* ***teşindir-, cesindir-***

çeştir- (k) soyundurmak

çeşütle- (k) gözden geçirmek, incelemek, araştırmak, muayene etmek; çeşitlerine göre ayırmak, sınıflamak ***çeyşile-, çıysıla-***

çetimle- (k) üzüm salkımı toplamak

çetnä- (t) 1. acı çekmek, ıstırap çekmek 2.ağrımak, sızlamak, acımak 3. üzülmek

çevir- (k) 1. reddetmek, geri çevirmek 2. çevirmek, döndürmek 3. kandırmak, ayartmak *(krş.)* ***civir-***

çeviril- (k) çevrilmek; döndürülmek

çevrele- (k) çevrelemek *(krş.)* ***civrele-***

çevrep al- (k) atrafını sarmak, kuşatmak, çevrelemek

çeyalan- (t) yaramazlık yapmak; maskaralık etmek, muziplik yapmak *(krş.)* ***çayalan-, cayalan-***

çeyḫa- (t) yıkamak, durulamak, çalkalamak *(krş.)* ***çayḫa-, çayqa-, cıyka-***

çeyḫal- (t) çalkalanmak, yıkanmak

çeyḫan- (t) çalkalanmak, yıkanmak

çeyna- (t) çiğnemek *(krş.)* ***çayna-, çeyne-, cayna-, ceyna-***

çeyne- (k) çiğnemek *(krş.)* çayna-, çeyna-, cayna-, ceyna-

çeypa- (t) 1. ortadan kaldırmak, kökünü kurutmak, mahvetmek, imha etmek; bozmak; zayıflatmak 2. görüşmek, tartışmak; iftira atmak; dedikodu yapmak *(krş.)* ***çaypa-, caypa-***

çeypal- (t) ortadan kaldırılmak, mahvedilmek, bozulmak *(krş.)* ***çaypal-, caypal-***

çeyşile- (k) gözden geçirmek, incelemek, araştırmak, muayene etmek *(krş.)* ***çeşütle-, çıysıla-***

çez- (k) çözmek, açmak, çıkarmak *(krş.)* ***çeş-, teş- (II), ces-***

çezil- (k) çözülmek, açılmak

çıda- (k), (t) çekmek, dayanmak,

katlanmak, sabretmek, tahammül etmek; kendini tutmak, sakınmak *(krş.)* cıda-, cıda-

çıdat- (t) katlandırmak, sabrettirmek, tahammül etmeye zorlamak

çıdayal- (t) dayanabilmek, katlanabilmek; sağlamlaştırmak *(krş.)* cıdayal-

çığar- (k), (t) 1. çıkarmak 2. kaldırmak; çıkartmak 3. kurban etmek, feda etmek 4. eklemek, ilave etmek, karıştırmak 5. bulmak, icat etmek *(krş.)* cıhar-

çığarıl- (t) çıkarılmak; yayınlanmak

çığart- (k) çıkartmak, uzaklaştırmak

çıḫ- (t) 1. çıkmak, gitmek 2. kalkmak, çıkmak, doğmak *(krş.)* çıq-, cık-

çıq- (k) 1. çıkmak 2. çıkmak, tırmanmak *(krş.)* çıḫ-, cık-

çıqar- (k) çıkarmak

çıqırda- (k) çatırdamak, çıtırdamak, gıcırdamak

çılan- (k) ıslanmak, sırılsıklam olmak *(krş.)* sılan-

çılat- (k) ıslatmak

çıldır- (k) çıldırmak, delirmek, çok sinirlenmek

çımda- (k), (t) ısırmak, sokmak *(krş.)* cımda-

çımdä- (t) çimdiklemek, çimdik atmak *(krş.)* ***çimdä-, çimde-***

çımdır- (k) çimdiklemek, çimdik atmak ***çimdir-***

çınıḫ- (t) alışmak, alışkın olmak *(krş.)* çınık-, çınıq-, cınık-

çınıḫtır- (t) alıştırmak, öğretmek *(krş.)* çınıqtır-, cınıktır-

çınıḫtırıl- (t) alıştırılmak *(krş.)* **cınıktırıl-**

çınık- (t) alışmak, alışkın olmak *(krş.)* çınıḫ-, çınıq-, cınık-

çınıq- (k) alışmak, alışkın olmak *(krş.)* çınıḫ-, çınık-, cınık-

çınıqtır- (k) alıştırmak, öğretmek *(krş.)* çınıḫtır-, cınıktır-

çınla- (t) çınlamak *(krş.)* çıŋla-, cınla-

çıŋla- (k) 1. çınlamak 2. şarkı söylemek *(krş.)* çınla-, cınla-

çıpçırıl- (t) ortadan kaybolmak, yok olmak, soyu tükenmek *(krş.)* cıpcırın-

çırılda- (t) cıvıldamak, cır cır ötmek

çırqıt- (k) islemek, tütsülemek

çırmalaş- (k) tırmanmak

çırmaş- (k) tırmanmak, tırmanarak

çıkmak (bitkiler için); dolaşmak, karışmak

çırpın- (k) incinmek, gücenmek; kızmak, öfkelenmek; nazlanmak, huysuzluk etmek *(krş.)* ***çarpın-***

çıtırda- (k) çatırdamak, çıtırdamak

çıyna- (t) çiğnemek

çıysıla- (k), (t) gözden geçirmek, incelemek, araştırmak, muayene etmek *(krş.)* ***çeşütle-, çeyşile-***

çız- (k), (t) 1. çizmek 2. yazmak *(krş.)* cız-çimdä- (t) çimdiklemek, çimdik atmak *(krş.)* çımdä- çimde-

çimde- (k) çimdiklemek, çimdik atmak *(krş.)* çımdä-, çimdä-

çimdir- (k), (t) çimdiklemek, çimdik atmak *(krş.)* çımdır-

çiri- (h), (k), (t) 1. çürümek, bozulmak 2. kurumak, sararmak; zayıflamak *(krş.)* çürü-, ciri-

çirimet- (k), (t) uyuklamak, pineklemek

çirit- (k), (t) çürütmek, bozmak

çirkin- (k) yanmak, alazlanmak; için için yanmak, yanıp bitmek

çirkit- (k) 1. kızartmak, kavurmak 2. yakmak

çirmaş- (k) örmek

çiş- (k) çözmek, açmak

çişle- (k) dişlemek, ısırmak *(krş.)* ***kisle-, tisle-, tişlä-, tişle-***

çiz- (k) çizmek, resmetmek

çoğal- (k) çoğalmak, artmak

çoğalt- (k) çoğaltmak, arttırmak

çoğı- (k) gagalamak

çok- (t) diz çökmek, çökmek *(krş.)* ***çoq- (II), çök-, cek- (II), cok-, cök-***

çoq- (I) (k) sokmak, ısırmak *(krş.)* ***çoqu-***

çoq- (II) (k) diz çökmek, çökmek *(krş.)* çök-, cek- (II), cok-, cök-

çoqış- (k) kadeh tokuşturmak

çoqlan- (k) artmak, çoğalmak

çoqu- (k) sokmak, ısırmak *(krş.)* ***çoq- (I)***

çom- (k), (t) yüzmek, dalmak; yıkanmak *(krş.)* çöm-, com-

çomdır- (k) daldırmak, batırmak *(krş.)* çömdir-

çomun- (t) yıkanmak, suya girmek

çoplä- (k) toplamak, bir araya getirmek *(krş.)* ***çeplä-, çöplä-, çöple- topla-, copla-***

çoplän- (k) toplanmak, bir araya gelmek çöplen-

çorğa- (k) dolamak, sarmak, bürümek; sarılmak; üstünü örtmek, kapamak *(krş.)* ***çergä-, çerge-, çörgä-, çulğa-, çurğa-, cerge-***çort-

(k) kesmek, ayırmak, uçurmak, koparmak

çoş- (k) 1. bir şeye yeterince sahip olmak, doymak, tatmin olmak 2. coşmak, heyecanlanmak; heveslenmek, sevinmek 3. zevk almak, hoşlanmak 4. amaca ulaşmak; zafer kazanmak, yenmek

çoz- (t) 1. çekmek, germek, uzatmak; genişletmek; çıkarmak, kaldırmak, yükseltmek 2. şarkı söylemek *(krş.)* ***coz-***çozıl- (k) açılmak, genişlemek; gerinmek; yayılmak, uzanmak *(krş.)* ***çozul-***

çozul- (t) açılmak, genişlemek; gerinmek; yayılmak, uzanmak *(krş.)* ***çozıl-***

çöçkür- (k) aksırmak, hapşırmak *(krş.)* çüçkür-, çüşkür- cickir-, tüşkür-

çök- (k), (t) kıvrılmak, eğilmek; diz çökmek, çökmek *(krş.)* ***çoq- (II), cek- (II), cok-, cök-***

çöktür- (k), (t) diz çöktürmek, çöktürmek ***cektir- (II)***

çöm- (k) yüzmek, dalmak; yıkanmak *(krş.)* ***çom-, com-***

çömdir- (k) daldırmak, batırmak *(krş.)* ***çomdır-***

çömele- (k) çömelmek, büzülmek; kıvrılmak, eğilmek, bükülmek

çömelen- (k) çömelmek

çöplä- (t) toplamak, bir araya getirmek *(krş.)* ***çeplä-, çoplä-, çöple- topla-, copla-***

çöple- (k) 1. toplamak, bir araya getirmek 2. davet etmek, toplamak, toplanmak 3. gagalamak 4. azla yetinmek *(krş.)* ***çeplä-, çoplä-, çöplä-, topla-, copla-***

çöplen- (k) toplanmak, bir araya gelmek *(krş.)* ***çoplän-***

çörgä- (t) dolamak, sarmak, bürümek; sarılmak; üstünü örtmek, kapamak *(krş.)* ***çergä-, çerge-, çorğa-, çulğa-, çurğa-, cerge-***

çörgäl- (t) dolanmak, sarınmak, bürünmek; kıvrılmak

çörgän- (t) sarınmak, bürünmek, örtünmek *(krş.)* çörgen-, çurğan-, cergen-

çörgen- (t) sarınmak, bürünmek, örtünmek *(krş.)* çörgän-, çurğan-, cergen-

çuẖçu- (t) körüklemek, alevlendirmek

çulğa- (t) dolamak, sarmak, bürümek; sarılmak; üstünü örtmek, kapamak *(krş.)* ***çergä-, çerge-, çorğa-, çörgä-, çurğa-, cerge-***

çulğala- (t) dolamak, sarmak, kundağa sarmak *(krş.)* ***çulqala-,***

çurğala-, çurqala-, cergele-

çulğan- (t) dolanmak, sarılmak, kaplanmak

çulqala- (k) dolamak, sarmak, kundağa sarmak *(krş.)* ***çulğala-, çurğala-, çurqala-, cergele-***

çurğa- (k) dolamak, sarmak, bürümek; sarılmak; üstünü örtmek, kapamak *(krş.)* ***çergä-, çerge-, çorğa-, çörgä-, çulğa-, cerge-***

çurğala- (k) dolamak, sarmak, kundağa sarmak *(krş.)* ***çulğala-, çulqala-, çurqala-, cergele-***

çurğan- (k) 1. sargıyla sarmak, bandaj yapmak 2. sarınmak, bürünmek, örtünmek; kundağa sarılmak; bir şey giyinmek *(krş.)* çörgän-, çörgen-, cergen-

çurqala- (k) dolamak, sarmak, kundağa sarmak *(krş.)* ***çulğala-, çulqala-, çurğala-, cergele-***

çuvla- (t) 1. bağırmak, böğürmek 2. gürültü yapmak, çatırdamak, uğuldamak ***cuvla-***

çuvulda- (k) 1. ağlamak 2. inlemek, sızlanmak 3. fısıldamak, mırıldanmak 4. cıvıldamak; gıcırdamak

çüçkür- (k) aksırmak, hapşırmak *(krş.)* çöçkür-, çüşkür- cickir-, tüşkür-

çügürden- (k) 1. kumru gibi ötmek, kuğurmak 2. inlemek, inildemek

çürü- (h), (k), (t) çürümek *(krş.)* çiri-, ciri-

çüş- (k) düşmek, yıkılmak *(krş.)* düş-, kis-, tis-, tüş-

çüşin- (k) düşünmek, dikkate almak *(krş.)* çüşün-, düşün-, tüşün-

çüşkür- (k) aksırmak, hapşırmak *(krş.)* çöçkür-, çüçkür-, cickir-, tüşkür-

çüşün- (k) düşünmek, dikkate almak *(krş.)* çüşin-, düşün-, tüşün-

çüşür- (k) düşürmek *(krş.)* ***dişir-, düşür-, kisir-, tisir-, tüşür-***

çüv- (t) 1. atmak, fırlatmak, bırakmak (k), (t) 2. kaldırmak, çıkarmak, almak (t) *(krş.)* ***civ-***

çüvgälä- (t) fırlatmak, atmak, püskürtmek, savuşturmak *(krş.)* ***civgele-***

çüvgälän- (t) savrulmak

çüvür- (I) (k) 1. düşürmek, serpmek, dökmek 2. ayırmak, kesmek, parçalamak; ara vermek

çüvür- (II) (t) 1. çevirmek, çıkarmak, sökmek 2. çevirmek, döndürmek, haline getirmek, değiştirmek

çüvürül- (k), (t) 1. çevrilmek, dönmek; büzülmek, halkalanmak, bükülmek 2. çevrilmek, dönmek, halini almak, dönüşmek, şekline girmek

dagalla- (h) borç vermek, ödünç vermek *(krş.)* ***dahala-***

dağıl- (k) dağılmak; parçalara ayrılmak; serpilmek, dağılmak, yayılmak

dağıt- (k) dağıtmak

dağla- (k) dağlamak; yakmak

dahala- (h) borç vermek, ödünç vermek *(krş.)* ***dagalla-***

dahanla- (h) almak, aktarmak, benimsemek

daq- (k) 1. takmak, asmak; giyinmek 2. bağlamak, sarmak *(krş.)* ***taḫ-, tak-, taq-***

daqın- (k) takınmak, giyinmek

dal- (k) 1. dalmak; gömülmek 2. batmak, dalmak; emilmek

daracıqlan- (k) sinirlenmek, asabileşmek; endişelenmek, merak etmek, heyecanlanmak

darıl- (h), (k) 1. kızmak, öfkelenmek; azarlamak, çıkışmak; hesap vermek 2. darılmak, gücenmek

darılt- (k) kızdırmak, öfkelendirmek

daşı- (k) taşımak *(krş.)* ***taşı-***

daşla- (k) taşlamak *(krş.)* ***tasla-, taşla-***

dat- (k) tatmak, denemek *(krş.)* ***tat-***

daulğay- (k) 1. geçmek, geride bırakmak; üstün gelmek, üstün olmak 2. aşmak, geçmek, geride bırakmak; fazla olmak

davran- (k) acele etmek; davranmak, bir şey yapmaya kalkışmak

davulğay- (k) aşmak, üstün gelmek; aşmak, geçmek

davullan- (k) 1. kudurmak, kasıp kavurmak (fırtına) 2. dalgalanmak, çalkalanmak; endişelenmek, tasalanmak, üzülmek 3. alevlenmek, tutuşmak, parlamak *(krş.)* ***tavullan-***

davullandır- (k) uçurmak, süpürmek, fırlatmak, sürüklemek (rüzgar, fırtına hakkında)

daya- (k) dayamak *(krş.)* ***taya-***

dayan- (k) 1. dayanmak, direnmek, katlanmak, çekmek, tahammül etmek 2. dayanmak, güçlenmek *(krş.)* ***tayan-***

de- (h), (k) demek, söylemek *(krş.)* té-

dedir- (k) dedirmek, söyletmek

deg- (k) 1. değmek, dokunmak 2.

–e değmek, -e layık olmak, yaraşır olmak ***tiy-***

degerle- (h) değer biçmek, kıymet biçmek, fiyat koymak

degiş- (k) değişmek *(krş.)* ***degüş-, deŋiş-***

degişdegişil- (k) değiştirilmek

degişiril- (k) değişmek, değiştirmek

degiştir- (k) değiştirmek

degüş- (k) değişmek *(krş.)* ***degiş-, deŋiş-***

del- (k) delmek

delin- (k) delinmek

delir- (k) delirmek *(krş.)* ***telir-***

dem et- (k) dinlenmek; nefes almak

deŋiş- (k) değişmek *(krş.)* ***degiş-, degüş-***

deŋişdeŋişiril- (k) değişmek, değiştirilmek

der- (k) dermek, derlemek, toplamak

derdir- (k) derletmek, toplatmak

dertleş- (k) dertleşmek

deş- (k) deşmek

devşir- (k) 1. devşirmek, toplamak; biriktirmek 2. çağırmak

devşiril- (k) devşirilmek

dıbat et- (h) mukayyet olmak, sahip çıkmak, özen göstermek; endişe etmek, merak etmek

dıŋla- (k) dinlemek *(krş.)* dıŋle-, dinlä-, dinle-, diŋle-, tınla-, tıŋla-

dıŋle- (k) dinlemek *(krş.)* ***dıŋla-, dinlä-, dinle-, diŋle-, tınla-, tıŋla-***

dırılda- (k) dırdır etmek, gevezelik etmek, çene çalmak *(krş.)* zırılda-

dik- (I) (h), (k), (t) 1. dikmek 2. nakış işlemek *(krş.)* ***tik- (I)***

dik- (II) (k) dikmek, ekmek, yetiştirmek *(krş.)* ***tik- (II)***

dile- (k) dilemek, istemek

dilen- (k) dilenmek *(krş.)* ***kilen-, klän-, klen-***

dilendir- (k) dilendirmek

dillen- (k) dillenmek

dinlä- (k) dinlemek *(krş.)* ***dıŋla-, dıŋle-, dinle-, diŋle-, tınla-, tıŋla-***

dinlän- (k) dinlenmek

dinle- (k) dinlemek *(krş.)* ***dıŋla-, dıŋle-, dinlä-, diŋle-, tınla-, tıŋla-***

diŋle- (k) dinlemek *(krş.)* dıŋla-, dıŋle-, dinlä-, dinle-, tınla-, tıŋla-

diŋlen- (k) dinlenmek

diril- (k) dirilmek *(krş.)* ***kiril-, tiril-, tiyiril-***

dişir- (k) düşürmek *(krş.)* çüşür-, düşür-, kisir-, tisir-, tüşür-

ditiret- (k) titretmek

diz- (k) dizmek *(krş.)* düz-, tiz-, tüz-

dogul- (k) dövülmek, ezilmek

doguş- (k) dövüşmek, mücadele etmek, savaşmak

doğ- (k) doğmak

doğır- (k) doğurmak *(krş.)* ***doğur-***

doğra- (k) doğramak; ufalamak, parçalamak

doğrul- (k) doğrulmak, düzelmek

doğrult- (k) doğrultmak, düzeltmak

doğur- (k) doğurmak *(krş.)* ***doğır-***

doqu- (k) dokumak *(krş.)* ***toḫı-, toḫu (II), tuḫu-***

doqun- (k) dokunmak

doquş- (k) birbirine değmek; çarpışmak

dol- (k) dolmak *(krş.)* ***tol-***

dolan- (k) dolanmak, dolaşmak, gezinmek

dolandır- (k) dolandırmak, gezindirmek

dolant- (k) donatmak; dağıtmak *(krş.)* ***donat-***

dolaş- (k) dolaşmak, gezinmek

doldır- (k) doldurmak *(krş.)* ***doldur-, toldır-, toldur-, toltur-***

doldur- (k) doldurmak *(krş.)* ***doldır-, toldır-, toldur-, toltur-***

don- (k) donmak

donan- (k) donanmak, bezenmek, süslenmek; değişmek, başkalaşmak, değiştirmek

donat- (k) donatmak, bezemek, süslemek *(krş.)* ***dolant-***

dostlas- (h) dost olmak, ahbap olmak *(krş.)* ***dostlaş-***

dostlaş- (k), (t) 1. doldurmak 2. karşılamak, yerine getirmek *(krş.)* ***dostlas-***

doy- (k) doymak *(krş.)* ***toy-***

doyıl- (k) yeterli seviyeye getirilmek, yetmek *(krş.)* ***toyul-***

dög- (k) dövmek

dögmele- (k) düğmelemek

dögül- (I) (k) dökülmek *(krş.)* dökil-, tögül-

dögül- (II) (k) dövülmek; çöpe atılmak

dögün- (k) dövünmek

dögüş- (k) dövüşmek

dök- (k) dökmek *(krş.)* ***tek-, tök-***

dökil- (k) dökülmek *(krş.)* ***dögül- (I), tögül-***

dön- (k) dönmek, kendi ekseni etrafında dönmek; dönmek, avdet etmek

döndir- (k) döndürmek döndürmek

(krş.) döndür- tönder-

döndür- (k) döndürmek *(krş.)* ***döndir-, tönder-***

döşel- (k) döşenmek, serilmek, yayılmak *(krş.)* töşäl-, töşel-

döşen- (k) döşenmek, yayılmak

drusla- (h), (t) tekrarlamak *(krş.)* ***durusla-***

dur- (k) durmak, ayakta durmak; durmak *(krş.)* ***tur-***

durul- (k) durulmak; sükun bulmak

durumla- (h) cezalandırmak *(krş.)* ***curumla-, curumle-***

durusla- (t) tekrarlamak *(krş.)* ***drusla-***

dusmanlastır- (h) düşmanlaştırmak

dust- (h) bastırmak, boğmak, ezmek

duş- (k) düşmek, inmek

duşmanlat- (t) bozuşturmak, aralarını açmak

dut- (k) tutmak *(krş.)* ***tut-***

dutaş- (k) tutuşmak, yanmak *(krş.)* ***tutaş-***

duy- (k) 1. keşfetmek, bulmak; duymak, algılamak; tahmin etmek 2. öğrenmek, haber almak *(krş.)* ***tuy-***

dutt- (h) esmek, üflemek

duyat- (k) duyurmak

duydır- (k) 1. hissettirmek, ima etmek 2. bildirmek, haber vermek, haberdar etmek, duyurmak

duyır- (k) duyurmak

duyul- (k) duyulmak; anlaşılmak, açığa vurulmak, ortaya çıkmak *(krş.)* ***tuyul-***

dügmele- (k) düğmelemek

dügmelen- (k) düğmelenmek

düş- (k) düşmek, yıkılmak *(krş.)* çüş-, düş-, kis-, tis-, tüş-

düşün- (k) düşünmek *(krş.)* çüşin-, çüşün-, tüşün-

düşür- (k) düşürmek *(krş.)* çüşür-, dişir-, kisir-, tisir-, tüşür-

düz- (k) dizmek *(krş.)* ***diz-, tiz-, tüz-***

düzel- (k) düzelmek

düzet- (k) düzeltmek *(krş.)* tüzet-

e- (h), (k), (t) imek, ekeylem

ebis- (h) öpüşmek; kucaklaşmak, sarmaş dolaş olmak *(krş.)* ***öbiş-, öbüş-***

eceblen- (k) 1. şaşmak, şaşırmak, hayret etmek 2. değerlendirilmek, yargılanmak, tenkit edilmek *(krş.)* ***aceblen-, aceyiplen-, eceplen-***

eceple- (k) azarlamak *(krş.)* ***aceble-***

eceplen- (k) şaşmak, şaşırmak,

hayret etmek *(krş.)* ***aceblen-, eceblen-, eceyiplen-***

eceyiplen- (k) şaşmak, şaşırmak, hayret etmek *(krş.)* ***aceblen-, eceblen-, eceplen-***

eci- (k) 1. acımak, üzülmek, tasalanmak 2. acımak, acı duymak, ağrımak 3. mayalanmak *(krş.)* ***acı-, açı-, acı-, hacı-***

eckirt- (h) tatsız etmek, rahatsız etmek, sataşmak; kızdırmak, öfkelendirmek

eççi- (k) ekşimek, bozulmak *(krş.)* eçi-

eçi- (k) ekşimek, bozulmak *(krş.)* ***eççi-***

eçit- (k) 1. ekşitmek 2. üzmek, üzüntü vermek

eg- (k) eğmek, bükmek

egele- (k) eğelemek, törpülemek; öğütmek

egerle- (k) eyerlemek, eyer vurmak *(krş.)* ***erlä-, yerlä-, yerle-***

egerlen- (k) eyerlenmek

egil- (k) eğilmek, kıvrılmak, meyletmek

egilt- (k) eğiltmek

egir- (k) evirmek, döndürmek

egle- (k) eğlemek, oyalamak

eglen- (I) (h), (k) eğlenmek

eglen- (II) (k) ertelemek, gecikmek, uzun süre kalmak, acele etmemek

eglendir- (k) 1. eğlendirmek 2. bekletmek, geciktirmek

eğirmek, bükmek *(krş.)* ***iyir-***

ehşi- (k) ekşimek *(krş.)* ***ekiş-, ekşi-***

ehtiyarlan- (k) ihtiyarlaşmak, yaşlanmak

ehtiyarlaş- (k) ihtiyarlaşmak, yaşlanmak

ek- (k) ekmek, tohum ekmek *(krş.)* ***yek- (II)***

ekilä- (t) tekrarlamak *(krş.)* ***ekile-***

ekile- (h) tekrarlamak *(krş.)* **ekilä-**

ekilen- (h) tekrarlanmak, aynı şeyleri yineleyip durmak

ekilet- (h), (t) ikiletmek, tekrarlatmak; iki misline çıkarmak

ekin- (h) 1. istemek, arzu etmek; elde etmeye çalışmak, can atmak, hevesinde olmak 2. özlemek, …in özlemini çekmek; kederlenmek

ekincile- (k) tekrarlamak

ekir- (h) inlemek, inildemek; kükremek, bağırmak, böğürmek, anırmak *(krş.)* ***aqır-, ökür-***

ekiş- (k) ekşimek *(krş.)* ***ehşi-, ekşi-***

eksi- (t) eksilmek, azalmak

eksil- (h), (k), (t) 1. eksilmek, azalmak 2. ortadan kaybolmak, soyu tükenmek, yok olmak, mahvolmak, ölmek

eksilt- (k) eksiltmek, azaltmak *(krş.)* ***eksit-***

eksit- (h), (k), (t) 1. eksiltmek, azaltmak 2. yok etmek, mahvetmek 3. bırakmak; bitirmek, durdurmak 4. kovmak, defetmek 5. uzaklaştırmak, çıkartmak (t) *(krş.)* ***eksilt-***

eksizlet- (h) öksüz kalmak; yetim kalmak

ekşi- (k) ekşimek *(krş.)* ***ehşi-, ekiş-***

ektemlen- (h) gururlanmak; kibirlenmek *(krş.)* ***oktamlän-, öktemlen-***

el- (h) ölmek *(krş.)* ***öl-***

elalleş- (k) helalleşmek *(krş.)* ***helalleş-***

elce- (h) ölçmek *(krş.)* ***ölç-, ölçä-, ölçe-***

elcen- (h) ölçülmek, tartılmak *(krş.)* ***ölçän-, ölçen-***

ele- (h), (k) elemek *(krş.)* ***ölä-, öle-***

elen- (k) elenmek *(krş.)* ***ölän-***

elle- (k) ellemek

ellen- (k) ellenmek

elpit- (t) esmek *(krş.)* ***yelpit-***

elt- (h), (k), (t) 1. iletmek, taşımak, getirmek, götürmek, nakletmek, kaldırmak, çekmek; tedarik etmek, karşılamak (h), (k), (t) 2. geçirmek, eşlik etmek (k) 3. göndermek; sürmek (k) 4. yönetmek (k) 5. düzeltmek, ıslah etmek, onarmak (k) 6. aşırmak, çalmak, kaçırmak (t) 7. artırmak, çoğaltmak (t)

elte- (k) bulunmak

eltin- (h), (t) 1. götürülmek, gönderilmek (h) 2. taşınmak; gönderilmek (t)

eltir- (h) öldürmek *(krş.)* ***oldur-, öldir-, öltür-***

eltiril- (h) öldürülmek

eltirin- (h) öldürülmek *(krş.)* ***öltürün-***

elver- (k) 1. dinen uygun olmak 2. el vermek, yetmek, uygun gelmek

em- (h), (k) emmek *(krş.)* ***ön-***

emen- (k) utanmak, çekinmek, sıkılmak

emgekle- (k) çalışmak, uğraşmak

emgen- (k) 1. çalışmak, uğraşmak 2. yorulmak, yıpranmak, halsizleşmek 3. çabalamak, gayret etmek, mücadele etmek

emiz- (h), (k) emzirmek *(krş.)* ***ömüz-***

emizdir- (h) emzirmek *(krş.)* ***ömüzdür-***

en- (h), (k), (t) 1. inmek; düşmek; çökmek; batmak (güneş) 2. başarıyla sonuçlanmak, başarmak 3. meydana çıkmak, ortaya çıkmak, hasıl olmak (t)

endir- (h), (t) 1. indirmek, alçaltmak (h), (t); göndermek, yollamak (h) 2. bırakmak, salıvermek; girmeye zorlamak 3. almak, çıkarmak; çekmek, sökmek (t) 4. yere yıkmak, devirmek, düşmek (t) 5. kaybetmek, yitirmek (t)

endiril- (h), (t) indirilmek, atılmak

engelet- (h) değiştirmek

eniş- (t) münakaşa etmek, tartışmak; mücadele etmek, çarpışmak, savaşmak

enkey- (h), (k), (t) 1. eğilmek, bükülmek; baş eğmek, boyun eğmek, itaat etmek (h), (k) 2. yatmak, eğilmek, meyletmek; inmek, alçalmak; eğilmek (t) *(krş.)* eŋkäy-, eŋkey-

enkeyt- (I) (h) aşağılamak, küçültmek, alçaltmak; bastırmak, boğmak

enkeyt- (II) (k) 1. indirmek, düşürmek; eğmek, bükmek 2. yıkmak, tahrip etmek

ensälä- (t) öldürmek, vurmak, bıçaklamak, kesmek (hayvan) *(krş.)* ***ensele-, eŋsele-***

ensele- (h) öldürmek, vurmak, hançerlemek, bıçaklamak *(krş.)* ***ensälä-, eŋsele-***

eŋkäy- (t) kıvrılmak, eğilmek, bükülmek, baş eğmek *(krş.)* ***enkey-, eŋkey-***

eŋkäyt- (t) kıvırmak, eğmek

eŋkey- (h), (k), (t) 1. eğilmek, bükülmek, kıvrılmak, baş eğmek (h), (k) 2. yatmak, eğilmek, meyletmek; inmek, alçalmak; eğilmek (t) 3. bezmek, cesareti kırılmak, ümitsiz olmak (h), (k) 4. düşmek, yıkılmak, devrilmek (h), (k) 5. tapınmak, tapmak, ibadet etmek (h), (k) *(krş.)* ***enkey-, eŋkäy-***

eŋsele- (k) katletmek, kıymak, öldürmek (hayvan) *(krş.)* ***ensälä-, ensele-***

ep- (h) öpmek *(krş.)* ***öp-***

epkele- (h) öpmek *(krş.)* ***öpkälä-***

epkelen- (h) darılmak, gücenmek, incinmek *(krş.)* ***ökelen-***

er- (I) (h) ör- *(krş.)* ***ör-***

er- (II) (k) ermek, idrak etmek; erişmek, elde etmek, kazanmak, başarmak

erdir- (k) erdirmek, ulaştırmak

eri- (k) erimek *(krş.)* ***iri- (I)***

erikle- (k) 1. taklit etmek,

öykünmek, alay etmek 2. kızdırmak, sinirlendirmek, canını sıkmak; mahcup etmek, alay etmek

eril- (h) evlenmek

erin- (h), (k), (t) erinmek, üşenmek, tembellik etmek

eriş- (I) (k) erişmek, ulaşmak

eriş- (II) (k) şaka yapmak; alay etmek; rahatsız etmek, kızdırmak

eriştir- (k) kızdırmak, sinirlendirmek, canını sıkmak

erit- (k) eritmek *(krş.)* ***irit-, yerit-***

erivle- (k) 1. hayret etmek, şaşmak 2. irkilmek, ürkmek *(krş.)* ***erüvle-***

erivlen- (k) 1. hayret etmek, şaşmak 2. irkilmek, ürkmek *(krş.)* ***erüvlen-***

erkäy- (t) idare etmek, yönetmek

erkäyt- (t) yetki vermek, güç vermek

erkey- (h) artırmak, yükseltmek, kuvvetlendirmek

erklän- (k) hükmetmek, hakim olmak, yönetmek *(krş.)* ***erklen-***

erkle- (k) zorlamak, dayatmak

erklen- (h), (k) hükmetmek, hakim olmak, yönetmek *(krş.)* ***erklän-***

erklendir- (h), (k), (t) yetki vermek, güç vermek

erlä- (t) eyerlemek, eyer vurmak *(krş.)* ***egerle-, yerlä-, yerle-***

erläş- (t) evlenmek

erlen- (I) (k) utanmak, çekinmek, sıkılmak *(krş.)* ***arlan-, arlen-***

erlen- (II) (h) evlenmek

erpe- (h) donakalmak, donmak; donup kalmak, uyuşmak *(krş.)* ***örpe-***

erpey- (h) dikleşmek, kalkmak (saç) *(krş.)* ***örpäy-***

erpeyt- (h) kaldırmak, kalkmak *(krş.)* ***örpäyt-***

erte- (h) yakmak, tutuşturmak; bozmak, harap etmek, yıkmak *(krş.)* ***örtä-, örte-***

erüvle- (k) hayret etmek, şaşmak *(krş.)* ***erivle-***

erüvlen- (k) hayret etmek, şaşmak *(krş.)* ***erivlen-***

es- (I) (h), (k) esmek

es- (II) (h) bitmek, büyümek, yetişmek; yapışıp kalmak, bağlamak; yükselmek, yücelmek *(krş.)* ***ös-***

esevlet- (h) hoşnut etmek, memnun etmek, zevk vermek; hayran bırakmak, büyülemek

esir- (h), (k), (t) 1. sarhoş olmak, kendinden geçmek 2. heyecanlanmak; sinirlenmek

esirt- (h), (k), (t) 1. sarhoş etmek 2. kullanmak, tüketmek, harcamak *(krş.)* ***isirt-***

esirtil- (t) sarhoş edilmek, olmak

esit- (h) işitmek, duymak *(krş.)* eşit-

esitil- (h) işitilmek, duyulmak *(krş.)* eşitil-

esittir- (h) duyurmak, bildirmek *(krş.)* eşittir-

eski- (k) eskimek *(krş.)* ***eskir-***

eskir- (k) *(krş.)* ***eski-***

eskirt- (k) eskitmek, yıpratmak *(krş.)* ***eskit-*****eskit-** (k) *(krş.)* ***eskirt-***

esle- (k) 1. hatırlamak, anımsamak 2. farkında olmak, dikkat etmek

eslen- (k) akıllanmak; büyümek

esne- (h), (k) esnemek

estir- (I) (k) estirmek

estir- (II) (h) 1. yetiştirmek, büyütmek 2. yetiştirmek, eğitmek, terbiye etmek, özenle bakmak

estiril- (h) yetiştirilmek, büyütülmek

es-us (k) fikir

eş- (t) dürmek, bükmek, sarmak

eşevlen- (h) yatıştırmak, teskin etmek, dindirmek, avutmak

eşil- (k), (t) savaşmak, çarpışmak, mücadele etmek

eşit- (k), (t) *(krş.)* ***esit-***

eşitil- (h), (t) *(krş.)* ***esitil-***

eşittir- (t) *(krş.)* ***esittir-***

eşker- (k) aşikar etmek, açmak, ortaya çıkarmak

eşkert- (k) meydana çıkartmak, ortaya koymak, göstermek; bildirmek, açıklamak *(krş.)* ***askart-, aşkart-, aşkert-***

et- (I) (h), (k), (t) 1. etmek, yapmak 2. yardımcı fiil

et- (II) (h) 1. geçmek 2. akmak, akıp gitmek, geçmek, sızmak 3. yaşamak, hayat sürmek, geçinmek *(krş.)* ***öt- (I)***

etey- (h) sevinmek, sevinç duymak

etil- (h), (t) olmak, vuku bulmak (h); olmak, yapılmak, edilmek (t)

etken- (h) öfkelenmek, hiddetlenmek, sinirlenmek

etker- (I) (h) delmek, deşmek; geçmek, girmek; kesmek, parçalamak, yarmak

etker- (II) (h) yaptırmak, yaptırtmak *(krş.)* ***ötker-***

etkin- (h) 1. ödünç almak 2. taklit etmek, öykünmek, yansılamak

etkir- (h) öksürmek *(krş.)* ***ötkür-***

ettir- (h), (k), (t) yaptırmak, ettirmek

ettiril- (h) yaptırılmak, ettirilmek

evlen- (k) evlenmek *(krş.)* ***üvlän-, üylen-***

evlendir- (k) evlendirmek *(krş.)* ***üylendir-***

eylä- (k) yapmak

eylen- (k) 1. dönmek, çevrilmek 2. geri dönmek 3. geçmek (zaman); 4. değişmek 5. düşmek *(krş.)* ***aylan-***

eylendir- (k) 1. çevirmek, döndürmek 2. değiştirmek 3. atmak, fırlatmak; devirmek *(krş.)* ***aylandır-***

eyt- (k) *(krş.)* ***ayt-***

eytiş- (k) konuşmak, sohbet etmek

ez- (I) (h), (k), (t) ezmek, çiğnemek; basarak ezmek, yassılaştırmak, düzleştirmek

ez- (II) (t) yaklaşma fiili

ezberle- (k) ezberlemek

ezelen- (I) (h) hızlı gitmek, hızlı yürümek; gayret etmek, peşinde koşmak; kurtulmak *(krş.)* ***özälän- (I)***

ezelen- (II) (h) özlemek; üzülmek, kederlenmek *(krş.)* ***özälän- (II)***

ezil- (k) ezilmek; büzülmek, buruşmak

faydalan- (h), (k), (t) faydalanmak; kullanmak

ferahlan- (k) sevinmek, neşelenmek

ferahlandır- (k) sevindirmek, neşelendirmek

fesfeselen- (k) saçmalamak

feşmanla- (k) pişman olmak

fırçıla- (k) fırçalamak

fırılda- (k) 1. fırıldamak, dönmek 2. uçmak, uçarak gitmek

fışqır- (k) fışkırmak

fikirlän- (k) düşünmek, etraflıca düşünmek

fiskele- (k) fiske vurmak

fodıllan- (k) gurur duymak, gururlanmak ***fodullan-***

fodullan- (k) gurur duymak, gururlanmak *(krş.)* ***fodıllan-***

foto qıl- (t) fotoğraf çekmek

funtunalan- (k) azmak, kabarmak, kudurmak, köpürmek; delirmek

furtunalan- (k) delirmek; köpürmek

geber- (k) gebermek, ölmek *(krş.)* ***ciber-, yeber-, yibir-***

gebert- (k) gebertmek, öldürmek

geç- (k) geçmek *(krş.)* ***keç-, kec-***

geçin- (I) (k) 1. geçinmek, yaşamak 2. geçinmek, iyi anlaşmak

geçin- (II) (k) rahmetli olmak, ölmek

geçindir- (k) geçindirmek

geçir- (k) geçirmek *(krş.)* ***keçir-, kecir-, köçir-, köçür-***

gel- (k) gelmek *(krş.)* ***kel-***

gelirt- (h) delirtmek *(krş.)* ***telirt-***

ger- (k) germek, esnetmek, uzatmak, sermek, yaymak

ges- (k) kesmek *(krş.)* ***kes-***

gesil- (k) kesilmek *(krş.)* ***kesil-***

gestir- (k) kestirmek *(krş.)* ***kestir-***

getir- (k) getirmek, taşımak getirmek *(krş.)* ***ketir- (II)***

getirt- (k) getirtmek *(krş.)* ***ketirt-***

gez- (k) gezmek, dolaşmak *(krş.)* ***kez-***

gezdir- (k) gezdirmek

gezin- (k) gezinmek

gıcırda- (k) gıcırdamak

gıcırdat- (k) gıcırdatmak

gir- (k) girmek *(krş.)* ***kir-***

girgiz- (k) girdirmek

giril- (k) girilmek

girilde- (h) gürüldemek, şarıldamak, çağlamak; mırıldanmak, cıvıldamak

giriş- (k) karışmak *(krş.)* ***karıs-, karış-, kiriş-, qarış-***

git- (k) gitmek *(krş.)* ***ket-***

givinle- (h) çiğnemek

giy- (k) giymek *(krş.)* ***kiy-***

giydir- (k) giydirmek *(krş.)* ***kiydir-***

giyikdir- (k) giyindirmek *(krş.)* ***giyindir-, kiyindir-***

giyin- (k) giyinmek *(krş.)* ***kiyin-***

giyindir- (k) giyindirmek *(krş.)* ***giyikdir-, kiyindir-***

gizle- (k) gizlemek, saklamak *(krş.)* ***kizle-***

gizlen- (k) gizlenmek, saklanmak *(krş.)* ***kizlen-***

glent- (h) bakmak, seyretmek

gorulda- (t) tutuk konuşmak

gorur- (k) gürüldemek, şakırdamak, tıkırdamak

göç- (k) göçmek, taşınmak, ayrılmak, yola çıkmak *(krş.)* köç-

göçür- (k) göçürmek, göç ettirmek

göm- (k) gömmek *(krş.)* ***kem-, köm-***

gömül- (k) gömülmek *(krş.)* ***kemil-, kömil-, kömül-***

gönder- (k) göndermek

gör- (k) görmek *(krş.)* ***ker-, kör-***

görin- (k) görünmek *(krş.)* görün-, kerin-, körin-, körün-

görül- (k) görülmek

görüldä- (k), (t) gürüldemek, haykırmak, gürüldemek; anlatmak

görün- (k) görünmek, belirmek, ortaya çıkmak *(krş.)* ***görin-, kerin-, körün-, körin-***

görüş- (k) görüşmek *(krş.)* ***keris-, köriş-, körüş-***

görüştür- (k) görüştürmek

göster- (k) göstermek *(krş.)* göstür-, köster-, köstür-

göstür- (k) göstermek *(krş.)* göster-, köster-, köstür-

göter- (k) kaldırmak, yükseltmek *(krş.)* ***ketir- (I), kötar-, köter-, kötür-***

götür- (k) götürmek *(krş.)* kötir-

gözet- (k) ilgilenmek, gözetmek; korumak

gözle- (k) gözlemek *(krş.)* ***kezle-, közlä-, közle-***

güçey- (k) 1. güçlenmek, kuvvetlenmek 2. kötü davranmak; istismar etmek *(krş.)* ***kicey-, küçay-, küçäy-, küçey-***

güçlen- (k) 1. zorlaşmak 2. güçlenmek

gügürde- (k) inlemek, sızlamak; mırıldanmak

gül- (k) gülmek *(krş.)* ***kil-, kül-***

güldür- (k) güldürmek

gümüşle- (k) gümüşle işlemek

gür- (k) koşmak, koşuşmak

güreş- (k) güreşmek

gürle- (k) gürlemek

gürülde- (k) gürüldemek, gürlemek

güs- (k) küsmek *(krş.)* küs-

güsül- (k) küsülmek, darılmak

güvlä- (t) çiğnemek

güzellen- (k) güzelleşmek

güzelleş- (k) güzelleşmek

haberlen- (k) bilgilendirilmek

hacı- (k) 1. acımak, üzülmek, tasalanmak 2. acımak, acı duymak, ağrımak 3. mayalanmak *(krş.)* ***acı-, açı-, acı-, eci-***

ḫacla- (h) haç çıkarmak, vaftiz etmek, Hristiyanlığı kabul ettirmek *(krş.)* ***ḫaçla-***

ḫaclan- (h) vaftiz olmak *(krş.)* ***ḫaçlan-***

ḫaçla- (h) haç çıkarmak, vaftiz etmek, Hristiyanlığı kabul ettirmek *(krş.)* ***ḫacla-ḫaçlan-*** (h) vaftiz olmak *(krş.)* ***ḫaclan-***

hadeplä- (t) akıl vermek, öğütlemek, tembih etmek

hadeplän- (t) öğütlenmek, öğüt almak; cezalandırılmak

hadırla- (k) hazırlamak *(krş.)* ***azırla-, hadirlä-, hadirle-, hazırla-***

hadirlä- (t) hazırlamak *(krş.)*

azırla-, hadırla-, hadirle-, hazırla-

hadirlän- (t) hazırlanmak *(krş.)* ***adırlan-, azırlan-, hadirlen-, hazırlan-***

hadirle- (h) hazırlamak *(krş.)* ***azırla-, hadırla-, hadirlä-, hazırla-***

hadirlen- (h) hazırlanmak *(krş.)* ***adırlan-, azırlan-, hadirlän-, hazırlan-***

haqlaş- (k) hesaplaşmak, ödeşmek

ḫalaslan- (h) zayıflamak, güçsüzleşmek *(krş.)* ***hallaşlan-, ḫalaşlan-, ḫanlaşlan-***

ḫalaslat- (h)zayıflatmak, güçsüzleştirmek *(krş.)* ***ḫalaşlat-, ḫanlaşlat-***

ḫalaşlan- (t) zayıflamak, güçsüzleşmek *(krş.)* ***hallaşlan-, ḫalaslan-, ḫanlaşlan-***

ḫalaşlat- (t) zayıflatmak, güçsüzleştirmek *(krş.)* ***ḫalaslat-, ḫanlaşlat-***

halqalat- (k) halkalatmak

ḫallan- (h) bitmek, tükenmek, bitkin halde olmak

hallaşlan- (k) zayıflamak, güçsüzleşmek *(krş.)* ***ḫalaslan-, ḫalaşlan-, ḫanlaşlan-***

hallaşlan- (k) zayıflamak, güçsüzleşmek *(krş.)* ***ḫalaslan-, ḫalaşlan-, ḫanlaşlan***

ḫalsızlan- (h) güç harcamak, enerji sarf etmek

ḫalsızlat- (h) zayıflatmak, enerji sarf ettirmek

hamorlan- (k) aptallaşmak

ḫanlaşlan- (t) zayıflamak, güçsüzleşmek *(krş.)* ***ḫalaslan-, ḫalaşlan-, hallaşlan-***

ḫanlaşlat-(t)zayıflatmak, güçsüzleştirmek *(krş.)* ***ḫalaslat-, ḫalaşlat-***

ḫarapla- (h) sövmek, küfretmek, kötü söz söylemek, yermek, kötülemek

ḫarcla- (k) harcamak *(krş.)* ***harçla-, ḫarçla-***

ḫarçla- (k) harcamak *(krş.)* ***ḫarcla-, harçla-***

harçla- (k) harcamak *(krş.)* ***ḫarcla-, ḫarçla-***

harmanla- (h) harmanlamak, harman dövmek

ḫarz et- (k) göstermek

ḫarzıla- (k) arzulamak, çok istemek *(krş.)* ***arzıla-, arzula-, harzla-***

harzla- (k) arzulamak, çok istemek *(krş.)* ***arzıla-, arzula-, ḫarzıla-***

hasaplaş- (k) hesaplaşmak

ḫaseple- (h) hesaplamak, saymak, numaralamak

ḫaseplen- (h) hesaplanmak, sayılmak

ḫastalan- (h), (k), (t) hastalanmak

ḫastalat- (h), (t) hastalandırmak

haşla- (k) haşlamak *(krş.)* ***asla- (II)***

havesle- (k) heves etmek, arzulamak

haveslen- (k) heveslenmek, dadanmak

havılda- (k) havlamak *(krş.)* ***avulda-, ḫavulda-, vavulda-***

havla- (k) havlamak *(krş.)* ***ḫavla-***

ḫavla- (k) havlamak *(krş.)* ***havla-***

ḫavulda- (k) havlamak *(krş.)* ***avulda-, havılda-, vavulda-***

hayda- (k) hayvanları götürmek, sürmek; savmak *(krş.)* ***ayda-, ḫayda-***

ḫayda- (k) hayvanları götürmek, sürmek; savmak *(krş.)* ***ayda-, hayda-***

haydal- (k) haydalmak, sürülmek

hayhayla- (k) sevinçten, heyecandan bağırmak

ḫayıfla- (t) acımak, üzülmek

ḫayıfsın- (h) acımak, üzülmek, merhamet etmek *(krş.)* ***ḫayıfsun-***

ḫayıfsınıl- (h) acınmak, acınası halde olmak *(krş.)* ***ḫayıfsunul-***

ḫayıfsun- (t) acımak, üzülmek, merhamet etmek *(krş.)* ***ḫayısfın-***

ḫayıfsunul- (t) acınmak, acınası halde olmak *(krş.)* ***ḫayıfsınıl-***

ḫayırla- (k) tebrik etmek, kutlamak; selamlamak, karşılamak

ḫayırlan- (k) karşılanmak

ḫayiflä- (t) üzülmek

ḫayiflän- (t) üzgün olmak, özür dilemek

hazırla- (k) *(krş.)* ***azırla-, hadırla-, hadirlä-, hadirle-***

hazırlan- (k) hazırlanmak *(krş.)* ***adırlan-, azırlan-, hadirlän-, hadirlen-***

hazla- (k) tatmak; haz almak, zevk duymak, hazzetmek

heçlän- (t) ortadan kaldırılmak, yok edilmek; aldanmak

heçle- (k) ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek

helalleş- (k) helalleşmek *(krş.)* ***elalleş-***

helevlen- (k) alevlenmek *(krş.)* ***alevlen-***

hermetlen- (h) yükselmek

hırılda- (k) hırıldamak, horlamak *(krş.)* ḫırılda-

ḫırılda- (k) hırıldamak, horlamak *(krş.)* hırılda-

ḫırpala- (k) hırpalamak,

örselemek, yıpratmak, hor kullanmak

ḫırsızla- (k) hırsızlık yapmak, çalmak *(krş.)* ḫırsla-

ḫırsla- (k) hırsızlık yapmak, çalmak *(krş.)* ḫırsızla-

ḫısımlaş- (k) akraba olmak, hısımlaşmak, dünürleşmek

hızlan- (k) hızlanmak

ḫicetlen- (h) bilmece çözmek

hit- (k) itmek, kakmak, sürmek; kovmak, uzaklaştırmak *(krş.)* ***it-, yit-***

ḫocalan- (h), (t) zengin olmak, zenginleşmek

ḫocalat- (h), (t) zenginleştirmek

ḫongur- (k) hüngür hüngür ağlamak, hıçkırarak ağlamak *(krş.)* höngür-

hopla- (k) 1. kabul etmek, onaylamak, beğenmek 2. teşvik etmek, ısrar etmek

ḫorla- (h), (k), (t) 1. azarlamak, suçlamak 2. horlamak, küçümsemek, aşağılamak 3. ezmek, baskı yapmak

ḫorlan- (h), (t) azarlanmak, horlanmak, küçümsenmek, aşağılanmak

ḫorlas- (h) küfretmek, sövmek

hoşınlan- (k) hoşlanmak *(krş.)* ***ḫoşlan-***

ḫoşlan- (k) hoşlanmak *(krş.)* ***hoşınlan-***

höngür- (k) hüngür hüngür ağlamak, hıçkırarak ağlamak *(krş.)* ***ḫongur-***

huyalan- (h), (t) yuvalanmak

ıhıl- (h) yığılmak, düşmek, devrilmek *(krş.)* yığıl-, yıqıl-

ılısın- (h) çekilmek; uzaklaşmak

ılıstır- (h) çekmek, almak, uzaklaştırmak, yerini değiştirmek *(krş.)* ***ilıştır-, yılıstır-, yılıştır-***

ınan- (h), (k), (t) inanmak; güvenmek *(krş.)* ***inan-***

ıncı- (k) incinmek, darılmak, gücenmek

ıncın- (k) incinmek, darılmak, gücenmek; kin beslemek

ıncırt- (h) azap çektirmek, azap vermek, rahatsız etmek

ıncıt- (k) incitmek, zarar vermek; üzmek, kaygılandırmak

ınckan- (h) çekmek, acı çekmek, ıstırap çekmek; inlemek, inildemek; sızlanmak

ıntıl- (I) (h) dua etmek, yalvarmak; dilenmek

ıntıl- (II) (k) 1. sessiz olmak, susmak, ses çıkarmamak 2. konuşmak istememek

ıŋılda- (k) inlemek

ıraskel- (k) rastlamak, karşılaşmak *(krş.)* ***raskel-***

ırcanlan- (k) cilvelenmek, cilve yapmak; kendini beğendirmeye çalışmak

ırısfayla- (k) rezil rüsva etmek *(krş.)* ***irisfayla-, rusvayla-***

ırpay- (k) ürpermek, titremek

ırzay- (k) gülümsemek

ısan- (h) inanmak, kanmak, ummak; güvenmek, ümit etmek *(krş.)* ışan-, isan-, işan-

ısandır- (h) inandırmak, ikna etmek *(krş.)* ışandır-, isandır-, işandır-

ısı- (h) aşındırmak, eskitmek; harcamak, kullanmak, tüketmek

ısıl- (h) aşınmak, eskimek, yıpranmak, bozulmak, kötüleşmek *(krş.)* yışıl-

ısın- (k) ısınmak *(krş.)* ***isin-, issin-, sin- (I)***

ısır- (k) ısırmak, sokmak

ısıt- (k) ısıtmak *(krş.)* ***isit-, issit-, sit-***

ıslan- (k) ıslanmak

ıstır- (h) derlemek, biriktirmek, toplamak, yığmak *(krş.)* ıştır-, iştır-, yıstır-

ıstırıl- (h) çekilmek, uzaklaşmak, ayrılmak *(krş.)* iştırıl-, yıştırıl-

ıstırın- (h) toplanmak, toplaşmak, yığışmak *(krş.)* ıştırın-, iştırın-, yıştırın-

ıstırt- (h) toplamak, kaldırmak

ışan- (k) inanmak, kanmak, ummak; güvenmek, ümit etmek *(krş.)* ***ısan-, isan-, işan-***

ışandır- (k) söz vermek, vadetmek; inandırmak, ikna etmek *(krş.)* ***ısandır-, isandır-, işandır-***

ıştır- (t) derlemek, biriktirmek, toplamak, yığmak *(krş.)* ***ıstır-, iştır-, yıstır-***

ıştırın- (t) toplanmak, toplaşmak, yığışmak *(krş.)* ***ıstırın-, iştırın-, yıştırın-***

ıyın- (k) toplanmak

ibi- (h), (t) ıslanmak

ibit- (t) ıslatmak, nemlendirmek *(krş.)* ***yibit-***

ic- (h) içmek *(krş.)* ***iç-, yic-***

icil- (h) içilmek *(krş.)* ***içil-***

icir- (h) içirmek *(krş.)* ***içir-***

icirt- (h) içirtmek *(krş.)* ***içirt-***

iç- (k), (t) içmek *(krş.)* ***ic-, yic-***

içil- (t) içilmek

içir- (k), (t) içirmek *(krş.)* ***icir-***

içirt- (t) 1. içirtmek 2. sulamak *(krş.)* ***icirt-***

ielt- (k) ısıtmak

igin- (h) yükünmek, eğilmek; selam vermek; dua etmek *(krş.)* ***yoğun-, yugun-, yugün-, yuğun-, yügün-***

igitlät- (t) gençleştirmek

igitle- (h) 1. öğütlemek, öğüt vermek 2. sitem etmek, serzenişte bulunmak

iḫ- (t) yıkmak, yıkıp geçmek, kırıp geçmek; ezmek, silmek, süpürmek

iil- (t) eğilmek, bükülmek *(krş.)* ***iyıl-, iyil- (II)***

iir- (t)

iiskä- (t) koklamak *(krş.)* ***iyiskä-, iyiske-***

ikle- (h) yüklemek *(krş.)* ***yuklä-, yüklä-, yükle-***

iqılda- (k) hıçkırmak

il- (h) asmak, takmak, sermek

ila- (t) ağlamak *(krş.)* ağla-, ağle-, ağlı, -cıla-, yıla-

ilat- (t) ağlatmak

ilen- (k) beddua etmek

iles- (h) bölmek, parçalamak, ayırmak; paylaşmak *(krş.)* ***ilis-, öleş-, üläş-, üleş-, ülüş-*****ilesin-** (h) bölünmek, parçalanmak, paylaşılmak; paylaşmak, aralarında bölmek *(krş.)* ***üläşin-, üleşin-, ülüşün-***

ilestir- (h) bölüştürmek, paylaştırmak

ilış- (t) ilerlemek; açılmak; çekilmek, uzaklaşmak *(krş.)* yılıs-, yılış-

ilıştır- (t) yerini değiştirmek, oynatmak, çekmek *(krş.)* ***ılıstır-, yılıstır-, yılıştır-***

ili- (h) tıraş etmek *(krş.)* ***ül-, ülü-yulu-***

ilin- (I) (h) tıraş olmak *(krş.)* ***ülün-***

ilin- (II) (h), (k), (t) 1. ilişmek, takılmak, dolaşmak 2. yakalanmak, tutulmak; tuzağa düşmek

ilindir- (h), (t) yakalanmak, tuzağa düşmek

ilis- (h) bölmek, parçalamak, ayırmak; paylaşmak *(krş.)* ***iles-, öleş-, üläş-, üleş-, ülüş-***

ilisin- (h) bölünmek, parçalanmak

iliş- (k) yakalanmak

iliştir- (k) iliştirmek

ilit- (h) tıraş etmek

iltra- (t) parlamak *(krş.)* ***yaltra-, yaltıra-, yıltıra-, yıltra-***

iltrat- (t) 1. parlatmak 2. fal taşı gibi açılmak (göz) ***yaltrat-, yıltırat-, yıltrat-***

imän- (t) mahçup olmak, şaşırmak; utanmak, sıkılmak, çekinmek;

kuşkulanmak *(krş.)* ***imen-***

imändir- (t) utandırmak; şaşırtmak *(krş.)* ***imendir-***

imen- (h) mahçup olmak, şaşırmak; utanmak, sıkılmak, çekinmek; kuşkulanmak *(krş.)* ***imän-***

imendir- (h)) utandırmak; şaşırtmak *(krş.)* ***imändir-***

imin- (h) rahatsız olmak; utanmak; şaşırmak

imşal- (t) yumuşamak *(krş.)* yımsal-

imşat- (t) yumuşatmak

imşatıl- (t) yumuşatılmak

inamlan- (h), (t) inanmak, güvenmek

inamlat- (h), (t) inandırmak

inan- (h), (k), (t) inanmak; güvenmek *(krş.)* ***ınan-***

inandır- (k) inandırmak

inced- (k) inceltmek

incele- (k) 1. inceltmek 2. incelemek, araştırmak

incıt- (t) incitmek

inckan- (h) acı çekmek, ıstırap çekmek; inlemek, sızlamak

inckele- (h) incelemek, araştırmak, analiz etmek; açıklamak, tespit etmek *(krş.)* ***inçkälä-***

inckır- (h) acı çekmek, ıstırap çekmek; inlemek, sızlamak

inçḫır- (t) nefes almak, soluk almak; ah çekmek, iç çekmek, oflamak

inçıt- (t) incitmek

inçkälä- (t) incelemek, araştırmak, analiz etmek; ufalamak, parçalamak, ayırmak *(krş.)* ***inckele-***

inda- (k) çağırmak, seslenmek *(krş.)* ***indä-, inde-, ünde-***

indä- (t) 1. seslenmek, çağırmak; davet etmek 2. çağırmak, adlandırmak; demek, isim vermek *(krş.)* ***inda-, inde-, ünde-***

indäl- (t) çağrılmak, adlandırılmak *(krş.)* ***indel-***

indän- (t) çağrılmak, isimlendirilmek

inde- (h), (k), (t) 1. çağırmak, davet etmek 2. adlandırmak 3. fısıdamak 4. çağırmak, seslenmek *(krş.)* ***inda-, indä-, ünde-***

indel- (h), (t) çağrılmak, adlandırılmak; ses vermek, tınlamak, çınlamak *(krş.)* ***indäl-***

indet- (h) 1. çağırtmak 2. bağlamak; kararlaştırmak, kestirmek, tayin etmek

indir- (k) indirmek

inlä- (k) inlemek *(krş.)* ***inle-, iŋle-***

inle- (k) inlemek *(krş.)* ***inlä-, iŋle-***

iŋle- (k) inlemek *(krş.)* ***inlä-, inle-***

ir- (h) esmek *(krş.)* ***ür-, yir-***

iraḫlan- (t) uzaklaşmak

iren- (h), (k) iğrenmek, tiksinmek

irendele- (k) rendelemek *(krş.)* ***rendele-***

iri- (I) (h), (k), (t) erimek *(krş.)* ***eri-***

iri- (II) (h) yürümek, hareket etmek *(krş.)* ***ürü-, yiri-, yürü-***

iril- (h) esmek

irisfayla- (k) rezil rüsva etmek *(krş.)* ***ırısfayla-, rusvayla-***

irit- (h), (k), (t) eritmek *(krş.)* ***erit-, yerit-***

irla- (t) şarkı söylemek *(krş.)* yırla-

irsayt- (h) dişlerini göstermek, dişlerini göstererek gülmek, sırıtmak *(krş.)* ***irşayt-***

irşayt- (t) dişlerini göstermek, dişlerini göstererek gülmek, sırıtmak *(krş.)* ***irsayt-***

irt- (t) yırtmak, parçalamak *(krş.)* yırt-

irtıl- (t) yırtılmak

isan- (h) inanmak, kanmak, ummak; güvenmek, ümit etmek *(krş.)* ***ısan-, ışan-, işan-***

isandır- (h) inandırmak, ikna etmek *(krş.)* ***ısandır-, ışandır-, işandır-***

isandırt- (h) inandırtmak

isi- (h) donmak, üşümek, buz tutmak; soğuk almak, üşümek, üşütmek

isin- (k) ısınmak *(krş.)* ısın-, issin-, sin- (I)

isirt- (k) sarhoş etmek, içki içirtmek *(krş.)* ***esirt-***

isit- (k), (t) ısıtmak *(krş.)* ***ısıt-, issit-, sit-***

iskirt- (h) kovmak; sürüklemek

isle- (h) çalışmak; yapmak; işlemek *(krş.)* işlä-, işle-

islegen (h) yapılmış, yapılan, imal edilmiş

islen- (h) çalışmak, yapmak; yapılmak

islet- (h) yaptırmak

issin- (h), (t) ısınmak *(krş.)* ***ısın-, isin-, sin- (I)***

issit- (h), (t) ısıtmak *(krş.)* ısıt-, isit-, sit-

ista- (k) istemek *(krş.)* ***iste- (II)***

iste- (I) (h) üstüne koymak, doldurmak; arttırmak, ilave etmek, eklemek, katmak *(krş.)* ***üstä-, üste-***

iste- (II) (k) istemek *(krş.)* ***ista-***

istet- (k) istetmek

işan- (k), (t) inanmak, kanmak, ummak; güvenmek, ümit etmek *(krş.)* ***ısan-, ışan-, isan-***

işandır- (k), (t) inandırmak, ikna etmek *(krş.)* ***ısandır-, ışandır-, isandır-***

işandırıl- (t) inandırılmak

işlä- (t) çalışmak; gayret etmek, çabalamak; yapmak *(krş.)* ***isle-, işle-***

işlän- (t) yapılmak, işlenmek; yerine gelmek, gerçekleşmek

işlät- (k), (t) 1. çalıştırmak; işletmek (k); yaptırmak (k), (t) *(krş.)* işlet-

işle- (k), (t) . çalışmak; yapmak; davranmak, hareket etmek 2. sızmak, geçmek *(krş.)* ***isle-, işlä-***

işlet- (k) piyasaya sürmek, tedavüle çıkarmak *(krş.)* işlät-

ıştır- (t) 1. derlemek, biriktirmek, toplamak, yığmak; biriktirmek, toplamak 2. seçmek *(krş.)* ***ıstır-, ıştır-, yıstır-***

ıştırıl- (k), (t) toplanmak, yığılmak *(krş.)* ***ıstırıl-, yıştırıl-***

ıştırın- (t) toplanmak, toplaşmak, yığışmak *(krş.)* ***ıstırın-, ıştırın-, yıştırın-***

it- (k) itmek, kakmak, sürmek; kovmak, uzaklaştırmak *(krş.)* ***hit-, yit-***

itilä- (t) bilemek, keskinlemek *(krş.)* ***itile-***

itilän- (t) bilenmek *(krş.)* ***itilen-***

itile- (h) 1. bilemek, keskinlemek 2. ütülemek *(krş.)* ***itilä-***

itilek (h) keskinlik, sivrilik ***itilik, itiläk***

itilen- (h) bilenmek *(krş.)* ***itilän-***

itläş- (t) itleşmek, köpek gibi davranmak

itle- (h) bilemek

itme- (h) kurutmak, kurulamak

ivlen- (h) 1. ev bark sahibi olmak 2. görünmek, ortaya çıkmak, meydana çıkmak

ivren- (h) öğrenmek *(krş.)* ***ören-, ügren, ürän-, üvrän-, yivren-***

ivret- (h) öğretmek *(krş.)* ***öret-, üret-, üvrät-, yuvrät-***

iy- (h), (k), (t) 1. göndermek, yollamak 2. kovmak, defetmek, yollamak

iydir- (h), (t) göndermek, yollamak; eğdirmek

iyelen- (I) (k) 1. sahiplenmek, almak 2. hüküm sürmek, yönetmek

iyelen- (II) (k) yuva yapmak

iyıl- (h) eğilmek, bükülmek; çömelmek, büzülmek *(krş.)* ***iil-,***

iyil- (II)

iyil- (I) (h), (t) 1. gönderilmek, yollanmak; salıverilmek; sürülmek (h), (t) 2. güvenmek (h) 3. istemek, elde etmeye çalışmak, peşinden koşmak; hızlı gitmek (h)

iyil- (II) (k), (t) eğilmek, bükülmek; ayrılmak, sapmak, kaçınmak *(krş.)* ***iil-, iyıl-***

iyildir- (t) eğdirmek

iyin- (h) gitmek, çıkmak, yollanmak

iyir- (h) eğirmek, bükmek *(krş.)* ***iir-***

iyiskä- (t) koklamak *(krş.)* ***iiskä-, iyiske-***

iyiske- (h) koklamak *(krş.)* ***iiskä-, iyiskä-***

iyt- (k) itmek, kakmak

iz- (h) parçalamak, koparmak, kesmek

izaŋla- (t) kilitlemek, kapatmak

izde- (h) aramak, izlemek, takip etmek, gözetlemek *(krş.)* ***izlä-, izle-***

izdir- (h) dökmek; sulamak; yağmak

izgele- (h) parçalamak, kesmek

izil- (h) parçalanmak

izlä- (k), (t) aramak, izlemek, takip etmek, gözetlemek (k), (t); meydana çıkarmak (t); istemek, yalvarmak (t) *(krş.)* ***izde-, izlä-***

izlän- (k), (t) araştırılmak, incelenmek ***izlen-***

izle- (h), (k) aramak, izlemek, takip etmek, gözetlemek (h), (k); seçmek (h) *(krş.)* ***izde-, izlä-***

izlen- (h) araştırılmak, incelenmek *(krş.)* ***izlän-***

jelle- (t) 1. üzülmek; merhamet etmek, acımak 2. ilgilenip acımak *(krş.)* ***jeŋle, jeŋrä***

jenc et- (t) evlenmek *(krş.)* ***jenc et-, jencit-***

jencit- (t) evlenmek *(krş.)* ***jenç et-, jenc et-***

jenç et- (t) evlenmek *(krş.)* ***jenc et-, jencit-***

jeŋlä- (t) 1. üzülmek; merhamet etmek, acımak, ilgilenip acımak 2. merhamet etmek, korumak, saklamak, muhafaza etmek, esirgemek *(krş.)* ***jelle-, jeŋle-***

jeŋle- (t) üzülmek; merhamet etmek, acımak *(krş.)* ***jelle-, jeŋlä-***

kabarcıklan- (h) kabarcıklanmak, kabuk bağlamak, sertleşmek *(krş.)* ***kabarçıŋlan-***

kabarçıŋlan- (t) kabarcıklanmak, kabuk bağlamak, sertleşmek *(krş.)* ***kabarcıklan-***

kabulet- (h), (t) kabul etmek

kabun- (h), (t) 1. yapışmak, asılmak, kavramak, tutmak 2. işe girişmek, işe başlamak 3. tutuşmak, alev almak, ateş basmak

kabundur- (t) tutuşturmak, yakmak

kac- (h) kaçmak *(krş.)* ***kaç-, qaç-***

kacır- (h) 1. kaçırmak; kovma, savmak 2. kaçırmak, elden çıkarmak, gözden kaçırmak *(krş.)* ***kaçır-, qaçır-, qasır-***

kactır- (h) kaçırmak, kaçırtmak

kaç- (t) 1. kaçmak 2. hızlı koşmak 3. kaçınmak, kurtulmak, sakınmak *(krş.)* ***kac-, qaç-***

kaçḫala- (t) koşmak, kaçışmak, koşuşmak *(krş.)* ***kaçkala-***

kaçır- (t) 1. kaçırmak; kovma, savmak 2. kaçırmak, elden çıkarmak, gözden kaçırmak *(krş.)* ***kacır-, qaçır-, qasır-***

kaçkala- (t) koşmak, kaçışmak, koşuşmak *(krş.)* ***kaçḫala-***

kada- (I) (h), (t) çakmak, kakmak; sokmak, batırmak; itmek, sürmek, sokmak

kada- (II) (h), (t) emretmek, buyurmak

kadal- (h), (t) geçmek, ilişmek

kadavla- (h) gözünü dikmek; yerleştirmek, koymak

kafif al- (k) boşalmak, dökmek (yağmur)

kağıl- (t) harmanlanmak, karışmak

kağıştır- (t) kışkırtmak, dövüştürmek

kağıştırıl- (t) kışkırtılmak, dövüştürülmek

kaḫ- (t) 1. kakmak, vurmak; el çırpmak, alkışlamak; tak tak atmak, vurmak (kalp) 2. harman dövmek *(krş.)* ***kak-, qaq-***

kahı- (t) öfkelenmek

kahıllan- (h) sinirlenmek, kızmak

kahıra- (h), (t) kötülemek, kızmak, hiddetlenmek

kahırlan- (h), (t) hiddetlenmek, öfkelenmek *(krş.)* ***kahırlen-, kahirlän-, qahırlan-***

kahırlen- (h) hiddetlenmek, öfkelenmek *(krş.)* ***kahırlan-, kahirlän-, qahırlan-***

kahirlän- (t) hiddetlenmek, öfkelenmek *(krş.)* ***kahırlan-, kahırlen-, qahırlan-***

kaḫra- (h), (t) kötülemek, kızmak, hiddetlenmek

kaḫsı- (h) kötü kokmak

kak- (h) 1. el çırpmak, şaklamak 2. harman dövmek *(krş.)* ***kaḫ-, qaq-***

kal- (h), (t) 1. kalmak; beklemek 2.

sona ermek, bitmek, durmak

kaldır- (h), (t) 1. kaldırmak, bırakmak 2. izin vermek, fırsat vermek; görevlendirmek, vazifelendirmek, bırakmak 3. ayırmak, bir kenara koymak, alıkoymak

kaldırıl- (h), (t) kaldırılmak, bırakılmak

kalḫ- (t) ulaşmak, varmak; yetişmek, erişmek *(krş.)* ***kalk-***

kalhı- (h) sallanmak, ırgalanmak

kalınla- (h), (t) çeyiz vermek

kalınlat- (t) kalınlaştırmak, sıkılaştırmak

kalk- (h) ulaşmak, varmak; yetişmek, erişmek *(krş.)* ***kalḫ-***

kalkanla- (h), (t) korumak; kalkan olmak, perdelemek, siper etmek; savunmak, müdafaa etmek

kalkanlan- (h), (t) kendini korumak, savunmak

kaltra- (h), (t) 1. titremek, ürpermek 2. endişelenmek; dalgalanmak, çalkalanmak *(krş.)* qıltır-

kaltrat- (h), (t) 1. titretmek, ürpertmek, sarsmak; sıçratmak, hoplatmak 2. korkutmak

kamas- (h) 1.bir şeye üzülmek 2. kamaşmak; körletmek, uyuşturmak *(krş.)* ***kamaş-***

kamaş- (t) kamaşmak; körletmek, uyuşturmak *(krş.)* ***kamas-***

kamazla- (h) iftira etmek *(krş.)* ***kammazla-***

kammazla- (h), (t) 1. yalan söylemek, iftira etmek 2. ihbar etmek, bildirmek *(krş.)* ***kamazla-***

kan- (I) (t) tatmin olmak, yetinmek

kan- (II) (h) başkasının kötü halinden zevk almak; kanına ekmek doğramak

kankay- (h) 1. katılaşmak, sertleşmek 2. dayanıklı olmak, sarsılmamak

kankayt- (h) katılaştırmak, sertleştirmek; dayanıklı yapmak, sarsılmaz yapmak

kanlat- (h), (t) kanlamak, kana bulamak

kapa- (k) kapamak, örtmek

kapal- (h) kıvrılmak, büzülmek *(krş.)* ***qapan-***

kaparal- (h) kaybolmak, yok olmak, ortadan kalkmak

kapḫala- (t) yakalamak, avlamak ***kapkala-***

kapkala- (h) yakalamak, avlamak *(krş.)* ***kapḫala-***

kapla- (h), (t) 1. kaplamak, örtmek;

saklamak 2. çevrelemek, kaplamak ***qapla-*** **kaplan-** (h), (t) kaplanmak, örtülmek, örtünmek *(krş.)* ***qaplan-***

kara- (h), (t) bakmak, gözlemek *(krş.)* ***qara-***

karaḫla- (t) çalmak, soymak, yağmalamak; öldürmek *(krş.)* ***karakla-, qaraḫla-, qaraqla-***

karaḫlan- (t) yağmalanmak; öldürülmek

karakla- (h) çalmak, soymak, yağmalamak; öldürmek *(krş.)* ***karaḫla-, qaraḫla-, qaraqla-***

karaklan- (h) öldürülmek

karal- (h) kararmak

karanğılan- (t) kararmak, karanlıklaşmak

karaŋğılat- (t) karartmak, karanlıklaştırmak

karar- (h), (t) kararmak kararmak *(krş.)* ***qarar-*** **karart-** (h), (t) karartmak *(krş.)* ***qarart-***

karat et- (h), (t) cezalandırmak

karga- (t) lanet etmek, lanetlemek, beddua etmek *(krş.)* ***karğa-, qarğa-***

kargal- (h) lanetlenmek *(krş.)* ***karğal-*** **karğa-** (h), (t) 1. lanet etmek, lanetlemek, beddua etmek 2. okuyup üflemek; yalvarmak *(krş.)* ***karga-, qarğa-***

karğal- (h), (t) lanetlenmek *(krş.)* ***kargal-***

karhıslan- (h) lanetlenmek

karı- (h) yaşlanmak

karılt- (t) kısmak, boğazında kalmak

karıs- (h) 1. karışmak 2. müdahale etmek karışmak 3. şaşırmak, afallamak, bozulmak *(krş.)* ***giriş-, karış-, kiriş-, qarış-***

karıstır- (h) karıştırmak *(krş.)* ***karıştır-, qarıştır-***

karış- (t) 1. karışmak 2. müdahale etmek karışmak 3. şaşırmak, afallamak, bozulmak *(krş.)* ***giriş-, karıs-, kiriş-, qarış-***

karıştır- (t) 1. karıştırmak 2. kurcalamak, karıştırmak, araştırmak, incelemek 3. bir şeye dalmak, kendini vermek *(krş.)* ***karıstır-, qarıştır-***

karma- (h), (t) 1. dokunmak, değmek 2. tutmak, kapmak, yakalamak

karman- (h), (t) el yordamıyla yürümek

karpay- (t) eğrilmek, bükülmek, kıvrılmak

karsıla- (h) karşılamak *(krş.)* ***qarşıla-***

kartay- (h), (t) yaşlanmak,

ihtiyarlamak *(krş.)* ***qartay-***

kartayt- (h), (t) yaşlandırmak *(krş.)* ***qartayt-***

kası- (h) kaşımak; tırmalamak *(krş.)* ***kaşı-, qaşı-***

kasın- (h) kaşınmak *(krş.)* ***kaşın-, qaşın-***

kaşı- (t) kaşımak *(krş.)* ***kası-, qaşı-***

kaşın- (t) kaşınmak *(krş.)* ***kasın-, qaşın-***

kat- (h), (t) katılaşmak, yoğunlaşmak, kesifleşmek; sertleşmek *(krş.)* ***qat-***

katıḫla- (t) yoğurt yapmak

katıl- (h), (t) dokunmak, değmek; kımıldatmak; dokunmak, sataşmak; takmak, ilişmek, geçirmek *(krş.)* ***qatıl-***

katılan- (t) katılaşmak, sertleşmek

katıslan- (h) azmak, kudurmak, gözü dönmek

katla- (h), (t) 1. tekrarlamak 2. eklemek, ilave etmek, koymak; iki katına çıkarmak 3. doldurmak, yığmak, koymak

katlan- (h), (t) katlanmak; ikiye katlanmak; buruşmak, kırışmak; karışmak

kattır- (h), (t) 1. katılaştırmak, sertleştirmek 2.onaylamak *(krş.)* ***qattır-***

kausal- (h) bozulmak, fenalaşmak, kötüleşmek, yıpranmak

kavğalaş- (t) kavga etmek, dövüşmek, tartışmak, çekişmek *(krş.)* ***qavğalaş-***

kavodla- (h) saygı göstermek, hürmet etmek

kavsat- (h) azap vermek; işkence etmek; can sıkmak *(krş.)* ***kavşat-***

kavşat- (t) 1. azap vermek; işkence etmek; can sıkmak 2. bozmak, harap etmek, imha etmek, ortadan kaldırmak, yok etmek *(krş.)* ***kavsat-***

kavşur- (t) 1. bağlamak, birleştirmek 2. katlamak, kıvırmak, buruşturmak

kaycı- (h) çıkmak, yerinden oynamak

kayğılan- (t) kaygılanmak, endişelenmek

kayğır- (h), (t) endişelenmek; üzülmek, kederlenmek; özen göstermek, dikkat etmek, endişelenmek

kayğırt- (h), (t) hüzünlendirmek; endişelendirmek

kayır- (h), (t) 1. çevirmek, döndürmek 2. eğmek, bükmek 3. sapmak; caymak, vazgeçmek 4. çevirmek, dönüştürmek *(krş.)*

qayır-

kayırıl- (h), (t) 1. çevrilmek; vazgeçirilmek 2. hareket etmek, kımıldamak, yolda ilerlemek *(krş.)* ***kayrıl-***

kayna- (h), (t) 1. kaynamak, ısınmak 2. heyecanlanmak; dengesizleşmek 3. gürültü yapmak; toplanmak, üşüşmek *(krş.)* ***qayna-***

kaynarlan- (h), (t) 1. ısınmak 2. tutuşmak, parlamak, alev almak

kaynat- (h), (t) 1. hazırlamak, yapmak; kaynatmak 2. kızdırmak, ısıtmak

kayrıl- (h), (t) dönmek, avdet etmek; çevrilmek *(krş.)* ***kayırıl-***

kayt- (h), (t) 1. dönmek, avdet etmek; çevrilmek 2. bırakmak, bitirmek, durdurmak 3. yeniden yapmak

kaytar- (h), (t) 1. çevirmek, döndürmek 2. geri vermek, iade etmek; geri göndermek, geri yollamak 3. tekrarlamak *(krş.)* ***kaytır-, kayttır-***

kaytarıl- (t) geri verilmek, iade edilmek, dödürülmek, çevrilmek

kaytır- (t) 1. çevirmek, döndürmek 2. geri vermek, iade etmek; geri göndermek, geri yollamak *(krş.)* ***kaytar-, kayttır-***

kayttır- (h), (t) 1. çevirmek, döndürmek 2. geri vermek, iade etmek; geri göndermek, geri yollamak *(krş.)* ***kaytar-, kaytır-***

kayttırıl- (t) çevrilmek, döndürülmek

kayyamet- (h), (t) sağlamlaştırmak

kaz- (h), (t) kazmak *(krş.)* ***qaz-***

kazan- (h) zenginleşmek; kazanmak *(krş.)* ***qazan-***

kazıl- (h), (t) 1. kazılmak 2. gömülmek

kazın- (h), (t) 1. zarar vermek, incitmek, zayıflatmak 2. zorla girmek, basmak, tecavüz etmek

kebevlen- (h) çoğalmak, artmak

kebiklen- (h) köpürmek, köpüklenmek, kabarmak, şişmek *(krş.)* köber-, köbir-, köbüklen-

kec- (h) geçmek *(krş.)* ***geç-, keç-***

kecik- (h) gecikmek, geç kalmak; ağır davranmak, acele etmemek *(krş.)* ***keçik-***

keciktir- (h) geciktirmek *(krş.)* ***keçiktir-***

kecin- (h) yapmak, olmak, davranmak *(krş.)* ***geçin (I), keçin- (I)***

kecindir- (h) yöneltmek, yönlendirmek, yönetmek

kecir- (h) 1. yeniden yazmak, kopya etmek, temize çekmek 2. tercüme etmek *(krş.)* ***geçir-, keçir-, köçir-, köçür-***

keciril- (h) 1. yeniden yazılmak, kopya edilmek, temize çekilmek 2. tercüme edilmek

kecken- (h) gitmek, çıkmak, yollanmak; göçmek, taşınmak

keckir- (h) aksırmak, hapşırmak

keclen- (h) gecikmek, geç kalmak

keç- (k) geçmek *(krş.)* ***geç-, kec-***

keçik- (k), (t) gecikmek, geç kalmak; ağır davranmak, acele etmemek *(krş.)* ***kecik-*****keçiktir-** (t) geciktirmek *(krş.)* ***keciktir-***

keçin- (I) (k) 1. geçinmek, yaşam sürmek, ömür sürmek (k), (t) 2. yapmak, olmak, davranmak (t) 3. anlaşmak, geçinmek (k) *(krş.)* ***geçin (I), kecin-***

keçin- (II) (k) vefat etmek, ölmek *(krş.)* ***geçin- (II)***

keçindir- (t) geçindirmek, eğlenmek

keçir- (k), (t) geçirmek (k), (t), taşımak (t) *(krş.)* ***geçir-, kecir-, köçir-, köçür-***

kedärlän- (t) gevezelik etmek, saçmalamak

kefekle- (h) tüfekle ateş etmek

keflen- (k) keyiflenmek; sarhoş olmak

kefsizlen- (k) hastalanmak, rahatsızlanmak

kekele- (k) kekelemek

kekir- (k) geğirmek

kekre- (h) kükremek, gürlemek, gürüldemek, gümdürmek *(krş.)* kökrä-, kökre-, kükre-

kekret- (h) kükretmek, gürletmek *(krş.)* kökrät-, kökret-

kel- (h), (k) gelmek *(krş.)* ***gel-***

keläş- (k), (t) 1. nişanlanmak 2. sağlamak, temin etmek

keläşin- (t) nişanlanmak; evlendirilmek *(krş.)* ***kelesin-***

keläştir- (t) nişanlandırmak *(krş.)* ***keleştir-, keliştir-***

kelesin- (h) nişanlanmak *(krş.)* ***keläşin-***

keleş- (t) nişanlanmak; evlenmek

keleştir- (t) nişanlamak *(krş.)* ***keläştir-, keliştir-***

keliş- (k) 1. uymak, uygun düşmek; anlaşmak, uyuşmak 2. yarışmak 3. nişanlanmak

keliştir- (t) nişanlandırmak *(krş.)* ***keläştir-, keleştir-***

keltir- (h), (t) getirmek, taşımak

keltir- (t) getirmek

keltiril- (h), (t) getirilmek

keltirt- (h) getirtmek

kem- (h) gömmek *(krş.)* göm-, köm-

kemil- (h) gömülmek *(krş.)* ***gömül-, kömil-, kömül-***

kemir- (k), (t) kemirmek

kemirlen- (h) kömürleşmek

kemis- (h) bırakmak, atmak; terk etmek; kesilmek, sona ermek, birmek *(krş.)* ***kemiş-***

kemisil- (h) bırakılmak, terk edilmek *(krş.)* ***kemişil-***

kemiş- (k), (t) 1. kaybetmek, yitirmek (t) 2. bırakmak, atmak, fırlatmak; terk etmek (k), (t) 3. öğüt vermek, tavsiye etmek, önermek; görevlendirmek, emanet etmek (k) 4. küçültmek, azaltmak (k) 5. incitmek, gücendirmek (k) *(krş.)* ***kemis-*****kemişil-** (k), (t) 1. kaybedilmek, yitirilmek (t) 2. atılmak; bırakılmak, terk edilmek (k), (t) *(krş.)* ***kemisil-***

kenär- (t) genişlemek, büyümek *(krş.)* ***kener-, keŋer-***

kenärt- (t) genişletmek, büyütmek *(krş.)* ***kenert-, keŋert-***

kenäşlä- (t) öğüt vermek, akıl vermek

kenaşlän- (k) danışmak, akıl danışmak *(krş.)* ***keneslen-, kenäşlän-, keneşlen-, keŋeşlen-***

kender- (h) göndermek, yollamak; götürmek; yönetmek, idare etmek *(krş.)* köndär-, könder-

kenäşlän- (t) danışmak, akıl danışmak *(krş.)* ***keneslen-, kenaşlän-, keneşlen-, keŋeşlen-***

kenderil- (h) yönetilmek; yönlendirilmek

kenen- (h) uzaklaşmak; çekilmek

kener- (h) genişlemek, büyümek *(krş.)* ***kenär-, keŋer-***

kenert- (h), (t) genişletmek, büyütmek *(krş.)* ***kenärt-, keŋert-***

keneslen- (h) danışmak, akıl danışmak *(krş.)* ***kenaşlän-, kenäşlän-, keneşlen-, keŋeşlen-***

kenestir- (h) nasihat etmek, öğüt vermek

keneşle- (t) tavsiye etmek, öğüt vermek

keneşlen- (t) danışmak, akıl danışmak *(krş.)* ***keneslen-, kenaşlän-, kenäşlän-, keŋeşlen-***

kenläş- (t) genişlemek

kenlät- (t) genişletmek

keŋer- (k) genişlemek, büyümek *(krş.)* ***kenär-, kener-***

keŋert- (k) genişletmek, büyütmek *(krş.)* ***kenärt-, kenert-***

keŋeş- (k) danışmak, akıl danışmak

keŋeşlen- (k) danışmak, akıl danışmak *(krş.)* ***kenaşlän-, kenäşlän-, keneslen-, keneşlen-***

keŋleş- (k) genişlemek; genleşmek

ker- (h) görmek *(krş.)* gör-, kör-

keräk- (t) gerekmek

keräkla- (t) 1. gerekmek, gerektirmek; gereksinim duymak 2. yararlanmak, faydalanmak, kullanmak *(krş.)* ***keräklä-, kerekle-***

keräklä- (t) 1. gerekmek, gerektirmek; gereksinim duymak 2. yararlanmak, faydalanmak, kullanmak *(krş.)* ***keräkla-, kerekle-***

kerek- (t) gerekmek

kerekle- (h) 1. gerekmek, gerektirmek; gereksinim duymak 2. yararlanmak, faydalanmak, kullanmak *(krş.)* ***keräkla-, keräklä-***

kereksin- (k) gereksinmek, gerekli olmak

kerel- (h) sevmek, sempati duymak

kergiz- (h) *(krş.)* körgiz-, körgüz-

kergizil- (h) görünmek, meydana çıkmak

kerib et- (k) 1. dönmek; geri vermek, iade etmek 2. geri çevirmek, reddetmek

kerimle- (h) bakmak, izlemek *(krş.)* körümle-

kerin- (h) görünmek, belirmek, ortaya çıkmak *(krş.)* görin-, görün-, körin-, körün-

keris- (h) 1. selamlamak, selam vermek 2. görüşmek, buluşmak *(krş.)* görüş-, köriş-, körüş-

kerkey- (h) güzelleşmek; süslenmek, bezenmek *(krş.)* körkäy-, körkey-

kerkeyt- (h) güzelleştirmek; süslemek, bezemek *(krş.)* körkäyt-, körkeyt-

kes- (h), (k), (t) kesmek *(krş.)* ***ges-***

kesäklä- (t) parçalamak, bölmek *(krş.)* ***kesekle-***

kesäklän- (t) parçalanmak, bölünmek

kesekle- (k) parçalamak, bölmek *(krş.)* ***kesäklä-***

kesil- (h), (k), (t) 1. kesilmek (h), (k), (t) 2. bitmek, dinmek, durmak, kesilmek (h), (k), (t) 3. çözülüp kurtulmak (h) 4. kesilmek (süt) *(krş.)* ***gesil-***

kesis- (h) kesişmek, birbirini kesmek

keskele- (t) kesmek, parçalamak *(krş.)* ***keskle-***

keskle- (h) kesmek, parçalamak *(krş.)* ***keskele-***

kestir- (k) kestirmek, katletmek; bitirmek, sona erdirmek *(krş.)* ***gestir-***

ket- (h), (k), (t) gitmek; uzaklaşmak *(krş.)* ***git-***

ketar- (k) götürmek, uzaklaştırmak, gidermek

ketär- (t) gidermek, uzaklaştırmak; almak, elinden almak *(krş.)* ***keter-***

ketäril- (t) uzaklaştırılmak

keter- (h), (k) . gidermek, uzaklaştırmak; kaldırmak, ortadan kaldırmak (h), (k) 2. götürmek (h) 3. reddetmek; vazgeçirmek (h) *(krş.)* ***ketär-***

keteril- (h) giderilmek, uzaklaştırılmak; kaldırılmak

ketir- (I) (h) kaldırmak, yükseltmek *(krş.)* göter-, kötar-, köter-, kötür-

ketir- (II) (h), (k) getirmek, taşımak *(krş.)* ***getir-***

ketiril- (h) kaldırılmak, yükseltilmek

ketirin- (h) kalkmak, yükselmek

ketirt- (k) 1. getirtmek 2. istemek, talep etmek 3. uğurlamak, geçirmek; kovmak, savmak *(krş.)* ***getirt-***

ketkälä- (t) gitmek

ketür- (t) getirmek

kevillen- (h) hayranlıkla seyretmek, hayran hayran bakmak

kevşet- (k) gevşetmek

kez- (h), (k), (t) 1. gezmek, dolaşmak (h), (k), (t) 2. inmek, alçalmak, eğilmek (k) *(krş.)* ***gez-***

kezdir- (t) gezdirmek

kezik- (h) göz değmek, göze gelmek *(krş.)* közük-

kezle- (h) gözlemek, gözetlemek; gözlemlemek *(krş.)* gözle-, közlä-, közle-

kıckır- (h) bağırmak, haykırmak, feryat etmek *(krş.)* kıçḫır-, qıçqır-

kıçḫır- (t) bağırmak, haykırmak, feryat etmek *(krş.)* kıckır-, qıçqır-

kıçḫırış- (t) atışmak, dil kavgası yapmak

kıçḫırıştır- (t) atıştırmak, dil kavgası yaptırmak

kıçḫırt- (t) bağırtmak

kıl- (h), (t) yapmak; meydana getirmek *(krş.)* qıl-

kılayla- (h) yerine getirmek, icra etmek, uygulamak

kılın- (h), (t) kılınmak, yapılmak; olmak, meydana gelmek *(krş.)* qılın- (I)

kımılda- (h), (t) kımıldamak; yerlere kapanmak, diz çökmek

(krş.) qımılda-

kınğıray- (h), (t) eğilmek, bükülmek *(krş.)* kınḫıray-, kıŋğıray-, qınğıray-

kınğırayt- (h), (t) eğmek, bükmek *(krş.)* kınḫırayt-, kıŋğırayt-

kınḫıray- (h), (t) eğilmek, bükülmek *(krş.)* kınğıray-, kıŋğıray-, qınğıray-

kınḫırayt- (h), (t) eğmek, bükmek *(krş.)* kınğırayt-, kıŋğırayt-

kınḫırla- (h), (t) yanılmak, yoldan çıkmak

kınhırt- (h) eğmek, bükmek; bozmak, değiştirmek

kıŋğıray- (t) eğilmek, bükülmek *(krş.)* kınğıray-, kınḫıray-, qınğıray-

kıŋğırayt- (t) eğmek, bükmek; değiştirmek, bozmak *(krş.)* kınğırayt-, kınḫırayt-

kıptı- (h) kesmek

kır- (h), (t) 1. kazımak, sıyırmak, soymak 2. kırmak, parçalamak 3. bozmak, yıkmak, yok etmek *(krş.)* qır-, tır-

kırḫ- (t) kırkmak, tıraş etmek, kesmek *(krş.)* kırk-, qırq-

kırıl- (h), (t) öldürülmek, yok edilmek *(krş.)* qırıl-

kırk- (h) kırkmak, tıraş etmek, kesmek *(krş.)* kırḫ-, qırq-

kırpılan- (h) direnmek, karşı durmak

kıs- (h), (t) sıkmak, kısmak, sıkıştırmak; ezmek; basmak, sokmak, kakmak *(krş.)* qıs-

kısḫar- (t) kısalmak *(krş.)* ***kıskar-, qısqar-***

kısḫart- (t) kısaltmak *(krş.)* kıskart-, qısqart-

kısıl- (t) kısılmak, tıkılmak, tıkışmak; sıkılmak; eziyet görmek, baskı görmek

kısın- (h), (t) yığılmak, toplanmak; sıkışmak; sokulmak, katılmak, karışmak

kıskar- (h) kısalmak *(krş.)* ***kısḫar-, qısqar-***

kıskart- (h) kısaltmak *(krş.)* ***kısḫart-, qısqart-***

kısla- (h) kışlamak, kışı geçirmek *(krş.)* kışla-, qışla-

kısta- (h), (t) 1. ezmek, eziyet etmek, zulmetmek 2. sıkmak, sıkıştırmak, basmak *(krş.)* qısta-

kıstal- (t) ezilmek, baskı görmek *(krş.)* qıstal-

kıstır- (h), (t) basmak, bastırmak, ezmek

kışla- (t) kışlamak, kışı geçirmek *(krş.)* kısla-, qışla-

kıy- (h), (t) 1. dokunmak, değmek,

tema etmek 2. eğmek, bükmek, katlamak 3. ayrılmak, sapmak 4. kıymak, öldürmek, vurmak, mahvetmek 5. cesaret etmek, yeltenmek *(krş.)* qıy-

kıyasla- (t) kıyaslamak *(krş.)* ***kiyasla-***

kıyna- (h), (t) azap vermek, acı çektirmek, zulmetmek *(krş.)* qıyna-

kıynal- (h), (t) acı çekmek, eziyet görmek; ıstırap çekmek; yorulmak *(krş.)* qıynal-

kız- (h), (t) yanmak, tutuşmak; kızarmak; kızmak, öfkelenmek *(krş.)* qız-

kızar- (h), (t) kızarmak *(krş.)* qızar-

kızaray- (t) kızarmak

kızart- (h), (t) kızartmak *(krş.)* qızart-

kızdır- (h), (t) 1. kızdırmak, ısıtmak; kızartmak 2. kızdırmak, sinirlendirmek *(krş.)* qızdır-

kızdırt- (h), (t) kızdırtmak, ısıtmak

kızı- (t) kızmak

kızıllan- (h), (t) kızarmak

kızıray- (t) kızarmak

kızıs- (h) 1. eş istemek (hayvanlar hakkında) 2. kaynamak, coşmak *(krş.)* kızış-

kızış- (t) galeyana gelmek, heyecanlanmak; kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek, kaynamak, coşmak *(krş.)* kızıs-

kızıt- (t) ısıtmak, kızdırmak

kibeyt- (k) berkitmek, sağlamlaştırmak, güçlendirmek, pekiştirmek *(krş.)* ***kipeyt-***

kibirlen- (k) kibirlenmek

kicey- (h) güçlenmek, kuvvetlenmek *(krş.)* güçey-, küçay-, küçäy-, küçey-

kiceyt- (h) güçlendirmek *(krş.)* küçäyt-, küçeyt-

kici- (h) kaşımak, kaşınmak *(krş.)* ***kiçi-***

kicir- (h) erken doğum yapmak

kicker- (h) küçülmek, azalmak *(krş.)* ***kiçkär-***

kickert- (h) küçülmek, azalmak *(krş.)* ***kiçkärt-, kickirt-***

kickirt- (h) küçülmek, azalmak *(krş.)* ***kiçkärt-, kickert-***

kiçi- (t) kaşımak, kaşınmak *(krş.)* ***kici-***

kiçin- (k) kaşımak, kaşınmak

kiçkär- (t) küçülmek, azalmak *(krş.)* ***kicker-***

kiçkärt- (t) küçültmek, azaltmak *(krş.)* ***kickert-, kickirt-***

kiẖen- (h) bitmek, sona ermek

kiẖenle- (h) bitirmek, sona erdirmek

kiẖenlen- (h) bitmek, sona ermek; bitirilmek, sona erdirilmek

kiẖet- (h) bitirmek, sona erdirmek

kiki- (h) kokmak *(krş.)* kükä-, kükü-

kil- (h) gülmek *(krş.)* ***gül-, kül-***

kilä- (k) dilemek, istemek *(krş.)* ***kile-, klä-, kle-***

kildir- (h) güldürmek *(krş.)* küldür-

kile- (h), (k) 1. dilemek, istemek (h), (k) 2. istemek, rica etmek (h), (k) 3. teveccüh göstermek (k) *(krş.)* ***kilä-, klä-, kle-***

kilen- (h), (k) istemek (k); dilenmek (h), (k) *(krş.)* ***dilen-, klän-, klen-***

kilim sir- (h) alay etmek, eğlenmek

kilitle- (k) kilitlemek

kilitlen- (k) kilitlenmek

kilsislen- (h) dilsiz olmak; dili tutulmak *(krş.)* ***tilsizlen-***

kiltele- (h) demet yapmak

kindir- (t) giydirmek

kinil- (h) kıskanmak, imrenmek, gıpta etmek, hasetlenmek *(krş.)* könülä-, külle-, künle-, künülä-, künüle-, künüvle-

kinilet- (h) kıskandırmak

kipeyt- (k) berkitmek, sağlamlaştırmak, güçlendirmek, pekiştirmek *(krş.)* ***kibeyt-*** **kiplä-** (t) güçlendirmek, sağlamlaştırmak *(krş.)* ***kiple-***

kiplän- (k) güçlenmek, sağlamlaşmak *(krş.)* ***kiplen-***

kiplät- (t) güçlendirmek, sağlamlaştırmak *(krş.)* ***kiplet-***

kiple- (h), (k), (t) *(krş.)* ***kiplä-***

kiplen- (h), (k), (t) *(krş.)* ***kipläm-***

kiplet- (h) *(krş.)* ***kiplät-***

kir- (h), (k), (t) girmek *(krş.)* ***gir-***

kirala- (k) kiralamak

kirasla- (h) savaşmak

kirecle- (h) kireçlemek, kireçle sıvamak

kirgiz- (k) girdirmek, sokmak, yerleştirmek

kiril- (h) dirilmek, canlanmak; yaşamak *(krş.)* ***diril-, tiril-, tiyiril-***

kiriş- (k), (t) 1. karışmak 2. müdahale etmek karışmak 3. şaşırmak, afallamak, bozulmak *(krş.)* ***giriş-, karıs-, karış-, qarış-***

kirlän- (t) kirlenmek *(krş.)* ***kirlen-***

kirlen- (h) *(krş.)* ***kirlän-***

kirlet- (h), (k) kirletmek

kirp- (k) kırpmak, göz kırpmak

kirpicle- (h) *(krş.)* ***kirpiçlä-***

kirpiçlä- (t) tuğla yapmak *(krş.)* ***kirpicle-***

kis- (h) düşmek, yıkılmak *(krş.)* çüş-, düş-, tis-, tüş-

kisen- (h) kederlenmek, üzülmek; canı sıkılmak; özlemek, hasret çekmek *(krş.)* küsän-, küsen-

kisir- (h) düşürmek *(krş.)* çüşür-, dişir-, düşür-, tisir-, tüşür-

kisker- (h) düş görmek *(krş.)* ***tisker-***

kisle- (h) dişlemek, ısırmak *(krş.)* ***çişle-, tisle-, tişlä-, tişle-***

kislen- (h) düşlenmek, düş görmek *(krş.)* tüşlän-, tüşlen-

kisne- (h) kişnemek *(krş.)* ***kişine-, kişnä-, kişne-, tisne-***

kistun- (h), (t) inlemek, sızlanmak, ah çekmek *(krş.)* köstun-, küstün-, tistun-

kişine- (t) *(krş.)* ***kisne-, kişnä-, kişne-, tisne-***

kişnä- (t) *(krş.)* ***kisne-, kişine-, kişne-, tisne-***

kişnät- (t) kişnetmek

kişne- (k) *(krş.)* ***kisne-, kişine-, kişnä-, tisne-***

kit- (h) gütmek, otlatmak, gözetmek, korumak *(krş.)* küt-, kütü-

kitabla- (h) ciltlemek, kitap dikmek

kitil- (h) güdülmek *(krş.)* kütül-

kittir- (h) otlatmak

kiv- (h) yanmak, tutuşmak *(krş.)* küv-, tiv-

kivdir- (h) yakmak *(krş.)* küvdür-, küydir-, küydür-

kivdiril- (h) yakılmak *(krş.)* küvdürül-

kivikle- (h) yakmak

kiviklen- (h) yanmak

kiviklet- (h) yakmak, pişirmek, kızartmak

kivillen- (h) karar vermek, cesaret etmek *(krş.)* küvüllän-

kivir- (h) sokmak, koymak, girdirmek; yerleştirmek; içermek; vermek, sebep olmak *(krş.)* ***kiyir-***

kivirden- (h) mırıldanmak; yakınmak, şikayet etmek, sızlanmak *(krş.)* küvürdän-

kivirdet- (h) itmek, sevk etmek, teşvik etmek

kivşir- (h) değiştirmek *(krş.)* ***tivsir-***

kivşiril- (h) değişmek; değiştirmek, değiştirilmek *(krş.)* ***tivsiril-***

kiy- (h), (k), (t) giymek *(krş.)*

giy-

kiyasla- (h) kıyaslamak *(krş.)* ***kıyasla-***

kiydir- (h), (k), (t) giydirmek *(krş.)* ***giydir-***

kiydiril- (k), (t) giydirilmek

kiydirt- (t) giydirtmek

kiyil- (k) giyilmek

kiyin- (h), (k), (t) giyinmek *(krş.)* ***giyin-***

kiyindir- (h), (k), (t) giyindirmek *(krş.)* ***giyikdir-, giyindir-***

kiyindirt- (h) giydirmek

kiyir- (h), (t) *(krş.)* ***kivir-***

kizle- (k) gizlemek *(krş.)* ***gizle-***

kizlen- (k) gizlenmek *(krş.)* ***gizlen-***

klä- (t) dilemek, istemek *(krş.)* ***kilä-, kile-, kle-***

kläп- (t) dilen- *(krş.)* ***dilen-, kilen-, klen-***

kle- (h) dilemek, istemek *(krş.)* ***kilä-, kile-, klä-***

klen- (h) dilen- *(krş.)* ***dilen-, kilen-, kläп-***

kobart- (t) kaldırmak, çıkarmak; çekip almak

kobulaş- (t) korkmak; endişelenmek

kobulus- (h) karışmak

kobuluştur- (t) karışıklık çıkarmak

kobuzlä- (h), (t) kopuz çalmak

koçkur- (t) aksırmak

kol- (h), (t) istemek, dilemek *(krş.)* ***qol-***

kolayla- (h), (t) hafifletmek, kolaylaştırmak, basitleştirmek, sadeleştirmek

kolaylat- (t) sadeleştirmek, uygun hale getirmek

kolhoslat- (h) sağır etmek

koltukla- (h) okşamak

kolun- (h), (t) dilemek, istemek; ısrar etmek

kon- (h), (t) 1. durmak, kalmak, inmek 2. yerleşmek, iskan etmek, konmak, oturmak 3. gecelemek 4. yaşamak, kalmak 5. inmek, konmak *(krş.)* ***qon-***

kondar- (h), (t) inşa etmek, yapmak, kurmak *(krş.)* ***qondar-***

kondarıl- (h), (t) inşa edilmek, kurulmak, tesis edilmek; idare edilmek *(krş.)* ***qondarıl-***

kondur- (h), (t) 1. koymak; yerleştirmek, iskan etmek 2. gecelemek, geceyi geçirmek

konuştur- (t) derlemek, biriktirmek, toplamak; kurmak *(krş.)* ***qonuştur-***

kop- (h), (t) 1. kalkmak, çıkmak 2. dirilmek, canlanmak 3. derlemek, toplamak 4. kopmak, kesip almak 5. korkmak *(krş.)* ***qop-***

kopsal- (h), (t) 1. sallanmak, titremek 2. atlamak, fırlamak, sıçramak 3. endişelenmek; rahatsız olmak; öfkelenmek *(krş.)* ***qopsal-***

korala- (h), (t) 1. çit ile çevirmek; set yapmak; engellemek 2. savunmak, müdafaa etmek

koralan- (t) çit ile çevrilmek

korenlen- (h), (t) kökleşmek, kök salmak, köklenmek

korḫ- (t) korkmak *(krş.)* ***kork-, qorq-***

korḫut- (t) korkutmak *(krş.)* ***korkut-, qorqıt-, qorqut-***

kork- (h) korkmak *(krş.)* ***korḫ-, qorq-***

korkut- (h) korkutmak *(krş.)* ***korḫut-, qorqıt-, qorqut-***

korsa- (h) sarmak

koru- (h), (t) korumak, gözetmek; saklamak, muhafaza etmek *(krş.)* ***qorı- (I), qoru-***

korun- (t) korunmak, savunmak *(krş.)* ***qorun-***

kos- (h) 1. eklemek, birleştirmek 2. koşmak, bağlamak *(krş.)* ***koş-, qoş-***

kosul- (h) 1. birleşmek, katılmak, eklenmek, kavuşmak 2. karşılaşmak, rastlaşmak *(krş.)* ***koşul-, qoşıl-, qoşul-***

koş- (t) 1. eklemek, birleştirmek 2. koşmak, bağlamak *(krş.)* ***kos-, qoş-***

koşul- (t) 1. birleşmek, katılmak, eklenmek, kavuşmak 2. iliştirmek; ilişiği olmak 3. koşulmak, bağlanmak (hayvanlar hakkında) *(krş.)* ***kosul-, qoşıl-, qoşul-***

kotar- (h), (t) bildirmek, bilgilendirmek, haber vermek, ilân etmek *(krş.)* ***qotar-***

kotarıl- (h), (t) bildirilmek, ilân edilmek

koturlan- (h), (t) uyuz olmak, kabuklanmak

koturlat- (h), (t) uyuz yapmak; kelleştirmek

kov- (k) kovmak, kovalamak *(krş.)* ***kuv-, qov-, quv-***

kovşat- (t) kırmak, parçalamak, bozmak

kovul- (h) akmak, dökülmek; taşmak

koy- (h), (t) 1. koymak, yerleştirmek 2. sanmak, zannetmek, düşünmek 3. karar vermek, hüküm vermek; çözmek, halletmek; buyurmak, emretmek; izin vermek,

müsaade etmek 4. bırakmak, terk etmek *(krş.)* ***kuy-, qo-, qoy-, quy-***

koyul- (h), (t) koyulmak, yerleştirilmek

kozğa- (h), (t) 1. sallamak, hareket ettirmek 2. endişelendirmek, kaygılandırmak, heyecanlandırmak *(krş.)* ***qozğa-***

kozğal- (h), (t) 1. hareket etmek, sallanmak 2. devrilmek, yıkılmak, yuvarlanmak *(krş.)* ***qozğal-***

kozğalt- (t) harekete geçirmek

kozğat- (t) hareket ettirmek, hareketlendirmek

kozla- (h), (t) doğurmak, yaratmak, meydana getirmek; yumurtlamak *(krş.)* ***qozla-***

kozlan- (h), (t) hareket etmek, hamle yapmak

kozlat- (h), (t) üretmek, yapmak; doğurmak

köbäy- (t) çoğalmak, artmak

köber- (k) köpürmek, köpüklenmek, kabarmak, şişmek *(krş.)* ***kebiklen-, köbir-, köbüklen-***

köbey- (k) çoğalmak, artmak

köbeyt- (k) çoğaltmak, artırmak

köbir- (k) köpürmek, köpüklenmek, kabarmak, şişmek *(krş.)* ***kebiklen-, köber-, köbüklen-***

köbüklen- (k) köpürmek, köpüklenmek, kabarmak, şişmek *(krş.)* ***kebiklen-, köber-, köbir-***

köç- (k), (t) göçmek, taşınmak, ayrılmak, yola çıkmak *(krş.)* göç-

köçir- (k) 1. geçirmek; göçürmek; taşımak 2. yeniden yazmak, kopya etmek, temize çekmek 3. tercüme etmek *(krş.)* ***geçir-, keçir-, kecir-, köçür-***

köçkür- (t) aksırmak, hapşırmak

köçtür- (k) göçürmek, götürmek, nakletmek; tercüme ettirmek

köçür- (t) tercüme etmek; temize çekmek *(krş.)* ***geçir-, keçir-, köçir-, kecir-***

köçürül- (t) tercüme edilmek

köger- (k) göğermek, mavileşmek

kökle- (k) teyellemek, iliştirmek, dikmek

kökrä- (t) 1. kükremek, gürlemek, gürüldemek, gümdürmek 2. çalkalanmak; irkilmek *(krş.)* ***kekre-, kökre-, kükre-***

kökrät- (t) kükretmek, gürletmek *(krş.)* ***kekret-, kökret-***

kökre- (k) 1. kükremek, gürlemek, gürüldemek, gümdürmek 2. endişelenmek, telaşlanmak, galeyana gelmek *(krş.)* ***kekre-, kökrä-, kükre-***

kökret- (k) kükretmek, gürletmek *(krş.)* ***kekret-, kökrät-***

kölegelen- (k) kararmak, gölgelenmek

köm- (k), (t) gömmek *(krş.)* ***göm-, kem-***

kömil- (k) gömülmek *(krş.)* ***gömül-, kemil-, kömül-***

kömül- (k), (t) gömülmek *(krş.)* ***gömül-, kemil-, kömil-***

könän- (t) zevk almak, tat almak, sevinmek, sevinç duymak

köndär- (t) 1. götürmek; göndermek; sürmek, kovmak 2. yönetmek, idare etmek *(krş.)* ***kender-, könder-***

köndäril- (t) yönlendirilmek, idare edilmek, yönetilmek

könder- (k) 1. göndermek; götürmek 2. yönetmek, idare etmek 3. yapmak, kurmak, düzenlemek, ayarlamak *(krş.)* ***kender-, köndär-***

könülä- (t) kıskanmak, imrenmek, gıpta etmek, hasetlenmek *(krş.)* ***kinil-, külle-, künle-, künülä-, künüle-, künüvle-***

könün- (k) sevinmek, mutlu olmak, memnun olmak, hoşnut olmak

köp- (h), (t) tecrübe etmek, denemek

köpsin- (k) tasarruf etmek, korumak, idareli kullanmak, ayırmak, yedeklemek

kör- (k), (t) görmek *(krş.)* gör-, ker-

körgiz- (k) göstermek *(krş.)* ***kergiz-, körgüz-***

körgüz- (k), (t) göstermek *(krş.)* ***kergiz-, körgiz-***

körgüzün- (t) görünmek

körin- (k) görünmek, belirmek, ortaya çıkmak *(krş.)* görin-, görün-, kerin-, körün-

köriş- (k) görüşmek, buluşmak *(krş.)* görüş-, keris-, körüş-

körkäy- (t) 1. güzelleşmek 2. gururlanmak, övünmek, böbürlenmek *(krş.)* ***kerkey-, körkey-***

körkäyt- (t) güzelleştirmek *(krş.)* ***kerkeyt-, körkeyt-***

körkey- (k) 1. güzelleşmek 2. gururlanmak, övünmek, böbürlenmek *(krş.)* ***kerkäy-, kerkey-***

körkeyt- (k) güzelleştirmek *(krş.)* ***kerkeyt-, körkäyt-***

körsizlen- (k) çirkinleşmek

körümle- (t) bakmak, izlemek *(krş.)* ***kerimle-***

körün- (k), (t) görünmek, belirmek, ortaya çıkmak *(krş.)* görin-, görün-, kerin-, körin-

körünül- (t) görünmek

körüş- (k), (t) görüşmek, buluşmak *(krş.)* görüş-, keris-, köriş-

köster- (k) göstermek *(krş.)* göster-, göstür-, köstür-

köstun- (k), (t) inlemek, sızlanmak, ah çekmek *(krş.)* ***kistun-, küstün-, tistun-***

köstür- (k) göstermek *(krş.)* ***göster-, göstür-, köster-***

kötar- (k) kaldırmak, yükseltmek *(krş.)* göter-, ketir- (I), köter-, kötür-

kötaril- (k) kaldırılmak, yükseltilmek; taşınmak

kötekle- (k) köteklemek, dövmek, cezalandırmak

kötekleş- (k) dövüşmek

köter- (k) 1. kaldırmak, yükseltmek 2. getirmek, taşımak *(krş.)* göter-, ketir- (I), kötar-, kötür-

köteril- (k) yükseltilmek, kaldırılmak; taşınmak *(krş.)* kötürül-

kötir- (k) götürmek, taşımak *(krş.)* götür-

kötür- (k), (t) kaldırmak, yükseltmek *(krş.)* göter-, ketir- (I), kötar-, köter-

kötürül- (t) yükseltilmek, kaldırılmak *(krş.)* köteril-

kötürün- (t) baş kaldırmak; kalkmak

kövşen- (k) çiğnemek; geviş getirmek

kövüllän- (t) istemek, arzu etmek *(krş.)* kövünlän-, küvülen-

kövünlän- (t) istemek, arzu etmek; beğenmek, gözüne kestirmek *(krş.)* kövüllän-, küvülen-

közlä- (k), (t) gözlemek, gözetlemek; gözlemlemek *(krş.)* gözle-, kezle-, közle-

közle- (k) gözlemek, gözetlemek; gözlemlemek *(krş.)* gözle-, kezle-, közlä-

közük- (k), (t) 1. bakış atmak 2. göz değmek, göze gelmek 3. hayal meyal görünmek 4. sayıklamak, mırıldanmak *(krş.)* ***kezik-***

kubar- (h), (t) 1. yıkılmak, çökmek; azalmak, küçülmek 2. sararmak, solmak; kararmak, koyulaşmak *(krş.)* ***kuvar-, qubar-, quvar-***

kubart- (t) azaltmak, küçültmek

kuc- (h) sarmak, kucaklamak *(krş.)* ***kuç-, quç-***

kucuray- (h), (t) ekşimek

kucurayt- (h), (t) ekşitmek

kucus- (h) kucaklaşmak, sarılmak *(krş.)* ***kuçuş-, quçuş-***

kuç- (t) sarmak, kucaklamak *(krş.)* ***kuc-, quç-***

kuçuḫla- (t) kucaklamak *(krş.)* ***quçaqla-***

kuçuş- (t) kucaklaşmak, sarılmak *(krş.)* ***kucus-, quçuş-***

kudala- (h) dünür olmak

kudalas- (h) dünür olmak, akraba olmak *(krş.)* ***kudalaş-, qudalaş-***

kudalaş- (t) *(krş.)* ***kudalas-, qudalaş-***

kulaçla- (t) ölçmek, kulaçlamak

kulah sal- (h), (k), (t) kulak vermek, dinlemek

kullan- (h), (t) kullanmak *(krş.)* ***qullan-***

kumsan- (h) etkisine girmek, tesri altında kalmak; teslim olmak, kendini kaptırmak

kunğurla- (h), (t) çalmak, ses çıkarmak

kunus- (h) ayaklanmak; yükselmek; toplanmak, yığışmak, birikmek *(krş.)* ***kunuş-***

kunustur- (h) toplamak, yığıştırmak, biriktirmek *(krş.)* ***kunuştur-***

kunuş- (t) toplanmak, yığışmak, birikmek *(krş.)* ***kunus-***

kunuştur- (t) *(krş.)* ***kunustur-***

kur- (h), (t) kurmak, hazırlamak, yapmak; ayarlamak *(krş.)* ***qur-***

kurala- (h) saman toplamak

kurbanla- (h), (t) kurban etmek

kursa- (h) kuşatmak, sarmak, çevrelemek; kucaklamak *(krş.)* ***kurşa-, qurşa-, qurşala-***

kursovla- (h) 1. çember, daire çizmek 2. kuşatmak, sarmak, çevirmek

kurşa- (t) *(krş.)* ***kursa-, qurşa-, qurşala-***

kurtay- (h) kurtlanmak

kuru- (h), (t) kurumak *(krş.)* ***qurı-, quru-***

kurul- (t) kurulmak, yerleştirilmek, gerilmek *(krş.)* ***qurul- (II)***

kurut- (h), (t) kurutmak *(krş.)* ***qurıt-, qurut-***

kus- (h), (t) kusmak; midesi bulanmak; geğirmek; tükürmek *(krş.)* ***qus- (I)***

kutḫar- (t) 1. kurtarmak 2. izin vermek; çözmek, halletmek 3. emretmek, buyurmak *(krş.)* ***kutkar-, qutar-, qutḫar-***

kutkar- (h) kurtarmak *(krş.)* ***kutḫar-, qutar-, qutqar-***

kutla- (h), (t) 1. ayırmak, tahsis etmek; bildirmek, açmak 2. takdis etmek, kutsamak; kutlamak 3.

selamlamak; alkışlamak *(krş.)* ***qutla-***

kutul- (h), (t) kurtulmak *(krş.)* ***qutıl-, qutul-***

kutur- (h) kudurmak, aklını kaçırmak, delirmek *(krş.)* ***qutır-, qutur-***

kuv- (t) kovmak; kovalamak, takip etmek, peşinden koşmak, izlemek *(krş.)* ***kov-, qov-, quv-***

kuvan- (h), (t) 1. sevinmek, memnun olmak 2. gurur duymak, kıvanç duymak *(krş.)* ***quvan-***

kuvar- (h) sararmak, solmak *(krş.)* ***kubar-, qubar-, quvar-***

kuvatlan- (h), (t) güçlenmek, kuvvetlenmek *(krş.)* ***quvatlan-***

kuvatlandır- (h), (t) güçlendirmek, kuvvetlendirmek

kuvdur- (h) kovalatmak, izletmek, takip ettirmek

kuvğala- (t) kovalamak, izlemek, takip etmek *(krş.)* ***quvala-***

kuvsur- (h) biçim vermek, şekil vermek, meydana getirmek *(krş.)* ***kuvşur-***

kuvşur- (t) biçim vermek, şekil vermek, meydana getirmek *(krş.)* ***kuvsur-***

kuvşurul- (t) biçim verilmek, şekil verilmek, yapılmak, meydana getirilmek

kuvşurun- (t) şekillendirilmek

kuvun- (h), (t) kovalamak, yakalamaya çalışmak, peşinde olmak

kuvur- (h), (t) kavurmak, kızartmak, yakmak

kuy- (h), (t) dökmek, boşaltmak, akıtmak; yığmak, koymak, doldurmak *(krş.)* ***koy-, qo-, qoy-, quy-***

kuyğala- (h), (t) dökmek, boşaltmak

kuyul- (h), (t) 1. dökülmek, boşaltılmak, koyulmak 2. erimek, dökülmek (metal hakkında)

kuyun- (t) erimek, yumuşamak, çözülmek; dökülmek

kuyustur- (h) yoğunlaştırmak, sıklaştırmak, koyulaştırmak *(krş.)* ***kuyuştur-***

kuyuş- (t) boşaltmak, aktarmak, dökmek

kuyuştur- (t) yoğunlaştırmak, sıklaştırmak, koyulaştırmak *(krş.)* ***kuyustur-***

kuyut- (h) yoğunlaştırmak, sıklaştırmak, koyulaştırmak

küçäy- (t) güçlenmek, kuvvetlenmek *(krş.)* güçey-, kicey-, küçay-, küçey-

küçay- (k) güçlenmek, kuvvetlenmek *(krş.)* güçey-, kicey-, küçäy-, küçey-

küçäyt- (t) güçlendirmek *(krş.)* ***kiceyt-, küçeyt-***

küçen- (k) gücenmek, darılmak; kızmak, öfkelenmek

küçey- (k), (t) 1. güçlenmek, kuvvetlenmek (k), (t); baskı yapmak (k) 2. iyileşmek (k) *(krş.)*) güçey-, kicey-, küçay-, küçäy-

küçeyt- (k) güçlendirmek; onarmak, iyileştirmek *(krş.)* ***kiceyt-, küçäyt-***

küflen- (k) küflenmek *(krş.)* ***quflän-***

küfürle- (k) küfretmek, kafir olmak

kükä- (t) kokmak *(krş.)* ***kiki-, kükü-***

kükäyt- (t) kokutmak, koku sürmek

kükre- (k) kükremek, gürlemek, gürüldemek, gümdürmek *(krş.)* ***kekre-, kökrä-, kökre-***

kükü- (t) kokmak *(krş.)* ***kiki-, kükä-***

kül- (k), (t) gülmek *(krş.)* ***gül-, kil-***

küldür- (k) güldürmek *(krş.)* ***kildir-***

külle- (k) kıskanmak, imrenmek, gıpta etmek, hasetlenmek *(krş.)* ***könülä-, kinil-, künle-, künülä-, künüle-, künüvle-***

küllet- (k) kıskandırmak

külmüşlä- (t) gülümsemek, tebessüm etmek

külümse- (k) gülümsemek, gülmek

külüş- (k) gülüşmek

künle- (k) kıskanmak, imrenmek, gıpta etmek, hasetlenmek *(krş.)* ***kinil-, könülä-, külle-, künülä-, künüle-, künüvle-***

künülä- (t) kıskanmak, imrenmek, gıpta etmek, hasetlenmek *(krş.)* ***kinil-, könülä-, külle-, künle, künüle-, künüvle-***

künüle- (k) kıskanmak, imrenmek, gıpta etmek, hasetlenmek *(krş.)* ***kinil-, könülä-, külle-, künle-, künülä-, künüvle-***

künüvle- (k) kıskanmak, imrenmek, gıpta etmek, hasetlenmek *(krş.)* ***kinil-, könülä-, külle-, künle-, künülä-, künüle-***

küre- (k) küremek

küreş- (k) 1. dövüşmek, savaşmak 2. güreşmek *(krş.)* ***quraş-***

küs- (k) 1. darılmak, incinmek, küsmek; kızmak, öfkelenmek 2. uzaklaşmak *(krş.)* güs-

küsän- (t) kederlenmek, üzülmek; canı sıkılmak; özlemek, hasret

çekmek *(krş.)* ***kisen-, küsen-***

küsänçle- (t) arzulamak; özlemek

küsen- (k) kederlenmek, üzülmek; canı sıkılmak; özlemek, hasret çekmek *(krş.)* ***kisen-, küsän-***

küstin al- (k) satın almak; almak, kazanmak

küstün- (h) 1. inlemek, sızlanmak, ah çekmek 2. doğurmak; acı çekmek *(krş.)* ***kistun-, köstun-, tistun-***

küt- (k), (t) gütmek, otlatmak, gözetmek, korumak *(krş.)* ***kit-, kütü-***

kütü- (k) gütmek, otlatmak, gözetmek, korumak *(krş.)* ***kit-, küt-***

kütül- (k), (t) güdülmek *(krş.)* ***kitil-***

küv- (t) yanmak, tutuşmak *(krş.)* ***kiv-, tiv-*** **küvdür-** (t) *(krş.)* ***kivdir-, küydir-, küydür-***

küvdürül- (t) yakılmak *(krş.)* ***kivdiril-***

küvülen- (k) istemek, arzu etmek *(krş.)* kövüllän-, kövünlän-

küvüllän- (t) karar vermek, cesaret etmek *(krş.)* ***kivillen-***

küvünlän- (t) karar vermek, cesaret etmek

küvürdän- (t) mırıldanmak; yakınmak, şikayet etmek *((krş.)* ***kivirden-***

küy- (k) yakmak

küydir- (k) yakmak *(krş.)* ***kivdir-, küvdür-, küydür-***

küydür- (k) yakmak *(krş.)* ***kivdir-, küvdür-, küydir-***

küyelen- (k) bozulmak, çürümek; yıkılmak, mahvolmak

qabar- (k) kabarmak, şişmek

qabarçıqlan- (k) 1. için için yanmak 2. anlamsızlaşmak; donuklaşmak

qabun- (k) tutuşmak, alevlenmek, yanmak; coşmak

qaç- (k) kaçmak *(krş.)* ***kaç-, kac-***

qaçır- (k) kaçırmak; kovma, savmak *(krş.)* ***kaçır-, kacır-, qasır-***

qada- (k) sokmak, saplamak, batırmak; sokmak, kakmak, çakmak

qadal- (k) 1. takılmak, yapışıp kalmak 2. çakmak, çivilemek

qağıl- (k) vurmak; kakılmak

qağış- (k) vurmak, çarpmak, çarpışmak

qağıştır- (k) çarpıştırmak

qaḫı- (k) 1. tutmak, saklamak, alıkoymak 2. azarlamak 3. korkutmak, tehdit etmek 4. kovmak savmak *(krş.)* ***qaqı-***

qahırlan- (k) hiddetlenmek, öfkelenmek *(krş.)* ***kahırlan-,***

kahırlen-, kahirlän-

qaq- (k) 1. kakmak, vurmak 2. sarsmak, silkelemek 3. harman dövmek *(krş.)* ***kaḫ-, kak-***

qaqı- (k) 1. azarlamak 2. korkutmak, tehdit etmek 3. yasaklamak 4. kakmak, itmek, vurmak, çarpmak *(krş.)* ***qaḫı-***

qaqılda- (k) kıkırdamak, kıkır kıkır gülmek

qaqsı- (k) çürümek, bozulmak, küflenmek

qal- (k) kalmak

qalayla- (k) kalaylamak

qaldır- (k), (t) 1. bırakmak, terk etmek; kaldırmak, çıkarmak 2. kaldırmak, yükseltmek

qalğı- (k) uyuklamak, kestirmek

qalınla- (k) gelin için para vermek

qalınlan- (k) kızın evlenmesi için damat tarafından para almak

qalq- (k) kalkmak, ayağa kalkmak; uyanmak

qalqa- (k) yaymak, genişletmek, büyütmek

qaltır- (k) titremek; irkilmek

qaltıra- (k) titremek; irkilmek

qaltırat- (k) titretmek

qam- (k) 1. anlamak 2. boyun eğmek; kanmak, kabul etmek, inanmak *(krş.)* ***qan-, qaŋ-***

qamaş- (k) kamaşmak (görüş ile ilgili)

qamaştır- (k) kamaştırmak

qambazla- (k) iftira etmek

qamburay- (k) kamburlaşmak, bükülmek

qamburlan- (k) kamburlaşmak, bükülmek

qamçula- (k) kamçılamak, kırbaçlamak *(krş.)* ***qamuçıla-, qamuçula-***

qamılda- (k) dalkavukluk etmek, yaltaklanmak

qampay- (k) övünmek, böbürlenmek, gururlanmak; kibirlenmek

qamuçıla- (k) kamçılamak, kırbaçlamak *(krş.)* ***qamçula-, qamuçula-***

qamuçula- (k) kamçılamak, kırbaçlamak *(krş.)* ***qamçula-, qamuçıla-***

qan- (k) 1. anlamak 2. boyun eğmek; kanmak, kabul etmek, inanmak *(krş.)* ***qam-, qaŋ-***

qana- (k) kanamak

qanatlan- (k) kanatlanmak, uçmak

qandır- (k) kandırmak, inandırmak; ikna etmek

qanlan- (k) kanlanmak

qaŋ- (k) 1. anlamak 2. boyun eğmek; kanmak, kabul etmek, inanmak *(krş.)* ***qam-, qan-***

qap- (k) kapmak, yakalamak, ele geçirmek *(krş.)* ***kap-***

qapa- (k) kapamak, kapatmak

qapan- (k) kapanmak; gizlenmek *(krş.)* ***kapal-***

qapat- (k) 1. kapatmak 2. yakalamak, tutuklamak; el koymak

qapla- (k) kaplamak, örtmek *(krş.)* ***kapla-***

qaplan- (k) kaplanmak, örtülmek, örtünmek *(krş.)* ***kaplan-***

qaptır- (k) kaptırtmak, ele geçirtmek

qara- (t) bakmak, gözlemek; görmek *(krş.)* ***kara-***

qarağulan- (k) kararmak

qaraḫla- (t) çalmak, soymak, yağmalamak; öldürmek *(krş.)* ***karaḫla-, karakla-, qaraqla-***

qaraqla- (k) çalmak, soymak, yağmalamak; öldürmek *(krş.)* ***karaḫla-, karakla-, qaraḫla-***

qarar- (k) kararmak *(krş.)* ***karar-***

qarart- (k) karartmak *(krş.)* ***karart-***

qaravla- (k) beklemek, ummak

qarerle- (k) düşünmek, tasarlamak, dikkate almak, hesaba katmak

qarerleştir- (k) kararlaştırmak, dikkate almak, tasarlamak

qarğa- (k) lanet etmek, lanetlemek, beddua etmek, kötülemek *(krş.)* ***karga-, karğa-***

qarğal- (k) lanetlenmek

qarğışla- (k) lanetlemek, lanet etmek

qarı- (k) hayrete düşmek, şaşırmak

qarıl- (k) kısılmak, sesi kısılmak

qarış- (k) 1. karışmak 2. müdahale etmek karışmak 3. şaşırmak, afallamak, bozulmak *(krş.)* ***giriş-, karıs-, karış-, kiriş-***

qarışıl- (k) karışılmak

qarıştır- (k) 1. karıştırmak 2. kurcalamak, karıştırmak, araştırmak, incelemek *(krş.)* ***karıstır-, karıştır-***

qarmala- (k) 1. elle yoklamak, el yordamıyla aramak 2. tırmanmak

qarmalan- (k) elle yoklanmak

qarşıla- (k) karşılamak *(krş.)* ***karsıla-***

qarşılaş- (k) karşılaşmak

qartay- (k) yaşlanmak, ihtiyarlamak *(krş.)* ***kartay-***

qartayt- (k) yaşlandırmak *(krş.)*

kartayt-

qasır- (k) kaçırmak; kovma, savmak *(krş.)* ***kaçır-, kacır-, qaçır-***

qaşı- (k) kaşımak *(krş.)* ***kası-, kaşı-***

qaşın- (k) kaşınmak *(krş.)* ***kasın-, kaşın-***

qat- (k) 1. katmak, eklemek 2. katılaşmak, sertleşmek *(krş.)* ***kat-***

qatala- (k) aşağı yuvarlanmak

qatalat- (k) yuvarlamak

qatan- (k) sık ziyaret etmek

qate- (k) "ne yapmak"

qatıl- (k) karışmak, müdahale etmek, girişmek *(krş.)* ***katıl-***

qatıp kül- (k) katıla katıla gülmek

qatır- (k) sertleştirmek, katılaştırmak, pekiştirmek

qatırlan- (k) inatlaşmak

qatış- (k) katılmak, iştirak etmek

qatla- (k) katlamak; eğmek, bükmek

qatlan- (k) katlanmak, dayanmak

qatranlan- (k) katranlanmak

qattır- (k) katılaştırmak, sertleştirmek *(krş.)* ***kattır-***

qavğalaş- (k) kavga etmek, dövüşmek, tartışmak, çekişmek *(krş.)* ***kavğalaş-***

qavı- (k) korkutmak, tehdit etmek, gözdağı vermek

qavur- (k) kavurmak

qavurul- (k) kavrulmak

qavuş- (k) 1. kavuşmak 2. görüşmek 3. erişmek; başarmak

qavuştır- (k) kavuşturmak

qayğı- (k) hüzünlenmek

qayğır- (k) üzülmek, hüzünlenmek; kaygılanmak, endişelenmek *(krş.)* ***qayğur-***

qayğulan- (k) üzülmek, hüzünlenmek; kaygılanmak, endişelenmek

qayğur- (k) üzülmek, hüzünlenmek; kaygılanmak, endişelenmek *(krş.)* ***qayğır-***

qayğurt- (k) üzüntü vermek, endişelendirmek

qayır- (k) 1. eğmek, bükmek; çevirmek, döndürmek 2. geri çevirmek, reddetmek 3. bir şeye dayanmak *(krş.)* ***kayır-***

qayırıl- (k) 1. dönmek, avdet etmek 2. başını çevirmek, dönmek 3. yüz çevirmek, sırt çevirmek, vazgeçmek, bırakmak 4. reddetmek

qayil- (k) razı olmak, evet demek; anlaşmak

qayna- (k) kaynamak, ısınmak *(krş.)* ***kayna-***

qaynat- (k) kaynatmak

qayral- (k) bilenmek

qayrıl- (t) açılmak, yayılmak

qayt- (k) dönmek, avdet etmek

qaytar- (k) 1. geri göndermek 2. reddetmek

qaz- (k) kazmak *(krş.)* ***kaz-***

qazan- (k) kazanmak, elde etmek; kazanmak, yenmek *(krş.)* ***kazan-***

qazıl- (k) kazılmak

qıbırda- (k) kıpırdamak, kımıldamak

qıbırdat- (k) kıpırdatmak

qıçırdat- (k) gıcırdatmak

qıçqır- (k) bağırmak, haykırmak, feryat etmek *(krş.)* kıçḫır-, kıckır-

qıdır- (k) 1. aramak; dolaşıp durmak, dolaşmak; gözden geçirmek; çıkmak, ayrılmak 2. avlamak

qıl- (k) yapmak; meydana getirmek *(krş.)* kıl-

qılıçlan- (k) kılıçlanmak

qılın- (I) (k) kılınmak, yapılmak; olmak, meydana gelmek *(krş.)* kılın-

qılın- (II) (k) hoşuna gitmek, memnun olmak; saygı duymak

qıltır- (k) titremek, ürpermek *(krş.)* ***kaltra-***

qımılda- (k) kımıldamak; yerlere kapanmak, diz çökmek *(krş.)* kımılda-

qınala- (k) kınalamak

qınalan- (k) kınalanmak

qındaqla- (k) kundaklamak

qınğıray- (k) eğilmek, bükülmek *(krş.)* ***kınğıray-, kınḫıray-, kıŋğıray-***

qıŋğıray- (k) 1. dalgalanmak, çalkalanmak 2. spazmlardan dolayı acı çekmek *(krş.)* ***qıŋray-***

qıŋray- (k) 1. dalgalanmak, çalkalanmak 2. spazmlardan dolayı acı çekmek *(krş.)* qıŋğıray-

qıp- (k) kırpmak, kırpıştırmak

qır- (k) 1. kazımak, sıyırmak, soymak 2. kırmak, parçalamak 3.cezalandırmak 4. bozmak, yıkmak, yok etmek *(krş.)* kır-, tır-

qırıl- (k) 1. yenilmek, bozguna uğramak 2. öldürülmek 3. kırılmak, darılmak kırıl-

qırq- (k) kırkmak, tıraş etmek, kesmek *(krş.)* kırḫ-, kırk-

qırqın- (k) yırtılmak

qıs- (k) sıkmak, kısmak, sıkıştırmak *(krş.)* kıs-

qısḫart- (t) kısaltmak, azaltmak

qısqar- (k) kısalmak *(krş.)* kısḫar-, kıskar-

qısqart- (k) kısaltmak *(krş.)* kısḫart-, kıskart-

qısta- (k) 1. ısrar etmek, dayatmak, ikna etmek 2. zorlamak, mecbur etmek; talep etmek, istemek 3. sıkmak, sıkıştırmak, baskı yapmak 4. zulmetmek, eziyet etme, sıkıntı vermek *(krş.)* kısta-

qıstal- (k) utanmak, sıkılmak; yorulmak, bitkin düşmek, tükenmek; cesaretini yitirmek *(krş.)* kıstal-

qıstır- (k), (t) kıstırmak, bağlamak

qıstırıl- (k) yapışıp kalmak, takılı kalmak; sıkıştırılmak

qışla- (k) kışlamak, kışı geçirmek *(krş.)* kısla-, kışla-

qıtıqla- (k) gıdıklamak

qıtırda- (k) kıtırdamak, çatırdamak

qıy- (k) 1. harcamak, kıymak 2. kalkışmak, girişimde bulunmak; karar vermek, yeltenmek, cesaret etmek *(krş.)* kıy-

qıybatla- (k) değer vermek, kadrini bilmek; hayran olmak, sevmek, saygı duymak

qıyırıl- (k) dönmek, çevrilmek

qıyış- (k) eğilmek, bükülmek

qıyışay- (k) eğilmek, bükülmek

qıymılda- (k) kımıldamak, hareket etmek

qıyna- (k) azap vermek, acı çektirmek, zulmetmek *(krş.)* kıyna-

qıynal- (k) acı çekmek, eziyet görmek *(krş.)* kıynal-

qıynat- (k) acı çektirmek

qız- (k) 1. kızmak, öfkelenmek 2. haset etmek, göz dikmek *(krş.)* kız-

qızan- (k) esirgemek, vermeye kıyamamak, cimrilik etmek *(krş.)* ***qızğan-***

qızar- (k) kızarmak *(krş.)* kızar-

qızart- (k) kızartmak *(krş.)* kızart-

qızdır- (k) kızdırmak, ısıtmak *(krş.)* kızdır-

qızğan- (k) esirgemek, vermeye kıyamamak, cimrilik etmek *(krş.)* qızan-

qızış- (t) kızışmak, yanmak

qo- (k) koymak *(krş.)* ***koy-, kuy-, qoy-, quy-***

qocar- (k) kocamak, ihtiyarlamak

qoç- (k) göçmek *(krş.)* köç-

qoq- (k) kokmak

qoqla- (k) koklamak

qoqlaş- (k) anlaşmak, uzlaşmak, uyuşmak

qoqlat- (k) koklatmak

qoqorozlan- (k) 1. kibirlenmek 2. fazla ilgi göstermek, üzerine titremek

qoqu- (k) kokmak

qoqul- (k) kokmak

qol- (k) istemek, dilemek *(krş.)* ***kol-***

qolayla- (t) kolaylaştırmak, basitleştirmek

qolla- (k) kollamak, olmasını beklemek; gözetlemek, gözlemek

qompay- (k) kibirlenmek

qon- (k) yerleşmek, konmak; gecelemek *(krş.)* ***kon-***

qondar- (k), (t) inşa etmek, yapmak, kurmak *(krş.)* ***kondar-***

qondarıl- (k) inşa edilmek *(krş.)* ***kondarıl-*****qondır-** (k) kondurmak, yerleştirmek

qonış- (k) eğlenmek *(krş.)* ***qonuş-***

qonuş- (k) cümbüşte olmak, eğlenmek; dans etmek, oynamak *(krş.)* ***qonış-***

qonuştur- (t) kurmak *(krş.)* ***konuştur-***

qop- (k) kopmak, kırılıp ayrılmak, boşalmak *(krş.)* ***kop-***

qopar- (k) koparmak

qopçala- (k) kopçayla tutturmak

qopsal- (k) şaşırmak *(krş.)* ***kopsal-***

qora- (k) vefat etmek, ölmek

qoranlan- (k) silahlanmak

qorı- (I) (k) korumak, gözetmek; saklamak, muhafaza etmek *(krş.)* ***koru-, qoru-***

qorı- (II) (k) kurutmak

qorıqla- (k) meyve ağaçlarından son meyveleri toplamak *(krş.)* ***qoruqla-***

qorq- (k) korkmak *(krş.)* ***korḫ-, kork-***

qorqıt- (k) korkutmak *(krş.)* ***korḫut-, korkut-, qorqut-***

qorqun- (k) korkmak

qorqut- (k) korkutmak *(krş.)* ***korḫut-, korkut-, qorqıt-***

qorquvla- (k) korkutmak

qoru- (k) korumak, gözetmek; saklamak, muhafaza etmek *(krş.)* ***koru-, qorı- (I)***

qoruqla- (k) meyve ağaçlarından son meyveleri toplamak *(krş.)* ***qorıqla-***

qorun- (k) korunmak, savunmak *(krş.)* ***korun-***

qoş- (k) eklemek, birleştirmek; eksiğini vermek, tamamlamak *(krş.)* ***kos-, koş-***

qoşıl- (k) birleşmek, katılmak, eklenmek, kavuşmak *(krş.)* ***kosul-, koşul-, qoşul-***

qoşul- (t) eklenmek *(krş.)* ***kosul-, koşul-, qoşıl-***

qotar- (h), (t) bildirmek, bilgilendirmek, haber vermek, ilân

etmek *(krş.)* ***kotar-***

qov- (k) kovmak *(krş.)* ***kov-, kuv-, quv-***

qovı- (k) yasaklamak, yasak etmek

qoy- (k), (t) koymak, yerleştirmek *(krş.)* ***koy-, kuy-, qo-, quy-***

qoydır- (k) koydurmak *(krş.)* ***qoydur-***

qoydur- (k) koydurmak *(krş.)* ***qoydır-***

qoyıl- (k) koyulmak *(krş.)* ***qoyul-***

qoyul- (k) koyulmak *(krş.)* ***qoyıl-***

qoyun- (k) kirlenmek, lekelenmek

qoyur- (k) yoğunlaştırmak, sıklaştırmak, kalınlaştırmak

qoyver- (k) koyuvermek, salıvermek, kurtarmak, serbest bırakmak

qozala- (k) dalkavukluk etmek, yaltaklanmak

qozğa- (k) 1. beklemek, korumak 2. tahrip etmek, yıkmak 3. kaldırmak, yükseltmek, çıkarmak 4. dürtmek, itmek, hareket ettirmek; uyandırmak 5. heyecanlandırmak, uyandırmak *(krş.)* ***kozğa-***

qozğal- (k) 1. hareketlenmek, ayaklanmak, kalkmak 2. işe koyulmak, başlamak *(krş.)* ***kozğal-***

qozğala- (k) kaşımak

qozğalan- (k) kalkıvermek, ayağa fırlamak

qozğar- (k) yükseltmek, kaldırmak

qozla- (k) yumurtlamak *(krş.)* ***kozla-***

qozna- (k) sallamak, çalkalamak

qubar- (k) 1. sararmak, solmak 2. şaşırmak, mahçup olmak, utanmak *(krş.)* ***kubar-, kuvar-, quvar-***

qubazlan- (k) gurur duymak, iftihar etmek, övünmek

quç- (k), (t) sarmak, kucaklamak *(krş.)* ***kuç-, kuc-***

quçaqla- (k) kucaklamak *(krş.)* ***kuçuḫla-***

quçaqlaş- (k) kucaklaşmak

quçıl- (k) kucaklanmak *(krş.)* ***quçul-***

quçul- (k) kucaklanmak *(krş.)* ***quçıl-***

quçuş- (k) kucaklaşmak, sarılmak *(krş.)* ***kuçuş-, kucus-***

qudalaş- (k) dünür olmak, akraba olmak *(krş.)* ***kudalas-, kudalaş-***

quflän- (k) küflenmek *(krş.)* küflen-

qullan- (k) kullanmak *(krş.)* ***kullan-***

qupsal- (k) mahçup olmak, şaşırmak

qur- (k) kurmak, hazırlamak,

yapmak; ayarlamak *(krş.)* ***kur-***

qura- (k) kazmak, kazıp çıkarmak

quranla- (k) silahlandırmak

quraqşı- (k) kurumak

quraş- (k) 1. dövüşmek, savaşmak 2. güreşmek *(krş.)* küreş-

qurdır- (k) kurdurmak

qurı- (k) kurumak *(krş.)* ***kuru-, quru-***

qurıl- (k) kibirlenmek, kendini beğenmek; gururlanmak *(krş.)* ***qurul- (I)***

qurıt- (k) kurutmak *(krş.)* ***kurut-, qurut-***

qurşa- (k) 1. kuşatmak, sarmak, çevrelemek; kucaklamak 2. kavis yaparak akmak; su vermek, sulamak *(krş.)* ***kursa-, kurşa-***

qurşala- (k) kuşatmak, sarmak, çevrelemek; kucaklamak *(krş.)* ***kursa-, kurşa-, qurşa-***

qurtla- (k) kurtlanmak

quru- (k) kurumak *(krş.)* ***kuru-, qurı-***

qurul- (I) (k) kibirlenmek, kendini beğenmek; gururlanmak *(krş.)* ***qurıl-***

qurul- (II) (k) kurulmak, yerleştirilmek, gerilmek *(krş.)* ***kurul-***

qurut- (k) kurutmak *(krş.)* ***kurut-, qurıt-***

qus- (I) (k) kusmak *(krş.)* ***kus-***

qus- (II) (k) başaklanmak

quşan- (k) giyinmek, kuşanmak

quşandır- (k) giyindirmek, kuşandırmak; kuşatmak

quşat- (k) kuşatmak, sarmak

qutar- (k) kurtarmak *(krş.)* ***kutḫar-, kutkar-, qutqar-***

qutıl- (k) kurtulmak *(krş.)* ***kutul-, qutul-***

qutır- (k) kudurmak, aklını kaçırmak, delirmek *(krş.)* ***kutur-, qutur-***

qutırt- (k) kudurtmak, delirtmek, çileden çıkartmak *(krş.)* ***quturt-***

qutqar- (k) kurtarmak *(krş.)* ***kutḫar-, kutkar-, qutar-***

qutla- (k), (t) 1. kutlamak 2. tebrik etmek, kutlamak *(krş.)* ***kutla-***

qutul- (k) kurtulmak *(krş.)* ***kutul-, qutıl-***

qutur- (k) kudurmak, aklını kaçırmak, delirmek *(krş.)* ***kutur-, qutır-***

quturt- (k) kudurtmak, delirtmek, çileden çıkartmak *(krş.)* ***qutırt-***

quv- (k) kovmak; kovalamak, takip etmek, peşinden koşmak, izlemek

(krş.) ***kov-, kuv-, qov-***

quvala- (k) kovalamak, izlemek, takip *(krş.)* ***kuvğala-***

quvan- (k), (t) sevinmek, memnun olmak *(krş.)* ***kuvan-***

quvandır- (k) sevindirmek, hoşnut etmek, memnun etmek

quvar- (k) 1. sararmak, solmak 2. şaşırmak, mahçup olmak, utanmak *(krş.)* ***kubar-, kuvar-, qubar-***

quvatlan- (k) güçlenmek, kuvvetlenmek *(krş.)* ***kuvatlan-***

quvatsızlan- (k) güçsüzleşmek, zayıflamak

quvul- (k) kovulmak

quvur- (t) kavurmak, kızartmak

quvurul- (k) kavrulmak

quy- (k), (t) dökmek, boşaltmak, akıtmak; yığmak, koymak, doldurmak *(krş.)* ***koy-, kuy-, qo-, qoy-***

quyul- (k) koyulmak, dökülmek

lakabla- (h), (t) 1. ad vermek, adlandırmak 2. hakaret etmek

lakablan- (t) adlandırılmak, denmek

laqablan- (t) lakap almak

lekelen- (k) lekelenmek

macunla- (h) ilaç hazırlamak

macunlan- (h) ilaç kullanmak, ilacı sürünmek

mağmun- (k) hüzünlenmek, efkarlanmak

mağmunlan- (k) şaşırmak, hayret etmek; donup kalmak; korkmak, dehşete düşmek; üzülmek; canı sıkılmak, sinirlenmek

maḫta- (h), (k), (t) 1. övmek, methetmek (h), (k), (t) 2. açıklamak (t)

maḫtal- (h), (t) övülmek

maḫtan- (h), (k), (t) övünmek

makır- (h), (t) bağırmak, haykırmak

malğemlä- (t) merhemlemek *(krş.)* ***malğemle-, malhamla-, malhemle-***

malğemlän- (t) merhem sürülmek

malğemle- (k) merhemlemek *(krş.)* ***malğemlä-, malhamla-, malhemle-***

malhamla- (h) yarasını sarmak, pansuman yapmak; merhem sürmek *(krş.)* ***malğemlä-, malğemle-, malhemle-***

malhemle- (h) merhemlemek *(krş.)* ***malğemlä-, malğemle-, malhamla-***

malla- (h), (t) kazanmak, elde etmek

malpalan- (t) maymunlaşmak, taklit etmek

manc- (h) batırmak, daldırmak,

bandırmak *(krş.)* ***manç-, menç-***

manç- (t) batırmak, daldırmak, bandırmak; sokmak, koymak, yerleştirmek *(krş.)* ***manc-, menç-***

masorla- (h) ihbar etmek

mayış- (k) eğilmek, bükülmek; buruşmak, buruşup toplanmak

mayıştır- (k) eğmek, bükmek

maymuŋlan- (t) maymunlaşmak, taklit etmek, yaramazlık, yapmak

mektübleş- (k) mektuplaşmak *(krş.)* ***mektüpleş-***

mektüpleş- (k) mektuplaşmak *(krş.)* ***mektübleş-***

memirleş- (k) bol olmak, çok olmak, bereketli olmak

menç- (k) batırmak, daldırmak, bandırmak *(krş.)* ***manç-, manc-***

meräslä- (t) miras almak, miras kalmak *(krş.)* ***meresle-, mirasla-***

meräslät- (k), (t) miras bırakmak ***mereslet-***

meresle- (h), (k) miras almak, miras kalmak *(krş.)* ***meräslä-, mirasla-***

mereslet- (h), (k) miras bırakmak *(krş.)* ***meräslät-***

meşumed et- (k) haça germek

mevre- (k) böğürmek; ulumak; mırıldamak; melemek *(krş.)* ***mivre-, mövrä-, mugra-, munra-, muŋra- (II), müvrä-, müvre-***

mezekle- (k) alay etmek, dalga geçmek, istihza etmek *(krş.)* ***mezeklen-***

mezeklen- (k) alay etmek, dalga geçmek, istihza etmek *(krş.)* ***mezekle-***

mıḫla- (k) mıhlamak, çivilemek

mındarla- (k) kirletmek, murdar etmek

mırılda- (k) mırıldamak, homurdamak

mırıldan- (k) mırıldanmak, homurdanmak

mısqılla- (k) alay etmek, küçümsemek

mızmızla- (k) gevezelik etmek, çene çalmak; fısıldamak

miacet- (h) şefaat etmek; rica etmek

mibarekle- (k) kutsamak; tebrik etmek

min- (h), (k), (t) binmek *(krş.)* ***bin-***

mindir- (h), (k), (t) 1. bindirmek, oturtmak 2. kaldırmak, çıkartmak, yükseltmek, bindirmek

minlen- (h) binlenmek, bin kez artmak, büyümek, çoğalmak

mirasla- (k) miras almak, miras kalmak *(krş.)* ***meräslä-, meresle-***

miskinlän- (t) yoksullaşmak, fakirleşmek *(krş.)* ***miskinlen-***

miskinlen- (h) yoksullaşmak, fakirleşmek *(krş.)* ***miskinlän-***

mivre- (h), (t) böğürmek, mırıldamak (t); miyavlamak (h); melemek (h) *(krş.)* ***mevre-, mövrä-, mugra-, munra-, muŋra- (II), müvrä-, müvre-***

miyusla- (t) kirletmek

miyuslan- (t) kirlenmek

moğorla- (h), (t) mühürlemek; birleştirmek, tutmak, sabitlemek; bitirmek, kapatmak *(krş.)* ***mohorla-, möhörle-***

moğorlan- (h), (t) mühürlenmek

mohorla- (h), (t) mühürlemek *(krş.)* ***moğorla-, möhörle-***

mohorlan- (h), (t) mühürlenmek

molağaylat- (h), (t) 1. delirtmek 2. alay etmek, dalga geçmek *(krş.)* ***molohaylat-***

molohaylat- (h) zulmetmek, baskı yapmak, ezmek *(krş.)* ***molağaylat-***

möhörle- (k) mühürlemek *(krş.)* ***moğorla-, mohorla-***

möhörlen- (k) mühürlenmek

mugra- (k) böğürmek, mırıldamak *(krş.)* ***mevre-, mivre-, mövrä-, munra-, muŋra- (II), müvrä-, müvre-***

muğay- (k) hüzünlenmek, kederlenmek *(krş.)* ***munay-, muŋay-, muyay-***

munay- (h), (k), (t) hüzünlenmek, kederlenmek *(krş.)* ***muğay-, muŋay-, muyay-***

munayt- (h), (t) hüzünlendirmek, azap vermek *(krş.)* ***muyayt-***

muncaḫla- (k), (t) boncuklamak, boncukla süslemek, kolye yapmak

mundarlan- (k) murdar olmak, pislenmek, kirlenmek

munra- (k) ağlayıp sızlamak, feryat etmek, ulumak *(krş.)* ***mevre-, mivre-, mövrä-, mugra-, muŋra- (II), müvrä-, müvre-***

muŋay- (k) hüzünlenmek, kederlenmek *(krş.)* ***muğay-, munay-, muyay-***

muŋla- (k) hüzünlenmek

muŋra- (I) (k) öfkelenmek, köpürmek, deliye dönmek; titremek, ürpermek

muŋra- (II) (k) böğürmek; ulumak; mırıldamak *(krş.)* ***mevre-, mivre-, mövrä-, mugra-, munra-, müvrä-, müvre-***

muŋra- (III) (k) 1. çabalamak, gayret etmek 2. gönül vermek, düşkün olmak, hevesli olmak; haz almak 3. ummak, ümit etmek

muŋraş- (k) melemek; mırıldanmak; havlamak; bağırmak

muŋray- (k) gürültü etmek, gürültü koparmak, çalkalanmak

musağır- (k) ummak, ümit etmek

musan- (k) çok istemek, şiddetle arzu etmek; hayal etmek; ummak, ümit etmek

muyay- (t) hüzünlenmek, kederlenmek *(krş.)* ***muğay-, munay-, muŋay-***

muyayt- (t) hüzünlendirmek, azap vermek *(krş.)* ***munayt-***

muzğullat- (h), (t) üzmek, üzüntü vermek

müvrä- (t) kişnemek; böğürmek *(krş.)* ***mevre-, mivre-, mövrä-, mugra-, munra-, muŋra- (II), müvre-***

müvre- (k) böğürmek; ulumak; mırıldamak; melemek *(krş.)* ***mevre-, mivre-, mövrä-, mugra-, munra-, muŋra- (II), müvrä-***

nahıslan- (h) nakışlanmak

naḫışla- (k), (t) nakış işlemek

nal- (h) nallamak, nal çakmak

nalla- (k) nallamak, nal çakmak

namlan- (h) nemlenmek

namlat- (h) nemlendirmek

nap- (k) ne yapmak

nazarla- (k) nazar değmek, göz değmek

nazlan- (k) nazlanmak, işve yapmak

nekeslet- (h) hakaret etmek, tahkir etmek; incitmek

neyle- (k) ne yapmak, ne eylemek

nişanla- (k) nişanlamak

nişanlan- (k) nişanlanmak, sözlenmek

nişle- (k) ne eylemek, ne yapmak

niyetlen- (h), (k) 1. niyetlenmek, amaçlamak; elde etmeye çalışmak (h), (k) 2. adanmak (h)

obla- (k) yığmak, kümelemek

oburla- (h), (t) büyücülük yapmak

ocahala- (h) harcamak, kullanmak

ocahalan- (h) masrafları ödemek

ocarla- (h) yerleştirmek, iskân etmek *(krş.)* oçarla-

ocarlan- (h) yerleşmek, iskân etmek *(krş.)* oçarlan-

oçarla- (t) yerleştirmek, iskân etmek *(krş.)* ***ocarla-***

oçarlan- (t) yerleşmek, iskân etmek *(krş.)* ***ocarlan-***

oğala- (k) ovalamak, okşamak, sıvazlamak

oğırla- (k) çalmak *(krş.)* ***oğurla-***

oğra- (k) uğramak *(krş.)* ***uğra-***

oğraş- (k) uğraşmak, çabalamak, didinmek; mukayyet olmak, bakmak, ilgilenmek, özen göstermek *(krş.)* ***oğrış-, uğraş-***

oğrış- (k) uğraşmak, çabalamak, didinmek; mukayyet olmak, bakmak, ilgilenmek, özen göstermek *(krş.)* oğraş-, uğraş-

oğurla- (k) çalmak *(krş.)* oğırla-

oḫı- (k) okumak *(krş.)* ***oḫu-, oqu-, uḫu-***

oḫıt- (k) okutmak, öğretmek *(krş.)* ***oḫut-, uḫut-***

oḫşa- (k) benzemek *(krş.)* ***oqşa-, uḫşa-, uksa-, ukşa-, usa-, uşa-***

oḫşat- (k) benzetmek *(krş.)* ***oqşat-, uḫşat-, uksat-, ukşat-***

oḫu- (k), (t) okumak *(krş.)* ***oḫı-, oqu-, uḫu-***

oḫul- (h), (t) okunmak *(krş.)* ***oqul-***

oḫut- (h), (t) okutmak, öğretmek *(krş.)* ***oḫıt-, uḫut-***

okala- (h), (t) batırmak, saplamak, sokmak, dürtmek *(krş.)* ***okale-***

okalan- (h) yuvarlanmak, yerde sürünmek *(krş.)* ***avhalan-, avkelen-, okälän-, ovalän-, yuvalan- (II), yuvarlan-***

okälän- (t) yuvarlanmak, yerde sürünmek *(krş.)* ***avhalan-, avkelen-, okalan, ovalän-, yuvalan- (II), yuvarlan-***

okäländir- (t) kirletmek *(krş.)* ***avkäländir-***

okale- (t) batırmak, saplamak, sokmak, dürtmek *(krş.)* ***okala-***

okıt- (k) okutmak

okla- (h), (t) ok atmak, ateş etmek

oklan- (h) oklanmak, okla vurulmak

okruştet- (t) çevrelemek, çevrili olmak

oktamlän- (k) gururlanmak; kibirlenmek *(krş.)* ***ektemlen-, öktemlen-***

oqşa- (k) benzemek *(krş.)* ***oḫşa-, uḫşa-, uksa-, ukşa-, usa-, uşa-***

oqşat- (k) benzetmek *(krş.)* ***oḫşat-, uḫşat-, uksat-, ukşat-***

oqu- (k) okumak *(krş.)* ***oḫı-, oḫu-, uḫu-***

oqul- (k) okunmak *(krş.)* ***oḫul-***

ola- 1. bağırmak, haykırmak 2. mırıldanmak, homurdanmak

olayt- (k) utandırmak, mahcup etmek, rezil etmek

olcala- (h), (k), (t) ele geçirmek, yağmalamak (h), (k), (t); esir almak (k), (t)

olcalan- (h) yağmalanmak *(krş.)*

olcalan-

olcalan- (h), (t) yağmalanmak (h), (t); esir alınmak (t) *(krş.)* ***olcalan-***

oldur- (k) öldürmek *(krş.)* ***eltir-, öldir-, öltür-***

oltur- (h), (t) 1. oturmak 2. yaşamak

olturğuz- (h), (t) 1. oturtmak 2. iskan etmek, yerleştirmek

omanhalt- (h) ferahlatmak, serinletmek

omanlat- (h), (t) ferahlatmak, serinletmek

on- (h) gelişmek, ilerlemek, başarmak; yenmek, mağlup etmek, üstün gelmek *(krş.)* ***oŋ-***

onar- (h), (t) 1. gelişmek, ilerlemek, başarmak; yenmek, mağlup etmek, üstün gelmek 2. iyileştirmek, onarmak, sağaltmak *(krş.)* ***oŋar-***

onart- (h), (t) başarılı kılmak, ilerletmek, iyileştirmek, onartmak

oncala- (h) 1. seçmek 2. kırıp geçirmek, harap etmek

oneglen- (h) zevk duymak, hoşnut olmak

onğal- (h), (t) iyileşmek *(krş.)* ***oŋal-, oŋgal-, oŋğal-***

onğalt- (t) iyileştirmek *(krş.)* ***oŋalt-, oŋgalt-, oŋğalt-***

oŋ- (k) gelişmek, ilerlemek, başarmak; müreffeh olmak, refah içinde yaşamak *(krş.)* ***on-***

oŋal- (k) 1. iyileşmek 2. mutlu olmak *(krş.)* ***onğal-, oŋgal-, oŋğal-***

oŋalt- (k) 1. iyileştirmek 2. mutlu etmek *(krş.)* ***onğalt-, oŋgalt-, oŋğalt-***

oŋar- (k) gelişmek, ilerlemek, başarmak; yenmek, mağlup etmek, üstün gelmek *(krş.)* ***onar-***

oŋdır- (k) geliştirmek, ıslah etmek; iyileştirmek

oŋgal- (h), (t) iyileşmek *(krş.)* ***onğal-, oŋal-, oŋğal-***

oŋgalt- (h), (t) iyileştirmek *(krş.)* ***onğalt-, oŋalt-, oŋğalt-***

oŋğal- (t) iyileşmek *(krş.)* ***onğal-, oŋal-, oŋgal-***

oŋğalt- (k), (t) iyileştirmek *(krş.)* ***onğalt-, oŋalt-, oŋgalt-***

oŋla- (k) sakinleşmek, uysallaşmak

op- (h), (t) 1. aşırmak, çalmak, hırsızlık yapmak 2. emmek, içine çekmek

oporokla- (h) sapanla vurmak

or- (h), (k), (t) biçmek, hasat etmek, toplamak

ora- (k) biçmek, hasat etmek, toplamak

orna- (t) 1. düşmek, yıkılmak, dökülmek 2. düşmek; beklenmedik şekilde olmak, meydana gelmek

ornat- (h), (k), (t) yerleştirmek, oturtmak, dikmek

ornatıl- (h), (k), (t) 1. yerleştirilmek, oturtulmak, dikilmek 2. çarpmak, vurmak; emilmek, içine çekilmek

ortaqlaş- (k) ortak olmak

ortala- (h) aracılık yapmak

oruçla- (t) oruç tutmak

orunlat- (h), (t) yer belirlemek, yerleştirmek

orus- (h) savaşmak, mücadele etmek; dövüşmek, kavga etmek, vuruşmak; atışmak, çekişmek *(krş.)* ***urus-, uruş-***

osallan- (h), (t) sallanmak, sarsılmak, titremek

osallat- (t) tembelleştirmek

osan- (k) usanmak, bezmek, bıkmak *(krş.)* ***usan-***

osandır- (k) usandırmak, bezdirmek, bıktırmak *(krş.)* ***usandır-***

osur- (h), (t) yellenmek, osurmak

ota- (h), (t) otları ayıklamak; kökünü kazımak

otal- (h), (t) ayıklanmak

otala- (h) zehirlemek

otalan- (h) zehirlenmek

otır- (k) oturmak *(krş.)* ***otur-***

otırğız- (k) oturtmak; dikmek *(krş.)* ***oturğız-, oturğuz-***

otla- (I) (k) otlamak

otla- (II) (h) yakmak, tutuşturmak

otlan- (k) otlamak, otlanmak

otur- (k) oturmak *(krş.)* ***otır-***

oturğız- (k) oturtmak; dikmek *(krş.)* ***oturğız-, oturğuz-***

oturğuz- (k) oturtmak; dikmek *(krş.)* ***otırğız-, oturğız-***

oturt- (k) oturmak

ovalän- (t) yuvarlanmak, yerde sürünmek *(krş.)* ***avhalan-, avkelen-, okalan-, okälän-, yuvalan- (II), yuvarlan-***

ovrat- (k) görüşmek; karşılaşmak

ovşat- (k) ovuşturmak

oy- (k) oymak, kazmak; oymak, gözlerini kör etmek

oyan- (h), (k), (t) 1. uyanmak 2. uyarılmak, dürtülmek *(krş.)* ***uyan-***

oyandır- (k) uyandırmak

oyat- (h), (k), (t) 1. uyandırmak 2. uyarmak, uyandırmak, teşvik etmek

oyna- (h), (k), (t) oynamak

oynaqla- (k) yerinde duramamak, kımıldamak

oynat- (k) oynatmak

oyuvla- (h), (t) nakış işlemek

oz- (k), (t) 1. geçmek, önüne geçmek, geride bırakmak 2. hamile kalmak

ozdır- (k) geçirmek, uğurlamak; eşlik etmek, beraberinde gitmek

öbiş- (k) öpüşmek *(krş.)* ***ebis-, öbüş-***

öbüş- (k) öpüşmek *(krş.)* ***ebis-, öbiş-***

öde- (k) ödemek ***öte-***

ögren- (k) 1. öğrenmek 2. alışmak *(krş.)* ***ivren-, ören-, ügren-, üren-, üvren-, yivren-***ögütle- (k) 1. öğretmek, emretmek, bilgi vermek, yönlendirmek, yönetmek, uyarmak 2. nasihat etmek, öğüt vermek *(krş.)* ügütlä-, yigitle-, yügütle-

öhselt- (k) yükseltmek

ökelen- (k) 1. darılmak, gücenmek, incinmek 2. öfkelenmek kızmak *(krş.)* ***epkelen-***

öksel- (k) yükselmek

öksir- (k) öksürmek *(krş.)* öksür-

öksür- (k) öksürmek *(krş.)* öksir-

öktemlen- (t) gururlanmak; kibirlenmek *(krş.)* ***ektemlen-, oktamlän-***

ökün- (k) 1. kızmak, öfkelenmek 2. darılmak, gücenmek, incinmek 3. hüzünlenmek, üzülmek, kederlenmek

ökür- (k) inlemek, inildemek; kükremek, bağırmak, böğürmek, anırmak *(krş.)* ***aqır-, ekir-***

öl- (k), (t) ölmek *(krş.)* ***el-***

ölän- (t) elenmek *(krş.)* ***elen-***

ölcele- (k) ele geçirmek, zaptetmek, yakalamak; yağmalamak *(krş.)* ***olcala-***

ölç- (t) ölçmek *(krş.)* ***elce-, ölçä-, ölçe-***

ölçä- (t) ölçmek *(krş.)* ***elce-, ölç-, ölçe-***

ölçän- (t) ölçülmek, tartılmak *(krş.)* ***elcen-, ölçen-***

ölçe- (k) ölçmek *(krş.)* ***elce-, ölç-, ölçä-***

ölçen- (k) ölçülmek, tartılmak *(krş.)* ***elcen-, ölçän-***

ölçeş- (k) ölçüşmek

öldir- (k) öldürmek *(krş.)* ***eltir-, oldur-, öltür-***ölä- (t) elemek; süzmek *(krş.)* ***ele-, öle-***

öle- (k) elemek; süzmek *(krş.)* ***ele-, ölä-***

öleş- (k) bölmek, parçalamak, ayırmak; paylaşmak *(krş.)* ***iles-, ilis-, üläş-, üleş-, ülüş-***

öleştir- (k) bölmek, paylaştırmak ***üläştir-***

öltür- (t) öldürmek *(krş.)* ***eltir-, oldur-, öldir-***öltürül- (t) öldürülmek

öltürün- (t) öldürülmek *(krş.)* ***eltirin-***

ölüş- (k) paylaşmak

öm- (t) emmek *(krş.)* ***em-***

ömgäklän- (t) zahmet çekmek, çalışmak

ömürlät- (t) hafızada yaşatmak, ölümsüzleştirmek

ömüz- (t) emzirmek *(krş.)* ***emiz-***

ömüzdür- (t) emzirmek *(krş.)* ***emizdir-***

öngälän- (t) değişmek

öngälät- (t) değiştirmek

öngäyt- (t) değiştirmek

öp- (k), (t) öpmek *(krş.)* ***ep-***

öpkälä- (t) öpmek (birçok kez) *(krş.)* ***epkele-***

öpkele- (k) darılmak, gücenmek, incinmek

öpüş- (k) öpüşmek

ör- (k), (t) 1. örmek 2. eğirmek, bükmek *(krş.)* ***er- (I)***

ören- (k) 1. öğrenmek 2. alışmak *(krş.)* ***ivren-, ögren-, ügren-, ürän-, üvrän-, yivren-***

öret- (k) öğretmek *(krş.)* ***ivret-, ürät-, üvrät-, yuvrät-***

örpäy- (t) dikleşmek, kalkmak *(krş.)* ***erpey-***örpäyt- (t) kaldırmak, kalkmak *(krş.)* ***erpeyt-***

örpe- (k) donakalmak, donmak; donup kalmak, uyuşmak *(krş.)* ***erpe-***

örsele- (k) örselemek, yıpratmak; bozmak, berbat etmek

örselen- (k) örselenmek, yıpranmak; berbat olmak, bozulmak

ört- (k) örtmek

örtä- (t) yakmak, tutuşturmak *(krş.)* ***erte-, örte-***

örte- (k), (t) yakmak, tutuşturmak *(krş.)* ***erte-, örtä-***

örtil- (k) örtülmek, kapanmak

örtin- (k) örtünmek

örül- (I) (t) örülmek

örül- (II) (k) gömülmek

ös- (k), (t) bitmek, büyümek, yetişmek; yükselmek, yücelmek *(krş.)* ***es- (II)***

östir- (k) büyütmek, yetiştirmek, beslemek ***östür-***

östür- (k), (t) büyütmek, yetiştirmek, beslemek *(krş.)* ***östir-***

östürül- (t) yetiştirilmek

öşekle- (k) dedikodu yapmak

öt- (I) (k), (t) 1. geçmek, gitmek 2.

yaşamak, hayat sürmek, geçinmek *(krş.)* ***et- (II)***

öt- (II) (k) ötmek, şakımak

öte- (k) ödemek *(krş.)* ***öde-***

öten- (k) istemek, dilemek, rica etmek ***üten-***

ötkän- (t) özenmek

ötkär- (t) geçirmek, sökmek, yeniden dikmek

ötker- (t) 1. geçirmek, sokmak 2. bitirmek, sona erdirmek 3. yanında bulunmak, eşlik etmek 4. bırakmak, salıvermek 5. önemsememek, aldırmamak 6. şiir okumak *(krş.)* ***etker- (II)***

ötkez- (k) delmek, delip geçmek *(krş.)* ötküz-

ötkür- (t) öksürmek *(krş.)* ***etkir-***

ötküz- (k) delmek, delip geçmek *(krş.)* ***ötkez-***

ötül- (k) geçilmek

övkelen- (k) öfkelenmek

özälän- (I) (t) dağdan düşmek, yıkılmak, devrilmek; saldırmak, düşmek, kapılmak; sarmak, kaplamak, örtmek *(krş.)* ***ezelen- (I)***

özälän- (II) (t) *(krş.)* özlemek; üzülmek, kederlenmek *(krş.)* ***ezelen- (II)***

özle- (k) istemek, heves etmek

pahalılaş- (k) pahalılaşmak, değerlenmek

paḫılla- (k) kıskanmak

palt et- (h) sigara vb. içmek

parala- (h), (k), (t) parçalamak, paramparça etmek, yırtmak *(krş.)* ***parla-***

parcala- (h) parçalamak; yırtmak

parçala- (k) parçalamak

parılda- (k) parıldamak, parlamak

parla- (k) kırmak, parçalamak, kesmek *(krş.)* ***parala-***

parlat- (k) parlatmak

paslan- (k) paslanmak

patırda- (k) patırdamak, gürültü etmek

patla- (k) patlamak

patlat- (k) patlatmak

paylaş- (k) paylaşmak

paylaştır- (k) paylaştırmak

pışanlan- (k) kur yapmak; nişanlanmak, evlilik için karşılıklı anlaşmak

pışqır- (k) horlamak, hırıldamak

pillullan- (h), (t) tartışmak, müzakere etmek

pislen- (k) pislenmek, kirlenmek

piş- (k) pişmek; olgunlaşmak *(krş.)* ***bis-, biş-***

pişir- (k) pişirmek *(krş.)* ***bisir-, bişir-***

pişirt- (k) pişirtmek

piyazla- (k) okşama, sevmek; yatıştırmak, teskin etmek

poviştet- (t) ödünç almak, borç almak; ödünç vermek, borç vermek

pus et- (k) öpmek

pustalan- (h) yıkmak, harap etmek; boşaltmak

püfle- (k) püflemek, üflemek

püskür- (k) püskürmek; fışkırmak; sıçramak

rahatlan- (k) 1. dinlenmek 2. sakinleşmek, yatışmak

rahatsızlan- (k) rahatsızlanmak, huzursuzlanmak

raḫimle- (k) merhamet etmek

raḫmetlä- (t) acımak, merhamet etmek

raḫmetlän- (t) merhamet edilmek, bağışlanmak, affedilmek

raḫmetle- (h) merhamet etmek, acımak

raskel- (k) rastlamak, karşılaşmak *(krş.)* ***ıraskel-***

rasketir- (k) rastlaştırmak, karşılaştırmak

rastla- (h), (k), (t) haklı kılmak

raşalan- (t) hayvanlaşmak, canavar kesilmek

rendele- (k) rendelemek *(krş.)* ***irendele-***

rendelen- (k) rendelenmek

resimlän- (t) kurmak, tesis etmek

rusvayla- (h), (t) rezil rüsva etmek *(krş.)* ***ırısfayla-, irisfayla-***

rusvaylan- (h) rezil edilmek, aşağılanmak, hakaret edilmek

sabahlat- (k) sabahlatmak, sabaha kadar uyamamak

saç- (k) 1. saçmak 2. tohum ekmek, tohum saçmak *(krş.)* ***çaç-, seç- (I), cac-***

saçıl- (k) 1. saçılmak 2. tohum ekilmek, saçılmak

saçmala- (k) 1. kafası karışmak, saçmalamak, sersemlemek 2. hezeyan etmek, sayıklamak *(krş.)* şaşmala-

sağıl- (k) iyileşmek; hayatta kalmak ***savul- (I)***

sağılt- (k) sağaltmak, iyileştirmek

sağın- (h), (k), (t) 1. düşünmek; hatırlamak 2. özlemek

sağındır- (h), (k), (t) düşündürmek, hatırlatmak

sağınıl- (h), (t) hatırlanmak, unutulmamak

sağırlan- (k) sağırlaşmak

sağışet- (t) düşünmek

sağışla- (k), (t) 1. düşünmek; farz etmek, tasavvur etmek, varsaymak 2. gözlemek 3. saymak, hesaba katmak *(krş.)* ***sahısla-***

sağışlan- (k), (t) 1. düşünülmek 2. dikkate alınmak, hesaba katılmak *(krş.)* ***sahıslan-*****sağlan-** (k) sağ tarafta hizalanmak

sahın- (h), (k), (t) hatırlamak

sahısla- (h) 1. düşünmek; farz etmek, tasavvur etmek, varsaymak 2. saymak, hesaba katmak *(krş.)* ***sağışla-***

sahıslan- (h) 1. düşünmek, düşünceye dalmak 2. dikkate almak, hesaba katmak *(krş.)* ***sağışlan-***

sakaçla- (t) kesmek, et kesmek

sakla- (h), (t) 1. saklamak, korumak, muhafaza etmek; beklemek 2. uyarmak, önceden haber vermek 3. gözetlemek, gözetmek *(krş.)* ***saqla-***

saklan- (h), (k), (t) 1. korunmak, muhafaza edilmek 2. sakınmak, kaçınmak 3. gizlenmek *(krş.)* ***saqlan-***

saqatla- (k) sakatlamak

saqavlan- (k) kekelemek, pepelemek

saqın- (k) sakınmak, kaçınmak; gözetmek, bakmak

saqla- (k) 1. saklamak, gizlemek 2. korumak, muhafaza etmek *(krş.)* ***sakla-*****saqlan-** (k) 1. korunmak, muhafaza edilmek 2. sakınmak, kaçınmak 3. gizlenmek *(krş.)* ***saklan-***

sal- (h), (k), (t) 1. koymak, yerleştirmek 2. inşa etmek, kurmak, dikmek 3. atmak, fırlatmak 4. kestirmek, belirlemek, tayin etmek, teşhis etmek 5. kulak vermek 6. yardımcı fiil olarak kullanılır

saldır- (k) inşa etmek, kurmak, yapmak

salğala- (h), (t) 1. dağıtmak, yıkmak, tahrip etmek; fırlatmak, atmak 2. altına koymak, yerleştirmek, eklemek, sokuşturmak

salğalan- (t) sallanmak, sarsılmak

salın- (h), (k), (t) 1. salınmak, yatmak, uzanmak 2.söylenmek, bildirilmek; yayılmak, dağılmak; uzanmak, yayılmak 3. kıvrılmak, eğilmek; sarkmak, sölpümek 4. hareket etmek 5. atılmak, fırlamak; bırakılmak, atılmak; aceleyle girmek, dalmak

salla- (h), (k), (t) sallamak; dalgalanmak; esmek

sallan- (h), (k), (t) sallanmak

salpra- (h), (t) 1. eskimek, köhnemek; tahrip olmak, yıkılmak 2. solmak, pürsümek, canlılığını yitirmek 3. zayıflamak, zaafa uğramak, gevşemek 4. hayret etmek, şaşırmak

salvir- (k) bırakmak; bırakmak, terk etmek, ayrılmak

samutlan- (k) 1. mahcup olmak, utanmak 2. halsiz düşmek, yorulmak, tükenmek 3. hüngür hüngür ağlamak, bağırıp çağırmak

san- (k) 1. saymak, hesap etmek 2. farz etmek, addetmek, varsaymak

sana- (h), (k), (t) 1. saymak, hesap etmek 2. farz etmek, addetmek, varsaymak, düşünmek

sanal- (I) (h), (t) sayılmak, hesaplanmak; hesap etmek

sanal- (II) (h), (t) addetmek, saymak

sanaş- (t) hesap etmek, saymak

sancaqlan- (k) sancaklanmak, sancak kuşanmak; donatılmak

sanç- (k) saplamak, batırmak, sokmak ***senç-***

sand- (t) sayıklamak

sandıraqla- (k) sayıklamak, hezeyan etmek *(krş.)* ***sandraḫla-, sandraqla-***

sandraḫla- (k) sayıklamak, hezeyan etmek *(krş.)* ***sandıraqla-, sandraqla-***

sandraqla- (k) sayıklamak, hezeyan etmek *(krş.)* ***sandıraqla-, sandraḫla-***

sanet- (k) zannetmek, sanmak

sap- (k) saplamak, sokmak

sapla- (k) saplamak

saplan- (k) saplanmak

sapunlan- (h), (t) sabunlanmak; yıkanmak

sapunlat- (h), (t) sabunlatmak

sar- (k) sarmak; dalgalandırmak, kıvırmak; örmek, bağlamak

sarar- (k) sararmak *(krş.)* ***sarğar-***

sarğar- (h), (t) sararmak*(krş.)* ***sarar-***

sarḫ- (t) 1. sızmak, akmak 2. sığ olmak, sığlaşmak *(krş.)* ***sark-, sarq-***

sarḫıt- (t) 1. dökmek, boşaltmak, aktarmak; saçmak, yaymak *(krş.)* ***sarkıt-, sarqıt-***

sarhoşlan- (k) sarhoş olmak

sarı- (I) (h), (t) bilgilendirmek, haberdar etmek, haber vermek

sarı- (II) (k) sarmak

sarıl- (k), (t) 1. sarılmak, bürünmek, dolanmak 2. yapışmak, tutunmak, sarılmak 3. kucaklamak,

sarılmak

sarın- (k) sevinmek, memnun olmak ***sarna-***

sark- (k) 1. sızmak, akmak 2. sıkmak *(krş.)* ***sarḫ-, sarq-***

sarkıt- (h) 1. sıkmak, ezmek, kaldırmak; süzmek 2. sütü yayıkta çalkalamak, yağ çıkartmak *(krş.)* ***sarḫıt-, sarqıt-***

sarkıtıl- (h) sıkılmak, ezilmek; akıtılmak, boşaltılmak

sarq- (k) 1. sarkmak 2. darılmak, gücenmek *(krş.)* ***sarḫ-, sark-***

sarqıt- (k) 1. sarkıtmak, alçaltmak; daldırmak, batırmak 2. asmak *(krş.)* ***sarḫıt-, sarkıt-***

sarna- (h), (k), (t) 1. şarkı söylemek 2. övmek, şükretmek 3. ağlamak, dövünmek, feryat etmek 4. ötmek *(krş.)* ***sarın-***

sarnal- (k) dövünmek, ağlamak, yas tutmak

sarnat- (h), (t) şarkı söyletmek

sarpıla- (h) zayıflamak, güçsüzleşmek, kuvvetten düşmek, yorulmak *(krş.)* ***sarpla-*****sarpılat-** (t) zayıflatmak, kuvvetten düşürmek

sarpla- (h) 1. zayıflamak, güçsüzleşmek, kuvvetten düşmek, yorulmak 2. solmak, sararmak, pörsümek *(krş.)* ***sarpıla-***

sars- (k) sarsmak, sallamak

sarsı- (k) sarsılmak

sası- (h), (k), (t) 1. pis kokmak, sası sası kokmak 2. tiksinmek, iğrenmek, nefret etmek; bıkmak, usanmak

sasıstır- (h) iğrendirmek, tiksindirmek, nefret ettirmek

sasıt- (h), (t) kokutmak

saşır- (k) şaşırmak, kafası karışmak; yolunu kaybetmek *(krş.)* şaşır-

sat- (h), (k), (t) satmak

sataş- (k) sataşmak, kızdırmak, rahatsız etmek

satıl- (h), (t) satılmak

satın- (h) kendi için almak, satın almak

satınal- (h), (t) satın almak

satınalın- (h), (t) satılmak

satırlan- (h) neşelenmek, kendini eğlendiren

satırlat- (h) eğlendirmek

sav- (h), (k), (t) sağmak, süt sağmak

savaş- (k) savaşmak

savıqlaş- (k) vedalaşmak *(krş.)* ***savlıqlaş-, savluqlaş-***

savıl- (k) sağılmak, süt vermek *(krş.)* ***savul- (II)***

savış- (k) savuşmak, ayrılıp gitmek; gözden kaybolmak, ortadan kalkmak; kurtarmak *(krş.)* ***savuş-***

savıştır- (k) savuşturmak, önlemek

savlıqlaş- (k) vedalaşmak *(krş.)* ***savıqlaş-, savluqlaş-***

savluqlaş- (k) vedalaşmak *(krş.)* ***savıqlaş-, savlıqlaş-***

savluqtır- (k) iyileştirmek, tedavi etmek *(krş.)* ***savuḫtur-, savuktur-***

savrıl- (k) savrulmak

savuḫ- (t) iyileşmek *(krş.)* ***savuk-, savuq-*** **savuḫtur-** (t) iyileştirmek, tedavi etmek *(krş.)* ***savluqtır-, savuktır-***

savuk- (h) kurtulmak, sağ salim kalmak; iyileşmek *(krş.)* ***savuḫ-, savuq-***

savuktur- (h) iyileştirmek, tedavi etmek *(krş.)* ***savluqtır-, savuḫtır-***

savuq- (k) sıhhat içinde olmak, sağlıklı olmak; iyileşmek *(krş.)* ***savuḫ-, savuk-***

savul- (I) (k) canlanmak, dirilmek *(krş.)* ***sağıl-***

savul- (II) (h), (t) sağılmak, süt vermek *(krş.)* ***savıl-***

savur- (k), (t) 1. savurmak, havaya fırlatmak 2. sigara içmek

savurıl- (k) savrulmak

savuş- (k) savuşmak, ayrılıp gitmek; gözden kaybolmak, ortadan kalkmak; kurtarmak *(krş.)* ***savış-***

savuştır- (k) savuşturmak, uzaklaştırmak; kurtarmak, ortadan kaldırmak, yok etmek

say- (k) 1. saymak, hesaba katmak, dikkate almak; düşünmek, tasavvur etmek, hesaplamak 2. saymak, saygı göstermek, hürmet etmek

sayıklan- (k) hayal etmek, düş kurmak

sayıqlan- (k) rüya görmek, hayal kurmak

sayırıl- (h) karışmak, bulaşmak, el sokmak

sayla- (h), (k), (t) seçmek; tercih etmek, yeğlemek; çıkmak, sıyrılmak

saylan- (h), (k), (t) seçilmek

say-süy- (k) sevmek, saymak, saygı duymak, değer vermek, hürmet etmek

sebeblen- (k) sebeplenmek, faydalanmak, yararlanmak

sebele- (k) çiselemek

sebil- (t) dağılmak, serpilmek, dökülmek

seç- (I) (k) 1. saçmak 2. tohum ekmek, tohum saçmak *(krş.)* ***çaç-, saç-, cac-***

seç- (II) (k) seçmek

seçmele- (k) saçmalamak

segil- (h) sökülmek, parçalanmak, ufalanmak, kırılmak

sek- (h) 1. sökmek 2. iftira atmak; sövmek *(krş.)* ***sök- (I), sök- (II)***

sekerlet- (h) şekerlendirmek

seket- (h) kesmek

sekillen- (k) dinmek, yatışmak, sakinleşmek *(krş.)* ***sekinlen-***

sekinlen- (k) dinmek, yatışmak, sakinleşmek *(krş.)* ***sekillen-***

sekinlet- (k) sakinleştirmek

sekir- (h), (k), (t) 1. atlamak, fırlamak, sıçramak 2. dans etmek

sekirgälä- (t) atlamak, sıçramak, zıplamak *(krş.)* ***sekirgele-, sekirkele-***

sekirgele- (h) 1. atlamak, sıçramak, zıplamak 2. dans etmek *(krş.)* ***sekirgälä-, sekirkele-***

sekirikle- (k) 1. atlamak, sıçramak, zıplamak 2. dans etmek

sekirkele- (k) 1. atlamak, sıçramak, zıplamak 2. dans etmek *(krş.)* ***sekirgälä-, sekirgele-***

sekirt- (h), (t) atlatmak, sıçratmak, zıplatmak, hakaret ettirmek

selamlaş- (k) selamlaşmak

semir- (h), (k), (t) semirmek

semizlet- (h) semirtmek, semizletmek

semril- (k) semirilmek, şişmanlatılmak

sen- (h) sönmek *(krş.)* ***son-, sön-***

senç- (k) saplamak, batırmak *(krş.)* ***sanç-***

sendir- (h) söndürmek *(krş.)* ***söndir-, söndür-, sündür-***

sep- (h), (k) 1. serpmek, saçmak 2. savurmak *(krş.)* ***serp-, söp-***

sep et- (t) kuvvetlendirmek, pekiştirmek, sağlamlaştırmak; yardım etmek, desteklemek

septir- (t) dökmek

ser- (k) sermek, yaymak

sereklen- (k) seyrekleşmek

seril- (k) serilmek, yayılmak

sermä- (t) sallamak

serme- (I) (k) kuşatmak

serme- (II) (h) çıkarmak

sermel- (h) yırtılmak

serp- (k) serpmek, saçmak *(krş.)* ***sep-, söp-***

serpil- (k) serpilmek

sertil- (k) kaçınmak, sıyrılmak; önlemek, savuşturmak, uzaklaştırmak

sertlen- (k) sertleşmek

sertleş- (k) kızmak, hiddetlenmek

ses- (h) 1. algılamak, duymak, hissetmek; anlamak, bilincine varmak 2. ağrı, acı hissetmek, duymak *(krş.)* ***siz- (I), sus- (I), süz- (I)***

sesken- (h) ürkmek, korkmak, irkilmek; endişelenmek *(krş.)* ***söskän-, sösken-***

seskendir- (h), (t) ürkütmek, korkutmak, irkitmek *(krş.)* söskändir-, söskendir-

sesle- (k) haykırmak, seslenmek, çağırmak

seslen- (k) seslenmek

sev- (k) sevmek *(krş.)* ***siv-, süv-, süy-***

sevaralaş- (t) razı olmak; anlaşmak, uyuşmak

sevdir- (k) sevdirmek

sevil- (k) sevilmek

sevin- (k) sevinmek, mutlu olmak *(krş.)* ***süyün-***

sevindir- (k) sevindirmek, mutlu etmek

sevle- (k) söylemek *(krş.)* ***söyle-***

sevlen- (k) söylenmek

sevleş- (k) söyleşmek *(krş.)* ***söyleş-***

sevlet- (k) söyletmek

seyirt- (k) döndürmek

sez- (h), (k) 1. hissetmek, duymak 2. şüphelenmek, kuşkulanmak

sezle- (h) söylemek, konuşmak, anlatmak *(krş.)* ***sözlä-, sözle-***

sezlen- (h) söylenmek, anlatılmak

sezles- (h) söyleşmek, konuşmak, sohbet etmek *(krş.)* ***sözläş-, sözleş-***

sezlet- (h) konuşturmak *(krş.)* ***sözlät-, sözlet-***

sıbırda- (h) 1. şırıldamak; fısıldamak 2. tıslamak; cızırdamak; fışıldamak, fıslamak 3. hışırdamak, fışırdamak *(krş.)* şıbırda- (I)

sıbırdas- (h) fısıldaşmak *(krş.)* ***sıbırdaş-, şıbırdaş-, şıpırdaş-***

sıbırdaş- (k), (t) fısıldaşmak *(krş.)* sıbırdas-, şıbırdaş-, şıpırdaş-

sıçıra- (k) sıçramak, zıplamak *(krş.)* ***sıçra-*****sıçra-** (k) sıçramak, zıplamak *(krş.)* sıçıra-

sıdır- (k), (t) sıyırmak, soymak; ayırmak, sökmek, çıkarmak

sığ- (k) sığmak *(krş.)* ***sıy-***

sığa- (k) sıvamak

sığın- (k) 1. sığmak, yerleşmek 2. sığınmak 3. ummak, umut etmek, ümit etmek *(krş.)* ***sıyın-***

sığındır- (k) sığındırmak, yerleştirmek, iskan ettirmek *(krş.)*

sıyındır-

sığınlan- (h) canı sıkılmak

sığınlat- (h) birinin canını sıkmak, bıktırmak, usandırmak

sıḫ- (t) sıkmak *(krş.)* ***sıq-***

sıḫta- (t) hıçkıra hıçkıra ağlamak sıqta-

sıq- (k) sıkmak *(krş.)* sıḫ-

sıqıl- (k) 1. sıkılmak, mahçup olmak, utanmak 2. canı sıkılmak, içi sıkılmak; özlemek, hasret çekmek

sıqışdır- (k) zorlamak, sıkıştırmak; baskı yapmak, ezmek, zulmetmek *(krş.)* ***sıqıştır-***

sıqıştır- (k) zorlamak, sıkıştırmak; baskı yapmak, ezmek, zulmetmek *(krş.)* sıqışdır-

sıqletlen- (k) ezilmek

sıqta- (k) üzülmek, hüzünlenmek *(krş.)* sıḫta-

sıqtır- (k) sıktırmak

sıla- (h), (k), (t) 1. düzeltmek, taramak 2. sürmek, sıvamak, yaymak, kaplamak; badana yapmak; kusurlarını gizlemek

sılan- (k) ıslanmak, sırılsıklam olmak *(krş.)* çılan-

sılat- (k) ıslatmak, nemlendirmek

sımarla- (h), (k), (t) 1. ısmarlamak, emanet etmek, vermek; güvenmek 2. görevlendirmek, vazifelendirmek; emretmek, buyurmak; öğretmek 3. kestirmek, tayin etmek, kararlaştırmak

sımarlan- (h), (k), (t) 1. ısmarlanmak, emredilmek, buyrulmak 2. güvenilmek, itimat edilmek 3. kendini bir şeye adamak

sın- (h), (k), (t) kırılmak, parçalanmak; tahrip olmak, yıkılmak

sına- (h), (k), (t) 1. sınama k, denemek (h), (k), (t) 2. gözlemek, izlemek; incelemek, araştırmak (h), (k), (t) 3. ovmak, ovuşturmak (k)

sınal- (k), (t) araştırılmak, denenmek

sıncıla- (h) önceden haber vermek, kehanette bulunmak; tahmin etmek *(krş.)* sınçıla-, sınçla-

sıncıla- (k) gözlemlemek, farkında olmak; farkına varmak, anlamak

sınçıla- (t) 1. önceden haber vermek, kehanette bulunmak; tahmin etmek 2. araştırmak, incelemek; gözden geçirmek, yoklamak *(krş.)* ***sınçla-, sıncıla-***

sınçla- (k) önceden haber vermek, kehanette bulunmak; tahmin etmek; farkına varmak, sezmek, keşfetmek, incelemek *(krş.)* sınçıla-, sıncıla-

sındır- (h), (k), (t) kırmak, parçalamak

sındırğala- (t) kırmak, parçalamak

sındırıl- (h), (t) kırılmak

sınğıla- (k) hoşuna gitmek; hoşnut etmek, memnun etmek

sınıḫ- (t) 1. kırılmak 2. üzülmek, azap çekmek, ıstırap çekmek *(krş.)* ***sınık-, sınıq-***

sınıḫtır- (t) kırmak, parçalamak; üzmek *(krş.)* ***sınıktır-, sınıqtır-***

sınık- (h), (t) 1. kırılmak 2. üzülmek, azap çekmek, ıstırap çekmek *(krş.)* sınıḫ-, sınıq-

sınıktır- (h), (t) 1. bozmak, harap etmek, imha etmek 2. aşağılamak 3. korkutmak, ürkütmek *(krş.)* sınıḫtır-, sınıqtır-

sınıktırıl- (h) kırılmak

sınıq- (k) 1. kırılmak 2. eğilmek, boyun eğmek 3. eğilmek, bükülmek, baş eğmek 4. vazgeçmek, bırakmak, reddetmek, geri çevirmek 5. titremek, ürpermek, korkmak 6. gürlemek, gürüldemek *(krş.)* sınıḫ-, sınık-

sınıqtır- (k) zapt etmek, buyruğu altına almak, boyun eğdirmek *(krş.)* sınıḫtır-, sınıktır-

sınırla- (h) sınırları belirlemek, sınırlamak

sıpa- (k) okşamak

sıpaqla- (k) okşamak, sevmek, sıvazlamak

sıpala- (k) okşamak, sevmek, sıvazlamak

sıptır- (h) kabuğunu soymak, sıyırmak, yırtmak

sırala- (k) sıralamak

sırlaş- (k), (t) sırlaşmak

sırtla- (k) geri çekilmek

sıt- (k), (t) 1. kırıştırmak, buruşturmak, bükmek 2. sıkmak, ezmek, suyunu çıkarmak

sıy- (t) sığmak *(krş.)* sığ-

sıyın- (h), (k), (t) 1. sığmak, olmak, bulunmak 2. gizlenmek, saklanmak, sığınmak 3. ummak, ümit etmek *(krş.)* sığın-

sıyındır- (h), (t) sığındırmak, yerleştirmek *(krş.)* sığındır-

sıyıştır- (k) sığıştırmak, sıkıştırmak

sıyla- (h), (k), (t) 1. saygı göstermek, hürmet etmek 2. ağırlamak, ikram etmek

sıylan- (h), (t) şereflenmek, hürmet edilmek, saygı duyulmak

sıylat- (h), (t) saygı göstermek, hürmet etmek

sıypa- (t) okşamak

sız- (t) yazmak, çizmek

sızğır- (I) (h), (k), (t) 1. ıslık çalmak; tıslamak; fışıldamak 2. yanına çağırmak 3. gülmek, dalga geçmek

sızğır- (II) (h), (t) süzdürmek; eritmek *(krş.)* ***sizgir-, süzgür-***

sızğır- (III) (h), (k), (t) 1. eritmek, erimek 2. kızartmak, kızarmak

sızğırıl- (I) (k), (t) temizlenmek, yıkanmak

sızğırıl- (II) (k) eritilmek

sızğırt- (I) (k) temizlemek, durulamak

sızğırt- (II) (h), (t) eritmek

sızhırıl- (III) (h) denenmek

sızla- (h), (k), (t) 1. sızlamak, ağrımak; acı çekmek 2. ağlamak, hıçkıra hıçkıra ağlamak

sızlaş- (k) sızlaşmak

sızlat- (h), (k), (t) sızlatmak, acı vermek, ağrıtmak

sibbelen- (h) kendini kontrol edememek, çıldırmak

sibir- (h), (t) 1. temizlemek; süpürmek; yok etmek 2. silmek, kurulamak

sibiril- (h), (t) 1. temizlenmek, süpürülmek 2. yok edilmek

sibirin- (t) silinmek, kurulanmak

sikkele- (h) çekiştirmek, arkasından konuşmak

sikletlen- (k) zulme uğramak, ezilmek

sil- (I) (k) vurmak

sil- (II) (k) 1. silmek 2. silmek, sıvamak, yaymak

silin- (I) (k) silinmek

simirlen- (h) küflenmek

simirlet- (h) küfletmek

sin- (I) (k) ısınmak *(krş.)* ısın-, isin-, issin-

sin- (II) (h), (k) 1. ıslanmak, doymak, emilmek 2. nüfuz etmek, işlemek, sızmak, içine işlemek *(krş.)* ***siŋ-***

sindir- (I) (k) ısıtmak

sindir- (II) (t) içmek, emmek

singe- (h) katmak, su katmak

sinirt- (h) sindirmek, hazmetmek

siŋ- (k) emilmek; nüfuz etmek, işlemek, sızmak, içine işlemek *(krş.)* ***sin- (II)***

siŋir- (k) sümkürmek, burnunu temizlemek *(krş.)* ***siŋre-***

siŋre- (k) sümkürmek, burnunu temizlemek *(krş.)* ***siŋir-***

sipir- (k) süpürmek

sir- (h) 1. çizmek; saban sürmek, toprağı sürmek; iz açmak, evlek açmak 2. sürmek, kovalamak,

defetmek *(krş.)* ***sur-, sür-***

siril- (h) sürülmek *(krş.)* sürül-

sirin- (h) 1. tökezlemek, sendelemek; yanılmak, sürçmek 2. sürgün edilmek, sürülmek *(krş.)* ***sürün-***

sirindir- (h) düşürtmek, yıkmak, harap etmek

sirkelen- (k) ekşimek

sirt- (h) 1. silmek, kurulamak; ovmak 2. çizmek, karalamak *(krş.)* ***sürt-***

sirtil- (h) silinmek, sürtülmek *(krş.)* sürtül-

sis- (h) şişmek *(krş.)* şiş-

sisin- (h) mahrum olmak, yoksun bırakılmak

sisle- (h) pişirmek, kızartmak, kavurmak *(krş.)* şişlä-, şişle-

sistir- (h) şişirmek, şişmeye neden olmak ***şiştir-***

sit- (k) ısıtmak *(krş.)* ***ısıt-, isit-, issit-***

siv- (h) sevmek *(krş.)* ***sev-, süv-, süy-***

sivil- (h) sevilmek

sivis- (h) sevişmek *(krş.)* ***süvüş-***

siy- (h), (k), (t) işemek

siz- (I) (h) 1. süzmek 2. algılamak, duymak, hissetmek *(krş.)* ***ses-, sus-(I), süz- (I)***

siz- (II) (h) boynuzlamak *(krş.)* ***süz- (II)***

sizgir- (h) süzdürmek *(krş.)* ***sızğır- (II), süzgür-***

sizgiril- (h) süzdürülmek, süzülmek

soğul- (t) dokunmak, örülmek

soğumla- (h), (t) öldürmek, vurmak

soğumlan- (h), (t) kesilmek

soğur- (k) somurmak, emmek

soḫ- (t) dokumak

sok- (h) şapırdatmak

sokkala- (t) azarlamak, münakaşa etmek

sokkalaş- (t) tartışmak

sokuray- (h), (t) görmez olmak, körleşmek

sokurayt- (h), (t) kör etmek, körleştirmek

soq- (k) 1. sokmak, saplamak 2. sokmak, almak 3. vurmak

soqıl- (k) sokulmak, saplanmak; karışmak, bulaşmak, müdahale etmek *(krş.)* ***soqul-***

soqırlan- (k) kör olak, körleşmek

soqıştır- (k) sokuşturmak

soqul- (k) sokulmak, saplanmak; karışmak, bulaşmak, müdahale

etmek *(krş.)* ***soqıl-***

soqurlat- (k) kör etmek, körleştirmek

sol- (h), (k) solmak *(krş.)* ***solı-, solu-***

soldır- (k) soldurmak

solı- (k) solmak *(krş.)* ***sol-, solu-***

solu- (k) solmak *(krş.)* ***sol-, solı-***

son- (k) sönmek *(krş.)* ***sen-, sön-***

sondraḫla- (t) 1. sayıklamak; gevezelik etmek, çene çalmak 2. mırıldanmak, homurdanmak *(krş.)* ***sondrakla-***

sondrakla- (h) *(krş.)* ***sondraḫla-***

sopala- (k) sopalamak, sopayla dövmek

sor- (h), (k), (t) sormak; istemek, talep etmek

soraştır- (k) soruşturmak

sorğala- (h), (t) sormak, soruşturmak

sorış- (k) sormak, soruşturmak ***soruş-***

sorıt- (k) haberdar olmak, öğrenmek

sorul- (k) sorulmak; istenmek

sorun- (h), (t) 1. istemek, rica etmek 2. sormak, soruşturmak

sorunul- (h), (t) sorulmak

soruş- (k) sormak, soruşturmak *(krş.)* ***sorış-***

sosı- (k) iğrenmek, tiksinmek

soslat- (h) yatıştırmak, dindirmek, teskin etmek

soy- (h), (k), (t) 1. soymak, sıyırmak 2. soyunmak 3. katletmek, boğazlamak, öldürmek

soyın- (k) soyunmak

soyındır- (k) soyundurmak

soyul- (k) kesilmek, boğazlanmak, katledilmek, öldürülmek

söbül- (t) lanetlenmek; dökülmek, saçılmak

sögin- (k) azarlamak, terslemek; sövmek, küfretmek

sögüş- (k) sövüşmek, birbirine küfretmek

söğ- (t) sövmek

sök- (I) (k), (t) sökmek *(krş.)* ***sek-***

sök- (II) (k) sövmek; azarlamak *(krş.)* ***sek-***

sökkälä- (t) çekişmek, ağız kavgası yapmak, tartışmak

sökkäläş- (t) çekişmek, münakaşa etmek, ağız kavgası yapmak

sön- (k), (t) sönmek *(krş.)* ***son-, sen-***

söndir- (k) söndürmek *(krş.)* ***sendir-, söndür-, sündür-***

söndür- (k), (t) söndürmek *(krş.)* ***sendir-, söndir-, sündür-***

sönük- (k) donuklaşmak, solmak, sönükleşmek; körleşmek

söp- (t) serpmek, saçmak *(krş.)* ***sep-, serp-***

söskän- (t) ürkmek, korkmak, irkilmek; endişelenmek *(krş.)* ***sesken-, sösken-***

söskändir- (t) ürkütmek, korkutmak, irkitmek *(krş.)* ***seskendir-, söskendir-***

sösken- (t) ürkmek, korkmak, irkilmek; endişelenmek *(krş.)* ***sesken-, söskän-***

söskendir- (t) korkutmak, ürkütmek*(krş.)* ***seskendir-, söskändir-***

söyle- (k) söylemek *(krş.)* ***sevle-***

söyleş- (k) söyleşmek *(krş.)* ***sevleş-***

sözlä- (t) söylemek, konuşmak, anlatmak *(krş.)* ***sezle-, sözle-***

sözlän- (t) söylenmek

sözläş- (t) söyleşmek, konuşmak, sohbet etmek *(krş.)* ***sezles-, sözleş-***

sözlät- (t) konuşturmak *(krş.)* ***sezlet-, sözlet-***

sözle- (k) söylemek, konuşmak, anlatmak *(krş.)* ***sezle-, sözlä-***

sözleş- (k) söyleşmek, konuşmak, sohbet etmek *(krş.)* ***sezles-, sözläş-***

sözlet- (k) konuşturmak *(krş.)* ***sezlet-, sözlät-***

staracet- (h) özenmek, itina etmek; çabalamak, gayret etmek *(krş.)* ***strac et-***

strac et- (h) özenmek, itina etmek; çabalamak, gayret etmek *(krş.)* ***staracet-***

strat et- (t) bozmak, harap etmek

strimat et- (t) tutmak; korumak, muhafaza etmek

suhar- (h) sulamak, su vermek; ıslatmak, nemlendirmek *(krş.)* *(krş.)* ***suvar-, suvğar-***

suhart- (h) sulamak, su vermek

suḫlan- (k) 1. çok istemek, arzu etmek 2. hayran olmak, hayran hayran bakmak, sevmek 3. imrenmek *(krş.)* ***suklan-, suqlan-***

suklan- (h), (k), (t) 1. beğenmek, hoşlanmak, sevmek 2. istemek, dilemek, arzu etmek *(krş.)* ***suḫlan-, suqlan-***

suqlan- (k), (t) 1. çok istemek, arzu etmek 2. hayran olmak, hayran hayran bakmak, hoşlanmak *(krş.)* ***suḫlan-, suklan-***

suqlanıl- (k) arzulanmak, istenmek

sulu- (h) hırıldamak

sun- (h), (k), (t) vermek, uzatmak, sunmak; germek, uzatmak, genişletmek, yaymak *(krş.)* ***sün-***

sunetlen- (k) sünnet olmak

sunul- (h), (t) uzatılmak, gerilmek, çekilmek, sunulmak

sur- (k) sürmek, kovmak, defetmek *(krş.)* ***sir-, sür-***

surke- (k) sürümek, sürüklemek *(krş.)* ***sürke-***

sus- (I) (h), (t) 1. almak, aktarmak, benimsemek 2. çalmak, aşırmak *(krş.)* ***ses-, siz- (I), süz- (I)***

sus- (II) (k) susmak

susa- (k) susamak *(krş.)* ***suvsa-***

susat- (k) susatmak *(krş.)* ***suvsat-***

sustır- (k) susturmak

susun- (h) özenmek

suval- (h), (t) inmek, düşmek, yağmak

suvalt- (t) silmek, temizlemek; çizmek, kazımak, silmek; yıkamak

suvar- (k) 1. suvarmak, hayvanlara su vermek 2. sulamak *(krş.)* ***suhar-, suvğar-***

suvğar- (t) ıslatmak, su vermek, nemlendirmek *(krş.)* ***suhar-, suvar-***

suvğart- (h), (t) sulamak, su vermek; ıslatmak

suvlat- (k) ıslatmak, sulamak

suvra- (k) beslemek

suvsa- (h), (k), (t) susamak *(krş.)* ***susa-***

suvsat- (h), (k), (t) susatmak *(krş.)* ***susat-***

suvu- (h), (k), (t) soğumak; soğuk almak, üşümek

suvuktur- (h) soğutmak

suvuqlan- (k) soğuk almak, üşümek

suvul- (h) karışmak, el sokmak

suvun- (h) soğumak

suvur- (h), (k), (t) çekmek, çekip çıkarmak, sökmek, yolmak *(krş.)* çüvür-

suvurda- (h) havaya yükselmek

suvurul- (h), (t) 1. çıkarılmak 2. yolculuğa çıkmak

suvut- (h), (k), (t) soğutmak

sümele- (k) zayıflatmak, fakirleştirmek

sümelen- (k) zayıflamak, fakirleşmek

sün- (k) çekmek, germek, uzatmak; sokmak, sokuşturmak, itmek

sündür- (t) söndürmek *(krş.)* ***sendir-, söndir-, söndür-***

sünetle- (k) sünnet etmek

sünetlen- (k) sünnet olmak

sür- (k), (t) 1. sürmek; sürüklemek (k), (t) 2. saban sürmek, toprağı sürmek (k) 3. çizmek (k) *(krş.)* ***sir-,***

sur-

sürkäl- (t) 1. sürünmek 2. çiğnenmek, ezilmek

sürke- (k) 1. sürümek, sürüklemek 2. çekmek, sarsmak, dürtmek *(krş.)* ***surke-***

sürkele- (k) sürüklemek, çekmek *(krş.)* ***sürükle-, sürünle-***

sürkelen- (k) sürüklenmek, çekilmek; bükülmek, kıvrılmak *(krş.)* ***sürüklen-***

sürt- (k), (t) 1. oğmak, ovmak, sürtmek (k), (t) 2. silmek, kurulamak (k) 3. yaymak, sıvamak (k) 4. çizmek, karalamak (k) 5. ufalamak, parçalamak (t) *(krş.)* ***sirt-***

sürtül- (k), (t) 1. sürtülmek, ovulmak, oğulmak 2. yayılmak, sıvanmak *(krş.)* ***sirtil-***

sürükle- (k) sürümek, sürüklemek *(krş.)* sürkele-, sürünle-

sürüklen- (k) sürüklenmek *(krş.)* ***sürkelen-***

sürül- (k), (t) 1. sürülmek; kovulmak, defedilmek (k), (t) 2. ovulmak (k) 3. yerine getirilmek (k) 4. sabanla sürülmek (k) *(krş.)* ***siril-***

sürün- (k), (t) 1. sürünmek, sürüklenmek 2. tökezlemek, sendelemek; yanılmak, sürçmek *(krş.)* ***sirin-***

süründür- (t) süründürmek, tökezletmek

sürünle- (k) sürümek, sürüklemek *(krş.)* sürkele-, sürükle-

süv- (t) sevmek *(krş.)* ***sev-, siv-, süy-***

süvret- (k) sivriltmek

süvül- (t) sevilmek

süvüş- (t) sevişmek *(krş.)* ***sivis-***

süy- (k) sevmek *(krş.)* ***sev-, siv-, süv-***

süyün- (k) sevinmek, mutlu olmak ***sevin-***

süyüş- (k) sevişmek, birbirini sevmek

süz- (I) (k), (t) 1. süzmek (k), (t)2. almak, çekmek (t) *(krş.)* ***ses-, siz- (I), sus- (I)***

süz- (II) (k), (t) boynuzlamak *(krş.)* ***siz- (II)***

süzgür- (k) süzdürmek *(krş.)* sızğır- (II), sizgir-

süzül- (k) süzülmek

şafaflat- (k) parıltı yaymak, parıldamak

şaqalaş- (k) şakalaşmak

şaqı- (k) şakımak, ötmek

şaltıra- (k) çınlamak, tınlamak; şıkırdamak, zangırdamak

şamarla- (k) şamarlamak,

tokatlamak

şapaçla- (t) kesmek, kırmak, doğramak

şarılda- (k) şırıldamak, şırıltıyla akmak

şaş- (k) 1. şaşmak, şaşırmak 2. sapmak, yoldan çıkmak 3. delirmek *(krş.)* ***çaş-***

şaşır- (k) 1. şaşırmak, kafası karışmak; karıştırmak 2. yolunu kaybetmek 3. hata yapmak 4. yoldan çıkmak, yanlış yola sapmak *(krş.)* ***saşır-***

şaşmala- (k) 1. kafası karışmak, saçmalamak, sersemlemek 2. hezeyan etmek, sayıklamak *(krş.)* ***saçmala-***

şatırdat- (k) takırdatmak, çıngırdatmak

şatırlan- (t) 1. sevinmek, hoşnut olmak; neşelenmek; avunmak, teselli bulmak; sevinmek 2. oynamak; oynaşmak

şatırlat- (t) sevindirmek, hoşnut etmek

şazlan- (k) sevinmek, neşelenmek

şemirlän- (t) küflenmek, küf tutmak

şenlendir- (k) şenlendirmek, neşelendirmek

şıbırda- (I) (t) şırıldamak; fısıldamak *(krş.)* sıbırda-

şıbırda- (II) (k) büyücülük yapmak, sihirbazlık yapmak

şıbırdaş- (k) fısıldaşmak *(krş.)* sıbırdas-, sıbırdaş-, şıpırdaş-

şıŋğırdat- (k) 1. şıngırdatmak, ses çıkartmak 2. çan, zil çalmak

şıpırdaş- (k) fısıldaşmak *(krş.)* sıbırdas-, sıbırdaş-, şıbırdaş-

şıptır- (t) 1. tüy olmak, çimdiklemek 2. deri/kabuk soymak

şırla- (k) şırıldamak, şırıl şırıl akmak

şibbelen- (k) şüphelenmek, kuşkulanmak *(krş.)* şibhelen-

şibbelendir- (k) şüphelendirmek, kuşkulandırmak

şibhelen- (k) şüphelenmek, kuşkulanmak *(krş.)* ***şibbelen-***

şiş- (k), (t) şişmek *(krş.)* ***sis-***

şişir- (k) şişirmek

şişlä- (k), (t) 1. şişlemek, şişe geçirmek 2. pişirmek, kızartmak, kavurmak *(krş.)* ***sisle-, şişle-***

şişlät- (k), (t) kızarttırmak *(krş.)* şişlet-

şişle- (k) 1. şişlemek, şişe geçirmek 2. pişirmek, kızartmak, kavurmak *(krş.)* ***sisle-, şişlä-***

şişlet- (k) kızarttırmak *(krş.)* ***şişlät-***

şiştir- (t) şişirmek, şişmeye neden olmak *(krş.)* ***sistir-***

şoḫadla- (t) 1. hediye etmek, hediye vermek 2. vermek; ayırmak

şuvulda- (k) 1. hışırdamak; vızıldamak, uğuldamak; tıslamak 2. sallamak, kımıldamak

tab- (t) bulmak *(krş.)* ***tap- (I)***

tabalat- (t) çözmek, halletmek; tahmin etmek

tabanla- (k) sağlamlaştırmak, kuvvetlendirmek

tabdul- (k) şaşmak, aklı karışmak, hayret etmek *(krş.)* ***tavdul-, tavul-***

taber- (h), (k), (t) dışarı atmak, itmek, itip düşürmek; reddetmek; uzaklaştırmak

taberil- (h), (k), (t) dışarı atılmak, kovulmak; reddedilmek; bırakılmak

tabıl- (k) 1. bulunmak 2. bulunmak, kalmak, yaşamak, oturmak *(krş.)* ***tabul-*****tabın-** (k) tapınmak, ibadet etmek ***tabun-***

tabıştır- (k) tahmin etmek, sezmek, bilmek, keşfetmek

tabu et- (t) teşekkür etmek

tabul- (h), (k), (t) 1. bulunmak 2. bulunmak, kalmak, yaşamak, oturmak *(krş.)* ***tabıl-***

tabun- (h), (k) 1. hizmet etmek 2. tapınmak, ibadet etmek 3. selamlamak, selam vermek, boyun eğmek 4. dalkavukluk etmek, yaltaklanmak *(krş.)* ***tabın-***

tabuştur- (k), (t) anlamak, sezmek

tacan- (h) çömelmek

tacandır- (h) gizlemek, saklamak

tacla- (h), (t) taçlandırmak, taç giydirmek

taclan- (h), (t) taçlanmak, taç giymek

taçan- (t) gizlenmek, saklanmak

tağıl- (h), (k), (t) 1. takılmak, asılmak 2. ilişmek, takılmak, yapışmak, bağlanmak

taḫ- (t) 1. takmak, asmak 2. bağlamak, sarmak *(krş.)* ***daq-, tak-, taq-***

taḫkala- (t) takmak, asmak ***takkala-***

tak- (h) takmak, asmak *(krş.)* ***daq-, taḫ-, taq-***

takkala- (h) takmak, asmak *(krş.)* ***taḫkala-*****taktır-** (h) taktırmak, astırmak

taq- (k) takmak, asmak *(krş.)* ***daq-, taḫ-, tak-***

taqatsızlan- (k) güçsüzleşmek

taqıl- (k) takılmak, yapışmak

taqıldat- (k) takırdatmak

taqqıldat- (k) şakırdatmak

tal- (h), (k), (t) yorulmak

tala- (h), (k), (t) 1. yağmalamak, gaspetmek, soymak; bozmak, harap etmek, yıkmak 2. parçalamak, yırtmak, ısırmak (köpekler için)

talan- (h), (k), (t) yağmalanmak, soyulmak; yok edilmek, imha edilmek

talas- (h) dalaşmak, tartışmak *(krş.)* ***talaş-***

talastır- (h) aralarını açmak, bozuşturmak *(krş.)* ***talaştır-***

talaş- (k), (t) 1. dalaşmak, tartışmak, çekişmek 2. dava açmak 3. kapışmak, yargılamak; savunmak, müdafaa etmek 4. çabalamak, gayret etmek *(krş.)* ***talas-***

talaşın- (t) tartışmak

talaştır- (t) aralarını açmak, bozuşturmak *(krş.)* ***talastır-***

talcık- (h) yorulmak *(krş.)* ***talçıḫ-, talçıq-***

talçıḫ- (t) yorulmak, yıpranmak, bitap düşmek, güçsüzleşmek *(krş.)* ***talçıq-, talcık-***

talçıq- (k) yorulmak, yıpranmak, bitap düşmek, güçsüzleşmek; susamak *(krş.)* ***talçıḫ-, talcık-***

taldır- (h), (t) yormak

tam- (h), (k), (t) damlamak

tamahlan- (h) yemek, ağız tadıyla yemek, ziyafete konmak

tamamla- (k) tamamlamak, bitirmek

tamamlamk *(krş.)* ***tügänlä-, tügelle-, tügenle-***

tamarlan- (k) kökleşmek, kök salmak

tamasalan- (h) hayret etmek, şaşırmak, şaşmak *(krş.)* ***tamaşalan-***

tamaşalan- (t) hayret etmek, şaşırmak, şaşmak *(krş.)* ***tamasalan-***

tamız- (h), (k), (t) damlamak, sızmak

tamızdır- (h), (t) damlatmak, sıçratmak, püskürtmek

tamla- (I) (h) tatmak, tadına bakmak

tamla- (II) (k) damlamak

tamurla- (h), (k), (t) etin sinirlerini temizlemek, ayıklamak

tamurlan- (I) (h), (t) yarılmak; dağılmak

tamurlan- (II) (k) kökleşmek, kök salmak

tamurlat- (h), (k), (t) kökleştirmek, sağlamlaştırmak

tan- (h), (k), (t) 1. reddetmek, inkar etmek 2. aldatmak, kandırmak; şaşırtmak, kandırmak, yanlış yönlendirmek *(krş.)* ***taŋ-***

tana- (k) dalkavukluk etmek, yaltaklanmak

tanı- (h), (k), (t) tanımak, bilmek

tanığısızlan- (t) tanınmamak, bilinmemek *(krş.)* ***tanıhısızlan-***

tanıḫ et- (t) tanıklık etmek

tanıhısızlan- (h) tanınmamak, bilinmemek *(krş.)* ***tanığısızlan-***

tanıl- (h), (t) tanınmak

tanıslan- (h) tanışmak; tanıştırmak *(krş.)* ***tanışlan-***

tanıstır- (h) tanıştırmak *(krş.)* ***tanıştır-, tanıştır-***

tanış- (k), (t) tanışmak

tanışlan- (t) tanışmak *(krş.)* ***tanıslan-***

tanıştır- (k) tanıştırmak *(krş.)* ***tanıstır-, tanıştır-***

tanıt- (k) tanıtmak

tanlan- (h), (k) şaşmak, şaşırmak, hayret etmek *(krş.)* ***tanlan-***

tanlat- (h) şaşırtmak

taŋ- (k) 1. reddetmek, inkar etmek 2. direnmek, karşı gelmek, karşı koymak; ayaklanmak, isyan etmek 3. ihanet etmek, hainlik etmek 4. şaşmak, hayret etmek *(krş.)* ***tan-***

taŋıştır- (k), (t) tanıştırmak *(krş.)* ***tanıstır-, tanıştır-***

taŋlan- (k) şaşmak, şaşırmak, hayret etmek *(krş.)* ***tanlan-***

tap- (I) (h), (k), (t) bulmak *(krş.)* ***tab-***

tap- (II) (k) tapmak, kulluk etmek

tap- (III) (k) doğurmak, dünyaya getirmek

taplamlaş- (k) toplaşmak

tapta- (h), (k), (t) çiğnemek, basmak, ezmek

taptar et- (k) ayakları altında ezmek, çiğnemek

tapurda- (k) zıplamak, hoplamak, atlamak

tara- (h), (k), (t) taramak

taracıqlan- (k) sinirlenmek

taral- (h), (t) taranmak, saçlarını taramak

taralt- (k) daraltmak *(krş.)* ***tarlat-***

taran- (h), (t) taranmak

tarazuvla- (h), (t) tartmak

tarazuvlan- (h), (t) tartılmak

tarḫ- (t) feryat etmek, acı acı bağırmak, inlemek *(krş.)* ***tarıḫ-, tarık-, tarıq-***

tarıḫ- (t) hüzünlenmek, üzülmek *(krş.)* ***tarḫ-, tarık-, tarıq-***

tarık- (h), (t) 1. üzülmek, kederlenmek 2. feryat etmek, acı acı bağırmak, inlemek *(krş.)* ***tarḫ-, tarıḫ-, tarıq-***

tarıktır- (h) hüzünlendirmek

tarıq- (k) *(krş.)* 1. cesaretsizlik göstermek 2. acı çekmek, ıstırap çekmek 3. endişelenmek, üzülmek; sabırsızlanmak 4. heyecanlanmak, telaşlanmak; memnun olmak, hoşnut olmak, hayran kalmak *(krş.)* ***tarḫ-, tarıḫ-, tarık-***

tarlan- (h), (t) daralmak

tarlat- (h), (t) 1. daraltmak 2. zahmet vermek *(krş.)* ***taralt-***

tart- (I) (h), (k), (t) 1. çekmek; celbetmek 2. balık ağını atmak, sermek 3. öğütmek, ufalamak 4. gösteriş yapmak, şov yapmak 5. elini uzatmak; ellerini açmak, istemek, dilemek 6. boru çalmak; boru sesi gibi ses çıkarmak 7. sigara içmek

tart- (II) (k) tartmak, ağırlığını ölçmek

tartıl- (h), (k), (t) 1. çekilmek; gerilmek, uzatılmak 2. sürmek, devam etmek, sürüp gitmek

tartın- (t) çekilmek

tas- (h) 1. koşarak gitmek, dörtnala koşmak 2. taşmak *(krş.)* ***taş-***

tas et- (h), (k), (t) yok etmek, öldürmek, mahvetmek

tas pol- (h), (k), (t) mahvolmak, yok olmak, ölmek

tasla- (h) 1. atmak, fırlatmak, atıp fırlatmak, bırakmak, dışlamak 2. taşlamak *(krş.)* ***daşla-, taşla-***

taslan- (h), (k), (t) atılmak, fırlatılmak *(krş.)* ***taşlan-***

taspol- (t) mahvolmak

tastır- (h) su altında kalmak, su basmak; harap etmek, söküp götürmek, alıp götürmek *(krş.)* ***taştır-***

tastırıl- (h) 1. su basmak; dökülmek; taştırılmak, taşkınlığa neden olmak 2. mağlup olmak, yenilmek *(krş.)* ***taştırıl-***

taş- (k), (t) 1. taşmak; akmak, dökülmek 2. aşmak, geçmek *(krş.)* ***tas-***

taşı- (k), (t) taşımak *(krş.)* ***daşı-***

taşıl- (t) taşmak; akmak, dökülmek

taşın- (k), (t) taşınmak

taşıt- (k) taşıtmak

taşla- (k), (t) 1. atmak, fırlatmak, atıp fırlatmak, bırakmak, dışlamak 2. başarısız olmak, başaramamak, kalmak *(krş.)* ***daşla-, tasla-***

taşlan- (h), (k), (t) atılmak, fırlatılmak *(krş.)* ***taslan-***

taştır- (t) atmak, fırlatmak, sürüklemek, alıp götürmek *(krş.)* ***tastır-***

taştırıl- (t) taştırılmak, taşkınlığa

neden olmak *(krş.)* ***tastırıl-***

tat- (h), (k), (t) tatmak, denemek *(krş.)* ***dat-***

tatan- (k) alışmak

tatı- (h), (t) tatmak, denemek

tatlılat- (h), (t) tatlılaştırmak

tattır- (h), (k), (t) tattırmak

tavdul- (k) 1. acele etmek 2. titremek, dehşete düşmek, korkmak, ürkmek 3. şaşmak, hayret etmek 4. şaşmak, aklı karışmak 5. iğrenmek, nefret etmek *(krş.)* ***tabdul-, tavul-***

tavdult- (k) 1. engellemek, engel olmak, mani olmak 2. kafasını karıştırmak, şaşırtmak

tavsul- (h) 1. yok edilmek, ortadan kaldırılmak, imha edilmek, helak olmak 2. tükenmek, bitmek *(krş.)* ***tavusıl-, tavusul-***

tavsut- (h) yok etmek, ortadan kaldırmak, mahvetmek

tavşet- (k) bağırmak, haykırmak, çağırmak, seslenmek

tavul- (k) 1. şaşmak, aklı karışmak, hayret etmek 2. titremek, dehşete düşmek, korkmak, ürkmek *(krş.)* ***tabdul-, tavdul-***

tavulla- (h) kapmak, yakalamak, çalmak; esmek *(krş.)* ***tavuŋla-***

tavullan- (h), (k), (t) 1. kudurmak, kasıp kavurmak (fırtına) 2. dalgalanmak, çalkalanmak; endişelenmek, tasalanmak, üzülmek 3. elde etmeye çalışmak, hevesinde olmak, -maya niyet etmek *(krş.)* ***davullan-***

tavullat- (h), (t) fırtınaya sebep olmak, fırtına çıkarmak

tavuŋla- (t) esmek *(krş.)* ***tavulla-***

tavus- (h), (k), (t) 1. imha etmek, harap etmek, mahvetmek; ortadan kaldırmak, sonlandırmak, helak etmek 2. bitirmek, tamamlamak

tavusıl- (k) 1. yok edilmek, ortadan kaldırılmak, imha edilmek, helak olmak 2. tükenmek, bitmek *(krş.)* ***tavsul-, tavusul-***

tavustur- (h), (t) ortadan kaldırtmak, yok ettirmek

tavusul- (h), (k), (t) 1. yok edilmek, ortadan kaldırılmak, imha edilmek, helak olmak 2. tükenmek,

tay- (h), (k), (t) 1. sallanmak, sarsılmak, yalpalamak; kaymak, tökezlemek 2. tereddüt etmek, duraksamak, çekinmek 3. kaçınmak, sakınmak

taya- (k), (t) dayamak, yaslamak *((krş.)* ***daya-***

tayan- (h), (k), (t) 1. dayanmak, yaslanmak 2. dayanmak, esas almak 3. yapışmak, tutunmak, sarılmak 4.

yaklaşmak *(krş.)* ***dayan-***

tayandır- (h), (t) desteklemek

taydır- (h), (k), (t) 1. kenara itmek, iterek düşürmek, tökezletmek 2. geri çevirmek, reddetmek; inkar etmek 3. baştan çıkarmak, ayartmak, kandırmak

tazele- (k) tazelemek *(krş.)* ***tezele-***

tazırla- (k) azarlamak *(krş.)* ***azarla-***

té- (k), (t) demek, söylemek *(krş.)* ***de-***

teber- (k) itmek, kakmak

tebin- (h) yapışmak, ilişmek; sarılmak, tutmak

tebran- (t) titremek, kımıldamak; heyecanlanmak *(krş.)* ***tebren-, töbrän-***

tebrät- (t) sallamak, sarsmak *(krş.)* ***tebret-, tepret-, töbrät-***

tebre- (h) hareket etmek; sürünmek

tebren- (h), (t) titremek, sallanmak, kımıldamak, hareket etmek *(krş.)* ***tebran-, töbrän-***

tebret- (h), (k), (t) sallamak; hareket etmek *(krş.)* ***tebrät-, tepret-, töbrät-***

tederiklen- (k) hazırlanmak

tegerle- (h) yuvarlaklaştırmak

tegil- (h) dökülmek

tegizle- (k) düzeltmek; temizlemek

tek- (h) 1. dökmek 2. saçmak, serpmek, dökmek *(krş.)* dök-, tök-

tekmillen- (k) tamamlanmak, bütünlenmek

tele- (h), (t) ödemek, karşılığını vermek *(krş.)* ***tölä-, töle-***

telen- (h) ödenmek

telir- (t) delirmek, aptallaşmak *(krş.)* ***delir-***

telirt- (h), (t) delirtmek *(krş.)* ***gelirt-***

telmär- (t) umutla beklemek, ümit etmek, ummak *(krş.)* ***telmer-***

telmärt- (t) umdurtmak, ümit ettirmek

telmer- (h), (k), (t) 1. umutla beklemek, ümit etmek, ummak (h), (k), (t) 2. canı sıkılmak, üzülmek (h), (t) 3. özlemek, özlem duymak (h), (t) *(krş.)* ***telmär-***

temizlä- (k) temizlemek *(krş.)* ***temizle-***

temizle- (k) temizlemek *(krş.)* ***temizlä-***

temizlen- (k) temizlenmek

temizlet- (k) temizletmek

temre- (h) emmek, içine çekmek; bozmak, harap etmek

temt- (h) anımsamak, hatırlamak *(krş.)* ***temtet-***

temtet- (h) anımsamak, hatırlamak *(krş.)* ***temt-***

tenäş- (t) denkleşmek; denk olmak, benzer olmak *(krş.)* ***tenes-, teneş-***

tenaştir- (k) eşitlemek

tenäştir- (t) 1. denkleştirmek, eşitlemek, denk yapmak, benzer yapmak; karşılaştırmak 2. uzlaşmak *(krş.)* ***tenestir-, teneştir-***

tenäştiril- (t) karşılaştırılmak, kıyaslanmak *(krş.)* ***teneştiril-***

tenes- (h) denkleştirmek; denk olmak, benzer olmak *(krş.)* ***tenäş-, teneş-***

tenestir- (h) denkleştirmek, eşitlemek, denk yapmak, benzer yapmak *(krş.)* ***tenäştir-, teneştir-***

teneş- (h), (k) denkleştirmek; denk olmak, benzer olmak *(krş.)* ***tenäş-, tenes-***

teneştir- (k) denkleştirmek, eşitlemek, denk yapmak, benzer yapmak *(krş.)* ***tenäştir-, tenestir-***

teneştiril- (k) karşılaştırılmak, kıyaslanmak *(krş.)* ***tenäştiril-***

tengec- (h) atılmak, fırlamak, saldırmak

tense- (h) gözlemek; izlemek, bakmak

tentäklän- (t) aptallaşmak, aptalca davranmak *(krş.)* ***tenteklen-***

tenteklen- (h) aptallaşmak, aptalca davranmak ***tentäklän-***

tenteren- (h) koşuşmak, dört dönmek

tentiril- (t) 1. sürçmek, ayağı takılmak 2. tahrip olmak, yıkılmak; perişan olmak

tep- (h), (k) tepmek *(krş.)* ***töp-***

tepren- (k) 1. sallanmak, sarsılmak; kımıldamak, kıpırdamak, hareket etmek; titremek 2. üzülmek; endişelenmek

tepreş- (k) yinelemek, tekrarlamak, nüksetmek

tepret- (k) sallamak, kıpırdatmak, hareket ettirmek *(krş.)* ***tebrät-, tebret-, töbrät-***

teptär et- (t) ayakları altında ezmek, çiğnemek

tere- (h) türemek, doğurmak *(krş.)* ***törä-, töre-***

tereles- (h) 1. yargılanmak, hüküm verilmek 2. tartışmak *(krş.)* ***töräläş-***

terenle- (h) derinletmek, derinleştirmek

terenlen- (h) derinleşmek

terenlet- (h) derinletmek, derinleştirmek

tergä- (t) öğrenmek; incelemek,

araştırmak *(krş.)* ***terge-***

terge- (h), (k), (t) öğrenmek; incelemek, araştırmak *(krş.)* ***tergä-***

tergel- (h) araştırılmak

terlä- (t) terlemek *(krş.)* ***terle-***

terle- (h), (k) terlemek *(krş.)* ***terlä-***

tersäy- (t) terslenmek, inatçılık yapmak, itaat etmemek; ters tarafa çevirmek ***tersey-***

tersäyt- (t) terse çevirtmek, yöneltmek

tersey- (h), (k) 1. kızdırmak, öfkelendirmek 2. inatçılık etmek; ısrar etmek *(krş.)* ***tersäy-***

terseyt- (h) ısrar ettirmek, inatçılığa neden olmak

terskärlän- (t) mırıldanmak

tes- (h) deşmek, delmek *(krş.)* ***teş- (I)***

tese- (h) döşemek, sermek, yaymak *(krş.)* ***töşä-, töşe-***

tesel- (h) ayaklarına kapanmak, yayılmak *(krş.)* ***tesen-***

tesellen- (h) avunmak, teselli bulmak

tesen- (h) 1. yaymak, sermek 2. yatağını yapmak *(krş.)* ***tesel-***

teset- (h) sermek, yaymak, döşemek

tesettir- (h) serdirmek, döşettirmek

tesik- (h) kaybetmek, yitirmek

teş- (I) (h), (k), (t) deşmek, delmek *(krş.)* ***tes-***

teş- (II) (k) çözmek, açmak, çıkarmak *(krş.)* ***çeş-, çez-***

teşil- (t) delinmek

teşin- (k) soyunmak *(krş.)* ***çeşin-, cesin-***

teşindir- (k) soyundurmak *(krş.)* ***çeşindir-, cesindir-***

tete- (k) çiğnemek, basmak, ezmek

tey- (k) tutmak, korumak, muhafaza etmek *(krş.)* ***tüv-, tıy-***

teyzlä- (t) hızlandırmak *(krş.)* ***tezlä-, tezle-***

tez- (h) beklemek *(krş.)* ***toz- (II), töz-***

tezele- (k) tazelemek *(krş.)* ***tazele-***

tezelendir- (k) tazelemek, tazelendirmek

tezgin- (k) şaşırmak, bocalamak

tezlä- (k) hızlandırmak *(krş.)* ***teyzlä-, tezle-***

tezle- (k) hızlandırmak *(krş.)* ***teyzlä-, tezlä-***

tezlen- (h) acele etmek

tezlet- (h) acele ettirmek

tığıl- (k), (t) 1. dolmak 2. tıkılmak 3. sıkışmak

tığılış- (k), (t) karışmak, müdahale

etmek, bulaşmak *(krş.)* ***tıhılıs-***

tığın- (k) tıkınmak, atıştırmak

tığıştır- (k) tıkıştırmak, sıkıştırmak

tıh- (t) tıkmak, sokmak *(krş.)* ***tıq-***

tıhılıs- (h) karışmak, müdahale etmek, bulaşmak *(krş.)* tığılış-

tıhtıhlan- (k) sıkılmak, utanmak

tıq- (k) tıkmak, sokmak; takmak, geçirmek *(krş.)* tıh-

tıqan- (k) tıkanmak

tın- (h), (k), (t) 1. nefes almak 2. yatışmak, sakinleşmek, dinmek 3. dinlenmek 4. dikkatli olmak 5. susmak, sessizleşmek 6. bitmek, durmak, sona ermek 7. ölmek 8. koyulaşmak *(krş.)* ***tun-, tün-***

tıncal- (h) dinlenmek *(krş.)* tınçal-

tınçal- (t) dinlenmek *(krş.)* ***tıncal-***

tınçlaş- (k) sessizleşmek, dinmek

tındır- (k) dindirmek, sakinleştirmek

tınla- (h), (k), (t) dinlemek *(krş.)* ***dıŋla-, dıŋle-, dinlä-, dinle-, diŋle, tıŋla-***

tınlan- (h), (t) dinlenmek (t); itaat edilmek (h)

tınt- (k) araştırmak, incelemek

tıntıl- (k) araştırılmak

tıŋla- (k), (t) dinlemek; söz dinlemek, itaat etmek, uymak *(krş.)* dıŋla-, dıŋle-, dinlä-, dinle-, diŋle-, tınla-

tıŋlan- (t) dinlenmek

tır- (h) kazımak, sıyırmak; kaşımak, tırmalamak *(krş.)* kır-, qır-

tırış- (k) gayret etmek, çabalamak, emek harcamak

tırmalaş- (k) tırmanmak

tırmaş- (k) tırmanmak

tırna- (h), (k), (t) 1. tırmıklamak 2. tırmalamak, kaşımak, kazımak

tırtay- (k) 1. kapris yapmak, nazlanmak 2. darılmak, gücenmek

tısla- (h) kaplamak, örtmek, kapamak *(krş.)* ***tışla-***

tışla- (t) kaplamak, örtmak, kapamak *(krş.)* tısla-

tıy- (h), (k), (t) 1. durdurmak 2. mahrum etmek, yoksun bırakmak; elinden almak 3. geri çevirmek, reddetmek; caydırmak, vazgeçirmek 4. azarlamak 5. hapis cezasına çarptırmak 6. harap etmek, yok etmek 7. susturmak; sakinleştirmek, teskin etmek 8. engellemek, tıkamak *(krş.)* ***tey-, tüv-***

tıyı- (k) 1. inanmak, güvenmek 2. durmak; bitmek 3. beklemek

tıyıl- (h), (k), (t) 1. dinmek, durmak, bitmek, kesilmek 2. susmak, sessiz kalmak 3. 4.

vazgeçmek, kaçınmak 5. beklemek; ummak, ümit etmek 6. dağılmak *(krş.)* ***tiyil-***

tıyılt- (h), (t) susturmak; sakinleşmek, yatışmak, avunmak

tıyın- (k) 1. durmak; dinlenmek 2. susmak, konuşmayı kesmek

tigelle- (h) amamlamak, bitirmek,

tigellen- (h) yerine gelmek, gerçekleşmek, bitmek, sona ermek *(krş.)* ***tügäŋlän-, tügenlen-***

tigen- (h) tükenmek, bitmek; yerine gelmek, tamamlamak *(krş.)* ***tügän-, tügen-, tüken-***

tiget- (h) tüketmek, bitirmek *(krş.)* ***tügät-, tügeyt-, tüget-, tüket-***

tigil- (h) dikilmek

tigimle- (h), (k) dilimlemek

tik- (I) (h), (k), (t) 1. dikmek 2. nakış işlemek *(krş.)* ***dik- (I)***

tik- (II) (k) dikmek, ekmek, yetiştirmek *(krş.)* ***dik- (II)***

tik- (III) (k) ısırmak, sokmak

tikir- (h) tükürmek *(krş.)* ***tükür-***

tikkele- (h) dikmek

tiktir- (h), (k), (t) diktirmek

tilmür- (k) istemek, arzu etmek

tilsizlen- (h), (t) *(krş.)* ***kilsislen-***

timenlen- (h) on bin kez tekrarlanmak

tinkel- (h) dolaşmak, gezinmek *(krş.)* ***tünkäl-, tünkel-, tünkele-***

tinkelt- (h) gezdirmek

tint- (h), (t) yoklamak, kontrol etmek; araştırmak, incelemek; aramak

tintil- (h), (t) 1. dolaşmak, gezinmek (h) 2. kontrol edilmek (h), (t)

tipcek (h) dayanak, destek; fincan tabağı *(krş.)* ***kipçak, kipçek, kipcek, küpçek, qupçaq***

tire- (k) desteklemek

tirgiz- (h), (k), (t) diriltmek

tirgizil- (h) diriltilmek

tiri- (k) yaşamak, hayatta olmak

tiril- (h), (k), (t) 1. dirilmek, canlanmak 2. yaşamak; bulunmak, kalmak *(krş.)* ***diril-, kiril-, tiyiril-***

tirilt- (h), (k), (t) diriltmek

tirt- (h) 1. dürtmek, itmek, kakmak 2. boynuzla vurmak, boynuzlamak *(krş.)* ***turt-, türt-***

tis- (h) düşmek, yıkılmak *(krş.)* çüş-, düş-, kis-, tüş-

tisik- (h) mahvolmak, helak olmak

tisir- (h) 1. düşürmek 2. indirmek 3. boşaltmak *(krş.)* çüşür-, dişir-, düşür-, kisir-, tüşür-

tisker- (h) düş görmek *(krş.)* ***kisker-***

tisle- (h) dişlemek, ısırmak *(krş.)* ***çişle-, kisle-, tişlä-, tişle-***

tislemle- (h) ufalamak, parçalamak

tisne- (h) kişnemek *(krş.)* ***kisne-, kişine-, kişnä-, kişne-***

tisnet- (h) kovmak

tistir- (h) 1. düşürmek 2. koparmak

tistun- (h) inlemek, sızlanmak, ah çekmek *(krş.)* ***kistun-, köstun-, küstün-***

tişlä- (t) dişlemek, ısırmak *(krş.)* ***çişle-, kisle-, tisle-, tişle-***

tişle- (k), (t) dişlemek, ısırmak *(krş.)* ***çişle-, kisle-, tisle-, tişlä-***

titinlet- (h) 1. tütsü yakmak 2. tütsülemek, dumanlamak

titire- (k) titremek *(krş.)* ***titrä-, titre-***

titrä- (t) titremek *(krş.)* ***titire-, titre-***

titre- (h), (k), (t) titremek *(krş.)* ***titire-, titrä-***

titret- (h), (t) titretmek

tiv- (h) yanmak, tutuşmak *(krş.)* ***kiv-, küv-*** **tivincikle-** (h) düğümlemek *(krş.)* ***tüvünçüklä-***

tivmele- (h) düğmelemek, iliklemek

tivsir- (h) değiştirmek; kalkmak, kaldırmak *(krş.)* ***kivşir-***

tivsiril- (h) değişmek; değiştirmek, değiştirilmek *(krş.)* ***kivşiril-***

tiy- (h), (k), (t) 1. değmek, dokunmak 2. değmek, değeri olmak 3. uygun gelmek, isabet etmek 4. almak, elde etmek 5. tutmak; korumak 6. yakalamak, tutuklamak, alıkoymak *(krş.)* ***deg-***

tiydir- (h), (k) 1. değmek, temas etmek, dokunmak; değdirmek 2. okşamak, sıvazlamak, sevmek

tiyil- (k) 1. dinmek, durmak, bitmek, kesilmek 2. ummak, ümit etmek, beklemek *(krş.)* tıyıl-

tiyile- (k) 1. geç kalmak, geri kalmak 2. ayrılmak, çekilmek, uzaklaşmak, gitmek

tiyiril- (k) 1. dirilmek, canlanmak 2. yaşamak *(krş.)* **diril-, kiril-, tiril-**

tiyre- (k) 1. durdurmak; durmak 2. engellemek

tiz- (h) dizmek; giymek, geçirmek, takmak *(krş.)* ***diz-, düz-, tüz-***

tizi- (h) 1. inşa etmek, kurmak, yapmak; yaratmak; düzenlemek 2. işlemek *(krş.)* ***tozu-, tüzgü-, tüzü-***

tizil- (h) yapılmak, yaratılmak, meydana getirilmek; düzenlenmek *(krş.)* ***tozul- (I), tüzül-***

tizlet- (h) düzletmek, düzleştirmek *(krş.)* ***tüzlät-***

toḫı- (k) dokumak; örmek, bağlamak *(krş.)* ***doqu-, toḫu- (II), tuḫu-***

toḫta- (h), (k), (t) 1. durmak 2. sabitlenmek 3. bulunmak, kalmak, durmak, yaşamak *(krş.)* ***toqta-***

toḫtan- (t) sona ermek, bitmek, kesilmek, durmak

toḫtat- (h), (k), (t) 1. koymak, yerleştirmek 2. tutmak, durdurmak 3. dayanmak, katlanmak; alıkoymak, tutmak 4. yerleştirmek, iskan etmek

toḫtattır- (t) durdurtmak

toḫtayal- (h) durdurmak, ertelemek, uzun süre kalmak

toḫu- (I) (h) emretmek; talep etmek

toḫu- (II) (k), (t) dokumak; örmek, bağlamak *(krş.)* ***doqu-, toḫı-, tuḫu-***

toḫul- (t) dokunmak, örülmek

toqın- (k) dokunmak *(krş.)* ***toqun-***

toqış- (k) tokuşturmak *(krş.)* ***toquş-***

toqta- (k) 1. durmak 2. sabitlenmek 3. bulunmak, kalmak, durmak, yaşamak *(krş.)* ***toḫta-***

toqun- (k) dokunmak *(krş.)* ***toqın-***

toquş- (k) 1. dokunmak, değmek 2. tokuşturmak *(krş.)* ***toqış-***

tol- (h), (k), (t) 1. dolmak 2. yaşına gelmek, doldurmak 3. zamanı dolmak, tükenmek, bitmek 4. olgunlaşmak, olmak *(krş.)* ***dol-***

toldır- (k) doldurmak *(krş.)* ***doldır-, doldur-, toldur-, toltur-***

toldur- (k) doldurmak *(krş.)* ***doldır-, doldur-, toldır-, toltur-***

tolğa- (k) döndürmek, çevirmek

tolğan- (k) doğumda sancı çekmek, acı çekmek, doğurmak

tolğat- (h), (k), (t) 1. doğumda sancı çekmek, acı çekmek; doğurmak 2. döndürmek, çevirmek

tolğatıl- (h), (t) 1. doğmak, yaratılmak 2. doğrulmak

tolğunlan- (h), (t) dalgalanmak

toltur- (h), (t) 1. doldurmak 2. karşılamak, yerine getirmek *(krş.)* ***doldır-, doldur-, toldır-, toldur-***

tolturul- (h), (t) doldurulmak *(krş.)* ***tolturun-***

tolturun- (h), (t) *(krş.)* ***tolturul-***

toluş- (t) doluşmak

tomalcıklat- (h) ur, tümör çıkmak

ton- (k) donmak

tona- (h), (k), (t) 1. üstünü çıkarmak, soymak 2. yağmalamak, soymak, hırsızlık yapmak

tondır- (k) dondurmak, üşütmek

tonğuzlan- (t) domuz gibi olmak

tonul- (k) koyulaşmak

topalla- (k) topallamak

toparlan- (k) toparlanmak

topla- (h), (k), (t) toplamak, bir araya getirmek *(krş.)* ***çeplä-, çoplä-, çöplä-, çöple-, copla-***

toplan- (k) toplanmak, bir araya gelmek

tostur- (t) çocuğun tuvaletini yapmasına yardım etmek

totlan- (k) paslanmak

toy- (h), (k), (t) doymak, yeterli gelmek *(krş.)* ***doy-***

toydır- (k) doyurmak *(krş.)* ***toydur-***

toydur- (h), (t) doyurmak *(krş.)* ***toydır-***

toyla- (t) kutlamak, tören yapmak

toylan- (h), (t) evlenmek

toyul- (k) yeterli seviyeye getirilmek, yetmek *(krş.)* ***doyıl-***

toz- (I) (h), (t) dağılmak

toz- (II) (k) beklemek *(krş.)* ***tez-, töz-***

tozdır- (k) 1. dağıtmak, ayrıştırmak, çürütmek 2. dağıtmak, serpmek, yaymak; tohum ekmek 3. uzaklaştırmak, savmak *(krş.)* ***tozdur-***

tozdur- (h), (t) 1. dağıtmak, serpmek, yaymak 2. tahrip etmek, yıkmak, perişan etmek *(krş.)* ***tozdır-***

tozdurul- (h), (t) 1. dağıtılmak, serpilmek, yayılmak 2. tahrip edilmek, yıkılmak, perişan edilmek

tozla- (h), (t) 1. toz çıkarmak 2. serpmek; pudralamak

tozlan- (k) tozlanmak

tozu- (k) aşılamak, benimsetmek, uygulamak; koymak, yerleştirmek, sokmak *(krş.)* ***tizi-, tüzgü-, tüzü-***

tozul- (I) (k) yapılmak, yaratılmak, kurulmak *(krş.)* ***tizil-, tüzül-***

tozul- (II) (h), (k), (t) 1. uçmak, uzaklaşmak dağılmak; serpilmek, saçılmak 2. dağılmak, dağılıp gitmek; perişan olmak 3. çoğalmak *(krş.)* ***tözül-***

töbrä- (t) sallamak, hareket etmek

töbrän- (t) titremek, sallanmak, kımıldamak; heyecanlanmak; sarsılmak *(krş.)* ***tebran-, tebren-***

töbrät- (t) sallamak, kıpırdatmak, hareket ettirmek *(krş.)* ***tebrät-, tebret-, tepret-***

tögül- (k), (t) 1. dökülmek 2. boşaltılmak; dağılmak, yayılmak *(krş.)* dögül- (I), dökil-

tögün- (t) dökülmek

tök- (k), (t) dökmek *(krş.)* ***dök-, tek-***

tölä- (t) ödemek, karşılığını vermek ***tele-, töle-***

tölän- (t) ödenmek *(krş.)* ***tölen-***

töle- (k) ödemek, karşılığını vermek *(krş.)* tölä-, tele-

tölen- (k) ödenmek *(krş.)* ***tölän-***

töngäç- (t) yuvarlanmak, sürünmek

töngäçtir- (t) yuvarlamak, devirmek, yığmak; kenara çekmek *(krş.)* ***töngeçtir-, tönkeçtir-***

töngeçtir- (k) yuvarlamak, devirmek, yığmak; kenara çekmek *(krş.)* töngäçtir-, tönkeçtir-

tönkeçtir- (k) yuvarlamak, devirmek, yığmak; kenara çekmek *(krş.)* töngäçtir-, töngeçtir-

töŋder- (k) döndürmek *(krş.)* döndir-, döndür-

töp- (t) tepmek; eşelemek *(krş.)* ***tep-***

töpele- (k) vurmak, dövmek

törä- (t) türemek, doğurmak *(krş.)* ***tere-, töre-***

törälä- (t) yargılamak, muhakeme etmek

töräläş- (t) 1. yargılanmak, hüküm verilmek 2. tartışmak *(krş.)* ***tereles-***

törät- (t) türetmek, doğurmak

töre- (k) türemek, doğurmak *(krş.)* ***tere-, törä-***

töşä- (t) döşemek, sermek, yaymak *(krş.)* ***tese-, töşe-***

töşäl- (t) döşenmek, serilmek, yayılmak *(krş.)* döşel-, töşel-

töşe- (k) döşemek, sermek, yaymak; temizlemek *(krş.)* ***tese-, töşä-***

töşel- (k) döşenmek, serilmek, yayılmak *(krş.)* döşel-, töşäl-

töz- (k), (t) 1. beklemek 2. çekmek, dayanmak; tabi olmak, boyun eğmek, itaat eğmek *(krş.)* ***tez-, toz- (II)***

tözül- (k) yayılmak, dağılmak *(krş.)* ***tozul- (II)***

tube et- (t) tövbe etmek

tubursu- (h) hamurun tomurcuklanması

tucur- (h), (t) 1. kesmek, dilimlemek; taş kesmek, oymak (h), (t) 2. kısmak, sınırlamak, kapamak, engel olmak; desteklemek, destek vurmak, altından tutmak (t) 3. bildirmek

tucurul- (h), (t) 1. kuşatılmak; kapanmak; kazınmak 2. bildirilmek

tuğur- (t) doğurmak

tuḫu- (h) dokumak; örmek, bağlamak *(krş.)* ***doqu-, toḫı-, toḫu-***

tumalan- (k) dumandan

zehirlenmek, boğulmak

tun- (h), (t) gözleri buğulanmak, sönmek; kararmak *(krş.)* tın-, tün-

tundur- (h), (t) söndürmek, karartmak

tundurul- (h), (t) temizlenmek, rafine edilmek, tasfiye edilmek

tunuḫ (t) karanlık; koyu

tunuḫtur- (t) karartmak

tur- (h), (k), (t) 1. kalkmak, ayağa kalkmak 2. durmak, ayakta olmak 3. devam etmek, sürmek *(krş.)* ***dur-***

tural- (h), (t) kalkmak

turalaş- (k) kalkmak

turayal- (h), (t) durmak, baki kalmak, dayanmak, direnmek

turğız- (k) 1. inşa etmek, kurmak, dikmek 2. kalkmak, kaldırmak *(krş.)* ***turğuz-***

turğuz- (h), (k), (t) 1. inşa etmek, kurmak, dikmek 2. durdurmak 3. yerine getirmek, uygulamak 4. yerleştirmek; koymak, bırakmak; kaldırmak *(krş.)* ***turğız-***

turğuzul- (h), (t) inşa edilmek, kurulmak, dikilmek

turt- (t) 1. ezmek, eziyet etmek 2. vurmak, dövmek; dürtmek, itmek, kakmak *(krş.)* ***tirt-, türt-***

tuşqur- (k) hapşırmak, aksırmak

tut- (h), (k), (t) tutmak *(krş.)* ***dut-***

tut et- (k) tütsü yakmak; buhurdan sallamak

tutamla- (h), (t) 1. uzanmak, yayılmak; yaymak, açmak 2. tutamlamak

tutarlan- (k) nazlanmak, kapris yapmak

tutaş- (k) tutuşmak *(krş.)* ***dutaş-***

tutḫala- (t) yakalamak *(krş.)* ***tutkala-***

tutḫunla- (t) 1. tutuklamak, yakalamak 2. esir almak, boyun eğdirmek *(krş.)* ***tutkunla-***

tutḫunlan- (t) tutuklanmak *(krş.)* ***tutkunlan-***

tutkala- (h) yakalamak *(krş.)* ***tutḫala-***

tutkunla- (h) tutuklamak, yakalamak *(krş.)* ***tutḫunla-***

tutkunlan- (h) tutuklanmak *(krş.)* ***tutḫunlan-***

tuttur- (h), (t) 1. teslim etmek, vermek 2. yakalatmak

tutuḫ- (t) 1. paslanmak, pas tutmak 2. kararmak, siyahlaşmak

tutul- (h), (k), (t) tutulmak; yakalanmak

tutun- (h), (t) 1. tutunmak 2. direnmek, inat etmek 3. vadetmek, taahhüt etmek, söz vermek

tutus- (h) 1. kesilmek, süt kesilmek 2. yapıştırmak 3. iğne ile tutturmak; iliklemek, düğmelemek *(krş.)* ***tutuş-***

tutustur- (h) 1. sütü kestirmek 2. ilikletmek, düğmeletmek 3. yapıştırmak *(krş.)* ***tutuştır-, tutuştur-***

tutuş- (t) 1. ağız kavgası yapmak, çekişmek; dövüşmek, kavga etmek 2. tutuşmak, tutunmak 3. kesilmek, süt kesilmek 4. donmak, buz tutmak 5. tutmak, yakalamak *(krş.)* ***tutus-***

tutuştır- (k) tutuşturmak; verdirmek *(krş.)* ***tutustur-, tutuştur-***

tutuştur- (k), (t) 1. tutuşturmak; verdirmek 2. dövüşmek, kavga etmek 3. sütü kestirmek *(krş.)* ***tutustur-, tutuştır-***

tutuvla- (h), (t) 1. tabi kılmak, emri altına almak, hükmetmek 2. bir şeye sahip olmak; elde tutmak

tutuvlan- (h), (k), (t) 1. yakalanmak, zaptedilmek, hükmü altına alınmak 2. sahiplenmek 3. yerleşmek, iskan etmek

tuv- (h), (k), (t) doğmak

tuv et- (k), (t) kesmek, ayırmak, mahrum etmek

tuvar- (k) koşum takımını çıkarmak, çözmek

tuvdur- (h), (k), (t) doğurmak, dünyaya getirmek

tuvdurul- (h), (t) doğmak, dünyaya gelmek, yaratılmak

tuvra- (h), (t) doğramak

tuvul- (t) doğmak, dünyaya gelmek

tuvus- (h) olmak, meydana gelmek, meydana çıkmak

tuvzurul- (h) yardım etmek, yardımcı olmak, katkıda bulunmak

tuy- (h), (t) 1. duymak, dinlemek; duymak, algılamak; duymak, hissetmek 2. önceden sezmek, önceden duymak, içe doğmak *(krş.)* ***duy-***

tuya- (k) cesaret etmek, cüret etmek

tuyu- (h) yoğunlaşmak, katılaşmak, koyulaşmak *(krş.)* ***uyu-***

tuyul- (h), (t) duyulmak; fark edilmek, görünmek *(krş.)* ***duyul-***

tuyun- (t) kendini duymak, hissetmek

tuzaḫla- (t) tuzak kurmak *(krş.)* ***tuzakla-***

tuzaḫlan- (t) tuzağa düşmek, yakalanmak *(krş.)* ***tuzaklan-***

tuzakla- (h) tuzak kurmak *(krş.)*

tuzaḫla-

tuzaklan- (h) tuzağa düşmek, yakalanmak *(krş.)* ***tuzaḫlan-***

tuzan- (k) kurmak, koymak, yatırmak

tuzat- (k) tamamlamak, yerine getirmek

tuzla- (h), (k), (t) tuzlamak

tuzlan- (t) tuzlanmak

tuzsuzlan- (t) sayıklamak

tügän- (t) tükenmek, bitmek; yerine gelmek, tamamlamak *(krş.)* ***tigen-, tügen-, tüken-***

tügäŋlä- (t) bitirmek, sona erdirmek, tamamlamak *(krş.)* ***tigelle-, tügelle-, tügenle-***

tügäŋlän- (t) yerine gelmek, gerçekleşmek, bitmek, sona ermek *(krş.)* ***tigellen-, tügenlen-***

tügät- (t) tüketmek, bitirmek, sona erdirmek; tamamlamak, yerine getirmek *(krş.)* ***tiget-, tügeyt-, tüget-, tüket-***

tügätil- (t) tüketilmek; tamamlanmak

tügelle- (k) 1. mükemmelleştirmek 2. bitirmek, sona erdirmek, tamamlamak *(krş.)* ***tigelle-, tügäŋlä-, tügenle-***

tügen- (k) tükenmek, bitmek; yerine gelmek, tamamlamak *(krş.)* ***tigen-, tügän-, tüken-***

tügenle- (k) bitirmek, sona erdirmek, tamamlamak *(krş.)* ***tigenle-, tügäŋlä-, tügelle-***

tügenlen- (k) yerine gelmek, gerçekleşmek, bitmek, sona ermek *(krş.)* ***tigellen-, tügäŋlän-***

tüget- (k), (t) 1. tüketmek, bitirmek; tamamlamak, yerine getirmek 2. imha etmek, yok etmek *(krş.)* ***tiget-, tügeyt-, tükät-, tüket-***

tügeyt- (k) tüketmek, bitirmek *(krş.)* ***tiget-, tügät-, tüget-, tüket-***

tüken- (k) tükenmek *(krş.)* ***tigen-, tügän-, tügen-***

tüket- (k) tüketmek, bitirmek *(krş.)* ***tiget-, tügeyt-, tügät-, tüget-***

tükür- (k), (t) tükürmek *(krş.)* ***tikir-***

tün- (k) gözleri körleşmek, donuklaşmak, sönükleşmek, kararmak *(krş.)* tın-, tun-

tünçüklä- (t) karıştırmak, karmakarışık etmek

tünçüklän- (t) dolaşmak, karışmak

tünkäl- (t) dolaşmak, gezinmek *(krş.)* ***tinkel-, tünkel-, tünkele-***

tünkel- (h), (t) dolaşmak, gezinmek *(krş.)* ***tinkel-, tünkäl-, tünkele-***

tünkele- (k) dolaşmak, gezinmek *(krş.)* ***tinkel-, tünkäl-, tünkel-***

türlen- (k) değişmek; niyetini değiştirmek, vazgeçmek

türsünlä- (t) göstermek

türt- (k), (t) *(krş.)* 1. ezmek, eziyet etmek (t) 2. vurmak, dövmek; dürtmek, itmek, kakmak (k), (t) *(krş.)* ***turt-, tirt-***

türtükle- (k) dürtüklemek, dürtmek

tüş- (k), (t) 1. düşmek 2. alçalmak, inmek; düşmek 3. girmek, geçmek, değmek *(krş.)* çüş-, düş-, kis-, tis-

tüşkür- (k) aksırmak, hapşırmak *(krş.)* çöçkür-, çüçkür-, çüşkür-cickir-

tüşlä- (t) düşlemek, hayal etmek

tüşlän- (t) düşlenmek, düş görmek *(krş.)* ***kislen-, tüşlen-***

tüşlen- (k) düşlenmek, düş görmek *(krş.)* ***kislen-, tüşlän-***

tüşün- (k) düşünmek *(krş.)* çüşin-, çüşün-, düşün-

tüşür- (k), (t) 1. düşürmek; indirmek (k), (t) 2. yıkmak, devirmek (t) 3. yıkmak, tahrip etmek (t) 4. payına düşmek, paylaştırmak (t) *(krş.)* çüşür-, dişir-, düşür-, kisir-, tisir-

tütägil- (t) koku vermek, kokmak

tüte- (k) tütmek

tütet- (k) tütmek

tütünlän- (t) tütmek, yanmak, duman çıkarmak

tüv- (k), (t) cezalandırmak *(krş.)* ***tey-, tıy-***

tüvşür- (I) (t) 1. devşirmek, değiştirmek 2. karşı koymak, itiraz etmek 3. karşılaştırmak; rast getirmek 4. biçmek, kırıp geçirmek

tüvşür- (II) (k) itiraz etmek; kıyaslamak; cevap vermek

tüvşürül- (k) karşılaştırılmak, kıyaslanmak (k); itiraz etmek (k); değiştirilmek (t)

tüvül- (t) cezalandırılmak

tüvünçüklä- (t) düğümlemek *(krş.)* ***tivincikle-***

tüvünçüklän- (t) düğümlenmek

tüy- (k) ufalamak, öğütmek

tüz- (k) dizmek, sıralamak; düzenlemek *(krş.)* ***diz-, düz-, tiz-***

tüzäl- (t) düzelmek, iyileşmek tüzel-

tüzät- (t) 1. düzeltmek, yapmak, tamir etmek 2. yapmak, üretmek

tüzätil- (t) düzeltilmek tüzetil-

tüzel- (k) düzelmek, iyileşmek *(krş.)* tüzäl-

tüzen- (k) ayarlamak, kurmak

tüzet- (k) düzeltmek *(krş.)* düzet-

tüzetil- (k) düzeltilmek *(krş.)*

tüzätil-

tüzgü- (k) ayarlamak, düzenlemek, sıralamak *(krş.)* ***tizi-, tozu-, tüzü-***

tüzlät- (t) düzletmek, düzleştirmek *(krş.)* ***tizlet-***

tüzle- (k) haklı çıkarmak, doğru çıkarmak

tüzü- (k), (t) 1. yaratmak, yapmak (k) düzenlemek, ayarlamak, sıralamak (k), (t) 2. yazmak, telif etmek; bestelemek (t) 3. ayarlamak, uydurmak; araştırmak, kontrol etmek (k) 3. yuva yapmak, yuva örmek, kurmak, yapmak (t) 4. inşa etmek, kurmak (k), (t) 5. tamir etmek, onarmak (k) *(krş.)* ***tizi-, tozu-, tüzgü-***

tüzül- (k), (t) 1. yaratılmak, meydana getirilmek (k), (t) 2. ayarlanmak; düzenlenmek; derlenmek, toplanmak (k), (t) 3. kurulmak, inşa edilmek (k), (t) 4. onarılmak, tamir edilmek, düzeltilmek (k) 5. sıralanmak, dizilmek (t) 6. dağılmak, ayrılmak (k) *(krş.)* ***tizil-, tozul- (I)***

tüzüt- (t) yöneltmek, meydana getirtmek

uc- (h) uçmak *(krş.)* uç-

uckala- (h) uçmak, uçuşmak *(krş.)* uçḫala-**uckalan-** (h) uçup gitmek, uçmak, buharlaşmak

ucra- (h) rastlamak, karşılaşmak *(krş.)* uçra-

ucral- (h) olmak, vuku bulmak, meydana gelmek; rastlanmak, bulunmak; başa gelmek, zuhur etmek *(krş.)* uçral-

ucran- (h) olmak, vuku bulmak, meydana gelmek

ucrat- (h) neden olmak *(krş.)* uçrat-

ucuzlan- (h) ucuzlamak, ucuzlanmak, ucuz olmak *(krş.)* uçuzlan-

uç- (k), (t) 1. uçmak 2. çökmek, düşmek 3. acele etmek, koşturmak, hızlı koşmak *(krş.)* ***uc-***

uçḫala- (t) uçmak, uçuşmak *(krş.)* ***uckala-***

uçır- (k) uçurmak *(krş.)* uçur-

uçra- (k), (t) rastlamak, karşılaşmak; olmak, vuku bulmak, başa gelmek, tesadüf etmek *(krş.)* ***ucra-***

uçral- (t) olmak, vuku bulmak, meydana gelmek; rastlanmak, bulunmak; başa gelmek, zuhur etmek *(krş.)* ***ucral-***

uçrat- (k), (t) karşılaştırmak, görüştürmek; maruz bırakmak, karşı kaşıya bırakmak *(krş.)* ***ucrat-***

uçun- (k) seğirmek, kımıldamak; irkilmek, ürkmek, titremek

uçur- (k) uçurmak *(krş.)* ***uçır-***

uçuzlan- (t) ucuzlamak, ucuzlanmak, ucuz olmak *(krş.)* ***ucuzlan-***

ufat- (k) ufalamak, küçük parçalara ayırmak, parçalamak, ezmek *(krş.)* ***uvat-***

ufur- (k) esmek; üflemek

ufuruqla- (k) sapanla taş atmak

uğra- (k) uğramak *(krş.)* oğra-

uğraş- (k) uğraşmak, çabalamak, didinmek; mukayyet olmak, bakmak, ilgilenmek, özen göstermek *(krş.)* oğraş-, oğrış-

uḫşa- (t) benzemek *(krş.)* ***oḫşa-, oqşa-, uksa-, ukşa-, usa-, uşa-***

uḫşal- (t) benzemek, benzeşmek ***uksal-***

uḫşat- (t) benzetmek *(krş.)* ***oḫşat-, oqşat-, uksat-, ukşat-***

uḫşatıl- (t) benzetilmek ***uksatıl-, ukşatıl-***

uḫu- (h) okumak *(krş.)* ***oḫı-, oḫu-, oqu-***

uḫul- (h) okunmak

uḫut- (h) okutmak, öğretmek *(krş.)* ***oḫıt-, oḫut-***

ukorent- (h) köklenmek, kökleşmek; yerleştirmek

uksa- (h) benzemek *(krş.)* ***oḫşa-, oqşa-, uḫşa-, ukşa-, usa-, uşa-***

uksal- (h) benzemek, benzeşmek *(krş.)* ***uḫşal-***

uksat- (h) benzetmek *(krş.)* ***oḫşat-, oqşat-, uḫşat-, ukşat-***

uksatıl- (h) benzetilmek *(krş.)* ***uḫşatıl-, ukşatıl-***

ukşa- (t) benzemek *(krş.)* ***oḫşa-, oqşa-, uḫşa-, uksa-, usa-, uşa-***

ukşat- (t) benzetmek *(krş.)* ***oḫşat-, oqşat-, uḫşat-, uksat-***

ukşatıl- (t) benzetilmek *(krş.)* ***uḫşatıl-, uksatıl-***

ukşattır- (t) benzettirmek

ulğay- (h), (k), (t) büyümek *(krş.)* ***alğay-***

ulğayt- (k), (t) büyütmek, arttırmak, çoğaltmak; yüceltmek, yükseltmek ***ulhayt-***

ulhayt- (h) büyütmek, arttırmak, çoğaltmak; yüceltmek, yükseltmek *(krş.)* ***ulğayt-***

ullulan- (h), (t) böbürlenmek, büyüklük taslamak; yükselmek, yücelmek *(krş.)* ***ululan-, uŋlulan-***

ulu- (h) ulumak

ululan- (k) böbürlenmek, büyüklük taslamak; yükselmek, yücelmek

(krş.) ***ullulan-, uŋlulan-***

um- (k) ummak, ümit etmek; istemek, arzu etmek; sanmak, zannetmek

umaçla- (t) ezmek, çiğnemek, yoğurmak, karmak

umsun- (h), (k), (t) 1. ummak, ümit etmek 2. beklemek, gözlemek

unlulan- (t) unlanmak

unut- (h), (k), (t) unutmak

unutıl- (k) unutulmak *(krş.)* ***unutul-***

unuttur- (h), (t) unutturmak

unutul- (h), (k), (t) unutulmak *(krş.)* ***unutıl-***

uŋlulan- (t) böbürlenmek, büyüklük taslamak; yükselmek, yücelmek *(krş.)* ***ullulan-, ululan-***

upra- (h) yıpranmak, eskimek

upral- (k), (t) 1. yıpranmak 2. solmak, pörsümek, canlılığını yitirmek 3. ıstırap çekmek, eziyet çekmek

upran- (h), (k), (t) 1. eskimek, yıpranmak, dağılmak, parçalanmak 2. solmak, pörsümek, canlılığını yitirmek

uprat- (h), (k), (t) 1. yıpratmak, eskitmek 2. aşındırmak, kemirmek 3. (zaman) geçirmek, harcamak

ur- (h), (k), (t) 1. vurmak; dövmek 2. isim vermek

urıl- (k) vurulmak

urla- (h), (t) çalmak, hırsızlık yapmak, aşırmak

urlan- (h), (t) 1. çalınmak 2. gizlice yaklaşmak, sokulmak, gizlice girmek

urlukla- (h) meyve vermek

urpayt- (k) ürpermek, tüyleri diken diken olmak

urul- (k) vurulmak

urun- (h), (k), (t) sağa sola çarparak hareket etmek, çarpmak, vurmak; sallanmak, çalkalanmak, kıvranmak; çıldırmak

urus- (h) savaşmak, mücadele etmek; dövüşmek, kavga etmek, vuruşmak; atışmak, çekişmek *(krş.)* ***orus-, uruş-***

uruş- (k), (t) savaşmak, mücadele etmek; dövüşmek, kavga etmek, vuruşmak; atışmak, çekişmek *(krş.)* ***orus-, urus-***

usa- (h) 1. benzemek 2. yakışmak, uymak *(krş.)* ***oḫşa-, oqşa-, uḫşa-, uksa-, ukşa-, uşa-*****usan-** (k) usanmak, bezmek, bıkmak *(krş.)* ***osan-***

usandır- (k) usandırmak, bezdirmek, bıktırmak *(krş.)*

osandır-

usat- (h) benzetmek

usattır- (h) benzetmek; taklit etmek, yansılamak *(krş.)* uşattır-

usay- (h), (t) akıllanmak, aklı başına gelmek

usayt- (h), (k), (t) akıllandırmak; düşünmek, sağduyulu olmak

uslan- (k) akıllanmak, aklı başına gelmek; sakinleşmek, yatışmak, dinmek

uslandır- (k) uslandırmak

uslat- (k) uslandırmak

ustatlan- (h), (t) ustalaşmak, akıllanmak; kurnazlık etmek

uşa- (h), (t) 1. benzemek 2. uygun olmak *(krş.)* ***oḫşa-, oqşa-, uḫşa-, uksa-, ukşa-, usa-***

uşan- (t) sevinmek, hoşnut olmak, memnun olmak

uşat- (t) karşılaştırmak

uşatıl- (t) benzetilmek

uşattır- (t) benzetmek; taklit etmek, yansılamak *(krş.)* ***usattır-***

uşu- (k) üşümek; donmak *(krş.)* üşü-

ut- (h), (k), (t) kazanmak, başarmak; varmak, ulaşmak, erişmek (hedef); düşmek

utan- (k) utanmak

utandır- (k) utandırmak

utrula- (h), (k), (t) rastlamak, karşılaşmak; karşılamak *(krş.)* ***uturla-, uturula-***

utrulaş- (t) karşılaşmak

uttır- (k) kaybetmek, yenilmek, ütülmek *(krş.)* ***uttur-***

uttur- (h), (k), (t) kaybetmek, yenilmek, ütülmek *(krş.)* ***uttır-***

uturla- (k) rastlamak, karşılaşmak *(krş.)* ***utrula-, uturula-***

uturula- (h) rastlamak, karşılaşmak; dayanmak, direnmek, karşı gelmek, karşı koymak *(krş.)* ***utrula-, uturla-***

uv- (t) yoğurmak, ezmek; karmak, karıştırmak

uvaḫlat- (t) ufalamak, parçalamak, kırmak, bölmek *(krş.)* ***uvaklat-***

uvaklat- (h) ufalamak, parçalamak, kırmak, bölmek *(krş.)* ***uvaḫlat-***

uval- (t) ufalanmak, parçalanmak

uvalt- (h), (t) parçalamak, bölmek, ufaltmak; vurmak, yıkmak, kesmek, kırmak *(krş.)* ***yuvalt-***

uvat- (k), (t) ufalamak, küçük parçalara ayırmak, parçalamak, ezmek *(krş.)* ***ufat-***

uvğala- (k) parçalara ayırmak; eziyet etmek, işkence etmek

uvla- (I) (h), (t) zehirlemek

uvla- (II)

uvla- (II) (h), (t) avlamak, yakalamak *(krş.)* ***avla-***

uvu- (t) kaşımak, kaşınmak

uvulla- (h) evlatlığa almak

uvun- (h), (k), (t) avunmak, teselli bulmak, yatışmak, sakinleşmek *(krş.)* ***avun-***

uvut- (h), (k), (t) avutmak, teselli vermek *(krş.)* ***yubat-, yuvat-, yuvut-***

uvutla- (k) yatıştırmak, teskin etmek, dindirmek; avunmak, teselli bulmak

uy- (h), (k) 1. başarmak 2. uymak, uygun düşmek 3. benzemek 4. uymak, uydurmak

uyal- (I) (h), (k), (t) utanmak

uyal- (II) (k) yuva yapmak

uyalt- (h), (k), (t) utandırmak, aşağılamak

uyan- (t) uyanmak *(krş.)* ***oyan-***

uyatla- (t) utandırmak

uydır- (k) uydurmak, adapte etmek, ayarlamak

uyu- (h), (k) 1. yoğunlaşmak, katılaşmak, koyulaşmak 2. ekşimek, mayalanmak *(krş.)* ***tuyu-***

uyuş- (I) (k) yoğunlaşmak, katılaşmak, koyulaşmak

uyuş- (II) (k) birbirine uymak, uyuşmak

uyut- (I) (k) ekşitmek; mayalandırmak

uyut- (II) (k) uyutmak

uza- (h) uzamak, devam etmek, sürmek

uzaqla- (k) kilitlemek

uzaqlaş- (k) uzaklaşmak

uzan- (k) 1. devam etmek, sürmek 2. uzanmak, yatmak

uzar- (h), (k), (t) uzatmak, devam ettirmek

uzart- (h), (k), (t) 1. uzatmak, devam ettirmek, sürdürmek 2. zaman geçirmek

uzat- (h), (k), (t) 1. uzatmak 2. geçirmek, uğurlamak, eşlik etmek

uzatıl- (h), (t) uğurlanmak

uzlaş- (k) uzlaşmak, anlaşmak

uzunlat- (t) uzatmak

übüş- (k) avutmak, teselli etmek, yatıştırmak, teskin etmek

üçincile- (k) tekrarlamak

üçlän- (t) üçlenmek

üfür- (k) 1. üflemek, üfürmek, esmek 2. küçümsemek, aşağılamak; görmezden gelmek, aldırmamak

ügren- (k) öğrenmek *(krş.)* ***ivren-, ögren-, ören-, ürän-, üvrän-, yivren-***

ügün- (t) dua etmek; tapınmak

ügütlä- (t) öğüt vermek, öğütlemek, akıl vermek; göstermek, işaret etmek *(krş.)* ***ögütle-, yigitle-, yügütle-***

ügütlän- (t) öğütlenmek, akıl verilmek

ül- (k) tıraş etmek *(krş.)* ***ili-, ülü-, yulu-***

üläş- (t) bölmek, parçalamak, ayırmak; paylaşmak *(krş.)* ***iles-, ilis-, öleş-, üleş-, ülüş-***

üläşin- (t) paylaşmak, aralarında bölmek *(krş.)* ***ilesin-, üleşin-, ülüşün-***

üläştir- (t) bölmek, paylaştırmak *(krş.)* ***öleştir-***

üleş- (h), (k) bölmek, parçalamak, ayırmak; paylaşmak *(krş.)* ***iles-, ilis-, öleş-, üläş-, ülüş-***

üleşin- (k) paylaşmak, aralarında bölmek *(krş.)* ***üläşin-, ülesin-, ülüşün-***

üleştir- (k) üleştirmek, paylaştırmak

ülü- (t) tıraş etmek *(krş.)* ***ili-, ül-, yulu-***

ülün- (t) tıraş olmak

ülüş- (k) bölmek, parçalamak, ayırmak; paylaşmak *(krş.)* ***iles-, ilis-, öleş-, üläş-, üleş-***

ülüşün- (t) paylaşmak, aralarında bölmek *(krş.)* ***ilesin-, üläşin-, üleşin-***

ünde- (k), (t) seslenmek, çağırmak; davet etmek; adlandırmak, bağırmak, çağırmak *(krş.)* ***inda-, indä-, inde-***

ündel- (k), (t) çağrılmak, seslenilmek; davet edilmek

ündet- (t) çağırtmak

ür- (k), (t) 1. esmek, üflemek; nefes almak 2. ürümek, havlamak *(krş.)* ***ir-, yir-***

üräklän- (t) 1. yüreklenmek 2. öfkelenmek, kızmak 3. azarlanmak

ürän- (t) öğrenmek *(krş.)* ***ivren-, ögren-, ören-, ügren-, üvrän-, yivren-***

ürät- (t) öğretmek *(krş.)* ***ivret-, öret-, üvrät-, yuvrät-***

ürk- (k) ürkmek, irkilmek, korkmak, çekinmek

ürpäy- (t) ürpermek, tüyleri diken diken olmak *(krş.)* ***ürpey-***

ürpey- (t) ürpermek, tüyleri diken diken olmak *(krş.)* ***ürpäy-***

ürpeyt- (t) ürpertmek

ürü- (t) yürümek, gitmek, gelmek *(krş.)* ***iri- (II), yiri-, yürü-***

ürül- (t) yürünmek, gidilmek

ürüt- (t) 1. yürütmek; geçirmek, uğurlamak 2. taşımak, getirmek, götürmek

ürütül- (t) yürütülmek, geçirilmek; taşınmak, getirilmek, götürülmek

üstä- (t) üstüne koymak, doldurmak; arttırmak, ilave etmek, eklemek, katmak *(krş.)* ***iste- (I), üste-***

üstäl- (t) eklenmek, ilave edilmek, arttırılmak

üste- (k) üstüne koymak, doldurmak; arttırmak, ilave etmek, eklemek, katmak *(krş.)* ***iste- (I), üstä-***

üşkür- (k) hapşırmak, aksırmak

üşkürt- (k), (t) 1. şişirmek, abartmak, büyütmek (k) 2. azarlamak (k); korkutmak, ürkütmek, gözdağı vermek (k), (t); kovmak, defetmek (k)

üşü- (k), (t) üşümek; üşütmek; donmak *(krş.)* uşu-

üt- (t) ütmek, yakmak; pişirmek

üten- (k) istemek, dilemek, rica etmek *(krş.)* ***öten-***

ütül- (t) ütülmek, yanmak

ütülä- (t) ütülemek, ütü yapmak *(krş.)* ***ütüle-***

ütüle- (k) ütülemek, ütü yapmak *(krş.)* ***ütülä-***

üvlän- (t) evlenmek *(krş.)* ***evlen-, üylen-***

üvrän- (t) öğrenmek *(krş.)* ***ivren-, ögren-, ören-, ügren-, ürän-, yivren-***

üvrät- (t) öğretmek *(krş.)* ***ivret-, öret-, ürät-, yuvrät-***

üvün- (t) övünmek

üylen- (k) evlenmek *(krş.)* ***evlen-, üvlän-***

üylendir- (k) evlendirmek *(krş.)* ***evlendir-***

üz- (I) (k) yüzmek *(krş.)* yüz-

üz- (II) (t) çekip çıkarmak, sökmek, koparmak

üzgälä- (t) çekip çıkarmak, sökmek, koparmak

üzül- (I) (k) 1. ayrılmak, ayırmak, bağını çözmek; ayrılmak 2. öfkelenmek 3. üzülmek

üzül- (II) (t) kopmak, çıkmak, düşmek

vakillän- (t) atanmak, tayin edilmek; yetki verilmek, görevlendirilmek *(krş.)* ***vakillen-***

vakille- (h) görev yapmak, hizmet etmek, memurluk yapmak; atamak, tayin etmek

vakillen- (h) atanmak, tayin edilmek; yetki verilmek, görevlendirilmek *(krş.)* ***vakillän-***

valtost- (h) yoğurmak, ezmek

var- (k) varmak, ulaşmak, erişmek

vat- (h), (t) vurmak, çarpmak; çakmak, kakmak

vatıl- (h), (t) vurulmak, dayak yemek; öldürülmek

vavulda- (k) havlamak *(krş.)* ***avulda-, havılda-, ḫavulda-***

vazgeç- (k) vazgeçmek; reddetmek, geri çevirmek

ver- (k) vermek; yardımcı fiil *(krş.)* ***ber-***

veril- (k) verilmek

vetet- (t) harman savurmak

vıkorenc- (h) kökünü kazımak, kurutmak, yok etmek *(krş.)* vıkorent-

vıkorent- (h), (t) kökünü kazımak, kurutmak, yok etmek *(krş.)* vıkorenc-

vızılda- (k) vızıldamak

vost- (h) taşımak, nakletmek, sevketmek

vur- (k) vurmak, çarpmak

yab- (t) kapamak, örtmek *(krş.)* ***yap- (I)***

yabıl- (k) kapanmak; örtünmek *(krş.)* ***yabın-, yabul-, yabun-***

yabın- (k) kapanmak; örtünmek *(krş.)* ***yabıl-, yabul-, yabun-***

yabul- (h), (k), (t) kapanmak; örtünmek *(krş.)* ***yabıl-, yabın-, yabun-***

yabun- (h), (t) kapanmak; örtünmek *(krş.)* ***yabıl-, yabın-, yabul-***

yabundur- (h), (t) kapamak, örtmek

yabus- (h) yapışmak *(krş.)* ***yabuş-, yapış-, yapuş-***

yabustur- (h) yapıştırmak *(krş.)* ***yabuştur-***

yabusun- (h) sokulmak, yaklaşmak; sıkışmak

yabuş- (I) (k), (t) 1. yapışmak 2. birleşmek; uygun gelmek, uymak *(krş.)* ***yabus-, yapış-, yapuş-***

yabuş- (II) (k) kapatmak

yabuştur- (t) yapıştırmak *(krş.)* ***yabustur-***

yada- (h), (k), (t) 1. yorulmak 2. zayıflamak, zayıf düşmek, kuvvetten düşmek 3. hasta hissetmek, kötü hissetmek 4. bezmek, usanmak 5. vazgeçmek, reddetmek, feragat etmek; dönmek, inkar etmek, yadsımak

yadat- (h), (k), (t) 1. yormak 2. yük olmak baskı yapmak 3. zarar vermek 4. kızdırmak, rahatsız etmek; karşı olmak

yağ- (k) 1. yağmak 2. sürmek, yağ

bulaştırmak, yağlamak, lekelemek *(krş.)* ***yaḫ-, yak-, yaq- (II), yav-***

yağdır- (k) yağdırmak

yağıl- (h), (t) sürünmek, ovalanmak

yağın- (h), (k), (t) sürünmek, ovalanmak; yağ bulanmak, lekelenmek

yağındır- (h), (t) süründürmek, bulamak

yaḫ- (t) sürmek, yağ bulaştırmak, yağlamak, lekelemek *(krş.)* yağ-, yak-, yaq- (II), yav-

yahasla- (k), (t) bir şecereye dahil olmak *(krş.)* ***yaqaslan-***

yahaslan- (h) onaylanmak

yaḫsılat- (h) iyileştirmek, güzelleştirmek; onarmak

yak- (h) sürmek, yağ bulaştırmak, yağlamak, lekelemek *(krş.)* yağ-, yaḫ-, yaq- (II), yav-

yaq- (I) (k) yakmak

yaq- (II) (k) sürmek, yağ bulaştırmak, yağlamak, lekelemek *(krş.)* yağ-, yaḫ-, yak-, yav

yaqala- (k) yakalamak

yaqar- (k) yakarmak, yalvarmak

yaqaslan- (k) bir soydan sayılmak, şecereye dahil olmak *(krş.)* ***yahasla-***

yaqıl- (k) yakılmak

yaqınlan- (k) yaklaşmak

yaqış- (k) yakışmak, yaraşmak, uygun gelmek

yaqlaş- (k) yaklaşmak

yaqlaştır- (k) yaklaştırmak

yala- (h), (k), (t) yalamak

yalan- (h), (k), (t) yalanmak

yalanğızdır- (t) çıplatmak, çıplak etmek

yalatak- (h) 1. saldırmak 2. düşmek, dökülmek

yalbar- (h), (k), (t) 1. yalvarmak 2. dua etmek *(krş.)* ***yalvar-***

yalçı- (k) sevinmek, hoşnut olmak, memnun olmak

yalçıt- (k), (t) desteklemek, kayırmak, yardım etmek; mutlu etmek

yalda- (k) yüzmek

yaldat- (I) (k) yüzdürmek

yaldat- (II) (k) çözmek, açmak, gevşetmek

yaldayt- (k) baştan çıkarmak, ayartmak, kandırmak

yaldızla- (k) yaldızlamak

yalğanla- (t) yalanlamak; yalan söylemek

yalınla- (h), (k) alevlenmek, alev

alev yanmak

yalınlan- (k) alevlenmek

yalınlat- (h), (t) ateş yakmak

yalpay- (k) yassılaşmak, düzleşmek

yalpayt- (k) yassılaştırmak, düzleştirmek

yaltaqla- (k) okşamak, sevmek

yaltaqlan- (k) yaltaklanmak, yaltaklık etmek

yaltayla- (k) aldatmak

yaltıra- (k), (t) parlamak *(krş.)* ***iltra-, yaltra-, yıltıra-, yıltra-***

yaltra- (h), (t) parlamak *(krş.)* ***iltra-, yaltıra-, yıltıra-, yıltra-***

yaltrat- (h), (t) parlatmak *(krş.)* ***iltrat-, yıltırat-, yıltrat-***

yalvar- (k) 1. yalvarmak 2. dua etmek *(krş.)* ***yalbar-***

yalvarıp-yaqar- (k) yalvarmak, yakarmak *(krş.)* ***yalvar-yaqar-***

yalvar-yaqar- (k) yalvarmak, yakarmak *(krş.)* ***yalvarıp-yaqar-***

yama- (k) yamamak

yamanla- (h), (k), (t) 1. kızmak, öfkelenmek, hiddetlenmek 2. kötülemek, yermek, tenkit etmek; ayıplamak 3. iftira atmak

yamanlan- (h), (t) öfkelenmek, hiddetlenmek, kızmak; şikayet etmek

yamanlat- (h), (t) öfkelendirmek, hiddetlendirmek, kızdırmak

yamuvla- (k) yamamak

yan- (h), (k), (t) 1. yanmak 2. heyecanlanmak 3.üzülmek, acımak; duçar olmak, mustarip olmak

yanaş- (k) yanaşmak, yaklaşmak

yanc- (h) 1. vurmak, çarpmak, kırmak 2. yenmek, galip gelmek; imha etmek, tahrip etmek, yıkmak, bozmak 3. çarpmak, tokuşmak 4. ufalamak, öğütmek *(krş.)* ***yanç-, yenç-***

yancıl- (h) 1. vurulmak, kırılmak, parçalanmak 2. yenilmek, mağlup olmak, fethedilmek *(krş.)* ***yançıl-***

yanç- (k), (t) 1. vurmak, çarpmak, kırmak 2. çiğnemek, ayak altında ezmek 3. yenmek, galip gelmek; imha etmek, tahrip etmek, yıkmak, bozmak 4. çarpmak, tokuşmak 5. ufalamak, öğütmek 6. yeniden işlemek, döverek şeklini değiştirmek *(krş.)* ***yanc-, yenç-***

yançıl- (h), (k), (t) 1. vurulmak, kırılmak, parçalanmak 2. yenilmek, mağlup olmak, fethedilmek *(krş.)* ***yancıl-***

yandır- (h), (k), (t) yakmak

yandırıl- (t) yakılmak

yanğıl- (h), (t) yanılmak, hata yapmak *(krş.)* ***yanıl-, yaŋğıl-, yaŋıl-***

yanğılt- (h), (t) yanıltmak

yanğır- (h), (t) yenilenmek; tazeleşmek; dinçleşmek; canlanmak *(krş.)* ***yaŋğır-***

yanhılıs- (h) yanılmak, hata yapmak *(krş.)* ***yaŋğılış-***

yanıq- (k) 1. üzülmek, kederlenmek 2. ilgilenip acımak, derdini paylaşmak, duygularını paylaşmak

yanıl- (k) yanılmak, hata yapmak *(krş.)* ***yanğıl-, yaŋğıl-, yaŋıl-***

yanılt- (k) yanıltmak

yanla- (t) dönmek, sapmak, çevrilmek

yanlan- (h) kaçınmak, sakınmak

yaŋğıl- (t) yanılmak, hata yapmak, günah işlemek *(krş.)* ***yanğıl-, yanıl-, yaŋıl-***

yaŋğılış- (t) yanılmak, hata yapmak *(krş.)* ***yanhılıs-***

yaŋğır- (t) yenilenmek; tazeleşmek; dinçleşmek; canlanmak *(krş.)* ***yanğır-***

yaŋğırt- (t) yenilemek *(krş.)* ***yanğırt-, yaŋırt-***

yaŋıl- (k) yanılmak, hata yapmak *(krş.)* ***yanğıl-, yanıl-, yaŋğıl-***

yaŋılış- (k) yanlış yapmak, hata yapmak

yaŋılt- (I) (k) yanıltmak

yaŋılt- (II) (k) yenilemek, tazelemek

yaŋırt- (k) *(krş.)* ***yanğırt-, yaŋğırt-***

yap- (I) (h), (k), (t) 1. kapamak, örtmek 2. bastırmak, söndürmek; dindirmek, durdurmak *(krş.)* ***yab-***

yap- (II) (h), (k), (t) yapmak

yapır- (h), (t) 1. örtmek, kapamak 2. hafifletmek, yatıştırmak, dindirmek 3. bağışlamak, affetmek

yapırıl- (h), (t) yatıştırılmak, dindirilmek

yapış- (k) yapışmak *(krş.)* ***yabus-, yabuş-, yapuş-***

yapıştır- (k) yapıştırmak *(krş.)* ***yapuştır-***

yaptır- (k) yaptırmak

yapul- (k) yapılmak

yapuş- (k) yapışmak *(krş.)* ***yabus-, yabuş-, yapış-***

yapuştır- (k) yapıştırmak *(krş.)* ***yapıştır-***

yar- (h), (k), (t) yarmak

yara- (h), (k), (t) 1. uymak, uygun düşmek, uygun olmak 2. hoşnut etmek, memnun etmek, yaranmak 3. beğenmek, hoşlanmak 4. birinin payına düşmek, birine düşmek

yarala- (h), (k), (t) yaralamak

yaralan- (k) yaralanmak

yaras- (h) yakışmak, uymak *(krş.)* ***yaraş- (I)***

yarastır- (h) prova yapmak, kendi üzerinde denemek; uydurmak, uymak; kıyaslamak; benzetmek *(krş.)* ***yaraştır-***

yaraş- (I) (k), (t) yakışmak, uymak *(krş.)* ***yaras-***

yaraş- (II) (t) pazarlık etmek

yaraşla- (t) uydurmak

yaraştır- (k), (t) 1. uydurmak, uymak 2. derlemek, toplamak, düzenlemek *(krş.)* ***yarastır-***

yarat- (I) (h), (k), (t) yaratmak

yarat- (II) (h), (k), (t) takdir etmek, onamak, tasvip etmek

yaratıl- (h), (t) yaratılmak

yaravla- (t) eşlemek, uydurmak

yarcıkla- (h) yırtmak; ayırmak, yarmak, parçalamak, kırmak *(krş.)* ***yarçeḫla-, yarçıḫla-, yarçıkla-***

yarcıklan- (h) 1. yarılmak, çatlamak, parçalanmak, kırılmak 2. dağılmak, dökülmek *(krş.)* ***yarçıḫlan-, yarçıklan-***

yarçeḫla- (t) yarmak, parçalamak, kırmak *(krş.)* ***yarçıḫla-, yarçıkla-, yarcıkla-***

yarçıḫla- (t) yırtmak; ayırmak, yarmak, parçalamak, kırmak *(krş.)* ***yarçeḫla-, yarçıkla-, yarcıkla-***

yarçıḫlan- (t) yarılmak, çatlamak, parçalanmak, kırılmak *(krş.)* ***yarçıklan-, yarcıklan-***

yarçıkla- (t) yırtmak; ayırmak, yarmak, parçalamak, kırmak *(krş.)* ***yarçeḫla-, yarçıḫla-, yarcıkla-***

yarçıklan- (t) yarılmak, çatlamak, parçalanmak, kırılmak *(krş.)* ***yarçıḫlan-, yarcıklan-***

yarhula- (h) yargılamak

yarhulas- (h) davalı olmak, birisi ile davası olmak

yarı- (h), (k), (t) parlamak, ışık saçmak

yarıḫlan- (t) aydınlanmak; parlamak *(krş.)* ***yarıklan-***

yarıḫlat- (t) aydınlatmak *(krş.)* ***yarıklat-***

yarıklan- (h) *(krş.)* ***yarıḫlan-***

yarıklat- (h) *(krş.)* ***yarıḫlat-***

yarıl- (h), (k), (t) 1. yarılmak, bölünmek, parçalanmak 2. alınmak, ele geçirilmek

yarılğa- (k) affetmek, bağışlamak; şefkat göstermek, üzerine titremek, üstüne düşmek *(krş.)* ***yarılq-, yarılqa-***

yarılq- (k) *(krş.)* ***yarılğa-,***

yarılqa-

yarılqa- (k) *(krş.)* ***yarılğa-, yarılq-***

yarımla- (k) yarıya bölmek, ikiye bölmek

yarımlan- (k) yarıya bölünmek

yarımlat- (h), (k) 1. yarıya böldürmek 2. paylaşmak

yarıs- (h) yarışmak

yarıt- (h), (t) 1. parlatmak, ışıtmak; yakmak tutuşturmak 2. aydınlatmak, açıklamak

yarlığaşla- (k), (t) kurtarmak, korumak, bağışlamak *(krş.)* ***yarlıhasla-***

yarlığaşlan- (t) kurtarılmak, bağışlanmak *(krş.)* ***yarlıhaslan-***

yarlığaşlat- (t) kurtarmak *(krş.)* ***yarlıhaslat-***

yarlıhasla- (h) *(krş.)* ***yarlığaşla-***

yarlıhaslan- (h) *(krş.)* ***yarlığaşlan-***

yarlıhaslat- (h) kurtarmak *(krş.)* ***yarlığaşlat-***

yarlılan- (h), (k), (t) fakirleşmek, muhtaç olmak, zavallılaşmak; harap olmak

yarlılat- (h), (t) bozmak, yıkmak, perişan etmek

yarsıt- (t) kızdırmak, öfkelendirmek

yartıla- (h), (k), (t) 1. ikiye bölmek, parçalamak 2. tutmak, alıkoymak, saklamak

yasa- (I) (h), (k), (t) yapmak, meydana getirmek; kurmak, yapmak, inşa etmek; onarmak, düzeltmek, tamir etmek

yasa- (II) (k) yaşamak *(krş.)* ***yaşa-***

yasal- (k) yapılmak

yasan- (I) (h) silahlanmak

yasan- (II) (h), (t) giyinmek, kuşanmak, süslenmek

yasandır- (I) (h) silahlandırmak

yasandır- (II) (t) giyindirmek, giydirip kuşatmak, süslemek

yasanlan- (h) silahlanmak

yasanlat- (h) silahlandırmak

yasansızlat- (h) silahsızlandırmak

yasar- (h) 1. yaşamak; gençleşmek 2. yeşermek; çiçeklenmek, çiçek açmak, gelişmek *(krş.)* ***yaşar- (II)***

yasat- (h) düzeltmek, onarmak, iyileştirmek, ıslah etmek

yasın- (h) gizlenmek, saklanmak; güvende olmak *(krş.)* ***yaşın-, yeşin-***

yasındır- (h) gizlemek, saklamak *(krş.)* ***yaşındır-***

yasır- (h) 1. gizlemek, saklamak

2. güvenmek, itimat etmek *(krş.)* ***yaşır-, yeşir-*****yasırın-** (h) gizlenmek, saklanmak *(krş.)* ***yaşırın-***

yasla- (h) yas tutmak, birinin ölümüne ağlamak, ardından gözyaşı dökmek

yaslan- (k) yaslanmak, dayanmak

yasna- (h), (t) ışıldamak, parıldamak

yasotla- (h) yeşermek, bitmek, büyümek, yetişmek

yaşa- (k) yaşamak *(krş.)* ***yasa- (II)***

yaşar- (I) (k) yaşarmak, ıslanmak

yaşar- (II) (k), (t) 1. yaşamak; gençleşmek 2. yeşermek; çiçek açmak, çiçeklenmek; canlanmak; büyümek, gelişmek *(krş.)* ***yasar-***

yaşart- (t) 1. yeşertmek 2. büyütmek

yaşat- (k) yaşatmak

yaşın- (k), (t) gizlenmek, saklanmak; güvende olmak *(krş.)* ***yasın-, yeşin-***

yaşındır- (t) gizlemek, saklamak *(krş.)* ***yasındır-***

yaşır- (k), (t) gizlemek, saklamak *(krş.)* ***yasır-, yeşir-***

yaşırın- (t) gizlenmek, saklanmak *(krş.)* ***yasırın-***

yaşlan- (t) yaşarmak

yat- (h), (k), (t) yatmak, uzanmak

yatḫır- (t) yatırmak *(krş.)* ***yatır-, yatız-***

yatın ket- (h) 1. ayrılmak 2. kaçınmak, sakınmak

yatır- (t) yatırmak *(krş.)* ***yatḫır-, yatız-***

yatız- (k) yatırmak *(krş.)* ***yatḫır-, yatır-***

yatqız- (k) yatırmak

yatsın- (k) kendini yabancı hissetmek; utanmak, mahçup olmak

yattır- (k) yatırmak

yattırğız- (t) yatırmak, uzandırmak

yav- (h), (k), (t) yağmak *(krş.)* ***yağ-, yaḫ-, yak-, yaq- (II)***

yavdır- (h) yağdırmak *(krş.)* ***yavdur-***

yavdur- (h), (t) yağdırmak *(krş.)* ***yavdır-***

yavla- (k) yağlamak

yavra- (h) havlamak

yavsızlat- (h) yağsızlaştırmak

yay- (h), (k), (t) yaymak, sermek *(krş.)* ***cay-***

yayalda- (k) yalpalamak, sallanmak

yaydır- (h), (t) yaymak, uzatmak, açmak

yayıl- (h), (k), (t) 1. yayılmak 2. akmak, dökülmek 3. genişlemek; yaymak, neşretmek

yayılt- (k) yaymak; artırmak

yayqa- (k) yıkamak *(krş.)* yıqa-

yayqan- (k) yıkanmak *(krş.)* yıqan-

yayna- (h) parlamak, parıldamak, ışıldamak

yayral- (t) 1. yayılmak; uzanmak 2. akmak, dökülmek; yayılmak 3. genişlemek, büyümek, yayılmak

yayrat- (h), (t) genişletmek, yaymak; ayırmak, sermek, yaymak; genişletmek, büyütmek; yaymak, neşretmek, dağıtmak

yaz- (I) (h), (k), (t) yazmak; tarif etmek, kopyalamak; çizmek

yaz- (II) (h), (k), (t) tayin etmek, önceden belirlemek

yaz- (III) (k) yaklaşma bildiren yardımcı fiil

yazdır- (h), (t) yazdırmak

yazıḫla- (t) günah işlemek, suç işlemek *(krş.)* ***yazıkla-***

yazıkla- (h) günah işlemek, suç işlemek *(krş.)* ***yazıḫla-***

yazıl- (I) (h), (k), (t) yazılmak

yazıl- (II) (k) yatışmak, teskin olmak, sakinleşmek; iyileşmek, düzelmek

yazısın- (h) günah işlemek, suç işlemek

yazış- (k) yazışmak, mektuplaşmak, haberleşmek

yazla- (k), (t) yaz geçirmek

ye- (k) yemek

yeber- (h), (k), (t) 1. göndermek (h), (k), (t) 2. batırmak, daldırmak (t) 3. çıkarmak, bırakmak, salıvermek, serbest bırakmak (h), (k), (t) 4. izin vermek (h), (k) 5. gebermek, ölmek (h), (k) 6. indirim yapmak *(krş.)* ***ciber-, geber-, yibir-***

yebert- (k) gebertmek, öldürmek

yedir- (k) yedirmek

yek- (I) (h), (k), (t) koşum takmak; atı koşmak, kullanmak; birini ağır bir işe koşmak *(krş.)* ***yik-***

yek- (II) (k) ekmek, tohum ekmek *(krş.)* ***ek-***

yel- (k) yenmek, yemek

yeldä- (t) çekmek, götürmek; aldatmak, kandırmak, ayartmak, uyandırmak ***yelde-***

yeldän- (t) ayartılmak; aldanmak, yanılmak, kanmak *(krş.)* ***yelden-***

yeldät- (t) 1. çalmak, soymak, hırsızlık etmek 2. ayartmak, baştan çıkarmak ***yeldet-***

yelde- (h), (k), (t) heyecanlandırmak, uyandırmak,

kışkırtmak, ayartmak (h), (k), (t), aldatmak, kandırmak (h), (k) *(krş.)* ***yeldä-yelden-*** (h), (t) 1. heyecanlanmak, uyanmak 2. aldanmak, yanılmak, kanmak *(krş.)* ***yeldän-***

yelder- (h) çalmak, gasp etmek, soymak

yeldet- (h) ayartmak, baştan çıkarmak *(krş.)* ***yeldät-***

yelpi- (t) esmek, esmeye başlamak

yelpit- (t) esmek *(krş.)* ***elpit-***

yelt- (k) ısıtmak

yemir- (h) getirmek, yol açmak, yapmak

yemiril- (t) hata yapmak, yanılmak

yemle- (h), (t) yemlemek

yen- (h), (t) yenmek, galip gelmek *(krş.)* ***yeŋg-***

yenç- (k) 1. eğmek, bükmek, buruşturmak; sıkıştırmak, sıkmak, ezmek 2. kırmak, parçalamak, parçalara ayırmak 3. çiğnemek, ayakları altına almak *(krş.)* ***yanç-, yanc-***

yençil- (k) 1. kırılmak, parçalanmak 2. yenilmek, bozguna uğramak

yenel- (h) yenmek, galip gelmek

yengilät- (t) hafifletmek *(krş.)* ***yengillet-***

yengillen- (h), (k), (t) hafiflemek *(krş.)* ***yeŋgiŋlän-***

yengillet- (h) hafifletmek; rahatlatmak *(krş.)* ***yengillät-***

yenil- (h), (t) yenilmek, mağlup olmak *(krş.)* ***yeŋil-***

yenis- (h) savaşmak, çarpışmak, mücadele etmek *(krş.)* ***yeniş-***

yeniş- (t) savaşmak, çarpışmak, mücadele etmek *(krş.)* ***yenis-***

yeŋg- (k) yenmek, galip gelmek

yeŋgilät- (t) hafifletmek *(krş.)* ***yeŋgilt-***

yeŋgilleş- (k) hafiflemek *(krş.)* ***yeŋilleş-***

yeŋgilt- (t) hafifletmek; sakinleştirmek *(krş.)* yeŋgillät-

yeŋginlän- (t) hafiflemek; azalmak, küçülmek, hafiflemek *(krş.)* ***yengillen-***

yeŋil- (k) yenilmek, mağlup olmak *(krş.)* ***yenil-***

yeŋillän- (t) hafife alınmak, küçümsenmek, hakarete uğramak *(krş.)* ***yeŋillen-***

yeŋillen- (t) hafiflemek; gevşemek *(krş.)* yeŋillän-

yeŋilleş- (k) hafiflemek *(krş.)* yeŋgilleş-

yeŋilt- (k) hafifletmek

yeŋirt- (k) yenilemek

yergele- (I) (h) yerleştirmek, koymak, dizmek; eklemek, katmak, birleştirmek

yergele- (II) (k) ahşapla kaplamak

yergelen- (k) kaplanmak

yerinçilä- (t) iğrendirmek, tiksindirmek

yeriş- (k) erişmek, ulaşmak, varmak

yeriştir- (k) eriştirmek

yerit- (h) eritmek *(krş.)* ***erit-, irit-***

yerlä- (t) eyerlemek, eyer vurmak; ağır bir işe koşmak, işi yüklenmek *(krş.)* ***egerle-, erlä-, yerle-***

yerle- (h), (k) eyerlemek, eyer vurmak *(krş.)* ***egerle-, erlä-, yerlä-***

yerleş- (k) yerleşmek, iskan etmek

yerleştir- (k) yerleştirmek

yesele- (h), (t) esnemek

yesillen- (h) yeşermek *(krş.)* ***yeşiŋlän-***

yesillet- (h) yeşertmek *(krş.)* ***yeşiŋlät-***

yesirlän- (t) esir alınmak; yakalanmak *(krş.)* ***yesirlen-***

yesirlen- (h) esir alınmak; yakalanmak *(krş.)* ***yesirlän-***

yeşimle- (k) şimşek çakmak, parlamak

yeşin- (k) gizlenmek, saklanmak; güvende olmak *(krş.)* ***yasın-, yaşın-***

yeşiŋlän- (t) yeşermek *(krş.)* ***yesillen-***

yeşiŋlät- (t) yeşertmek *(krş.)* ***yesillet-***

yeşir- (k) gizlemek, saklamak *(krş.)* ***yasır-, yaşır-***

yet- (h), (k), (t) 1. yetmek, yetişmek, ulaşmak, varmak (h), (k), (t); zamanı gelmek (t) 2. yeterli olmak, yetmek 3. sonuçlanmak, ortaya çıkmak

yetil- (h), (t) olgunlaşmak, yetişmek, kemâle ermek

yetis- (h) 1. –e kadar beklemek, bir şeyin sonucunu görmek 2. olgunlaşmak, erişmek, kemâle ermek *(krş.)* ***yetiş-***

yetistir- (h) ulaştırmak, kavuşturmak, teslim etmek; olgunlaştırmak *(krş.)* ***yetiştir-***

yetiş- (k), (t) 1. yetişmek, ulaşmak, varmak 2. yeterli olmak, yetmek 3. olgunlaşmak *(krş.)* ***yetis-***

yetiştir- (t) ulaştırmak, kavuşturmak, teslim etmek *(krş.)* ***yetistir-***

yetizle- (k) kurnazlık etmek, tasarlamak, ustaca davranmak

yetkelen- (h) tatmin olmak, memnun olmak, yetinmek *(krş.)* ***yetkilän-***

yetkilän- (t) 1. yetinmek, tatmin olmak 2. görüşmek, teması olmak; iletişim içinde olmak 3. yapabilmek *(krş.)* ***yetkelen-***

yetkir- (I) (h), (k) 1. ulaşmak, erişmek, varmak, gelmek 2. tamamlamak, yerine getirmek, karşılamak, yapmak

yetkir- (II) (t) 1. ulaştırmak, gelmek, getirmek 2. sunmak, bağışlamak, tevdi etmek

yetkiz- (k) 1. varmak, erişmek, yetişmek 2. tahmin etmek, sezmek 3. sonuna gelmek

yettir- (h), (t) getirtmek, ulaştırmak, teslim etmek

yığdır- (k) yığdırmak, bir araya getirmek

yığıl- (h), (k), (t) yığılmak, düşmek, devrilmek *(krş.)* ıhıl-, yıqıl-

yığıştır- (k) toplamak, biriktirmek, bir araya getirmek, yığıştırmak

yığıştırıl- (k) yığıştırılmak

yıḫ- (t) yıkmak, tahrip etmek

yıq- (k) yıkmak, yere yıkmak, düşürmek

yıqa- (k) yıkamak *(krş.)* ***yayqa-***

yıqan- (k) yıkanmak *(krş.)* ***yayqan-***

yıqıl- (k) yığılmak, düşmek, devrilmek *(krş.)* ıhıl-, yığıl-

yıla- (h), (k), (t) ağlamak *(krş.)* ***ağla-, ağle-, ağlı, -cıla-, ila-***

yılat- (k), (t) ağlatmak

yılayalma- (t) ağlayamamak

yıldır- (k) avutmak, teselli etmek, teselli vermek

yıldırımla- (h), (t) gürlemek, gümdürmek

yılıs- (h) 1. ilerlemek, yaklaşmak, yakınlaşmak 2. ortadan kalkmak, yok olmak *(krş.)* ılış-, yılış-

yılısla- (t) yıkayıp temizlemek, silmek

yılıslat- (t) temizletmek

yılıstır- (h) yerini değiştirmek, oynatmak, çekmek *(krş.)* ılıstır-, ilıştır-, yılıştır-

yılış- (k), (t) 1. hareket etmek, taşınmak, sınırı geçmek, göçmek 2. ortadan kalkmak, yok olmak *(krş.)* ılış-, yılıs-

yılıştır- (k), (t) yerini değiştirmek, oynatmak, çekmek *(krş.)* ılıstır-, ilıştır-, yılıstır-

yılmala- (h), (t) 1. düzeltmek, kırışıklığı düzeltmek, cilalamak;

tıraş etmek 2. okşamak, sevmek, şefkat göstermek

yılmalat- (h), (t) 1. düzeltmek, kırışıklığı düzeltmek, cilalamak 2. pohpohlamak, dalkavukluk etmek

yılpı- (h) irkilmek, çekinmek, ürkmek; titremek

yılt- (k) döllemek

yıltıra- (k) parlamak *(krş.)* ***iltra-, yaltra-, yaltıra-, yıltra-***

yıltırat- (k) parlatmak *(krş.)* ***iltrat-, yıltrat-, yaltrat-***

yıltra- (h), (t) parlamak *(krş.)* ***iltra-, yaltra-, yaltıra-, yıltıra-***

yıltrat- (h), (t) parlatmak *(krş.)* ***iltrat-, yaltrat-, yıltırat-***

yıltratıl- (h) parlatılmak

yımsal- (h) yumuşamak *(krş.)* ***imşal-***

yımsat- (h) yumuşatmak *(krş.)* yımşat-

yımşa- (k) yumşamak *(krş.)* ***yimşa-***

yımşat- (k), (t) yumuşatmak *(krş.)* yımsat-**yır-** (t) gözlerini fal taşı gibi açmak

yıraklan- (h) uzaklaşmak

yıraklat- (h) uzaklaştırmak

yırla- (h), (k), (t) şarkı söylemek *(krş.)* ***irla-***

yırlan- (h), (t) şarkı söylenmek

yırt- (h), (k), (t) yırtmak, parçalamak *(krş.)* ***irt-***

yırtḫala- (t) yırtmak

yırtıl- (k), (t) yırtılmak

yırtın- (k) yırtınmak, çaresizce bağırmak

yıstır- (h) derlemek, biriktirmek, toplamak, yığmak *(krş.)* ***ıstır-, ıştır-, iştır-***

yışıl- (t) tahrip olmak, perişan olmak *(krş.)* ısıl-

yıştırıl- (t) toplanmak, yığılmak *(krş.)* ***ıstırıl-, iştırıl-***

yıştırın- (h) toplanmak, toplaşmak, yığışmak *(krş.)* ***ıstırın-, ıştırın-, iştırın-***

yıt- (k) kaybolmak, yitmek; helâk olmak, mahvolmak, gözden kaybolmak

yızla- (t) izlemek, izinden gitmek

yibi- (h), (t) ıslanmak

yibir- (k) 1. göndermek 2. salıvermek, dışarıya bırakmak, serbest bırakmak, izin vermek *(krş.)* ***ciber-, geber-, yeber-***

yibiril- (k) 1. gönderilmek 2. salıverilmek, serbest bırakılmak

yibit- (h), (t) ıslatmak *(krş.)* ***ibit-***

yic- (h) içmek *(krş.)* ***iç-, ic-***

yigitle- (h) öğüt vermek,

öğütlemek, akıl vermek *(krş.)* ögütle-, ügütlä-, yügütle-

yigitlen- (h) gençleşmek

yigitlet- (h) genç görünmek; gençleştirmek

yik- (k) 1. koşum takmak; atı koşmak, kullanmak; birini ağır bir işe koşmak 2. başlamak *(krş.)* ***yek- (I)***

yildir- (k) kıvırmak, eğmek

yimşa- (k) yumşamak *(krş.)* ***yımşa-***

yir- (h) esmek *(krş.)* ***ir-, ür-***

yireklen- (h) kızmak, öfkelenmek *(krş.)* yüräklän-, yüreklen-

yireklet- (h) kızdırmak, öfkelendirmek

yirey tur- (h) doğrulmak, düzelmek, dik durmak

yiri- (h) 1. yürümek, gitmek, gelmek, gezmek, dolaşmak 2. yaşamak, hayat sürmek *(krş.)* ***iri- (II), ürü-, yürü-***

yirit- (h) yürütmek; dolaştırmak, gezdirmek; harekete geçirmek

yit- (k) 1. itmek, kakmak, sürmek; kovmak, uzaklaştırmak 2. iftira etmek *(krş.)* ***ẖit-, it-***

yittir- (k) yitirmek, kaybetmek

yivislen- (h) ıslanmak

yivislet- (h) ıslatmak

yivren- (h) öğrenmek *(krş.)* ***ivren-, ören-, ügren, ürän-, üvrän-***

yo- (k) çoğaltmak, yaymak

yodiya et- (k) göstermek, bildirmek, bilgilendirmek *(krş.)* ***yodya et-***

yodya et- (k) göstermek, bildirmek, bilgilendirmek *(krş.)* ***yodiya et-***

yoğun- (k) yükünmek, eğilmek, boyun eğmek *(krş.)* ***igin-, yugun-, yugün-, yuğun-, yügün-***

yokbol- (h) yok olmak

yoqla- (k) 1. ziyaret etmek 2. yoklamak, incelemek

yolğuş- (t) karşılaşmak, rastlamak *(krş.)* ***yolhus-, yoluğuş-, yoluhus-***

yolğuşun- (t) rastlamak, rastlaşmak, karşılaşmak *(krş.)* ***yolhusun-***

yolhus- (h) karşılaşmak, rastlamak *(krş.)* ***yolğuş-, yoluğuş-, yoluhus-***

yolhusun- (h) rastlamak, rastlaşmak, karşılaşmak *(krş.)* ***yolğuşun-***

yolıq- (k) karşılaşmak, rastlamak *(krş.)* ***yoluẖ-, yoluk-, yoluq-***

yolla- (h), (k) 1. yollamak 2. adım atmak, yürümek

yollan- (k) yollanmak

yollanıl- (k) yollanılmak

yoluğuş- (t) karşılaşmak, rastlamak *(krş.)* ***yolğuş-, yolhus-, yoluhus-***

yoluẖ- (t) karşılaşmak, rastlamak *(krş.)* ***yoluq-, yoluk-, yoluq-***

yoluhus- (h) karşılaşmak, rastlamak *(krş.)* ***yolğuş-, yolhus-, yoluğuş-***

yoluk- (h) karşılaşmak, rastlamak *(krş.)* ***yoluq-, yoluẖ-, yoluq-***

yoluq- (k) karşılaşmak, rastlamak *(krş.)* ***yoluq-, yoluẖ-, yoluk-***

yoluqtır- (k) karşılaşmak, rastlamak

yolun- (h) dağılmak, ayrılmak

yom- (h) biriktirmek, toplamak

yomaẖla- (t) anlatmak, hikaye anlatmak *(krş.)* ***yomakla-, yomaqla-***

yomaẖlan- (t) anlatılmak *(krş.)* ***yomaklan-***

yomakla- (h) *(krş.)* ***yomaẖla-, yomaqla-***

yomaklan- (h) anlatılmak *(krş.)* ***yomaẖlan-***

yomaqla- (k) anlatmak, hikaye anlatmak *(krş.)* ***yomaẖla-, yomakla-***

yomdar- (h), (t) 1. derlemek, düzenlemek, toplamak 2. yemek, yutmak *(krş.)* ***yondar-***

yomdur- (t) yutmak

yomul- (h), (t) toplanmak, birikmek, yığılmak

yon- (h), (k), (t) 1. yontmak, oymak 2. biçmek

yondar- (h) derlemek, düzenlemek, toplamak *(krş.)* ***yomdar-***

yone- (k) kayırmak, iyilik etmek *(krş.)* yöne-

yonul- (h), (k), (t) yontulmak, oyulmak

yor- (k) 1. çözümlemek, çözmeye çalışmak, çözmek, halletmek; yorumlamak, tefsir etmek, yormak, rüya yorumlamak 2. yormak, yorgunluk vermek *(krş.)* ***yora-, yorala-***

yora- (k) yorumlamak, tefsir etmek, yormak, rüya yorumlamak *(krş.)* ***yor-, yorala-***

yorala- (h), (t) çözümlemek, çözmeye çalışmak, çözmek, halletmek; yorumlamak, tefsir etmek, yormak, rüya yorumlamak *(krş.)* ***yor-, yora-***

yorğalat- (k) eşkinletmek, atı koşturmak

yorıl- (k) yorulmak *(krş.)* ***yorul-***

yorul- (k) yorulmak *(krş.)* ***yorıl-***

yosmalan- (k) giyinip kuşanmak

yöne- (k) kayırmak, iyilik etmek *(krş.)* ***yone-***

yuban- (h), (k) sevinmek, memnun olmak, hoşnut olmak, ferahlamak

yubandır- (h) teselli etmek, avutmak

yubat- (h), (t) avutmak, teselli vermek; üzülmek, acımak, merhamet etmek *(krş.)* ***yuvat-, yuvut-***

yugänlä- (t) dizginlemek, dizgin giydirmek

yugun- (k) yükünmek, eğilmek, boyun eğmek *(krş.)* ***igin-, yoğun-, yugün-, yuğun-, yügün-***

yugün- (t) yükünmek, eğilmek, boyun eğmek *(krş.)* ***igin-, yoğun-, yugun-, yuğun-, yügün-***

yuğart- (h), (t) 1. yassılaştırmak, yassı hâle getirmek, düzleştirmek 2. örtmek, kapamak

yuğun- (k) yükünmek, eğilmek, boyun eğmek *(krş.)* ***igin-, yoğun-, yugun-, yugün-, yügün-***

yuḫ- (t) yapışmak, sarılmak, tutunmak; sokulmak, katılmak *(krş.)* ***yuk-, yuq-***

yuḫla- (k) uyumak *(krş.)* ***yukla-, yuqla-***

yuk- (h) eklemek, ilave etmek, katmak *(krş.)* ***yuḫ-, yuq-***

yukla- (h), (t) uyumak *(krş.)* ***yuḫla-, yuqla-***

yuklä- (t) yüklemek *(krş.)* ***ikle-, yüklä-, yükle-***

yuklän- (t) yüklenmek

yuklat- (t) uyutmak

yuklattır- (h) uyutmak

yuq- (k) geçmek, bulaşmak *(krş.)* ***yuḫ-, yuk-***

yuqla- (k) uyumak *(krş.)* ***yuḫla-, yukla-***

yuqtur- (k) bulaştırmak

yurq- (k) saç yolmak, çekmek

yurqın- (k) yolunmak, çekilmek *(krş.)* ***yurqun-***

yurqul- (k) yolunmak, çekilmek

yurqun- (k) yolunmak, çekilmek *(krş.)* ***yurqın-***

yul- (k) korumak; kurtarmak

yuldur- (k) kurtarmak

yulḫ- (t) çimdiklemek; saç çekmek, yolmak *(krş.)* ***yulḫu-, yulk-, yulq-, yunk-***

yulḫu- (t) çimdiklemek; saç çekmek, yolmak *(krş.)* ***yulḫ-, yulk-, yulq-, yunk-***

yulḫun- (t) çekilmek, yolunmak, koparılmak *(krş.)* ***yulkun-, yulqun-***

yulk- (h) çimdiklemek; saç çekmek, yolmak *(krş.)* ***yulḫ-, yulḫu-, yulq-,***

yunk-

yulkun- (h) 1. kurtulmak 2. saçları dökülmek 3. solmak, zayıf düşmek *(krş.)* ***yulḫun-, yulqun-***

yulq- (k) saç çekmek, yolmak *(krş.)* ***yulḫ-, yulḫu-, yulk-, yunk-***

yulqu- (k) saç kesmek

yulqun- (k) saç kestirmek, kesilmek *(krş.)* ***yulḫun-, yulkun-***

yulu- (h), (k), (t) 1. söküp çıkarmak, çekip almak 2. tıraş etmek; kesmek, kısaltmak 3. korumak, kurtarmak 4. geri almak, kurtarmak *(krş.)* ***ili-, ül-, ülü-***

yuluğuş- (t) karşılaşmak

yulun- (h), (k), (t) 1. kurtulmak 2. traş olmak 3. kurtulmak; kaçmak; kurtarılmak

yum- (h), (k), (t) yummak, kapamak

yumcukla- (h) göz kırpmak, göz kırpıştırmak *(krş.)* ***yumçuḫla-, yumçukla-***

yumcuklat- (h) gözleri kıstırmak, kırptırmak

yumçuḫla- (t) göz kırpmak, göz kırpıştırmak *(krş.)* ***yumçukla-, yumcukla-***

yumçukla- (t) göz kırpmak, göz kırpıştırmak *(krş.)* ***yumçuḫla-, yumcukla-***

yumırıqla- (k) yumruklamak *(krş.)* ***yumruqla-, yumuruqla-***

yumruqla- (k) yumruklamak *(krş.)* ***yumırıqla-, yumuruqla-***

yumşat- (k) yumşatmak; yatıştırmak

yumul- (h), (t) 1. yumulmak, kapatılmak 2. karışmak 3. toplanmak, toplaşmak, yığışmak

yumulukla- (h) bükmek, burmak, dürmek; dönmek, dönüp durmak

yumur- (h), (t) karıştırmak

yumurul- (h), (t) karışmak

yumuruqla- (k) yumruklamak *(krş.)* ***yumırıqla-, yumruqla-***

yumuslan- (h) istifade etmek, hizmetten faydalanmak

yunk- (h) çimdiklemek, saç çekmek *(krş.)* ***yulḫ-, yulḫu-, yulk-, yulq-***

yurüt- (t) yürütmek *(krş.)* yürüt-

yut- (h), (k), (t) yutmak

yutqın- (k) yutkunmak, yutuvermek ***yutqun-***

yutqun- (k) yutkunmak, yutuvermek *(krş.)* ***yutqın-***

yuv- (I) (h), (k), (t) yıkamak

yuv- (II) (t) toplamak

yuvalan- (I) (k) yuva kurmak

yuvalan- (II) (k) yuvarlanmak, yerde sürünmek *(krş.)* ***avhalan-,***

avkelen-, okalan-, okälän-, ovalän-, yuvarlan-

yuvalat- (k) yuvarlamak, döndürmek

yuvalt- (k) yıkmak, devirip bir kenara çekmek, atmak, ufaltmak *(krş.)* ***uvalt-***

yuvan- (t) avunmak, teselli bulmak

yuvarla- (k) yuvarlamak

yuvarlan- (k) yuvarlanmak, yerde sürünmek *(krş.)* ***avhalan-, avkelen-, okalan-, okälän-, ovalän-, yuvalan- (II)***

yuvarlat- (k) 1. yere yıkmak, devirmek 2. yuvarlamak, yuvarlatmak

yuvat- (t) avutmak, teselli vermek; üzülmek, acımak, merhamet etmek *(krş.)* ***yubat-, yuvut-***

yuvrät- (t) öğretmek *(krş.)* ***ivret-, öret-, ürät-, üvrät-***

yuvu- (h), (k), (t) yaklaşmak, yanaşmak

yuvuḫlan- (t) yaklaşmak *(krş.)* ***yuvuklan-***

yuvuḫlaş- (t) yaklaşmak

yuvuḫlat- (t) yakınlaştırmak

yuvuklan- (h) yaklaşmak *(krş.)* ***yuvuḫlan-***

yuvuklattır- (h) yaklaştırmak

yuvuq- (k) yaklaşmak, yakınlaşmak *(krş.)* ***yuvuqlaş-***

yuvuqlaş- (k) yaklaşmak, yakınlaşmak *(krş.)* ***yuvuq***

yuvuqlaştır- (k) yaklaştırmak, yakınlaştırmak

yuvul- (h), (t) yıkanmak

yuvun- (h), (k), (t) 1. yıkanmak 2. sakinleşmek

yuvundur- (h), (t) yıkamak

yuvur- (h), (k), (t) koşmak, koşarak yürümek

yuvurt- (h), (k), (t) 1. döllemek 2. koşturmak; sürmek, kovmak, kovalamak

yuvus- (h) koymak, yerleştirmek

yuvut- (h), (k), (t) 1. yaklaştırmak, yakınlaştırmak; getirmek, götürmek; 2. avutmak, teselli vermek; üzülmek, acımak, merhamet etmek *(krş.)* ***yubat-, yuvat-***

yuvutul- (h), (k) yaklaştırılmak

yuvuzlan- (h), (t) 1. inmek, düşmek; alçalmak; azalmak 2. alçalmak, aşağılanmak

yuvuzlat- (h), (t) 1. alçaltmak, düşürmek 2. alçaltmak, küçültmek, küçük düşürmek

yuvüşlän- (t) nemlenmek, ıslanmak *(krş.)* yüvüslen-,

yüvüşlen-

yuyaq- (k) saç yolmak

yuzal- (k) açılmak, çözülmek, dağılmak; arsızlık etmek, küstahlık etmek

yügün- (k) yükünmek, eğilmek, boyun eğmek, selam vermek, secde etmek *(krş.)* ***igin-, yoğun-, yugun-, yugün-, yuğun-***

yügütle- (h) cezalandırmak, ceza vermek *(krş.)* ögütle-, ügütlä-, yigitle-

yük kir- (t) kefil olmak

yüklä- (t) yüklemek *(krş.)* ***ikle-, yuklä-, yükle-***

yüklän- (t) yüklenmek yüklen-

yükle- (k) yüklemek; yığmak, yüklemek, toplamak *(krş.)* ***ikle-, yuklä-, yüklä-***

yüklen- (k) yüklenmek *(krş.)* ***yüklän-***

yüklet- (k) yükletmek

yür- (k) yürümek

yüräklän- (t) kızmak, öfkelenmek *(krş.)* ***yireklen-, yüreklen-***

yüreklen- (k) kızmak, öfkelenmek *(krş.)* ***yireklen-, yüräklän-***

yüreklendir- (k) yüreklendirmek, cesaretlendirmek

yürü- (k), (t) 1. yürümek, gitmek, gelmek, gezmek, dolaşmak 2. yaşamak, hayat sürmek *(krş.)* ***iri- (II), ürü-, yiri-***

yürüt- (k) yürütmek *(krş.)* ***yurüt-***

yürüttür- (t) yürüttürmek

yüvürt- (k) getirmek, geri vermek

yüvüslen- (h) nemlenmek, ıslanmak *(krş.)* ***yuvuşlän-, yüvüşlen-***

yüvüşlen- (t) nemlenmek, ıslanmak *(krş.)* ***yuvuşlän-, yüvüslen-***

yüz- (k) yüzmek *(krş.)* ***üz- (I)***

yüz et- (t) dikkat etmek

zabavu et- (h) oynamak; eğlenmek, keyif çatmak; zevk almak

zabum et- (t) unutmak

zaft et- (k) zapt etmek; alıkoymak; durdurmak; yasaklamak

zaftla- (h) ziftlemek, katranlamak

zaftlan- (k) el koyulmak, ele geçirilmek, alıkonulmak *(krş.)* ***zavtlan-***

zaḫmetlän- (t) çabalamak, gayret etmek, zahmet çekmek *(krş.)* ***zaḫmetlen-***

zaḫmetlen- (k) çabalamak, gayret etmek, zahmet çekmek *(krş.)* ***zaḫmetlän-***

zavtlan- (k) zaptetmek, ele geçirmek, yakalamak, almak *(krş.)*

zaftlan-

zem et- (k) ayıplamak, suçlamak

zevqlan- (k) zevklenmek, eğlenmek

zevzeklen- (k) gevezelik etmek

zındanla- (h) hapse atmak

zınğarla- (h), (t) emretmek, buyurmak *(krş.)* zınharla-, zınḫarla-

zınğarlan- (h), (t) çekinmek, sakınmak; emir almak

zınḫarla- (k) haber vermek, ikaz etmek, uyarmak; akıl vermek *(krş.)* ***zınğarla-, zınharla-***

zınharla- (t) emretmek, buyurmak; zorlamak, mecbur etmek *(krş.)* ***zınğarla-, zınḫarla-***

zırılda- (k) dırdır etmek, gevezelik etmek, çene çalmak, mırıldanmak, takırdamak *(krş.)* ***dırılda-***

ziftle- (k) ziftlemek

zloşt et- (t) yığmak, toplamak

zoret- (k) ısrar etmek, zorlamak

zorla- (k) zorlamak; ısrarla istemek, talep etmek

zrozumecet- (h) anlamak

zulumla- (h), (t) zulmetmek, eziyet etmek; ezmek, ihlal etmek; zorla almak

zulumlan- (h), (t) zulme uğramak; hakarete uğramak

SONUÇ

SONUÇ

Çalışmada 'Karay Türkçesi Söz Varlığının Görevlerine ve Konularına (Tematik)' göre tasnifi ve bu tasnife göre kullanılan madde başı sayısı şu şekildedir:

İsimler		Yön Adları	33
İnsan ve Toplum		Madenler	42
Irk, Millet, İnsan Topluluğu	88	Doğa Olayları	74
Aile ve Akrabalık	221	Gökyüzü	
Meslek ve Sosyal Sınıf	511	Gökyüzü ve Gök Cisimleri	37
Kişi Adları		Sayılar	62
Erkek Adları	68	Renkler	63
Kadın Adları	24	Araç-Eşya-Enstrüman	1120
İnsan Vücudu	274	Beslenme	
Hastalık-Sağlık	133	Yiyecek	167
Hayvanlar		İçecek	41
Hayvan Adları	421	Din-İnanç	
Hayvancılıkla İlgili Terimler	69	Peygamber Adları	23
Bitkiler	371	Dini Ritüeller	44
Zaman		Diğer İnanç Terimleri	315
Yıl	22	**Zamirler**	73
Mevsim	11	**Sıfatlar**	2724
Ay	46	**Zarflar**	365
Gün	38	**Edatlar**	228
Diğer Zaman İfadeleri	115	**Fiiller**	4596

Yeryüzü			
Yer Adları (Ülke, Dağ, Göl, Nehir vb.)	263		

Çalışmada bu tasnife göre alt başlıklar ve kelime sayıları şu şekildedir: "İnsan ve Toplum" başlığı altında 1319 madde başı yer almaktadır: Irk, Millet, İnsan Topluluğu 88, Aile ve Akrabalık 221, Meslek ve Sosyal Sınıf 511, Erkek Adları 68, Kadın Adları 24, İnsan Vücudu 274, Hastalık-Sağlık 133.

"Hayvanlar" başlığı altında 490 madde başı yer almaktadır: Hayvan Adları 421, Hayvancılıkla İlgili Terimler 69.

"Bitkiler" başlığı altında 371 madde başı yer almaktadır.

"Zaman" başlığı altında 232 madde başı yer almaktadır: Yıl 22, Mevsim 11, Ay 46, Gün 38, Diğer Zaman İfadeleri 115.

"Yeryüzü" başlığı altında 412 madde başı yer almaktadır: Yer Adları (Ülke, Dağ, Göl, Nehir vb.) 263, Yön Adları 33, Madenler 42, Doğa Olayları 74.

"Gökyüzü" başlığı altında 37 madde başı yer almaktadır.

"Sayılar" başlığı altında 62 madde başı yer almaktadır.

"Renkler" başlığı altında 63 madde başı yer almaktadır.

"Araç-Eşya-Enstrüman" başlığı altında 1120 madde başı yer almaktadır.

"Beslenme" başlığı altında 208 madde başı yer almaktadır: Yiyecek 167, İçecek 41.

"Din-İnanç" başlığı altında 382 madde başı yer almaktadır: Peygamber Adları 23, Dini Ritüeller 44, Diğer İnanç Terimleri 315.

"Zamirler" başlığı altında 73 madde başı yer almaktadır.
"Sıfatlar" başlığı altında 2724 madde başı yer almaktadır.
"Zarflar" başlığı altında 365 madde başı yer almaktadır.
"Edatlar" başlığı altında 228 madde başı yer almaktadır.
"Fiiller" başlığı altında 4596 madde başı yer almaktadır.

1. Karay Türkçesi'nin üç farklı ağzı arasındaki en önemli ses farklılıklarını şöyle özetleyebiliriz:

1- Trakay:	-ö/-ö-	öl- (ölmek), dört (dört), börk (kalpak)
Haliç:	-e/-e-	el- (ölmek), dert (dört), berk (kalpak)
Kırım:	-ö/-ö-	öl- (ölmek), dört (dört), börk (kalpak)
2- Trakay:	-ü/-ü-	üv (ev), bütün (bütün), süv- (sevmek)
Haliç:	-i/-i-	iv (ev), bitin (bütün), siv- (sevmek)
Kırım:	-ü/-ü-	üy (ev), bütün (bütün), süy- (sevmek)
3- Trakay:	-ş/-ş-	şatır (neşeli), aş (yiyecek), kişi (kişi)
Haliç:	-s/-s-	satır (neşeli), as (yiyecek), kisi (kişi)
Kırım:	-ş/-ş-	şatır (neşeli), aş (yiyecek), kişi (kişi)
4- Trakay:	-ḫ/-ḫ-	iraḫ (uzak), kısḫa (kısa), yarıḫ (ışık)
Haliç:	-k/-k-	yirak (uzak), kıska (kısa), yarık (ışık)
Kırım:	-q/-q-	ıraq (uzak), qısqa (kısa), yarıq (ışık)
5- Trakay:	-ç/-ç-	çom- (yüzmek)
Haliç:	-ts=c/-ts-	tsom- (yüzmek)
Kırım:	-ç/-ç-	çom- (yüzmek)

2. astrı (h), (k), (t) çok, oldukça, aşırı *(krş.) asrı;* **biyan-** (k), (t) 1. beğenmek 2. sevinmek, memnun olmak *(krş.) began-, begän-, begen-, bigän, biyen-;* **iŋgir** (t) akşam *(krş.) eŋgir, ıŋğır, ıŋğır, ıŋır, ingir;* **iy-** (h),

(k), (t) 1. göndermek, yollamak 2. kovmak, defetmek, yollamak; **kerti** (h), (k), (t) doğru, gerçek, hakiki; **kiyik** (h) *yabani hayvan;* **sortun** (h), (k), (t) sonra, +den sonra *(krş.) sarı (III), sarın, sartın;* **tabu et-** (t) teşekkür etmek; **tiril-** (h), (k), (t) 1. dirilmek, canlanmak 2. yaşamak; bulunmak, kalmak *(krş.) diril-, kiril-, tiyiril-;* **yer-suv** (h), (t) vatan, memleket vb. kelimelerin Eski Türkçede olduğu gibi Karaycada da aynı şekilde yaşadığı ve korunduğu görülmektedir.

3. Kıpçak lehçeleri grubunda yer alan Karaycada Oğuzca unsurların olması da dikkat çekmektedir. Kelimenin hem Kıpçak lehçesindeki haliyle hem de Oğuz grubu özelliğiyle birlikte kullanılması önemlidir. Çalışmada rastlanan birkaç örneği şöyle sıralayabiliriz:

tap- (I) (h), (k), (t) bulmak *(krş.)* ***tab-***	**bul-** (k) bulmak
eşik (k), (t) kapı *(krş.)* ***esik***	**qapu** (k) kapı
asra- (k) beslemek, yetiştirmek, büyütmek *(krş.)* ***asıra-*** / **aşat-** (k) beslemek, yedirmek *(krş.)* ***asat-***	**beslä-** (k), (t) beslemek, yedirmek, doyurmak; eğitmek, yetiştirmek *(krş.)* ***besle-***
oḫşa- (k) benzemek *(krş.)* ***oqşa-, uḫşa-, uksa-, ukşa-, usa-, uşa-***	**benze-** (k) benzemek *(krş.)* ***benza-, beŋze-***
yaşır- (k), (t) gizlemek, saklamak *(krş.)* ***yasır-, yeşir-***	**kizle-** (k) gizlemek *(krş.)* ***gizle-***

4. Karay Türkleri, inançları ve kültürleri bakımından diğer Türk gruplarından farklı bir yere sahiptir. Karay Türkçesinin bu yöndeki kelime hazinesinde de ayırt edici birçok unsur bulunmaktadır. Çalışmanın 'din-inanç' bölümünde özellikle Museviliğe has terimler ve bayram isimleri dikkat

çekmektedir. Ayrıca, çalışmanın karşılaştırmalı olması, Karayların içinde yaşadıkları toplumun inanç geleneklerinden etkilenerek en tutucu kelime grupları olan dini terimlerde bile, ödünçleme yoluna gittiklerini göstermektedir.

Tanrıyı belirtmek için: "Allah, Adonay, Bey, Hasil, Haşem, Huda, Rab, Tanrı, Yaradan, Yoğarğı" kelimelerini ve türevlerini kullanmaktadırlar. Görüldüğü gibi; Eski Türkçe'den gelen "Tanrı" kelimesini kullanırken Farsça "Huda", Arapça "Allah" ve Musevilik kanalıyla giren Adonay isimleri de kullanılmıştır. Ayrıca, anlam kaymasına uğrayan bey kelimesinin Tanrıyı ifade etmesi ya da Yoğarğı diyerek tanrıyı Yukarıdaki olarak nitelemeleri; bulundukları kültür çevrelerinden yaptıkları ödünçlemeleri göstermektedir.

Bu gibi örnekleri çoğaltmak mümkündür. Örneğin, "oruç" kelimesinin yanında "avuz yabar" kelime grubunu da kullanmaktadırlar. Ya da aynı anlamlara sahip "sünnet ve mila" kelimeleri de farklı kültür sahalarına ait olsa da Karayca'da birleşmektedir.

5. Gün isimleri de dikkat çekici özelliklere sahiptir. Çalışmada karşılaştırmalı olarak incelenen gün isimleri, "İslamiyet, Hristiyanlık ve Musevilik" gibi üç önemli inancın temelinde şekillendiğini ve Arapça, Farsça ve İbraniceden yapılan ödünçlemelerin yanında Eski Türkçe unsurların da etkisini gözler önüne ermektedir. Bu özellikler aşağıda toplu olarak görülmektedir:

Türkiye Türkçesi	Karay Türkçesi
Pazartesi	Yeḫbaşkün Yiḫbaskin, Yuḫbaşkün
Salı	Ortakin, Ortakün / Salı
Çarşamba	Ḫankin,Ḫankün,Qankün/Qan(II)/Çarşamba
Perşembe	Ketsayne Kin, Kiçeynekün, Kitseynekin, Küçeynekün/Kiçibaraski/Parşamba
Cuma	Aynakün, Aynekin, Aynekün, Eynekin, Eynekün/ Ayna (II), Ayne, Eyne / baraski / Cuma
Cumartesi	Şabbat / Şabbatkin, Şabatkün, Şabbatkün /
Pazar	Yeḫkün, Yiḫkin, Yuḫkün / Pazar / Turar künü

6. Karay Türkçesi eserlerinin çoğunluğunu dini kaynaklar oluşturduğu için peygamber isimlerinin haricindeki şahıslar da dolaylı yollardan dinsel özellikler göstermektedir.

Çalışmaya konu olan adları şöyle sınıflayabiliriz:

Erkek Adları: Abel (h) Habil, Hz. Adem'in oğlu, **Abram** (h), (k), (t) Avram, Avraham, İbrahim [*Avraham, Avram*], **Adam** (h), (k), (t) Adem, **Afrayim** (t) Efrayim, **Aharon** (hkt) Harun, **Aḫaşveroş** (t) Ahaşveroş, Pers kralı, **Azaria** (t) Azarya, erkek ismi, **Azriel** (t) Azriel, erkek ismi, **Balak** (t) Balak, Moav hükümdarı, **Berahel** (t) Berahel, erkek adı, **Efraim** (t) Efrayim, Hz. Yusuf'un oğlu [*Efrayim*], **Efrayim** (t) *(bk.)* [*Efraim*],

Esav (I) (t) Esav, İshak'ın oğlu, **Ḫam** (t) Ham, Hz. Nuh'un oğullarından biri, **Hılkıyahu** (h), (k), (t) Hızkıya, Yahuda kralı [*Ḫızkıya, Hilkiya, Hizkiyau*], **Ḫızkıya** (ht) *(bk.)* [*Hılkıyahu, Hilkiya, Hizkiyau*], **Hilkiya** (hkt) *(bk.)* [*Hılkıyahu, Hizkiyau*], **Hizkiyau** (h), (k), (t) *(bk.)* [*Hılkıyahu, Ḫızkıya, Hilkiya*], İchak (h), (k), (t) İshak, Hz. İbrahim'in oğlu [İtsḫak, Yitsḫak], İsmael (h) İsmail, İtsḫak (h) *(bk.)* [İchak, Yitsḫak], **Kayin** (t) Kabil, Hz. Adem'in oğlu [*Qayin*], **Koraḫ** (h), (t) Korah, Edom'un oğlu, **Qayin** (h) *(bk.)* [*Kayin*], **Levi** (t) Levi, Hz. Yakub'un oğlu, **Menaşşe** (h), (t) Menasse, Hz. Yusuf'un oğlu, **Murdeḫay** (t) Mordehay, **Naḫor** (t) Nahor, Hz. İbrahim'in kardeşi, **Nun** (h), (k), (t) Nun, Yeşu'nuın babası, **Osa** (t) Yusuf'un kısaltılmış hâli, Şaul (h), (t) Şaul, erkek ismi, Şelomo (t) Süleyman, Şımşon (t) Samson, İsrail hakimlerinden, **Teraḫ** (t) Terah, Hz. İbrahim'in babası, **Yismael** (h), (k), (t) İsmail, **Yitsḫak** (t) *(bk.)* [İchak, İtsḫak], **Yohoşuva** (t) Yeşu, **Yuhuda** (hkt) Yahuda

Kadın Adları: **Ada (II)** (t) Ada, kadın ismi, **Ahtar** (t) Ahtar, kadın ismi, **Beata** (t) Beata, **Dima** (t) Dima, **Ester** (t) Ester, Yahudi kökenli kraliçe, **Ḫavah** (h) Havva [*Havva*], **Havva** (h), (t) *(bk.)* [*Ḫavah*], **Milka** (t) Milka, **Miryam** (h), (k), (t) Meryem

Peygamber Adları: Abram (h), (k), (t) Avram, Avraham, İbrahim [*Avraham, Avram*], **Avram** (hkt) *(bk.)* [*Abram, Avraham*], **Avraham** (h), (k), (t) *(bk.)* [*Abram, Avram*], Çaddıq (k) Hz. Nuh'un lakabı, Çemah (hkt) Mesih, **David** (hkt) Davut, **Eliya** (ht) Eliyah, peygamber adı [*Eliyahu, İliyah*], **Eliyahu** (h), (t) *(bk.)* [*Eliya, İliyah*], **Habakkuk** (hkt) Habakkuk, Yahudi peygamberlerden biri [*Habakuk*], **Habakuk** (t) *(bk.)* [*Habakkuk*], **Hoşea** (t) Hoşea, Yahudi peygamberlerinden biri, İchak (h), (k), (t) İshak,

Hz. İbrahim'in oğlu [İtsḥak, Yitsḥak], **İliyah** (h), (t) Eliyah, peygamber adı [*Eliya, Eliyahu*], İtsḥak (h) *(bk.)* [İchak, Yitsḥak], İyov (t) Hz. Eyüp, **Lot** (h) Lut, **Mahomet** (t) Muhammed, Hz. Muhammed [*Muhammed*], **Moşe** (h), (t) Musa, Hz. Musa, **Moşuk** (t) Musa isminin küçültme hâlli durumu, **Muhammed** (k), (t) *(bk.)* [*Mahomet*], **Novaḫ** (t) Hz. Nuh

KAYNAKÇA

ALEKSANDER, M., *Karay Avazı*, C. 1, Luck 1931; *Karay Avazı*, C. 2, Luck 1931; *Karay Avazı*, C. 3, Luck 1932; *Karay Avazı*, C. 4, Luck 1932; *Karay Avazı*, C. 5, Luck 1932; *Karay Avazı*, C. 6, Luck 1933; *Karay Avazı*, C. 7, Luck 1934; *Karay Avazı*, C. 8, Luck 1935; *Karay Avazı*, C. 9, Luck 1936; *Karay Avazı*, C. 10, Luck 1936.

AQTAY, G., JANKOWSKI H., *A Crimean Karaim-English Dictionary,* Poznan 2015.

AYTAÇ, B., İbranice Türkçe Sözlük, Kurmay Yayınları, Ankara 2012.

BASKAKOV, N. A., SZAPSZAL, S. M., ZAJACZKOWSKI, A., *Karaimsko-Russko-Polskiy Slovar*, Moskova 1974.

BERTHALET, Alfred. *Wörterbuch der Religion*, French&European Publications, 1985.

ÇULHA, T., *Karaycanın Karşılaştırmalı Grameri*, Pandora Kitabevi. İstanbul 2010.

ÇULHA, T., *Kırım Karaycasının Katık Mecuması*, TDK Yayınları, Ankara 2015.

DUBINSKI, A., *Caraimica*, Wydawnictwo Akademickie Dialog, Warszawa 1994.

FIRKAVIČIUTĖ, K., Čypčyhlej Učma Trochka, Danielius 1997.

FIRKOWICZ, S., *Koltchalar*, Wilno. Trok 1997.

GÜLSEVİN, S., *Karay Türklerinin Dili*, Türk Dil Kurumu, Ankara 2017.

KAZAN, Ö., *Litvanya Karaylarına Ait Dini Metinler*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Türkiyat Enstitüsü, İstanbul 2002.

KOÇAK, M., *Karay Avazı Dergisinde Trakay ve Haliç-Luck Ağzıyla Şiirler*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Türkiyat Enstitüsü, İstanbul 2014.

KOÇAK, M., *Geçmişten Günümüze Karay Türkçesi Sözlükleri*, Elginkan Vakfı, Türk Dili ve Edebiyatı Kurultayı, İstanbul 2017.

KOÇAK, M., Karay Türkçesi Ağızlarının Karşılaştırmalı Sözvarlığı (Kırım, Haliç-Lutsk, Trakay), (yayımlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2019.

KOWALSKI, T., *Karaimische Texte im Dialekt von Troki*, Nakładem Polskiej Akademji Umiejętności, Krakow 1929.

YALPAÇIK, G. S., *Russko-Karaimskiy Razgovornik.* Kırım 1993.

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI ATATURK UNIVERSITY PUBLICATIONS

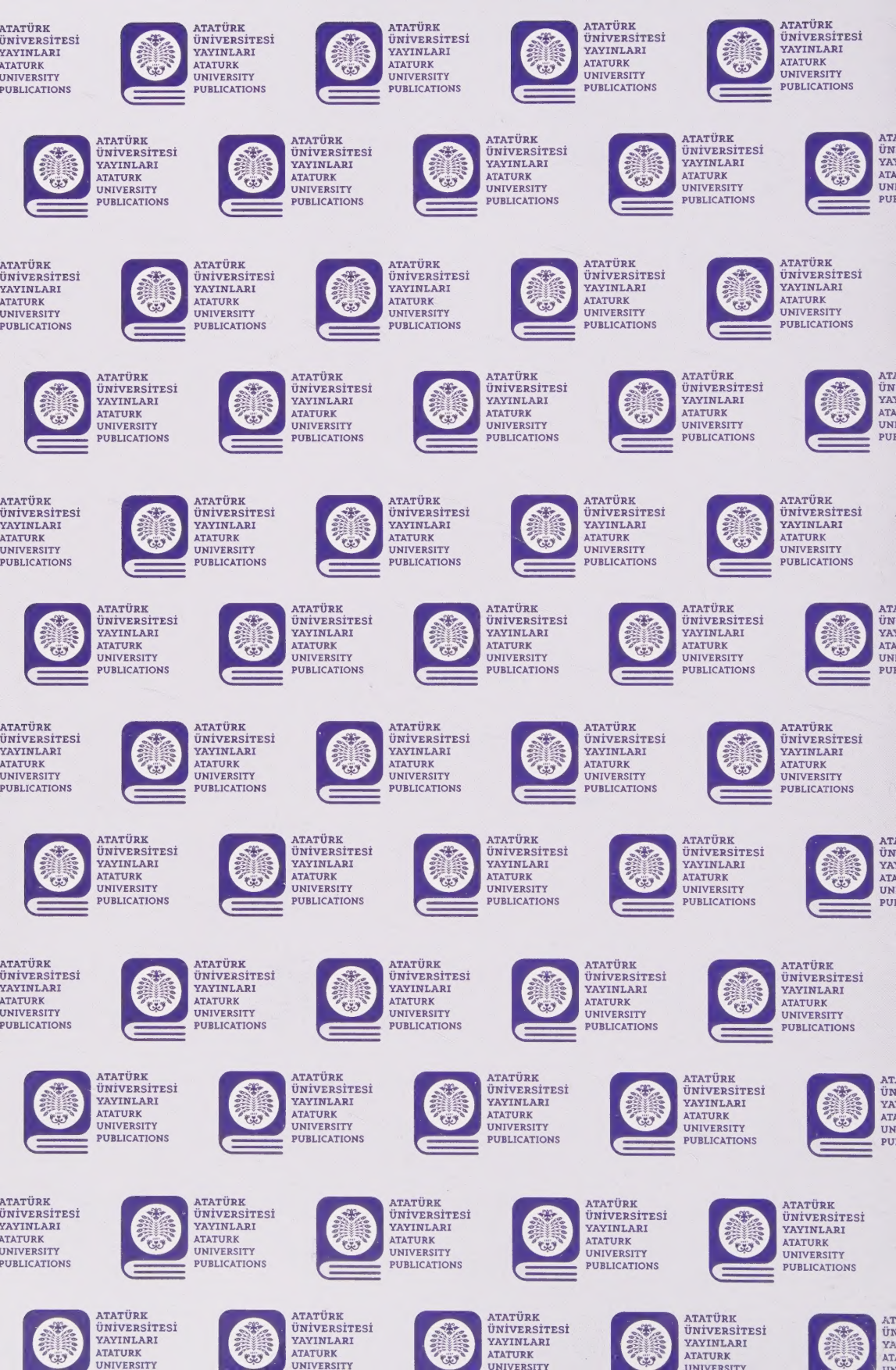
ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

Elinizdeki bu kitap, ne yazık ki "unutulma tehlikesi içinde bulunan diller grubu"nda yer alan Karay Türklerine ait bir sözlük çalışmasıdır. Türk grupları içerisinde inançları ve kültürleri bakımından özel bir yere sahip olan Karay Türkleri, nüfusları her geçen gün azalmakta olup, bugün çoğunlukla Litvanya, Polonya, Ukrayna, Kırım ve İstanbul'da yaşamaktadırlar. Üzülerek söylemek gerekirse, Karay Türkçesi konuşan ve anlayan kişilerin sayısı artık yok denecek kadar az durumdadır. Bu açıdan da Karay Türkçesi üzerine yapılan her türlü çalışma oldukça önemlidir. Elinizdeki bu kitapla da, Karay Türkçesinin üç ağzı olan Kırım, Trakay ve Haliç-Luck ağızlarına dayalı tematik söz varlığı alanında Karay Türkçesinin kelime hazinesinin tematik incelenmesiyle Türkoloji ve söz varlığı çalışmalarına katkı sağlanması amaçlanmıştır.

ATATÜRK
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI
ATATURK
UNIVERSITY
PUBLICATIONS

ISBN : 978-605-7086-61-5

yayınevi.atauni.edu.tr